

SONICCHRIST

II

dagelijks onderhoud

Niet alleen moet voedsel verbouwd of gekocht worden, het moet schoon gemaakt, bereid en bewaard worden. Niet alleen moet kleding gekocht worden, het moet gewassen worden en voor gezorgd worden. Niet alleen moet huisvesting zeker gesteld worden, ze moet ook onderhouden worden. Voor de gelovige gaat heel het proces over de Vader en Zijn Zoon, de Heer Jezus Christus. Al deze taken gaan over het onderhouden van onze levens hier “ten behoeve van Hem”. We doen dit allemaal “voor Hem”, zodat we het voorrecht mogen hebben van het zijn van Zijn “vaten van barmhartigheid.”

onontkoombaar leiderschap

de man is het hoofd van de vrouw net zo is christus hoofd van het lichaam

Het huwelijk is gods ontwerp voor man en vrouw ongeacht hoeveel samenlevingsvormen er tegenwoordig zijn. De man is het hoofd van het huwelijk en legt verantwoording af aan God. Het humanisme heeft van het huwelijk een samenwoningsmodel gemaakt maar dit was niet de bedoeling. Het huwelijk is deels gedefinieerd als de man als hoofd over de vrouw. Zonder dit hoofd is er geen huwelijk. Mannen moeten derhalve toegewijd zijn aan hun vrouwen zoals christus aan het lichaam. Maar de man wordt nergens opgedragen om het hoofd te zijn over de vrouw. Namelijk, de man IS dit al. Zelfs als de man niet van zijn vrouw houdt, is hij hoofd over haar, een slecht hoofd maar nogthans een hoofd. De man bevindt zich dus in een positie van onontkoombaar leiderschap. Zelfs al maakt hij er een potje van, hij blijft het hoofd van zijn vrouw. Als hij er vandoor gaat naar de andere kant van de wereld, blijft hij hoofd in afwezigheid maar is hij nog steeds haar hoofd. Zijn afwezigheid zal het huis domineren. Hoeveel gezinnen worden niet gekenmerkt door de ene lege stoel aan tafel? Bij huwelijksproblemen is de man verantwoordelijk. Verantwoordelijkheid is niet hetzelfde als schuld. Als de vrouw vreemd is gegaan, is ze natuurlijk schuldig maar Hij blijft verantwoordelijk voor alles. Op een schip is de kapitein ook verantwoordelijk voor fouten van een dronken zeeman aan boord. De zeeman zou volgende maand toch een andere baan krijgen. Hij is schuldig maar de kapitein is verantwoordelijk.

*

Vader van het land

In 2 voor Christus kreeg keizer Augustus zijn titel als Vader van het land. Een jaar daarvoor al, was er een decreet uitgevaardigd door Augustus, waarin stond dat alle mensen in het hele Romeinse Keizerrijk zich moesten laten registreren om hun steun te betuigen aan Augustus en hem de titel van Vader van het land (Pater Patriae) te geven. Deze registratie betrof een eed waarin alle burgers van het Romeinse Keizerrijk individueel Augustus als Vader van het rijk moesten erkennen. Deze eed vond plaats in de zomer van 3 voor Christus. Het hele Romeinse Keizerrijk gaf gehoor aan deze oproep en Augustus kreeg glorieus zijn titel. Deze titel werd door de Senaat en het volk van Rome op 5 februari in 2 voor Christus opgedragen aan Augustus. Dit was de feestdag die was opgedragen aan "eendracht en harmonie." Het was een traditionele dag die vrede en verzoening bracht tussen alle verschillende klassen van het Romeinse rijk. De feestgangers toostten en dronken ter ere van Augustus die nu de Vader van het rijk was. Ja, als je al feestend naar de hemel keek, leek het of de sterren meededen aan alles en ook eer brachten aan Augustus. De ene na de andere conjunctie tussen de planeten vond plaats. Het was net hemels vuurwerk. Rome heeft dit schouwspel aan de hemel dat ruim anderhalf jaar duurde zeker opgevat als een bewijs van de grootheid van Rome. Toen verscheen daar op 17 juni in 2 voor Christus die reusachtige ster aan de hemel die een conjunctie was van Venus en Jupiter. En dat niet alleen. Maar beiden stonden ze in het sterrenbeeld Leeuw. En Leeuw was het hoofdtteken van de dierenriem, zowel in de Bijbelse als seculiere dierenriem. Dit teken was belangrijk voor astrologen zoals de magiërs van Perzië. Het begon het jaar voor astrologen om de voornaamste historische en astrologische gebeurtenissen te interpreteren.

Leeuw, het centrale teken van Koninkrijkheid

Leeuw werd niet alleen beschouwd als het hoofd van de dierenriem maar men dacht ook dat dat het sterrenbeeld werd geregeerd door de zon. De hoofdstar van Leeuw was Regulus, de koningsster. De Romeinen associeerden deze samenstand van Venus en Jupiter in het sterrenbeeld Leeuw met de dominantie van Rome. Jupiter was immers de heerser van het Romeinse rijk. Venus werd gezien als de moeder van Augustus. Nu beide planeten samengingen, moest het wel zo zijn dat Augustus de Vader van het rijk werd. Als klap op de vuurpijl was het op 17 juni ook nog volle maan. Volle maandag was voor de Romeinen heilig voor Jupiter

en er werd een schaap over de Via Sacra geleid waarna het werd geofferd aan Jupiter. De dag zelf werd "het vertrouwen van Jupiter" genoemd. Er was echter nog een vreemde astronomische gebeurtenis die rond die tijd plaatsvond. 72 dagen na de conjunctie van Venus en Jupiter was er een samenstand van 4 planeten die in een rechte lijn met elkaar stonden. Dit voltrok zich in het zelfde gebied aan de hemel en vond gelijk plaats met alle festiviteiten in Rome. Om precies te zijn op 27 augustus in 2 voor Christus. Jupiter, Venus en Mars stonden in een rechte lijn met elkaar. Jupiter stond op 142,6 graden aan de ecliptica, Mars op 142,64 graden, Venus op 141,67 graden en Mercurius op 143,71 graden. Astronomen beschouwden samenstanden van planeten als tekens van nieuwe historische gebeurtenissen. Ook deze planeten clusterden samen in het sterrenbeeld Leeuw.

Meer astronomische tekens

Op 19 mei in 3 voor Christus was er een conjunctie tussen de planeten Mercurius en Saturnus (67 graden van elkaar). Daarna bewoog Saturnus oostwaarts tot hij op 12 juni in 3 voor Christus in conjunctie kwam met Venus. Ze stonden 12 graden van elkaar. Alsof dit nog niet genoeg was verschenen 2 maanden later Jupiter en Venus vlakbij elkaar op 12 augustus in 3 voor Christus. Ze stonden vanaf de aarde gezien slechts 7 graden van elkaar. Ze raakten elkaar net niet zoals ze wel deden op 17 juni in 2 voor Christus. En zie wat er gebeurt: wat begon als een ochtendster eenheid op 12 augustus in 3 voor Christus voor Jupiter en Venus werd enkele maanden later een avondster! De ochtendster conjunctie van Jupiter en Venus op 12 augustus in 3 voor Christus vond plaats toen de planeten in de laatste graden stonden van het sterrenbeeld Kreeft dat in dat betreffende astrologische jaar het bepalende teken was. De 0 graden lijn waarmee astrologische calculaties beginnen was tussen Kreeft en Leeuw. Dit betekent dat de ochtendster conjunctie van Jupiter en Venus op 12 augustus plaatsvond aan het slot van het astrologische jaar terwijl de avondster conjunctie 10 maanden later plaatsvond in het begin van het astrologische jaar!

*

Regulus, de koningsster

Er zijn veel meer opmerkelijke astrologische gebeurtenissen geweest in de periode van 3 tot 2 voor Christus. 33 dagen na de Jupiter en Venus morgenster conjunctie op 12 augustus in 3 voor Christus stond Jupiter in

samenstand met de koningsster Regulus, althans vanaf Israël gezien. Op 14 september in 3 voor christus stonden ze naast elkaar op 33 graden afstand van elkaar. De koningsplaneet jupiter kwam in contact met de koningsster regulus en dat in het koninklijke sterrenbeeld leeuw. Daarna zouden er nog 2 nieuwe ontmoetingen plaatsvinden tussen Jupiter en regulus. Op 1 december in 3 voor christus trok jupiter zich langs de hemel terug en kwam opnieuw bij Regulus. Op 17 februari in 2 voor christus werden beiden herenigd, 0,85 graden van elkaar. Daarna trok jupiter verder langs de hemel. Maar merkwaardig genoeg kwam de planeet opnieuw bij Regulus uit op 8 mei in 2 voor christus. toen waren ze 0,72 graden van elkaar. Vanaf de aarde gezien leek het alsof Jupiter een loop maakte om bij Regulus te komen. Deze loop leek wel een kroon over de sterren en voltrok zich net ten oosten van de 0 lijn voor astrologische metingen. De loop voltrok zich in de begindeel van de astrologische dierenriem. En dit stemt weer overeen met de wijze waarop Mozes zijn legers rangschikte naar het model van de dierenriem rond de tabernakel in de woestijn. De Bijbelse dierenriem zoals die door Mozes was georganiseerd begon eveneens met het koninklijke teken van de leeuw maar zijn 0 punt was in het midden van het sterrenbeeld en niet aan het begin. In elk geval zullen deze zaken bekend zijn geweest bij de astrologen in de tijd van de geboorte van Jezus. De heerser op dat moment was keizer Augustus. En wanneer waren de hemelse gebeurtenissen? Ze vonden precies plaats tijdens het 25ste jaar van Augustus' regime en zijn verheffing tot Vader van het Rijk. En met het 750 jarige bestaan van Rome. Ze vielen exact samen het jaar waarin Augustus zijn titel van Pater Patriae kreeg. Zo scheen het de romeinen dat Augustus zijn titel uit de hemel gegeven kreeg. Rome had nu een soort goddelijke roeping om de wereld te domineren. Maar elders in de wereld werden de hemelse gebeurtenissen anders opgevat. Zoals door de magiërs uit Perzië. Maar ook zij associeerden de ster (conjunctie van Venus en Jupiter) met iets koninklijks. Hun idee was dat er een koning van de joden was geboren. Als moderne astronomen de conjunctie een wonderbaarlijke samenstand vonden, dan was de conjunctie de magiërs van Perzië zeker opgevallen. De romeinen kenden zeker de oude profetieën over een koning der joden die geboren zou worden.

De Magiërs van Egypte

Het eerste wat opvalt is dat de magiërs, dan wel astrologen door Mattheus serieus worden genomen. Hij noemt ze geen charlatans of kwakzalvers. Hij schrijft bovendien dat deze magiërs daadwerkelijk door

de ster van Bethlehem waren gemotiveerd om op reis te gaan. Dit is voor ons nauwelijks voor te stellen en toch is het zo. De magiërs waren zowel volleerde astrologen als astronomen. Zelfs Herodus nam hen serieus. En Mattheus dus ook. Voor hem was hun komst het ultieme bewijs van de koninklijke geboorte van Jezus. Magiërs uit Perzië waren blijkbaar van een ander kaliber dan de astrologen die de Romeinen zelf wel eens raadpleegden. Die werden niet al te serieus genomen. Maar de magiërs uit Perzië hadden een status in de oudheid die vergelijkbaar was met die van wetenschappers nu. Ze kleedden zich in priesterlijke gewaden en als ze op reis gingen hadden ze een hele karavaan. Ze waren dus een statig gezelschap ongeveer zoals we nu tegen de secretaris generaal van de VN aankijken. Dit was hun manier om respect af te dwingen bij koningen en keizers. Inderdaad reisden ze in koninklijke stijl. Het was zelfs zo dat Herodus een officiële ceremonie hield voor hun komst. Daardoor wist heel Jeruzalem van hun komst en zelfs het Sanhedrin was in rep en roer. Wat Mattheus over de magiërs uit Perzië schrijft pas perfect in andere beschrijvingen van magiërs die betrokken waren bij andere historische gebeurtenissen. Hun komst was een teken dat er iets belangrijks op komst was.

Volgens Herodotus kwamen de Magiërs van de stam de Meden. De profeet Daniël was in de tijd van Nebudkadnezzar de meester van de magiërs en droeg de titel Rab-Mag. Misschien wel juist hierdoor wisten de latere Magiërs dat er ooit een Koning der Joden zou worden geboren. Dit was namelijk de beroemde profetie van hun meester Daniël. Ook de Romeinen waren op de hoogte van de profetieën van Daniel. Ene Suetonius noemt al een koning die voort zal komen uit Judea. Tacitus wist hiervan en zelfs Nero wist dat Jeruzalem ooit de hoofdstad van de wereld zou worden. Zelfs Zoroaster had voorspeld dat er een koning geboren zou worden die de doden zou opwekken en de wereld zou transformeren in een wereld van vrede. Hij zij zelfs dat deze koning uit het geslacht van Abraham zou voortkomen. Ik denk dat de magiërs uit het Oosten een prefiguratie zijn van het heil dat naar de volken gaat (waar Js.60 van profeteert). Ze zijn vooral een verborgen verwijzing naar de tegenwoordige tijd:

- De Joodse leidlieden zoeken hun Messias niet maar de heidenvolken (magiërs) vinden Hem. Een uitbeelding van de tijd dat het heil buiten Israël om naar de heidenen gaat.

- De tijd die de magiërs (= heidenen) melden was twee jaar. De twee jaren verwijzen naar onze bedeling van 2000 jaren. Denk ook aan de twee jaren van de gevangenschap van Jozef alsook van Paulus. Sterren 'spreken' juist in de nacht. Een ster rijst op in Jakob (= een ongelovig Israël).

- De geschenken die de magiërs brachten houden allemaal verband met priesterschap. En dat is juist kenmerkend voor Christus' bediening in de huidige tijd: Hij is in het heiligdom!

*

De Joden en de Magiërs

Veel joden bewonderden de magiërs uit het Oosten. Niet alleen omdat hun voorvader Daniël onder hen had verkeerd maar ook omdat de magiërs niet zoals andere magiërs aan afgoderij deden. Ze maakten geen beelden van hun goddelijke associaties wat deze ook waren en in feite waren ze heidenen die naar monotheïsme neigden. Ook Philo had ontzag voor hen en noemden hen serieuze wetenschappers van een niveau om koningen te adviseren. Cicero en Plutarch leren ons dat Magiërs de speciale taak hadden om koningen te adviseren. Eigenlijk hielden ze zich alleen bezig met koninklijke zaken. Ze stonden in zo'n hoog aanzien dat Herodus zelfs meer vertrouwen in hun had dan in zijn eigen astrologen. Geen wonder dus dat ze cadeau's gaven aan de ouders van Jezus. Een eeuw later zou Tiridates hetzelfde doen en cadeau's schenken aan keizer Nero. Al met al is het dus zeker niet verbazingwekkend dat Herodus flink in de war was van hun komst. De geschenken die de magiërs aan de ouders van Jezus gaven, goud, mirre en wierook waren al genoemd in Jesaja 60:6 als geschenken die buitenlandse heersers op een dag aan Israël's messias zouden brengen. We weten niet precies hoeveel magiërs naar Israël afreisden maar we vermoeden dat het er 12 waren. De gedachte dat er maar 3 magiërs waren is gebaseerd op het feit dat er 3 cadeau's waren geschonken. Bovendien moeten de magiërs hebben geweten dat deze koning heel iets anders was dan de koningen waar ze tot nu toe mee te maken hadden gehad.

De ster

Mattheus zegt duidelijk dat de ster van Bethlehem "Zijn ster" is, de ster van de messias. De magiërs hebben het bij Herodus een ster die omhoog

steeg boven de oostelijke horizon. Ze waren zo onder de indruk dat ze zelfs afreisden naar Israël. Ook Herodus was totaal onder de indruk. Dergelijke gebeurtenissen werden dermate serieus genomen dat bijvoorbeeld in 63 voor Christus alle babies waren vermoord om te voorkomen dat er een Romeinse koning geboren zou worden. Dat was Augustus die dus ondanks deze obscure maatregelen toch geboren werd. Herodus had deze gebeurtenissen waarschijnlijk in zijn achterhoofd toen hij besloot om hetzelfde te doen en alle pasgeborenen te doden om te voorkomen dat de koning de Joden geboren zou worden.

Het duistere decennium

Het decennium van 6 voor Christus tot 4 na Christus is de meest duistere periode van het Romeinse Rijk en tegelijk het belangrijkste decennium uit de westerse geschiedenis met tal van astronomische verschijnselen aan de hemel en uitgebreide feesten in het Romeinse Rijk. Professor Timothy Barnes schrijft dat de periode waarin Tiberius zich terugtrekt uit het publieke domein één van de meest obscure periodes is van het Romeinse Rijk. Sir Ronald Syme echoot hetzelfde sentiment als hij het heeft over de stormen die inherent zijn aan het obscure tijdperk van 6 voor tot 4 na Christus. En juist over dit decennium is zo weinig bekend.

De oorlog van Varus

Het Romeinse Rijk kende een zogenaamd duister decennium, waarover vrijwel niets is geschreven. Dit was van 6 voor Christus tot 4 na Christus. Als voorbeeld was er een grote oorlog in die tijd, in vele opzichten vergelijkbaar met de Golfoorlog. Dit was de oorlog van Varus. Deze oorlog vond plaats in Galilea, Judea en Idumea net na de dood van Herodus de Grote in 1 voor Christus. Deze oorlog begon met de moord op 3000 Joodse gelovigen in de tempel tijdens het paasmaal op 1 voor Christus. De oorlog werd gevoerd door de gouverneur van Syrië, ene Quintilius Varus en vond plaats in Palestina. In dit zelfde decennium is Jezus geboren. De oorlog van Varus was voor de Romeinen niet zomaar een oorlog net zoals de Golfoorlog niet zomaar een oorlog was. De oorlog van Varus was een oorlog tegen de Joden. En dat viel de Romeinen altijd zwaar omdat de Joden godsdienstgeken waren. Vooral nu er messianistische verwachtingen waren, was de oorlog ongekennd fel. De maaneclips tijdens de dood van Herodus was op 10 januari in 1 voor Christus. 2 belangrijke Rabbijnen werden vermoord aan de vooravond van die eclips. Een paar weken later vonden 3000 Joden de dood tijdens het paasmaal. De kleinzoon van Keizer Augustus, ene Gaius Ceasar was aan

de Donau gelegen maar werd halsoverkop naar Palestina gehaald om daar te vechten tegen de opstandige joden. Het was dus zeker geen provinciaal oorlogje.

In 1960 werd in Griekenland een inscriptie gevonden die luidde:

"Gaius, zoon van augustus, die tegen de barbaren vocht voor het belang van de hele mensheid."

Zo'n grote oorlog was het dat men sprak van "het belang van de hele mensheid." Het ging dus niet om het onderdrukken van zomaar een opstand. Tenslotte werd Varus gouverneur van Syrië, 2 keer zelfs. Hier is een lijst van gouverneurs:

Titius: tot 7 B.C.

Q, Varus:.....7 of 6 tot 4 voor christus

S. Saturnius:.....4 voor chr. tot 2 voor christus

Q. Varus (2de keer) 2 B.C. tot 1 na christus.

G. Caesar:.....1 tot 4 na chr.

De registraties uit Lukas 2:3 hadden vast en zeker een financiële bijbedoeling. Maar dat ze per sé bedoeld waren voor belastingdoelen is lareikoek. Registratie is eigenlijk niet een goed woord. Het was meer een eed die de bevolking moest afleggen om Augustus als universele keizer te erkennen.

*

Herodus

Vanaf de tijd van Judas Maccabeus tot die van Herodus was Israël geregeerd door de priesterlijke familie van de Hasmonieden. Herodus wou deze traditie voortzetten door met Mariamme te trouwen die ook een afstammeling was van deze stam. Ze werd algemeen als koningin beschouwd door haar afkomst. Uit dit huwelijk kwamen 2 zoons voort: Aristobulus en Alexander. Beiden werden populair onder het volk. Tot ergernis van Herodus' andere zoon Antipas die zich bedreigd voelde. Antipater wist het voor elkaar te krijgen dat zijn rivalen werden gedood, zelfs met toestemming van Augustus die eigenlijk vond dat de Hasmonieden aan de macht moesten blijven. Herodus vermoordde ook Mariamme. Pas tegen het eind van zijn leven werd Archelaus zijn

opvolger. Wel had Herodus de Grote een kleinzoon via de lijn van Mariamme, ene Agrippa 1. Die regeerde over Judea van 38 tot 44 na christus. Herodus de grote stierf in het jaar 1 voor christus vlak na de maan eclips van 10 januari in 1 voor christus. Vlak daarvoor had hij Antipater omgebracht omdat hij hem niet vertrouwde. Zijn rijk ging over in de handen van zijn andere 3 zonen: Archelaus, Antipas en Philip. Het grote probleem was dat ze geen afstammelingen van de Hasmonieden waren. De joden zouden hen nooit als hun leiders accepteren. Archelaus werd in 6 na christus afgezet en naar Gallië verbannen. Vervolgens ontstond er een duistere periode. Judea werd een deel van de Syrische provincie van Rome. Philip overleed in 36 na christus en zijn gebied werd aan Agrippa gegeven. Antipas overleed ook. Agrippa zette de lijn voort. Dat betekende dat de Hasmonieden weer aan de macht waren. Het vervolg zag er zo uit:

Agrippa 1 (hasmonied)

Agrippa 2 (hasmonied)

Herodus van Calcië (hasmonied)

Aristobulus van klein Armenië (hasmonied)

Tigranus IV van Armenië (hasmonied)

Tigranus v (hasmonied)

Alexander van Cilicië (hasmonied)

Drusilla, Koningin van Emesa en vrouw van Felix (hasmonied)

Bernice, koningin van Calcië en daarna van Cilicië (hasmonied)

De Volkstelling van Quirinus

Lukas zegt dat Jezus geboren is tijdens de volkstelling toen Quirinus aan de macht was in Syrië. Tertullianus zegt dat er in de tijd van Jezus' geboorte veel zogenaamde registraties waren in Palestina als Saturnianus gouverneur is van Syrië. Hoe kunnen beiden tegelijk gouverneur zijn van Syrië? Justin Martyr zegt dat Quirines een procurator was en geen gouverneur. Hij voerde de volkstelling uit terwijl Saturnianus de echte gouverneur was. Maar waarvoor was deze volkstelling, dan wel registratie? Keizer Augustus had in 27 voor christus de absolute macht gekregen van de senaat en het volk van Rome. Was hij misschien aan een nieuwe loyaliteitsverklaring toe met al die messianistische

verwachtingen? In het jubeljaar. Alle inwoners van het romeinse rijk moesten zich laten registreren en hun trouw beloven aan Augustus. Deze eed of verklaring was door Augustus afgekondigd zo'n 12-15 maanden voor de dood van Herodus. Als de eed een volkstelling was, was het logisch dat Maria met Josef meeging want anders niet nodig was geweest. Er wordt gezegd dat beiden nakomelingen waren van David. Door een registratie wist Herodus mooi wie die afstammelingen waren die bovendien volgens de joodse tradities recht hadden op een koningsschap. Meer dan 6000 farizeeërs weigerden de eed te ondertekenen en trouw te zweren aan Augustus en Herodus. Vooral omdat ze geloofden dat de messias eraan kwam. Ene meneer Lardner beweert dat de eed en de registratie dezelfde zijn. De kerk noemt dit een volkstelling maar de vraag is het echt alleen om een volkstelling ging. Misschien was het zowel een volkstelling als een eed van loyaliteit aan de keizer. Hoe anders wist Josephus dat meer dan 6000 farizeeërs de eed weigerden te ondertekenen. De eed die Josephus noemt om loyaliteit te zweren aan de keizer en de registratie/volkstelling waar Augustus het over heeft zijn dezelfde. Augustus kreeg zijn gewilde titel van Vader van het Rijk, de Pater Patriae op 5 februari in 2 voor Christus. Deze dag was de dag van eenheid op de romeinse religieuze kalender.

Inderdaad is er in Noord Turkije een inscriptie gevonden die verhaalt van een eed van gehoorzaamheid die zowel de inwoners als de romeinse zakenlieden moesten afleggen. De hele bevolking moest erbij zweren bij de altaars van Augustus en in de tempels van Augustus in de diverse districten. Dit was ook in 3 voor Christus. Ook in Judea moesten de inwoners een eed afleggen. Het lijkt er nu toch sterk op dat de eed waar Josephus het over had dezelfde was als die van de inwoners van Noord Turkije in dit geval. De Armeense historicus Mozes van Khorene zei dat in 3 voor Christus de registratie die Lukas noemt, Romeinse afgezanten naar Armenië bracht met afbeeldingen van keizer Augustus om in de tempels op te hangen c.q. neer te zetten. Ene Orosius die in de 5de eeuw leefde beweerde zelfs dat de eed van loyaliteit die men moest afleggen aan keizer Augustus voor het hele romeinse rijk gold:

"Augustus beval dat in iedere provincie overal registraties moesten plaatsvinden en dat alle mensen zich moesten laten registreren. Dit is de vroegste en bekendste publieke erkenning die Caesar als de eerste van alle mensen markeert en de romeinen als heersers van de wereld, een gepubliceerde lijst van alle mensen individueel."

Volgens Orosius gebeurde dit in het jaar 3 voor christus. De beschrijving "eerste van alle mensen" lijkt op de Pater Patriae. Lukas beweert nergens dat de registratie voor belastingdoeleinden was. (Lukas 2:1). Toen herodus nog leefde betaalden de joden sowieso geen belasting aan rome. Ze betaalden aan herodus zelf. De joden vroegen Herodus' opvolger Archelaus om hen te verlossen van de extreem hoge belastingen. De resitratie was dus primair bedoeld als loyaliteitsverklaringen aan keizer augustus tegen de achtergrond van de messiaanse verwachting van een koning der joden die onder het volk leefde. De Turkse inscriptie noemde dit een eed, Flavius Josephus noemde dit een eed en Lukas noemde het een registratie.

Overigens waren er in het romeinse rijk iedere 5 jaar volkstellingen, zij het in een misschien wat mildere vorm. Er is bewijs dat er in 8 voor christus zo'n volkstelling was. Dus 5 jaar later is ons beroemde jaar 3 voor christus. De inwoners werden in hun geboortestad geregistreerd. Dit verklaart waarom Lukas zegt dat iedereen naar zijn eigen stad ging (Lukas 2:3). Daarnaast was en nog een cyclus van 20 jaar van belastingregistraties. Deze registraties waren grondiger en omvangrijker dan de registraties die om de 5 jaar plaatsvonden. Zo was er in 8 voor christus een belastingregistratie en daarna weer 1 in 14 na christus. Oeps, dit klopt niet, er zit opeens 21 jaar tussen. Ergens ontbrak een jaar. Was dit misschien het flowerpowerjaar 2 voor christus? Toen er een nieuw begin werd gemaakt voor rome en augustus? Waarom zou men de feesten verstoren door registraties? De registratie een keer overslaan zou bovendien bijdragen aan de loyaliteit aan Augustus. De romeinen gaven de joden belasting terug in hun sabbatsjaar en soms ook als ze een goede bui hadden. Het is dus waarschijnlijk dat men in ruil voor de registraties die Lukas en Josephus noemen allerlei belastingvoordelen kregen. Ja, dan wilde je Augustus wel trouw zijn. Dit betekent dat de registratie die Lukas noemt zeker niet in verband met belastingen was. In 3 voor christus was Quirinius procurator met speciale bevoegdheid om zo'n registratie uit te voeren ten behoeve van loyaliteit aan de keizer augustus.

Lukas zou gezegd hebben dat Quirinius gouverneur was in 2 voor christus. In het Grieks staat dat er niet. Wat er wel staat is dat Quirinius de eerste registratie uitvoerde vanuit zijn district Syrië. Pontius Pilatus was ook een Prefect van Judea en niet een gouverneur die controle uitoefende over één van de grootste provincies van het rijk. Theoretisch kan het ook nog zo zijn geweest dat Saturninus 6 maanden zijn

gouverneurschap overdroeg aan Quirinius toen hij aan het einde van de lente Syrië verliet. Lukas heeft hier echter niets over gezegd. Daarom is het logisch om aan te nemen dat Quirinius procurator was. Pas veel later in 6/7 na christus werd hij wat we met enige fantasie gouverneur kunnen noemen. Ook dan heeft hij weer speciale bevoegdheden. Ook deze periode vond er een registratie plaats. Lukas noemt deze omdat de provincie officieel bij het romeinse rijk wordt ingelijfd. Maar het gegeven dat Quirinius in 3 voor christus een procurator was met speciale bevoegdheid om een registratie uit te voeren ten behoeve van loyaliteit aan keizer augustus, en het gegeven dat hij in 6/7 gouverneur was en een registratie ten behoeve van belastingen uitvoerde maakt het onderscheid tussen beide registraties duidelijk.

*

In volgorde

1. Jozef en maria's reis naar bethlehem voor de volkstelling gebeurde aan het einde van het joodse civiele jaar. Dat was in de zomer en voor het regenseizoen.
2. Jezus was geboren in een stal in de schemeravond van 11 september, Dag van de Trompetten, ofwel Rosh Hoshanna.
3. Hij werd besneden op 18 september, 3 voor christus.
4. Hij was ingewijd in de tempel op 20/21 oktober.
5. Lukas zegt: ze gingen terug naar Galilea, naar hun eigen stad, Nazareth (2:39). Dit betekent dat ze niet naar egypte gingen na de geboorte van Jezus. Inderdaad hoefden ze alleen naar bethlehem voor de volkstelling en verder niet. Dus de familie keerde terug naar Nazareth in het laatste deel van oktober in 3 voor christus.
6. Opeens gaan ze naar Bethlehem. Waarschijnlijk in de lente of zomer van 2 voor christus. Ze bouwden een huis.
7. Op 5 december van 2 voor christus haalde de jeugd de adelaar omlaag van de oostelijke ingang van de tempel.
8. Op 25 december in 2 voor christus, toen de koningsplaneet Jupiter stationair kwam te staan in het sterrenbeeld maagd, leek het alsof hij stilstond boven bethlehem, gezien vanaf Jeruzalem. De magiërs kwamen uit perzië en gaven het kind de geschenken die ze uit het oosten hadden

mee genomen. Jezus was nog een peuter maar oud genoeg om te staan en te lopen. Een andere bron, de papyrus codex Bodmer V van het proto-evangelie van Jacob, geschreven in egypte in de 4de eeuw, meldt dat de Magiërs in staat waren om Jezus te zien staan naast zijn moeder (21:3). Dit geeft aan dat de magiërs hun geschenken aan Jezus gaven, lang na zijn geboorte. Ze gaven hun geschenken waarschijnlijk tijdens Chanoeeka toen joodse vaders gewoon waren kado's aan hun kinderen te geven.

9. Na de waarschuwingen van de magiërs namen Josef en maria direct de vlucht naar egypte, eind december, 2 voor chr.

10. Kort hierna, vermoordde herodus alle pasgeboren jongens van 2 jaar en jonger. Dit kan nu ook beter verklaard worden als jesus in 3 voor christus was geboren.

11. Vlak daarna werden 2 illustere rabbi's veroordeeld door het sanhedrin. Mogelijk was dit begin januari in 1 voor christus en toen vond een paar dagen later (op 10 januari) de maaneclips plaats waarover Flavius Josephus het had.

12. Herodus stierf op 28 januari in 1 voor christus.

13. Later, in de lente van 1 voor christus, vond de paasmaaltijd plaats waarbij 3000 joden werden vermoord in de tempel.

14. In de zomer en herfst van 1 voor christus brak de oorlog van Varus uit.

15. Toen, ongeveer 28 jaar later, werd jesus gedoopt door johannes, ergens in oktober of november in 27 na christus aan het begin van een sabbatsjaar. Jezus begon zijn officiële missie met het paasmaal en pinksteren van 28 na christus. In 30 na christus werd hij gekruisigd.

*

Zaaien en oogsten

Joh. 4:35, nog 4 maanden, dan komt de oogst...

Wanneer heeft Jezus dit gezegd? Niet 8-9 maanden na Johannes' 1ste paasfeest omdat in vers 45 zijn Galileese metgezellen de tekens noemden die Hij onlangs op deze paasmaal had voorzegd. Dit waren galileeërs die naar het feest waren geweest. Het gaat hier om het eerste paasfeest dat 6-7 weken eerder plaats had gevonden. De Galileeërs moeten over het paasfeest hebben gehad waar ze Jezus wonderen

hadden zien verrichten. En dat paasfeest was niet langer dan 40-50 dagen geleden. Dit betekent dat Jezus zijn verklaring over de oogst niet in december of januari had gedaan en niet 8 of 9 maanden na Johannes' eerste paasfeest. Het is duidelijk dat Jezus zijn statement over de oogst maakte in eind mei of begin juni. Oftewel in het midden van de oogst. Origines die in de 3de eeuw in Palestina leefde erkende dat Jezus' leerstelling in Johannes 4:35 in het midden van het oogstseizoen waren gedaan. Zelfs Jezus zelf gaf dit toe: "kijk om je heen en zie dat de velden rijp zijn voor de oogst."

Deze opmerking geeft aan dat het graan al klaar was voor de oogst. Waarom zegt Jezus dan dat er nog 4 maanden te gaan waren? "Nog 4 maanden en dan komt de oogst." Dat komt omdat Jezus zijn statement maakte in het midden van een sabbatsjaar. Dan mochten de joden niet zaaien of oogsten van het nieuwe jaar van de ene herfst tot het nieuwe jaar van de volgende.

4 maanden na begin kuni is Tisrjri. Dan eindigt het sabbatsjaar en kunnen de joden weer oogsten. De verzen 37 en 38 getuigen hier ook van. "Jullie zullen een oogst binnenhalen waarvoor je geen werk hoefde te doen." Het was dus een sabbatsjaar waarin Jezus deze opmerking in Joh. 4:35 maakte. In Lukas 4:17-21 staat opnieuw een verwijzing dat het een sabbatsjaar was. Jezus was weer terug in Nazareth en ging de synagoge binnen. Ze overhandigden hem een boekrol met Jesaja. Dit is interessant; waarom deed de synagoge dat? Waarschijnlijk vereiste de synagoge liturgie dat op deze dag Jesaja moest worden gelezen. Dit zou betekenen dat Jezus de reguliere 3 jaarlijkse cyclus selectie van de profeten voorlas die de opeenvolgende lezingen van de 5 boeken van Mozes vergezelden. Dit betekent dat het op dat moment Pinksteren was. Het was zeker ook het zelfde jaar als van Johannes 4:35. Jezus noemt verder het genadejaar van de Heer wat op een sabbatsjaar duidt. De terminologie die Jezus in de synagoge in Nazareth gebruikt, duidt op een sabbatsjaar. In Lukas 4:18 zegt hij: de geest van de heer heeft mij gezalfd om aan de armen het goede nieuws te brengen. Dit is een verwijzing naar de sabbatsregels dat de arme en de vreemdeling zonder hinder kon eten van het graan dat op het veld lag.

2. Hij komt om de gevangenen vrij te laten. Dit verwijst naar de sabbats regels voor kwijschelden van schulden zoals genoemd in Deuteronomium 15:1-6.

3. Hij riep het genadejaar van de Heer af. Dit is ook een verwijzing naar de dag van verzoening in Lev. 25:9 en Jesaja 58:1-14.

Lukas meldt dat de discipelen een paar weken later bijeen waren op een dag die hij de tweede-belangrijkste sabbath noemde en dat ze begonnen te eten van het graan. Wat is de 2de eerste sabbath? Dit was de 1ste wekelijkse sabbath van de maand tisjri waarin de 24 priesterdiensten hun 2de jaarlijkse cyclus beginnen. De discipelen vinden in de eerste wekelijkse sabbath in de maand Tisjri een overvloed aan graan in het veld. Dit sabbatsjaar duurde tot de dag van de verzoening. Als het geen sabbatsjaar was geweest was er geen graan meer te vinden geweest op het veld. Dit betekent dat het moment waarop Johannes de Doper zijn prediken begon en waarop Jezus begon te onderwijzen in een sabbatsjaar was. Dan snappen we ook waarom ze zoveel aanhangers kregen aangezien iedereen vrij was. In een ander jaar zou iedereen aan het werk zijn. Maar Jezus en Johannes begonnen hun preken in een sabbatsjaar waarin iedereen vrij was.

Sabbatsjaren in de oudheid

2 briljante studies hierover zijn van belang van professor Wacholder van het Hebrew Union College in Cincinnati. Deze studies zijn:

- The Calendar of Sabbatical Cycles During the second Temple and the Early Rabbinic Period (1973), p. 183-196

- The Timing of Messianic Movements and The Calendar of Sabbatical Cycles (1975) p. 201-218

*

Sabbatsjaren

1. In 1 Maccabeeën 6:49 staat dat Judas Maccabee's nederlaag bij Beth-Zur in een sabbatsjaar was. Dit was van herfst 163 tot herfst 162 voor Christus.

2. Josephus laat ons zien dat de moord op Simon de Hasmoneeër in het sabbatsjaar van herfst 135 tot 134 voor Christus was.

3. Josephus claimt dat Herodus' verovering van Jeruzalem plaatsvond in het laatste deel van het sabbatsjaar van 37 tot 36 voor Christus.

4. Koning Agrippa 1 somde een deel van deuteronomium op wat een koning moest doen in een sabbatsjaar (Deut. 31:10-13). Dat was in 41 tot 42 na christus.
5. Het 2de jaar van Keizer Nero was een sabbatsjaar, dus van 55 tot 56 na christus, aldus een geschreven Aramees papyrus document.
6. De Seder Olan in de 2de eeuw na chr. toont de tempel van Jeruzalem die vernietigd wordt in een sabbatsjaar: 69 tot 70 na christus.
7. Bar Kochba opstand van 132 tot 133 van de joden tegen de romeinen was ook in een sabbatsjaar.
8. Het jaar 237 tot 238 na christus was een sabbatsjaar, zo blijkt uit opgravingen van een oude synagoge.
9. De talmud (sanhedrin 97b) zegt dat de messias de wereld zal verlossen van corruptie en gevangenschap in het jaar na 4291 van de joodse kalender. Het jaar na 4291 was 531 tot 532 na christus en dus een sabbatsjaar.

Het opvallende aan de sabbatsjaren is dat ze in een regelmatige volgorde staan. Dit betekent dat alle sabbatsjaren er tussenin kunnen worden uitgerekend. Dan zien we ook dat er steeds belangrijke gebeurtenissen plaatsvonden in zo'n sabbatsjaar. In deze sabbatsjaren was de meerderheid van de joden vrij van arbeid en dus moest men iets verzinnen om haar bezig te houden. Gedurende de 6 jaren van boerenwerk, hield de regering wat graan en voedsel achter (zoals Josef in egypte) en als het sabbatsjaar eraan kwam betaalden ze het volk hier mee mits het volk dan wel bouwwerkzaamheden verrichtte. De meeste joden gaven hieraan gehoor omdat ze dachten dat dat gods wil was. Herodus begon zijn werk aan de buitenste delen van de grote tempel van God op sabbatsjaar 23-22 voor chr. In dit zelfde jaar begon hij de nieuwe stad Caesarea te bouwen aan de middellandse zee kust. Later, bouwde Herodus' zoon Philipus de stad Caesarea Philippi in het sabbatsjaar 2/1 voor chr. Tiberias is waarschijnlijk in het sabbatsjaar 20 na christus gebouwd. Ook de grote 3de muur rond de noordelijke delen van Jeruzalem was gebouwd door Agrippa 1 in het sabbatsjaar 41/42 na chr. Zijn zoon Agrippa 2 begon grote bouwwerkzaamheden in sabbatsjaar 62/63 na chr. Hij vergrootte Caesarea Philipp en noemde de stad naar Nero. Hij bouwde een peperduur theater voor de inwoners van Beiroet. De joden moesten in de sabbatsjaren allerlei verschillend werk doen met

als gevolg dat de meesten van hen 2 vakken leerden. Ze leerden hun vak tijdens de sabbatsjaren. Zo was Paulus een tentmaker.

Het sabbatsjaar van Jezus' optreden

Nu professor Wacholder de sabbatscyclus heeft uitgezocht keren we terug naar Jezus. We weten dat Johannes 4:35 in een sabbatsjaar gebeurde waarin Jezus informatie gaf over de 4 maanden die nog zouden volgen voordat de mensen konden oogsten. Immers, het was sabbath en die was pas over 4 maanden afgelopen. Dat was dus van herfst 27 tot herfst 28 na christus. Lukas zegt dat Johannes de Doper zijn optreden begon in het 15de jaar van keizer Tiberius. Dit was van 1 Tisjri 27 tot 1 Tisjri 28 na christus. Dit correspondeert met het sabbatsjaar van herfst 27 tot herfst 28 na christus. Wat een goede timing van Jezus en Johannes om te beginnen met hun openbare optredens. De joden waren niet alleen vrij van hun eigen werk, hoewel ze wel constructiewerk verrichtten. Ze wisten ook dat sabbatsjaren gekoppeld waren aan belangrijke gebeurtenissen in hun geschiedenis. De geboorte van Adam, Noach en Abraham waren in sabbatsjaren. Johannes de Doper begon zijn optreden in de herfst van het jaar 27 na christus en Jezus begon zijn optreden iets later. In deze dagen ook ging hij 40 dagen de woestijn in. Daarna ging hij terug naar galilea. Hij wachtte op het paasfeest in 28 na christus om officieel met zijn optreden te beginnen. Bovendien was pasen van het sabbatsjaar het moment waarop de messias werd verwacht. In dit sabbatsjaar 27/28 na chr. was Jezus 30 jaar. Maar hij had zijn 30ste jaar nog niet volbracht. Irenaeus zei dat men iemand van 30 meester begon te noemen. Gregory Nazianzen schrijft dat Jezus 30 is als hij gedoopt wordt. In Galaten 4:10 zegt paulus tegen de heidenen: u houdt zich werkelijk aan de vaste feestdagen en seizoenen. Hiermee doelt hij op de Sabbatsjaren. Er zijn 3 sabbatsjaren die Paulus kan bedoelen: 41/42 na chr., 48/49 na chr. en 55/56 na chr. De laatste kan niet omdat dit sabbatsjaar ver na de Raad van Jeruzalem is in 49 na chr. En 41/42 na christus is te vroeg. Dus heeft Paulus het over het sabbatsjaar 48/49 na christus dat de Galaten vierden. Dus Paulus is terecht ongerust over de Galaten aangezien de joden zich niet eens meer aan de feestdagen hoefden te houden, laat staan de heidenen. De Galaten vierde het sabbatsjaar in Turkije.

*

Tijdens sabbatsjaren zoals het genoemde 48/49 na christus mochten de joden geen landbouw bedrijven, laat staan er geld mee verdienen. Dat

had nogal een impact op de joodse gemeenschap. Deze vaststelling is een belangrijke bij het interpreteren van diverse verklaringen en gebeurtenissen op verschillende plaatsen in het nieuwe testament. Soms werden de joden onderhouden door familie in de diaspora die hen geld stuurde. Palestina was vruchtbaarder en welvarender dan Rome. Maar in sabbatsjaren leden de joden pure armoede. Geen wonder dat Paulus in Galaten 2:10 aan de armen moet denken in het sabbatsjaar 48/49 voor christus. Paulus had de ontmoeting met de steunpilaren zoals ze worden genoemd in Galaten 2:9, Jacobus, Kefas en Johannes in 48 na christus direct aan het begin van het sabbatsjaar. Dus zouden er de komende tijd veel arme joden zijn. Paulus reisde naar Korinthië op zijn 2de reis waar hij aankwam in de herfst van 50 of in het begin van 51 na christus. Hij bracht 18 maanden door in Korinthië. Gallio de romeinse proconsul was in dienst tussen 25 januari in het jaar 52 na christus en tot voor 1 augustus in dat zelfde jaar. Paulus werd bij Gallio voor het gerecht gedaagd in die tijd (Hand. 18:12-17). In het midden van het jaar 52 ging Paulus naar Jeruzalem en tenslotte terug naar zijn thuisbasis in Antiochië of Syrië (Hand. 18:21-22).

In de lente van 53 begon Paulus zijn 3de reis tot hij Efeze bereikte in de late lente van dat jaar. Daar bleef hij 2 jaar en tegen het einde van die 2 jaar vlak voor pasen, in het jaar 55 schreef hij zijn eerste hoofdstuk aan de Korinthiërs (1 Kor. 16). Hij vroeg hen geld in te zamelen voor hun arme broeders en zusters in Jeruzalem (1 Kor. 16:15). Daarna ging hij naar Macedonië waar hij eind 55, 2 Kor. schreef. Hij schreef de Korinthiërs opnieuw (2 lange hoofdstukken) over een geldinzameling voor de arme gelovigen in Jeruzalem. En hij preeste hen dat de Korinthiërs zelfs voor het sabbatsjaar in Tisri van het jaar 55 hun geld en goederen hadden ingezameld. (2 Kor. 8:10, 9:2). Toen, eind 55 ging Paulus door naar Korintië waar hij 3 maanden overwinterde (Hand. 20:3). Dit is waar hij zijn brief aan de Romeinen schreef en hun vertelde dat hij spoedig naar Jeruzalem af zou reizen om al het ingezamelde af te leveren dat hij had ontvangen van Macedonië, Griekenland en Galatië. (Rom. 15:25-33). Het boek Romeinen was geschreven in de vroege lente van 56 na christus. Hij verliet Korintië en ging naar Efeze en vertelde hun dat het 3 jaar geleden was sinds hij was begonnen met zijn preken voor hen (Hand. 20:31). Hij ging naar Jeruzalem rond pinksteren in 56 na christus toen het einde van het sabbatsjaar naderde. Waarom zijn al deze data belangrijk om te weten? Om dat ze ervan getuigen dat Paulus geld en goederen meebracht naar Jeruzalem om de gemeenschap daar door het

sabbatsjaar 55/56 heen te helpen. We zien nu ook hoe duidelijk de interpretatie van Johannes 4:35 is: Jezus heeft het hier over een sabbatsjaar. Tenslotte, als Jezus inderdaad zijn optreden begon in het sabbatsjaar 27/28 na christus toen hij in zijn 30ste jaar was, was hij dus in 3 voor christus geboren. En wel op Rosh Hoshanna, 11 september.

*

Cydonia, dierenriem, Marcahuasi

The spiral pathway of the Cydonia mound originates at its outside, northern edge winding clockwise 360 degrees to its summit. The evidence of even this minor detail underlines human construction. Nearly everyone is familiar with the concept of clockwise, and counter clockwise rotation. Finding the same paradigm displayed on Mars as well as on Earth is more than a coincidence. The greatest example of clockwise rotation in nature is the seasonal progression of the celestial constellational zodiac in the skies above the Earth. The right spiraling path up the mound imitates the stars. When a line is drawn connecting the centers of the pentagonal pyramid, the city, and the face, an equilateral triangle is formed. The length of each side of this triangle is 1/360th of the total polar diameter of the planet Mars. The number 360 connotes a 360 degree circuit, a full circle. The use of a 360 degree calibration, and the symbol of the circle, are linked to the constellations of the Zodiac. The twelve signs of the Zodiac are each spaced 30 degrees apart or $12 \times 30 = 360$. These numbers are significant. Using this system, 360 degrees on a circle is both the point of beginning and of ending. By studying the structures on Cydonia, the geometry and the numbers encoded therein, one can gain insight into the identity of the builders. These monumental structures: a sphinx-like human face, a huge four sided pyramid, a complex of over 12 smaller pyramids in a city, and a strange mile wide, 500 foot high artificial mound, complete with a peripheral ditch and central spiral groove. There is an obvious connection between the planet Mars and the plateau of Marcahuasi, Peru. The only face of the many land sculptures on the planes of Marcahuasi which is laying on its back, looking up at the sky, is identical to the Face on Mars. They are gazing at each other across millions of miles of space. These discoveries on Mars will be the evidence that will, with an incredible surge of fear, collapse the false history of Earth humans, and the incredibly absurd and idiotic notion that Earth humans are the only human life form in the Universe. Many uninformed and closed-minded

deniers of truth will finally realize that our galaxy and universe are filled with human kind. This will eventually unite all of Earth's mankind into one global community. Artifacts from an ancient civilization on Mars will be found. Entire cities with pyramids, gigantic monuments, stations connected with space travel and many other structures containing ancient records will be found. All this will be discovered in the very near future, and Earth humans will use many of the structures when they visit Mars.

*

activering heilige geest

De inwonende geest

Velen protesteren tegen de gedachte dat christus in iedereen leeft. Er is een verschil tussen de aanwezigheid van christus aan de ene kant en Hem, die zichzelf een thuis maakt, waar Hij is. Inderdaad, Christus is in de hele schepping aanwezig. Maar aanwezig zijn voor Christus is 1 ding; iets anders is om ook daadwerkelijk actief te zijn voor behoudenis waar hij aanwezig is. Ook in het evangelie is op veel plaatsen sprake van een tijdsverschil tussen christus die slechts aanwezig is en christus die actief wordt in de zin van behoudenis en redding. Bijvoorbeeld tussen het moment waarop Jezus arriveerde in de scene waar vrienden en familie van Lazarus boos waren over zijn dood. En dat moment waarop christus zijn vriend uit de tombe tot leven riep. Dus het is 1 ding voor christus om al aanwezig te zijn in een man of vrouw voordat Hij begint met zijn reddend werk door genade te regenereren naar het punt waarop Christus die persoon deel laat zijn van het lichaam dat de tempel is van de heilige geest. Christus in ons wordt vervuld/voltooid door het actief inwonen van christus in ons. Aanwezig zijn is 1 ding, inwonen gaat veel dieper. Dan is er het woord "volharden" versus het woord "inwonen." Wij volharden in onze inwoning. Christus volhardt in ons terwijl hij ons tot zijn woning maakt van binnenuit waar Hij altijd was. God werkt altijd van binnen naar buiten en er is geen belemmering van buitenaf die hem eerst tegenhoudt. Nee, het is andersom, geen enkele lichaamscel zou kunnen bestaan zonder christus in ons die als een soort lijm al onze lichaamcellen bij elkaar houdt. Hij is de schepper en ondersteuner van het universum in zijn microkosmos en macrokosmos. In christus zijn we de tempel van God, zowel individueel als collectief maar deze realiteit wordt uitgedrukt en overgebracht aan ons door christus in ons. God heeft, in christus ons al verhoogd en de mensheid tot zijn woning

gemaakt door de verheerlijking van Jezus. Christus is de inwoning van God en wij zijn de vele kamers van de woning. En nu zitten we in de fase waarin we onszelf leren kennen door christus in ons. Wie zijn wij in christus, die vraag is belangrijk. Alles wat christus gedaan heeft en nog steeds doet, houdt verband met het feit dat Hij zijn thuis in onze harten maakt door geloof. De Vader verblijft in christus die in ons verblijft en ons met Hem tot God's woning maakt.

*

De hovenier

Maria ziet Jezus aan voor de hovenier. Dat is degene die de hof bedient en bewaakt. Hier is geen toevallige overeenkomst met de Hof van Eden. Iedere hof is een herinnering aan het paradijs. De hovenier is de herinnering aan de oorspronkelijke opdracht van de mens de hof te dienen en te bewaren. Dit betekent immers te cultiveren en dit is in het oorspronkelijke Hebreeuws het vererend dienen van de Goddelijke wereld. De hovenier moet de hof verbinden met de Goddelijke wereld en hij moet die hof bewaken. Zij moet afgeperkt worden van de wereld. In haar verwarring vraagt ze naar een herinnering aan paradijselijke ordening. Hier keert Maria terug tot de wederherinnering. Zij wil hierdoor op de weg gebracht worden om Jezus te vinden. Nu wordt ons duidelijk dat zij in Jezus de hovenier ziet. Het enige wat haar schijnt over te blijven is de wederherinnering. Die brengt haar bij alle goede herinnering. Haar schijnt niets anders over te blijven dan de herinnering aan het verleden, het paradijselijke en wat zij in Jezus heeft ontvangen. Zij ziet in Jezus een inwijder tot het verleden. Daarom zoekt zij het lichaam. Hier staat hij levend. Misschien denkt zij aan zijn woord: doe dit tot mijn gedachtenis. Maria verwacht dat de hovenier Jezus' lichaam heeft ingepast in de ordening van het hof. Zo is Jezus opgenomen en ondergebracht bij de paradijselijke herinneringen waar de mensheid voor het grootste deel bij leeft. Zij vraagt de hovenier waar zij Hem kan vinden. Zij meent, dat de hovenier getorst heeft. Jezus is niet gemakkelijk in te passen in de schatten van herinnering. Hij is zo boven alles uitgerezen. Maar Maria zelf torst hem niet. Zij zal hem opheffen uit het verleden. Haar wederherinnering zal voor haar de levensbron zijn. Jezus sprak tot haar: Mirjam. Zij zich omwendende zei Hem in het Hebreeuws: Rabbouni (hetwelk is gezegd meester). Dan ineens doorbreekt Jezus alle omfloersing van vorige inwijdingsstadiën. Hij stelt Maria in het volle licht door het enkele woord dat hij spreekt: Mirjam.

Dat is haar naam, haar wezen. Jezus is de enige die ooit die naam met de volle klank van oorsprong en bestemming heft uitgesproken. Eens heeft hij haar van de donkere machten bevrijd. Zij was onder de machten der aarde en nacht gekomen. de vrouw bij uitnemendheid is als zij verlaten wordt van de lichtkracht van de Zon der gerechtigheid, de man bij uitnemendheid, geworden tot de treurende Koningin van de Nacht. Het beste is weggenomen uit haar omgeving. Haar dochter, dit is de toekomst, is ontvoerd, de Zonnekoning is gestorven. Zij zijn in een voor haar ontoegankelijk lichtrijk opgenomen. Dit is het oergegeven, dat steeds weer bij inwijdingen ter sprake komt. Hier verwijs ik naar het boek Die Zauberflöte (F. de Graaff) van Mozart. Dit zou vele plaatsen van het evangelie door vergelijking kunnen verduidelijken. Men moet echter beseffen dat in het evangelie ontdaan van alle omfloersing alles wordt uitgesproken. Jezus roept de naam Mirjam. Dit is genoeg. All duister verdwijnt. De stralen van de opgekomen zon der gerechtigheid verlichten de nacht. Dan volgt: "en zij zich omwendende." Hier wendt Maria zich om naar de eeuwige Torah die opgestaan is uit de doden. Hier staat weer het woord omwenden. Dit is, zoals wij zagen, de term voor het omwenden van de mens naar YHWH. Haar antwoord is het antwoord der waarachtige volkomen omwending naar Jezus. Zij spreekt het uit: Rabbouni, dit is: mijn meester. Hier is geen wederherinnering meer maar onmiddellijke ontmoeting en aanvaarding van Jezus als de meester van haar leven. De eeuwige Torah erkent zij als de leidsman voor haar ganse bestaan, van verleden, heden en toekomst. In deze ontmoeting is niets anders gesproken dan 2 aanroepen: Mirjam en Rabbouni. Hier is een verbinding hersteld die nooit meer verbroken wordt. Maria heeft haar Heer terug ontvangen. Zij is bevrijd uit de nacht. De nacht bergt de schatten van de lichtende herinneringen, die in de uiterste beproeving van de inwijding kunnen troosten. Als het licht is opgegaan verbleken deze herinneringen als de sterren van het nachtelijke firmament. de zon is opgegaan. Dan volgen hierna uiterst moeilijk te verstane woorden.

Jezus sprak tot haar: Houd mij niet langer vast, want ik ben nog niet opgevaren tot de Vader.

De ontmoeting is van beslissend belang, maar is nog geen einde van de inwijding. Hoger moet Maria gevoerd worden. In dit stadium van de inwijding moet zij niet blijven noch Jezus daar vasthouden. Bij een inwijding dreigt het gevaar dat de myste wil blijven in een lager inwijdingsstadium voor het meesterschap. Maria wil Jezus vasthouden. Zij wil het ogenblik van de wederontmoeting vasthouden. Jezus verbiedt hier

niet het aanraken maar het vasthouden. Hij moet boven de hoogste hemelen verhoogd worden en ook Maria daartoe opvoeren. Juist dan zal blijken dat zij ook dit ogenblik van de aardse ontmoeting niet zal verliezen. Haar nephesh is onsterfelijk gemaakt en daarmee is de opstanding van haar lichaam verzekerd. Maar ook haar ruach en neshama moeten verheven, thuisgebracht worden. Juist dan zal de aardse ontmoeting verheerlijkt behouden blijven. Hij moet nog meer verhoogd worden en de zijnen opvoeren. Het gaat om de verheffing, de verheerlijking der schepping. Maria is de eerste mens die de opgestane heer heeft ontmoet. Dit is niet toevallig. Maria is de vrouw bij uitnemendheid. de vrouw is in het paradijs verleid. De vrouw is de eerste die deel krijgt aan de nieuwe schepping. Die eerste vrouw is Maria Magdalena. Maar juist daarom krijgt zij van Jezus een opdracht. Nog niet mag zij bij Jezus blijven in dit stadium. Zij mag eerst blijven als het einde van de inwijding bereikt is in het volmaakte Rijk Gods. Maria die verkoren is om de opgestane Jezus het eerst te ontmoeten, krijgt de opdracht om dit aan Zijn leerlingen, die hij hier broeders noemt, te verkondigen. Maria Magdalena, de vrouw bij uitnemendheid, die bevrijd is uit de nacht, moet de broeders, de mannen, voorbereiden op de ontmoeting met Jezus. Dit is de taak van de vrouw. Zolang het rijk Gods nog niet over de wereld verbreid is, moet de man de leiding in de wereld nemen. De vrouw is daarvoor te teer en te kwetsbaar. Maar het blijkt hier in de opdracht van Maria, dat de vrouw een hogere taak heeft ontvangen. Zij is weer geworden tot de bemiddelaarster tot de goddelijke wereld. Zij brengt de man de verkondiging van de opstanding. Zij heeft de Heer ontmoet. Deze verkondiging is de zegen, die de vrouw over het leven uitstort. In de emancipatie neemt de vrouw de taak van de man over. Dan laat zij haar eigen hogere opdracht los. Dit leidt tot ontreddering van de maatschappij.

Jezus zegt: maar trek door naar mijn broeders en spreek tot hen: ik vaar op naar mijn vader en uw vader en mijn god en uw god.

De weg die Maria moet gaan is het doortrekken van de onmiddellijke ontmoeting met en aanwezigheid van Jezus naar de leerlingen. Haar uitverkiezing als vrouw bij uitnemendheid moet dienstbaar zijn aan de eer van YHWH. De verkondiging houdt in dat de leerlingen Jezus niet behoeven te zoeken in het hof. Zijn opstanding is een deel van Zijn opvaren tot zijn vader. De vader wordt genoemd "mijn vader en uw vader." Dit is iets anders dan "onze Vader." Omdat Hij Jezus' Vader is, is Hij geworden tot hun Vader. Door de verhoging van de vleesgeworden

Torah is YHWH tot vader van de leerlingen geworden. Die leerlingen moeten ook door de kracht van het opvaren tot zonen van YHWH worden. Daarom zijn zij geworden tot Zijn broeders. Het opvaren van Jezus is de kracht die hen brengt tot de hoogste inwijding. Die is, dat zij YHWH als vader hebben. Het 2de deel van de zin geeft ook moeilijkheden. Bij het woord God staat hier niet het lidwoord. Dit betekent dat het niet betekent YHWH. Wat is het dan? Het is een opvaren naar de Vader, d.i. naar YHWH. Het is echter niet een mystiek samenvloeien en opgaan in YHWH. Het is iets anders. Misschien moet vertaald worden: tot mijn Goddelijkheid en uw goddelijkheid. Het wil zeggen dat zij deel krijgen aan de goddelijke wereld. De Oosterse kerk noemt dit vergoddelijking, d.w.z. zij worden opgenomen in de goddelijke wereld. In Joh. 1 wordt hiervan ook gesproken. De Torah is op YHWH gericht, is bij hem voor de schepping. De Torah wordt genoemd een goddelijk wezen. Hij behoort tot de goddelijke wereld. Uit die wereld stamt ook Johannes, een mens van de goddelijke wereld gezonden. Maar onder al die goddelijke wezens is er 1 die volstrekt boven hen gesteld is. Dit is de Eniggeborene, de Torah. Deze heeft macht gegeven om kinderen van God te worden. Daar staat het woord ook zonder lidwoord. Het betekent: deel uit te maken van de goddelijke wereld. Dit doet de Eniggeboren Goddelijk wezen.

Die opent de goddelijke wereld voor hen. Hij heeft die wereld in zichzelf naar buiten gebracht in de wereld van het vlees, vgl. Joh. 1:18. Tot mijn goddelijkheid en uw goddelijkheid. Beide goddelijkheden worden onderscheiden en blijven onderscheiden. De enig geborene met onderscheiden worden als uniek van alle andere goddelijke wezens. De goddelijkheid is het leven en Licht van YHWH zelf. Door middel van Zijn Torah deelt Hij Zijn Goddelijk leven ook aan diegenen mee, waaraan die Torah macht heeft gegeven om Goddelijke wezens te worden, om vergoddelijkt te worden. Nu wordt de uitspraak van Jezus aan Magdalena ook duidelijk. Het gaat hier niet om coelibataire kuisheid: ik wil niet dat zij Mij aanraakt. Het gaat hierom iets geheel anders. Jezus wijst niet af dat Mirjam Hem op dit ogenblik aanraakt. Hij wil alleen dat zij op dat punt van de inwijding niet blijft staan. Zij moet vergoddelijkt worden. En zij moet van die vergoddelijking spreken tot de leerlingen. Maria heeft het verstaan.

Joh. 1:18 - "Zij ging, Mirjam de Magdaleense engel zijnde voor de discipelen: Ik heb de Heer gezien en Hij heeft tot mij gesproken."

Zij is gegaan, voortgestuwd door Jezus' macht van het opvaren. Jezus maakt van haar een engel, een hemelbode voor zijn leerlingen. De vrouw bij uitnemendheid is engel. Mirjam's engelenboodschap is: "Ik heb de Heer gezien." Hier is "zien" het volkomen wetende zien. "Hij heeft tot mij gesproken (dit)." Dit zijn de woorden van het opvaren tot YHWH en tot de vergoddelijking.

*

antichrist een hybride?

De anti christ is een man maar wat voor man? In Daniël 2:43 staat dat het zaad gemengd zal worden. Misschien hebben we hier te maken met UFO-ontvoeringen en is de antichrist een mengsel van een gray alien en een mens. Net als de farao's. Wie de schedels ziet van Akhnaton, Toetanchamon of Nefertiti kan zich indenken dat het hier om hybriden gaat. Aangezien dit proces zich in het verleden heeft voorgedaan kunnen we ons voorstellen dat de antichrist ook een dergelijke hybride kan zijn.

*

Analyse van het boek Spreuken

Spreuken is een bijbelboek dat geassocieerd wordt met wijsheid, c.q. filosofie. Hier zit een kern van waarheid in maar dat Spreuken alleen maar over filosofie gaat is ook niet waar. Er is niet 1 auteur. Naast Salomo zijn er andere schrijvers aan het werk. Soms gaat het om algemene wijsheden, dan weer om zaken die voor individuen opgaan of zelfs voor bepaalde individuen. Oppervlakkig gesteld zijn er 4 divisies: de spreuken van Salomo, de woorden van de wijzen, de woorden van Agur en de woorden van Lemuel. En dus gaan de spreuken niet alleen maar over filosofie. Zoveel schrijvers als er zijn, zo complex is de materie en zijn de motieven en bedoelingen van het boek. De Spreuken van Salomo zijn algemeen van aard. De secties met de woorden van de wijzen zijn bedoeld als instructies voor een prins en gaan vooral over politiek en staatskunde. In de eerste 29 hoofdstukken van het boek Spreuken staan verschillende spreuken die VOOR Salomo zijn alsook enkele VAN Salomo. De spreuken VOOR Salomo gaan vooral over de goddelijke aangewezen constituties van Israël. De Spreuken VAN Salomo gaan vooral over het leven en gedrag van individuele Israëlieten.

De volgende analyse:

A. introductie en Titel

1. Woorden van de wijzen - de vader richt zich tot de zoon, dan wel de leraar tot de leerling. Dit gebeurt 15 keer met steeds de beginwoorden, "mijn zoon." De strekking van deze verzen is: "vrees voor de Here is het begin van kennis, maar dwazen wijzen deze wijsheid af." De zoon wordt aangesproken met jou en soms met U waarbij hij steeds opnieuw wordt gewaarschuwd voor de vreemde vrouw dan wel de buitenlandse vrouw die hem van het verkeerde pad af brengt. Zie ook de voorbeelden van Samson en Ahab en de dochters van Moab. Dan weer wordt de zoon gewaarschuwd tegen de ongelovigen en zondaren. Zoals zij die anderen onderdrukken en de oorlog injagen.

2. tweemaal maakt de wijsheid de claim dat ze beter is dan goud en zilver en koningen niet zonder haar kunnen, zie hoofdstuk 8. In hoofdstuk 9 worden wijsheid en dwaasheid tegen elkaar afgezet. De vrees voor god wordt nog eens uitgesproken en voor de dwaze vrouw die je van het rechte pad afbrengt wordt nog eens gewaarschuwd. Deze vrouw wordt steeds weer de "vreemde vrouw" genoemd, duidend op een niet joodse vrouw. Tot nu toe zijn er geen aanwijzingen dat Salomo deze spreuken heeft geschreven, eerder andersom waren ze bedoeld voor hem.

3. een aantal Spreuken door Salomo zelf geschreven zoals in 10:1 staat. Als de inhoud van de secties 1 en 2 (1:6-9:18) door Salomo geschreven zou zijn, was het overbodig om nog een introductie te geven als Spreuken van Salomo. In sectie 1 wordt de 2de persoon gebruikt; de Spreuken worden niet gesproken tegen mijn zoon maar gebruiken de vormen "hij" en "hem" als 3de persoon. Tot hoofdstuk 19:26 gaat het zo door. Ze zijn voor de mens in algemene zin om ervan te leren. En niet voor een prins of een bepaalde koning.

4. een volgende sectie die gericht is aan "mijn zoon" begint in Hoofdstuk 19:20 en eindigt ergens in hoofdstuk 24. Hier lezen we verder over hoe een koning zich moet gedragen. Ze lijken geenzins op de spreuken van Salomo. Het zijn woorden van wijze mensen wat 2 maal bevestigd wordt: 22:17, 24:23. De formule "mijn zoon" komt 6 maal voor (19:27; 23:15, 19, 26; 24:13, 21).

In de secties 1 en 2 is vrees voor de Here iets dat hoger wordt geacht dan rijkdom, 22:1, 4. Deze woorden zijn gericht aan iemand die tussen

heersers zit, 23:1 en wiens plicht het is om in het huidige leven zowel de koning als god te vrezen, 24:1. Opnieuw wordt voor de vreemde vrouw gewaarschuwd. en wijsheid wordt veel hoger in waarde geacht dan rijkdom, 20:15; 21:6; 23:4. In het begin van deze spreuken wordt in de 3de persoon geschreven, daarna in de 2de persoon.

5. een 2de collectie spreuken door Salomo, hoofdstukken 25 en 26. Het boek kreeg vorm onder de heerschappij van Hezekia. De schriftgeleerden hadden deze collectie eruit gekopieerd en in de koninklijke bibliotheek van Jeruzalem gelegd. Het gaat om hoogstaande literaire werken van Salomo en zijn vader David. De inhoud gaat over hoe koningen dienen te handelen, wat men mag verwachten van iemand die zelf de troon kent, 25:2-7.

6. zonder speciale introductie begint Hoofdstuk 27 met een volgende serie van Woorden der Wijzen. De inhoud is duidelijk gericht aan een prins, met opnieuw de formule, "mijn zoon" 27:11. Deze verzen zijn duidelijk gericht aan een heerser in Israël.

7. de woorden van Agur, de zoon van Jakeh, H. 30.

8. De woorden van koning Lemuel, de profetie welke zijn moeder hem leerde, 31:1-9 en tot het gedicht leidde van...

9. de kundige vrouw, 31:10-31.

Om de woorden van de wijzen te doorzien moet men het volgende in de gaten houden:

1. het woord Vader wordt gebruikt voor een leraar... 2 Kon. 2:12; 6:21, 13:14 en werd een soort van leidraad voor de rabbijnen.

2. het woord zoon wordt gebruikt voor een jonge leerling, een pupil... 1 Sam. 3:6, 16, 1 Kon. 20:35; 2 kon. 2:3, 5, 7, 15 en elders voor de joodse profeten. En soms voor jonge mannen. Gehoorzaamheid aan de ouders staat hierbij centraal, 5:13. Waar staat: ik heb de stem van mijn leraren niet gehoorzaamd of mijn oor bij hen ten luister gelegd.

3. De uitdrukkingen zondaren, boosaardig, dwazen, hypocrieten werden in Israël toegewezen aan de heiden. Maar als het om politiek gaat, worden de woorden van de wijzen in schooltaal verwoord. De prins tot wie de wijzen zich richten wordt op de omringende heidense volkeren attent gemaakt vanuit het perspectief van hen die de Here vrezen.

4. De vreemde vrouw (Hebr. zarah of nokriah) was geen dwalende Israëliet maar een vreemde buitenlandse vrouw. Omgang met haar zou tot afval van de Here leiden. Beide Hebreeuwse woorden staan in 5:20 en hoofdstuk 6. De goddelijke bedoeling was om Israël apart te houden van de volkerenwereld, Deut. 7:6 en Ezeziel 20:32. Dus omgang met een vreemde vrouw zou ook het nakomelingschap van de uitverkoren familie van Abraham verstoren. De bloedlijn zou verstoord worden en de dynastie van koning David, de koning van Jehova's keuze zou eveneens verstoord worden. Met afgoderij als gevolg, Exo. 34:16.

Sommigen denken dat de vreemde vrouw uit Hoofdstuk 2:17 een overspelige vrouw is uit het huis van Israël. Het woord god heeft in deze passages niks te maken met Jehova maar met de nationale god of goden van de vreemde vrouw. De passage waarin staat: ze verlaat de gids van haar jeugd... slaat niet op de god die ze verlaat maar op haar eigen volk dat ze verliet, de mensen van Filistea, Edom en Moab of Egypte. De vrouw is avontuurlijk en komt op haar weg nogal wat volkeren en goden tegen. De volkeren buiten Israël werden vaak aangeduid als de mensen van hun god, Numeri 21:29, 2 Kon. 11:17 en Psalm 47:9. Tegenover het gebruik van het woord god in heidense zin, als gids van de volkeren staan andere passages zoals Leviticus 26:12, Ik zal uw god zijn. De woorden der wijzen zijn door diverse leraren gericht aan Salomo. Ze gaan over de politiek van Israël. Na de openingsvers wordt er geen specifieke natie genoemd, maar alleen vrees voor de Here. Woorden als wijs handelen, duiden op een vrees voor de Here. De woorden rangschikken zichzelf in klassen zoals de Pentateuch ze indeelt voor de heersers van Israël. Dit feit geeft aan hoe oud de Pentateuch is alsook andere delen van het oude testament. In Deut. 17:14-20 staat dat de Israëlieten een koning nodig hebben als ze Canaan binnengaan. Ten aanzien van goddelijke zaken moet de verantwoordelijke hiervoor iemand uit eigen volk zijn. Een aantal goddelijke regels zijn deze: Hij zal geen paarden vermenigvuldigen op de manier van de egyptenaren, hij zal niet meerdere vrouwen hebben die zijn hart van God wegvoeren, hij zal zichzelf geen grote hoeveelheden goud en zilver toeëigenen, hij zal een kopie van de wet maken, en hier dagelijks in lezen, opdat hij leert om de Here te vrezen. Dit alles om zijn dagen te verlengen in het koninkrijk en opdat hij nooit gebrek aan opvolgers zal hebben voor de troon. In Deut. 7:2-5 staat dat de Israëlieten de Caananieten zullen vernietigen alsmede hun symbolen van afgoderij en ook niet met hen zullen trouwen.

De Spreuken van Salomo die in de secties 3 en 5 van het boek staan, verschillen nogal van de Woorden van de Wijzen in de secties 1, 2, 4 en 6 die gericht zijn aan "mijn zoon." Deze prins, in dit geval Salomo naar wie de woorden van de wijzen gericht waren werd ervoor behoed om zich met zaken bezig te houden die tot religieuze afval zouden leiden en de voortgang van de dynastie in gevaar zou brengen. Zo vinden we in deze divisies dezelfde inzetten als in de Pentateuch: paarden worden als niets gerekend voor de zege van de Here; goud en zilver zijn minder in waarde dan de vrees voor de Here. Gehoorzaamheid is vereist en brengt een verlenging van het leven voort. Deze inzetten komen overeen met de bepalingen van Deut. 17 die weer verwijzen naar Deut. 7. De heerser van Israël mocht geen verbond sluiten met de volkeren. Zo vinden we ook afkeringen van samenwerking met zondaren en vreemdelingen, nog apart van vreemde vrouwen, Deut. 1:10-15.

Salomo bad voor wijsheid, meer dan voor rijkdom en welvaart. Het mooie was dat hij beiden kreeg van God. 1 Kon. 3:9-13. De waarschuwing aan hem voor vreemde vrouwen is duidelijk in de wind geslagen. Salomo hield van veel vreemde vrouwen. Toen Salomo oud was, ging zijn hart uit naar andere goden. Zijn hart ging uit naar Ashtoreth de godin van de Zidoniërs, en naar Milcom, de god van de Ammonieten. Hij was niet meer zo op god gericht als zijn vader David. Door die vele andere vrouwen werd hij ook naar andere goden getrokken. Hij bouwde een altaar voor Chemosh, de god van Moab. Een verdere verachting voor de wil van God, haalde Salomo paarden uit Egypte (1 Kon. 10:26-29). Het resultaat was verschrikkelijk. Het koninkrijk was verdeeld en van de zoon van Salomo lezen we dat zijn moeder Naamah heette, een Ammoniet. 1 Kon. 14:21, 31. Dit kwaad kwam door de omgang met vreemde vrouwen en het doorbreken van de leringen van de wijzen die aan Salomo waren gericht.

Kern van deze bijbelstudie is dat sommige spreuken DOOR Salomo zijn geschreven en anderen VOOR hem. In het laatste geval gaat het om inzetten en verordeningen die met de politiek en oorlogsvoering van Israël te maken hebben en terugvoeren op het boek Deuteronomium. Sommigen verklaren dat het boek Deuteronomium niet bestond in de tijd van Salomo maar geschreven was in de tijd van Manasse rond 650 voor Christus. Maar de relaties tussen Spreuken en Deuteronomium zijn er. En Deuteronomium was er al 3 eeuwen voor Manasseh en ver voor de dagen van Jozua. Zo werpt een studie van het boek Spreuken en een onderverdeling hiervan in divisies nieuw licht op het boek Deuteronomium.

*

Liederen van de "graden"

een paar psalmen worden psalmen van de graden genoemd. Graden betekent hier niet stappen. Men neemt dit aan omdat ze op de 15 treden van de tempel werden gezongen. Maar er is geen bewijs voor dat de tempel 15 treden had. In Ezeziel's tempel zijn er 2 trappen met samen 15 treden maar dit is pas in de toekomst, Eze. 40:22, 31. In het Hebreeuws staat er: het lied van DE graden. Het gaat om de graden van de zonnewijzer van Ahaz die de schaduw van de zon in tegengestelde richting toonde in de dagen van zijn zoon Hezekiah. Dit was een teken van Jehovah dat hij zou genezen terwijl Jeruzalem omringd was door de legers van de koning van Assyrië. Toen hij genas, Zei Hezekiah: Jehova was er klaar voor om me te redden; daarom zingen we mijn lied in het huis van God, alle dagen van mijn leven. Jes. 38:20. Ene meneer John Lightfoot heeft dit eeuwen geleden al eens ontdekt maar zijn ontdekking bleef geïsoleerd. Het gaat om 15 psalmen die in getal gelijk opgaan met de interpretatie die erbij hoort. En Hezekiah kreeg 15 jaar bij zijn leven geteld. Hij schreef zelf 10 liederen welk getal correspondeerde met het aantal graden dat de zon achteruit ging. Hezekiah noemde ze "mijn" liederen. De overige 5 werden aan David en Salomo toegeschreven. Het lied van Salomo was het middelste met aan beide zijden 2 psalmen van David. In elk van de 7 psalmen aan weerszijden van de centrale psalm van salomo komt de naam Jehova 24 keer voor en Jah 2 keer. In de centrale psalm komt Jehova 3 keer voor. er zijn 5 groepen met elk 3 psalmen. De eerste van elke groep begint met nood en benauwdheid. De 2de van elke groep heeft vertrouwen in Jehova. De 3de heeft zegeningen en vrede in Zion. In deze psalmen zijn duidelijke verwijzingen zichtbaar naar passages in de boeken Koningen, kronieken en Jesaja. Ze verwijzen ook naar de geschiedenis van Hezekiah. Jawel, er zijn 15 gebeurtenissen in het leven van Hezekiah die een tegenhanger hebben en gevierd worden in de 15 psalmen met de psalm van salomo in het midden.

1. De godslastering van RAB-SHAKEH, zie Jes. 37:4, 2 Koningen 19:16, staat ook in Psalm. 120:2, 3, en 123:3, 4.

2. Berispingen van SENNACHERIB

In 2 Koningen 19:25, 26 en Jes. 37:26, 27, Psalm 129:5-7.

3. de schaamte van SENNACHERIB

In 2 Kron. 32:21. Hiernaar wordt verwezen in Ps. 129:4, 5.

4. Hezekiah's gebed

Jes. 38:3, 10-20. 2 Kron. 32:20, 2 Kon. 19:2, 4, 15-19; 20:2, 3, met echo's in Psalmen. 120:1; 123:1-3; 130:1, 2.

5. God, de maker van hemel en aarde

Hezekiah bad tot hem. Dit om de afgoderij recht te zetten van Rabshakeh in 2 Kron. 32:19. Zie ook Ps. 121:1, 2, 6; 123:1 (cp. 2 Kon. 19:15. Jes. 37:16); 124:8; 134:3.

6 Hezekia's wens voor vrede

Uitgebeeld in Jes. 38:17. In Psalm 120:6, 7 zien we de uitdrukking ervan. In 2 Kron. 32:1-3 wilde Sennacherib oorlog. Maar als Hezekia zegt: ik wil vrede, wie kan de verwijzing naar 2 Koningen 18:19 in twijfel trekken. Zie ook Psalm 122:6, 7, 125:5, 128:6, en zijn laatste wens voor vrede in 2 Kon. 20:19.

7. De beloofde hulp van god

In 2 Kon. 19:32-34, 20:6 hebben we God's antwoord aan de uitdaging van Sennacherib, 2 Kron. 32:10, 15, 17, Jes. 36:20, 37:11. Zie ook Hezekiah in Psalm 121:2-8, 124:1-3, 6; 125:2; 126:2, 3; 127:1.

8. Voor het heil van David

Dit was de basis van God's belofte in 2 Kon. 19:34 in antwoord op het gebed van Hezekiah's gebed in vers 14. Zie ook 2 Kon. 20:5, 6. En Psalm 132:1-10.

9. JEHOVAH'S teken voor HEZEKIAH.

In 2 Koningen 19:29, en Jes. 37:30 wordt dit teken gegeven. Er wordt naar verwezen in Psalm 126:5, 6; 128:2. Het lijkt om akkerbouwers te gaan in hun thuisland en niet om bannelingen in een ver land.

10. HEZEKIAH'S vertrouwen in Jehova

Dit is het eerste wat over Hezekiah vermeld wordt. 2 Kon. 18:5. Het was de hoon van Rabshakeh (2 Kon. 18:28-31) en wordt steeds weer opnieuw genoemd. (Jes. 36:18; 37:10). Zie ook Psalm 121:2, 125:1-3, 127:1, 130:5-8.

11. HEZEKIAH als een vogel in een kooi

Dit staat niet in de schrift. Maar Sennacherib schreef het voor ons op en is terug te lezen in het Britse Museum in London op een hexagonale cilinder van deze Sennacherib, Koning van Assyrië (607-583 B.C.). (*4)

Het is één van de meest opmerkelijke vondsten ooit en bevat 487 lijnen van geschreven tekst, ingekerfd in de Eponymy van Belimuranni, toezichthouder van Karkemish. De tekst gaat over 8 expedities van Sennacherib. Waaronder een beschrijving van de overwinning van Jeruzalem tijdens de heerschappij van Hezekiah.

De cilinder van SENNACHERIB, de lijnen 11-24 van de centrale 607-583 (*4) B.C. kolom van de cilinder.

12. Joden, die zich niet onder mijn juk schikten

13. 46 of zijn omheinde steden en de kleinere steden

14. die rond omheind waren en zonder nummers

15. door het beuken van de stormrammen en de aanval van machines

16. en door de aanvallen van de soldaten

17. Belegerde ik en nam ik gevangen, 200,150 mensen, mannen en vrouwen, groot en klein

18. paarden en muil dieren, kamelen en mannen

19. en ontelbare schapen die ik buit maakte

20. ik rekende hen als afval en verspilling. Hezekiah zag zichzelf als een gekooide vogel in Jeruzalem

21. zijn koninklijke stad, maar ik sloot hem in

Lees de woorden van Hezekiah in Ps. 124:7 : onze ziel is ontsnapt als een vogel uit de valstrik van de vogelliefhebber. De strik is gebroken en wij zijn vrij. Dit neemt de psalm mee naar de dagen van Hezekiah and Sennacherib. Het is een psalm van David. 360 jaar voor Hezekiah (964-603 voor chr.) was David in moeilijkheden. Hij was achtervolgd tot in de bergen door Saulus. Zijn toestand was vergelijkbaar met die van Hezekiah. Hij zat gevangen in zijn schuilplaatsen. Hezekiah verging het ook zo. Hij was ziek en omsingeld in zijn eigen stad door Sennacherib. Dus was hij inderdaad een gevangen vogel. De psalm geeft hier goed

uitdrukking aan. Hij hoefde geen nieuw lied te schrijven en kon zich beroepen op het lied van David. Deze psalm maakt de geschiedenis weer levend voor onze ogen, zoals er staat: zegen Jehova die ons niet als een prooi voor hun tanden heeft gegeven. Psalm 124:6.

12 De inname van Zion

De verklaring van Sennacherib dat hij 200 gevangenen van alle stammen van Israël had mee gevoerd, stelt ons in staat om Hezekia's gebed te voorzien voor het restant dat is achtergebleven. Jehova bevrijdde Hezekiah en Zion evenals de gevangenen die genoemd worden op de cilinder van Sennacherib, Psalm 126:1-3.

13. Hezekia's zegel voor het huis van Jehova

Dit was één van de meest prominente kenmerken van Hezekia's karakter. Hij was er bezeten van. De eerste handeling van zijn regeerperiode was om de deuren te openen van het huis van Jehova, 2 Kron. 29:3 dat de vader van Ahaz had gesloten, 2 Kron. 28:24. Dit was in het eerste jaar van zijn regeerperiode, in de eerste maand. Zie ook Jes. 37:1, 14. 2 Kon. 20:8, Jes. 38:20, 22. Zie ook psalm 122:1, 9 en 134:1, 2.

14. Hezekiah kinderloos

Terwijl de koning van Assyrië de poorten van Zion binnendrong en de koning van Terreur Hezekiah zelf onder vuur nam, die bovendien ziek op bed lag, had Hezekiah zelf geen opvolger voor de troon. En de belofte van Jehovah aan David (2 Samuel 7:12) was gedoemd te mislukken. Net als Abraham toen deze geen opvolgers had, Gen. 15, moest Hezekiah ook ongerust zijn over de toekomst. Op een bepaalde manier zat Hezekiah in hetzelfde schuitje als Abraham. Hij vertrouwde op Jehovah voor de overwinning over zijn vijanden. Zie ook Psalm 132:11. In deze crisis stuurde Jehova Jesaja naar Hezekiah met de belofte van een zoon (2 Kon. 20:18, Jes. 39:7). Niet totdat 3 van de 15 toegevoegde jaren voorbij waren gegaan was de belofte vervuld, in de geboorte van Manasse. Niets in de uittocht en terugkeer van Babylon kan een relatie hebben met de psalmen 127 en 128. Lol hebben in veel kinderen krijgen zou in die dagen misplaatst zijn. Maar in Hezekiah's geval is het anders. Lees 127:3, 5 en Psalm 128 waarin de laatste vers Hezekiahs woorden hun neerslag vinden, Jes. 39:8.

15. Pasen voor alle Israëls

De juiste tijd voor Pasen was al voorbij maar anders dan 11 maanden wachten, vierde Hezekiah het in de 2de maand volgens de uitzondering hiervoor, Numeri 9:1-11, 2 Kron. 30:1-3. De stammen van het noorden verenigden zich met de stammen van het zuiden, 2 Kron. 30:11, 18. De hand van God was met hen om hen 1 hart te geven, 2 Kron. 30:12. Dan lezen we in 2 Kron. 30:25, 26 van het geluk van iedereen. Psalm 133 viert deze grote gebeurtenis van Hezekiah's regeerperiode maar het is de Psalm van David. Een andere gelegenheid wordt net zo gevierd als David's boodschap het hart van alle mensen van Judah buigde net zoals het hart van 1 mens, 2 Sam. 19:14. Het paste perfect bij Hezekiah's omstandigheden. Hezekiah's doel was om de stammen van noord en zuid bijeen te brengen. Dedauw van de Hermon was één met de dauw van Zion. Dezelfde wolk van de nachtmist verenigde Israël en Judah. Deze 15 punten brengen de Liederen van de graden terug naar hun historische settings, meer dan 600 jaar voor christus. En redt hen uit de handen van hen die ze willen traceren tot hooguit 150 voor christus om ze niet als geschiedenis te zien maar als verhalen.

*

Zie*, ik zeg u een geheim! Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ogenblik, in het knippen van het oog, in de laatste trompet. Want Hij zal de trompet blazen en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt, en wij zullen veranderd worden. - 1 Kor. 15:52

Want dit zeggen wij in een woord van de Heer, dat wij, die leven, die overblijven, in de aanwezigheid van de Heer zeker niet die rusten zouden voorbijstreven*, [1 Kor. 7:10] - [1 Kor. 15:51] want de Heer Zelf zal afdalen van de hemel, met een bevelsroep, met de stem van de aartsengel en met de trompet van God, en de doden in Christus zullen eerst opstaan. [1Thess. 1:10] - [1Kor. 15:52] Daarna zullen wij, die leven, die overblijven, tegelijkertijd, samen met hen, weggegrist worden, in wolken, in een treffen met de Heer in de lucht. En zo zullen wij altijd samen met de Heer zijn. - 1 Thess. 4:15-18

Paulus heeft het over een geheim dat hij openbaart aan ons. Maar de opstanding uit de doden was helemaal geen geheim. Daniel had dit ook al geprofeteerd, Dan. 12:1-3. Namelijk dat er een opstanding zou zijn uit de heiligen van Israël. Eeuwen voor Paulus had God aan Daniël een even

opmerkelijke profetie geopenbaard, namelijk dat ooit de graven in Israël zouden opengaan en de mensen eruit zouden klimmen. Ook tijdens Jezus' wandel op aarde stonden nogal wat doden op uit hun graven waarna ze levend terugkeerden naar de bewoonde wereld. Een zeer vreemde geschiedenis en toen kwam Paulus die er nog een schepje bovenop deed. Wat Paulus een geheim noemt, kan echter niet hetzelfde zijn als de profetie van Daniel over een opstanding van de doden. Anders was het geen geheim. Beiden hebben het duidelijk over 2 verschillende categorieën van opstandingen. Paulus heeft het blijkbaar over een andere opstanding, namelijk een opstanding van de doden voordat de heiligen van Israël worden opgewekt. Paulus heeft het over gelovigen die eerst worden opgewekt en naar hun hemelse bestemming gaan voordat de heiligen van Israël worden opgewekt om vervolgens over de aarde te regeren.

*

Het woord "Dag" in Genesis

Het woord "dag" zonder beperkende toevoegingen kan in Genesis op een langere tijdsperiode slaan. Zoals de dag van genade, de dag van verzoeking of de dag van redding, de dag des oordeels of de dag van de Here. In andere gevallen staan er nummers bij zoals in Genesis 1, "op de 7de dag. Dan gaat het om een dag van 24 uur. Of eigenlijk zelfs maar om een dag van 12 uur, namelijk van zonsopgang tot zonsondergang. Het woord "dag" wordt nergens gebruikt voor een jaar. In Numeri 14:33 is dit wel het geval maar wordt dit ook erbij gezegd. Nergens staat dat een dag een jaar is maar het nummer van 40 dagen in de woestijn is een vergelijking van de 40 jaren waarin het volk door de woestijn zwierf. Ook in Ezeziel 4:5 zien we dat de jaren van Israël's onrecht correspondeerden met de nummers in dagen. Dag is hier eveneens dag en jaar is ook jaar.

*

het woord ruach staat 389 keer in het Oude Testament.

In 237 passages betekent het geest, in de andere 157 gevallen is het op 22 verschillende manieren vertaald. Het woord duidt ondanks alle verschillende betekenissen op een onzichtbare kracht. Ruach vertegenwoordigt het onzichtbare behalve haar zichtbare manifestaties. Vanuit God is het de onzichtbare basis van het leven. Alles apart hiervan

is de dood. Het komt van god en keert terug naar god, Prediker 3:19, 20.
Zodoende slaat ruach op:

1. God die onzichtbaar is, de geest van Jehova, is Jehova zelf in zijn manifestaties en onzichtbare kracht. 2 Sam. 23:2, Psalm 139:7, Jes. 40:13.

2. de heilige geest, 2 Sam. 23:2, 1 Kon. 18:12, 22:24, 2 Kon. 2:16, 2 Kron. 18:23, Neh. 9:20-30. Job 26:13, 33:4, Jes. 40:13.

3. de onzichtbare macht die zichzelf manifesteert in de schepping, Genesis 1:2, in het geven van leven, Ezeziel 37:14, in het uitvoeren van oordelen, Ex. 15:8, Jes. 37:7. Als adem: 2 Sam. 22:16, 2 Kon. 19:7, Job 4:9, 15:30. Als geest: Jes. 4:4, 28:6, 34:16, 40:7.

4. Onzichtbare kracht van boven die zichzelf manifesteert als goddelijke kracht door het geven van geestelijke gaven. Uitgedrukt als kleden, komen op, vallen op, uitstorten. Genesis 41:38, Ex. 28:3, 31:3, 35:31, Num. 11:17, 25, 26, 29; 24:2; 27:8. Deut. 34:9. Richters 3:10; 6:34; 11:29; 13:25; 14:6, 19; 15:14. 1Sam. 10:6, 10; 11:6; 16:13, 14; 19:20, 23. 2Kings 2:9, 15. 1Kron. 12:18; 28:12. 2Kron. 15:1; 20:14; 24:20. Ps. 51:11, 12; 143:10. Spreuken. 1:23. Isa. 11:2.; 30:1; 32:15; 42:1, 5; 44:3; 59:21; 61:1; 63:11. Ezek. 2:2; 3:24; 11:5, 19; 36:27; 39:29. Dan. 4:8, 9 18; 5:11, 12, 14. Joel 2:28, 29. Hag. 2:5. Zech. 12:10.

5. Het onzichtbare deel van de mens. Dit wordt aan de mens gegeven bij zijn geboorte en gaat terug naar god bij zijn dood. Adem: Gen. 6:17; 7:15, 22. Job 9:18; 12:10; 17:1. Ps. 104:29; 135:17; 146:4. Pred. 3:19. Jer. 10:14; 51:17. Ezek. 37:5, 6, 8, 9, 10. Hab. 2:19. Zech. 12:1.

Geest: Gen. 6:3. Num. 16:22; 27:16. Job 27:3; 34:14. Ps. 31:5; 104:30. Pred. 3:21; 8:8; 11:5; 12:7. Jes. 42:5.

Wind: Ezek. 37:9.

6. De onzichtbare kenmerken van de mens. Zoals gevoel en bewustzijn.

Bewustzijn/verstand: gen. 26:35, Spreuken 29:11, Eze. 11:5; 20:32, Dan. 5:20, Hab. 1:11

Adem: Job 19:17

Moed: Jozua 2:11

Woede: Richters 8:3

Oordeel: Jes. 25:4

geest: Gen. 41:8; 45:27. Ex. 6:9; 35:21. Num. 5:14, 30; 14:24. Jozua. 5:1. Richters. 15:19. 1Sam. 1:15; 30:12. 1Kon. 10:5; 21:5. 1Kron. 5:26. 2Kron. 9:4; 21:16; 36:22. Ezra 1:1, 5. Job 6:4; 7:11; 10:12; 15:13; 20:3; 21:4; 32:8, 18. Ps. 32:2; 34:18; 51:10, 11, 12, 17; 76:12; 78:8; 142:3; 143:4, 7. Spreuken 11:13; 14:29; 15:4, 13; 16:2, 18, 19, 32; 17:22, 27; 18:14; 25:28; 29:23. Prediker 1:14, 17; 2:11, 17, 26; 4:4, 6, 16; 6:9; 7:8, 9; 10:4. Jes. 19:3, 14; 26:9; 29:10, 24; 33:11; 38:16; 54:6; 57:15, 16; 61:3; 65:14; 66:2. Jer. 51:11. Ezek. 13:3. Dan. 7:15. Hos. 4:12; 5:4. Mic. 2:11

7. Onzichtbare geestelijke wezens

engelen: Psalm 104:4

cherubs: Ezek 1:12, 20, 21; 10:17.

Neutrale geestelijke wezens: Job 4:15. Jes. 31:3.

Kwaadaardige engelen: Richters 9:23. 1Sam. 16:14, 15, 16, 23; 18:10; 19:9. 1Koningen 22:21, 22, 23. 2Kron. 18:20, 21, 22. Zech. 13:2.

9. Onzichtbare manifestaties van de atmosfeer

temperatuur: Gen. 3:8

lucht: wervelwind, Eze. 1:4, Winderig, Psalm 55:8, Geesten, Zech. 6:5, lucht, Job 41:16

4 winden: Jer. 52:25, Eze. 42:16, 1 Kron. 9:24.

Verder: Psalm 11:6, Ex. 15:8, 2 Kon. 19:7, Jes. 25:4

*

de zelfontlediging van christus, Filp. 2:6-11

1. Die... zijnde; deze uitdrukking slaat op het voortbestaan van christus in de gestalte van god.

2. gestalte; geeft de wezenlijke natuur aan; de uiterlijke vorm van zijn bestaan en wezen.

3. het gode gelijk zijn; heeft te maken met de manier van bestaan, niet met de wezenlijke natuur van de Ene onveranderlijke godheid. Deze manier kan worden gewisseld voor een andere.

4. de uitdrukkingen niet als een roof heeft geacht en zichzelf ontledigd heeft, geven aan dat bij de vleeswording, christus de heerlijkheid die bij zijn natuur hoorde, terzijde legde. En deze weer aannam aan het einde van zijn grote middelaarswerk, Joh. 17:5. Het ontledigen heeft te maken met het beeld van het uitgegoten plengoffer in Fil. 2:17.

5. Toen christus aan de mensen gelijk geworden was in de gestalte van een dienstknecht, verbond dat hem met de ware natuur van de mens die gemaakt was in het beeld en de gelijkenis van god.

6. in deze natuur en met het lichaam dat zo voor hem was bereid, vernederde hij zichzelf totdat hij niet verder kon afdalen, ja zelfs tot de kruisdood.

Paulus laat ons hier in een korte schets de wezenlijke kenmerken van vleeswording zien, de volmaakte godheid en de volmaakte mens verenigd in 1 goddelijk persoon.

De 7 voudige vernedering, Fil. 2:6-8	de 7 voudige verhoging, Fil. 2:9-11
1. Hij ontledigde zichzelf	1. de naam boven alle naam
2. een dienstknecht	2. alle knie zal buigen
3. aan de mensen gelijk	3. hen die in de hemel zijn
4. uiterlijk als van een mens	4. hen die op aarde zijn
5. hij heeft zich vernederd	5. hen die onder de aarde zijn
6. gehoorzaam tot aan de dood	6. alle tong zou belijden
7. de dood van het kruis	7. jesus christus is de here

De god van Babylon heette Merodach. Van hem is een gedicht dat op kleitabletten staat en haaks op Genesis staat. Het woord "vormloos" wordt gebruikt voor een gebeurtenis welke de schepping van Genesis 1:1 overkwam. Het gebeurt in Genesis 1:2, Deut. 32:10, 1 Sam. 12:21, Job 6:18, 12;24, 26:7, Psalm 107:40, Jes. 24:10, 29:21, 34:11, 40:17, 23, 41:29, 45:18; 19, 49:4, 59:4, Jeremia 4:23. Het woord ledig betekent desolaat, verloren en staat in Genesis 1:2, Jes. 34:11, Jer. 4:23. De 2 woorden komen samen voor in Genesis 1:2, Jes. 34:11 en Jer. 4:23.

1. De tabletten hierboven genoemd beginnen met chaos, de bijbel met perfectie, Gen. 1:1

2. de tabletten maken de hemelse lichamen tot goden. Genesis maakt er geschapen materiaal van.

3. de tabletten gaan over polytheïstische mythologie; genesis is een monotheïstische waarheid.

4. De tabletten maken van alles handwerk; daarentegen spreekt de god van genesis en het is klaar.

5. In de tabletten komen we uitwasemen tegen van bijgeloof; in genesis vinden we de realiteiten van rechtvaardigheid en heiligheid.

*

2 Thess. 2:6-12

"En nu: jullie hebben de weerhouder waargenomen; wacht tot het openbaren* van hem in zijn era¹). Want het geheim van de wetteloosheid is al werkend, maar slechts tot de weerhouder uit het midden zal worden*weggenomen. De invloeden die de grote afval aan het einde der tijden tot stand zou brengen, zijn al vanaf het begin aan het werk, maar zijn in bedwang gehouden door een andere, tegenwerkende kracht. Wat is die kracht? Sommigen hebben gemeend dat het de Geest van God is. Maar de Geest van God zal voortgaan met werken tijdens de afval, de weinigen in staat stellend te volharden tot het einde, en kracht gevend aan anderen om trouw te zijn tot de dood. Er is wel verondersteld dat Satan "vastgehouden" wordt in zijn plaats in de hemelse gebieden, want wanneer hij uitgeworpen wordt begint de afval. Zijn uitwerping markeert inderdaad de crisis tussen het geheim en de openlijke bekendwording van de afval, maar dat wat wordt teruggehouden is duidelijk de afval, niet een plaats in de hemelse gebieden. De afval wordt teruggehouden door de aanwezigheid van de heiligen. Wanneer we uit hun midden worden weggenomen door onze verzameling bij Christus, in de lucht, dan zal de afval komen en zal heel de verschrikkelijk rij van benauwdheden de Aarde overvloeien met vuur. Zo bewijst de apostel dat hun eigen aanwezigheid op Aarde beslissend bewijs is dat zij niet de benauwdheden van de dag van de Heer ondergingen. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden, die de Heer Jezus zal vernietigen door de geest van Zijn mond en afschaffen door de verschijning van Zijn aanwezigheid, [Job 4:9] wiens °aanwezigheid is naar de werking van de Satan, in alle kracht en tekenen en valse wonderen, [Matt. 24:24].

Niets is meer noodzakelijk in deze afnemende dagen van deze bedeling dan de heiligen te waarschuwen voor het gevaar van misleid te worden,

niet alleen door wat kwaad lijkt, maar door al wat het uiterlijk heeft van het goede. Satan is omgevormd in een boodschapper van licht en zijn dienaren zijn dienaren van rechtvaardigheid (2 Kor. 11:14,15). Maar voor de komende tijd heet God ons gewaarschuwd voor de misleiding. De valse profeet zal dezelfde soort tekenen doen die, in Elia's tijd, de goddelijkheid van JAHWEH bewezen (1 Kon. 18:24; Openb. 15:13) en hij heeft kracht gekregen om zelfs een geest te geven aan het wilde beest (Openb. 13:15), zodat het ook echt zal spreken. Zo zal de man van wetteloosheid zijn goddelijkheid aantonen. en in allerlei verleiding van ongerechtigheid voor die vernietigd worden, in plaats waarvan zij de liefde voor de waarheid niet ontvangen* voor hun gered* worden. En daarom zendt °God hen een werking van dwaling, zodat zij de leugen geloven*, [2Tim. 4:4] opdat allen geoordeeld* zullen worden, die niet de waarheid geloven*, maar zich verheugen* in onrecht."

*

Tacitus beschrijft de volgende voortekenen bij de vernietiging van Jeruzalem:

"Beelden aan de hemel van slaags rakende linies, van wapengekonkel, de tempel lichtte op door vuurgloed uit de wolken. Deuren van het heiligdom die plotsklaps werden geopend, waarna men een bovenmenselijke stem hoorde zeggen dat de goden uittrokken, met een enorm gedruis van hun uittocht. Echter, dit alarmeerde de meeste mensen maar weinig."

... Moeten we dit nu met een korrel zout nemen? Als de mensen overdadige fantasie hadden gehad, hoe kwamen ze dan bij dit soort absurde beschrijvingen die op een bepaalde manier best weer concreet zijn. De rest van het boek van Tacitus blinkt uit in concreetheid en aardsheid, noemt namen als Nijmegen, de Rijn, de Noordzee, Keulen, etc. Boven genoemde tekenen passen perfect in de oorlogsbeschrijvingen in de rest van het boek. Dus waarom zouden we niet mogen aannemen dat deze tekenen echt zijn gezien en gehoord? Net zoals Paulus op weg naar Damascus een licht zag en een stem hoorde.

*

Ik daag u uit om deze verzen goed te overwegen. Velen hebben in deze naderende eindtijd wel ideeën over wat goed of fout is en over hoe het zou moeten, zie ook de Occupy beweging. God heeft hier geen

boodschap aan en zet zijn eigen plan uit. Hij geeft ons in deze verzen een glimp van de manier waarop hij werkt door de 3 boze aionen heen. En als klapstuk stuurt hij verleidingen en misleidingen op ons dak. Ja, god zelf stuurt dwalingen op ons pad. Het staat er letterlijk. Waarom doet God dit? Alweer is contrast het sleutelwoord. Ongelovigen mogen met hun intellectuele veren pronken, misleid als ze zijn door allerlei aardse filosofieën. T.z.t. zullen ze niettemin geoordeeld worden door Hem om aan de schepping te laten zien wat de waarde van geloof nu echt is. Geloven of niet geloven is een verschil tussen het aionische leven erven of niet. God zelf bepaalt wie in deze aion in Hem geloven en dus het aionische leven zullen erven. Romeinen 5:19 leert ons dat iedereen uiteindelijk gered zal worden, echter wel door de oordelen van de aionen heen. Veel gelovigen hangen aan hun EIGEN geloof in god en niet aan het geloof van christus in zijn Vader. Dit is wel een verschil. Zij worden niet gered voor het aionische leven al worden ze op den duur na de opstanding en het oordeel en de 2de dood en vervolgens de 2de opstanding alsnog gered. Het christendom is zo beschouwd slechts een andere religie. Het verschil is dat het christendom zichzelf witwast met de naam van Jezus christus. Veel van deze gelovigen gaan ook prat op wonderen en tekenen zoals zieken genezen. Onlangs zijn hiervan fraudegevallen ontdekt maar dit terzijde. Het enige echte wonder in deze bedeling is het geloof dat ons gegeven is door God.

God zelf betwistte het evangelie:

1. de gelijkenis van de rijke man en Lazarus, Lukas 16
2. het oordeel over de natiën, Mattheus 25
3. de passages over de vuurpoel, Openbaring 20
4. de passage, kies vandaag wie u wilt dienen, Jozua 24:15

Uitleg:

1 is een gelijkenis, 2 gaat over het oordeel gedurende de komende 1000 jaar over de natiën en NIET over individuen, 3 de vuurpoel is de 2de dood die bovendien wordt vernietigd, 4 gaat over een relatief standpunt veel meer dan over een absoluut standpunt. Een valkuil is om te denken dat je te dom bent voor geloof of dat de dominees wel deskundig zijn. Vooral als ze Dr. of Prof. voor de naam hebben staan. Ik zeg, hoeveel intellectuelen hebben de economische crisis zien aankomen? Hoeveel wetenschappers hebben geen bijbaantjes als adviseurs voor bedrijven en

zijn medeverantwoordelijk voor de crisis? Zo is het met religie ook. Onderzoek zelf en laat je niet afschrikken door titels als Dr. of Prof. De meeste christenen zijn lemmingen in de zin van dat ze zich massaal in het verderf storten hetgeen betekent dat ze het aionische leven mislopen. Uiteindelijk wordt iedereen gered maar dat heeft wel wat haken en ogen. Religieuzen zijn lemmingen en christenen zijn geen uitzonderingen hierop. Slechts zij die oprecht in het geloof van Christus geloven in plaats van in hun eigen geloof zullen behouden worden voor het aionische leven.

*

Hoe valt satan aan?

Toen het bekend was bij de Tegenstander, vermomd in de vorm van een slang, dat zijn hoofd door het zaad van de vrouw zou worden beschadigd, viel Satan de lijn van afstamming van het zaad aan bij iedere denkbare mogelijkheid. Hij viel aan via Sara, door op Abram's vrees in te spelen, zodat hij haar zijn zuster noemde, daarbij er voor zorgend dat eerst Farao en later Abimelech haar als vrouw wensten. De tussenkomst van God verhinderde dit beide keren (Gen. 12:11-20; 20:1-18). Hij viel aan via Rebekka door haar aan te zetten Izaäk te misleiden in verband met Jakob en zo het geboorterecht en de daarbij horende zegeningen weg te halen bij de eerstgeborene, Ezau. Het was overduidelijk dat God hier al toe had besloten:

"Want toen de kinderen nog niet geboren waren en goed noch kwaad hadden gedaan (opdat het verkiezend voornemen Gods zou blijven, niet op grond van werken, maar op grond daarvan, dat Hij riep), 12 werd tot haar gezegd: De oudste zal de jongste dienstbaar zijn, 13 gelijk geschreven staat: Jakob heb Ik liefgehad, maar Esau heb Ik gehaat. " (Rom. 9:11-13; Gen.25:23)

Hij viel aan via Farao door het in zijn gedachten te brengen een opdracht te geven om alle mannelijke kinderen van de Israëlieten te doden zodra ze geboren waren. Alhoewel het geslacht van Juda, door wie het beloofde zaad zou komen, nog niet in onmiddellijk gevaar was, was het kindje Mozes, die de toekomstige bevrijder van Israël zou worden, dat zeker wel. Maar hij werd gered doordat hij in Farao's eigen huis werd opgenomen, waar hij ook opgroeide en werd opgeleid in alle wijsheid van de Egyptenaren (Hand. 7:22). Als dit geen indringing in het territorium van de Tegenstander was, wat dan wel?

*

menselijk bewustzijn is op 1 lijn met god.

De menselijke natuur heeft aan levenskracht ingeboet door de zonde. Maar onze natuur is in zichzelf niet per sé fout of kwaadaardig. Sterker nog, hij is eigenlijk wel goed. Zie Romeinen 2:14-15.

"Want wanneer de natiën, die geen wet hebben, van nature de dingen van de wet doen, dezen, die geen wet hebben, zijn een wet voor zichzelf, [Hand. 10:35] De menselijke aard, of instinct, is niet verdorven. Ze is in lijnen met Gods wet en geweten (2:27). Ze is tegen de zonde (1:26). Het hart van de mensheid is verdorven. Door hun natuur/aard na te volgen was het voor de mens heel goed mogelijk geweest door instinct te doen wat later opgetekend werd in de geschreven code. De daden van de mens zijn onnatuurlijk. die de werking van de wet laten zien, geschreven in hun harten, hun geweten mede getuigend, en hun °redeneren onder elkaar, hen beschuldigend of verdedigend. "

De gewone bijbelvertaling zegt dit in vers 14:

"Wanneer namelijk heidenen, die de wet niet hebben, de wet van nature naleven, dan zijn ze zichzelf tot wet, ook al hebben ze hem niet."

Als de menselijke natuur zondig is, hoe kunnen de heidenen dan door hun natuur de dingen doen die in God's wet besloten zijn?

Mensen zijn zondaars, dit klopt. God gaf ons een natuur en geweten en bewustzijn als gids om ons te leiden. Het bewustzijn kan worden verontreinigd, Titus 1:15

"Alles is zuiver voor de zuiveren, maar voor de bezoedelden en ongelovigen is niets rein, maar hun denken en °geweten is bezoedeld geworden. [Luc. 11:41]"

Als het niet verstoord was, was het in overeenstemming met God. Zoals Paulus zegt in 2 Kor. 4:2 -

"Maar wij verwerpen* het verborgene van het verachtelijke, niet wandelend in bedrog en vervalsen niet het woord van °God, maar brengen de openbaarmaking van de waarheid, onszelf aanbevelend bij ieder menselijk geweten voor het oog van °God. [2Kor. 2:17]"

Paulus zou zichzelf nooit aanbevelen bij het menselijk geweten als dit chronisch kwaadaardig was.

*

Maar een zielse mens ontvangt niet wat van de geest van °God is, want voor hem is het dwaasheid, en hij kan het niet weten, omdat het alleen geestelijk onderzocht kan worden. [Joh. 8:47] - 1 Kor. 2:14

Weinig bijbelverzen zijn zo verdraaid als 1 Kor. 2:14. Het woord zielse is in veel bijbels vertaald met natuurlijk. Is dit erg? Ja. De gedachte is deze: je bent geestelijk of natuurlijk, wat elkaar uitsluit. Als je geestelijk wilt zijn, moet je maar onnatuurlijk worden. Maar zoals aangegeven hierboven staat er in de grondtekst niet het woord natuurlijk maar zielse. Maar dit staat er niet. Er staat niet dat de natuurlijke zielse mens geen geest kan ontvangen. Het griekse woord is psychicon dat op psyche slaat en wel de ziel. Maar wat is ziel? De ziel is geen orgaan in ons maar een metafoor voor ons bewustzijn. Inderdaad is het ons bewustzijn ten aanzien van de wereld dat bij ons binnen stroomt via de zintuigen. Het woord natuurlijk is physicos, net een ander woord dus zoals in Romeinen 1:27.

"Zo ook raakten* bovendien de mannen, het natuurlijk gebruik van de vrouw verlatend*, verhit in hun honger naar elkaar, mannen met mannen °onbetamelijke voortbrengend, in zichzelf de passende vergelding terug ontvangend voor hun dwaling. [Lev. 18:22]"

Mogelijk is dit woord opzettelijk ook in 1 Kor. 2:14 geïntroduceerd. Vooral de katholieke vertalers bedachten dat de menselijke natuur, inclusief het lichaam boosaardig was. Eigenlijk is dit gnostiek opgetakeld in een christelijk harnas. Om die reden ontdekken veel christenen zichzelf, onderdrukken ze hun menselijke natuur zoals bij eindeloos vasten, onthouding van seks, etc. Of ze scheren hun kop kaal om niet mooi te zijn. Mooi zijn staat spirituele groei in de weg. Volgens de vele foute vertalingen van bijbels die in omloop zijn, worden de natuurlijke en geestelijke mens tegenover elkaar gezet. Als je natuurlijk bent, kun je de geest niet ontvangen. Echter in de grondtekst staat helemaal niet het woord natuurlijk maar ziels. Er is dus niet alleen sprake van een foute vertaling maar van een leugen die mensen oproept om religieus te worden. Onbewust heeft het christendom een valse leer aangenomen die gnostiek heet. Gnostiek ontkent het lichaam en onderdrukt lichamelijke verlangens zoals seks. In de gnostiek moet het lichamelijke worden onderdrukt en zeker niet worden gevierd. Veel christenen voelen zich schuldig als ze niet genoeg hebben geleden voor christus in de zin van zichzelf dingen ontzien te hebben. Uiteraard gaat het om onthouding van

seks en eten. Maar in Galaten 5:1 staat dat we zijn bevrijd van religieuze gevangenschap.

*

Henoeh was god welgevallig, Hebreeën 11:5. Hoe kan dit als Henoeh een nakomeling was van Adam die in wezen gezondigd had. Het antwoord was dat God Henoeh niet prees als afstammeling van Adam maar vanwege zijn geloof. Dit was weer ingegeven door de geest. Nee zo prees God Abraham niet omdat deze wegging uit zijn geboorteland om aan de hongersnood te vluchten. Nee, Abraham handelde uit geloof al wist hij zelf niet precies wat hem te wachten stond. De kracht van de geest leidde hem naar een bestemming zoals god het wilde. Daarom was Abraham God wel gevallig.

*

De gedachte van de 3-eenheid wordt vaak ondersteund met Johannes 10:30, ik en de vader zijn één. Misplaatst, want... In Johannes 17:11 bad Jezus dat zijn discipelen ook één zouden zijn op de manier zoals hijzelf en de vader. Zie ook vers 21, concordant. Jezus is alleen god in relatieve zin, immers geboren uit een maagd. De echte god is natuurlijk niet geboren uit een maagd, Johannes 1:18. >>> Als het origineel van God's schepping (Openb. 3:14), de Eerstgeborene van ieder schepsel (Kol. 1:15), verscheen hij vóór de schepping "in de gestalte God's"(Phil. 2:6), opdat Hij aan de schepping God, Wiens ware beeld Hij is, mag openbaren. Maar altijd wijst de Zoon naar de Vader en zorgt ervoor dat de heerlijkheid aan Hem wordt gegeven.

*

In de traditie wordt verzoening opgevat als een resultaat van plaatsvervangend sterven van Jezus voor ons. Maar wat zegt men eigenlijk hiermee? Men zegt dat niet de mens met zichzelf in de knoop ligt maar god. En dus moet je nog maar afwachten of de verzoening tussen de mens en Hem zelf echt van de grond komt, zelfs al is deze gebaseerd op de kruisdood van christus en het offer van de opstanding. De mens moet in dit scenario nog steeds zijn best doen om zich met god te verzoenen die immers met zichzelf in de knoop ligt.

*

Deze gedachte gaat lijnrecht in tegen Paulus' omschrijving in 2 Kor. 5:18

"En dit alles is uit °God, Die ons met Zich verzoent door Christus en ons de bediening van de verzoening geeft*, [Kol. 1:21] hoe dat God in Christus de wereld verzoenende was naar Zichzelf, aan hen niet hun °overtredingen toerekenend en in ons het woord van de verzoening plaatsend*."

De traditie maakt hiervan dat God in christus een basis maakte waarop hij ons niet langer de zonde toe rekende.

Dit is niet wat Paulus schreef. Hij schreef het juist andersom. God verzoende de wereld met zichzelf in christus vanuit een positie waar vandaan hij ons de zonde niet toerekende al voor de eionen. In plaats van dat God met de mens verzoend zou worden door het bloed van christus, kwam God's verzoening voort vanaf een plaats die reeds verzoenend was zodat hij ons met zichzelf verzoende al voor de eionen. De mens is vervreemd van god en snapt niet wat verzoening is. In een vlaag van verstandsbijstering doen we wat we niet moeten doen en kruisigen zijn zoon. Wij liggen met onszelf in de knoop, niet God. Hebreëen spreekt van de doeltreffendheid van het bloed van christus dat aan onze harten is gericht, tot aan ons verwarde bewustzijn. God had geen bloedvergieten nodig maar ons verwarde geweten wilde dit. Jezus leerde zijn discipelen dat het bloedvergieten voor ons was, niet voor god. Aan het kruis was de volheid van de godheid lichamenlijk aanwezig in Jezus als de zoon van God, maar eveneens de totaliteit van de mensheid in hem. Godheid en mensheid ontmoetten elkaar aan het kruis en de verzoenende god won hier van de vervreemde mens. Lang voor de eionen wordt in het grieks taalkundig heel goed weergegeven hoe het zat. "Toen we nog vijanden waren, verzoende God ons door de dood van zijn zoon." De impact van het Grieks is groot: "zoals we nog steeds vijanden zijn."

In christus was de hele mensheid aanwezig aan het kruis omdat Paulus in 2 Kor. 5 schrijft dat omdat 1 mens voor allen stierf, dus iedereen stierf." Dit kan alleen als Jezus' menselijkheid de som was van al onze menselijkheden. De hele mensheid was verzameld in Hem met al onze zonden. Toen hij schreeuwde, "mijn god, waarom heb je me verlaten," verzamelde hij de essentie van de menselijke conditie welke het collectieve onderbewustzijn van de mens is, dat van het verlaten zijn door god. Toen brak er licht door zijn gemartelde ziel en waren we verzoend met God toen Christus zijn geest overgaf aan zijn Vader. Zelfs

dit drama aan het kruis waaraan zijn eigen Vader hem had onderworpen was deel van het plan dat de hele mensheid zou verheerlijken in christus. Deze grote crisis op Golgota was de som van alles dat gebeuren moest en iedere logica tart en ieders verstand te boven gaat. Vanaf Augustinus en Tertullianus is het idee van de verzoening door de kerkgeschiedenis heen hevig verwrongen. Veel van wat Augustinus schreef was een mix van waarheid met leugen. Hij kende het Grieks niet en was ook niet van plan om dit te kennen. Het woord aion werd bij hem eeuwigheid als hij het überhaupt al nodig vond om het te noemen. De katholieke kerk geeft schoorvoetend toe dat Luther gelijk had met de stelling dat genade alleen door geloof komt. Maar hun zogenaamde toegeeflijkheid koppelen zijn alweer aan Augustinus die dit ook gezegd zou hebben. In de kerk is genade alleen te vinden in de sacramenten waar de katholieken hun geloof plaatsen. Rooms katholicisme spreekt van genade welke toegankelijk voor ons is door de VERDIENSTEN van Jezus, alsof verdiensten ook maar enige plaats hebben in de relatie tussen christus en zijn vader. Protestanten zijn ook nooit helemaal bevrijd van dit gedachtengoed. In het katholicisme werkt de redding door de sacramenten. In het protestantisme met al zijn stromingen is het ONZE keuze voor christus die de genade haar werkende kracht verleent, anders dan de genade van God die onze beslissing juist beïnvloedt.

boek: the augustine revolution

*

Nietigheid en vervulling in christus worden als tegenpolen gezien. Onterecht. Het heeft te maken met het dualisme van een satan naast god in plaats van onder god. De drijvende kracht achter nietigheid waaraan de hele schepping onder geschikt is, is de dood. De dood is gevolg van de zonde en de wet is de kracht van de zonde. Vijandschap jegens god is de dood. In onze poging om de gedachte van dualisme opzij te zetten, van een satan die tegen god strijdt, mogen we het bestaan van vijandschap jegens god niet ontkennen. Maar de omschrijving van satan als een anti-god is hardnekkig. Jezus overwon satan en deze overwinning werkt bij ons van binnenuit zoals de verheerlijkte mens straks onze nieuwe existentiële realiteit is. Onze huidige wereld wordt daarentegen gekenmerkt door autonomie als vervanger van God. Dit als tegenhanger van een deelname in de goddelijke natuur gebaseerd op genade. Nietigheid en vervulling rijden op hetzelfde spoor in plaats van in tegengestelde richtingen. De hele tijd

drijft God de vijandigheid uit die achter nietigheid zit en tegelijk buigt hij deze nietigheid om in vriendelijkheid jegens de vervulling in christus. Kruisig de zoon van god en wat krijg je? De verzoening van de wereld. Rebelleer tegen god en hij buigt jouw rebelsheid om. Je rebelsheid wordt zelfs tot brandstof gemaakt waarmee hij jou met zich gaat verzoenen. Ga je eigen passie voor god aanbidden in plaats van in zijn passie voor jou te staan en je komt thuis van een koude kermis. Pas op voor valse aanbidding van god. God heeft ons aan ijdelheid en nietigheid ondergeschikt gebracht in HOOP. Onze nietigheid zal gedwongen worden om gods einddoel de telos te dienen. Dit is een goddelijk principe, dat vanaf het begin van de mensheid onze nietigheid aanwezig is in ons verlangen naar de overwinning. De vervulling zal de ijdelheid ombuigen naar overwinning, en wel de overwinning van genade.

Voel je je verslagen door je mislukking om een goede christen te zijn? Dan zit je goed. Overwinning volgt door verslagenheid. Het één kan niet zonder het ander. Overwinning is ons eindstation, niet ijdelheid maar ijdelheid is wel deel van de weg er naartoe. Uit de stenen kerken die veel meer op de kleitabletten van mozes lijken, zal straks het lichaam van christus oprijzen. Anderzijds is de rots waarop het lichaam is gebouwd de verheerlijkte christus, de opgestane. De verheerlijkte Adam kwam voort uit de eerste adam, God's volk uit de dorre botten. De grond waarop we staan is heilig vanwege de aanwezigheid van de opgestane. Wij keren dus blootsvoets terug naar alle grond onder onze voeten die zijn tabernakel is. Zo worden we letterlijk verenigd met de grond van ons bestaan. Het is de stof waaruit we zelf gemaakt zijn. Ook als we afdalen in het onzichtbare, de hades, is Hij nog steeds daar. Uit de grond kwam een zaad, Gen. 1:11, en het zaad viel terug in de grond om de oogst voort te brengen. Deze eenheid hebben we tot nu toe alleen nog maar aan de oppervlakte ervaren. Geen wonder dat het tijd wordt om door te dringen in de hele schepping, tot het binnenste der aarde en het verre heelal. In alle dingen zoekt God eenheid met zichzelf.

*

veel christenen geloven dat ze sinds Golgota, anno 30 na christus onder een nieuw verbond leven. Is dat zo? Dit nieuwe verbond heeft maar 33 jaar geduurd, overigens de leeftijd van christus, tot 63 na chr. In dat jaar heeft onze Vader in de hemel een nieuw geheim geopenbaard aan Paulus. We zijn vanaf dan geen verbondskinderen meer of

verbondelingen zo je wilt maar leden van zijn gezin. Zie hiervoor Efeze 3:3-6.

"die naar openbaring aan mij is bekend gemaakt*, het geheim waarvan ik eerder in het kort schreef*, waartoe jullie, lezend, mijn °inzicht kunt begrijpen* in het geheim van de Christus, dat tijdens verschillende generaties niet bekend is gemaakt* aan de zonen van de mensen, zoals het nu werd geopenbaard* aan de heiligen, Zijn apostelen en profeten, in geest, dat de natiën gezamenlijk lotdeelgenieters zijn en een gezamenlijk lichaam en gezamenlijk deelnemers aan de beloften, in Christus Jezus, door het evangelie."

Dit betekent dat gelovigen die anno 30 na christus werden gezien als deelnemers van een nieuw verbond van Jeremiah 31:31 vanaf 63 na chr. opeens leden zijn van Gods huisgezin.

*

als er werkelijk zoets als evolutie zou zijn, zouden mannen verliefd worden op deurkrukken en vrouwen op aardappelschilautomaten. En zouden honden niet tegen boompjes piesen maar netjes door de brievenbus van de burens. Gelukkig heeft god alles gestroomlijnd met zijn ultieme drug: testosteron. Het spijt me voor de vrouwen maar de reden waarom mannen op vrouwen jagen is niet omdat ze een ideale kindwens hebben of hun kroost koesteren. God heeft ervoor gezorgd dat mannen hun pinkeltje achterna lopen. Is pinkeltje boos dan gaat een man op jacht, slaapt pinkeltje dan krijgt de man even tijd om zijn tanden te poetsen. God heeft er gewoon plezier in dat mannen geil worden en achter een vrouw aan hobbelen dan wel dat vrouwen op een voetstuk worden geplaatst. Evolutie kampt met een imagoprobleem, namelijk dat veel mensen denken dat het een gestroomlijnd model is. Dit is juist niet zo. God stroomlijnt nota bene met drugs, testosteron geheten. Het kostte Jezus best wel moeite om aan de verleidingen van satan weerstand te bieden. Hij dacht er hardop aan. Denken aan iets zondigs is niet verboden. Gelukkig had jesus een deurkruk binnen handbereik anders had hij gezondigd. Het gejaag op vrouwen begint in Genesis 2:22 waarmee de vrouw de seksuele expressie van God is: Genesis 2:24, Markus 10:7

*

Mannen trouwen niet met vrouwen omdat ze graag kinderen koesteren. Maar omdat God ze heeft volgepompt met testosteron. Mannen zijn gemaakt om knappe vrouwen te bewonderen en vice versa al speelt het bij mannen iets nadrukkelijker. Zo zag David ook een mooie vrouw, 2 Samuel 11:2. Op dit moment was er niks aan de hand maar als hij gehoor gaf aan zijn begeerte en er met een getrouwde vrouw vandoor ging, zou het anders uitpakken. De zonde die op de loer ligt is overspel. Er zijn veel positieve begeerten: de begeerten om te eten, slapen, een mooie film te zien, muziek te luisteren, te reizen en inderdaad seksueel. Tot nu toe is het allemaal zeer natuurlijk wat er gebeurt. God heeft ons gemaakt om te begeren. Stel iemand voor die dol is op lekker eten en pizza's. Deze persoon ruikt opeens de geur van een lekkere pizza en de kwijl loopt hem uit de mond. Er is niks op tegen als deze man een pizza neemt maar wel als hij er 6 achter elkaar neemt, iedere dag weer. De zonde die op de loer ligt is vraatzucht. Op zo'n zwak moment kan de geest van god zo'n persoon activeren tot oefening in zelf-controle. Zonder verleidingen was dit niet mogelijk. God stuurt verleidingen op ons pad om ons te laten oefenen in zelfcontrole, niet door discipline maar door de geest. Het woord zonde is hier verbonden met intentie. Als David naar een knappe getrouwde vrouw kijkt en haar begeert en een plan maakt om haar te veroveren dan gaat het neutrale begrip begeerte over in zonde. Zelfs de begeerte om te zondigen is nog niet schadelijk. Men moet echt tot de kwade daad over gaan. Christus werd ook op een reële manier verleid tot zondigen. Hij dacht er zelfs over om de verleidingen die satan op hem afstuurde ten uitvoer te brengen. Tot dusver was er niets aan de hand. Had hij het gedaan, dan wel. In Hebr. 4:15 staat ook dat Christus al onze verleidingen kent maar zelf niet gezondigd heeft. Het Griekse woord voor begeerte is *epithumia*. Er is niks mis met begeerte. Je kunt seksueel begeren maar ook begeren om bij je kinderen te zijn of een mooie vakantie begeren. Begeren op zich is moreel neutraal. Met begeerte kun je goede en kwade dingen doen. De werkwoordsvorm van begeerte is begeren, *epithumeo* en komt 16 keer voor in het nieuwe testament en het zelfstandige naamwoord 39 keer. Soms wordt het vertaald met verlangen maar de definitie van begeren verandert niet wezenlijk. Seksueel begeren op zich is moreel neutraal en zeker geen zonde. Het hoort bij onze biologie. Het is wat je met deze seksuele begeerte doet, of je eraan toegeeft dat het tot zonde maakt. Bijvoorbeeld als je daadwerkelijk een getrouwde vrouw afpikt, dan ben je zondig bezig.

*

was magdalena een hoer?

Eén of andere paus heeft ooit bedacht dat Maria Magdalena een hoer was. Deze paus doorzag de verwarring niet met die andere Maria van Bethanië uit Lucas 7:37-50, een vrouw die overigens heel goed kon luisteren. In de geschiedenis van Maria Magdalena is niets van prostitutie te bespeuren. Ja laten we eens wat meer aandacht besteden aan een ondergewaardeerde Maria in het Nieuwe testament, Maria van Bethanië. Wie was zij eigenlijk?

*

De 6 Maria's

Maria, als het gaat om de moeder van de Here is in het Grieks altijd Miriam net als in Ex. 15:20. De andere 5 heten gewoon Maria.

1. de moeder van de Here (Mat. 1:16). De context laat nooit ruimte voor twijfel over haar identiteit.

2. Maria, de moeder van Jacob en Joses (Mat. 27:56, Mar. 15:40; 16:1, Lucas 24:10). Ze wordt de andere Maria genoemd (Mat. 27:61; 28:1) en de vrouw van Cleopas (Joh. 19:25).

3. Maria de zus van Martha die de voeten van de Here zalfde (Joh. 12:3). Ze wordt alleen genoemd in Lucas 10:39, 42 en Joh. 11:1, 2, 19, 20, 28, 31, 32, 45 en 12:3.

4. Maria Magdalena afkomstig uit Magdala (Mat. 15:39). Ze wordt altijd zo genoemd (Mat. 27:56, Mar. 16:1, 9, Lucas 8:2, Joh. 20:18). Er is geen reden om haar te identificeren met de vrouw uit Lucas 7:37-50.

5. Maria, de moeder van Johannes Marcus, Handelingen 12:12.

6. Maria, één van de helpers van Paulus, Romeinen 16:6.

*

Een altaar voor de Heer, Jesaja 19:19

De vervulling van deze profetie voltrok zich in 1 voor christus en werd op papier gezet door Josephus, (Ant. xiii. 3. 1-3; 6; Wars 7. 10, 3; and Against Apion, 2. 5) :--

Als gevolg van oorlogen tussen de joden en Syriërs vluchtte Onias IV, de hogepriester naar Alexandrië, waar hij welkom werd geheten door ene

Ptolemy Philometor vanwege zijn sympathie voor de zaak van Egypte tegen Syrië. Hij werd beloond en prins gemaakt over de joden in Egypte met de titel van Ethnarch en Alabarch.

Josephus zegt:

"Onias vroeg toestemming van Ptolemeus en Cleopatra om een tempel te bouwen in Egypte net als die in Jeruzalem en er priesters en Levieten bij te zoeken van zijn eigen volk. De profeet Jesaja zei dit ook al 600 jaar eerder dat er een tempel moest worden gebouwd in Egypte door een jood, gewijd aan de hoogste god. Daarom schreef hij aan Ptolemeus en Cleopatra het volgende hoofdstuk:

"Met de joden ben ik gekomen naar Leontopolis van het Heliopoliet district en naar andere verblijfplaatsen van mijn volk. Velen hebben heilige rituelen, die niet joods zijn en zijn vijandig tegen elkaar, ook al door zich te mengen in de religie van Egypte. Ik heb een goede plaats gevonden voor een tempel zodat de joden in Egypte weer bij elkaar kunnen komen. Zoals Jesaja al voorspelde: er zal een altaar in Egypte zijn voor de Here. En hij profeteerde meer van dit soort dingen over deze plaats."

De koning en koningin antwoordden:

"We hebben uw verzoek gelezen om de vervallen tempel in Leontopolis te verwijderen. We zijn verrast dat een tempel God zou behagen als deze op een onreine plaats wordt gebouwd, bovendien vol met gewijde dieren. Maar als u zegt dat Jesaja dit voorspeld heeft, gaan we er akkoord mee."
- (Ant. xiii. 6.)

De plaats van deze tempel was de zelfde plaats als waar eeuwen daarvoor, Israël licht had ontvangen in hun omzwervingen daar waar de rest van Egypte te lijden had van de plagen der duisternis. Nu was er weer licht in de duisternis, wat meer dan 200 jaar voortduurde (160 voor chr. tot 71 na chr.) toen het werd gesloten door Vespasianus. De joden van Jeruzalem waren jaloers op deze tempel en tegenhanger van hun eigen tempel in Jeruzalem. Door 2 letters te veranderen werd de stad van de zon (cheres) veranderd in de stad van vernietiging (heres). Maar de eerste naam is her en der terug gevonden in veel Joodse kodexen. De stad werd aanvankelijk "stad van rechtvaardigheid" genoemd. De 5 steden van Jesaja 19:18 waren mogelijk Heliopolis (stad van de zon waar de tempel was gebouwd), Leontopolis, Daphne, Migdol en Memphis.

*

We zijn nu al ten midden van de hemelingen

Te midden van de vele punten van aandacht in deze sublieme introductie van deze heerlijke brief, is het goed nu slechts op te merken dat we direct in het centrum van de hemelen geplaatst worden. We hoeven niet langer over ze te denken als iets dat ver weg is en onbereikbaar; het tegendeel is waar, we moeten onszelf zien als in de hemelen, omgeven door hemelse menigten, net zoals de Aarde zelf een bol is in het midden van het universum, omgeven door de rest van de Melkweg. Paulus zegt het zo in Filippenzen 3:20 "Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen", dat wil zeggen: we horen daar!

*

De zonen van God in Genesis 6:2-4

Alleen door de specifieke goddelijke handeling van een schepping kan een schepsel zoon van god worden genoemd. Alles wat uit vlees geboren is, is vlees. God is geest en dat wat uit geest geboren is, is geest, Joh. 3:6.

Dus is Adam een zoon van god, Lucas 3:38. Zij die in christus zijn hebben een nieuwe natuur door de directe schepping van god, 2 Kor. 5:17, Efe. 2:10. Ze worden ook zonen van god genoemd, Joh. 1:13, Rom. 8:14, 15, 1 Joh. 3:1.

Hierom worden engelen zonen van god genoemd in het oude testament. Zie Job 1:6; 2:1; 38:7. Ps. 29:1; 89:6. Dan. 3:25. Dus ook in Gen. 6:2-4. De septuagint noemt de zonen van god in Genesis 6:2 ook engelen. Ze worden engelen genoemd omdat ze door god zelf geschapen zijn, Ps. 104:4, Heb. 1:7, 14.

Dat de engelen ergens in een verre geschiedenis zijn gevallen staat in Judas 6. Ze verlieten hun eigen oijkhthvrion (oiketerion). Dit woord staat alleen in 2 Kor. 5:2 en Judas 6 waar het slaat op het geestelijke lichaam dat uit de dood opstond. De natuur van hun zonde schijnt te maken te hebben met de zonden van Sodom en Gomorra, Judas 7. Ze zijn ten tijde van Noach gevallen (1 Pet. 3:20. 2Pet. 2:7) al schijnt er ook eerder in de geschiedenis een val geweest te zijn, Gen. 1:1, 2 Pet. 3:6. Hiervoor worden ze ook apart gevangen gehouden tot de dag des oordeels: 2 Pet. 2:4, 1 Pet. 3:19.

Hun afstammelingen, Nefelim genoemd (reuzen) waren monsters en moesten vernietigd worden. Dit was de bedoeling van de vloed. Op Noach en zijn gezin na was de rest van de mensheid corrupt geworden als gevolg van seks met de zonen van god. deze rest moest dus ook van de aardbodem geveegd worden. Deze interventie van satan om het nageslacht van Adam te verontreinigen was zijn eerste poging om de komst van de messias te voorkomen zoals voorzien was. Toen bekend was dat de messias voortkwam uit Abraham, deed satan een volgende interventiepoging. Dit staat in Gen. 6:4. "en ook daarna." Het gaat hier om meer dan 500 jaar na de eerste interventiepoging. De bedoeling was om Canaan eerder te bezetten dan Abraham en hier een corrupte geslachtslijn te beginnen. Toen Abraham in Canaan kwam lezen we dat de Kananiëten al in het land was. Gen. 12:6. In Gen. 12:10-20 zien we satan's volgende poging om Abraham's zaad te verstoren en de belofte van god te frustreren dat God zich in Isaak zou voortzetten. Zie Gen. 20:1-18. Dit grote conflict speelt door de hele bijbel en is een belangrijk onderwerp van bijbelstudie. Steeds weer komt het menselijke denken in verzet tegen de belofte van God terwijl satan zijn eigen agenda heeft. En steeds weer moest god te hulp schieten om vervolgens het kwaad af te wenden. Satan heeft nogal wat aanvallen op zijn geweten:

De vernietiging van het gekozen volk door ziekte, Gen. 50:20.

De vernietiging van de mannelijke geslachtslijn in Israël, Ex. 1:10, 15, Ex. 2:5. Heb. 11:23.

De vernietiging van de hele natie door de vervolging door Faraon, Ex. 14

Nadat David's geslachtslijn was uitverkoren in 2 Sam. 7, was dat de volgende aanleiding voor een aanval van satan. Hij zorgde ervoor dat Jehoram al zijn broers vermoordde, 2 Kron. 21:4. De Arabieren slachtten al zijn kinderen behalve Ahaziah. Toen Ahaziah stierf, vermoordde Athaliah al het koninklijke zaad. De baby Joash was alleen gered. En voor 6 jaar stond het woord van god op het spel, 2 Kron. 23:3. Hezekiah was kinderloos toen een dubbele aanval werd uitgevoerd door de koning van Assyrië en de koning van Terreur (Jes. 36:1; 38:1). Toch werd er op God vertrouwd. Psalm 136. In gevangenschap was Haman gebruikt in een poging om het hele land te verwoesten. (Est. 3:6, 12, 13). Jozef's angst werd ook gebruikt door god, Mat. 1:18-20. Hij was slechts een man die de wet hield. Niettemin wilde hij niet dat Maria gestenigd werd. Dus wilde hij van haar scheiden. Maar God hield hem tegen met de woorden: wees niet bang.

Herodus zocht naar de jonge Jezus.

Spring van de tempel was de uitdaging waarmee satan Jezus probeerde te misleiden. In Nazareth was er een nieuwe aanval van satan. De 2 stormen op het meer waren andere pogingen van satan om de messias uit te schakelen. Tenslotte gebeurde ondanks alle aanvallen wat gebeuren moest; Hij werd gekruisigd en er werd een flinke steen voor zijn graf gelegd. Maar god rees hem op uit de dood. En nu zit hij als een 2de Joash in volle afwachting (Heb. 10:12, 13), verborgen in God's huis ver boven ons. En de leden van het ene lichaam zijn verborgen in Hem (Kol. 3:1-3) als een andere Jehoashaba en getuigen van zijn volgende komst net als Jehoiada, 2 Kron. 23:3. De inval van de gevallen engelen, de zonen van God was de eerste poging en gericht tegen het hele ras der mensheid. Toen Abraham werd geroepen door god, werden hij en zijn nageslacht aangevallen. Toen David van de troon was, werd de koninklijke lijn aangevallen. En toen hijzelf op aarde kwam, barstte de storm letterlijk los, ook op het meer.

*

Kaïn en religie

De boodschap van de schrift is door de eeuwen en duizenden jaren heen verstoord door iets dat we religie noemen. Religie is namelijk niet hetzelfde als geloof. Heel simpel, als God ons een belofte doet en het gaat niet snel genoeg dan hebben we de neiging om zelf het heft in eigen handen te nemen. Zoals Abraham zelf een zoon bij Hagar verwekte die Ismaël heette. Maar dit was niet wat god hem had opgedragen. uiteindelijk kreeg hij Isaak maar toen was het leed al geschied met die andere zoon, Ismaël. Zodat we nu met de islam opgescheept zitten. Adam's eerste zoon, Kaïn vond religie uit. Kaïn was jaloers op de relatie die zijn broer Abel met god had. Dus probeerde Kaïn god op zijn eigen manier van dienst te zijn. Hij offerde dingen die hij uit de grond liet groeien maar god was er niet blij mee. Dit maakte Kaïn zo razend dat hij Abel vermoordde. Sindsdien heeft religie 3 kenmerken:

1. Het is een tegenhanger van de waarheid van God door delen van deze waarheid aan te passen.
2. Het veroorzaakt jaloerse haat tegen hen die de waarheid aan blijven hangen.
3. De laatste stap is moord.

4 Religie is een prima instrument in handen van mensen die zich macht een aanzien willen verschaffen.

Veel mensen zijn een gemakkelijke prooi voor religie aangezien men zelf vaak niet nadenkt en klakkeloos slikt wat zogenaamde deskundigen uitkramen zoals dominees en de Paus.

Andersom hebben religieuze leiders niets liever dan makke schapen in hun gareel, mensen die niet nadenken en manipuleerbaar zijn. Religieuze leiders proberen 4 waarheden buiten de deur te houden:

1. het feit dat niet alleen iedereen op aarde gered zal worden maar ook de hemelse wezens. Alleen al de gedachte dat er in de hemel wezens zijn, is een gruwel in hun ogen, laat staan dat ze gered zullen worden. Zie Kol. 1:20.

2. De brieven van Paulus geven ons een overzicht van zijn laatste gevangenschap in de bajes in Rome tot aan de opstanding van de doden en wegrukking van het lichaam van Christus. Alles voor Paulus is interessant voor ons maar gaat zeker niet OVER ons. Het nieuwe testament voor Paulus was voor de 12 stammen van Israël.

3. De hel is het graf en geen eindeloos brandende vuurpoel. God is liefde en zou niet op het idee komen om zoiets te scheppen.

4. De naam van onze vader de schepper is YHWH, niet de Here. En de naam van zijn zoon is Jeshua, niet Jezus.

Jeshua betekent YHWH is redding. Jeshua is de naam die aan de enige zoon van God is gegeven. YHWH betekent zelf-existent, ofwel "ik was, ik ben, ik zal zijn."

De ene, de zelf-existentiële die YHWH heet heeft meerdere zonen zoals Genesis 6:2 ons leert. Maar Jeshua is de enige die door de heilige geest in de buik van Maria zelf werd verwekt zonder dat ze seks had gehad. Deze zoon, Jeshua is het ultieme en enige instrument van redding van de hele schepping. Om haar te redden moest hij apart van de Adamitische bloedlijn worden geboren die immers verstoord was. YHWH had van meet af aan de intentie om de hele schepping op aarde en in de hemel te redden voor een veel hoger doel dan wij kunnen vatten. Hiervoor is zuivering noodzakelijk. De zuivering van goud kan als voorbeeld dienen. Er zijn veel overeenkomsten met de zuivering van al God's schepselen. Goud wordt met hitte en flux gezuiverd. Flux is een materiaal om het

natuurlijke goud dat ore heet te zuiveren van onreine bestanddelen. Bovendien is niet iedere soort flux geschikt voor dit reinigingsproces. Maar slechts één soort. De unieke flux die YHWH heeft bedacht om de schepping te reinigen is het kostbare bloed van zijn zoon Jeshua. Merkwaardig detail is dat het verlies van bloed in medische termen ook flux heet.

*

ons lichaam na de wegrukking

Krijgen we na de opstanding/wegrukking een onsterfelijk lichaam? Dit is maar de vraag. Er is een visie in omloop die stelt dat we weliswaar een verheerlijkt lichaam krijgen maar dat dit toch aionisch is. Pas 1000 jaar later zullen we onsterfelijk zijn. Het gaat hier om de tijdspanne tussen 1 Thes. 4:15-18 en 1 Kor. 15:51-54. Jeshua kreeg ook niet direct na zijn opstanding een stralend lichaam. Pas dan kunnen we zeggen dat de dood echt verbannen is. Degenen die Jeshua direct na zijn opstanding zagen, zagen hem ook niet als iemand die feller schijnt dan de zon. Hij werd pas een nieuwe mens (Efe. 2:15) nadat hij even snel bij zijn vader was geweest. Paulus was wel de enige die Jeshua als de nieuwe mens in zijn onsterfelijke lichaam zag. Deze ervaring maakte hem voor 3 dagen blind. Hij had nadien permanent last van zijn ogen. Niemand anders zag Jeshua omdat deze zich alleen aan Paulus had geopenbaard. De mannen die bij hem waren, waren sprakeloos. Als je het zuiveringsproces van de schepping vergelijkt met de zuivering van goud waarbij flux wordt gebruikt, dan is het zo dat goud geen seconde langer gezuiverd zal worden dan noodzakelijk is. En dus geldt dit ook voor de schepping; er is geen eeuwige hel om die reden.

*

Verwijzingen naar de Pentateuch in de profeten

Moderne theologen denken dat Deuteronomium het werk was van enkele anonieme schrijvers tijdens de regeringen van Josia en Manasseh. De rituele delen van Exodus, Leviticus en Numeri zouden het werk zijn van Ezra en de priesters van Babylon. Het grootste deel van de pentateuch zou dan na de uittocht zijn geschreven en dus niet door Mozes. De bijbel zelf wel zegt dat Mozes de auteur is. Tegelijk beweren sommige theologen dat de profeten leefden en schreven tijdens de regeerperioden van deze koningen met wier regeringen ze zelfs geassocieerd waren.

Maar de Pentateuch is vol met technische termen en wetsuitdrukkingen en heeft een eigen woordenschat. De voortdurende verwijzingen hiernaar door alle profeten bewijst dat de pentateuch als geheel een vroeger bestaan moet hebben gehad dat goed bekend was bij de profeten. Door alle boeken van de profeten zijn zulke verwijzingen naar de pentateuch er duidelijk bij gezet. Mogelijk zijn er zelfs nog meer verwijzingen naar de Pentateuch dan die we kennen. Er zijn zo'n 1531 verwijzingen van de profeten bekend naar de Pentateuch, naar Genesis 149 keer, naar Exodus 312 keer, naar Leviticus 285 keer, naar Numeri 168 keer en naar Deuteronomium 617 keer. Naar Deuteronomium, zijn de meeste verwijzingen gemaakt, uitgerekend het boek waar de zogenaamde theologen de meeste ophef over maken. Opmerkelijk ook is dat de verwijzingen naar technische, juridische en rituele termen veel meer voorkomen dan naar verwijzingen naar historische gebeurtenissen. De laatste zouden veel bekender zijn maar de eerste groep van verwijzingen konden niet genoemd worden als de betreffende rituelen niet bestaan hadden in de geschriften en tegelijk redelijk bekend waren geweest. Evenzo zou het zinloos zijn voor de profeten om te citeren wat allang bekend was, en zonder problemen kon worden geverifieerd. Bovendien is de canonieke volgorde van de profetische boeken niet dezelfde als hun chronologische volgorde. Maleachi 1:2 verwijst naar een eerdere passage van Deuteronomium (7:8) dan Jesaja die in Jes. 1:2 naar een latere passage verwijst, Deut. 32:1.

*

De dubbele wonderen van Mattheus 9:18, Markus 5:22 en Lucas 8:41

Tegenstrijdigheden worden gefabriceerd als gelijksoortige wonderen identiek worden genoemd. Zoals bij de 2 bezetenen in Mat. 8:28 en de bezetene in Markus 5:1-20. Andere voorbeelden van dubbele wonderen zijn die van de 2 stormen op het meer, Mat. 8:24, Mark. 4:37-41 en Lukas 8:22-25.

En van de leprozen in Mat. 8:2, Markus 1:40 en Lukas 5:12.

Waarom zullen we woorden niet herhalen op verschillende momenten en onder andere omstandigheden? Er waren veel mensen die te lijden hadden op verschillende plaatsen van dezelfde kwalen. Dus waarom zouden we niet dezelfde wonderen verwachten? Waarom zouden 2 wonderen die blijkbaar hetzelfde karakter hebben en identiek zijn, in onze ogen tegenstrijdig zijn?

We geven 2 voorbeelden, niet alleen in het geval van 2 afzonderlijke wonderen maar ook in het geval van de PAREN van dubbele wonderen.

1. 2 vrouwen werden uit de dood opgewekt.

De eerste in Mat. 9:18 was To Korasion, een klein meisje, wier vader mogelijk een vooraanstaande burger was, een Archon. Ze stierf voordat haar vader de Here kon bereiken. En dus werd het nieuws niet rond verteld. De tweede in Mark. 5:22, Lukas 8:41 was To Paidion, een meisje van 12 jaar wier vader één van de beheerders van de synagoge was en Jairus heette. Ze was niet dood. Pas als Jezus onderweg is, sterft ze. Andere antecedenten en consequenties van tijd en plaats en omstandigheden zijn allen verschillend. Er waren 2 vrouwen die dezelfde kwaal hadden. En waarom niet? Het is niet vreemd dat er twee genezingen van dezelfde kwaal waren, eerder is het vreemd dat er niet meer van dezelfde kwalen werden genoemd. Misschien waren ze genoemd onder de wonderen die niet zijn opgeschreven, Mat. 14:36, Mar. 3:10, Lukas 6:19. De eerste in Mat. 9:20 wachtte duidelijk op haar kans en had mogelijk het bericht gehoord van de aanraking van de Here. Ze kwam achter hem aan en er wordt nu geen menigte genoemd zoals bij de andere vrouw. De eerste sprak in zichzelf over wat ze zou doen; de 2de had tegen haar vrienden gesproken. De Here zag de eerste vrouw en sprak voor de genezing effect had. Hij zag de 2de niet en informeerde ernaar nadat de genezing een feit was. In het eerste geval zeiden de discipelen niets maar in het 2de discussieerden ze met de Here en met de menigte. In het eerste geval worden er geen fysieke of geestelijke zegeningen ontvangen. In het 2de geval worden beiden genoemd. Dus hebben we 2 paren van dubbele wonderen, met verschillen die zo groot zijn dat ze niet op één hoop kunnen worden gegooid. Het boek Openbaring is een ontsluiting van het koninkrijk dat op een dag op aarde zal komen. Het is het koninkrijk dat voorspeld was door de profeten. De joden waren een tijd lang verhard tot de voltooiing van de ecclesia binnengaat, ook wel de uitverkorenen of geroepenen genoemd. Maar nu komt de tijd voor Israël om gered te worden, zie Rom. 11:26. Dus christus komt na 2000 jaar terug en het koninkrijk van de hemelen (niet IN de hemelen) zoals geprofeteerd door Daniël en verkondigd door christus komt nu op aarde.

"En de zevende boodschapper trompettert*. En er kwamen* luide stemmen in de hemel, zeggende: "Het koninkrijk van de wereld werd*

van onze °Heer en van Zijn christus en Hij zal heersen in de aionen van de aionen." - Open. 11:15

Maar zelfs het allerlaatste einde van Openbaring is voor de joden. De volkeren worden gezegend door Israël maar Israël is prominent. Maar een deel van de boodschap van Paulus was dat er geen verschil is tussen jood en Griek, Rom. 10:12. In Efeze 2:11-22 vertelt Paulus ons van dit nieuws van god. Hij zegt dat de natiën ooit in die tijd:

1. apart van christus waren
2. vervreemd van het burgerschap van Israël waren
3. gasten waren van het verbond
4. geen verwachtingen hadden

Maar nu:

1. christus heeft de muren tussen Israël en de volkeren geslecht
2. hij maakt jood en heiden tot 1 volk
3. hij verzoent ze in 1 lichaam

De afwijzing van het koninkrijk door de joden lijkt god's bedoelingen de grond in te slaan. Maar helaas pindakaas, God laat zich niet zomaar vangen. In plaats hiervan worden uitgerekend de heidenen in de ecclesia gebracht. Dit nieuwe gezelschap heet nu het lichaam van christus met hemzelf aan het hoofd. Net zoals Jozef door zijn broers werd afgewezen, wat uiteindelijk tot gods doel leidde, gebeurt nu hetzelfde na de afwijzing van het koninkrijk van god door de joden. Namelijk gods doel wordt niet gedwarsboomd maar juist vervuld.

Paulus had het steeds over MIJN evangelie. Is er niet gewoon 1 evangelie? In Romeinen 2:16 zegt hij:

"in de dag waarin god het verborgene van de mensen zal oordelen, naar mijn evangelie, door jesus christus."

Paulus heeft het hier over de natiën, niet over de joden die op het herstel van hun koninkrijk wachten. Het is een ander onderwerp, een andere boodschap, een ander evangelie.

In Romeinen 16:25-26 verwijst hij opnieuw naar MIJN evangelie:

"die bij machte is jullie te versterken* naar mijn °evangelie en de verkondiging van jesus christus, naar de onthulling van het geheim, tijdens de aionische tijden verzwegen, maar nu, getoond* door profetische geschriften, naar opdracht van de aionische god, tot gehoorzaamheid van geloof bekend wordt gemaakt* onder alle °natiën."

Zijn evangelie bevat nieuwe informatie van god die niet eerder was onthuld aan de oude profeten of zelf niet door Johannes de Doper en Jezus. In Galaten 1:11 zegt Paulus:

"Want ik maak jullie het evangelie bekend, broeders, het evangelie door mij gebracht*, dat het niet is naar de mens"

Als zijn evangelie simpel een voortzetting is van dat van Petrus, waarom zou hij zich niet gewoon bij Petrus aansluiten in een studiegroep? In Galaten zegt hij hoe belangrijk het is om ons te vertellen dat hij het evangelie niet van een mens geopenbaard had gekregen maar door een openbaring van jesus christus. In Galaten 2:7 maakt Paulus onderscheid tussen het evangelie van de onbesnedenen en het evangelie van de besnijdenis. Grammaticaal is de genitieve bezitsvorm gebruikt en niet de 3de naamval/meewerkend vnw. Het is dus niet het evangelie aan de besnijdenis of de onbesnedenen maar het evangelie van de besnijdenis of onbesnedenen. Het verschil zit hem niet in de ontvanger van het evangelie. Maar in het evangelie zelf. Aan Paulus was het evangelie van de onbesnedenen toevertrouwd. Aan Petrus het evangelie van de besnedenen. Tot op de dag van vandaag liggen we met dit verschil in de knoop. Als oplossing mixen we beide boodschappen een beetje om hem wat te laten lijken. Dit is precies wat er in de dagen van Petrus ook gebeurde. Het was ook de reden waarom Paulus werd gedaagd omdat hij niet langer de besnijdenis verlangde van de heidense gelovigen. Ze hadden er nogal moeite mee om te snappen dat god iets heel nieuws aan het doen was. Dit was de reden waarom Paulus nogal eens benadrukte dat zijn evangelie niet van mensen kwam maar van een openbaring van god zelf. Als we dit verschil niet zien, mixen we dingen samen die niet bij elkaar horen en noemen dit ook nog eens het evangelie. Als Jezus het heeft over het koninkrijk dat komt en over het Gehenna (foutief vertaald met hel) zien we de noodzaak om het koninkrijk geestelijk te maken. Maar als christus het heeft over een fysiek lot van degenen die straf verdienen in het fysieke koninkrijk, dan zien we het Gehenna als een eeuwige hel voor de ongelovigen. Echter op deze

manier zijn we zelf ongelovigen. Tenminste voor een deel aangezien we niet geloven dat het koninkrijk nog moet komen op aarde met christus op de troon.

Moet het koninkrijk van god nog komen?

Voordat christus ten hemel steeg, vroegen zijn volgelingen Hem: gaat u nu het koninkrijk herstellen? Handelingen 1:6. De Here bestraft hen niet omdat ze de clou missen. Hij zegt niet dat het aardse koninkrijk niet zal komen. Hij zegt alleen dat alleen de Vader in de hemel dit weet. Het koninkrijk moet nog komen maar Israël is verhard tot de vervulling van de natiën is voltooid. Dan zal heel Israël gered worden. - Romeinen 11:25

*

Paulus is geen voortzetting van petrus

Een klassieke fout is deze: denken dat er 1 evangelie is met 4 koppen. We hebben het steeds over HET evangelie. Ofwel, alles in het nieuwe testament gooien we op 1 hoop. Dat noemen we dan het evangelie. Maar dit is hetzelfde als de hele keukenkast leeggooien in 1 koekenpan. Geheid dat je een hele grote pannenkoek bakt maar wel één die nergens naar smaakt. Evangelie betekent het goede nieuws. Dit is ook duidelijk in Lukas 1:19 waar het goede nieuws aan Zecharias wordt gebracht door Gabriël. Het is het goede nieuws over de komende geboorte van Johannes de Doper. Door het hele boek Mattheus heen heeft het evangelie betrekking op het komende koninkrijk. Maar als dit koninkrijk door de joden wordt verworpen, is het evangelie dan ook veranderd? Allereerst ging het evangelie naar de joden die hun koninkrijk verwachtten. Petrus bracht beroering teweeg toen hij het evangelie naar Cornelius bracht, een heiden. Toen Paulus het evangelie naar de proconsul bracht, een heiden, probeerde een jood, Elymas hem te stoppen. Maar het verschil zit hem niet alleen in aan wie de goede boodschap wordt gebracht maar ook in de boodschap zelf.

*

de eeuwige samaritaan

Nogmaals over die eeuwige samaritaan en de man die voor pampus langs de kant van de weg ligt. Als er één bijbelvers is die steeds verkeerd wordt uitgelegd dan is het deze wel. De Samaritaan is hier ZELF de naaste van de man langs de weg. Het gaat er in dit voorbeeld helemaal

niet om dat de man gewond is of zo. Waar het om gaat is om aan te geven dat een wetsgeleerde niet op eigen kracht het koninkrijk binnen kan door zich alleen aan de wet te houden. Hiervoor is genade nodig. En dit is precies wat de samaritaan te bieden heeft, genade. Het gaat dus om totaal andere zaken dan dat wij ontwikkelingshulp zouden geven aan onze naasten in Afrika. Dit is wel wat de zogenaamde kritische linkse kerk ervan wil maken.

*

aorist 5

De conjunctief MAY-LOVE is van nature in de toekomst. Niets gebeurt in het verleden. Maar in deze vorm, laat de oneindige vorm een tikje verleden zien ondanks dat het naar de toekomst wijst. Zie Mattheus 5:46, "jullie zouden liefhebben."

De gebiedende wijs kan niet in de verleden tijd plaatsvinden. Een gebod of bevel is altijd toekomstend. Hier ook, is de indicator van de verleden tijd afwezig. Zie 1 Petrus 1:22. Dat de oneindige tijd van het werkwoord zowel verleden als toekomst aanduidt, wordt bevestigd door deze verandering die het ondergaat, buiten de aantonende wijs om. Deze vormen kunnen niet voor een verleden tijd worden gebruikt, laten de uitgang "E" vallen, de letter voor de verleden tijd. 'Deze vorm is niet simpel oneindig maar oneindig toekomstend. Het oneindige deelwoord heeft deze bijzonderheid ook. Het verwijst naar een toekomstende oneindige vorm die geen equivalent heeft in het engels. Dezelfde grote waarheid vibreert in het deelwoord, waar we het vertalen als "who loves" - die lief heeft en als who is loving, als ze vooraf worden gegaan door het deelwoord. Is het niet beter om te zeggen, "Hem die ons liefheeft" - Rom. 8:37. Galaten 2:20 is van veel van zijn glans beroofd in de oude vertaling, "die mij liefhad." Het thema van de apostel is niet zozeer de verleden tijd als wel heden en toekomst. "Die mij liefheeft" ziet er goed uit. In 2 Thes. 2:16 is "Die ons liefheeft" beter dan "Die ons lief heeft gehad."

Het deelwoord zonder de vers in Johannes 13:1. De oneindigheid hier is duidelijk maar kan niet worden vertaald in het engels. De levendige veranderingen van het werkwoord in het grieks doen een aanslag op ons perceptievermogen. Onze hersenen reageren niet zo snel op snelle variaties. We hebben de neiging om alles in het verleden te projecteren alsof het al plaatsvond. We zeggen eerder, (1 Petrus 1:21), "god Die Hem

uit de dood opwekte en Hem glorie gaf" in plaats van "god die Hem uit de dood opwekt en Hem glorie aan het geven is" zoals in het grieks. Maar Petrus vestigt onze aandacht niet op verleden maar op tegenwoordige handelingen. God's karakter, als de god van de opstanding is echter niet alleen maar een handeling in het verleden. Peter heeft het over de Ene die leed in het verleden maar nu de heerlijkheid ontvangt die erop volgt.

Tijd en staat zijn deel van de openbaring

We komen tot de slotsom dat de tijden van de bijbel een belangrijk deel zijn van haar inspiratie. We hebben niet meer vrijheid om de tijden te veranderen dan dat we met de woorden zelf mogen knoeien. Soms is de tijd van een woord zelfs belangrijker dan zijn betekenis. Hoe moeten de discipelen zich hebben gevoeld toen Jezus zei: waar ik ga daar kunnen jullie niet komen, Joh. 13:33. Sommigen kunnen inderdaad wel gaan waar Hij ging maar niet op dat moment. In een slechte vertaling van Joh. 8:21 lijkt het net of de joden nooit kunnen komen waar Hij ging. In Joh. 8:15 staat de oude vertaling, I judge no man. Niettemin heeft onze Vader alle oordeel overgelaten aan Hem. Als we het vertalen met "Ik ben oordelende."

De gedachte van veel vertalers is deze, als de schoen past, doe hem aan. Ze vertaalden geslopen naar slopen in, naar de verleden tijd. Judas vers 4. Het moet zijn: sluipen in. De aorist is geen verleden tijd. Als Jezus had gezegd, ik ga waar jullie niet kunnen komen, dan had hij de deur dicht gehouden voor ons. Maar als hij zegt, "U kunt niet komende..." hetgeen grammaticaal absurd klinkt, dan slaat het op dat moment en zegt niks over de toekomst. Het verstaan van de openbaring en gods plan voor de toekomst hangt af van werkwoordsvormen. Hoe vertalen de eskimo's? De eskimo's hadden nooit een Lam gezien maar wel baby walrussen. Dus vertaalden ze lam met Walrus. Maar ze deden hetzelfde met een leeuw. Geen gelovige kan neutraal staan tegenover vertalingen. God die de wereld liefhad" is fout, God die de wereld lief heeft" is goed. Vertalen is belangrijk om Gods psychologie te snappen ook al spreekt Hij in gebroken Engels tot ons. Huiswerk: lees een week/maand lang Efeze de eerste 12 verzen uit de concordant versie. Het staat vol met Aorische tijden. na verloop van tijd wen je eraan.

Aorist 4

Diverse passage

Waar in de bijbel wordt de oneindige tijd gebruikt? Zoals gezegd in Efeze maar ook in andere teksten.

We zijn nog niet verheerlijkt!

In de volgende tekst is er een handeling in verleden, heden en toekomst. Rom. 8:30 leest als volgt:

"en die Hij tevoren bestemt*, dezen roept* Hij ook, en die Hij roept* dezen ook rechtvaardigt* Hij, en die Hij rechtvaardigt*, dezen verheerlijkt* Hij ook."

Deze vers is vol lastige dingetjes. De voorbestemming klopt wel maar hoe kan Paulus zeggen dat dezen werden geroepen in het verleden, toen Romeinen werd opgeschreven. Als dit klopt, hebben we geen plaats in de geschriften tot pas ver in de toekomst. Hetzelfde geldt voor rechtvaardiging, veel meer dan verheerlijking. Sommige leerden de valse leer dat de opstanding al had plaatsgevonden. Waarom leert Paulus dan dat de verheerlijking die veel verder gaat dan de opstanding wel in het verleden plaatsvond?

"Wie hij van tevoren bestemt, die zal hij ook roepen en die hij roept, die rechtvaardigt hij ook. Wie hij rechtvaardigt, die zal hij ook verheerlijken." De verleden tijd, was geroepen wordt hier omgezet naar de toekomst zodat de hele transactie uit de tijd en situatie wordt opgeheven in een hogere categorie van eeuwigheid en waarheid.

Dus God rechtvaardigde hen vroeger, nu en in de toekomst. Dit alles is vertaald in de oneindige vorm, rechtvaardigt. En verheerlijking, hoewel toekomstig, als al verheerlijkt als we hem ontvangen als een grote waarheid dan als een toekomstige gebeurtenis. Deze gedachte komt helemaal overeen met de geest van Romeinen 8 en met de methode van God om ons naar Hem toe te trekken.

De dood is nog niet vernietigd

In 2 Tim. 1:10 staat "De dood afschaffend." De dood is echter nog niet afgeschaft al zal dit in de toekomst wel gebeuren. De afschaffing van de dood is deels verleden tijd aangezien Christus de dood heeft overwonnen. Maar verder toekomst. In het engels geef je dit aan met "de

dood afschaffend." Had afgeschaft gaat niet op zolang de dood niet helemaal is afgeschaft. De verkondiging, "In Adam sterven allen..." 1 Kor. 15:22, was nogal verwarrend voor de schrijver die vasthoudt aan de gedachte dat hij levend zal worden gemaakt als de here komt. En dat hij getransformeerd wordt zonder te sterven. Vers 52. Het was een welkome gedachte voor hem dat sterven niet oneindig is maar onvoltooid. Dus is stervende een beter woord. Dit is letterlijk waar, zelfs voor degenen die niet zullen sterven als hij komt en direct getransformeerd worden.

God's liefde is tijdsloos, de liefde van de mens gaat over

Het deelwoord heeft geen oneindige vorm in het engels en is moeilijk om te vertalen. Als het wordt vooraf gegaan door een lidwoord, in het grieks, kunnen we het onderscheid zo weergeven: "de Ene roepende" mag worden vertaald met "Hij die roepende is - He who is calling."

Als het om een oneindige vorm gaat, mogen we het veranderen in "Hij die roept."

De uitgang "-ing" van calling benadrukt een onvoltooide tegenwoordige handeling, maar geeft geen uitdrukking aan het oneindige Griekse deelwoord. Zonder lidwoord is het niet zo gemakkelijk. Een redelijke oplossing is als je het oneindige "toen/wanneer" eraan toevoegt. In Hebr. 6:10 wordt een scherpe lijn getrokken tussen de verschillende werkwoordsvormen.

"Want God is niet onrechtvaardig, dat Hij het werk van jullie vergeet en de liefde die jullie tonen* in Zijn naam, de heiligen dienend* en anderen dienend."

God vergeet niet WANNEER jullie dienen, in elke tijd, verleden, heden of toekomst. Neem het woord "Love", lief hebben en zie het verschil tussen de oneindige en andere vormen. Onze eerste passage is Johannes 3:16. De oude vertaling was "God loved" god had lief. Deze veranderen we in "god loves" god heeft lief. Wat is de beste vorm? Heeft god ons alleen lief in het verleden? En niet nu? Of in de toekomst? Natuurlijk is zijn liefde tijdsloos. Hij had lief, heeft lief en zal liefhebben. Kortom, hij heeft lief. De liefde van christus voor ons is die van de Vader, Joh. 15:9. Hiermee in contrast is de liefde van de heiligen voor god die in de tegenwoordige tijd staat. "WE ARE LOVING GOD,"

We zijn god aan het liefhebben, constaterende dat hij ons eerst liefheeft. 1 Joh. 4:19. De zin ziet er verschrikkelijk uit. We zijn aan het liefhebben of

we hebben lief, één van beiden maar niet beiden varianten in dezelfde zin. We hebben lief klinkt veel beter. Maar het gaat hier niet om een stylistisch probleem maar om een openbaring. God bracht de zin niet in balans zodat deze stylistisch klopte. Misschien is het zelfs zo dat de zin niet in balans is omdat deze niet in balans MOET zijn volgens gods orde. Gods liefde en die van de mens zijn verschillend in kwaliteit. Het is geen natuurlijk instinct maar een goddelijke drift die ons aanspoort om Hem lief te hebben. Kunnen we niet de schoonheid van zijn liefde zien in dit contrast? Zoals ook in Joh. 13:34, "Want GOD is niet onrechtvaardig, dat Hij het werk van jullie vergeet en de liefde die jullie tonen* in Zijn naam, de heiligen dienend* en anderen dienend."

Ook hier staan de vormen dienend en tonen in dezelfde zin. Hoewel mensen god niet lief hebben, houden ze van de duisternis in plaats van god. Ze houden van hun eigen zielen, Ope. 12:11. In contrast hiermee houdt god van rechtvaardigheid, Heb. 1:9. De enige keer dat van onze liefde en god wordt gesproken is het in de negatieve vorm, namelijk niet dat we god liefhebben maar dat hij ons liefheeft, 1 Joh. 4:10.

De aorist buiten de aantoonende wijs

Meer voorbeelden staan in de volgende passages:

> Want indien jullie zouden liefhebben* die jullie liefhebben, welk loon hebben jullie? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde? - Mat. 5:46. Eerst zien we de handeling, daarna de eigenlijke ervaring.

> Geliefden. Indien god ons zo liefheeft*, zijn wij ook verplicht elkaar lief te hebben. - 1 Joh. 4:11

> Dit is Mijn gebod: dat jullie elkaar zullen liefhebben zoals Ik jullie liefheb - Joh. 15:12

> De mannen, hebt de vrouwen lief, zoals christus de ecclesia liefheeft* en Zichzelf overgeeft* voor haar - Efe. 5:25.

Op het eerste gezicht lijkt het bij de vrouwen die de voeten van Jezus inwrijven met olie, niet om de oneindige vorm van de aorist te gaan. Lukas 7:47. De Here zegt: "She loves much." Zij heeft veel lief. Maar Jezus verwijst hier niet naar haar handeling maar naar haar karakter. Anders zou de aorische tijd moeten worden gebruikt. Nog wat aorische vormen en tijden:

Ik heb lief: joh. 13:34, 15:9, 12; Rom. 9:13, Ope. 3:9.

We hebben lief: 1 Joh. 4:10

Jullie hebben lief: Joh. 17:23; 23:24, 26

Heb. 1:9

Hij heeft lief: Markus 10:21, Lukas 7:47, Joh. 3:16, 13:1; 15:9; Efeze 2:4; 5:2, 2 Petrus 2:15; 1 Joh. 4:10, 11, 19.

Aorist 3

De Engelse tegenwoordige tijd is de Griekse aorische tijd

De groep die overblijft, duidt niet het effect aan en ook niet het voortgaan van de handeling. I-LOVED verschilt van I WAS LOVING en I HAVE LOVED voorzover het bij het werkwoord om een effect uit het verleden gaat zonder een eindig resultaat. Een ander werkwoord zou duidelijker zijn. I WORKED als melkboer in mijn jeugd. Versus I WAS WORKING toen god me riep. De onbepaalde verleden tijdsvorm "in mijn jeugd" vereist de simpele onbepaalde tijd "Ik werkte/I Worked." Het eindige, bepaalde verleden "toen god me riep" vereist een eindige bepaalde werkwoordsvorm, I WAS WORKING. Hetzelfde is waar met betrekking tot de toekomst. IK ZAL WERKEN ALS MELKBOER VOOR DE REST VAN MIJN LEVEN. Dit is waar op elk tijdstip in de toekomst. I SHALL BE WORKING als melkboer als alle koeien leeg zijn gemolken. Dit definieert de handeling die doorgaat op een specifieke tijd.

De oneindige vorm ofwel de aorist

Er is nog een onbepaalde vorm zoals die van I LOVE of I WORK... Het hoort bij de tegenwoordige tijd maar overlapt ook verleden en toekomst. Het is in wezen een verleden-toekomst. Zowel tijd als staat worden oneindig aangeduid zodat deze vorm dubbel oneindig is. Dus kunnen we het de oneindige onbepaalde tijd noemen. Neem de simpele verklaring: I LOVE. Deze sluit alle andere staten en tijden in. Als ik "I-WAS-LOVING, I-AM-LOVING, I-SHALL-BE-LOVING, I-LOVED, I-SHALL-LOVE, I-HAD-LOVED, I-HAVE-LOVED, or I-SHALL-HAVE-LOVED", dan kan ik net zo goed zeggen: I-LOVE.

Net als I WORK/ik werk. deze korte zin overlapt alle andere tijden. En natuurlijk: ik geloof in God betekent dat je al een hele tijd in god gelooft en dit ook nog wel een tijd doet. De echte aorist is zowel oneindig en onbepaald ten opzichte van de staat van een handeling als de tijdsduiding hiervan. Het verleden wordt aangeduid met een "E" als

uitgang, de toekomst met een "S." De aorist is een combinatie van beiden, namelijk "E-S." Geen werkwoord is een volledige oneindige vorm dat niet deze indicatoren heeft. Onderstaande tabel geeft alle aorische werkwoordsvormen weer met engelse equivalenten.

Aorist 2

De aorische tijd verandert een handeling in een feit.

De onbepaalde vorm bestaat in het Grieks uit de volgende elementen: e— — -s-a maar voor de eenvoud van de uitleg laten we het hierbij.

De onbepaalde tijd

De onbepaalde tijd verandert een handeling in een feit en transformeert daden in waarheid. Johannes doopte in water is een slappe weergave van een historische gebeurtenis. Johannes doopt in water is al een stuk duidelijker. Namelijk, de locatie wordt duidelijk, veel eerder dan het tijdsaspect maar binnen een ruimere bestek van de waarheid. Als petrus het huis van Israël beschuldigt van de kruisiging van christus, gaat het hem niet alleen om de daad maar vooral om de houding die hij veroordeelt. "U kruisigde hem," was waar; "U kruisigt hem," is de waarheid, Hand. 2:36. En hier hebben we een geheime combinatie die ons bij de goddelijke waarheid brengt. God heeft de waarheid vastgelegd in het oneindige. Als we naar deze openbaringen kijken in Efeze 1, zal dit feit zich vanzelf aan ons opdringen. Als een parelsnoer lezen we Efeze 1 over de Ene die ons zegent, ons kiest, terecht wijst, genade schenkt, en ons kenbaar maakt het geheim van zijn wil. Lees deze passage in Efeze 1 20 keer over om hem goed op je in te laten werken, lees de plotselinge overgang naar de verleden tijd. Verander dan de werkwoorden naar onbepaalde tegenwoordige tijd, Wie zegent, Wie kiest, etc. en zie hoe de gedachte krimpt.

De vertalers van de geauthoriseerde versie voelden dit aan en probeerden het uit te drukken door de voltooide tijd zoals "had gezegend" en "had gekozen." Dit, begrenst alle handelingen tot het verleden. Het is alsof een vader alles aan zijn zoon geeft wat hemzelf gegeven was en zijn zoon er alleen mee moet uit zien te komen. Het plaatst Gods actieve pogingen voor ons terug in het verleden en laat ons maar een passieve restant voor heden en toekomst. Dit is het tegenovergestelde van gods doel dat niets anders is dan ons nader tot hem te trekken door een continue vloed van zegeningen. Hij zegende ons

niet om het ons verder alleen uit te laten zoeken. Nee, hij zegent ons nu en in de toekomst eveneens. Als je goed kijkt, zie je hier een enorme schoonheid in dit alles. God vult de hele horizon. Zijn aanwezigheid is overal. Hij is niet voor of achter maar beiden. Zijn zorg voor ons is terug te vinden in zijn doel en voltooiing hiervan. In onze taal kennen we niet de constructie: hij kiest ons in het verleden. Maar dit doet god wel, hij kiest ons toen, nu en in de toekomst. Het is geen handeling in het verleden maar nu een feit voor alle tijden. Het is bovendien een garantie aan ons dat zijn beloften aan ons niet veranderen. De aorische tijd is oneindig en onbepaald

5 methoden van bewijs

Er zijn 5 lijnen die erop duiden dat de Griekse aorische tijd oneindig en onbepaald is en met de engelse tegenwoordige tijd correspondeert zoals `ik houd van...` Onze eerste getuige is de betekenis van het woord aorist. Deze naam komt van de antieken die de vorm steeds gebruikten in hun literatuur en conversatie. Het woord komt van 2 elementen, ON en ZIE, Engels, Unsee. Het gaat om iets zonder horizon, oneindig. Het woord aorist zelf betekent ook oneindig, hoewel de definitie in de Griekse grammatica juist van een eindige actie spreekt, voltooid in zichzelf. Later zijn er veel vormen aan toegevoegd die in zichzelf verleden tijd waren waardoor de aorist onterecht werd verward met de verleden tijd. Een 2de lijn is de overeenkomst tussen de verbindende klinker van de aorist en de abstracte zelfstandige naamwoorden. De klinker `A` maakt zelfstandige naamwoorden oneindig.

Het is verleden toekomstige tijd

De 3de reden om aan de vroege definitie van aorist vast te houden heeft te maken met de vorming van alle ware onbepaalde en oneindige werkwoorden. Het Grieks heeft een eigen manier om naar de verleden tijd te verwijzen. Bijna instinctmatig voegen ze een "e" toe aan de verleden tijd. In het Engels wordt aan gewone werkwoorden ED toegevoegd. In het Engels wordt to guide veranderd in guided om het verleden aan te geven. De tegenwoordige en verleden tijd van roepen/to call is dan

kaleO - ik ben aan het roepen/ik roep

ekalon - I riep

Een andere methode is bewerkt in het indiceren van de toekomst. Een "s" was ingevoegd als een link voor de persoonlijke uitgangen. In het engels zeggen we Will of Shall maar in het Grieks is het een kwestie van een letter invoegen:

KaleO - ik roep

KalesO - ik zal roepen

Opvallend kenmerk van alle echte aoristen is dat ze de tekenen in zich hebben van verleden en toekomst. In het engels is dit onmogelijk. "I shall wrote" kan niet. Wel is er in het engels een oneindige vorm zoals "I write" die onterecht de tegenwoordige tijd heet. In het Grieks is het woord noemen/roepen, "Call" het volgende:

ekalon - I called

kalesO - I'll be calling

ekalesa - I call

De 5de lijn om aan te geven dat de aorist oneindig is en met de engelse tegenwoordige tijd overeenkomt is de toepassing om passages uit de bijbel te testen. Als de aorische tijd overeenkomt met de context van de bijbel, laten we dit dan serieus nemen. Als de aorische tijd als een oneindige vorm juist problemen oplevert binnen de context van de bijbel, dan is dit niet de ingeslagen weg die we verder moeten gaan. Het Griekse werkwoord geeft niet alleen tijd aan maar ook de situatie

De varianten van het werkwoord

Het Griekse werkwoord varieert van vorm om zowel de staat als de tijd van een handeling aan te geven. Het leert ons of de handeling nog steeds gaande is, of oneindig is, of voltooid. Zoveel nadruk is gelegd op het tijdselement, in de engelse grammatica dat de staat van een handeling bijna wegvalt. Het verschil tussen "I wrote" en "I was writing", beiden verleden, en "I write" en "I am writing", beiden tegenwoordige tijd, en "I shall write" en "I shall be writing," zeggen maar weinig over de staat van de handeling zelf. De staat van een handeling is in het Grieks weergegeven door de vorm van de uitgangen. Persoonlijke voornaamwoorden met een "A" die men als verbindende klinker gebruikt, zijn beiden abstract of duiden het effect van een handeling aan. Door "eia" toe te voegen aan de stam voor WAAR (aIEth), krijgen we waarheid,

(alEtheia). Voeg het toe aan Koning (basil) en we krijgen (basiliea), aan slaaf (doul) en we krijgen slavernij (douleia).

Het effect van een handeling, aangeduid met de uitgang "ma" in zelfstandige naamwoorden heeft een tegenhanger in de zogenaamde voltooide tijd, die ook het effect registreert of de staat aan een actie verbindt. Het heeft de klinker "A." Iedereen kan de overeenkomst zien tussen "I have judged" en een "oordeel." Judgment. Beiden koppelen de staat consequent aan een handeling. En beiden, zowel het zelfstandige naamwoord als het werkwoord hebben een "a" op het einde. Dezelfde overeenkomst is er tussen de echte aorist, de oneindige en onbepaalde en die groep van zelfstandige naamwoorden die een abstract idee aanduiden. Het woord slavernij krijgt het niet voor elkaar om een specifieke handeling voor de geest te roepen maar wekt eerder een associatie op met een abstract feit gebaseerd op een serie van handelingen. Zulke woorden hebben doorgaans "A" als een verbindende klinker of als uitgang. Deze oneindige verbindende klinker "A" suggereert een abstract idee dat oneindigheid voorstelt. Het duidt niet op een specifieke handeling. IK HEB GESCHREVEN met als bewijs datgene dat ik geschreven heb. IK BEN AAN HET SCHRIJVEN op dit moment. Dit is veel concreter en dus eindiger. IK SCHRIJF verwijst naar allebei. In de tabel staat dat werkwoorden van vorm veranderen om zowel hun staat als handeling aan te duiden. Elk van deze 3 handelingen kan verleden, heden of toekomst zijn. Een handeling mag lijken alsof deze voortduurt maar in feite is deze onvoltooid. I WAS LOVING, I AM LOVING, I SHALL BE LOVING, duiden allen op een handeling die voortduurt. Of een handeling mag worden gezien als voltooid, I-HAD-LOVED, I-HAVE-LOVED, I-SHALL-HAVE-LOVED. Allen laten ze de handeling achter zich en richten de staat consequent op de handeling.

Aorist 1

De Griekse en Engelse onbepaalde tijd

De Griekse Aorische tijd is moeilijk te transformeren in het engels en al helemaal niet in de tegenwoordige tijd. Zodoende kunnen we alleen steeds in individuele gevallen het woord vertalen. Zodoende laten de geschriften zich niet inpakken door menselijke vertalingen en interpretaties. Concordant vertalen van werkwoorden is een hachelijke zaak, net zoiets als naar de sterren kijken zonder een systeem te ontdekken in de brei die we aan de hemel zien. Maar net zoals de hemel een geweldige manifestatie is van wet en orde, zo zal de serieuze

student van de geschriften ontdekken dat de werkwoorden in goddelijke vervoegingen zijn gegoten.

- Professor Robertson

*

Het schema van de Concordante Versie sluit aan bij de consistente aanpak om God's gedachtenwereld te doorgronden. De Griekse taal kan hier goed mee uit de voeten. En met enige aarzeling is het meeste goed te vertalen naar het engels. De woorden individueel overzetten van het Grieks naar het Engels is één ding maar ze ook nog grammaticaal kloppend te maken, is een ander probleem. Sommige Griekse werkwoorden hadden in zichzelf variabele tijdsvormen. Stoeien met deze werkwoorden resulteerde al gauw in chaos. Vooral als het ging om vorm en betekenis van de werkwoorden. De Aorische werkwoordsvorm was vooral verleden tijd, tegenwoordige tijd of toekomst. Het was hopeloos om uit deze chaos orde te scheppen. De Analytische Griekse Lexicon van uitgeverij Bagster's was gebaseerd op de Analytische Concordantie. Maar ook deze Lexicon voldeed niet echt. Sommige werkwoorden hadden in verleden, heden en toekomst dezelfde betekenis. In "Grammatica van het Griekse Nieuwe testament in het licht van Historisch Onderzoek," zegt Professor Robertson dit over over de vertaling van de Aoristische werkwoordsvorm in het Engels:

"Deze Griekse aorist heeft geen enkele andere tegenhanger in een andere taal. Dit levert zoals gezegd wel problemen op met vertalen. De Griekse aorische werkwoordsvorm is vertaalbaar in bijna elke Engelse tijd behalve de onvoltooide. De aorische tijd is tijdsloos.

Dr. Weymouth

Dit laatste werk over de grammatica van het Nieuwe testament, laat toch wat steken vallen als het gaat om het vertalen van de aorische tijd. Dr. Weymouth heeft dit zelf ook door en geeft kritiek op de nieuwe versie ten aanzien van de vertaling van de aorische tijd. Dit doet hij in zijn pamflet, "Over de vertaling in het Engels van de Griekse aorische tijd."

Veel vertalingen van de aorische tijd waren onterecht in de verleden tijd vertaald. Dr. Weymouth verzet zich hiertegen. Hij zou eerder de voltooide tijd gebruiken maar als de aorische tijd luidt: "Ik heb lief gehad" (I have loved) en de voltooide tijd is ook: I have loved, wat is dan het verschil? De belangrijkste functie van een vertaling is om de verschillen met het

origineel te behouden en het unieke ervan te benadrukken. Als een schilder een schilderij maakt van schapen en geiten en ze allemaal hetzelfde schildert, zal hij een mooi plaatje krijgen maar een slechte kopie. Er zijn scherpe scheidslijnen tussen alle vormen van het Griekse werkwoord die zo duidelijk mogelijk gehandhaafd moeten worden. Het schema van de Concordante Versie sluit aan bij de consistente aanpak om God's gedachtenwereld te doorgronden. De Griekse taal kan hier goed mee uit de voeten. En met enige aarzeling is het meeste goed te vertalen naar het Engels. De woorden individueel overzetten van het Grieks naar het Engels is één ding maar ze ook nog grammaticaal kloppend te maken, is een ander probleem. Sommige Griekse werkwoorden hadden in zichzelf variabele tijdsvormen. Stoeien met deze werkwoorden resulteerde al gauw in chaos. Vooral als het ging om vorm en betekenis van de werkwoorden. De Aorische werkwoordsvorm was vooral verleden tijd, tegenwoordige tijd of toekomst. Het was hopeloos om uit deze chaos orde te scheppen. De Analytische Griekse Lexicon van uitgeverij Bagster's was gebaseerd op de Analytische Concordantie. Maar ook deze Lexicon voldeed niet echt. Sommige werkwoorden hadden in verleden, heden en toekomst dezelfde betekenis. In "Grammatica van het Griekse Nieuwe testament in het licht van Historisch Onderzoek," zegt Professor Robertson dit over over de vertaling van de Aoristische werkwoordsvorm in het Engels:

"Deze Griekse aorist heeft geen enkele andere tegenhanger in een andere taal. Dit levert zoals gezegd wel problemen op met vertalen. De Griekse aorische werkwoordsvorm is vertaalbaar in bijna elke Engelse tijd behalve de onvoltooide. De aorische tijd is tijdsloos.

Dr. Weymouth

Dit laatste werk over de grammatica van het Nieuwe testament, laat toch wat stekken vallen als het gaat om het vertalen van de aorische tijd. Dr. Weymouth heeft dit zelf ook door en geeft kritiek op de nieuwe versie ten aanzien van de vertaling van de aorische tijd. Dit doet hij in zijn pamflet, "Over de vertaling in het Engels van de Griekse aorische tijd."

Veel vertalingen van de aorische tijd waren onterecht in de verleden tijd vertaald. Dr. Weymouth verzet zich hiertegen. Hij zou eerder de voltooide tijd gebruiken maar als de aorische tijd luidt: "Ik heb lief gehad" (I have loved) en de voltooide tijd is ook: I have loved, wat is dan het verschil? De belangrijkste functie van een vertaling is om de verschillen met het origineel te behouden en het unieke ervan te benadrukken. Als een

schilder een schilderij maakt van schapen en geiten en ze allemaal hetzelfde schildert, zal hij een mooi plaatje krijgen maar een slechte kopie. Er zijn scherpe scheidslijnen tussen alle vormen van het Griekse werkwoord die zo duidelijk mogelijk gehandhaafd moeten worden.

Weymouth wil de voltooide tijd als vertaling van de aorische tijd

Hij wil dit omdat de voltooide tijd meer de tegenwoordige tijd benadert en veel minder gemeen heeft met de verleden tijd. Hij verwerpt de gangbare gedachte dat de Griekse Aorische tijd overeenkomt met de verleden tijdsvorm van "ik schreef, ik bracht..." De Engelse verleden tijd past op geen enkele manier bij de Griekse aorische tijd. Hij komt tot de conclusie dat we de Engelse tegenwoordige tijd een tikje toekomstig maken zoals in de zin, "we beginnen morgen" of "de koning komt vanavond op bezoek."

Een zelfde tik aan de tegenwoordige tijd kun je met de verleden tijd geven. Bijvoorbeeld "De koning komt hier sinds hij gekroond was." De Engelse tegenwoordige tijd is helemaal niet tegenwoordig maar een soort van onvoltooide verleden-toekomst constructie. Hij geeft zelf voorbeelden van waar de tegenwoordige tijd moet worden gebruikt. Zoals in: "Kronieken verklaart dat..." of "De minister informeert ons..." In Handelingen 25:14 staat de verleden tijd in verhaalvorm, "Festus verklaarde..." Maar het Griekse werkwoord dat hier wordt gebruikt heeft geen kenmerken van de aorische tijd behalve een verwijzing naar het verleden. De Aorische tijd is niet hetzelfde als de gewone verleden tijd. De volgende regel is een stap in de goede richting: "de aorische tijd wordt vaak gebruikt waar onze vertaling de tegenwoordige tijd vereist. Maar de Gnomische aorist (Jacob 1:11, want de zon gaat op...) en de Epistolische aorist (2 Kor. 8:18, nu zenden we met hem de broeder) hoeven hier niet te worden aangevuld. Weymouth komt heel diep bij de kern van de aorist maar niet diep genoeg. De aorist past bij alle dingen die in verleden, heden en toekomst gebruikt worden daar waar het Engels de tegenwoordige tijd gebruikt en een manier is om de aorist te identificeren.

De concordante methode om de aorist te vertalen.

Een probleem bij het vertalen is dat het Grieks een moeilijke taal is als het gaat om werkwoorden. De aorische tijd spant hierbij de kroon als het om moeilijkheid gaat. Omwille van Gods openbaring zullen we het hele gebeuren dus eenvoudig moeten maken. De Engelse werkwoordsvorm "I

am loving" past wel bij de Griekse aorist. Men noemt deze vorm het tegenwoordige deelwoord. Deze vorm past bij de Griekse tegenwoordige tijd. De Engelse tegenwoordige tijd "I love" past een beetje bij de aorist aangezien het in feite niet om een tegenwoordige tijd gaat maar om een oneindige tijd, net als de Griekse aorist. Deze vorm komt aardig overeen met de Griekse aorist. De moeilijkheden met betrekking tot de aorische tijd komen deels doordat een heterogene massa van vormen door elkaar gehutst wordt als eerste en tweedehands aoristen die niks meer met grammatica van doen hebben. Om een schifting te maken, beperken we ons tot de echte aorische tijdsvormen die we in het Engels aanduiden met oneindige.

*

Het grote avondmaal, Lukas 14:15-24

Dit werd gesproken in direct verband met het zegenen van het eten in het koninkrijk van god.

Opnieuw hebben we 4 bedieningen

De eerste ministerie was van Johannes de Doper, vers 16. De 2de uitnodiging voor het avondmaal was voor de mensen die al door Johannes waren bereikt. Het was verzonden door Jezus zelf. Zijn bediening is in 1 zin: kom, want alles is nu klaar, vers 17. Maar alle genodigden begonnen zich te verontschuldigen om niet te komen. De 3de uitnodiging werd gezonden, niet aan degenen die het af hadden laten weten maar aan een nieuwe club. Deze was verzonden door de huismeester vlak na de terugkeer van de eerste bediende. Dit was de bediening van Petrus, de twaalf en Paulus. De 4de uitnodiging ligt in de toekomst. Deze zal worden verzonden door de Here zelf, vers 23. Dit zal een bediening zijn van dwang die tot in alle hoeken van de wereld zal reiken. Allen van de voorgaande bedieningen horen zijn roep maar degenen van de laatste bediening zullen Hem horen en ontvangen en vrucht voortbrengen. Hiervoor is speciale wijsheid nodig zoals in daniel 11:33, 12:3 en 10. De huidige situatie heeft niets te maken met het koninkrijk aangezien Jeruzalem vlak na Handelingen 28 werd verwoest en Israël uiteen werd gedreven. In de tussentijd hebben we het evangelie.

*

Het evangelie of goede nieuws van god

Dit was het evangelie van Paulus die hiervoor zelfs apart was gehouden door god, Rom. 1:1. Het is een toevoeging aan de boodschap van het koninkrijk dat de andere kant van de medaille was. De boodschap van het koninkrijk was eerst verkondigd door Johannes de Doper en de here. Maar beiden werden afgewezen en zelfs vermoord. De Here werd echter weer opgewekt uit de dood en hiermee heeft de nieuwe boodschap die Paulus verkondigt mee te maken. Deze kenmerkt de bediening van handelingen veel meer dan die van de 4 evangeliën die in feite samen 1 evangelie vormen. De boodschap van de opgestane messias was die van het herstel van alle dingen. Dit was de boodschap tijdens Handelingen. Met groot machtsvertoon gaven de apostelen getuige van de opstanding van de here Jezus en veel genade kwam over hen allen, Hand. 4:33.

Dit was ook de taak van de verkondiging van Paulus zoals we zien in hand. 17:1-3, 7.

Hij verkondigde Jezus en de opstanding. Het was de verkondiging van het koninkrijk en in ruimere zin van het koninkrijk van god, Hand. 14:22. Het was immers god die Christus uit de dood had opgewekt en de verkondiging was door god zelf verspreid. Het was zijn eigen speciale goede nieuws. En het ging allemaal om genade. Ondanks alle zonden van zijn volk tot aan het vermoorden van zijn zoon, zou god hun zonden uitwissen en zijn beloften vervullen.

Het goede nieuws van de genade van god

De eerste woorden van god die ons bereiken na de dubbele afwijzing van zijn zoon, is het woord van zijn genade in Rom. 1:1. Deze onvergefelijke zonde van Israël worden beantwoord met de volgende woorden:

"Van Paulus, dienaar van Christus Jezus, geroepen tot apostel en uitgekozen om het evangelie van God te verkondigen, dat al bij monde van zijn profeten in de heilige geschriften is beloofd: het evangelie over zijn Zoon, een mens voortgekomen uit het nageslacht van David, aangewezen als Zoon van God en door de heilige Geest bekleed met macht toen hij, Jezus Christus, onze Heer, opstond uit de dood. Hij heeft mij de genade geschonken apostel te zijn, opdat ik omwille van hem aan alle volken gehoorzaamheid en geloof zou verkondigen – ook aan u, die geroepen bent door Jezus Christus. Aan allen in Rome, geliefden van God, geroepen om zijn heiligen te zijn. Genade zij u en vrede van God, onze

Vader, en van de Heer Jezus Christus." - Rom. 1:1-6. Het was niet nieuw en zelfs beloofd door god en opgeschreven door de profeten. Het lijden, de dood en opstanding en de verheerlijking waren allen voorzeggd. Maar nu was de profetie over het lijden van christus ook nog vervuld. En dus, bekeer je opdat je zonden uitgewist zullen worden en je vernieuwd zult worden in de aanwezigheid van de Here. En dat God Hem zal zenden die van tevoren verkondigd was aan u, Christus jesus. - Hand. 3:18-20. Gods boodschap was gebaseerd op de profetieën in het oude testament en zelfs een logisch gevolg hierop. Dit is tevens wat het onderscheidt van wat nog niet aan de profeten was verkondigd in de laatste verzen van Romeinen. Dat hoofdstuk begint met wat geschreven was in de geschriften en eindigt met wat nooit eerder was opgeschreven en nu pas geopenbaard zal worden. Dit geheim was verborgen van voor de aionen en werd nu pas geopenbaard. Deze nieuwe openbaring staat in de 3 brieven van Paulus die hij in de bajes in Rome schreef aan de Efeziërs, Phillippenzen en Kolossenzen. Het evangelie van het koninkrijk was de verkondiging door Johannes de Doper en Jezus zelf en is het onderwerp van de 4 evangeliën die in feite hetzelfde evangelie zijn. Dus het evangelie van het koninkrijk is de verkondiging van dezelfde messias die door de Twaalf werd verkondigd, door Paulus en door hen die de boodschap hoorden tijdens de overgangperiode van handelingen van de apostelen. Het is hun getuigenis net als het vroege schrijfwerk van Paulus. Omdat dit na de opstanding van Jezus gebeurde, kan deze boodschap er één van pure genade worden genoemd.

Het evangelie van de verheerlijking van christus, 2 Kor. 4:4.

Dit is verbonden aan de verhoging van christus als hoofd over alle dingen en van zijn kerk welke zijn lichaam is en waar we meer over lezen in de gevangenisbrieven van Paulus, Efe. 1:21-23, Fil. 2:9-11, kol. 1:14-19. Ze gaan niet alleen over de huidige glorie van de messias maar ook over de uiteindelijke overwinning op satan, en het onderschikken van alle geestelijke wezens aan God. Het gaat hier over de hemelse machten zoals tronen, autoriteiten en hemelse gezaghebbers. Satan probeert uit alle macht de ogen van de ongelovigen te verblinden zodat ze niet horen van zijn aanstaande nederlaag zoals voorzeggd in genesis 3:15 en de vervulling hiervan in Openbaring 20. Zie ook 2 Kor. 4:4. Aan de gelovigen de taak om het goede nieuws kenbaar te maken aan de wereld en vooral in ons geval aan de hemelse machten, te weten die boodschap die satan probeert te verbergen, namelijk het evangelie van de glorie van christus.

*

Het evangelie van het koninkrijk en andere evangeliën

het griekse woord evangelie betekent "goed nieuws" en goede getijden. En deze getijden hebben te maken met verschillende thema's die goed uit elkaar moeten worden gehaald. Zie Fil. 1:10.

Het eeuwige evangelie ofwel goede nieuws

Dit was verkondigd direct na de zondeval hoewel het woord zondeval niet geheel van toepassing is aangezien god zich niet laat verrassen door een val. De boodschap was dat alleen de schepper aanbeden zal worden. God verkondigde dit nieuws en één van de verkondigers was Henoeh, de 7de van Adam die de komst van de Here aankondigde voor het oordeel van de goddelozen, Judas 14:15. En Noach die het ook al over het oordeel had, Hebr. 11:7 en 2 Petrus 2:5.

Dit evangelie werd verkondigd direct na de zondeval en zal aan het einde van de aionen weer verkondigd worden.

2. Het evangelie van het koninkrijk

Het goede nieuws was aan Abraham en diens nageslacht verkondigd en de belofte was gegeven aan hem dat God een natie van hem zou maken waarin alle families op aarde gezegend zouden worden. Dit goede nieuws werd gradueel wijdsers verkondigd.

In Genesis 15:4 was de Messias verkondigd, zie ook Galaten 3:16.

In Genesis 15:8-21 was de erfenis verzekerd door een onvoorwaardelijke belofte en dus niet door een verbond tussen 2 partijen. Deze erfenis is het heilige land, Immanuel's land, Jes. 8:8 met Immanuel zelf als heerser. In 2 Samuel 7 was de troon verzekerd aan David en zijn zaad door een andere onvoorwaardelijke belofte. In de tussentijd kwam de messias tot het Zijne maar het zijne aanvaardde hem niet. Dit goede nieuws was eerst verkondigd door de engelen die hiervoor speciaal door de hemel waren gezonden. De exacte bewoordingen hiervoor waren vastgesteld. De engel van Jehova sprak van de glorie van Jehova en zei:

"Hoor, ik breng je goede tijden van grote voorspoed voor alle mensen. Voor u is vandaag geboren in de stad van David, een redder die de Christus is, de Here."

Het goede nieuws betrof geen losse informatie maar een persoon die zijn volk zou redden van haar zonden, Mat. 1:21. De redder die door god was gezalfd en gezonden. In de verkondiging van dit koninkrijk leerde de here ons in vergelijkingen die in feite mysteriën waren en betrekking hadden op de verwerping van het koninkrijk dat niet openlijk kenbaar gemaakt kon worden maar slechts alleen privé, Mat. 13:36. Het was voorgezegd dat zijn volk hem af zou wijzen en zelfs zou doden. Maar dit zou geen effect hebben op de eeuwenoude beloften die aan het koninkrijk verbonden waren. Christus was ter dood veroordeeld maar god had aan david gezworen dat uit diens nageslacht de messias zou voortkomen die de troon zou voortzetten. Dit was nu vervuld. de verkondiging van koninkrijk en koning was formeel gedaan door Petrus in handelingen 3:18-26. Deze verkondiging was gedaan door Petrus en de 12 in de hoofdstad van het land. En door Paulus vanuit de synagogen overal in het buitenland tot het in de hoofdstad van het buitenland werd verkondigd, namelijk Rome. Paulus en zij die de Here hoorden bevestigden wat ooit in het begin door de Here was uitgesproken. Ze gingen niet voorbij aan deze boodschap door de voorwaarden of zoiets te veranderen. God vergezelde hen met wonderen en tekenen en geestelijke gaven. In Handelingen 28 levert dit een afwijzing op door de opperrabbijn. Na een discussie die de hele dag duurde was de verklaring afgewezen. Nadat de profetie van Israel's blindheid in Jes. 6:9 voor de 3de en laatste maal, hield de wonderlijke werking van het koninkrijk op. Zo is de situatie nog steeds, God werkt in het verborgene. En inderdaad zijn nog niet alle dingen aan hem ondergeschikt gemaakt, Heb. 2:8.

Al deze mysteriën die betrekking hadden op het uitstel van het koninkrijk werden verpakt in vergelijkingen omdat de here zei, dat deze geheimen voor de discipelen bestemd waren maar niet voor het volk. Dit deed hij door nogmaals Jes. 6:9 te citeren. Er was niets in de profetie van het oude testament dat sprak van wat de Here in deze vergelijkingen onthult: hoe het koninkrijk verworpen zou worden, en hoever de mensen zouden gaan in hun afwijzing van het koninkrijk, wat er vervolgens zou gebeuren en hoe een 2de offer zou worden afgekondigd en hoe ook dat zou worden afgewezen. En ook was nog niet duidelijk welke nieuwe openbaring onthuld zou worden na het afwijzen van het koninkrijk. Dit alles was besloten in de vergelijkingen die door de Here waren uitgesproken tegenover de discipelen en bedoeld waren voor ons om ervan te leren.

*

De vergelijking van de zaaier, Mat. 13:3-32

Deze eerste vergelijking overlapt alle grond.

Het zaad was het woord van het koninkrijk. Als dit nogmaals herhaald wordt in Lukas 8:5-15, wordt de werkings sfeer uitgebreid en is deze minder lokaal en exclusief. Het eerste zaaien was aan de kant van de weg. Dit slaat op de verkondiging van Johannes de Doper. Dit was aan de kant van de weg en de tegenstander wordt afgebeeld door de vogels van boosaardige tekenen. Het zaad ontkiemde niet en het woord van God betreffende het koninkrijk werd niet begrepen. Het 2de zaaien was door christus zelf (Mat. 4:17) en de 12 en de 70. Dit zaaien was op de stenen grond en werd ontvangen met plezier. Dit was onvruchtbaar. Het 3de zaaien was door Petrus en de Twaalf en door hen die Hem hoorden gedurende de tijd van Handelingen. Het was het zaad tussen de dorens en distels. Petrus verkondigde het koninkrijk en herhaalde de roep om nationale bekering hetgeen de voorwaarde was van nationale zegening. Maar het zaad was verstikt. De 1000 joden die het Woord eerst hoorden gingen door met zich ijverig aan de wet te houden. Dit zaaien mondde uit in een crisis in handelingen 28 toen het koninkrijk werd afgewezen en zich terugtrok in het verborgene. Het 4de zaaien is in de toekomst. Het zal de laatste verkondiging zijn van het evangelie van het koninkrijk, vlak voor en tijdens de grote verdrukking. Israël is met blindheid geslagen maar alleen gedeeltelijk en tijdelijk. Dit zaaien zal kort zijn en er zal een bijzondere manifestatie van de macht en kracht van god zijn aan het einde van deze aion. Als dit 4de zaaien voorbij is, zal het einde komen, Mat. 24:13, 14.

*

De vergelijking van het bruiloftsfeest, Mat. 22:1-14

De dienaren die het eerst de wereld in waren gestuurd, waren Johannes de Doper, de 12 en de 70. Ze werden gezonden naar het huis van Israël maar dit reageerde niet. De volgende dienaren waren Petrus, de twaalf en diegenen die zijn stem hadden gehoord, Heb. 2:3-4 gedurende de bediening van handelingen. Ze verkondigden dat alle dingen klaar waren. Niets kon nog worden toegevoegd aan het evangelie. Het lijden van Christus was vervuld en de heerlijkheid zou geopenbaard worden. En dus, bekeer je! Maar in plaats van zich te bekeren werden zijn volgelingen mishandeld en vervolgd. Sommigen werden in de gevangenis gegooid of gestenigd, een ander werd met het zwaard omgebracht. Dit betekent dat

de bediening van handelingen niet afgerond kon zijn met de steniging van Stefanus in handelingen 7. Jacob was na hem geslagen en andere vervolgingen gingen ook gewoon door. Maar de koning deed ook nog mee, stuurde zijn legere en vernietigde de moordenaars en stak hun stad in brand. De tempel was verbrand en het volk uiteen gedreven. De laatste dienaren zullen over de snelwegen van de wereld gaan. Hier hebben we opnieuw een verwijzing naar de toekomst waarin god's woord over het koninkrijk verkondigd zal worden. Dit bruiloftsfeest was uitgesteld en haar toekomstige vervulling moet nog plaats vinden. Hiernaar wordt verwezen in Mat. 24;14 en komt terug in openbaring 19:6-9 waar we in vers 9 hetzelfde woord zien als in Mat. 22:2.

*

Het kruis van christus

Het kruis van christus is het kruis van gehoorzaamheid. Als mens vernederde hij zichzelf tot aan de dood, zelfs de dood van het kruis. DAT was de beker die zijn Vader hem had gegeven. Velen denken dat hij in Gethsemané zat te bidden om de beker van het kruis aan hem voorbij te laten gaan. Dit is NIET zo. Hij had Judas al naar Gethsemané gestuurd om Hem over te leveren aan de autoriteiten. Hij had zelfs tegen Judas gezegd, wat je doen moet, doe het snel. Joh. 13:27. In Gethsemane was een ANDERE beker in zijn handen geduwd, niet de beker van zijn vader maar de beker van satan. Deze beker was er één van fysieke zwakte, van bloed en zweet waardoor hij juist ongeschikt was om voor onze zonden te sterven. Satan maakte Hem fysiek ongeschikt. Als Zijn Vader het niet op deze manier wilde dat hij als een half bakken lam naar het kruis werd gevoerd, dan zou hij zijn Vader ook hierin gehoorzamen. Zijn gebed werd gehoord. Zijn Vader stuurde een boodschapper naar Hem om hem nieuwe kracht te geven. De beker van Gethsemané was opzij gezet. Maar de beker van zijn vader dronk hij alsnog leeg.

*

realisten versus idealisten

Mensen die de hemel op aarde proberen te brengen, brengen vaak een stukje hel mee. Zo gaat het met idealisten. Was Jezus een idealist?

Christus stelde een ideaal voor in de Bergrede. Maar nadien had hij toch weer met gewone mensen te maken. Hij werd op slag weer realistisch. Paulus liet ook zien wat een idealist is. Maar ook hij was geen perfect voorbeeld.

In zijn brieven is hij vooral realistisch. Hiervan kunnen we een les leren. Als we de idealist willen uithangen, zullen we anderen altijd teleurstellen in plaats van gelukkig maken. We moeten realisten zijn als we anderen serieus willen nemen, juist zij die hulp nodig hebben.

*

sekten

Het woord sekten staat al in de bijbel, in Galaten om precies te zijn. Hoe maf dat het christendom dit woord zo negeert!!! De kerken hebben het alsmat over seks en abortus etc. Maar ze zijn compleet van de wereld als ze niet door hebben dat ze zelf dikwijls sektarisch bezig zijn. Dominee 's zijn verantwoordelijk hiervoor. In het grieks slaat heidens op het verdraaien van de waarheid. Toch gaan de meeste dominee 's door met verkondigen dat de waarheid alleen overeenstemt met de bijbel als je hun kerkdoctrine volgt. Ofwel, sekten zijn de werken van het vlees, het vertrouwen op eigen kracht. De kerken doen hier het hardst aan mee. Niet alleen Osho en Boeddhisme en zo.

*

Openbaring van het Mysterie

door Adlai Loudy

Handelingen 28:17-28; Efeze 3:1-12; Kol. 1:24-29

Introductie

Paulus, apostel voor de natien was de wegbereider van deze boodschap. Maar welke boodschap precies?

a. Israel is de besnijdenis in het vlees, gemaakt door handen (Gen. 17:7-14; Efeze 2:11) als een koninklijk priesterschap (Exo. 19:5,6; 1 Petrus 2:9) en haar hoop op het koninkrijk bereikte een hoogtepunt van Pinksteren tot Handelingen 28:28. (Hand. 3:22-26; 13:46)

b. Tijdens die periode waren gelovigen uit de volkeren zoals de Ethiopische eueuch afhankelijk van Israel voor hun redding. Joh. 4:22; Hand. 11:13-14. Zelfs zij uit de volkeren die de boodschap van Paulus hoorden, namelijk rechtvaardiging en gedoopt waren in het lichaam van christus, 1 Kor. 12:13,27, waren niettemin ondergeschikt aan het priesterschap van israel. En zelfs haar schuldenaren, Efe. 2:11,12; Rom. 15:27.

c. Het koninkrijk was opzij gezet in hand. 28:25-28 en werd een toekomstig vooruitzicht in afwachting van de terugkeer van de messias. Zie Lucas 19:11-27; Dan.7:13,14; 2 Pet. 1:11; Ope.1:7; 11:15; 19:11-16; 20:1-6).

d. De deur van het koninkrijk was gesloten met handelingen 28:25-28. Dit werd duidelijk doordat de tekenen die gepaard gingen met het verkondigen van het koninkrijk opeens afwezig bleven. In de korte periode van 30-61 na christus hadden de gelovigen deel genomen aan de machten van de toekomstige aion door het doen van wonderen. Maar vanaf Hand. 28 gebeurde dit niet meer.

e. Met het schrijven van Efeze en Kolossenzen was de priesterlijke heerschappij van israël als kanaal van redding voor de natiën weg gevaagd. Zelfs Paulus was in de bajes zodat hij niet als een priester kon optreden.

f. Het verwerpen van israël in 61 na chr. was de verzoening van de wereld. Sindsdien zijn de gelovigen uit de volkeren samen met een restant van gelovigen uit de joden het lichaam van christus. Efe. 2:13-18.

g. met de openbaring van het geheim en de verbreiding van de verzoening tot de natiën trok gods wraak zich terug. De mensen zijn voorlopig niet meer het onderwerp van de oordelen van de Pinksterbediening.

I. de goddelijke mysteries c.q. geheimen

A. het woord mysterie is in onze bijbel vertaald met het greekse woord mustererion en slaat op een verborgen waarheid die nu onthuld zal worden.

1. de geschriften onthullen 12 mysteries ten aanzien van gods doel van de aionen.

a. de geheimen van het koninkrijk (Mat.13:11; Mark 4:11; Lukas 8:10).

b. het geheim van de duur van israël's blindheid, (Rom.11:25).

c. het geheim van het evangelie: de verzoening, (Rom.16:25; Efe.6:19; Kol.1:26,27).

d. Het geheim van de opstanding (1 Kor.15:51).

e. het geheim van christus (Efe.1:9; 3:4; Kol.4:3).

- f. het geheim en zijn bediening, (Efe.3:3,9; Kol.1:26).
- g. het geheim van het huwelijk, (Efe. 5:32).
- h. het geheim van de wetteloosheid, (2 Thess.2:7).
- i. het geheim van de godsvrucht, (1 Tim.3: 16).
- j. het geheim van de 7 sterren, (Ope.1:20).
- k. het geheim van god (Ope.10:7).
- l. het geheim van babylon (Ope.17:5,7).

2. In deze studie gaat het vooral om het geheim en zijn bediening.

II. Tijd van Openbaring

A. de TIJD van de openbaring van het geheim en zijn bediening is duidelijk,

1. het bewijs van Efeze en Kolossenzen blijkt uit het feit dat beide brieven werden geschreven direct na de laatste publieke getuige van het koninkrijk van god en het Messiasschap van Jezus aan de vertegenwoordigers van de natie van Israel in Rome, in de lente van 61 na christus, toen hun verwerping was beëindigd, zoals voorzeggd in jesaja 6. Zie ook Hand. 28:17-28.

2. het herhaaldelijke gebruik van het woord "nu" in deze hoofdstukken met betrekking tot de openbaring van het geheim, de gezamenlijke zegeningen voor de heiligen en de geheime bediening zijn het startschot voor deze waarheden van de periode voorafgaand aan 61 na chr. (Efe.2:11-13; 3:3-5,8-10; Kol.1:21,22,24-26).

III. wat is het geheim?

A. het geheim van christus voor de natiën staat in Efeze 3:6 in 3voud,

In de geest zijn de natiën,

- gezamenlijk lotdeelgenieters
- gezamenlijk lichaam
- gezamenlijk deelnemers aan de beloften in christus

B. Drievoudige zegeningen in de geest

Het is belangrijk dat we snappen dat de 3 zegeningen van het geheim in de geest zijn, niet in het vlees (Efe.1:3,13; 2:5-6,18). Het gaat om een gezamenlijke relatie: god, christus en de mens.

a. God

In die periode voorafgaand aan de openbaring van het geheim was Israël, de besnijdenis in het vlees, gemaakt door handen (Gen. 17:7-14; Efe. 2:11) waren gods volk. Door verbond en familierelaties was Jehova hun god en niet van de natiën (Ex.19:5,6; Deut.4:7,8, 31-38; Amos 3:1,2; Hand. 13:16-19). Gelovige volkeren aanbaden hem als Israël's god - de god van abraham van isaak en van jacob. En hoewel ze een aandeel hadden (Rom. 8:17) en ook gezegend waren met zijn volk (Rom. 15:8), hadden ze in het vlees geen hoop en waren ze zonder god in de wereld (Efe. 2:12). Maar nu met de openbaring van het geheim is er een nieuwe familie-relatie geschapen waarin de gelovigen uit de volkeren samen met een rest uit Israël in de geest samen deel heeft in 1 lichaam tussen de Hemelse machten. Efe. 1:3-14. Gelovige volkeren zijn niet langer zonder god maar lid van god's familie, Efe. 2:19.

b. gezamenlijk lichaam, in christus

Het 2de deel van het geheim, het gezamenlijke lichaam - maakt aan ons het in christus zijn bekend. Voor Efeziërs had Israël Christus alleen in het vlees. Dit was ook de bediening van de besnijdenis. Gelovigen uit de volkeren waren gedoopt in het ene lichaam van christus, niettemin in vlees. En dus waren ze apart van christus. Nu, sinds de openbaring van het geheim zijn de gelovigen uit de volkeren alsmede het restant van Israël dat uit genade leeft samen een nieuwe schepping. In de geest zijn ze samen het lichaam van christus en zit men samen tussen de hemelse machten.

c. het lichaam van christus: de menselijke factor

Voor 61 na chr. en de openbaring van het geheim, had Israël haar eigen gemenebest en waren ze zonen van het verbond uit Ex. 19:5; Hand. 3:25; Rom. 9:4). De gelovigen uit de volkeren waren vervreemd van hun hemelse staatsburgerschap. Ze hadden alleen als gasten deel aan de beloften die god aan Israël gedaan had. Ze waren schatplichtig: Rom. 15:27; Efe. 2:12. Maar nu, na Efeze en de onthulling van het geheim, is er een nieuw burgerschap, namelijk van de hemel: Efe. 1:3; Fil. 3:20. De

situatie is nu omgekeerd; het is vooral het gelovige deel uit de volkeren dat hier deel van uitmaakt, samen met een restant uit israel. In de geest worden ze deel van het lichaam van christus. De gelovigen uit de volkeren zijn niet langer gasten van israel en haar verbond maar mede burgers van de heiligen. Efe. 2:11-22.

Kanaal naar de zegeningen van het geheim

Dit kanaal is de boodschap van Paulus. Efeze 3:7; Rom. 2:6... In overeenstemming met gods genade zijn de zegeningen:

1. rechtvaardigheid:

rechtvaardiging van god, los van de wet, door geloof in christus. De besnedenen worden gerechtvaardigd uit geloof en de onbesnedenen door geloof, Rom. 3:21-30.

2. verzoening

De 2de zegening van de genadeboodschap van paulus is het geheim van het evangelie, de verzoening. Door dood en opstanding is het vleeselijke weg geruimd alsmede de vleeselijke barrière van israel tot de volkeren. (2 Kor. 5:16-20; Rom. 5:10,11; 11:15; Efe. 2:13-18).

3. verheerlijking

De verheerlijking tussen de hemelse machten na zijn terugkomst: Kol. 1:5; Kol. 1:27.

Conclusie:

Paulus werd eerst naar de natiën gestuurd om daar het evangelie te brengen, namelijk de rechtvaardiging door geloof alleen. Maar dan nadat hij het evangelie van christus heeft voltooid, verkondigt hij het grote geheim dat tot dusver verborgen was gebleven. Dit is de echte verzoening door het wegnemen van alle vleeselijke barrieres tot god. Zelfs christus naar het vlees kennen of israel als priesterlijke natie vallen weg voor wie tot het lichaam van christus behoren. Verder maakt hij aan de gelovigen uit de volkeren bekend de verwachting en hoop van hun verheerlijking: de redding van de komende verdrukking door een plotselinge transformatie van hun lichamen van aards naar hemels. Als climax, tijdens zijn gevangenschap in Rome, onthult hij het geheim met de 3-voudige zegeningen op een gezamenlijke basis voor de gelovigen uit de volkeren en het restant van israel dat ook uit genade leeft.

*

saulus - paulus

Joden in de diaspora gaven hun kinderen vroeger 2 namen, een joodse en heidense. Zo komen we bij een man die Saulus van Tarsus heette en later Paulus werd. Deze wisseling staat in Handelingen 13. Paulus is geassocieerd met 3 bedieningen: rechtvaardigheid, verzoening en de geheime bediening. De naam paulus komt van het woord Pau, dat ophouden betekent. Ons woord pauze komt er vandaan. God hield op om zich direct met Israël te bemoeien. Op het moment is Israël opzij gezet, zij het tijdelijk. Maar in de toekomst pikt god de draad weer op met Israël. Er is een pauze in de wijzen waarop god met Israël omgaat. De intervallen tussen god's verleden en toekomstige handelen met Israel is gevuld met de bediening van een persoon die zelf aangeduid wordt met ophouden. Namelijk Paulus. Er is zoiets als gods plan voor de wereld dat via israel loopt. Niettemin is er een hiaat en dit hiaat heeft met Paulus te maken. De eerste naam in de geschriften die deze persoon naar voren brengt is saulus. De betekenis van de naam heeft ook te maken met de betreffende bediening die gaat beginnen. Saulus is Hebreeuws. We vinden deze naam als Saulus op weg is naar damascus en als Anannias Saulus bezoekt. Saul en Sheol, het hebreeuwse woord voor het dodenrijk lijken ook op elkaar. De hebreeuwse stam is SHAL en betekent vraag. We vragen dat wat we niet hebben of zelfs niet kennen. We vragen het onzichtbare, het ongeziene. De hebreeuwse sheol is net als de griekse hades het ongeziene. Israël had geen koning zoals de andere volkeren en dus vroegen ze om een koning en kregen ze koning Saul, een naamgenoot van onze Saulus uit Handelingen. De naam markeerde de details van de situatie. Zo ook bij Saulus uit handelingen. Hij was eerst een grote onbekende, hoorde niet bij de 12 en zelfs na zijn introductie blijft hij een vreemde eend in de bijt. Als Saulus wel gezien wordt in Handelingen 7:58-8:3 is hij met zulke slechte dingen bezig dat hij de minste en ongeziene wordt in het koninkrijk. Zo slecht was zijn reputatie wegens het vervolgen van christenen. In Hand. 13 wordt Saulus apart gezet voor een speciale klus. Engels: SEIZED. Salus was al in het gezichtsveld gekomen in handelingen 9 maar nu in hand. 13 wordt hij van de horizon genomen en wordt hij Paulus, het interval. De eerste en 2de naam, Saulus en Paulus suggereren een interval dat een bediening mogelijk maakt zoals dat nu aan de rest van de natiën is verschenen.

*

hoeveel aionen zijn er?

De consensus is dat er 5 aionische perioden in de bijbel te vinden zijn, volgens sommigen zelfs 6. Laat ik eerst opmerken dat de herontdekking van het woord aion in de bijbel dat korte metten maakt met een eeuwig durende hel op zich al een wonder is. Dit woord aion is verder onderzoek waard. God heeft het over VOOR de aionen: 2 Tim. 1:9-10; Titus 1:1-3; 1 Kor. 2:6-8.

Dan is er de huidige boze aion: Mat. 12:32, 13:22; Mar. 4:19; Lucas 16:8, 20:34; Rom. 12:2; 1 Kor. 1:20, 1 Kor. 2:6-8; 1 Kor. 3:18; 2 Kor. 4:4; Gal. 1:3-5; 1 Tim. 6:17.

Twee passages over de huidige aion zijn de moeite waard om preciezer naar te kijken: Efeze 2:2, "in overeenstemming met de aion van deze wereld." Het Griekse aion en kosmos zijn hier juist vertaald. Efeze 1:21, "niet alleen in deze aion maar ook in de komende." Hier wordt duidelijk dat we nu in een aion verblijven maar zeker ook dat er nog tenminste één na ons komt. De komende 4de aion: Mat. 12:32; Mar. 10:30; Lucas 18:30, 20:35; Efeze 1:21; Heb. 6:5.

Er komen tenminste nog 2 aionen aan:

Judas 1:25 heeft het over "alle aionen." Tot dusver hadden we het over de huidige 3de en de komende 4de aion. Maar Efeze 2:7 heeft het over de komende aionen, meervoud. Dus na de 4de aion zou er tenminste nog één komen. De omschrijving van meerdere aionen die voor ons ligt komt op een paar manieren terug. Efeze 3:21 heeft het over de aion van de aionen. Hier wordt de ene aion in relatie tot de andere aionen genoemd.

Hebreeën 1:8 noemt de aion van de aion. Hier gaat het om een ene aion die uit de vorige voortkomt.

De aionen der aionen

Hier gaat het over de relatie van meerdere aionen tot elkaar. Hoeveel aionen staat er niet bij. Eén aion begint als jesus terugkomt om voor 1000 jaar te regeren. De volgende aion begint met de nieuwe hemel en aarde als jesus nog steeds regeert. Andere plaatsen waar aion staat zijn: Rom. 16:27; Gal. 1:5; Fil. 4:20; 1 Tim. 1:17; 2 Tim. 4:18; Heb. 13:21; 1 Pet. 4:11; 1 Pet. 5:11; Ope. 1:6, 18; Ope. 4:9, 10; Ope. 5:13 etc.

Voor de aion en aionisch

een aion is een bepaalde periode van tijd. Als er Voor de aion staat, dan gaat het om iets dat gedurende een specifieke aion gebeurt. De uitdrukking "Voor de aionen" en "Voor alle aionen" verwijst naar iets dat gebeurt tijdens de verschillende aionen of zelfs tijdens alle aionen.

Aionisch is een bijvoegelijk naamwoord en wordt verschillend gebruikt:

aionische tijden, aionisch leven, aionische redding, aionisch verbond, aionisch koninkrijk, aionisch evangelie, aionische glorie, aionische god, aionisch oordeel

Wanneer de aionen zijn geëindigd wil dit niet zeggen dat alles wat aionisch is, ook eindigt. De frase aionische god spreekt van god die werkt in de aionen. Als de aionen afgelopen zijn, houdt god niet op te bestaan. Integendeel. In 1 Kor. 15 staat dat God alles in allen wordt als de aionen zijn voleindigd. Andere dingen zullen wel eindigen als de aion eindigt, zoals het aionische koninkrijk als christus zijn troon overgeeft aan zijn vader. Er is dan niet langer noodzaak voor overheden of machten. Als de laatste vijand, de dood is overwonnen, is er ook geen noodzaak meer van vuur of een straf. De aionen hebben dan aan hun doel voldaan.

structuur van de aionen

Dezelfde structuur als voor aion en aionen wordt in de bijbel gebruikt voor de onderverdeling van de tempel en tabernakel.

Hebreeën 9:1 - heilige plaats - aion

Hebreeën 9:3 - het heilige der heiligen - aion der aionen

Hebreeën 9:25 - de heiligen der heiligen - aionen van de aionen

Steeds wordt een specifieke locatie van de tempel beschreven in relatie tot de rest van de tempel. Zo is het met de aionen ook. Ze worden steeds in hun onderlinge samenhang beschreven. Er is dus een samenhang tussen de aionen. De idee van een oneindige eeuwigheid komt uit de menselijke theologie voort. God heeft het niet over een oneindige eeuwigheid maar over aionen die weliswaar lang duren maar wel een duidelijk begin en eind hebben.

Gods doel met de aionen

De bijbel verdelen in aionen zou de eenheid misschien ondermijnen. Maar dit is niet waar. De eenheid in de bijbel wordt juist versterkt doordat god door de aionen naar het doel van zijn plan toewerkt, namelijk alles in allen worden, 1 Kor. 15. Nu begrijpen we sommige bijbelteksten ook beter:

Efeze 3:11 - in overeenstemming met het doel van de aionen.

Efeze 1:8-11 - in overeenstemming met het beraad van zijn wil.

Fil. 2:9-11 - alle knie zal voor Hem buigen op aarde en in de hemel.

Kol. 1:15-21 - door christus zullen allen zich met hem verzoenen.

1 Kor. 15:20 - de voleinding... met god die alles in allen wordt.

Het woord aion draagt alle kenmerken van tijd in zich maar niet van eeuwigheid. Het betekent altijd een periode van tijd. Soms gaat het om de aionen die nog zullen komen, dan weer over deze huidige 3de en boze aion. Woorden die naar tijdelijke zaken verwijzen kunnen nooit een gevoel uitstralen van eindeloosheid. Natuurlijk is Gods leven eeuwig en eindeloos maar de wijze waarop hij zich in de aionen aan ons manifesteert getuigt van een stappenplan met eindige perioden.

*

Laat god fouten toe in de bijbel?

Als nogal wat woorden in de bijbel verkeerd vertaald zijn zoals hel en eeuwig, wie heeft er dan gelijk? En laat god het toe dat zijn woord zo extreem verkeerd werd vertaald? allereerst zijn er wel degelijk vertalingen in omloop zoals de concordant vertaling die dieper op gods woord ingaan. Helaas of misschien wel gelukkig zijn dit niet de vertalingen die je in de boekenwinkels vindt. Moderne bijbels laten een oppervlakkig waarheid zijn van gods woord. Redding kan alleen door de zoon van god, christus Jezus. Maar als je dieper graaft, blijft de waarheid van god steeds vaker verborgen. Dit doet god niet helemaal voor niets. Slechts enkelen zijn voorbestemd om verder te zoeken dan hun neus lang is en zullen de echte waarheid vinden. Zoek zelf de waarheid en laat je niet afleiden door wat dominees of pastoors uitkramen maar ook niet door de mooie gekleurde plaatjes bijbels die in de boekenwinkels liggen. Niet alleen zijn ze duur maar ook slecht.

*

Hoeveel eeuwigheden zijn er?

Als aion eeuwigheid betekent, wat betekent aionen dan? Het meervoud van oneindig? In enkele passages staat aion in het meervoud: Efeze 2:7, Kol. 1:26.

Het wordt nog gekker: er is een tijd voor de aionen: 2 Tim. 1:9, Titus 1:2, 1 Kor. 2:7.

En er is een einde van de aionen. Hoe vreemd als het om eeuwigheid zou gaan: Mat. 13:39, 24:3; 1 Kor. 10:11; Heb. 9:26.

In 1 Kor. 15 staat wat er gebeurt aan de voleinding van de aionen, namelijk dat alle vijanden verslagen zijn, inclusief de dood. Christus onderschikt zichzelf aan de voeten van zijn vader.

Sommige specifieke aionen worden in de Schriften genoemd:

In Galaten 1:4 lezen we van de huidige boze aion. Hoe zou je dit ooit kunnen vertalen met de huidige boze eeuwigheid?

In Efeze 2:7 lezen we van de komende aionen. Als we middenin de eeuwigheid leven, wat oude komende eeuwigheid dan ooit kunnen betekenen?

2 Kor. 4:4 spreekt van de tegenstander als de god van deze aion. En dus niet van een eeuwigheid.

Er zijn ook nogal wat variaties in het woordgebruik ten aanzien van aion.

Heb. 1:8 - de eon van de eon

Efeze 3:21 - de eon van de eonen

Galaten 1:5 - de eonen der eonen

Hoe kan eon ooit eeuwigheid zijn? Maar als eon niet eeuwigheid is, maken bovenstaande woorden opeens veel duidelijk. Blijkbaar gaat het om tijdperken in gods plan. Ope. 20:1-3

De 4de aion begint met de terugkeer van Christus naar de aarde en zijn heerschappij. De 5de aion begint als de huidige aarde en hemel verdwijnen en de nieuwe hemel en aarde verschijnen. Ope. 21.

*

hoelang is eeuwig?

G. Campbell Morgan werkte samen met D. L. Moody van 1904 tot 1917 en van 1933 tot 1945. Hij zegt:

"We moeten erg terughoudend zijn met het woord eeuwigheid. Er is geen woord in de schrift dat met ons woord eeuwig overeenkomt in de zin van een toekomst zonder einde. Wel staat er ergens "eeuwen der eeuwen" maar dit is niet hetzelfde als een oneindige eeuwigheid."

Het Griekse woord aionisch betekent ook niet eeuwig. Vaak is het wel zo vertaald. Dan slaat het op god of op een eeuwige straf in een eeuwige hel. Dat laatste woord is trouwens ook niet bijbels. Maar het woord aion komt in verschillende vormen voor in de bijbel waaronder aionisch en meervoud, aionen. En kan dus niet op ons woord eeuwig in de zin van oneindig slaan. Aion en aionisch komen 199 keer voor in het nieuwe testament. Het is 43 keer foutief vertaald met wereld en 153 keer foutief met eeuwig. In Efeze 2:7 staat in de NBV het woord eeuwen daar waar de concordant vertaling aionen noemt. Hetzelfde geldt voor Kolossenzen 1:26 en Mattheus 12:32 maakt er helemaal een kermis van. Hier wordt het woord wereld genoemd waar de concordante vertaling aion gebruikt. Zie ook Matt. 13:22 en 1 Tim. 6:17.

In Johannes 11:26 staat, "wie in mij gelooft, zal nooit sterven." In de concordante vertaling staat zal niet sterven voor de aionen.

In Galaten 1:4-5 worden de woorden "wereld" gebruikt en voor "eeuwig en eeuwig" in de nieuwe bijbelvertaling. In de concordante vertaling wordt alleen het woord eon gebruikt. Het woord wereld is sowieso verkeerd vertaald en is in het grieks kosmos. In Openbaring 11:15 staat voor "eeuwig en eeuwig." Christus zal voor eeuwig en eeuwig regeren. Maar in 1 Kor. 15:28 staat: dat christus regeert totdat alle vijanden aan zijn voeten liggen. Beide verzen zijn tegenstrijdig. Als je eeuwig en eeuwig in openbaring met aionen van de aionen vertaalt, klopt het wel. namelijk de aionen zijn afgebakende perioden. Hetzelfde geldt voor openbaring 20:10 waar satan en de valse profeet dag en nacht voor eeuwig worden gepijnigd. Dit staat er niet. Dus sowieso worden de mensen niet dag en nacht gepijnigd maar alleen satan en de valse profeet. Maar dan alleen voor de aionen. Er staat niet wat er na de aionen gebeurt. Er is dus inconsistentie in de vertaling van het woord aion. En in sommige gevallen kan aion niet eeuwig betekenen zoals bij aionisch of aionen.

*

Concordante vertalingen

Wat is een concordante vertaling? Hierbij wordt elk Grieks woord apart beoordeeld. Elk grieks woord wordt op elke plek in de bijbel onder de loep genomen om er een adequate vertaling bij te vinden. De toepassing in het nieuwe testament is dan de leidraad en niet hoe andere vertalers het betreffende woord gebruiken. Om verschillen te voorkomen in de woorden die god gebruikt, werd bij elk individueel Grieks woord een Engelse equivalent gezocht. Hetzelfde engelse of nederlandse woord was niet gebruikt voor verschillende griekse woorden en andersom werden voor één grieks woord niet meerdere engelse woorden gebruikt. Daarom wordt deze vertaling Concordant letterlijk genoemd vanwege deze methode. God had er een reden voor om het zelfde Griekse woord te gebruiken in verschillende gevallen. Zo had hij ook een bedoeling met het gebruik van verschillende Griekse woorden met verschillende betekenissen. Deze woord voor woord vertaling klinkt erg wetenschappelijk en het resultaat is dat je een vertaling krijgt die onleesbaar is. In het Engels en Nederlands kennen we de zinsbouw met onderwerp werkwoord en lijdend voorwerp. In het Grieks is dit niet zo. In het grieks krijg je een zin als "gooide de bal Jan." Hieruit kunnen we onderwerp en lijdend voorwerp opmaken. De zinnen die Paulus gebruikt zijn wel een stuk langer dan iemand die een bal naar Jan gooit. Als je dit concordant wilt vertalen en ook nog leesbaar wilt houden, heb je wel een hamer en een beitel nodig. En dus gieten de vertalers de concordante vertaling in een engelse idioom. Zodoende kan een grieks woord in verschillende engelse woorden resulteren maar dit blijft tot een minimum beperkt. Het griekse idee blijft gehandhaafd. Als god een hebreuws of grieks woord gebruikt, doet hij dit met een bedoeling. Vanwege taalverschillen, is het misschien nodig om een paar engelse woorden te gebruiken om de gedachte van god uit te drukken. Daarnaast is het nog steeds nodig om het juiste vertaalwoord voor het betreffende griekse woord achterin een woordenlijst op te nemen.

goede vertalingen

Er zijn nogal wat bijbels in omloop. Als we de bijbel lezen, geloven we in wat onze voorgangers vertalers door de eeuwen heen in hun roestige zolderkamers op papier zetten. We hebben niet het originele papier meer waarop Paulus schreef al hebben we wel oude manuscripten. Een aantal van deze manuscripten verschilt van elkaar. Dus moeten we een keuze

maken. Gelukkig hebben onze voorouders dit al gedaan. Ze offerden een deel van hun leven op om de juiste manuscripten te kiezen. Ze waren het niet altijd met elkaar eens. Als resultaat hiervan staan een paar verzen in de King James vertaling die niet in de laatste vertalingen staan. Zoals Handelingen 28:29. Als god zich in de bijbel aan ons openbaart, hebben we een consistente vertaling nodig. Een woord voor woord vertaling van de bijbel is de concordante vertaling. De vertaling heeft als uitgangspunt dat als god 2 verschillende Griekse woorden gebruikt, hij hiervoor een reden had. De bijbelstudent moet dan maar uitzoeken waarom god dit deed. Voor het woord liefde in veel moderne vertalingen, worden in de grondtekst verschillende woorden gebruikt. Het woord hel komt in de grondtekst niet voor.

*

valse profeten

In Kolossenzen 1:25 staat dat Paulus de taak had gekregen om het woord van god te voltooien. Hiermee werd de deur gesloten voor volgende mensen die zich als profeten aandienden zoals ene Mohammed. Hooguit valse profeten. Verder spreekt god in de bijbel direct tot ons en niet zomaar OVER ons. God spreekt weliswaar door de monden van profeten maar hij spreekt zelf tot ons. In andere boeken spreekt god alleen over ons. De Koran is dus geen heilig boek, misschien wel boeiend om te lezen maar zeker niet heilig. als de bijbel NIET het woord van god is, kun je inderdaad je tijd beter besteden, al is het maar met pannenkoeken bakken. Maar als de bijbel WEL het woord van god is, dan doe je er goed aan om dit serieus te nemen en hem beter te bestuderen. Niet omdat de dominee het zegt of je ouders maar alleen als je het zelf gelooft. Denk goed na waarom je gelooft en waarin.

Is Gods woord perfect?

als god zich manifesteert aan de mens, mag je verwachten dat hij duidelijke taal gebruikt. Niettemin spreekt hij door mensen tot ons. Dus zo perfect kan het niet zijn. Of toch wel. Als gods openbaring in de bijbel staat, mag je hierin perfectie verwachten van rede en perspectief. En dit geschreven door mensen die soms niet eens een boterham konden smeren.

Dus...

Op blz. 147 van De Griekse Elementen van Concordant Publishers staat:

"God is de echte auteur van de bijbel. De taal is voorbij de kracht van het menselijke bevattingsvermogen. Hij gebruikt menselijke woorden maar niet op een slappe, onnauwkeurige menselijke manier. De betekenis gaat ver voorbij menselijke filosofie. De bijbel is tot in details toereikend in zijn boodschap zonder dat hier externe bronnen aan te pas komen. De auteur, god zelf, heeft geen externe bronnen nodig."

In 2 Petrus 1:21 staat dat profetie niet door de mens werd voortgebracht maar door de heilige geest die mensen liet spreken.

Adlai Loudy schrijft: "gedachten kunnen alleen worden uitgedrukt in woorden. Deze woorden moeten de exacte gedachten uitdrukken van de spreker, anders is zijn exacte gedachte niet duidelijk."

Als God zichzelf aan ons wil openbaren, waarom zou hij dan de zwakke gedachten van mensen hiervoor gebruiken? De precisie van woorden die god gebruikt is het volgende wat opvalt in de bijbel. Sommigen verwijzen naar de tegenstrijdigheden in de bijbel. Zij snappen het verschil niet tussen relatieve en absolute waarheden. In Genesis vraagt God, Adam waar ben je? Zou de god die hemel en aarde en Adam zelf geschapen had, niet weten waar Adam zich verstopt? Natuurlijk weet hij dit wel. Maar het is een relatief perspectief dat hier speelt, erg literair dus. God daalt af naar het nivo van literaire tegenspeler. Zo dom kon Adam dus niet zijn, als hij op een literaire manier werd aangesproken.

*

wat is het bewijs?

Voor uitgebreid bewijs over het woord van god verwijs ik naar het boek Evidence that demands a verdict van Josh MacDowell. Hier volgt een korte samenvatting.

1. Er is grote continuïteit in de bijbel, ondanks dat deze geschreven is over een periode van 1500 jaar door 40 verschillende schrijvers. Een goddelijke eenheid schijnt hier doorheen aangezien het de heilige geest was die aan het werk was.
2. In het boek aionisch doel van Adlai Loudy lezen we dat de bijbel een goddelijke orde en vooruitgang laat zien in het openbaren van de

waarheid. Net als de orde die we waarnemen in het heelal verwijzen beiden naar een schepper.

3. Er zijn miljoenen kopieën van de bijbel in omloop, meer dan enig ander boek in de geschiedenis. En de bijbel is door de eeuwen heen vertaald in 2200 talen. Ook hierin is een goddelijke werking zichtbaar door de brede bekrachtiging van het woord.

4. Er is meer bewijs dat voor de bijbel pleit dan voor iedere 10 andere werken in de literatuur samen.

5. De bijbel heeft het door de eeuwen heen overleefd, ondanks vele pogingen om hem van de aardbodem weg te vagen.

6. Historische feiten uit de bijbel zijn ook bevestigd uit andere bronnen zoals archeologische vondsten.

7. Veel profetieën uit de bijbel zijn al vervuld tot in het kleinste detail zoals de geboorte en kruisiging van Jezus zelf. Zo mogen we uitkijken naar nog onvervulde profetieën die in de nabije toekomst vervuld zullen worden.

8. Er is geen witwassing gevonden in de bijbel, wat typerend is voor andere werken van mensen. Koning David wordt een man naar gods hart genoemd maar zijn zonden en tekorten springen eruit en zijn nou niet echt dingen om over op te scheppen.

9. Vertalers van de bijbel doorstonden nogal wat gevaren om de vertalen accuraat weer te geven. Het was een monnikenwerk om dit te doen. Menselijkerwijs zou je snel genoeg nemen met minder.

10. In de bijbel vinden God die zichzelf aan ons openbaart en niet andersom. Nergens is er sprake van menselijk redeneerwerk.

Tot slot de vraag waarom dan bepaalde werken uit de bijbel zijn verwijderd. Het antwoord hierop is dat de vertalers direct na de dood van christus en na de apostelen veel moeite deden om vast te stellen wat wel en niet door god was geëxpireerd. Mensen kozen niet voor de werken die bij de bijbel zouden horen maar ontdekten welke werken wel en niet door god waren geëxpireerd. 3 vragen waren hierbij van belang.

1. was een werk geschreven door een echte profeet van god?

2. was de inhoud bevestigd door het handelen van god?

3. waren de geschriften geaccepteerd door het volk van god?

*

god spreekt tot ons in de bijbel

Is de bijbel echt gods woord? Of is het een verzameling schrijfwerk van mensen? Als de bijbel NIET het woord van god zelf is, hoeven we verder ook geen discussie aan te gaan over god. In dat geval kunnen we verder gaan met ons eigen denkwerk dat ooit de bijbel voortbracht. Maar misschien komen we er nooit uit wat goed of fout is. Het is waar dat we buiten de bijbel om van god kunnen leren. Zoals van de natuur. We zien orde en precisie die naar een schepper verwijzen. Een oog zit zeer gedetailleerd in elkaar, een cactus ook. En een kameleon. We zien hierin de vingerafdruk van een morele god. Meer dan dat kunnen we niet van hem leren. Maar zo'n god WIL juist dat we meer over hem leren. Wat, als hij ons over de toekomst wil leren? En wat als hij ons wil vertellen wat er na onze dood gebeurt? In dat geval moet hij zichzelf aan ons openbaren. Voila! Is de bijbel niet deze openbaring van god zelf aan ons? Is de bijbel niet gewoon de communicatie van God naar de mensheid om ons dingen te leren die voor ons belangrijk zijn? Zeker voor de toekomst en zeker voor na de dood? Is de bijbel niet een handleiding om ons richting te geven in ons leven? Omdat we anders stuurloos zijn? Het antwoord is ja.

*

Beth Chaduda

Inderdaad, de zondebok, Azazel, moest meegenomen worden door het Dal van Hinnom naar een plaats ongeveer 5 km ten oosten en ten zuiden van Jeruzalem, ge-naamd Beth Chaduda, waar de bok over een zeer diepe klip (zoals een afgrond) ging, zodat hij nooit meer in contact zou komen met de beschaving (Yoma 67b, Targum Jonathan Pseudo 14:10 en Targum Onkelos Leviticus 14:10). Dit deel van de woestijn was de plek waar de demonen werden verondersteld te zijn. Het was in de buurt van dit gebied dat Christus beproefd werd door de duivel (Mattheüs 4:1-11). De plaats was onderdeel van het drainagesysteem van de Wady en-Nar, de verlenging van Gehenna, de bedding van Vuur! Vanuit dit gebied voerde 'de vallei van vuur' (Gehenna) direct naar het oosten in de Dode Zee ('De Poel van het Vuur'). In deze regio tussen Beth Chaduda en de Dode Zee bevond zich de afgrond die wordt genoemd in het boek Openbaring.

*

arme man en lazarus

een bijbelverhaal gaat over een gelijkenis tussen de rijke man en Lazarus. De eerste fikt na de dood in een vuurpoel (Dode Zee), de 2de ligt in de armen van Abraham. Tussen beiden gaapt een onoverbrugbare kloof. Hoewel dit verhaal beeldspraak is, want hoe kan de rijke man in de vlammen van de hel een conversatie voeren, zitten er wel degelijk concrete dingen in. De kloof is de Jordaanvallei die als beeld wordt gebruikt. - Lucas 16:19-31

*

NT met paulus

Paulus leefde echt. Dit feit is belangrijk voor het verstaan van het nieuwe testament. Hij leefde, kreeg zijn eigen openbaring van God en noemde deze ZIJN evangelie. Er is geen verschil tussen jood en heiden. Zoals in Adam allen stierven, zo zullen in christus allen levend worden gemaakt. Door 1 overtreding door de mens, Adam, kwam de vloek in de wereld. Zo komt door één, Christus de rechtvaardiging voor allen in de wereld. Het is gods wil dat iedereen gered wordt. Hij doet alles naar Zijn wil, ook het slechte dat je overkomt. Hij is de redder van iedereen, in het BIJZONDER van de gelovigen. Die erven het aionische leven. Maar als de bijbel eindigt aan het einde van Openbaring met een brandende vuurpoel, hoe kan dan iedereen gered zijn? Een boek lees je chronologisch, van voor tot achter. De bijbel zit anders in elkaar. Het einde der dingen staan niet in openbaring omdat god dingen aan paulus openbaarde die tot dusver geheim waren geweest. Dingen werden nu aan paulus geopenbaard die nooit aan Johannes, de schrijver van Openbaring waren geopenbaard. Johannes schreef in Openbaring over het koninkrijk der hemelen dat op aarde neerdaalde. Zoals Daniël het had geprofeteerd. Met christus op de troon. De rechtvaardigen leven en de onrechtvaardigen worden geoordeeld aan het begin van de laatste aion. Maar Paulus vertelt ons wat er na Openbaring gebeurt.

NT zonder paulus

Paulus heeft een speciale taak binnen gods plan. Om deze te doorzien zullen we het Nieuwe testament eens zonder Paulus nemen. Wat als hij nooit geboren was. Zonder hem zou de bijbel 13 boeken minder tellen en van Handelingen naar Hebreëen overspringen. Het koninkrijk dat door de

profeten in het Oude Testament was voorzien, en in Mattheus was verkondigd, zou door Handelingen sneller zijn gekomen. Israël was niet opzij gezet tot de voltooiing van de natiën een feit was en de heidenen zouden alleen door Israël gezegend worden. Als er geen verdraging van het koninkrijk was voor de heidenen, dan is er ook geen noodzaak voor de Hebreërs door Judas die brieven schreef aan de joden die overal verspreid waren. Zij horen bij het evangelie van de besnijdenis. We laten dan nog eens 8 boeken vallen. Het koninkrijk dat door Jezus verkondigd was, komt nu tevoorschijn in Openbaring. Als Openbaring eindigt, is het koninkrijk van Israël hersteld en zijn de natiën gezegend door Israël. Christus zit op de troon, satan ligt in de vuurpoel. Zij wiens namen niet in de boekrol staan, worden ook in de vuurpoel gegooid. Zonder Paulus is dit het einde. Maar gelukkig kreeg hij nog een openbaring van God zelf. De bijbel eindigt niet bij openbaring van Johannes maar bij Paulus en Korinthiërs.

*

Hindoeïsme

Veel New Age gedachten en moderne religie zijn terug te voeren op Hindoeïsme. Namelijk op basis van het feit dat alle heidense religies een esotersiche (binnen cirkel) filosofie hebben, de kennis welke in de oudheid alleen voor priesters bestemd was en aan de massa werd onthouden. In India werd deze kennis vanaf de late jaren 60 toegankelijk voor Westerse wijsneuzen die even wat anders wilden. Vervolgens werd deze kennis over gebracht naar het westen waar men nu spreekt van New Age. Thoesofie en New Age maar ook Christian Science komen van het Hindoeïsme. De Hindoe filosofie van het bestaan is gebaseerd op de Upanishaden die geclassificeerd zijn in 6 Sastras en in 3 scholen zijn onder verdeeld: de Sankya, Vedanta en Nyaya. De Nyaya leert dat het hoofddoel van de mens de verlossing van alle pijn is. Dit wordt bereikt door volledige stopzetting van alle actie, goed of slecht. Volgens de Shankya school is materie zelf-existent en eeuwig wat onze Westerse wetenschappers ook leerden. Tot studies van radio-activiteit hen ervan overtuigden dat de elementen niet onveranderlijk zijn en er een lek van energie is. De Shankya school leert verder dat de ziel anders is dan materie en evenzo eeuwig. Bijna alle heidense filosofieën dragen satan's eerste leugen in zich, namelijk dat de dood niet echt bestaat. Als de ziel echte kennis verkrijgt, is hij vrij van materie en van pijn. God is onbewezen.

De filosofie van de Vedanta school zegt dat het heelal god is. God is bestaan, kennis en plezier. De leer van christus ontbeert iedere zelfzucht. Het boeddhisme zegt dit ook te doen maar de werkelijkheid is anders. Men perverteert de betekenis van zelfzucht zo dat men wel degelijk aan zelfzucht doet. Voor Hindoeïsme is zelfzucht de levensregel en de new age adopteert deze gedachte zonder meer. De Atman, of doctrine van het zelf leert dat er een grote Pan-Zelf is in alle menselijke bewustzijn en dat de mens zijn eenheid met zichzelf moet ontdekken. Op deze manier kan hij zijn zelfzucht rechtvaardigen door te reflecteren op wat hij doet wel juist moet zijn sinds hij deel is van gods wil. Dit is een subtiele misleiding met een krachtig appel op sommige menselijke instincten. Veel mensen voelen instinctief aan dat de bijbelse regel: behandel je naaste als jezelf, wel een goede regel is. Maar het boeddhisme rechtvaardigt zelfzucht en verklaart de eenheid van onze zelf met die van god.

Het christendom leert ons Hindoeïsme in plaats van de leer van paulus. Ze hebben zelfs kunst, ceremoniën en gewoonte van het hindoeïsme over genomen. Veel heidense religies hebben hun 3-eenheid; babylon had Anu, Ea en Bel; Egypte had Osiris, Isis en Horus en de Vedische 3-eenheid was Agni, Vayu, en Surya-vuur, lucht en zon. Later Hindoeïsme had Brahma, Vishnu, en Siva. Vishnu komt van tijd tot tijd naar de aarde waar hij in een menselijk lichaam incarneert. (VishNu doet aan Noach denken - Visnoach). Krishna was zo'n avatar. Hij leefde op aarde om de rechtvaardigen te behouden en de kwaadwilligen te vernietigen. Buddha kwam volgens de hindoes juist om religie omver te schoppen en de mensheid naar de ondergang te leiden. De Hindoe aanbidt de zelf en beschouwt zichzelf als een deel van god. Hij buigt op deze manier voor satan. Zijn kenmerk is wanhoop. Volgens ene meneer Maeterlinck gaat er van mensen en dieren een soort levensvloed uit, een magnetisch veld dat zelfs water heilig maakt en menselijke eigenschappen geeft. Dit soort theorieën geven de aanzet voor spiritisme. Want waarom zouden deze magnetische golven zich niet voorbij het graf voortbewegen?

Het huidige christendom bereidt de weg voor spiritisme door het bemoedigen van zelfzucht en de incarnatie van de menselijke wil hetgeen leidt tot jaloezie, haat en anarchie. Veel mensen zijn kortzichtig en snappen niet wat de kosten zijn van snelle winst maken. Vluchtige beloften van succes worden gedaan aan een verwarde wereld die niet snapt dat de grootste macht op aarde realiteit is en niet de menselijke wil. Deze semi-voodooïsme en valse psychologie oefent een grotere

aantrekkingskracht uit op de massa dan de leer die Paulus verkondigt. De huidige wereld is een lugubere plaats voor de mens om in te leven, te fantastisch en ingewikkeld. De tegenstander heeft de mens verblind met allerlei rare denkbeelden en hem doen denken dat zijn eigen wil god is.

*

Een instrument van het leven

God zag dat het niet goed was voor de mens om alleen te zijn. Hij maakte de vrouw als aanvulling voor de man. Andersom was de man dus aanvulling voor de vrouw. Daarom zijn man en vrouw in Gods ogen 1 van vlees. God gaf man en vrouw aan elkaar. Ze hadden zelfs het recht niet om elkaar te weigeren. Ook als één van beiden overlijdt heeft de overgebleven partner het recht om een nieuwe levensgezel te zoeken. Je hoort wel eens mensen zeggen dat iemand na de dood van de partner eerst een tijd alleen moet blijven. Om op adem te komen. Dit is niet wat de bijbel zegt. De vrouw was gemaakt als metgezel voor de man maar ook als instrument van leven. Ze heette Eva omdat ze de moeder is van alles dat leeft. In deze hoedanigheid wordt ze geëerd tot in de hoogste hemel.

Maar de vrouw viel van haar voetstuk en werd een instrument van de dood. Ze was nog zo gewaarschuwd.

Dit betekent niet dat de vrucht die ze at, giftig was. God wilde alleen dat ze er niet van zou eten. Zelfs na het eten van de vrucht hadden ze nog aionen kunnen leven als ze ook toegang hadden gehad tot de levensboom. Dus joeg god hen weg uit de Tuin van Eden. Het eten van de verboden vrucht gaf geen giftige werking in de lichamen van Adam en Eva. Maar god had beslist dat ze uit de Tuin moesten en dus geen toegang meer hadden tot de levensboom. DIT is wat tot hun dood leidde. De vrouw die het eerst van de verboden vrucht had gegeten werd een instrument van de dood. Maar god gaf een instructie voor hoe deze handicap die dood heette kon worden overwonnen. De vrouw zou nu kinderen baren. Dan was ze al tenminste een beetje verlost van haar stigma als drager van de dood. God zei tegen haar: jouw herstel zal door je man gebeuren. Ze bleef op deze manier vasthouden aan het motief van god namelijk moeder te zijn van al het leven en kinderen voort te brengen. De man werd nu Eva's middel om haar functie hersteld te krijgen, namelijk de levensdrager te zijn. God gaf de eerste man aan de vrouw en haar aan hem. Alle huwelijken zijn in de hemel gesloten. Dit is

een andere manier om te zeggen dat god man en vrouw aan elkaar geeft. Teveel mensen zien het huwelijk slechts als een soort juridisch contract om wat administratieve dingen te regelen. Maar gods bedoeling met het huwelijk is om het voortbestaan van het menselijke ras te garanderen. Daarom is paulus er zo voorzichtig mee.

De man is niet alleen het hoofd van zijn vrouw zoals christus van de kerk maar hij is ook haar redder zoals christus redder is van de kerk. Paulus zegt dit ook, namelijk mannen heb je vrouwen lief zoals christus de kerk lief heeft. De vrouw is een instrument van leven omdat ze de kinderen voortbrengt van de man maar hem ook steunt in zijn leven en werk. Paulus' opvatting over trouwen was tegengesteld aan die van god. Maar hij zei ook dat hij niet van godswege sprak. Zonder de intrede van de zonde door het eten van de verboden vrucht, zou de vrouw nooit kinderen voort planten. Kinderen verwekken is een restauratiemiddel. Ergens na Eva moet de vrouw hebben door gehad dat ze de messias ooit zou voortbrengen. Misschien niet Eva als individu maar wel de vrouw in het algemeen na Eva in het proces van kinderen voortbrengen. Toen Kain geboren was, zei de vrouw al zoiets. Eva had gehoord wat god tegen haar gezegd haar en ook tegen de slang. Eerst dacht ze dat Kain misschien de bedoelde man was die komen zou. Het merkwaardige van alles was dat toen puntje bij paaltje kwam, de messias werd verwekt buiten de man om. Was ze instrument van leven als aanvulling op de man om kinderen te verwekken net zolang tot die ene kwam, nu opeens moest de vrouw zonder man de finale klus klaren. De vrouw had nu een eigen positie gekregen in Gods plan. Dat was voor de man wel even slikken.

*

Voleinding van de aion

Wat voor taalgebruik had Jezus eigenlijk? Hij was geen aangename gesprekspartner aangezien hij nogal eens in raadsels en vergelijkingen sprak tot je er moe van werd.

beste Jezus, hoe laat gaan we eten?

Jezus: huh? tot de klok 3 maal rond is geweest en de kerktorens niet meer glinsteren in de zon waarvandaan je op afstand de kookpan kunt zien. Een normaal mens zou naar zijn voorhoofd wijzen en verder lopen. Paulus was een stuk concreter in wat hij wilde zeggen. Jezus had het ook

vaak over de voleinding van de aion, nog zo'n raadselachtige mededeling. Jezus bedoelt in elk geval een bepaalde aion aangezien het hier in enkelvoud staat.

Mat. 13:39, de oogst is de voleinding van de aion.

Mat 13:49, zo zal het zijn aan de voleinding van de aion.

Mat. 24:3, wat is het teken van uw aanwezigheid en van de voleinding van de aion?

Mat. 28:20, tot de voleinding van de aion.

Maar de meervoudsvorm komt ook voor, de voleinding van de aionen. Zoals in Heb. 9:26

"aangezien Hij dan vele malen moet lijden* vanaf de nederwerping van de wereld. Maar nu één maal, bij de afsluiting van de aionen, tot vergeving van de zonden, door Zijn °offer, is Hij openbaar geworden."

1 Kor. 15:20-28 spreekt van het ultieme einde van de aionen. Zoals in Adam allen sterven, zo worden in christus allen levend gemaakt. Maar ieder in zijn eigen rangorde, eerst christus, daarna die van Hem zijn en daarna de voleinding. Als hij het Koninkrijk over geeft aan zijn vader. Nadat hij alle overheden en machten aan zijn voeten heeft gelegd, onderschikt hij zichzelf aan zijn vader. Als de dood vernietigd is, daarna zal god alles in alles zijn

doel van de aionen

Efeze 1:11 leert ons dat god alles doet in overeenstemming met de bedoeling van zijn wil. Tegelijk staat in Efeze 3:9-11 dat de aionen een doel hebben. Paulus zegt dat hij de genade heeft ontvangen om:

- het evangelie te brengen van de onnaspeurbare rijkdom van christus aan de volkeren.
- om alles te verlichten wat te maken heeft met de bediening van het geheim
- dat vanaf de aionen verborgen was in god die alles scheidt
- dat nu bekend gemaakt is aan de overheden en machten tussen de hemelingen, door de ekklesia.

- de veelzijdige wijsheid van god, in overeenstemming met het doel van de aionen dat hij in christus Jezus onze heer maakt.

Dus er is een tijd voor en na de aionen. Waarom maakte god überhaupt de aionen? We zien hier dat de aionen een doel hebben. En sinds god alles doet in overeenstemming met de bedoeling van zijn wil, gebruikt hij de aionen om dit te bereiken. Alles wordt naar de voleinding geleid aan het einde van de aionen als god alles in alles wordt. Romeinen 11:36 zegt dat alles uit god is. 1 Kor. 15:28 zegt dat god alles in alles zal zijn. De aionen zijn de perioden er tussenin waarin god zijn wil en bedoeling zal bereiken.

Waar gaat het om?

Niet alleen zijn er meerdere aionen in de bijbel beschreven, ze verschillen ook van elkaar, staan tot elkaar in relatie maar hebben allen een duidelijk begin en eind. Er was een tijd voor de aionen begonnen en er zal een tijd na de laatste aion zijn als god alles in alles is. Maar het verschil tussen de aionen die elk hun eigen kenmerk hebben, is in de bijbelvertalingen helemaal weg gevaagd. Juist de afzonderlijke kenmerken van de verschillende aionen van god's plan zijn ze belangrijk om god plan met de schepping te snappen. We zien dan dat god wel degelijk systematisch te werk gaat om zijn doel te bereiken.

*

hemelse machten

Want al zijn er zelfs die goden genoemd worden, hetzij in de hemel, hetzij op de Aarde, zoals er goden in menigte en heren in menigte zijn, 1 Kor. 8:5

Deze passage heeft een enorme betekenis. God heeft een grote massa wezens geschapen die in de hemelingen rond waarden en er ook regeren. Een greep:

"Jezus antwoordt* hen: "Is er niet in jullie °wet geschreven: 'Ik zeg*, jullie zijn goden, Indien Hij zei* dat dezen goden waren tot wie het woord van god kwam* (en de Schrift kan niet opzij gelegd worden.'" - Joh. 10:35-35.

"Daarom zeiden ze tegen Aäron: "Maak goden voor ons die voor ons uit kunnen gaan, want wat er gebeurd is met die Mozes, die ons uit Egypte heeft geleid, weten we niet." Toen maakten ze een beeld in de vorm van een stierkalf, brachten er offers aan en verheugden zich over hun eigen

maaksel. Maar God keerde zich van hen af en liet hen de sterren en hemelgoden aanbidden, zoals in het boek van de Profeten geschreven staat: "Hebben jullie mij soms dierenoffers en brandoffers gebracht toen jullie veertig jaar door de woestijn trokken, volk van Israël? Nee, jullie hebben de tent van Moloch megedragen en de ster van jullie god Refan, beelden die jullie zelf gemaakt hebben om te aanbidden. Daarom zal ik jullie wegvoeren, tot voorbij Babylon." - Hand. 7:40-43.

Voordien had een zekere Simon in de stad magie bedreven en de bevolking verstedd doen staan. Hij beweerde over bijzondere gaven te beschikken, en iedereen, van groot tot klein, keek vol ontzag naar hem op omdat ze werkelijk meenden dat de grote macht van God in hem zichtbaar werd. - Hand. 8:9-10. Op de overeengekomen dag nam Herodes in zijn koninklijke gewaad plaats op zijn troon en sprak het volk toe. De mensen riepen luidkeels: 'Hier spreekt een god, geen mens!' Onmiddellijk werd Herodes geveld door een engel van de Heer omdat hij God niet de verschuldigde eer had bewezen, en door wormen aangevreten blies hij de laatste adem uit. - Hand. 12:22

"Toen de mensen zagen wat Paulus had gedaan, verhieven zij hun stem en ze zeiden in het Lykaonisch: 'De goden zijn in mensengedaante naar ons afgedaald!' - Hand. 14:11

Maar jullie hebben uiteraard ook gemerkt dat Paulus niet alleen in Efeze, maar in bijna heel Asia een grote groep mensen heeft weten te overtuigen van zijn opvatting dat goden die door mensenheden worden gemaakt geen goden zijn. Daardoor dreigt niet alleen ons beroep in diskrediet te raken, maar bestaat ook het gevaar dat de tempel van de grote godin Artemis in aanzien zal dalen en dat zijzelf, die in heel Asia en in de hele wereld wordt vereerd, van haar luister zal worden beroofd.' Bij het horen van deze woorden ontstaken zijn toehoorders in hevige woede en barstten los in geschreeuw: 'Groot is de Artemis van Efeze!' - Hand. 19:26-28

Tijdens de Handelingen periode zien we een enorme activiteit van de kant van de geestenwereld en dan vooral van de boosaardige variant. Mogelijk was dit omdat men in een overgangstijd zat. De goden die aanbeden werden waren slechts typen van degenen die ze vertegenwoordigden en zijn niet aards. De verwijzing in de bijbel naar de ster van de god Rafan (Hand. 7:43) verwijst alleen naar een machtig wezen dat ergens boven onze hoofden in de hemel rondhangt. Mensen aanbidden veel vormen van goden in steen, natuur en dieren etc. Omdat

ze het niet snappen, maken ze een stenen beeld. De leden van het lichaam van christus hebben wel inzicht in de werking van deze hemelse machten en zelfs instructies om zich tegen hen te wapenen. Niet om deze machten te provoceren of om hen actief op te zoeken, dat ook weer niet. Onze boodschap is die van verzoening, niet van agressie. Dit geldt ook voor de hemelse machten. Als we eenmaal door hebben wat onze echte identiteit is in christus, en we door hemelse machten worden belaagd, is het zaak om op die manier in het leven te gaan staan. De informatie over onze oorlog met hen staat in Efeze.

Zoals:

"Die macht was ook werkzaam in Christus toen God hem opwekte uit de dood en hem in de hemelsferen een plaats gaf aan zijn rechterhand, 21 hoog boven alle hemelse vorsten en heersers, alle machten en krachten en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld maar ook in de toekomstige." - Efeze 1:20-21

"waarmee u de weg ging van de god van deze wereld, de heerser over de machten in de lucht, de geest die nu werkzaam is in hen die God ongehoorzaam zijn." - Efeze 2:2

Zo zal nu door de kerk de wijsheid van God in al haar schakeringen bekend worden aan alle vorsten en heersers in de hemelsferen, 11 naar het eeuwenoude plan dat hij heeft verwezenlijkt in Christus Jezus, onze Heer, 12 in wie wij vrijelijk toegang hebben tot God, vol vertrouwen door ons geloof in hem. - Efeze 3:10-12

"Hij die is afgedaald is dezelfde als hij die opsteeg, tot boven de hemelsferen, om alles met zijn aanwezigheid te vullen." - Efeze 4:10

Onze strijd is niet tegen vlees en bloed maar tegen de hemelse machten die zich overal in het heelal bevinden. Ten slotte, zoek uw kracht in de Heer, in de kracht van zijn macht. Trek de wapenrusting van God aan om stand te kunnen houden tegen de listen van de duivel. Onze strijd is niet gericht tegen mensen maar tegen hemelse vorsten, de heersers en de machthebbers van de duisternis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen. Neem daarom de wapens van God op om weerstand te kunnen bieden op de dag van het kwaad, om goed voorbereid stand te kunnen houden. Houd stand, met de waarheid als gordel om uw heupen, de gerechtigheid als harnas om uw borst, de inzet voor het evangelie van de vrede als sandalen aan uw voeten, en draag bovenal het geloof als

schild waarmee u alle brandende pijlen van hem die het kwaad zelf is kunt doven. Draag als helm de verlossing en als zwaard de Geest, dat wil zeggen Gods woorden. - Efeze 6:10-17

*

jezus in gezicht gespuugd

In Mat. 26:67 wordt Jezus in het gezicht gespuugd. Zelfs dit was voorzeggd:

Jesaja 50:6: 'Ik geef Mijn rug aan degenen, die slaan en Mijn wangen degenen, die het haar uitplukken; Mijn aangezicht verberg Ik niet voor smaadheden en speeksel'.

*

hel en oordeel

Veel gelovigen denken dat na de dood hemel of hel volgen. maar is dat zo? Ons woord hel dat in de grondtekst van de bijbel niet te vinden is, is een compilatie van een paar woorden die wel in de bijbel staan.

1. Hades/Sheol: hades is het griekse woord en sheol is hebreuws. het staat 11 keer in het nieuwe testament.
2. Gehenna, staat 12 keer in het nieuwe testament.
3. Tartarus, staat 1 keer in het nieuwe testament.

In het oude testament vinden we het woord sheol 65 keer waarvan 31 keer vertaald met hel en 31 keer met graf. Een graf is sowieso iets anders dan een hel en dus mogen we kritisch naar het woord hel kijken. Wat is de hel precies?

voorbeeld:

In de concordante versie staat in Psalm 16:10 dit:

"Want U zal mijn ziel niet verlaten in het ongeziene. U zal niet toelaten dat Uw goedaardige verderf zal zien. [Hand. 13:35]"

In de versie van Biblija net staat: U levert mij niet over aan het dodenrijk en laat uw trouwe dienaar het graf niet zien.

In de statenvertaling staat: Psalmen 16:10. Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten

U ziet het: 3 verschillende vertalingen waaronder hel maar wat is nu juist? In het voorbeeld van Psalm 16:10 is David aan het woord. Is David in de hel? Nee toch? Dus hebben we te maken met een foute vertaling van het woord sheol in hel.

Handelingen 2:27, 31 verwijst naar Psalm 16 van net. Hier staat het woord hades daar waar we net sheol lezen. Hades is dus niks anders dan de Griekse variant van Sheol. In de grondtekst staat het woord het "ongeziene." Hades in het nieuwe testament en sheol in het oude testament moeten dus hetzelfde vertaald worden met "ongeziene" en niet met hel.

Wat is de straf voor de zonde?

In Genesis 2:17 vaardigt god een straf uit voor de zonde. Adam en Eva zouden sterven als ze van de boom van goed en kwaad aten. Wat gebeurde, god stuurde ze weg uit de tuin van eden zodat ze niet van de levensboom konden eten. Het proces van sterven is nu in gang gezet. De straf voor de zonde is dus sterven en de dood maar nergens heeft god het over een eeuwige hel. Dan Jezus, hij nam onze zonden op zich en stierf voor ons aan het kruis (niet in plaats van ons). Zat hij in een eeuwige hel? Nee toch? Hij stond zelfs op uit de dood!

Dante's hel

Ons idee van een hel waar de slechte mensen eeuwig fikken komt niet uit de bijbel. Zoek maar na, nergens staat het. Het komt uit de heidense filosofie en uit de mythologieën. De Grieken zagen de Hades als een geestenwereld of als iets tussen materieel en geestelijk in. Daarnaast speelt Dante's inferno een rol bij ons beeld van een hel. Hij heeft een reis door een fictieve hel beschreven in zijn Goddelijke komedie. Wij hebben het onszelf toegestaan om dit soort literaire beelden in ons bijbelse denken te laten infiltreren. Volgens de bijbel is de Hades een onzichtbare plaats, het ongeziene maar de mythologie maakt er een fictieve of zelfs een bestaande plaats van. Veel predikers hebben een hel beschreven in termen van een vlamme poel waar je eindeloos in zult branden. Maar dit beeld staat nergens in de bijbel.

*

wat is de dood?

Een andere misvatting dan die van de hel is dat mensen direct na hun dood na de hemel of hel gaan. dit betekent met zoveel woorden dat je dus eigenlijk niet dood gaat. En wat was de ultieme leugen van de slang in Eden ook weer? Juist, je zult NIET sterven...

Wat zegt de bijbel?

Prediker 12:7 zegt dat het lichaam terugkeert naar de aarde en de geest naar god. Het woord ziel komt in de vers helemaal niet voor. Neem het voorbeeld van Jezus. In Lucas 23:46 geeft hij zijn geest over aan zijn vader. Zijn ziel was in Hades (Hand. 2:27,31) en zijn lichaam was begraven in het graf. Het enige verschil met prediker is dat God zijn lichaam beschermde tegen verval. De dood is niets anders dan de terugkeer tot de oorspronkelijke staat van existentie voor god de beide ingrediënten samenvoegde, lichaam en geest. De geest was in het lichaam geblazen tot er een levend wezen uit ontstond. De ziel die eerst niet bestond piepte tevoorschijn uit de combinatie van geest en lichaam.

Als je groene verf hebt en je zou blauw en geel eruit halen, verdwijnt de groene kleur in het ongeziene. Dit is precies wat er met de ziel gebeurt. Als lichaam en geest gescheiden worden, verdwijnt de ziel in het ongeziene, de hades. de ziel heeft geen bewustzijn. De doden weten niets en zijn zich nergens van bewust, ook niet van een zogenaamde vlamme hel, Prediker 9:5. Elders wordt de dood een soort slaap genoemd: daniel 12:2. De ziel slaapt dus in de onzichtbare hades in afwachting van de opwekking uit de dood. Onze geliefden en bekenden die heen zijn gegaan zijn nu letterlijk onzichtbaar voor ons. In elk geval zijn ze niet in de hel maar ook niet in de hemel. De omschrijving van de dood als een slaap zoals in daniel 12:2 geeft aan dat de dood helemaal geen hel is. In zekere zin hebben de doden rust. De doden zijn dus ook niet in de hemel, of ze nu gelovig waren of niet. Het is heel erg om iemand te verliezen. maar de bijbel leert ons dat er hoop is. Ooit zullen we elkaar allemaal weer terugzien.

*

sheol en hades

hades komt van de griekse wortels:

"a" un

"idein" waarnemen

de h van hades heeft te maken met ademen. Het gaat hier dus om het ongeziene of onwaarneembare. Sheol heeft te maken met de dood, namelijk die staat waarin alle menselijke activiteiten stoppen. De sheol kan ook goed vertaald worden met het ongeziene. Job 30:23 zegt dat ALLEN dood gaan. Dit betekent dat of iedereen naar de hel gaat of niemand. Sheol en Hades leren ons dat de dood de plaats van het ongeziene is waar IEDEREEN heen gaat na het overlijden. Dus van een hel is geen sprake en al helemaal niet direct na de dood.

*

God als familierelatie

Het wezen van god is vastgelegd in een familierelatie. God de vader is zowel vader als moeder. Hoe kan god alleen Vader zijn? Als hij vader is van christus dan moet Hij ook moeder zijn. En omdat christus het beeld is van God, zoals Paulus zegt, geldt voor hem dezelfde genderformule. De openbaring van het lichaam van christus en de bruid van christus (Israël) voert terug op het vaderschap en moederschap van YHWH. Man en vrouw zijn naar het beeld van god geschapen en dus is God ook Vader en moeder. De zoon van god volgt dit patroon met zijn bruid. De ecclesia is het lichaam van christus en Israël is de bruid. De familie van God die god IS, is samen door de heilige geest. De gedachte van een 3-eenheid maakt van god een statisch wezen. Terwijl dit niet zo is. God wordt steeds meer van alles wat de goddelijke natuur is en vermeerdert zichzelf uit zichzelf. God breidt zichzelf altijd uit, wordt groter en ontwikkelt zich alsmaar door, nooit van imperfectie naar perfectie maar van perfectie naar verdergaande perfectie.

*

diversiteit in de 4 evangeliën

Eigenlijk zijn er maar 2 evangeliën, namelijk het evangelie van de besnijdenis en van de onbesneden. Maar laat ik me beperken tot de traditionele gedachte over de 4 evangeliën van Mattheus, Markus, Lucas

en johannes. Elk evangelie heeft zijn eigen kenmerk. Dit kenmerk kan niet worden onderscheiden op basis van menselijke criteria maar op basis van wat de schrift zelf bijeen raapt. En dit geeft weer aan dat de 4 genoemde evangeliën meer een afronding zijn van het oude Testament dan dat ze een nieuw begin inluiden. In elk geval hebben ze niks te maken met de stichting van de kerk of met het begin van het christendom. Ze zijn de 4 verschillende presentaties van de messias en vormen samen een perfecte eenheid. Het tweevoudige onderwerp van de 4 voudige bediening van de Here toont dit luid en duidelijk en sluit alle moderne hypothesen uit.

De 2voudige en viervoudige bediening is deze:

1. Verkondiging: koninkrijk en koning

2. Afwijzing: Koning en koninkrijk

Zodoende zijn alleen de wonderen, tekenen en leringen van de Here geselecteerd die nodig zijn voor de presentatie van onze Heer en zijn bediening. En die het speciale object benadrukken van elk evangelie. Daarom zijn sommige woorden en werken specifiek voor een bepaald evangelie en worden ze weg gelaten van een ander. En waarom bepaalde uitingen van de Here in andere gevallen juist herhaald worden met verschillende woorden. En ook waarom we het koninkrijk van god tegenkomen in andere evangeliën. Algemeen wordt gedacht dat gebeurtenissen en preken die op elkaar lijken ook identiek zijn. Maar ook dit is niet het geval. De verzoeking in Matheus is niet dezelfde als in Lucas.

Zie Ap. 116, 152, 153, 155, 156, 157, 158, 163, 164.

Het falen om onderscheid te maken tussen zaken die verschillen (Fil. 1:10) en de waarheid juist te verdelen ten aanzien van de verschillende tijden heeft als gevolg dat gebeurtenissen die door plaats en tijd van elkaar gescheiden zijn opeens op een raadselachtige manier bijeen worden gebracht.

*

Zoon van god

Jezus koos een strategisch moment toen hij aan de 12 discipelen vroeg: wie zeggen de mensen die ik ben? De vraag moest hen confronteren met hun conclusies ten aanzien van Zijn wezen en natuur. De vraag was zo

bovennatuurlijk magnetisch dat ze ogenblikkelijk vergaten waar ze mee bezig waren. Zijn opdracht aan hen om Hem te volgen verbond hen met hun diepste verlangens nu ze ergens diep in hun harten door hadden dat hun bestemming lag in het volgen van Zijn pad. Hij zou hun leiden en zij zouden Hem volgen. Het kon Jezus weinig schelen wat de mensen algemeen van hem dachten. Maar deze kleine kliek uitverkorenen moesten wel ingewijd worden. En zo is het anno 2012 nog steeds. Met dit verschil dat er toen nog geen orthodox christendom of kerk was. Wel was er de verwachting van een messias die komen zou en de joden van de Romeinen zou bevrijden, een politieke figuur dus. Alle voorspellingen over Hij die geboren zou worden uit een maagd en op wie de heerschappij van god zou rusten, kon men niet aan elkaar rijgen tot een totaalbeeld van de aanstaande messias. En dus herkende men hem niet, net zomin als de joden door hadden om welke slavernij het nu precies ging. En dus leek het Jezus niet overbodig om die vraag nu eens aan de discipelen te stellen.

Petrus stond op en zei wat mogelijk de rest ook dacht: "U bent de christus, de Zoon van de Levende god." Jezus had hem nu kunnen corrigeren voor deze zogenaamde dwaalleer want dit was het moment ervoor. Maar dit deed Jezus niet. Petrus was blijkbaar juist in zijn conclusie. Jezus was gezegend met alle zegeningen die die vader hem gegeven had. En automatisch was deze vloed met zegeningen een tikje door gestroomd naar Petrus die nu begrepen had, wie Jezus was. Petrus wist waar hij het over had. In tegenstelling tot zoveel gelovigen vandaag de dag die prat gaan op hun eigen intellectuele beschouwingen. Sommige intellectuelen beweren dat Jezus nooit uit de kast kwam en openlijk toegaf dat hij God was. Natuurlijk deed Hij dit niet. Jezus was een meester in nauwkeurigheid, en vooral in wat Hij zei. Hij zei dat hij de Zoon van god was. Hij wilde niet dat zijn godheid los begrepen werd van zijn eenheid met zijn Vader. Als hij gezegd had, "Ik ben God" dan had Hij de plank volledig mis geslagen. Jezus, de historische Jezus is zoals Petrus bevestigd, de zoon van god. Als zoon van god is Hij de volledige godheid, zoals zijn Vader de volledige godheid is, als vader. God kan beiden Vader en zoon zijn zonder zijn godheid te verliezen. Ze zijn één in godheid. De godheid heeft een zoon geboren doen worden, en werd aldus vader. De godheid plantte zichzelf voort, als het primaire principe dat alle dingen naar hun soort gereproduceerd worden. Aldus deed god. Godheid plant godheid voort zodat Vader en Zoon in eeuwige gemeenschap verder konden met elkaar. Door de heilige geest komt deze gemeenschap tot

stand en verhoudt de vader zich tot de zoon en andersom. Deze gemeenschap breidt zich uit tot de hele mensheid. Vanuit de eeuwigheid heeft god het verlangen om gemeenschap te hebben met de hele schepping. Dit is wat Jezus voor ogen had toen Hij aan het kruis hing. Toen hij opstond uit de dood sleurde hij de hele mensheid mee in de zegeningen van zijn relatie met zijn Vader. DAT is onze erfenis, niets meer en niets minder.

*

waarom moest christus sterven?

De dood is niet het gevolg van het afschaffen van de vrije wil van de mens. God plande de dood als een tijdelijk iets om ons voor te bereiden om zijn leven te ervaren in al zijn volheid. Niets anders dan zonde en dood kunnen het beste uit god trekken. Ze trekken een kwaliteit van liefde uit Hem tevoorschijn die Gods passie verraadt om bij ons en met ons te willen zijn. Zelfs als Hij vlees moet worden en deelneemt in dezelfde belabberde condities als die wij kennen. En dus sloot Immanuel zich bij ons aan en stierf zelfs aan het kruis (of paal) waarbij hij in alle opzichten, geestelijk, lichamelijk en ziels onze zonden droeg. Zonder zonde en dood zou de liefde van god als een leuke bijkomstigheid worden ervaren. Maar als die liefde tot ons komt en onze zonden draagt, wordt ze openbaar gemaakt in al haar diepten en vuur. God is relationeel van nature. Hij is Vader, moeder, zoon en dochter en hij betreft zijn overvloed van Zijn relationele wezen. We moeten zelf datgene ervaren wat vreemd is aan onze natuur (onafhankelijkheid van god en vervreemding) voor we snappen wat gelijk is aan onze natuur (eenheid en afhankelijkheid van god). Deze eenheid kunnen we vinden in de geest van god (Galaten 2:20). Dus kunnen we met paulus zeggen dat:

"om Hem te kennen* en de kracht van Zijn °opstanding en de deelname aan Zijn °lijden, gelijkvormig wordend aan Zijn °dood, als ik maar zou komen* tot de opstanding uit de doden." Fil. 3: 10-11.

*

Waarom moest Christus sterven? 2

Gered worden is niet een kwestie van naar de hemel gaan. Maar van levendgemaakt worden van een geestelijk dood leven van overtreding en zonden. Efeze 2:1. Christus moest sterven omdat we dood waren. En we waren voorbestemd om te sterven omdat paradoxaal genoeg onze

bestemming opstanding uit de dood en overvloedig leven is. Het leven van christus is om ons leven te worden en de dood bereidt ons voor op dit nieuwe leven in Hem en Hij in ons. De dood is een geestelijk vacuum dat ons aanzet om als een mens dat een seconde onder water zwemt en weer boven komt, onze longen te vullen met nieuwe adem. De dood is een samenpersing van de menselijke geest. Immanuel nam deel aan onze dood opdat wij hem in zijn leven zouden volgen. Hij was ondergeschikt gemaakt aan de dood zodat in het vlees, Hij als eerstgeborene uit de dood zou worden opgewekt zodat ook wij een nieuw leven hebben. De laatste vijand, de dood, is verslagen doordat het nu een instrument is gemaakt dat het leven dient. De rollen zijn omgedraaid.

*

Hoe is de bijbel samengesteld?

Er zijn veel boeken die de katholieken erbij hebben in hun bijbel. En wat te denken van het boek van Henoch? Dus welke bijbel is nu een coherente waarheid? Allereerst heeft Paulus het erover dat we geworteld zijn in een vaste waarheid. Het is dus mooi om te weten dat er een vaste waarheid is. E.W. Bullinger heeft een boek geschreven "Over de structuren in de Bijbel." Dit boek is een eye-opener. De 66 boeken van de bijbel zijn door god geëxpireerd, ingeademd, ongeacht van hoe ze gekozen zijn door wat voor concilies en bijeenkomsten. Dit is het zogenaamde interne bewijs van de bijbel zelf die zichzelf bewijst.

*

Visioenen

Keizer Constantijn beweerde dat het graf van Jezus pal aan de Westkant van Jeruzalem was. Volgens Eusebius was dit absurd en ging dit tegen alle verwachtingen in. Constantijn baseerde zijn conclusie op dromen die hij had gehad over de juiste locatie van het graf van Jezus. Constantijn kon domineren over de gemeente van Jezus en stichtte een staatskerk waarin iedereen in principe welkom was. Met als gevolg dat veel heidenen die Griekse, Egyptische en Romeinse goden aanbaden hun heidense ideeën meebrachten in de kerk. Tegen het einde van de 4de eeuw doemde er een heel ander type christendom op dan dat van de 1ste eeuw, namelijk van een kerk waarin zogenaamde visioenen, dromen en tekenen centraal stonden en waarin heidense ideeën hun invloed

deden gelden. Ook begonnen kerkleiders macht te ruiken. In de 16de eeuw was er ene St. Jan van het kruis die op de gevaren wees van visioenen, dromen en tekens. Had hij nu maar 1200 jaar eerder geleefd dan had hij Constantijn kunnen waarschuwen. Al had deze laatste zich er waarschijnlijk weinig van aan getrokken. In de 4de eeuw echter was er ook een voorganger van St. Jan van het kruis. Dit was Eusebius zelf die Constantijn herhaaldelijk waarschuwde voor diens gekke ideeën maar vervolgens zelf geïntimideerd werd.

*

De tegenhanger van Golgota

Toen Eusebius doorhad dat Constantijn een heel eigen evangelie compleet met staatskerk in het leven riep dat gebaseerd was op zogenaamde visioenen, besloot hij een tegenmanifest te schrijven, noem het een boek. Dit heet: De Oratie van Eusebius. Hierin vraagt hij Constantijn waarom hij op basis van zijn visioenen de venustempel ten westen van Jeruzalem als locatie van het graf van Jezus heeft bevestigd. De tempel wordt met de grond gelijkgemaakt en er wordt zelfs een kerk op de plaats gebouwd. Een overdosis visioenen dus. Inderdaad kreeg Constantijn het in de bol door die visioenen. Hij noemde zichzelf een apostel van Jezus. Het ontbrak eraan dat hij zich geen reïncarnatie van Jezus noemde. Inderdaad rekent de Grieks-Orthodoxe kerk hem tot op de dag van vandaag als gelijke aan de apostelen. Eusebius reageerde op een unieke manier op Constantijn's macht in het Romeinse rijk dat in de profetie van Daniël was voorspeld. Hij telde alle rijken bij elkaar op: volgens Daniël zijn er 4 rijken. En het getal 4 produceert het getal 10. En wel: 1ste rijk, Babylon (1) + 2de rijk, Medo-Perzië (2) + 3de rijk, Macedonië (3) + 4de rijk, Romeinse Rijk van Augustus (4) = 10. Inderdaad, 1 plus 2 plus 3 plus 4 = 10. Geen wonder dat er in de laatste rijk gesproken wordt van 10 koningen. Constantijn's 30ste jaar aan de macht paste volgens Eusebius in de cyclus van 3 x 10 jaren die beantwoorden aan de koers van de maan. En de maan staat voor duisternis. Het getal 10 was van de antichrist. In feite was dit geheimtaal om duidelijk te maken dat Constantijn's zogenaamde visioenen over Jezus' graf bij de Venus tempel niets anders dan warhoofderij waren. Constantijn was van lotje getikt. Het graf van Jezus was zeker niet aan de westkant van Jeruzalem. Voor 326 na Christus was algemeen bekend dat Jezus' echte graf zich in de zuidelijke top van de Olijfberg bevond. Na 326 veranderde alles door de visioenen van Constantijn die er een potje van

maakte en beweerde dat het graf van Jezus ten westen van Jeruzalem lag op de plaats van de Venus tempel die ooit door Keizer Hadrianus was gebouwd. Eén van de conclusies van Eusebius in zijn Oratie was dat de ingewijden vroeg of laat zouden ontdekken dat Constantijn alles aan elkaar vast kletste.

De Venus Tempel

Hoe kwam men erbij dat Jezus gekruisigd zou zijn op de plaats van de Venus Tempel? Ene Judas, een jood die de moeder van Constantijn, Helena, assisteerde, meende dat er voorwerpen gevonden waren op de plaats van de Venus tempel: 3 kruizen! Dit was wel heel toevallig. Nu was het de vraag aan welk kruis Jezus had gehangen. Ook daar had men een oplossing voor. Men zocht een zieke vrouw. Zieke vrouwen genoeg. Achtereenvolgens plaatste men de kruizen op haar. Bij het laatste kruis genas ze. Dus dat moest wel het kruis van Jezus zijn. Een ander verhaal luidt dat men de kruizen op een dode man zette en hij bij het 3de kruis tot leven werd gewekt. Kortom, na de visioenen kwamen de ruige verhalen op gang. Maar zowel Eusebius als de pelgrim uit Bordeaux repten met geen woord over de zogenaamde 3 kruizen en een graf van Jezus onder de Venus Tempel. Zie ook: Drijvers, Helena Augusta, pp. 81-93, Brill, Leiden, 1992 en Borgehammar, How the Holy Cross was found, Almqvist, Stockholm, 1991. Eusebius wist dat Jezus hier zeker niet was gekruisigd. Deze Judas die niet eens in Jezus geloofde voltooide de mythe dat het graf van Jezus zich op de plaats van de voormalige Venus Tempel bevond. Dat baseerde hij op de vondst van wat hout dat volgens hem afkomstig was van de 3 kruizen. Judas werd in 1 klap beroemd en zelfs heilig verklaard. Ja, hij werd bisschop van Jeruzalem.

Wondertekenen boven Jeruzalem

In het jaar 350 werd ene Cyril bisschop van Jeruzalem. Hij schrijft over een wonder dat zich in zijn beginperiode voltrok:

"In het jaar 350 verscheen er tijdens pasen op 7 mei omstreeks 9 uur 's ochtends een groot lichtend kruis boven Golgota dat door de hele bevolking van Jeruzalem werd waargenomen. Het was duidelijk geen optische illusie of zoiets want iedereen keek ernaar en het verschijnsel duurde uren en zijn fonkelende verschijning overtrof zelfs de zonnestralen."

Bron: Cyril, brief aan Constantius 4.

Wij weten inmiddels dat zo'n verschijnsel een zonnehalo is. Cyriol zag dit als bewijs dat Judas gelijk had. Het kruis strekte zich uit vanaf de voormalige Venus Tempel tot aan de Olijfberg. Men hechtte in de 4de eeuw veel waarde aan visioenen en tekenen, helemaal als die van een keizer kwamen als Constantijn.

Waarom de Venus Tempel?

De echte locatie van het graf op de zuidelijke top van de Olijfberg was voor Constantijn een pelgrimsoord geweest voor christenen uit de hele wereld, voor uit Europa. Maar voor hen was het graf niet meer dan een locatie. Na Constantijn werd alles anders. Plaatsen die geassocieerd werden met de apostelen en Jezus zelf werden voortaan als heilige plaatsen beschouwd. Mensen kwamen nu naar het heilige land om plaatsen te aanbidden in plaats van de historische context van Jezus te zoeken. Het werd steeds gekker: de heilige plaatsen zelf werden geheiligd en men nam er het ene na het andere wonder waar. Om het nog gekker te maken werden veel later de kruistochten gevoerd om deze heilige plaatsen terug te winnen van de islam.

Maar in de eerste eeuwen na christus waren er continue ruzies tussen joden, christenen en romeinen. De joden waren geïrriteerd omdat de christenen niet mee wilden vechten tegen de romeinen zoals tijdens de Bar Kochba opstand. Alles wijst erop dat Hadrianus de joden vijandig gezind was maar zeker niet de christenen. Mogelijk erkende Hadrianus Jezus zelfs als God. Men had inderdaad een tombe gevonden onder de Venus Tempel die van een joodse persoon was. Volgens de pelgrim van Bordeaux was de locatie van de venus tempel een kleine heuvel die op een verder vlak stuk land stond. Dit maakte de heuvel al bijzonder als een bekend baken. Hadrianus bouwde er zijn nieuwe stad, Aelia op. Maar wat was die heuvel? Een tombe? Inderdaad, het was de tombe van John Hyrcanus, de hogepriester die over de joden regeerde van 135 tot 104 voor christus. Hij was de zoon van Simon de Hasmoneeër.

Dit monumentengebied van John Hyrcanus kon een inspiratie vormen voor de strijders van de Bar Kochba-opstand. Zeker sinds alle gebouwen van Jeruzalem door de romeinen verwoest waren, kon men zo'n monument wel gebruiken. De tombe lag 300 yards ten noorden van de oude muur. De joden en meeste christenen alsmede Judas met zijn kruizen wisten heel goed dat deze tombe niet van Jezus was. Maar ze praatten liever Constantijn naar de mond die beneveld was door zijn eigen geklets over dromen en visioenen. Zo kwam het dat Golgota

verschoof van de zuidoostelijke bergrug van Jeruzalem naar de zuidwestelijke bergrug in het westelijke deel van Jeruzalem. Men ging zelfs meer waarde hechten aan visioenen en dromen dan aan historische documenten. Door de focus op de venus tempel, ofwel de voormalige tombe van John Hyrcanus, werd de aandacht afgeleid van Golgota en het Miphkad Altaar. Het enige voordeel van deze verwarring was dat de echte plaats van kruisiging op het echte Golgota onberoerd en onbebouwd bleef. Er kwamen geen pelgrims meer. Zo gebruikt God het slechte te goede. De hoax was ideaal om de echte locaties te beschermen. Daar komt bij dat de tombe van John Hyrcanus binnen het kamp van Israël ligt terwijl volgens Hebrëeën 13¹¹⁻¹³ Jezus buiten het kamp geëxecuteerd was. Jezus moest tenminste 50 cubits buiten de grens van het kamp worden begraven. Deze maatregel was in 20 na Christus ingesteld.

*

Wat is Zion?

Tot aan de tempel van Salomon werd Zion geassocieerd met de plaats waar God woonde. In de Bijbel zien we dat met het heen en weer geschuif van de Ark des Verbonds en het verplaatsen van de tempel ook de naam Zion een steeds bredere betekenis krijgt. Zie Micha 4:10. Er is zelfs een hemelse Zion: Heb. 12:22. Psalm 133:3 zegt dat er meerdere bergen Zion zijn. Ofwel Zion = Moriah. De hoogste berg hier is de Olijfberg waarop Isaak zou worden geofferd. En waarop dus Jezus is gekruisigd. Op deze Olijfberg was het 3de altaar. En dit was de reden waarom op dezelfde Olijfberg Bethphage was gebouwd als dependance van het Sanhedrin. Na de val van de tempel in 70 na Christus verhuisde de Shekinah naar de Olijfberg.

Isaac op de Olijfberg

De Olijfberg werd steeds belangrijker voor de Joden al wisten ze zelf niet precies waarom. Uiteraard heeft het ermee te maken dat Abraham op de zuidelijke bergtop Isaac wilde offeren en niet in het lager gelegen berggebied waar de tempel van Salomon later stond. Nee, Isaac werd op de top van de Olijfberg geofferd.

Overeenkomsten tussen Isaac en Jezus

1. De geboorte van Isaac was een wonder (Gen. 18) alsook de geboorte van Jezus, Mat. 1:18.

2. Toen Abraham zijn zoon Isaac wilde offeren op de top van de olijfborg, hiel Isaac hem zelfs het hout naar het altaar te brengen (gen. 22:6). Jezus droeg ook zijn eigen stuk hout (NIET een kruis).
3. Isaac verzette zich niet tegen zijn vader die hem nota bene wilde offeren. Hetzelfde was het geval met Jezus.
4. Jezus en Isaak werden beiden op de Olijfborg geofferd.
5. Isaac was ongeveer 30 jaar, net als Jezus en beiden wilden vrijwillige hun leven afleggen.
6. Abraham was bereid zijn enige legale zoon te offeren, net zoals YHWH zijn enige Zoon offerde. Uiteindelijk gaf YHWH een ram in de plaats voor Isaak zodat Isaak kon blijven leven. Jezus werd geofferd opdat het volk van Israël kon blijven leven.
7. Abraham keerde terug van de Olijfborg met nog steeds Isaak in leven. Volgens Hebr. 11:17-19 werd dit beschouwd alsof Isaak uit de dood was opgestaan. Jezus werd echter letterlijk uit de dood opgewekt op dezelfde locatie. Isaac moest 3 dagen reizen naar de plaats waar hij geofferd zou worden. Jezus stond na 3 dagen op uit de dood.

De Olijfborg

Eusebius meldt dat christelijke pelgrims vanuit de hele wereld naar Jeruzalem komen om een grot te bezichtigen bij de top van de Olijfborg. Keizer Constantijn en zijn vrouw Helena hadden ook een graf van Jezus bedacht maar pal aan de andere kant, aan de westkant van Jeruzalem. Iemand had hierover een visioen gehad. Maar zoals het zo vaak gaat met visioenen moet je ze niet altijd serieus nemen. Maar daar repte Eusebius met geen woord over. De geruchten over de grot bij de top van de Olijfborg echter, bleven hardnekkig aanhouden, zodat mevrouw Helena ondanks de visioenen van haar raadgevers zich genoodzaakt voelde om een kerk boven de grot te bouwen. Ze noemde de kerk de Eleona Kerk. Het opstijgen naar de hemel van Jezus gebeurde bij Bethanië, een mijl ten oosten van de grot, (Lukas 24:50). Jezus woonde min of meer op de Olijfborg. Hij ontmoette hier zijn leerlingen maar hier was hij ook als hij niet in Jeruzalem was. (Luc. 21:37). Ook Bethanië lag op de oostkant van de Olijfborg (Marcus 11:1). Jezus' thuis in Jeruzalem was op de Olijfborg. Jezus zal ook hier terugkomen, Hand. 1:9-11; Zech. 14:1-4. Rabbi Jonathan zei dat een paar jaar na de val van Jeruzalem in 70 na chr. de

Shekinah de tempel had verlaten in 66 na chr. Voor 3,5 jaar verbleef de Shekinah op de olijfberg in de hoop dat Israël zich zou bekeren.

Was het graf van Jezus een grot of een tombe? Mogelijk beide en was de tombe in een grot verstopt. In elk geval waren er zoveel Romeinse legioenen op de Olijfberg tijdens het beleg van Jeruzalem dat ze een mooie decoratieve tombe zeker niet heel hadden gelaten. Toen Lazarus, de broer van Martha en Maria stierf, legden ze hem in een tombe. In het Grieks is dit hetzelfde ding als waarin Jezus terecht kwam. Het graf van Lazarus was in elk geval een grot met een steen erop (Joh. 11:38). De grot van Lazarus lag op dezelfde Olijfberg als de tombe van Jezus. Alleen lag Lazarus aan de oostkant van de berg en Jezus aan de westkant, dus pal tegenover de plaats waar hij gekruisigd was.

Berg Zion

De berg Zion is niets anders dan de Olijfberg en dan wel de zuidoostelijke heuvel van Jeruzalem. Na 70 na christus werd de Olijfberg het nieuwe huis van God in plaats van de tempel. Volgens Rabbi Jonathan verhuisde de shekinah van de tempel naar de Olijfberg na 70 na christus. Hij zegt dat een groot licht 's ochtends om 3 uur, een half uur over het altaar scheen waarna het vertrok. Een paar dagen later gingen de enorme poorten van Nicanor precies middernacht vanzelf open. Maar het werd nog gekker. Een paar dagen later werden voor zonsopgang troepen soldaten en legereenheden tussen de wolken gezien. Op Pinksteren gingen de priesters de tempel binnen. Toen voelden ze de tempel heftig schudden en hoorden een hard lawaai. Daarna hoorden ze een grote menigte roepen, laat ons van hier weggaan! Je kunt dit afdoen als teveel fantasie maar allerlei geschiedschrijvers als Eusebius hebben hier serieus aandacht aan besteed. Daarna manifesteerde de shekinah zich nog diverse malen op de Olijfberg en probeerde de joden te bekeren die daar naartoe waren gevlucht. In Hebreeën 13:10-13 wordt ook gezegd dat de christenen het oude Jeruzalem zullen verlaten om buiten het kamp te gaan. De stadspoort die hier wordt genoemd is de oostelijke poort. Dit betekent dat de inwoners naar de Olijfberg trokken waar ze na de val van Jeruzalem in 70 na christus een nieuw Huis van God bouwden bij de tombe/grot van Jezus. En hier naartoe bewoog ook de Shekinah 3,5 jaar lang voor de verwoesting van Jeruzalem om de echte heilige plaats te onthullen. Zodoende werd de Olijfberg de nieuwe berg Zion.

*

Het Sanhedrin op de Olijfberg

Bethphage was de enige plaats buiten Jeruzalem die tot Jeruzalem werd gerekend. Hier was een dependance van het Sanhedrin waar speciale zaken werden opgelost. Bijvoorbeeld wat precies de grenzen van het Kamp Israël waren rond de stad Jeruzalem en waar het 3de altaar zou staan. Dit soort zaken werden in het Sanhedrin te Bethphage beslist. Priesters uit Bethphage konden bijvoorbeeld lijken aanraken om ze te identificeren omdat ze zich buiten het kamp van Israël bevonden. Het was in Bethphage waar doodvonnissen werden uitgesproken over misdadigers zoals in Deut. 17:8-13. Jezus werd rabbi genoemd: Joh. 1:49, 6:25. Jezus was beschuldigd door de joden van magie. Met als gevold dat hij werd verbannen van het Kamp van Israël en als een heiden aan een boom werd gekruisigd en NIET als een Israëliet. Dit laatste deel van de veroordeling, namelijk het buitensluiten van Jezus van Israël was besloten in Bethphage. Als iemand met een duur woord "geëxcommuniceerd" was moesten de Israëlieten afstand bewaren van zo iemand.

*

Koning David en Jezus

Psalm 22 spreekt van het lijden van koning David dat weerspiegeld wordt in het latere lijden van Jezus in Mat. 27:46. Ook David werd buitengesloten van zijn volk nadat hij door zijn eigen zoon Absalom was verraden. Ook de Ark van God werd hem ontnomen en aan Absalom gestuurd. Zo werd David een zoon van Belial. Eenmaal buitengesloten van zijn volk ging hij naar de top van de Olijfberg, 2 Samuel 15:30. Toen Pilatus Jezus de koning van de joden noemde (Joh. 18:39) ging Jezus ook de Olijfberg op terwijl zijn volk hem afwees, net zoals dat bij David was gebeurd. En David die door iedereen was verstoten en eenzaam de Olijfberg beklom, schreef daar op de top één van de mooiste psalmen, o.a. de psalmen 20 tot 33, Mijn God waarom hebt U mij verlaten? De omstandigheden in Psalm 22 komen precies overeen met die van David op de top van de Olijfberg. In Psalm 30:4 zingt David over zijn wens om weer op te staan uit het graf, precies zoals Jezus op de Olijfberg was opgestaan uit de dood. In de titel van Psalm 30 wordt van een tempel gesproken. Van David staat erachter maar als het goed is staat er een "punt" achter tempel. Inderdaad gaat het hier om het 3de Miphkad altaar. Inderdaad werd David hier door God geoordeeld, 2 Samuel 16:9-14 en uiteraard werd ook Jezus hier veroordeeld. In 2 Samuel 18:33

vraagt David vergeving voor zijn zoon Absalom op de Olijfberg net zoals Jezus vergeving vraagt voor degenen die hem kruisigen. Dat sommige beslissingen in Bethphage moesten worden genomen vinden we ook terug in Zechariah 8:16 en Spreuken 31:23.

In de tijd van Mozes was er ook zo'n plaats buiten het kamp waar men speciale beslissingen nam, in een tent, Exo. 33:7-11. In de tijd van Jezus correspondeert deze tent met Bethphage net ten oosten van het Miphkad altaar. De naam Bethphage betekent het Huis van de onrijpe vijgen. Hier denken we aan een paar dingen, zoals aan de vijgenboom op de Olijfberg welke Jezus op weg naar Jeruzalem liet verdorren maar ook aan de boom van goed en kwaad die in Eden stond. Nadat Adam en Eva hadden ontdekt dat ze naakt waren, bedekten ze zich met een vijgenblad waarna we mogen aannemen dat dezelfde boom een vijgenboom was. De vijgenboom symboliseerde in de eerste plaats het kwaad waarmee Jezus afrekende toen hij de vijgenboom op de Olijfberg liet verdorren. Nooit meer zou een Vijgenboom de mensheid misleiden. Deze vijgenboom stond vlakbij, zonet in Bethphage. In dat seizoen hadden vijgenbomen nog niet eens bladeren, laat staan vruchten. Dus het hele gedoe was direct al een wonder. En zelfs al had de boom al wel vijgen gehad dan waren die er zeker af gejat door anderen. De conclusie is dat Jezus bij voorbaat wist dat de boom geen vijgen en bladeren droeg. Dus waar maakte hij zich dan zo druk om??? Opmerkelijk is dat de volgende dag de boom verdord was, Marcus 11:20, 22; Matt. 21:18-21. De Boom die Adam en Eva zo misleid had, was dood. Jezus ging naar de boom om ervan te eten, net als Eva. Maar hij vond niets. Dit betekende al dat er zich geen herhaling zou voordoen van de val waarin Eva was gelopen. En om het verhaal nog bonter te maken, werd hij korte tijd later vlakbij deze verdroogde boom gekruisigd. De 2de betekenis was dat Bethphage zoals gezegd, "Huis van de Onrijpe Vijgen" heette. De Joodse leiders wisten dat de Boom van Goed en Kwaad een Vijgenboom was geweest. Op deze plaats zouden geen rijpe vijgen aanwezig zijn, en wat die ene boom betrof, daar zorgde Jezus wel voor dat die verdorde.

Abraham en Isaac

Isaac was een type van Jezus. Hij zou ook geofferd worden op de top van de Olijfberg. De Bijbel vertelt ons van de berg Moriah. Dit is echter net als de Alpen een verzamelnaam. Zoals de Mont Blanc een berg is van de Alpen, zo is de Olijfberg een berg van Moriah. Het altaar van Abraham was op de zuidelijke bergtop. Isaac was geen kind meer toen Abraham

hem zou offeren maar al een jongeman die mogelijk weerstand heeft geboden toen zijn vader hem wilde slachten. Waarom gaf Abraham gehoor aan dit rare voorstel van God. Tenslotte had God hem beloofd dat uit de nakomelingen van Isaac zijn volk zou ontstaan. Dus Abraham moet geweten hebben dat God Isaac toch weer uit de dood zou opwekken. Dat moet de conclusie zijn geweest die Abraham trok. Abraham was er vrij zeker van dat hij met Isaak in vergoddelijke vorm zou terugkeren, hoe bizar zijn onderneming ook was. Daar zei hij tegen de 2 andere mannen die met hem mee gingen dat ze beneden moesten wachten: Gen. 22:5. Zie ook Hebreeën 11:19. Het was niet alleen een beproeving voor Abraham maar zeker ook voor Isaak die oud genoeg was om door te hebben wat hem te wachten stond. Isaak was zeker 30 jaar. In genesis 22:4 staat dat Abraham de berg in de verte kon zien. Het moet dus best een grote opvallende berg zijn geweest. Toen hij tenslotte de berg opging en een ram ving, begreep hij dat God hem tegemoet kwam en de ram Isaak zou vervangen als offer. Ezra wil ons in 2 Kron. 13:4 duidelijk maken dat de tempel van Salomon was gebouwd in het Moriah gebergte en niet per sé op 1 berg die Moriah heette. Op de top van één van de bergen van het Moriagebergte dat later Jeruzalem heette, bouwde Abraham een altaar voor Isaac. Het ligt voor de hand dat hiervoor de hoogste berg werd uitgekozen, in dit geval de olijfberg. De tempelberg zou iets naar beneden liggen aan de westkant van de Kidronvallei. Het hogere gedeelte ten oosten van de tempel was de zuidelijke top van de Olijfberg, om precies te zijn de zuidoostelijke top. Hier werd het altaar voor Isaac gebouwd door Abraham en hier werd ook Jezus gekruisigd. Het zuidoostelijke deel van Jeruzalem werd de stad van David. Zie: 2 Sam. 5:7 en 1 Kron. 11:5. Dit is het stadsdeel waar David de Ark des Verbonds naartoe bracht.

*

wetteloze en anti christ

de wetteloze en anti christ zijn 2 verschillende personen. De wetteloze is vooral een politieke figuur in de laatste dagen, de anti christ zaait op geestelijk gebied verwarring. Het rijk van de Eindtijd zal zijn epicentrum hebben in Babylon, een stad die in Irak ligt en onder Saddam Hoessein weer is herbouwd. Het rijk zelf zal vanaf Griekenland gerekend Oostwaarts liggen en dus NIET de EU zijn. Het zal een equivalent zijn van het rijk van Alexander de Grote. Vandaar ook dat Babylon ook weer een grote rol speelt. Inderdaad zullen Iran en Irak een steeds grotere rol gaan

spelen in het midden oosten. In hoeverre nog Oostelijker, ook china en India meedoen in dit rijk van de eindtijd is niet helemaal helder. Maar het rijk van de Eindtijd zal het midden oosten beslaan.

*

Voltooing

Laten we het over voltooiing hebben. In Christus zijn we compleet. Nu introduceer ik het woord eeuwigheid dat gelijk staat met god. Het is de oneindige tijd dimensie waarin god leeft. Het is tijdloosheid. In ons aionische tijdsbestek waarin God als Emmanuel, God met ons - besloot te leven, is god zowel begin als eind. Maar god heeft in essentie natuurlijk geen eind. Hij is de oorzaak van alle dingen. God is altijd, NU. Hij werd nooit uit de schuur gehaald, Hij werd niet geboren of geschapen maar was er. Eeuwigheid is niet iets dat met god overeenkomt, eeuwigheid is de existentiële kwaliteit van god. In de eeuwigheid, die God is, zijn alle dingen compleet. Niets ontbreekt, integendeel. Als zo'n wezen iets uit zichzelf voortbrengt, noemen we dit schepping. God is namelijk levendig in zichzelf en niet statisch. De groei die inherent is aan alle leven is een vermeerdering vanuit Hemzelf. Alle dingen komen voort uit de god substantie en kunnen hiervan in wezen niet losgekoppeld worden. Het vermeerderen van God is niet een soort opblazen van god als een ballon maar heeft te maken met het geboren worden en scheppen van anderen in de aionen. Dit proces verlangt van god een bijzondere ingreep in een dimensie buiten de eeuwigheid, aionen genoemd. Ergens in een verleden schiep God buiten zichzelf de tijd en aionen. Deze nieuwe dimensie boog om naar tegenstrijdigheid ten opzichte van god die eeuwig was. Hij maakte alles in de aionen ondergeschikt aan wat Hij zelf niet was. Een grote verstoring van de orde was zodoende geschapen maar geen verstoring die zijn wezen kon aantasten.

Het rijk van de aionen, van wat NIET is, drong het rijk van eeuwigheid binnen, van wat WEL is. Wat is niet en wat is wel? Wat NIET is, is de Tijd. Is de tijd een droom? Nee, de aionen zijn veel solider dan een droom. Het centrum van dit scenario is christus en wij in Hem. Christus is God's voltooiing, de voltooiing van de eeuwigheid. Zijn voltooiing is de onze en in Hem zijn we van de eeuwigheid. We zijn in eenheid met Hem, de nieuwe mens wiens god-substantie het stof is waaruit alle dingen zijn geschapen. De reden waarom de hele schepping uitziet naar de openbaring van de zonen Gods is omdat dezelfde schepping uit het stof van de aionen is gemaakt die uit de zonen van god is. Alle dingen waren

niet zomaar uit algemene God substantie gemaakt. Maar uit de god substantie die geboren was in het Zoonschap waar de ecclessia deel van uitmaakt. Het stof van alle dingen komt van de geboorte substantie zodat alle dingen van de schepping ooit geboren zijn. Daarom heet christus de eerst geborene van de schepping. De hele schepping veert terug naar zijn eigen persoonschap als de zonen van god geopenbaard worden. Deze voltooiing kan nooit worden misvormd. Ze kan een duw krijgen maar springt altijd weer terug naar de oorspronkelijke vorm. We zijn compleet in christus, en wel absoluut compleet. Onze compleetheid overstemd de tegenstrijdigheid waaraan ze in de aionen was onderworpen. De kracht van deze overwinning is de opstanding van christus uit de dood. Uit onszelf kunnen we niet tot hem terugkeren. Alleen Gods genade helpt ons hierbij.

*

Tegenstrijdige wetten

Paulus schreef over 2 tegengestelde wetten: 1. de wet waarnaar hij verwijst in Rom. 8:2.

"want de wet van de geest van het leven in christus bevrijdt* jullie van de wet van de zonde en van de dood."

2. De wet waar hij het vaker over heeft, in verband met de zonde, dood, wraak en de onmacht van wetgeving om echte rechtvaardigheid tot stand te brengen. Deze 2 tegengestelde wetten zijn terug te voeren naar de 2 bomen in het midden van de Tuin van Eden; de Boom van Leven en de Boom van kennis van goed en kwaad. De Boom van leven spreekt van christus die in ons leeft als een levende wet die de bron is van rechtvaardige handelingen. De Levensboom spreekt van een leven vanuit ons diepste zijn. De Boom van kennis van goed en kwaad heeft het over een wet in de zin van een van buitenaf opgelegde code ten aanzien van wat goed of fout gedrag is, gekoppeld aan pogingen van het vlees om zijn eigen rechtvaardigheid te scheppen. God handelt met ons in genade terwijl de gevallen mens met god handelt op basis van goede werken en verdiensten. God gaf ons ooit de wet van Mozes als een concessie aan onze inmiddels geïnfecteerde mentaliteit die terugvoert op de schranspartij van de boom van goed en kwaad in de Tuin van Eden. Daarom schrijft Paulus dat de wet is gegeven aan de onrechtvaardige en niet aan de rechtvaardige. (1 Tim. 1: 9)

Toen Jezus de vloek van de wet voor ons droeg en zelf een vloek werd, droeg hij die vleselijke wet voor ons mee naar het kruis. Paulus gaf het voorbeeld in Rom. 7 van de vrouw die aan haar man gebonden was zolang hij leefde. Na zijn dood was ze niet langer gebonden. Bij Paulus was de echtgenoot de wet. Onze gebondenheid van deze vleselijke wet kan alleen worden beëindigd door deze aan het kruis te brengen. In Christus is dit al gebeurd met onze medekruisiging. De wet van Mozes houdt hierbij op met instrument te zijn van zonde en dood en wordt een venster op de genade van god. David had de diepere betekenis van de wet van Mozes door. De profeten spraken van de tijd waarin God zijn geest in de mensen zou gieten en hen zodoende liet wandelen naar zijn wil.

*

De pelgrim uit Bordeaux

In het jaar 333 bezocht een pelgrim uit Bordeaux Jeruzalem. Hij merkt op dat de oostelijke top van Golgota onbewoond en niet bebouwd is. De westkant daarentegen wel. Dit versterkt het idee dat de oostelijke top een tuin was. Koning David ging de Olijfberg op om God te aanbidden in 2 Samuel 15:30. Op de top van de Olijfberg was nog een kleine heuvel waar de Pelgrim naar verwees. Er zou voor Jezus geen grotere vernedering zijn geweest om juist op die plek waar zijn voorvader David God had aanbeden, Hem te kruisigen. Golgota was de kleine heuvel op de top van de Olijfberg, waar eeuwen daarvoor David God had aanbeden, de pelgrim op was geklommen en Jezus gekruisigd was. 50 jaar na de pelgrim stond er opeens een kerk op de heuvel die golgota heette, gebouwd door een vrouw die Poemenia heette. Het was op deze kleine heuvel, Golgota geheten waar Jezus zijn leerlingen opdracht gaf om het evangelie te verspreiden.

Waar was het Sanhedrin gelegen?

Jezus was rond middernacht gearresteerd door romeinse en joodse soldaten. Hij wordt eerst voorgeleid aan Annas, de chef priester die een ondergeschikte was van de hogepriester Caiafas. Er verschijnen gek genoeg geen verdere romeinse troepen op het toneel. Romeinen die als heidenen werden beschouwd mochten volgens de joodse wetten niet in de vertrekken van de Caiafas en Annas komen. De romeinen hielden zich daar redelijk aan. Annas en Caiafas woonden in hetzelfde huis met een gezamenlijke binnenplaats. Zeker met Pasen voor de deur waren Annas

en Caiafas bij elkaar. Jezus en Johannes werden naar de binnenplaats geleid. Deze wordt ook het Huis van de Hogepriester genoemd, Lucas 22:54. Petrus was desondanks in staat om bij de deur van de binnenplaats te staan waar hij zichzelf opwarmde samen met anderen omdat het koud was. Na een eerste confrontatie handigde Annas Jezus over aan Cafaias, Joh. 18:12-18.

Op dit punt arriveerden veel leden van het sanhedrin in de residentie van Caiafas waar ze Jezus gingen ondervragen. (Mat. 26:59; Marcus 14:55). Toen het dag begon te worden verhuisde de hele groep naar het gebouw waar het sanhedrin normaal gesproken haar zittingen hield (Luc. 22:66). Lucas benadrukt dat het toen al licht was. De wet vereiste dat ernstige misdaden in de Ruimte van het sanhedrin en bij daglicht moesten worden berecht. Van het huis van de Hogepriester Caiafas tot aan het sanhedrin was het minder dan 50 yards lopen ofwel 3 minuten. De kamer van het sanhedrin was gelegen binnen de tempel zelf. Deze locatie werd de kamer van uitgehakte stenen genoemd die zich ongeveer 40 yards ten zuidoosten van de ingang van de Heilige Plaats bevond waar ook het gordijn hing dat in tweeën werd gescheurd toen Jezus stierf. De helft van de Sanhedrin Hal was in het Hof van de Israëlieten en de andere helft in het Hof van de priesters. Het huis van de Hogepriester bevond zich ook in het tempelcomplex Deze residentie lag ten westen van kamer van uitgehakt steen en naast het huis van Abtinas. In de bovenkamer van deze residentie woonde de Hogepriester. In deze kamer werd ook Jezus geleid terwijl Petrus beneden in de vestibule moest wachten.

De huizen van de hogepriester

De Hogepriester had meer huizen, niet alleen in de betere buurt van Jeruzalem maar ook binnen het tempelcomplex had hij een andere residentie waar hij soms woonde. Bij het offeren van het rode kalf moest hij voorafgaand aan het ritueel 7 dagen in het Huis van Steen verblijven in de noordwestelijke hoek van de tempel. Ten tijde van Jezus was het Huis van Caiafas het Tempelhuis en niet zijn reguliere huis op de zuidwestelijke heuvel. In Marcus 14:58 staat "ik zal DEZE tempel neerhalen..." Dus niet DE tempel maar deze, dus waar ze zich in bevonden. Na het jaar 30 na christus verhuisde het sanhedrin maar liefst 10 maal, zelfs tot buiten Jeruzalem. Maar in de tijd van Jezus kwam het sanhedrin bij elkaar in de Kamer van uitgehakte stenen op de tempelberg. De Hogepriester moest in verband met pasen in zijn tempelhuis verblijven.

Waarom??? werd het sanhedrin na het jaar 30 na christus opeens overal heen verbannen? Een joodse overlevering beweert dat de deuren voor het gordijn voor de ingang van de Heilige Plaats regelmatig uit zichzelf opengingen. Zoals gezegd was het gordijn waarschijnlijk in tweeën gescheurd door de enorme steen waaraan het hing die op zijn beurt was gebroken door de aardbeving. Maar zou die aardbeving ook effect hebben gehad op de rest van de tempel inclusief de Kamer van Uitgehakte Stenen waarin de priesters normaal samen kwamen? Stel dat deze kamer ook zwaar beschadigd was geraakt door dezelfde aardbeving, was dat dan misschien de reden waarom het Sanhedrin plotseling in 30 na christus, na de dood van Jezus moest uitwijken naar een andere locatie? Dit betekent dat de veroordeling van Jezus door het Sanhedrin voorgoed de laatste veroordeling was in hun oude vertrouwde Kamers in de tempel. Alsook uit het zicht van God aangezien het Sanhedrin oostelijk in de tempel gelegen was vlakbij de Heilige Plaats. Immers alle veroordelingen moesten in de nabijheid van God plaatsvinden.

Dit is ook waarom alle offers voor de oostingang van de Heilige Plaats werden geofferd. En zelfs het rode kalf werd ten oosten van de tempel op de top van de Olijfberg geofferd, bij het Miphkad Altaar. Alleen de ergste misdadigers werden daar geëxecuteerd als een soort offer voor God. Vanaf het Sanhedrin moest Jezus naar het Romeinse Fort Antonia om ook nog door Pilatus te worden veroordeeld. In dit Fort Antonia was het Romeinse Praetorium. Normaal gesproken woonden de romeinse leiders in het paleis van Herodus maar tijdens joodse feesten zoals het pasen dat voor de deur stond, verbleven ze in Fort Antonia. Zo ook Pilatus. We weten immers uit Mat. 27:19 dat zijn vrouw hem een bericht stuurden over een droom die ze had gehad. Dit was niet nodig geweest als Pilatus gewoon thuis had geslapen. In Mat. 27:27 wordt dit nog eens bevestigd, waar staat dat Pilatus daar was waar het hele leger was gevestigd. De joden wilden er ook niet komen (Joh. 18:28) uit angst onrein te worden want inderdaad was het fort een heidense stad binnen Jerusalem. Tijdens pasen mochten de joden geen dood lichaam aanraken en men was bang dat er in het fort vast wel lijken zouden zijn.

Fort Antonia lag vlakbij de tempel dus het was logisch dat Jezus daarheen was gestuurd in plaats van het veraf gelegen paleis van herodus. Voor verdere details, zie: Finegan: The Archeology of the New Testament, p. 156, 157 waarin wordt uiteengezet dat Pilatus op dat moment in Fort Antonia was. Zie ook Van Elderen's artikel in de nieuwe International

Standard Bible Encyclopedia (vol. III, p. 929). De dubbele veroordeling van Jezus, eerst in de tempel en later in Fort Antonia door herodus, paste precies binnen de wet van Mozes. Johannes vertelt ons dat Pilatus huiverig was om Jezus te veroordelen. Tenslotte waste hij zijn handen in onschuld en liet hem volgens de joodse wet veroordelen (Joh. 18:31). De kruisiging was bedoeld om de joodse wet na te komen, zeker niet de romeinse. Het enige dat Pilatus deed was de joden toestaan om Jezus te laten kruisigen. Overigens niet aan een houten kruis maar aan een boom en de persoon daarna te stenigen.

Er was nog een andere plaats waar het Sanhedrin in de tijd van Jezus samenkwam: de plaats Bethphage op de Olijfberg. Dit was ook het dorp waar Jezus de ezel vandaan haalde voor zijn triomftocht in Jeruzalem. Bethphage was niet zomaar een dorp. Het was een klein ommuurd gehucht voor priesters, net ten oosten van het 3de Miphkad Altaar. Ook dit deed Jezus niet zomaar. Bethphage was weliswaar een klein maar zeer belangrijk gehucht dat door de autoriteiten als behorend bij Jeruzalem werd beschouwd. Sommige juridische zaken die niet in de Kamer van Uitgehakte Stenen konden worden afgehandeld, werden hier afgehandeld, in Bethphage. Jezus was dus veroordeeld door het sanhedrin op de tempelberg maar officieel in de ban gedaan, afgezonderd van de Israëliische gemeenschap in Bethphage op de olijfberg.

*

Het scheuren van het tempelgordijn

Lees Lukas 23:44-46 eens over het tempelgordijn dat door midden scheurt. En Mattheus 27:50,51. De dood van Jezus en het scheuren van het tempelgordijn gebeurden gelijktijdig. Dit geeft een nieuwe hint voor de locatie van de kruisiging. Kijk eens wat Lukas 23:47 zegt: "de centurion zag wat er gebeurd was en loofde god..."

Wat zag de centurion?

Niet de dood van Jezus. Die zag hij misschien ook wel maar dat vonden we toch logisch? Jezus die gekruisigd werd, werd op dat moment door iedereen normaal gevonden. De aardbeving die Lukas noemt omdat hij hier in deze context niet naar verwijst. Ook de 3 uren van duisternis niet. De duisternis stoorde de andere inwoners van Jeruzalem niet die deze mogelijk als een natuurverschijnsel zagen. Wat de centurion zag was het

doormidden scheuren van het tempelgordijn. Dit is interessant want er was maar 1 locatie van waar deze centurion het tempelgordijn in de verte kon zien scheuren: ten oosten van de tempel. Dit gordijn hing aan een enorm stuk steen voor de ingang van de Heilige Plaats. Mattheus 27:50,51 werpt meer licht op deze zaken: "het gordijn van de Heilige Plaats in tweeën van boven naar onder.." Dat de centurion naar het scheuren van het tempelgordijn keek wordt duidelijk in Matth. 27:54.

"Maar de centurion en de anderen die met hem naar Jezus keken, de aardbeving zagen en DE DINGEN die gebeurden, werden erg bang en zeiden: waarachtig, dit was de zoon van God."

De schrijvers van het evangelie wilden juist duidelijk maken dat ze deze gebeurtenis konden zien om ons de locatie van de kruisiging te openbaren. Daarom legden ze zoveel nadruk op deze gebeurtenis. Het betekent ook dat ze nogal hoog moesten staan, in elk geval hoger dan de oostelijke muur van de tempel om het tempelgordijn te kunnen zien. Markus 15:37-39 werpt meer licht op de zaak. In de griekse vertaling merkt Markus op dat Jezus gelijktijdig stierf met het scheuren van het tempelgordijn en dat de centurion beide gebeurtenissen gelijktijdig kon zien. Dit alles betekent dat de kruisiging niet al te ver van de top van de Olijfberg plaatsvond aan de oostkant van Jeruzalem. Tempelgordijn en Olijfberg waren een halve mijl van elkaar verwijderd ofwel een sabbatsreis (Hand. 1:12). Dit buitengordijn was 55 cubits hoog en 16 cubits breed = 80 x 24 voet. Dit gordijn schijnt een fijn staaltje kunstwerk te zijn geweest, geweven van de fijnste stof. Dus dat moet een mooi uitzicht hebben geboden vanaf de Olijfberg.

De deuren van de Heilige Plaats

De deuren van de ingang naar de Heilige Plaats waar het gordijn voor hing gingen VANZELF open in 30 na christus, het jaar waarin Jezus stierf! Rabbi R. Yohanan Ben Zakkai verwijst in dit verband naar Zecharia 11:1. De aardbeving kan de grote steun boven de deurpost waaraan het gordijn hing hebben gebroken. Hierdoor gingen de deuren misschien vanzelf open. Toen de steen van meer dan 30 ton brak scheurde het gordijn ook. Het scheuren van het gordijn, barsten van de steen boven de deurpost en de aardbeving zijn het bewijs dat de bijbel letterlijke informatie geeft en we niet per definitie alles symbolisch moeten opvatten, de kruisiging ten oosten plaatsvond, op de Olijfberg, tamelijk hooggelegen zelfs en we andere ooggetuigenverslagen ook serieus mogen nemen, bijvoorbeeld van de opstanding en wonderen.

Een andere geografische aanwijzing

Johannes schrijft dat Jezus geëxecuteerd was bij een gebied van Jeruzalem dat "De Plaats van de Stad" heette, Joh. 19:20. Doorgaans wordt deze tekst niet goed vertaald want de juiste vertaling is "De Plaats van de Stad." In het Grieks staat hier de Topos van de Stad. In Handelingen 6:13, 14 wordt hier meer licht op geworpen. Hier slaat de Topos op de tempel in de stad. Zie ook Hand. 21:28, Johannes 4:20, 11:47, 48. De Topos van de Stad was de tempel. Jezus werd vlakbij de tempel gekruisigd maar buiten het kamp. Johannes wil ons duidelijk maken waarom zoveel mensen de kruisiging konden zien. Omdat de kruisiging bij de ingang van de tempel was. Pasen stond voor de deur waardoor veel mensen hun paaslam in de tempel brachten om het te slachten. Zijn kruisiging was dus buiten het kamp maar toch relatief dichtbij de tempel. Johannes wil ons duidelijk maken dat de kruisiging van Jezus alles te maken had met de tempel rituelen. Zowel de tempel (berg Moria) alsmede het gedeelte erbuiten waar het 3de Miphkad Altaar stond op de top van de Olijfberg zijn samen de Topos van de Stad. Jezus werd op een steenworp afstand van het buitenste heiligdom gekruisigd.

Waar en wat was Golgota?

Het Miphkad gebied was een gebied waar hoofden werden geteld. Golgota stamt van Golgolet en betekent hoofd. Het tellen van hoofden c.q. personen moest sowieso buiten het kamp gebeuren aangezien misdadigers en leprozen niet in het kamp mochten komen. In Numeri 1:2, 18, 20, 22 en 3:47 wordt van de eerste telling verteld evenals in 1 Kronieken 23:3,24. Het 3de altaar buiten het kamp was het altaar van het nummeren. Zie ook Numeri 31:1-51 waar Mozes bij dit altaar eerst de overgebleven mannen telt na de oorlog tegen de Midjanieten. Uit de telling bleek dat niet 1 man werd vermist (vers 49). Ook de top van de Olijfberg wekt associaties op met het hoofd zodat we mogen aannemen dat in dit gebied het tellen van hoofden plaatsvond. Golgota was dus een berg en een plaats voor een volkstelling vlakbij het 3de Miphkad Altaar waarop een rode koe werd geofferd, ofwel het buitenste heiligdom (Ezechiël 44:1). Jezus is dus ver genoeg ten oosten van de tempel gekruisigd om buiten het kamp te zijn zoals Ezechiël het verwoordt. Tegelijk was hij hoog op de top gekruisigd anders konden omstanders het Gordijn voor de heilige plaats niet zien scheuren aangezien de oostwal van de tempel best hoog was. En tegelijk kon hij dus ook niet te ver naar het oosten zijn gekruisigd anders kon men het gordijn niet zien.

*

De 3 hemelen en de tempel

De 3 compartimenten van de Tempel in Jeruzalem symboliseerden ook de 3 hemelen, de eerste waarin de vogels vliegen, de 2de van de planeten en sterren en de derde waar God woont. (2 Kor. 12:1-4). Als een Israëliet de tempel binnenkwam vanuit het oosten, zou hij of zij eerst in het Hof van de Israëlieten komen. Deze 1ste sectie van de tempel had geen dak. Het weer en de vogels hadden hier vrij spel. Dit deel van de tempel symboliseerde de 1ste hemel. De 2de hemel kwam in de tempel tot uitdrukking in het gedeelte dat bij het oostelijke gordijn begon voor de Heilige Plaats. Op dit gordijn waren bovendien de belangrijkste sterren afgebeeld en was eigenlijk de toegang tot de hemel buiten onze atmosfeer. Ten westen van dit gordijn kon je het centrum zien van de dierenriem met de 7 planeten aan de zuidkant in de vorm van een menorah en de 12 broden aan de noordkant die de 12 maanden van het jaar symboliseerden. Het Heiligste Heilige was de 3de hemel waar god woont. De stad Jeruzalem en het kamp erom heen waren de aardse tegenhangers van Gods hemelse hoofdkwartier van waaruit Hij de hele schepping bestuurde. Zie Hebr. 8:5 en 9:23. Mozes had het kamp en de tabernakel niet voor niets zo opgezet. Hij wilde zijn volk iets duidelijk maken. In feite was het Kamp van Israël 1 grote visuele artistieke boodschap voor de Israëlieten om hen met de hemelsferen te laten kennismaken. En wat deze geografische informatie ons verder leert is dat Jezus tenminste 2000 cubits ten oosten van de heilige plaats moet zijn gekruisigd. In de eerste eeuw na Christus geloofde men inderdaad dat de messias vanuit het oosten naar Jeruzalem zou komen en naar de mensen van Israël (Matt. 24:27; Lukas 17:24).

De joodse executieplaats

Alles wat onrein was en met de tempel dan wel het joodse volk had te maken moest ten oosten van het hele heilige gebied worden gebracht. Zondeoffers en zelfs de as van verbande offers moest buiten de oostpoort worden gebracht. As was een symbool van bekering. Ook leprozen werden buiten de oostpoort gebacht, samen met zondaars. Opmerkelijk is dat Jezus 2 dagen voor pasen ten Oosten van Jeruzalem bij het huis van een leproze in Bethanië aankwam. (Markus 14:3). Bethanië lag niet alleen ten oosten van Jeruzalem maar ook ten oosten van de Olijfberg. Dit bewijst dat leprozen ten oosten van Jeruzalem leefden. Als mensen die een misdaad hadden begaan werden veroordeeld, gebeurde

dat altijd in de nabijheid van God en ook weer aan de oostkant. De zonen van Aaron werden veroordeeld aan de oostkant van het heiligdom - Lev. 10:1-7. Zie ook Numeri 5:16:31. In Openbaring 14:10 staat dat misdadigers zullen worden veroordeeld in de nabijheid van de engelen en het lam. Als t.z.t. God de wereld vanuit Jeruzalem zal oordelen zullen de veroordeelden aan de oostelijke kant van zijn troon voor hem staan: Psalm 96:13, 98:9. Dat is dus aan de uitlopers van de Olijfberg van waaruit ze de tempel zien waar God dan zit. Joel 3:2, 12 wordt door de eerste christenen geassocieerd met het Kidron dal en dus mogen we aannemen dat dit Kidron dal het dal van Josaphat is. Het is dus logisch te veronderstellen dat Jezus ook in dit oostelijke gebied van de tempel werd gekruisigd vanwaar hij uitkeek op dit dal waar t.z.t. de hele mensheid zal worden geoordeeld.

De Romeinse executieplaats

Boek: Nicholas Kokkinos, *The Enigma of Jesus the Galilaean*, pag. 301-305

Volgens de Romeinse wet moesten misdadigers worden gekruisigd op de plaats van misdaad. Vooral als het om vijanden van de staat ging. (Digest 48:9. 19.28.15; cf. *Collectio Legum Nosaicarum et Romanarum*, I.6). Dan wel op de plaats waar de misdadiger gepakt was. (Acts of Pilate IX.5) Dan wel op grote kruispunten. Nemen we Jezus. Hij voldeed aan alle voorwaarden voor een Romeinse executie. Waar was hij gearresteerd? In de tuin van Gethsemané. Waar was deze tuin? Niemand weet dat precies. Maar in ieder geval ten oosten van de Kidron vallei op de berghelling van de Olijfberg. Na het laatste avondmaal (Lukas 22:10) verliet Jezus met zijn discipelen de stad Jeruzalem en ging hij over de Kidron (Joh. 18:1) naar de Olijfberg (Mar. 14:26). Ze kwamen bij een plaats waar Jezus zijn leerlingen vaak had ontmoet (Lukas 22:39, Joh. 18:2). Deze plaats was de tuin van Gethsemané die zeker op de Olijfberg was. Maar waar dan???

Jezus werd op de Olijfberg gevangen genomen. Bovendien werd er een misdaad gepleegd. Jezus verbood zijn discipelen om wapens te dragen (Luk. 22:36). Maar op het tijdstip van zijn gevangenneming beval hij dat zijn leerlingen tenminste 2 zwaarden in hun bezit hadden (Luk. 22:38). De reden hiervoor was om het te doen voorkomen dat Jezus inderdaad een misdadiger was (Luk. 22:37). Pilatus moest Jezus wel in de buurt executeren als het daar op aankwam. We weten dat Jezus in of in de buurt van een Tuin was gedood (Joh. 19:41). In "The Acts of Pilate,

Chapter IX.5 staat dat Jezus werd gekruisigd in de tuin waar hij was gevangen genomen omdat dit volgens de wet van de Romeinen moest.

Jezus noemde zichzelf koning

Jezus noemde zichzelf koning, zelfs een messiaanse koning die over alle volken zou regeren, inclusief Rome. Eerst verbood hij zijn aanhangers om Hem koning te noemen (Joh. 6:15). Een paar dagen voor zijn kruisiging, stond Hij veel mensen toe om hem koning van Israël te noemen. Toen Hij Jeruzalem binnenging op Palm Zondag trok hij naar Jeruzalem, naar Bethfage en Bethanië bij de Olijfberg. Daar liet hij het volk Hem uitroepen als koning van Israël en de wereld (Marc. 11:1). Bij Bethfage was het Mifkad Altaar, het altaar dat buiten de poort stond waar zondeoffers werden verbrand. Dus hij liet zichzelf tot koning uitroepen bij de bergkam van de Olijfberg tot hij Jeruzalem bereikte. Dit was zijn feitelijke misdaad waarom hij berecht werd: Luk. 23:2, Joh. 18:37, 19:12, 14,15.

Dit alles gebeurde aan de oostzijde van Jeruzalem. Zodoende was het onvermijdelijk dat Jezus op de Olijfberg werd gekruisigd. En wel aan de oostzijde. Jezus woonde min of meer op deze berg. - Lukas. 21:37, 22:39, Joh. 18:2. Zelfs het dorp Bethanië was op de oostflank van de Olijfberg (Marcus 11:1). En de 2 dieven? Hadden die toevallig ook hun misdaad gepleegd op deze locatie? Dat zou wel erg toevallig zijn. Eén ding was zeker: zij waren ook joden want Romeinen mochten niet worden gekruisigd. Bovendien was er in Jeruzalem 1 algemene plaats waar misdadigers in de nabijheid van god ter dood konden worden veroordeeld. En dat was aan de oostzijde van de tempel en het kamp. En we zullen nog zien dat Jezus volgens de Joodse wet werd veroordeeld en niet volgens de Romeinse. Zodoende is het legitiem te veronderstellen dat ook de 2 misdadigers bij Hem op de Olijfberg werden geëxecuteerd.

*

De astronomische relevantie van het Kamp Israël

In de tijd van Jezus was het zogenaamde "Kamp Israël" rond Jeruzalem geëxecuteerd volgens het model van Mozes. Het kamp was geconstrueerd in de vorm van een cirkel met een radius van 2000 cubits vanaf het centrum van het kamp. Deze cirkel was astronomisch in zijn ontwerp. Dit astronomische ontwerp voorzag van een profetisch-, en kalenderthema om de Israëlieten te instrueren. Zowel de tabernakel als

de tempel als het Kamp waren zo geconstrueerd dat de hemelse invloedssfeer binnen het aardse Kamp tot uiting kwam. (Exo. 25:9, Hebr. 8:5, 9:23) Het centrale punt van deze astronomische cirkel die Jeruzalem omringde, lag precies tussen de binnenste en buitenste gordijnen van de tempel in de heilige plaats. Dit centrale punt lag precies tussen het noordelijke tafel met 12 broden die de 12 maanden van de dierenriem moesten voorstellen en de menorah aan de zuidzijde die de 7 zichtbare planeten voorstelde. Deze circulaire samenhang van 12 maanden en 7 planeten werd gebruikt in samenhang met de zoneclips. Dit had als effect dat het centrale punt van de dierenriem vlak voor het Heiligste Heilige kwam te liggen en iets ten oosten van het eerste altaar.

Mozes had de 12 stammen van Israël rond de cirkel gepositioneerd om het volk Israël kennis te laten maken met Gods plan voor de toekomst. Dit is het type astronomische educatie dat we in Psalm 19 vinden. Deze omgang met astronomie wijkt af van de manier waarop de heidenen in die tijd astrologie bedreven. Zo was de buitengrens van het Kamp van Israël de cirkel die op een straal van 2000 cubits lag vanaf de tempel, om precies te zien vanaf de vloer van de Heilige Plaats. Deze cirkel was net als de dierenriem in 12 delen verdeeld. (Exo. 25:9). Dit astronomische ontwerp weerspiegelde Gods hemelse Hof en de buitenste hemelse gewesten. (Heb. 8:5, 9:23). Elke stam van Israël had zijn eigen teken van de dierenriem. De stam van Judah kreeg de meest vooraanstaande positie en was direct oostelijk van ingang van de tempel en tabernakel gepositioneerd.

4 stammen symboliseerden de 4 seizoenen van het jaar: Judah, Dan, Reuben en Efraïm. Deze 4 stammen waren 90 graden van elkaar gepositioneerd op de denkbeeldige cirkel. Het dierenriemverhaal begint en eindigt bij de stam van Judah en is gecentreerd rond de messias die bovendien voort zou komen uit deze stam. Het symbool van de stam was dan ook de leeuw. Judah domineerde net als het sterrenbeeld Leeuw het zomerseizoen van de originele profetische kalender. Judah hoorde bij de 5de maand Av. De 2de stam was Dan die bij het sterrenbeeld scorpioen hoorde en zich in het noorden van de cirkel bevond. Dan hoorde bij de herfst. De stam Ruben bevond zich aan de westkant van de cirkel en hoorde bij waterman en de winter van de originele profetische kalender. Tenslotte de stam Efraïm ligt aan zuidzijde van de cirkel en hoorde bij het sterrenbeeld stier en de lente. Daarna begon het oorspronkelijke profetische jaar weer bij Judah, leeuw. Dan had je nog de cherubs uit Ezeziel 1:4-14 en Openbaring 4:6,7. Ze symboliseerden leeuw, adelaar,

mens en os of in hedendaagse termen uitgedrukt: leeuw, schorpioen, Aquarius en stier. Ze waren analoog aan de 4 stammen van Israël: Judah, Dan, Rueben en Efraïm. Ook in de tijd van Jezus was het Kamp van Israël een weerspiegeling van Gods Hof en de omringende hemelse gewesten: Heb. 8:5, 9:23. Het ontwerp van de stammen weerspiegelden in hun positie in het kamp de geschiedenis van de messias van Israël. Zijn profetische betekenis ligt BINNEN het kamp en niet erbuiten.

Jezus was geboren uit Judah = leeuw. Het eerste teken dat iemand binnen het kamp TEGEN de klok in tegenkwam was maagd. Inderdaad is Jezus uit een maagd geboren. Daarna ontmoet Jezus satan. Dit wordt uitgedrukt in de schorpioen van de stam Dan. Daarna kwam hij in diepe wateren terecht (Psalm 124:4) door zijn kruisiging. Dit wordt uitgedrukt door de waterman van Rueben. Dan komt de lente, oftewel de opstanding van de dood. Dit wordt uitgedrukt door de stier. Daarna komt men BINNEN het kamp weer uit bij de stam van Judah waar de koningsster Regulus zich in het sterrenbeeld leeuw bevindt. Regulus is bovendien de ster die het dichtst bij de eclips staat, het pad van de zon en zodoende de kroning van Jezus uitbeeldt. Maleachi 4:2. De 4 cherubs zijn de belangrijkste hoofdrolspelers in dit hemelse ontwerp van de dierenriem van de geschiedenis van de messias BINNEN het kamp van Israël. Zie ook Psalm 19 waar de zon opkomt als een bruidegom en een profetie vertelt aan Israël. Paulus refereert ook aan Psalm 19 in Romeinen 10:18 en verwijst naar Jezus en zijn evangelie die voortgaan als de boodschappen in de zon, maan en sterren. De hemelse profetie stond los van de richtingen van het kompas rond Jeruzalem want Jezus was door satan in de woestijn ten zuidoosten van Jeruzalem bezocht en niet in het noorden waar de stam van Dan zich bevond in het stammenpatroon. Wat wel interessant is, is dat de stam Judah zich ten oosten van de tempel bevond zodat de stam zich altijd voor god bevond die oostwaarts keek. De mensen zouden zich "oriënteren" door het oosten als referentiepunt te nemen zoals wij dat tegenwoordig met het noorden doen. Alle belangrijke optredens en gebeurtenissen van en rondom Jezus - zijn kruisiging, opstanding en terugkeer naar de hemel - vonden plaats BUITEN het kamp tegenover de oostingang.

*

Tempel en geografie

De tempel van Jeruzalem volgde het patroon van de tabernakel die Mozes bouwde in de woestijn. En zoals we hebben gezien was deze

tabernakel weer een afspiegeling van de Tuin van Eden en het Land van Eden. Hiermee houden de vergelijkingen niet op. De tempel en haar omgeving was een afspiegeling van Gods hemelse paleis en zijn hemelse omgeving (Hebr. 8:5, 9:23). De tabernakel was een draagbaar dingetje. En hoewel de latere tempel van salomon was gebouwd van steen, houd en edelmetalen, noemde men de tempel in de volksmond "de tent." De schrijver van het boek Hebreeën noemt de tempel van Herodus "de tent."

De tempel, ofwel tent had 3 compartimenten en DRIE altaars! Ja inderdaad, niet twee maar DRIE altaars! Het 3de altaar is waar Jezus werd gekruisigd. Het heiligste heiligdom lag in het westelijke deel van de tempel. Hier woonde god en hij keek dus naar het oosten waar zich de 2 andere compartimenten bevonden waar de priesters en het volk hun tempeldiensten bewezen. Het 2de deel bevond zich ten oosten van het heiligste heiligdom en werd de heilige plaats genoemd, waar alleen priesters binnen mochten komen. In dit compartiment was het eerste altaar geplaatst vlak voor het gordijn van de ingang naar het heiligste heiligdom. In dit zelfde compartiment maar verder naar het oosten stond het 2de altaar van brandoffers. Ten oosten hiervan was de 3de sectie van de tempel die het hof van de Israëlieten werd genoemd en dat verdeeld was in 2 delen; het westelijke deel voor de mannen en het oostelijke deel voor de vrouwen.

Tenslotte, buiten dit 3de compartiment had Herodus nog iets gebouwd dat we het hof van de heidenen noemen. Formeel hoorde dit deel niet bij de tempel maar het was er zeker aan gelieerd. Hier mochten de heidenen de God van Israël aanbidden. Het hof der heidenen has een oostelijke muur met 1 poort dat de tempelberg scheidden van een diep ravijn dat langs de hele muur lag. Dit ravijn heette Kidron en wordt vele malen genoemd in de bijbel zoals in 1 Koningen 15:13; 2 Kronieken 30:14; Jeremiah 31:40; Johannes 18:1. In de tijd van Jezus was er een brug van deze oostelijke poort van de tempel naar de top van de Olijfberg. Priesters hadden deze brug over de Kidronvallei gebouwd. De brug was gebouwd voor offerdoeleinden en derhalve de brug van de rode vaars genoemd (Shekalim 4:2). Hij verbond de enige poort in de muur van het Hof der Heidenen met een geheiligde weg over de brug die leidden naar een DERDE altaar bij de top van de Olijfberg! Dit altaar wordt in hebreeën geassocieerd met de kruisiging van Jezus.

Het DERDE altaar van de tempel

In Hebreëën 13:10-13 wordt een 3de altaar genoemd buiten het kamp waar Jezus heeft geleden. Heej, dit lijkt wel heel erg op Ezeziel 43:21. Dit 3de altaar bij de top van de Olijfberg was het altaar waar de rode vaars werd geslacht en verbrand, en waar de speciale zondeoffers werden verbrand volgens de wet van mozes (Lev. 4:12). Dit 3de altaar was het heiligdom buiten de tempel van Ezeziel 44:1. Dit 3de altaar was het type altaar waarop Caïn zijn zondeoffer moest leggen, vlak buiten de poort van het Land van Eden.

De betekenis van het 3de altaar

Veel theologen en christenen weten nauwelijks van dit 3de altaar buiten de poort dan wel bij de top van de Olijfberg. In de tijd van Mozes was het heiligste gebied van het hele kamp van Israël voor de ingang van het heiligdom, aan de oostkant. Hier hadden Mozes en Aaron en zijn zonen hun tenten opgezet (Numeri 3:38). Het oostelijke gebied was de kant van het heiligdom dat werd bestuurd door de stam van Judah waaruit later Koning David voort zou komen en nog later een Messias (Numeri 2:3). Het is zelfs zo dat de schrijver van Hebreëën het thema van de tabernakel gebruikt om ons te laten zien hoe Jezus de rituelen van Mozes vervulde met betrekking van zondoffers. En de locatie buiten het kamp in Leviticus 4:12 was identiek met de plaats buiten het kamp in Numeri 19:3. Ook de offerrituelen van tempel en tabernakel komen overeen. De priester die op dit 3de altaar buiten de poort de koe offerde moest in het westen het gordijn voor de oostelijke ingang van de tempel kunnen zien. Net zoals Mozes het gordijn voor de ingang van de tabernakel zag. Dit was één van de redenen waarom de oostelijke muur iets lager was dan de andere muren.

Een panoramisch beeld van Jeruzalem

Vanaf dit 3de altaar waar de rode vaars werd geofferd, het Miphkad Altaar geheten, kon je een behoorlijk eind uitkijken. Je kon het gordijn zien dat voor de oostingang hing van de Heilige plaats (dus niet het heiligste heiligdom). Het altaar van brandoffers was ten zuidoosten van dit gordijn. Het gordijn van volgens Josephus 82 voet hoog en 24 voet breed. Dus zeg maar zo hoog als een gebouw van 8 verdiepingen. Het was dit gordijn dat in tweeën scheurde toen Jezus doodging. Dit gordijn was opgehangen aan een stenen bovendrempel die meer dan 30 ton woog. These enorme dimensies geven ons een beeld van de grootsheid

van het tempelgebied. En daarom was het ook niet moeilijk om het gordijn waar te nemen vanaf de Olijfberg. Vanaf de Olijfberg moet dit een indrukwekkend gezicht zijn geweest, zoals ook de apostelen beaamden: Mat. 24:1-3.

Terug naar de kruisiging van Jezus. De schrijver van Hebreeën schrijft: "de kadavers van de offerdieren worden buiten het kamp verbrand." - Hebr. 13:11. Deze tekst is geschreven binnen de context van de kruisiging van Jezus. Hij schrijft: het bloed van de offerdieren wordt het heiligdom binnen gebracht." Hij refereert duidelijk aan de tempel die op dat moment bestaat en zeker niet aan het tabernakel van Mozes. De schrijver zegt dat Jezus buiten de stadspoort heeft geleden. Voor een jood uit de 1ste eeuw was het een uitgemaakte zaak dat hiermee een zeer bekende locatie buiten de tempel werd bedoeld en wel de Olijfberg. Het kamp van Israël had in de wildernis geen zichtbare fysieke muur om zich heen. Dit kamp had alleen een denkbeeldige grens die zich 2000 cubits van het centrale deel van de tabernakel bevond. Ook in de tijd van Jezus had het kamp rond Jeruzalem geen muren. De 4 muren die er wel waren, waren niet de grenzen van het kamp. De echte grenzen van het kamp van Israël bestonden uit een cirkel met een radius van 2000 cubits rond de tempel. Dit is waarom het 3de altaar voor de rode vaars en andere zondeoffers bij de top van de Olijfberg lag, vlak voor de oostgrens van het kamp. Dit was bijna een halve mijl verder dan de oostelijke muur van Jeruzalem. Het Kamp van Israël was dus totaal iets anders dan het ommuurde Jeruzalem. De Bijbelse uitdrukking "buiten het kamp" betekent dus minstens 2000 cubits buiten de tempel. Welke offers ook gebracht werden, vredesoffers, brandoffers, maaltijdooffers, zondeoffers etc., altijd werden ze ten oosten van de tempel of tabernakel geofferd. Dus waarom zou Jezus daar een uitzondering op zijn?

De rode vaars en Jezus

De rode vaars, een jonge koe werd door de hogepriester naar de Olijfberg geleid om daar te worden geslacht en tot as te worden verbrand. Net zoals Jezus de schepping zou reinigen van alle zonden. - Hebr. 9:13,14.

Het sprenkelen van het aswater en het druppelen van het bloed van Jezus bij de kruisiging werden met elkaar vergeleken door de auteur van Hebreeën. De rode kleur van de koe was een andere associatie met de kleur van bloed. Het is zelfs zo dat de priesters en de tempel zelf werden gereinigd door het sprenkelen met aswater, Numeri 8:7, Ezeziel 43:26. In de brief van Barnabas die was geschreven door een bekende jood in 90

na christus, bevestigt de auteur ook: "het kalf IS Jezus; net zoals de hogepriester de rode vaars oostwaarts van de tempel over de burg over de Kidron vallei leidden, naar het Miphkad altaar op de olijfberg, zo leidden de preisters Hem (Jezus) ook naar de slachtbank. Hedendaagse christenen denken dat Jezus juist ten westen van de tempel was gekruisigd, precies diametraal tegenover de echte locatie. Ja, de auteur van Hebreeën 13:13 zegt zelfs dat gelovigen mee moeten gaan met Jezus naar de locatie buiten het kamp waar hij gekruisigd zal worden. Bovendien is het de priesters VERBODEN om van het offer te eten. Hiermee wordt dus op de locatie van het 3de altaar buiten het kamp bedoeld. Hebr. 13:10, Lev. 6:30.

*

De Tuin van Eden

De Tuin van Eden lag in het Land van Eden. De Tuin bestond uit 2 delen. Het eerste deel was het voornaamste deel en het binnenste gebied waar god direct contact had met Adam en Eva. Dit binnenste gebied correspondeerde met het heiligste heiligdom in de tabernakel en tempels waar God zijn zetel had. Het 2de deel van de Tuin was het deel buiten dit gebied maar nog steeds binnen de Tuin. Het had duidelijke grenzen met het omringende land van Eden. Dit 2de deel van de Tuin beantwoorde aan een gebied ten oosten van het heiligste heiligdom en werd de heilige plaats genoemd in de tabernakel en tempels. Hier voerden de priesters hun diensten uit. Buiten de Tuin van Eden lag het Land van Eden. Adam en Eva werden hier naartoe verbannen. Het was juist in dit gebied bij de oostelijke poort waar Kaïn en Abel een altaar bouwden voor god die nog steeds in de Tuin rondhing. Dit altaar was gebouwd bij de oostelijke ingang naar de Tuin. En daar brachten zij hun offers. Dit specifieke altaar werd bekend als het altaar van brandoffers, direct oostelijk van de heilige plaats in de tabernakel en de latere tempels. De joodse autoriteiten begrepen dat het hele gebied van Eden symbolisch was voor het Hof van de Israëlieten in de tabernakel en tempels. En het omvatte ook de gebieden rond de heiligdommen die het Kamp van Israël werden genoemd. Dus de 2 delen van de Tuin en het Land van Eden samen werden geïdentificeerd als de 3 compartimenten in de tabernakel en de latere tempels, te weten: 1. Het heiligste heiligdom, 2. De Heilige plaats stelde de 2 delen van de Tuin voor en 3. Het Hof van Israël met het Kamp van Israël stelden de rest van het Land van Eden voor. Laten we eens naar dat Land van Eden kijken.

Het land van Eden had grenzen

Kaïn werd uit het Land van Eden verdreven. Dus kwam hij in het land van Nod terecht, dat het land van zwerven betekent. Dit land lag ten oosten van Eden. In de tijd van de latere tempels beantwoordde dit gebied aan de gebieden van de heidenen buiten Jeruzalem (ofwel buiten het Kamp gebied van Israël). Het was in dit gebied ten Oosten van Eden toen God zei dat Kaïn een dieroffer aan de poort zou brengen. Dit dieroffer zou tegen de deur aan liggen en een zware last zijn. Geen wonder want Kaïn had flink gezondigd door zijn broer Abel te vermoorden. Dus zou god een dier offeren dat correspondeerde met een zware schuld. Het offer moest levend naar de deur worden gebracht. Deze deur was de oostelijke ingang terug van Nod naar het Land van Eden. Het offer werd op een altaar gelegd of gezet direct voor de oostelijke ingang naar het Land van Eden.

De sleutel naar de plaats van de kruisiging van Jezus

In de tijd van de latere tempels was er een altaar dat correspondeerde met het altaar waarop Kaïn zijn offer bracht voor de oostelijke ingang van het Land van Eden. Ezekiel zei dat dit altaar ten oosten stond van de tempel en BUITEN het heiligdom, Ezekiel 43:21. Dit was een heilig stuk huisraad dat bij de tempeldienst hoorde maar dus buiten het heiligdom stond. Op dit altaar werden door Mozes enkele hoofdzonde offers tot as verbrand. Onder andere het offer van de rode vaars werd op dit oostelijke altaar gebracht buiten het heiligdom. In termen van Eden gesproken, bevond dit altaar zich ten oosten van Eden. En waar bevond het altaar zich in verhouding tot de tempel? In de tijd van Jezus bevond dit buitenste altaar zich bij de zuidelijke top van de Olijfberg, direct ten oosten van de tempel. Het was hetzelfde type altaar waar Kaïn zijn offer bracht in Genesis 4:7. In de tijd van Mozes was het Kamp van Israël synoniem met het Land van Eden. Het altaar van Kaïn was analoog aan dat van Mozes (en later salomon en herodus) dat hij buiten het kamp van Israël positioneerde. Ezekiel zei niet alleen dat dit altaar in het oosten stond buiten het heiligdom (Eze. 43:21) maar zelf ook een heiligdom was (Eze. 44:1). Dit altaar bevond zich 2000 cubits ten oosten van het centrale deel van de tempel. Dit alles is de sleutel tot de locatie waar Jezus is gekruisigd.

Symbolische relaties

De overeenkomsten tussen het altaar van Kaïn in het land van Nod en het altaar van de rode vaars op de Olijfberg (Eze. 44:1) zijn een aanwijzing dat Jezus gekruisigd is oostelijk van de tempel. Dit zou overeenkomen met het speciale zondeoffer voor moord dat Kaïn moest brengen op het altaar voor de ingang van het Land van Eden. In Hebreëen 13:11:13 staat dat de kruisiging buiten de poort en buiten het kamp van Israël plaatsvond dat werd geassocieerd met het Jeruzalem van de eerste eeuw. Voor ons mag deze aanwijzing niet duidelijk genoeg zijn maar iedere scholier in die tijd wist wel degelijk wat er met die uitdrukking werd bedoeld. Namelijk dat Jezus was gekruisigd op de Olijfberg. Hebreëen biedt genoeg informatie om uit te maken dat Golgota zich op de zuidelijke top van de Olijfberg moet hebben bevonden.

*

Adam, de zoon van God

In de bijbel worden 2 mensen de Zoon van God genoemd. In 1 Kor. 15:45 lezen we van de eerste en laatste Adam. Deze zin herinnert ons aan het principe, eerst het natuurlijke, dan het geestelijke. Ons begin is in God, als je alle geslachtsregisters zou herleiden. We stammen allen af van Adam. Fascinerend is dat de eerste Adam opgenomen is in het geslachtsregister van christus jesus. Wil je weten wie je bet overgrootvader was, of de opa van de opa van je opa? Puzzel er maar op los. Maar één ding is zeker; ergens kom je bij Adam uit. Het ergste is dat we nogal negatief over onze voorvader Adam denken. Hij zondigde namelijk middels Eva. Sindsdien denken we dat de mensen van vroeger domme barbaren waren. Wat niet zo is. Toen de adem van God in Adam kwam, werd hij een levende ziel, een persoon. Hij was de wens van god die tot uitdrukking kwam in een menselijke vorm, en wel één die was geschapen in het beeld van god. We mogen ons afvragen waarom god zichzelf op deze manier manifesteerde, door de mens te scheppen en waarom hij er een valstrik bij leverde die we nu, achteraf de zondeval noemen. En hoe zit het met de laatste Adam? Hij was als lid geboren van het Adamitische ras, net als wij allen. Zijn moeder was Maria. Sommigen zeggen dat hij 2 naturen had en een soort godmens was. 2000 jaar na de kruisiging verheugen we ons nog steeds in de vele wonderen die Jezus deed en die we natuurlijk toeschrijven aan zijn godheid. Maar klopt dit wel? Om te wandelen zoals hij dit deed, moeten we eerst snappen wat zijn echte natuur was. Wat zei de MENS Jezus over zichzelf? Het

evangelie bevat 78 verwijzingen waarin Jezus zichzelf de mensenzoon noemt. Slechts 42 keer wordt Jezus de zoon van god genoemd. Hiervan beaamt Jezus slechts een paar keer dat hij de zoon van God was.

Hoe functioneerde hij? In Johannes 5:19 lezen we,

Dan antwoordde Jezus en zei tot hen: "Amen! Amen! Ik zeg tot jullie, de Zoon is niet in staat iets uit Zichzelf te doen, indien Hij het niet de Vader ziet doen. Want wat Die ook zal doen, op gelijke wijze doet ook de Zoon deze dingen. In Joh. 5:30 staat weer zoiets. Jezus was dus beperkt in wat Hij wel en niet kon doen. De vraag is: was Hij degene die in Mat. 1:23 was voorspeld? Een maagd die een kind zou baren? We mogen aannemen van wel. Zijn neef, Johannes de Doper sprong als foetus op in de buik van zijn moeder toen Maria kwam. En Simeon zei van Jezus: Mijn ogen hebben uw redding gezien. Er was het moment waarop zijn ouders hem meenamen naar de tempel in Jeruzalem voor het Paasfeest. De 12 jarige Jezus kwam met hen mee maar op een bepaald moment raakte hij zo in gesprek met de ouderlingen en rabbijnen die versteld stonden van zijn kennis en inzichten. Hij bleef zelfs achter zonder dat zijn ouders het door hadden. Toen ze hem vonden, vond hij het niet nodig om zich te verontschuldigen. Integendeel, bijna leek het erop dat zij zich moesten verontschuldigen. Ze hadden kunnen weten waar hij was. In zijn vader's huis.

Waren zijn opmerkingen van een kindgod of van een knul die onaangeroerd was door de zonde? We moeten weten dat iederen joodse jongen verondersteld was om de geschriften goed te kennen. Van Jezus als toehoorder werd bovendien verwacht dat hij kritische vragen stelde. In Lucas 2:52 lezen we dat Jezus in wijsheid toenam en steeds meer in de gunst raakte bij god en de mensen. Dit was duidelijk een proces van zijn ontwikkeling als mens. In hem was de volheid gezaaid als ook een groeiend bewustzijn ten aanzien van wie hij zelf was in relatie met zijn aardse omzwervingen. Desalniettemin zou hij als mens functioneren net als wij. In Handelingen 10:38 vinden we de sleutel tot hoe hij functioneerde in zijn aardse bediening. Petrus zei dat het God was die hem zalfde met de geest en met kracht. God was MET hem. Zijn Zoonschap was net als het onze, beperkt door de wil van de Vader. De werken die Hij deed waren dus in overeenstemming met onze vader's wil. Als hij als een Godmens had gefunctioneerd, had hij geen zalving nodig gehad of een doop door Johannes. Onze Vader in de hemel had een doel met de beperking die hij Jezus op legde ten bate van ons. Toen hij

gedoopt werd door johannes, kwam de heilige geest over hem. deze gebeurtenis werd door Mattheus, Marcus en Lucas genoteerd. In Mattheus dat voor de joden is geschreven, Zegt een stem: "Dit is mijn geliefde zoon." Marcus en Lucas noteren het iets anders: "Jij bent mijn geliefde zoon." Duidelijk was er hier sprake van een openbaring aan Jezus over zijn plaats en doel op aarde.

Jezus functioneerde op het niveau van de mens Adam. In 1 Tim. 2:5 lezen we: er is 1 god en 1 middelaar tussen god en de mens. Dit is de MENS Jezus christus. Er staat niet de God Christus maar de Mens Christus. Het was de mens die stierf en de mens van vlees die uit de dood was opgewekt. God zelf hoefde niet uit de dood te worden opgewekt omdat God niet kon sterven. Twee zaken moeten even benadrukt worden: allereerst het feit dat Hij tot zonde werd en ten tweede het feit dat hij een vloek werd voor ons. In 2 Kor. 5:21 wordt een heftige verklaring afgegeven: Jezus die nooit zonde had gekend, zoals de eerste Adam deze wel had gekend, werd zonde. Hoe Hij de zonde WERD, gaat mijn pet te boven. We zouden nog denken dat hij een zonde-offer was maar nee, hij werd zonde. Vervolgens werd hij ook nog een vloek. Galaten 3:13 zegt duidelijk: "Christus redde ons van de vloek van de wet en werd een vloek voor ons - het is geschreven dat iedereen die aan een boom hangt, vervloekt is."

Dit slaat natuurlijk niet op ons. Er was een kenosis voor nodig, een zelflediging. Maar hoever ging deze? Net zover als nodig was voor hem om zijn bestemming te vervullen op ons niveau maar met de bestemming die God met hem voor had. Maar was het het niveau van Adam voor of na de val maar dan als geboren zijnde zonder zonde? * zondeval is onbijbels. Binnen de realiteit van de eeuwigheid, bestond hij in de vorm van God als een deel van de goddelijke familie. Het besluit was gemaakt om op aarde niet verder als god te functionaliseren. Hiervoor ledigde Hij zichzelf en nam de gestalte aan van een slaaf. Dit was een uitstekend punt omdat de mens een slaaf van de zonde was. En Jezus nam de positie aan van een slaaf van god. Als mens groeide hij fysiek, at en sliep en was diverse malen beproefd. Zijn leven begon als dat van een baby die melk dronk aan de moederborst. Toen de geest hem opdroeg om alleen de woestijn in te gaan, moet hij zich best even achter de oren hebben gekrabd. Hier was het bovendien waar de duivel hem op de proef stelde. Hij was beproefd om iets VOOR zichzelf te doen MET zichzelf, namelijk zomaar brood uit stenen tevoorschijn toveren. En VAN zichzelf, om even later alle koninkrijken van de wereld zich toe te

eigenen. Deze periode van beproevingen duurde 40 dagen waarvan ons slechts 3 voorbeelden zijn gegeven. Hoeveel andere beproevingen waren er misschien nog? De vraag rijst: kon de MENS Jezus falen bij al die beproevingen? Kon Hij hebben gezondigd? Nu stellen we de volgende eerlijke vraag: ALS Hij niet kon falen bij ALLE beproevingen, was er dan fraude in het spel? Zo ja, dan kan Hij niets voor ons betekenen.

In Hebr. 2:18 en 4:15 staat:

Want door wat Hij geleden heeft, beproefd zijnde, is Hij in staat de beproefden te helpen*. Want wij hebben niet een Hogepriester Die niet in staat is mede te leven* met onze zwakheden, maar Één Die beproefd is in alle opzichten, zonder te zondigen. Hier staat duidelijk dat hij deelnam in ons bloed en vlees en op alle mogelijke manieren getest was, ook seksueel en moreel. Nergens staat dat hij met Maria Magdalena was getrouwd en na zijn opstanding kon dit niet meer. In Hebr. 4:15 staat dat de hogepriester geen loze kreten van sympathie slaakte. Integendeel, Hij wist door ervaring waar hij over sprak omdat hij de test had volbracht. Als Jezus een soort mensgod was, hadden zijn woorden geen betekenis want natuurlijk zou god elke test doorstaan. Er was in hem geen ruimte waar de begeerten die tot zonde leidden zouden groeien. En dus zondigde Hij niet. In tegenstelling to Adam die wel toegaf aan zijn begeerten.

Laten we Jes. 53 er bij nemen. In vers 3 staat:

Die veracht is en vermeden onder mensen, een man van pijnen en Die ziekten kent, als iemand Die Zijn gezicht verbergt, Die veracht is en wij achtten Hem niet.

In Vers 6 staat:

Wij zijn allemaal, als een schaapskudde, afgedwaald, elk van zijn weg. We keerden om en JAHWEH kwam in Hem tussenbeide voor de verdorvenheid van ons allemaal.

Vers 10:

Maar JAHWEH verlangt er naar Hem te verbrijzelen. En Hij veroorzaakt dat Hij gewond wordt, wanneer Zijn ziel een schuldoffer brengt. Hij zal een zaad zien, Hij zal dagen verlengen en het verlangen van JAHWEH zal voorspoedig zijn in Zijn hand.

Vers 12

Daarom zal Ik Hem een deel geven onder de velen en met de machtigen zal Hij buit verdelen, aangezien Hij Zijn ziel in de dood heeft geledigd. En Hij werd geteld met de overtreeders en Hij draagt de zonden van velen en voor de overtreeders komt Hij tussenbeide. Jezus als zoon van God kon dit niet doen. Hij kon het alleen doen als de mensenzoon. De 2de Adam slaagde op alle fronten waar de 1ste Adam had gefaald. Laten we Johannes 10:30 citeren: "Ik en Vader zijn één." (Er staat niet: Ik en MIJN/DE Vader zijn één.) Dit is waar de joden Hem van beschuldigden, dat hij gelijk aan God was. Hij herinnerde hen aan de geschriften, Psalm 82:6, "Ik zei: "Jullie zijn elohims en jullie zijn allen zonen van de Allerhoogste."

Hij erkende zijn zoonchap en zijn relatie met god. Maar hij was nog steeds beperkt in zijn kunnen tot het doen van de Wil van zijn Vader. Hij deed NIETS van zichzelf. Dit is precies hoe de zonen van God zullen functioneren. We zijn IN Christus en wandelen in beperktheid waarbij we alleen de wil van god doen.

*

Jezus is ergens...

Adam verborg zich voor God. God vroeg: Adam waar ben je? Nu verbergt God zich voor ons. En wij vragen steeds: god waar bent u? En waar is Jezus? Jezus is opgestaan uit de dood. Dus is Hij ergens. Als de geest van God in ons nieuwe lichaam komt, hebben we ook weer een ziel. Met deze ziel ruiken, we, voelen, horen we. We zien het licht en horen geluiden die we nooit voor mogelijk hadden gehouden. En als we voor ons kijken zien we een man: Jezus. Op dit moment is Hij ook ergens. Hij bestaat ergens in deze tijd en ruimte. Hoe kan een dood lichaam weer levend worden? Veel mensen zijn gecremeerd. Waarschijnlijk gebeurt het anders. Ons lichaam regenereert zichzelf elke 7 jaar. Wij zijn niet meer dezelfde persoon als 7 jaar geleden, wij hebben een ander lichaam. Maar dezelfde geest en dus dezelfde identiteit. Mogelijk krijgen we dus een ander lichaam, maar nu wel één dat niet meer stuk kan. Lazarus kreeg zijn eigen lichaam terug en Jairus. Maar zij zijn opnieuw gestorven en krijgen mogelijk ook een ander lichaam. Na de opstanding zijn we dezelfde personen als die we ooit waren maar met een geestelijk lichaam en een nieuwe ziel.

Wat is de ziel?

De ziel is niets! Geen substantie. Stel, ons lichaam is een blauw filter en de geest een geel filter. Dan worden we samen groen. Haal je lichaam en geest uit elkaar zoals na de dood gebeurt, dan verdwijnt de kleur groen in het niets. De ziel is te vergelijken met een samengestelde kleur. Het greekse woord voor het onzichtbare is hades. Dat gebeurt er met de ziel. Deze lost op in het niet.

De rest van de doden

Openbaring 20:5 zegt dat de rest van de doden niet eerder zal opstaan uit de dood dan na de 1000 jaar. Inderdaad, het lichaam keert na de dood terug naar de aarde en de geest terug naar God, Prediker 12:7, Joh. 23:46. De ziel lost op in het niet. De ziel is technisch gezien geen vast onderdeel van ons maar een mengsel. Het feit dat we zien, horen, ruiken en voelen is te danken aan de combinatie van geest en lichaam, genesis 2:7. Adam werd geen ziel genoemd tot de geest in hem was geblazen. Een mens heeft geen ziel maar wordt figuurlijk gesproken een ziel.

Na de opstanding

Als we opstaan uit de dood herinneren we ons alles van dit leven. We herinneren ons de hel waar we doorheen gingen om na de opstanding het contrast te voelen met de glorie die ons te wachten staat. Kunnen we de glorie voelen als we het contrast niet herkennen? God werkt met contrast: in dit leven gaan we door de hel, om na de opstanding de vruchten te plukken. Het enige nut van het kwaad is om als contrast te dienen. Al onze levenservaringen zijn opgeslagen in de geest. De geest die we na de opstanding terugkrijgen van God is onze harde schijf. Als onze geest na de dood terugkeert naar god is hij zonder bewustzijn. Zie genesis 2:7. Alleen de combinatie van lichaam en geest maakt ons bewustzijn. Onze geest leeft niet door na de dood maar blijft wel bestaan. Ieder van ons heeft een eigen unieke geest die is toebedeeld door God. Ook de dochter van Jairus kreeg de geest terug waarna zij opstand uit de dood. Lukas 8:55. Onze geest lost niet op zoals de ziel maar wordt na onze dood in bruikleen genomen bij God, samen met de geest van onze geliefde. Bij de opstanding krijgen we de geest weer terug.

*

De inwonende geest

Velen protesteren tegen de gedachte dat christus in iedereen leeft. Er is een verschil tussen de aanwezigheid van christus aan de ene kant en Hem, die zichzelf een thuis maakt, waar Hij is. Inderdaad, Christus is in de hele schepping aanwezig. Maar aanwezig zijn voor Christus is 1 ding; iets anders is om ook daadwerkelijk actief te zijn voor behoudenis waar hij aanwezig is. Ook in het evangelie is op veel plaatsen sprake van een tijdsverschil tussen christus die slechts aanwezig is en christus die actief wordt in de zin van behoudenis en redding. Bijvoorbeeld tussen het moment waarop Jezus arriveerde in de scene waar vrienden en familie van Lazarus boos waren over zijn dood. en dat moment waarop christus zijn vriend uit de tombe tot leven riep. Dus het is 1 ding voor christus om al aanwezig te zijn in een man of vrouw voordat Hij begint met zijn reddend werk door genade te regenereren naar het punt waarop Christus die persoon deel laat zijn van het lichaam dat de tempel is van de heilige geest. Christus in ons wordt vervuld/voltooid door het actief inwonen van christus in ons. Aanwezig zijn is 1 ding, inwonen gaat veel dieper. Dan is er het woord "volharden" versus het woord "inwonen." Wij volharden in onze inwoning. Christus volhardt in ons terwijl hij ons tot zijn woning maakt van binnenuit waar Hij altijd was. God werkt altijd van binnen naar buiten en er is geen belemmering van buitenaf die hem eerst tegenhoudt. Nee, het is andersom, geen enkele lichaamscel zou kunnen bestaan zonder christus in ons die als een soort lijm al onze lichaamcellen bij elkaar houdt. Hij is de schepper en ondersteuner van het universum in zijn microkosmos en macrokosmos. In christus zijn we de tempel van God, zowel individueel als collectief maar deze realiteit wordt uitgedrukt en overgebracht aan ons door christus in ons. God heeft, in christus ons al verhoogd en de mensheid tot zijn woning gemaakt door de verheerlijking van Jezus. Christus is de inwoning van God en wij zijn de vele kamers van de woning. En nu zitten we in de fase waarin we onszelf leren kennen door christus in ons. Wie zijn wij in christus, die vraag is belangrijk. Alles wat christus gedaan heeft en nog steeds doet, houdt verband met het feit dat Hij zijn thuis in onze harten maakt door geloof. De Vader verblijft in christus die in ons verblijft en ons met Hem tot God's woning maakt.

*

Verzoening

Over Sodom en Gomorra. God verbrandde de steden van de vlakten. Judas 7 zegt dat deze mensen de wraak van het eeuwige vuur zouden proeven. Definitief dus. De inwoners van Sodom zijn nu in het eeuwige vuur. Maar wat zegt Jezus in Matteus 11 en 12? Het komende oordeel zal dragelijker zijn voor de inwoners van Sodom dan voor de huidige generatie. Wat? Tolerantie, in het oordeel? Hoe werkt tolerantie in het oordeel? Worden de vlammen van de hel wat lager gezet? De inwoners van Tyrus en Sodom zullen opstaan en de generatie veroordelen tegen wie Jezus persoonlijk sprak. Opstanding van de inwoners van Sodom die al hun eeuwige straf ondergaan ... staan op uit de vlammen van het eeuwige hellevuur? Jezus zei dat als de inwoners van Sodom en Tyrus zijn boodschap hadden gehoord, ze zich zouden bekeren. Dus: als ze het alleen maar hadden gehoord, waren ze al in staat geweest om zich te bekeren. Zo slecht waren ze blijkbaar toch niet. Helaas, te laat, ze zitten al midden in de vlammen. Had Jezus maar eerder moeten komen. Maar dan hadden ze zich zeker bekeerd! En hoe wist Jezus eigenlijk dat de inwoners van Sodom en Tyrus zich zouden hebben bekeerd? Behalve als het zo gebeurt dat iemand het echte nieuws hoort, dit ook oppikt. Blijkbaar zijn we gemaakt voor redding en niet voor verdoemenis. Laten we nu eens kijken naar Ezeziel 16. In het oordeel zal het volk van Israel hersteld worden in zijn oorspronkelijke staat. Samen met hun, zal ook het volk van Tyrus en Sodom in de oorspronkelijke staat worden hersteld.

Wat?

Mensen die in het eeuwige vuur branden, worden hersteld in hun oorspronkelijke staat? En God zal een verbond met hun sluiten en hun vergeven. Dat zal nogal verrassend zijn voor Israel omdat juist Israel zoveel meer slechte dingen heeft gedaan dan Sodom. Het zal een eeuwig verbond zijn dat hun zal beschamen want Israel heeft het goede nieuws wel degelijk gehoord maar destijds niet ontvangen. Hier zijn dan Israel, Sodom, Tyrus, allen samen verenigd, hersteld en vergeven.

*

Herstel van alles

De bijbel kent 114 manieren om Jezus te prijzen. Daarentegen spreekt Hebrëeën 13 over Jezus die buiten het kamp lijdt en ons aanspoort ons bij hem te voegen om in zijn lijden te delen. We hebben hier immers

geen permanente stad maar we verlangen juist naar de stad die spoedig de onze zal zijn. Deze wereld is niet ons thuis, we zijn vreemdelingen in een vreemd land en het valt soms niet mee onder die omstandigheden Jezus te eren. Het licht van ons lichaam is het oog. Kijk je normaal uit je ogen, dan is je lichaam vol licht. Kijk je boos uit je ogen, dan is er duisternis in je, Lukas 11:34. Hieruit kun je al opmaken dat er niet 2 rivaliserende machten in de schepping zijn maar 1, YHWH met wie we van doen hebben. En zelfs als we weten dat YHWH alles voor ons kan doen, kunnen we hooguit op het geloof van ons heldere oog vertrouwen als YHWH niet alles doet wat we vragen, of zelfs helemaal niets doet. Ook als de gevangenisdeuren gesloten blijven, de trouwring niet gevonden wordt, blijft dat heldere oog in Gods richting kijken.

Daar is niets op tegen. Ik wil God graag leren kennen in de duisternis waar alle hoop vervlogen lijkt, wetende dat hij alles voor me kan doen. Wat we het liefst willen is helderheid. Net als bij Elisha de profeet die over de Shunammitische vrouw zei: "laat haar alleen, want zij heeft verdriet en de Here heeft het voor mij verborgen gehouden," 2 Koningen 4:27. Jesaja zegt tegen de Here: u bent waarachtig een God die zich verborgen houdt: Jes. 45:15. De Here zegt tot Jeruzalem door Jesaja: voor een kort moment heb ik u afgewezen, maar met diepe compassie breng ik u terug. Jes. 54:7-8. Dit was een antwoord op Koning David's vraag: mijn god, mijn god, waarom heeft u mij verlaten? Psalm 22:1. Als Jezus zich verlaten voelde, hoeven we niet gek op te kijken als we ons soms ook zo voelen. Als God ons de genade heeft geschonken om naar alles, wat het ook is, te kijken met een helder oog, duurt de doodstrijd niet zo lang, hoewel de pijn die we voelen intens kan zijn. Zo hadden wij ooit een prachtige herdershond die de schrik van alle katten was. En ook van alle honden, want hij was de sterkste. Tot hij dood ging. Dat was wel even tandenknarsen. Maar ook zijn leven is in Gods handen. Valt er niet 1 mus dood neer als God het niet wil? Matteus 10:29. Wat voor mussen geldt, zal toch zeker ook voor herdershonden gelden? Wat een ontzagwekkende verklaring over Gods zorg over zijn hele schepping. Hij heeft de hele schepping onder frustratie gebracht in hoop. Welke hoop? Dat de schepping zelf bevrijd zal worden uit zijn verval. Rom. 8:21. Nadat Petrus en Johannes de kreupele man hadden genezen bij de poort (Handelingen 3:1-10) kwamen de mensen van alle kanten op hun af. Petrus verzekerde hun: Dat is Jezus die in de hemel moest worden opgenomen tot de tijd aanbreekt waarin alles moet worden hersteld."Hand. 3:21. Petrus heeft het dus niet alleen over mensen maar over alles: onze huisdieren maar

ook: handdoeken, typemachines, fietsen, alles! Toen God in Genesis de aarde schiep met ALLES erop en eraan, zag hij tenslotte dat het goed was. Erg goed zelfs. De mens was bovendien zijn ultieme schepping waarvan de schrijver in de Bijbel zegt: wie is de mens, dat u aan hem denkt? Het mag zo zijn dat de mens tijdelijk onder de engel staat maar dat zal spoedig veranderen. Alles wordt straks aan de mens ondergeschikt gemaakt. We zien dit terug in de schrijver die het papier onderwerpt, de schilder die het doek vol schildert, of de koning op de troon. En hier ligt het grote probleem. Alles is aan ons ondergeschikt, alleen zien we dat niet zo. Mogelijk omdat ons oog niet helder is. Niettemin moedigt de schrijver ons aan: "maar we zien Jezus die iets minder was dan de engelen, nu gekroond in glory en eer omdat hij de dood heeft ondergaan, opdat hij door de genade van God ieders dood mocht proeven. Zo is de cirkel van het lijden weer rond, met dit verschil dat we in het midden van de ellende God nog helderder zien dan eerst. We kunnen in Christus rusten en ophouden met werken, bezorgdheden en angsten.

Eigenlijk zijn er 3 testamenten: eerst Gods verbond met Abraham, een unilateraal verbond. Daarna met Mozes een bilateraal verbond tussen God en Israel. En dan nu de vervulling van het eerste verbond dat God in het begin maakte met de HELE schepping. God zegt van zijn NIEUWE schepping in Christus: het is erg goed en dat slaat op alles, de tuinstoelen, de radiowekkers, de fotolijstjes, de ozonlaag; ALLES. Paulus zegt het ook nog eens: God zal alles in zijn zoon christus samenbrengen: ALLES. Dus ook het Boeddhisme, de islam, Hindoeïsme. In christus zijn we uitverkoren om aan de rest van de schepping het goede nieuws te brengen. Nu en in de volgende eeuw. Efe. 1:9-11. In Efe. 4 zegt paul dat Hij die naar de aarde is afgedaald, ook naar de hemel is opgestegen om ALLE dingen met hemzelf te vervullen. ALLES: boeken, dieren, stoelen, pannen, stripboekjes, etc. Maar ook geestelijk. Als voorbeeld neem ik een boer die zijn land bewerkt. Neemt hij niet af en toe even pauze en gaat hij niet het onkruid en het afval of de dode gewassen om de zoveel tijd verwijderen en op de grote stapel verbranden? Zo werkt God in ons ook. God cultiveert zijn veld in ons waarin ook het onkruid is gezaaid. Hij zal het verwijderen op dezelfde manier als waarop hij met andere onvolkomenheden in ons omgaat. Hij is het reinigende vuur in ons: Mat. 13:36-43, Heb. 12:29. Jezus geeft en neemt maar ooit zal ik onze hond weer terugzien maar dan wel in verheerlijkte vorm. En ook de andere spullen die ik niet meer heb.

*

De Hemelse Machten

De hemelse machten daar ver boven ons WETEN wie wij zijn. Ze kennen onze namen, weten waar we wonen en onze bestemming. Dit onthutsende beeld wordt in Efeziërs 3:9-11 door Paulus geschetst. In vers 10 staat "nu."

Gods genade wordt OP DIT MOMENT bekend gemaakt aan de hemelse machten, DOOR de gemeente van Christus. OP DIT MOMENT, wij zien de hemelse machten niet maar zij zien ons wel. Deze hemelse machten zijn geen doden of spoken of geesten. Maar ze zijn nooit in het vlees geweest. Net als Jezus bewegen wij ons anoniem door de mensenmenigte. Aan de buitenkant kan niemand zien dat we christen zijn. Maar als je denkt dat NIEMAND daarboven je ziet, pas op: de hemelse machten volgen ons op de voet. Kijk omhoog en zij kijken terug. Alleen zien wij dat niet maar zij zien ons wel.

De hemelse machten schiepen aarde en heelal

Genesis 1: - de Elohim schiepen het heelal en onze aarde. Elohim is meervoud. Naast God zijn er nog andere wezens die mee hielpen aan de schepping, ook goedaardige wezens. El is de ene absolute god. Dit neemt niet weg dat er andere hemelse machten zijn, Elohim dus. God haalde zelf de trekker niet over. Hij opereert in de fysieke wereld door ondergeschikte hemelse machten. Velen van hen zijn goedaardige wezens. Overigens zijn ook de kwaadaardige hemelse machten ondergeschikt aan God. El betekent, "ondergeschikt-maker," een macht die alles aan zich ondergeschikt maakt. Elohim betekent, co-ondergeschikt-makers. De Elohim handelen in perfecte overeenstemming met Gods wil en maken het universum ondergeschikt aan die ene god, "El," geheten, door de ultieme co-ondergeschikt-maker, Jezus.

*

Goed versus heilig

God schiep de mens en Hij die de mens schiep, voorzag in het onderhoud van de mens die hij geschapen had. De mens dankte zijn bestaan aan God en het was Gods bedoeling dat de mens afhankelijk van hem zou zijn gedurende zijn hele leven. En de Heer plantte een tuin, ten oosten, in Eden en daar zette hij de mens in die hij geschapen had. En uit de grond

liet YHWH elke boom groeien die voor de mens plezierig was om naar te kijken, eten opbracht met de levensboom in het midden van de tuin evenals de boom van goed en kwaad. Met deze 2 bomen laat God ons 2 wegen zien om zich door het leven heen te slaan.

Wat is het principe van goed en kwaad?

Als we volgens het principe van goed en kwaad willen leven, moeten we steeds de vraag stellen: is dit goed of is dit slecht? Is het goed om dit te doen? Zich in te zetten voor het milieu? Tegen armoede vechten? Of zou het slecht zijn dit te doen en kan ik mijn tijd beter in studie stoppen? Veel christenen en uiteraard niet-christenen blijven met dit soort vragen zitten. Soms tot ze er gek van worden, blijven ze met die afwegingen in hun hoofd malen. Ze zijn er gefixeerd op het goede te doen en in ieder geval het kwade te vermijden. Veel christenen leven een leven wat volgens hun zelf christelijk is. Zodoende wikken en wegen ze elk standpunt af. Pas als ze zeker zijn van hun afweging, voor zover mogelijk, maken ze een keuze. Als het ze maar een "goed gevoel geeft." En hier wordt het gevaarlijk. Want YHWH zegt: van de Boom van Goed en Kwaad zul je niet eten. Als je dat wel doet en zelf onderscheid maakt, zul je sterven. Zelf inschatten wat goed en kwaad is, is niet christelijk. Dat is leven onder de wet, onder het oude verbond. Het is handelen en leven volgens ethische conventies, niet volgens christelijke.

Christendom is gebaseerd op leven

Christendom is een zaak van leven. Als je christen bent, bezit je een nieuw leven. Als je dat nieuwe leven hebt, vraag je niet: zal ik dit of dat doen maar andersom: als ik dit of dat doe, hoe zal dat mijn nieuwe leven beïnvloeden? Hoe zal mijn nieuwe leven daarop reageren? Oftewel: het is merkwaardig dat de meeste christenen niet verder komen dan zich aan te aanpassen aan een externe maatstaf. YHWH heeft ons geen set nieuwe regels of een nieuw Sinaï gegeven. Christen zijn betekent niet dat we de goede en slechte kanten van een handeling onderzoeken maar dat we de reactie van ons nieuwe goddelijke leven testen op een ingeslagen koers. Als christen bezit je zijn nieuwe leven en het zijn de reacties van dat nieuwe leven die je in de gaten moet houden. Als je een nieuwe manoeuvre uitdenkt, woelt er een golf van leven in je op om die manoeuvre te maken. Als er een positieve respons van binnenuit, dan kun je op die weg doorgaan. Maar als je innerlijke leven begint te verflauwen, moet je stoppen met de ingeslagen weg. Hoe jammer dat misschien ook is. Veel christenen handelen op basis van wat ze

goeddukt. Maar wat is dan het verschil met niet-christenen die hetzelfde doen? Er is iets vitaals binnen in iedere christen dat reageert op wat van God komt en wat niet. Dus we moeten goed op onze innerlijke reacties letten. Christenen moeten zich niet afhankelijk maken van externe factoren. Als christen moet je niet alleen al het kwaad vermijden maar ook alles wat oppervlakkig gezien goed lijkt. De maatstaf van YHWH is een transcendente maatstaf. YHWH zegt: van de Boom van Goed en Kwaad zul je niet eten. Goed en kwaad worden in 1 adem genoemd. Het zijn 2 takken van dezelfde Boom. Veel zaken lijken menselijk gezien goed; bijvoorbeeld je inzetten voor het milieu. Maar ieder heeft zijn taak. Ons goddelijke leven trekt niet alleen aan de bel als we fout bezig zijn maar ook als we ogenschijnlijk goed bezig zijn. In Gods ogen zijn ze dan misschien wel goed maar niet heilig. Gods weg voor ons wordt niet aan ons bekend gemaakt door externe indicatoren alsof het om een laboratoriumproef gaat. Maar door innerlijke registraties. Het is vrede en plezier in de geest die het pad van de christen aangeven. Mozes en Eliah waren samen op de berg. Mozes vertegenwoordigde de wet, Eliah de profeten. Maar hen werd door YHWH het zwijgen opgelegd. In plaats daarvan wees Hij naar Jezus en zei: hier is mijn geliefde zoon. En dat is ook vandaag de dag de maatstaf voor christenen: niet de wet of de traditie maar christus in je. De vraag is dus niet: ben ik goed of slecht bezig? Maar hoe reageert Jezus erop?

*

De relatie tussen de 5 aionen in gods plan en de eeuwigheid die God is, is een treffende in de bijbel. Daarbij is er telkens onderscheid tussen wat uit god geboren is en wat uit god geschapen is. Dat wat uit god geboren is, is eeuwig in nature maar binnen de vorm van de aionen is dat wat geboren wordt, tijdelijk. Het gaat om de vrucht van zijn lendenen en het werk van zijn handen. De mens is beide. In de eeuwigheid zijn we geboren van de geest in christus. Jezus zei: wat uit geest geboren is, IS geest. En uit de geest substantie van ons eeuwige wezen, schiep hij ons als tijdelijke aionische schepselen. Ons eeuwige wezen dat we in God hebben is door voorplanting en binnen de aionen waarin God ons redding brengt in christus, ervaren we Regeneratie. Het griekse woord is genos. In Handelingen heet dit woord nageslacht ofwel geborene. Onze eeuwige generatie was door de zoon van God tot stand gekomen. Onze verwantschap met god is een verlengstuk van christus, zoals alle kinderen van Abraham door Isaak geboren werden. Dit is de bijbelse allegorie; christus kwam voort uit de lendenen van God, de Vader en wij

kwamen voort uit de lendenen van christus. Paulus zegt in Galaten dat christus het ene zaad is en niet zaden en wij zijn de verlengstukken van dat zaad. Godheid vermeedert zichzelf door reproductie. God wordt meer van zichzelf en trekt meer tevoorschijn uit de diepten van zijn wezen dat in essentie liefde is. Er was een op de één of andere manier een echtelijke vereniging die plaatsvond in die liefde waardoor christus werd geboren. Dat was het eeuwige begin omdat het moment nog voor de aionische tijdslijn plaatsvond. In dit eeuwige moment was de Zoon geboren. Godheid is niet statisch; het wordt continu meer en meer van alles dat het al is vanuit de diepten van zijn wezen. Zo wordt god familie. Bij een vader zal er ook een moeder zijn. Vaderschap betekent in de bijbel tegelijk moederschap.

Toen de Zoon geboren was, werd het potentieel van het moederschap ook vervuld. Dit potentieel was latent aanwezig in de vader. God werd de kern van de familie. Als familie zijnde, is hij de bron van de familie van god. Hij schiep de mens naar het beeld van zijn zoon en de mens is beiden mannelijk en vrouwelijk. De vermeerdering van god als een familie door de aionen heen is van nature een eeuwige zaak. Dit proces ligt aan het hart van de hemel die toenadering zoekt tot de aarde. De volheid van de godheid is gevonden in christus. Alles wat god is, is belichaamd in de zoon. Christus heeft een lichaam en is zelf lichaam. Uiteindelijk zal de hele mensheid deel nemen aan dit lichaam door de aionen heen. De dood en opstanding van christus hebben dit lichaam in de vorm van het zaad vervuld en het zal uitgroeien tot elk mens bij zijn lichaam hoort. Het lichaam van christus groeit bij de groei van god. Het lichaam vermeedert dus eigenlijk de groei van god.

*

God geeft Zijn geest.

Het probleem is: hoe kan de heilige geest al die attributen van persoonlijkheid hebben, in combinatie met de onpersoonlijke kwaliteiten van een kracht of macht? Het antwoord is eenvoudig: het is de kracht van een Persoonlijkheid! Geestkracht is niet slechts materiële energie - zoals de wind dat figureert, het is een levende, intelligente, persoonlijke kracht, die zich in de mensheid ontwikkelde door ademen. Aangezien ook wij een geest hebben, zouden we in staat moeten zijn door die van ons de "persoonlijkheid" van God's geest te testen. Er zijn momenten dat onze geest zich verheugt en dan is hij weer triest. Alleen een persoon kan terneergeslagen of vreugdevol zijn. Trekken wij daarom de conclusie dat onze geest een andere persoonlijkheid is dan wijzelf? Zeker niet! De menselijke geest wordt verfrist(1 Kor. 16:18), is rusteloos(2 Kor. 2;13).

Mijn geest is onlosmakelijk de mijne, dat, net als de ziel en het lichaam, ik ervan kan spreken als ware het over mijzelf. God spreekt er op dezelfde manier over, opdat we Hem kunnen begrijpen. Zou Hij tot geestelijke wezens spreken, dan zou Hij zijn methode wijzigen. Maar tot ons, menselijke wezens, ieder met een geest, spreekt Hij alsof ook Hij mens zou zijn en Zijn geest als die van ons. Zodra we gaan zien dat de heilige geest niet een apart geestelijk wezen van God is, maar dat het Zijn geest is, lossen de vele problemen die het onderwerp omgeven snel op. Dit verzoent de passages waarin hij met hen als een persoon lijkt te handelen, in wie in wie hij een onpersoonlijke kracht is. Beide zijn waar van God's geest, want het is de taak van die geest om te werken als een kracht in God's schepping en in Zijn heiligen. Indien we een onderscheid wensen te maken tussen de "Gever" en de "gift," dan zullen we ontdekken dat God Zelf de Gever is en Zijn geest de gift. Hij geeft "de heilige de geest"(Hand. 15:8; 1 Thess. 4:8)

*

Het menselijke hart als massavernietigingswapen

Is er een verband tussen religie en geweld? Denk aan 9-11... Heeft dit te maken met massavernietigingswapens? Of niet? De aanval op Beslan was niets ingewikkelder dan een flinke bankoverval en bij de 9-11 aanslagen werden tafelmessen gebruikt om de piloten te intimideren. In andere woorden, we kijken de verkeerde kant op, naar middelen in plaats van motieven. Het grootste massavernietigingswapen is het menselijk hart. God zag zijn belangrijkste schepping, de mens in chaos vervallen. De mens maakte een chaos van zichzelf en de wereld om zich heen. God was woest en zal dat weer zijn als mensen in zijn naam oorlog voeren dan wel de financiële markten laten kelderen wegens hebzucht. De relatie tussen religie en geweld komt al direct tot uitdrukking in de bijbel. Kaïn en Abel brengen een offer. Maar alleen Abel's offer wordt door god geaccepteerd. De eerste handeling van aanbidding leidt tot de eerste moord. Religie is alles behalve onschuldig. Op zijn best verft religie de mens tot iets onder de engelen. Op zijn slechtst tot een psychopaat. Er is veel psychoanalyse geschreven over deze relatie. Maar wat zegt de Torah? De vraag is, waarom accepteerde God Abel's offer en niet dat van Kaïn? Die werd er boos en depressief van. Inderdaad kun je 2 reacties vertonen: je kunt je afvragen, wat deed ik fout? En je kunt alleen maar blinde woede voelen. In het eerste geval was je offer oprecht. De laatste reactie komt overeen met de manier waarop oude heidense volkeren hun offers brachten, niet op God te behagen maar om Hem te manipuleren en naar hun wil te zetten. Hoe kun je het verschil onderscheiden? Door de aanwezigheid van boosheid als dingen niet zo uitpakken als je wilde.

Geweld is de poging om je wil met kracht op te leggen. De schuld die hieruit voortkomt, kent 2 gezichten: een Nietzscheaanse neiging om God te ontkennen of net als Kain, jezelf wijsmaken dat je Gods wil doet.

*

Tolerantie

In de 17de eeuw sprak men al over tolerantie, bekend van het werk van John Locke. Waarom zou je in een christelijk land andere godsdiensten toelaten die je als vals beschouwt? Locke zegt: iemands religie door dwang veranderen is een contradictio in terminus. Je kunt me niet dwingen te geloven wat ik wil. Ik kan zelfs net doen alsof ik geloof wat jij wilt als je me bedreigt. Raciaal antisemitisme is ooit hieruit voortgekomen, vooral omdat joden in de 15de eeuw na hun bekering onder dwang de Spanjaarden nog erger haatten dan voorheen. Locke herinnert ons eraan dat zelfs als gelovigen werden gemarteld, ze trouw bleven aan hun geloof. In 17de eeuw Europa was er nog een argument om geloof niet af te dwingen. Namelijk, het politieke landschap veranderde nogal eens en dan was jezelf de volgende die de kous op de kop kreeg. Het was net wie er toevallig aan het roer stond, welk geloof werd opgedrongen. Geen wonder dat Locke's doctrine van tolerantie in de 17de eeuw ontstond, na een eeuw van strijd tussen katholieken en protestanten. De mensen in de 17de eeuw waren niet meer of minder tolerant dan hun voorgangers, nee, het principe van tolerantie loste een oud probleem op, namelijk hoe om te gaan met verschillende geloofsgroeperingen in de samenleving. Tolerantie is geen religieus maar politiek uitgangspunt. Tolerantie is geen antwoord op hoe je gered zult worden na dit leven, maar hoe verschillende groepen samen kunnen leven. Het alternatief is een oorlog van allen tegen allen. Tolerantie in de zin van dulden, meer dan van verdraagzaamheid. Religie is het beoefenen van het bewustzijn, politiek is het uitoefenen van macht. Als een land meer religies toelaat, moet het geloof van macht scheiden. Meestal krijgen landen dat pas door na burgeroorlogen. De valse goden willen altijd mensenoffers maar de profeten spraken de waarheid tegen de macht. En niet andersom, ze gebruikten geen macht om de waarheid op te leggen.

*

hades

Mattheus 18:9, Gehenna, Hades, Hel?

Nou ja, de hel bestaat niet...?

De St.Vert. geven 'hades' met hel weer en 'gehenna' (dal van Hinnom) ook. Tja, dat schiet natuurlijk niet op. Het is mij om het even om 'hades' weer te geven met 'hel' - maar dan wel exclusief én konsekvent. Dan is b.v. Jakob ook in de hel (> Gen.37:35: LXX: hades). Een woord dat zoveel betekenissen heeft (behalve de goede ;-)) en zoveel onbijbelse associaties oproept, kun je beter maar weer vergeten.

*

De verzoeken van Jezus

De volgorde van verzoeken in Mattheus is niet dezelfde als in Lucas. Marcus en Lucas zijn het erover eens dat de verzoeken 40 dagen duurde.

1. (Lucas 4:3, 4) De duivel zei tegen hem, Spreek tegen deze steen opdat deze brood wordt." Dit was de eerste verzoeking. Mogelijk is deze verzoeking in andere vormen herhaald. Immers nergens staat dat er slechts 3 verzoeken waren. Dus misschien heeft satan Jezus wel meer van dergelijke dingen gevraagd.

2. En de duivel liet hem alle delen van de wereld zien in een korte flits. Ap. 129. 3.2. En de duivel liet hem alle delen van de wereld zien in een korte flits. Ap. 129. 3. Niets wordt gezegd over een zeer hoge berg. De duivel claimt dat hij heer is over alle koninkrijken en Jezus trekt dit niet in twijfel. Satan biedt hem de koninkrijken aan mits Jezus hem, satan zal aanbidden. Er wordt niets gezegd over naar beneden vallen, alleen over het aanbieden van alle koninkrijken in ruil voor aanbidding.

Jezus zegt niet "ga weg" als in Mat. 4:10 maar ga achter me weg, wat iets anders was. Satan vertrok niet net als Petrus niet wegging toen Jezus hetzelfde tegen hem zei, Matt. 16:23.

3. Lucas 4:9-12. En satan bracht Jezus naar Jeruzalem en zette hem op de vleugel (Dan. 9:27) van de tempel en zei": als je de zoon van god bent, spring dan naar beneden want dan redden de engelen je wel." In Mattheus staat niets over de engelen die hem wel zullen redden. Integendeel, nadat Jezus zijn poot stijf hield, was er voor satan geen lol

meer aan en vertrok voor een bepaalde tijd. In Lucas 4:13 staat dat de duivel op eigen initiatief wegging. In Mattheus verzocht Jezus hem om te vertrekken. Mat. 4:10.

4. Mat. 4:3, 4. na het seizoen (Lucas 4:13) kwam de duivel terug en zei, maak van deze stenen broden. Niet deze steen of brood zoals in Lucas 4:3. En meer, hij wordt niet eens nadrukkelijk de duivel genoemd maar als degene die hem al eerder had verzocht. En als hem die moest komen alsof hij er op dat moment nog niet was.

5. Matt. 4:5-7. Toen - in het vervolg van de verzoeken, na die van de stenen en broden. Nu nam de duivel hem naar Jeruzalem en zette hem op de vleugel van de tempel. Hier wordt niets gezegd over engelen die hem zullen redden. En ook wordt NIET beweerd dat deze genoemde 3 verzoeken niet herhaald zouden zijn na een bepaalde tijd. Dit onder nieuwe omstandigheden.

6. Mattheus 4:8-10. Hier wordt duidelijk dat de 2de verzoeking van Lucas 4:5-8 herhaald werd. Opnieuw neemt de duivel hem dit keer naar een hoge berg en toont Hem alle koninkrijken van de wereld (kosmos) (Ap. 129. 1), niet van de oekumene (Ap. 129. 3), zoals in Lucas 4:5 en ook hun glorie. En de duivel zei tegen Hem: "Al deze dingen." En niet "Al deze autoriteit" zoals in Lucas 4:6, "zal ik je geven als je me NEERVALLEND zou aanbidden." In deze laatste verzoeking is de climax bereikt. Het ging om directe aanbidding. In Lucas staat niets over NEERVALLEND. Hier staat simpel: aanbid me. Dit was de crisis. Hier gaat satan niet uit zichzelf weg. Het moment was gekomen om een einde aan alle verzoeken te maken door Jezus zelf.

"Ga!" zei de Here, ga heen satan! Toen verliet de duivel hem en kwamen de engelen alsnog om hem te dienen. Deze engelenbediening markeerde het einde. Er wordt namelijk niet meer gezegd dat satan op eigen houtje voor een seizoen vertrok. De Here had gezegd, ga achter me weg satan maar hij joeg hem niet helemaal weg. En satan ging zelf ook niet weg. Integendeel ging satan door met zijn 3de verzoeking en verdween niet voordat deze compleet was. Tijdens de 40 dagen waren er steeds verzoeken die culmineerden in 6 directe aanvallen op de mensenzoon in 3 verschillende vormen. Iedere vorm werd herhaald op 2 verschillende momenten en onder 2 verschillende omstandigheden. Maar niet in dezelfde volgorde.

*

Het koninkrijk van de hemel en het koninkrijk van god

Het woord koninkrijk slaat net als het griekse woord basileia meer op heerschappij dan op territorium. Het engelse woord kingdom heeft als uitgang dom hetgeen op dominion slaat. De uitdrukking koninkrijk van de hemel valt alleen in Mattheus waarin het 32 keer voorkomt. In de parallel passages in de andere evangeliën vinden we de uitdrukking koninkrijk van god. Vergelijk Matt. 11:11 met Lucas 7:28. De verklaring hiervoor is dat Jezus in Aramees sprak en niet in het Grieks van de evangeliedocumenten. Het woord hemel is vaak gebruikt als overnoeming voor god zelf die in de hemel zetelt. Zie Ps. 73:9. Dan. 4:26, 29. 2Kron. 32:20. Matt. 21:25. Lucas 15:21 ("I heb tegen de hemel gezondigd staat in contrast met de woorden en voor uw aangezicht, Johannes 3:27. Waarschijnlijk had Jezus het altijd over het koninkrijk van de hemel. Maar in het grieks was mattheus door god geïnspireerd om de uitdrukking letterlijk te gebruiken in samenhang met het specifieke karakter van een evangelie. In andere evangeliën was de uitdrukking vertaald met het koninkrijk van god. beide uitdrukkingen, koninkrijk van de hemel en koninkrijk van god zijn te onderscheiden in hun betekenis en interpretatie:

I. Het koninkrijk van de hemel

1. Heeft de messias als koning
2. Het is VAN de hemel en onder de hemelen en op aarde
3. Het is beperkt in zijn bereik
4. Het is politiek in zijn sfeer
5. Het is Joods en exclusief van karakter
6. Het is nationaal
7. Het is het ultieme onderwerp van de oude testament profetie
8. Het is tijdelijk van duur

II. Het koninkrijk van God

1. Heeft god als heerser
2. Het is IN de hemel, over de aarde
3. Het is onbeperkt in zijn bereik

4. Het is moreel en geestelijk in zijn sfeer
5. Het is inclusief van karakter (met de natuurlijke en geestelijke zaden van Abraham)
6. Het is universeel van karakter
7. Het is onderwerp van de nieuwe testament openbaring
8. En is eeuwig in zijn duur

*

Het koninkrijk en de kerk

Beiden zijn niet hetzelfde:

1. De onderwerpen van het eerste wordt besproken in termen van erfenis of als erfgenamen van het koninkrijk; maar we kunnen niet zomaar spreken van erfgenamen van de kerk.
2. We lezen van de mogelijkheid om het koninkrijk te ontvangen, maar geen enkele kerk kan worden beschouwd alsof zij ontvangen is.
3. We lezen van de ouderlingen van de kerken, boodschappers van de kerken maar nooit van de ouderlingen van het koninkrijk.
4. Het woord basileia dat vertaald is als koninkrijk komt 162 keer voor en in het meervoud alleen in Mattheus 4:8, Lucas 4:5, Heb. 11:33, Ope. 11:15. Het woord ekklesia verschijnt 115 keer, waarvan 36 keer in het meervoud en 79 keer in enkelvoud, allen vertaald met kerk behalve in Hand. 19:32, 39 en 41.
5. We lezen van de kinderen van het koninkrijk maar de bijbel weet niets van de zonen van de kerk.
6. De karakteristieken van elk zijn verschillend.
7. De namen van de kerk zijn nooit gebruikt voor het koninkrijk (Efe. 1:23; 2:21; 4:4, 16; 5:30. Kol. 1:24. 1Tim. 3:15).
8. Het voorrecht van die kerk die bestaat uit de deelnemers aan een hemelse roeping, Heb. 3:1, Ope. 20:4-6, zal zijn om met christus te heersen OVER het aardse koninkrijk, terwijl dat koninkrijk ONDER de hemel zal zijn, Dan. 7:27.

9. De kerk in de gevangenisbrieven (Efeze, Fil, Kol) is hier en nu, in de wereld en wacht voor haar exanastasis, en haar hemelse roeping (Fil. 3:11, 14); Het koninkrijk is niet hier want de koning is ook niet hier. (Heb. 2:8).

*

Kierkegaard over je geloof voorbij schieten

Over zijn boek Vrees en Beven.

De filosofen van zijn dagen gingen er prat op dat ze met een radicale twijfel begonnen en voorbij het geloof probeerden te gaan. Zowel hun twijfel als hun geloof zijn vals. Zowel echt geloof als echte twijfel zijn levenslange projecten die je niet in een paar dagen behandelt. Abraham is Kierkegaard's model van waar geloof. Hij dwingt de krachten van de radicale natuur van zo'n geloof door de problemen ervan te tonen. Zoals de bereidheid om zijn eigen zoon te vermoorden. Het is onmogelijk om een rationele of ethische beschouwing te geven over zijn geloof. Abraham's geloof was zijn levenslange project. Hij vertrouwde god jarenlang voor Isaak was geboren. Toen Isaak eenmaal geboren was, vroeg God hem om isaak te vermoorden. De handeling om isaak met een mes te vermoorden moest in opdracht van god gebeuren. Aarzelen zou de dynamiek van de handeling teniet doen en de hele handeling ongeschikt maken als een daad van geloof. Dit wrede verhaal is de climax van Abraham's levenslange reis van geloof. Abraham kwam nooit tot hogere dingen dan deze fase. In 130 jaar kwam Abraham niet verder dan het volmaken van zijn geloof. Volgens Kierkegaard was geloof werelds en had iedereen dit in meer of mindere mate. De taak was juist om van hieruit te groeien naar grotere dingen. Kierkegaard biedt een radicaal andere en diepe uitdagende visie van geloof. Dit is een geloof dat verder gaat dan het geloof dat al latent aanwezig was bij iedereen. Dit geloof is een navolging voor het leven. Het is zwaar en zeldzaam. Kierkegaard laat ons zien dat de fundamentele en diepe dingen in het leven vaak de schijnbaar simpele dingen zijn die we voor algemeen aanvaard houden. De waarheid gaat nooit voorbij kruis en opstanding. En nooit hoger dan je voeten. De waarheid gaat nooit verder dan de kern van het evangelie, wel dieper.

*

eerste en laatste adam

God met ons

Het feit dat Jezus zonder zonde was maar zich toch goed voelde in de omgang met hoeren en andere zondaren, komt vreemd over op veel gelovigen. Als hij echt zonder zonde was, een heilige, wat deed Hij dan in vredesnaam bij de hoeren en tollenaars? Lucas noemde Adam de zoon van God. Hiermee bedoelde hij niet Jezus die uit de buik van een maagd was geboren. Maar was deze laatste Adam ook niet aanwezig in Eden tijdens de tragedie die zich tussen Eva en de slang afspeelde? Was Hij hier niet ALS Adam? Uiteraard was hij hier in Eden als de Realiteit van de Boom van Goed en Kwaad. Maar als Adam, oh nee. Als Gods zaad was hij in Adam en in al diens nageslacht in afwachting van het moment waarop hij actief geboren zou worden in Bethlehem. Maar ik ben erop tegen dat de man Adam, de Zoon van God WAS. Waren Adam de Zoon van God zoals Lucas hem noemde en Jezus de zoon van god beiden dezelfde Zoon van God? Een eerste knieval gebiedt me te zeggen van NEE< beiden zijn tegengestelde karakters. Waar de ene Adam van het toneel verdwijnt, komt de andere Adam op. Er is zelfs een diepe kloof tussen beiden. Adam was NIET Jezus en Jezus was NIET Adam al was Hij wel de tweede Adam. De Zoon van God, Adam geheten werd Adam genoemd (of mens) en de Zoon van God die Jezus heette, werd Emmanuel genoemd. Maar onder dit verschil zit een overeenkomst tussen beide historische personen. Om Jezus te worden, moest de zoon van god door de heilige geest worden verwekt en uit een maagd worden geboren. Maar om eerst ADAM te worden, moest dezelfde eeuwige Zoon van God delen in dezelfde schepping, te weten, vertaald worden vanuit de eeuwigheid in de aionen, gevormd worden uit het stof en constitutioneel bestaansrecht krijgen door hetzelfde materiaal van de schepping om in solidariteit met de schepping Hoofd te worden van de hele schepping. Hij, het eeuwige woord was vertaald in een scheppingstaal zodat "de hemelen ons vertellen van de heerlijkheid van God; en hun uitgestrektheid het werk van zijn handen verklaart. Zodat:

Voor die het blijvend maakt. Een psalm van David. De hemelen verhalen de heerlijkheid van El en de atmosfeer vertelt de werken van Zijn handen. Dag na dag uit deze woorden en nacht na nacht maakt deze kennis bekend. Er is geen spraak en er zijn geen woorden, hun stem wordt niet gehoord. In heel het land gaat hun meetsnoer uit en aan het einde van de verblijfplaats hun uitspraken. Voor de zon plaatste Hij in

hen een tent, (Ps.19:1-4). Merk op dat de schrijver gelooft dat de Zoon van God de Zoon van God was en is in en van de eeuwigheid. Hij was al de Zoon van God toen Hij geboren was uit de maagd, Maria. Hij als Zoon kwam de wereld binnen van tijd, ruimte en materie door zijn eeuwige geboorte die vertaald werd in een aardse geboorte in de genade die Maria van Nazareth ten deel was gevallen om te participeren in de kracht van de heilige ontvangenis. Dus, Hij en onze Heer en oudere broer IS eeuwig leven die aionisch leven werd. De Zoon van God, die Ene en Unieke geboren zoon van de Vader, was geen afstandelijk wezen dat de schepping van veraf beïnvloedde. Hij was het woord, het heelal was door hem geschapen, UIT de Vader. Het hele lichaam van christus bestaat uit Zonen van God die in vereniging met DE Zoon zijn en op deze manier Zijn relatie delen met de Vader. De oorsprong hiervan gaat terug naar ons zaad binnen Zijn zaad. Dus hoe kon Adam DE Zoon van God worden genoemd? Lucas zou hooguit gezegd kunnen hebben dat Adam niet de Zoon van God was maar de eerste schepping van God. Maar dit was niet wat lucas zei. Hij traceert de bloedlijn terug naar de eerste generaties tot hij bij Adam uitkomt die hij de Zoon van God noemt. In deze zin kunnen zowel Jezus als Adam niet zomaar beschouwd worden als losse individuen aangezien wij alle in Adam waren besloten en ook in christus want Adam is IN Christus zoals Christus ook IN Adam was.

Het is onzin om zomaar te stellen dat soms mensen en engelen zonen van god worden genoemd vanwege het simpele feit dat ze geschapen werden door god. Zonen zijn zonen door GEBOORTE en niet door schepping. Adam was geen Zoon van God om het simpele feit dat God hem geschapen had. De waarheid staat overal in het Nieuwe testament (dat formeel in hand. 13 begint) dat een zoon van god zijn te maken heeft met het GEBOREN worden uit het onvergankelijke zaad (1 Petrus 1:23). Binnen de aionen wordt dit principe voortgezet door voortplanting aangezien mensen niet kunnen scheppen. Dit als een schaduw van de goddelijke reproductie. Er is een wonderbaarlijke relatie tussen dat wat we zijn als zijn werktuig en dat wat we zijn door zijn zaad. Dit principe ziet er globaal als volgt uit:

- er is een begin en een einde aan de aionen
- een alfa en omega
- een eerste en laatste Adam
- een eerste en tweede mens

In 1 Kor. 15 zien we tenslotte DAT wat in oneer gezaaid is, Dat in heerlijkheid is opgewekt. Het zijn geen 2 DAT's maar 1 DAT, namelijk Dat wat het graf ingaat, DAT komt er verheerlijkt weer uit. Zo werd de eerste Adam een levende ziel en de laatste Adam een levende geest. Hij die een levende ziel werd als DE Zoon van God was tevens de Zoon van God die een levend gevende geest werd. Zie 1 Kor. 15:42-45.

*

Ontworpen om te falen

En god plantte een tuin in het Oosten, in Eden+ daar plaatste Hij de man die hij gevormd had. Gen. 2:8. Want God heeft °allen onder koppigheid besloten*, opdat Hij °allen mededogen zou betuigen, Rom. 11:32.

Want aan de vruchteloosheid was de schepping onderschikt geworden*, niet vrijwillig, maar door Hem Die onderschikt, in de verwachting, Rom. 8:20. De overeenkomst tussen de gedachte van Paulus met het verhaal in Genesis is treffend. Beiden vullen elkaar aan. De tuin van Eden was een soort omheining dan wel insluiting. Weliswaar was het een mooie tuin maar wel een ingesloten bolwerk (kerk!) waarbinnen niet alleen Adam maar in zijn lendenen op dat moment de hele mensheid was ingesloten. Het was een insluiting waaruit ontsnapping aan frustratie, leed en ijdelheid onmogelijk was. De hulpeloze onschuld was in die omsluiting een prooi voor de sluwheid van de slang met als eindresultaat een voorspelbare gebeurtenis. Naïeve onschuld krijgt nu eenmaal corruptie te verduren. Stel je een vader voor die zijn knappe dochter alleen achter laat in een duistere steeg terwijl hij weet dat er hier in de buurt slimme pooiers rondlopen die hij hier zelf naartoe gestuurd had. Als je hier morgen om 1.00 midden in de nacht bent, dump ik mijn knappe dochter voor jullie op straat. Daar hadden die sluwe pooiers wel oren naar. Het was een manier om haar ontsnapping bij voorbaat uit te schakelen. Wat er precies in de tuin gebeurde, probeer Paulus met zijn eigen gedachten uiteen te zetten. We waren door god op het schaakbord gezet als waggelende eenden, de typische handtekening van een pooier kunstenaar. Maar wat was de druk die vervolgens moest worden uitgeoefend op Adam's prille bolletje? Adam was tot nu toe bezig met beesten een naam geven, koetjes aaien en vlinders uitzwaaien. Er zat niet veel druk op de ketel. Deze druk op de ketel werd door Eva in de tuin gebracht. Ze was Adam's tegenhanger maar ook zijn aanvulling. Ze was acuut gevoelig voor het menselijke verlangen naar een god. dan komt niet god maar de duivel langs, de pooier van Eden. Deze slimmerik ziet

eruit als een lichtwezen en doet Eva een voorstel dat haar pet te boven gaat. Het leven in de Tuin was wel grappig maar ook ondragelijk licht en saai zonder die verleiding.

Maar de verleiding pakte verkeerd uit en in een fractie van een ondeelbaar moment was Eva een gevallen vrouw en nu ook Adam en het hele mensenras dat geen kant op kon. De zonde kwam in de wereld en vervolgens de dood door gods wil die dit allemaal georkestreerd had en de hele schepping ondergeschikt maakte aan ijdelheid. Met als verwachting dat die schepping ook ooit weer bevrijd zal worden. Eva zal gedacht hebben dat Kain de beloofde messias was. Tegelijk met de zonde die zich door de aionen heen vermeerderde ging de levensstroom door die direct uit de troon kwam, genade geheten. Deze levensstroom is net zo onweerstaanbaar als de verleiding in Eden. De verleiding van de zonde is relatief onweerstaanbaar omdat in het hart ervan niet de opstanding ligt.

*

Een galaxy

Een galaxy is een verzameling van schitterende dingen. In de bijbel staat soms een verzameling van verzen die we als een galaxy kunnen aanduiden. Zoals in de openingszinnen van Hebr. 1. In duidelijke taal staat er een reeks van zeldzame titels. God onthult aan ons de majesteit van zijn zoon en wordt hierdoor zelf onthuld. God noemt zijn Zoon de lotdeelgenieter van alle dingen door wie hij ook de aionen maakt. In vele delen en op vele manieren spreekt god vanouds sprekend tot de vaders in de profeten, in deze laatste van de dagen tot ons in de Zoon, Die Hij stelt tot lotdeelgenieter van alle dingen, door Wie ook Hij de aionen maakt, Die, de schittering zijnde van de heerlijkheid en embleem van Zijn aanneming, daarbij het al dragend door de kracht van Zijn woord, reiniging van de zonden makend, gezeten is aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogten, zoveel beter wordend dan de boodschappers, zoals Hij ook een meer uitnemende naam heeft verkregen dan zij. - Hebr. 1:1-4.

Niet alleen onze aarde maar alle werelden in het heelal en vanaf de eerste holbewoners tot de generaties die voor ons liggen, behoren ze hem toe. En wat wordt zijn erfdeel in de meeste kerken beperkt tot wat hallelujah gezang en geklets over de Bergrede. Maar inderdaad, ondanks al deze pracht mist er toch iets in het verhaal. God wordt niet bedankt en

verheerlijkt. De glorie die aan de god van tijd en ruimte toekomt wordt aan een andere god gegeven die wetenschap heet. Ene meneer James Jeans merkt op: de moderne wetenschap laat ons denken over een schepper die buiten tijd en ruimte werkzaam is die beide deel zijn van zijn schepping, net zoals de kunstenaar zich ergens op afstand van zijn kunstwerk bevindt. Maar hoe zit het met zijn bemoeienis IN tijd en ruimte? Los van de hemelse sferen heeft onze aarde zijn voetsporen op zich gehad, zijn stem gehad, zijn handen en ogen gekend. Maar wat bedoelen we met "De schittering van Gods glorie en het embleem van zijn aanneming?" Gedachte en Woord schieten tekort om zijn schittering uit te drukken. Er liggen nog eeuwen voor ons die zijn glans zullen weerspiegelen. In de eeuwen die voor ons liggen zien we als nooit tevoren in hem het machtige karakter van Gods wezen. Er zal een gerechtigheid zijn als nooit tevoren. Wie en wat god is, zal dan te zien zijn in zijn zoon. Hij draagt het heelal verder met zijn machtige verklaring dat Hij de Zoon van God is. Hoezeer verkondigde een ster zijn geboorte, waren de golven een karpert voor hem, was de grootste storm niet meer dan een kuch voor hem, zo werd het zonlicht verborgen toen Hij stierf. Hemel en aarde brachten eer aan Hem, zelfs in Hem bleven ze bij elkaar.

Als Hij straks regeert zijn er geen wetenschappers meer nodig om nieuwe hoogtepunten te verklaren. Het zal duidelijk zijn dat alles wat er gebeurt naar Zijn wil geschiedt. In harmonie met deze onvoorstelbare veranderingen zal hij de zonden weg wassen. Hij, de enige zuiveraar van hemel en aarde zal aan de gang gaan met wat zijn Vader allang voor ogen heeft. Als uitdrukking voor de dood die hij stierf, werd hij geen martelaar maar een held op sokken die zich vrijwillig liet kruisigen. Het was voor god dat hij de zonden droeg van deze en alle andere werelden. De tijd zal komen dat we zelf zien hoe de schepping eruit ziet zonder de zonde. In de mythologie kennen we ene Augeas wiens stallen met 3000 ossen 30 jaar niet schoon waren gemaakt. Tot Hercules het deed door de rivier de Alpheus naar binenn te leiden. En hoeveel stallen van Augeas zijn er niet overal ter wereld. Met zijn kracht die hij verkreeg uit het bloed van zijn kruis zal hij in de toekomst alle stallen schoonvegen. Waar de kerken en kruisvaarders faalden, zal hij slagen. De stroom van zijn overkomende genade zal alles reinigen. Wie anders dan Hij kan de dictatuur van de zonde ten einde brengen? Zijn handen zijn schoon, zijn hart is puur. In de ogen van de godheid zal een schoongeveegd en perfect universum alleen gevonden kunnen worden als beloning voor het offer van christus. Hij zit nu aan de rechterhand van zijn vader. In Hem

zal de genade zijn potentie laten zien. Wat we nu beschaving noemen, zal straks helemaal worden veranderd. Een werkdag zal een verlichting zijn in plaats van een last. En als op aarde zijn verwantschap en koninkrijk zoveel betekenen, hoe zal dit worden uitgedrukt in de hemelse sferen? Eénmaal opgenomen daarboven zullen we de ambassadeurs van God zijn dienaars van zijn genade en liefde. De kennis die we hebben ervaren als mensen van Gods genade, zullen we door vertellen met een directe respons als gevolg. En met als gevolg dat waar we komen steeds meer hemelse wezens de Vader zullen prijzen. Het visioen van een getransformeerde aarde en hemelen is geen ijdele fantasie. Het is een duidelijke statement in een heilige pagina van de bijbel. Sluiers die duizenden jaren niet alleen de mensen maar ook de hemelse wezens blind hielden, zullen in één klap worden weg gerukt.

*

samenvatting van feiten die alverzoening ondersteunen

aionisch; de moderne bijbelvertalingen zijn slordig met vertalen. Het woord eeuwig moet aionisch zijn, hetgeen op een lange periode van tijd slaat met een duidelijk begin en eind. Bovendien zijn er 5 aionen. De bijbel zelf werpt hier licht op als je dieper graaft maar ook de eerste gemeente geloofde dit.

De consequentie is verder dat gods oordeel ook niet eeuwig duurt.

Iedereen of sommigen; veel passages in de bijbel spreken ervan dat allen gered worden zoals allen in Adam stierven. Het is gods wil dat iedereen gered wordt, 1 Tim. 2:4. God handelt met alles in overeenstemming met zijn wil, Efe. 1:11.

Hel, dit verkeerd vertaalde woord in moderne bijbels is een compilatie van het Hebreeuwse Sheol, c.q. de Griekse Hades, hetgeen het ongeziene betekent. Verder van het Griekse Gehenna, dat de Hinnomvallei buiten Israel is, in de tijd van Jezus een afvaldump waar het afval werd verbrand. In de toekomst zullen er lijken van misdadigers worden verbrand. En verder van het Griekse woord Tartarus, een plaats waar de gevallen engelen worden vastgehouden in afwachting van hun oordeel, en niet voor mensen. Het woord hel staat nergens in de grondtekst van de bijbel. De straf voor de zonde is de dood. Adam en Eva, Jezus zelf en ook Paulus werden niet naar de hel gestuurd. De passages in de 4 evangeliën die het over straf en oordeel hebben, slaan

op straf in het 1000 jarige koninkrijk van Jezus dat begint als Jezus terugkomt. We zien dit fysieke koninkrijk realiteit worden in het boek Openbaring. Onze notie van hel komt van heidense schrijvers die hun eigen fictieve ideeën bedachten over het leven na de dood. Vuurpoel: deze is zeker niet eeuwig maar zal worden tenietgedaan aan het einde van de aionen. De vuurpoel is niet voor eindeloze marteling maar ter zuivering en correctie. Tijdelijke boosheid in deze aion wordt gecompenseerd met tijdelijke straf/correctie. Dit met als doel om Gods schepping te herstellen. Voleinding, het boek Openbaring (johannes) laat ons dingen zien die in de laatste 2 aionen gebeuren. 1 Korinthiërs 15 (paulus) gaat verder en gunt ons een blik in de periode van NA de aionen. Hier zien we de climax als God alles in alles is. We mogen het einde van Openbaring waar de vuurpoel nog steeds brandt, niet verwarren met 1 Kor. 15 na de aionen wanneer de dood is afgeschaft en alle dingen met God zijn verzoend.

*

hel versus vuurpoel

er is geen hel maar wel een oordeel en een vuurpoel volgens de bijbel; hoe zit het nou echt?

Sinds de 5de eeuw zijn we met het evangelie op een zijspoor geraakt. Een paar dingen mogen we niet vergeten. Er is wel degelijk een oordeel in de 5de aion over de ongelovigen die tzt. uit de dood zullen opstaan. En er IS wel degelijk een vuurpoel (verklap: Dode Zee). Maar ons idee van de hel wijkt op 2 punten af van de bijbel. Allereerst duurt de vuurpoel niet eeuwig maar voor de aionen, wat op zich nog een hele lange tijd is, maar niet eeuwig. Ten tweede is de vuurpoel niet zomaar bedoeld als een eeuwige straf maar om te zuiveren en te corrigeren. En om allen zover te brengen dat ze hun knieën buigen voor de opgestane Here. Waarschijnlijk is de vuurpoel zelfs alleen voor satan en de valse profeet en heel misschien voor een restant erge boosdoeners. Maar niet voor de meeste mensen daar de vuurpoel de 2de dood wordt genoemd. De mensen gaan er dood in of gaan heel snel dood en zullen niet eeuwig lijden. Hoewel de vuurpoel geen eindeloze hel is, is deze ook geen vakantiepark waar je voor je lol heen gaat. En ook het oordeel dat voorafgaat aan de tweede dood is geen padvinderskamp. Om die reden hebben de gelovigen van nu inderdaad een streep voor.

*

sommigen WILLEN de hel

Nogal wat gelovigen menen dat de hel nu eenmaal nodig is. Wat te denken van Adolf Hitler of Osama Bin Laden? Het zou toch volstrekt logisch zijn dat deze rotzakken ooit in de hel terechtkomen, ja eigenlijk het liefst nu. Nu is het zeker zo dat deze mensen en ook vele andere rotzakken geoordeeld zullen worden voor de grote witte troon. Dit gebeurt aan het begin van de 5de aion. We zitten nu aan het einde van de 3de aion. Dit oordeel zal wellicht aanvoelen als de hel maar is tijdelijk en niet bedoeld als pure straf maar juist ter correctie. En wat te denken van ene meneer Saulus die minstens zoveel op zijn kerfstok had als Hitler? Gaat hij naar de hel? Nee, hij valt niet eens onder het oordeel ondanks het feit dat hij kinderen uit huizen sleurde en ze voor de ogen van hun ouders dood sloeg. Deze meneer is veranderd in Paulus en hiermee een bruikbaar instrument geworden in gods handen om het evangelie naar de rest van de wereld te brengen. Wat met Saulus kon, kan met Hitler ook, laten we dit niet vergeten. En bovendien zijn we allen zondaren. En zijn we echt zoveel beter dan Hitler? Zijn we wel eens in een situatie terechtgekomen waarin we geen geld meer hadden en genoodzaakt waren om te stelen of zelfs te moorden? Of zijn we misschien als kind misbruikt en doen we nu hetzelfde? En zelfs zouden we op het idee kunnen komen om te bidden voor de verzoening van klootzakken als Hitler en Bin Laden. Waarom direct met een hel gooien?

*

Luiheid en hel

Luiheid wordt nogal eens aangevoerd als zonde. Met als straf de hel. Als je lui bent, ga je naar de hel, is de gedachte. Nog afgezien van het feit dat de hel niet bestaat en de straf op de zonde de dood is en geen hel, kun je je afvragen wat luiheid nu precies is. Eén reden om hel en verdoemenis te preken heb ik nog niet genoemd. Veel mensen, ook evangelisten zijn te LUI om zich verder te verdiepen in de bijbel. Men blijft dan in vaag gepreek over hel en verdoemenis hangen zonder zich verdere vragen te stellen. Ook dit is een vorm van luiheid. Je kunt dus zeggen dat luie helleprekers naar de hel gaan omdat ze lui zijn. De massa koopt makkelijk leesbare bijbels, ja ook ik ben ooit begonnen met de GoedNieuwsBijbel van de V&D. Is niks op tegen als je maar niet op dat nivo blijft steken. Een andere gevaar zijn de mooie (en dure) bijbels in de betere boekhandels. Zo heb je de Rembrandtbijbel die is opgesmukt met mooie afbeeldingen van schilderijen. Oh ja, de commercie heeft de bijbel

ook ontdekt. Wat hier gebeurt lijkt op 2 Tim. 4:3 waarin staat dat de mensen de waarheid niet meer kunnen verdragen en liever naar gemakkelijke praatjes luisteren. Dit geldt misschien ook wel voor de politiek. Veel mensen zijn anno 2012 te druk met van alles en nogwat om zich echt in de bijbel te verdiepen. Vergis je niet, veel mensen zijn zelfs te druk met de kerk of met christen zijn om zich in de grondtekst te verdiepen. Een instituut dat ons van de waarheid afhoudt, is allereerst de kerk zelf. Ik heb iemand gekend die een cursus volgde voor doopceremoniën om een certificaat te krijgen om mensen te mogen dopen. Hoe kunnen religieuzen zichzelf voor de gek houden, niet wetende dat de waterdoop allang is afgeschaft en bij een vorige bedeling hoorde. We worden nu immers gedoopt in de geest. Sommigen horen misschien de boodschap van alverzoening en worden hierdoor ook wel een ogenblik geraakt maar zakken dan weer weg in hun moeras van dagelijkse beslommeringen en kerkactiviteiten. Feitelijk zitten we al sinds de 5de eeuw op een zijspoor met veel dingen waaronder de hel. Het wordt tijd dat we nu eens volwassen worden en het echte spoor weer gaan volgen.

*

god verdraagt geen zonde in zijn buurt

een standaard argument voor de hel is dat de zonde nu eenmaal naar een plek moet buiten god die immers geen zonde in zijn buurt verdraagt. Maar is het kwaad ook voor eeuwig kwaad? Dat is de vraag. De bozen en rebellen zijn niet ongeneeslijk. dit zou in strijd zijn met het karakter van god. Integendeel, houdt god ons door middel van Zijn Woord het geneesmiddel voor om iedereen overal van te genezen. Mogelijk gemaakt door het kruis van christus.

*

zonder hel hoeven we niet te evangeliseren

als er geen hel bestaat en iedereen toch gered wordt, waarom zou men dan nog gaan evangeliseren?

Hier zeggen we eigenlijk dat evangeliseren bedoeld is om mensen van de hel te redden. Paulus preekte erop los maar noemde niet één keer de hel. We preken het evangelie omdat god dit van ons verwacht, omdat we een goede boodschap hebben. Zonder hel is deze boodschap veel mooier en zullen we hem ook met nog meer voldoening gaan verkondigen.

*

helpt dreiging met de hel?

De gedachte van alverzoening zou de mensen een vrijbrief geven om te blijven zondigen. Als je immers toch gered wordt... Deze gedachte klinkt logisch maar is hij dat ook? Kijk om je heen, heeft de dreiging met hel en verdoemenis de mensheid van het pad der zonde afgehouden? Nee, integendeel. Iets anders is dat er een grote kloof is tussen wat mensen fout doen en een eindeloze hel. Het gevolg is dan ook dat slechts een kleine kliek mensen overtuigd in de hel gelooft. De hamvraag is: IS er een hel of niet? Zo niet, laten we dan ophouden met de hel te preken. Alsof het evangelie hierbij gebaat zou zijn.

*

de redding van allen

Het hoogtepunt van Gods woord staat in 1 Kor. 15 waar god alles in alles wordt. Openbaring gaat zover niet.

Als god alles in alles is, zijn alle dingen verzoend met god ondanks de pogingen van de tegenstander en de rebellie van het vlees om god te dwarsbomen. Corruptie is uitgeschakeld en onze lichamen zijn nu onsterfelijk, in de laatste instantie zelfs zonder van de levensboom te hoeven eten. De dood is vernietigd. In 1 Kor. 15 zien we alle knie zich voor hem buigen. De zonde is zeker niet genegeerd maar de vuurpoel, de 2de dood heeft zijn zuiverende werk gedaan. Alle mensen herkennen nu de wondere wegen van god en zijn genade die in christus zijn uitdrukking krijgt. Het werk van het kruis van Golgota is zeker niet geminimaliseerd door de redding van allen, integendeel. Bieden, zowel de kruisiging als opstanding waren nodig om deze redding voor elkaar te boksen. We zien nu pas aan het eind van de aionen de volledige reikwijdte van gods werk. De aionen zijn voorbij, het doel van de aionen is vervuld namelijk om iedereen met god te verzoenen. Ja, het evangelie is zelfs aan de DIEREN gebracht. En aan de engelen. Het echte eeuwige leven is begonnen, de dood is niet meer.

tot slot

denk zelf na over deze dingen en vertrouw niet klakkeloos op titels als dominee of pastoor. Zij weten ook niet alles, zelfs toptheologen hebben nooit van het plan der aionen gehoord. Ze weten veel maar ze weten ook

veel niet. de meeste kerkeringen van vandaag over hel en verdoemenis gaan terug op de kerkleer van de 5de eeuw. Daarvoor werd een hele andere boodschap verkondigd. Maar de traditie is hardnekkig. In de wetenschap worden theorieën getest, in de theologie is dit net zo. denk zelf na.

*

hel of gehenna?

In Galaten 2:7 maakt Paulus onderscheid tussen het evangelie van de onbesnedenen en het evangelie van de besnijdenis. Grammaticaal is de 2de naamval gebruikt en niet de derde. Het is dus in beide gevallen niet het evangelie aan de besnijdenis of de onbesnedenen maar VAN de besnijdenis of onbesnedenen. Het verschil is niet tussen de ontvangers van het evangelie maar in het evangelie zelf. Paulus draagt het evangelie van de onbesnedenen en Petrus van de besnijdenis. Tot op de dag van vandaag worstelen gelovigen met beide evangeliën. Men mixt ze dan maar door mekaar. Dit is precies wat men in de dagen van Paulus ook maar deed. De gelovigen hadden er veel moeite mee om te geloven dat god iets nieuws verzonnen had, ook nog uit de mond van een ex-christenvervolger. Daarom benadrukte Paulus dat zijn boodschap niet van mensen kwam maar een openbaring van god was, een heel nieuw evangelie.

Gehenna

als we dit verschil in evangelie niet zien, buigen we dingen samen die niet bij elkaar horen en die we vervolgens evangelie noemen. Als Jezus het over het koninkrijk heeft dat op handen is, en vervolgens over het Gehenna kletst, als het lot van hen die straks gestraft zullen worden voor hun misdaden in de periode van het koninkrijk, dan gaat het niet over een hel maar over een soort van crematorium in het Hinnomdal. Er dan toch een hel van maken is het woord van God vergeestelijken en het komende koninkrijk op aarde wegredeneren. Ook een vorm van ongeloof dus.

Zal het koninkrijk nog komen?

Komt er nog een aards koninkrijk? Vlak voor christus opsteeg ten hemel, vroegen zijn volgelingen Hem, "herstelt u dit keer het koninkrijk van Israel?" Hand. 1:6. De Here straft hen niet voor hun misvatting. Hij zegt niet dat een aards koninkrijk nooit zal komen. Hij zegt alleen dat het niet

aan hen is om de tijd hiervoor te kennen. Dit weet alleen de Vader in de hemel. Het koninkrijk komt nog steeds maar Israel is verhard tot de voleinding van de natiën die binnen zullen gaan. En zo zal heel Israel gered worden. Rom. 11:25.

Openbaring

Het boek Openbaring is een ontsluiting van het koninkrijk dat ooit op aarde zal neerdalen. Het is het koninkrijk dat was voorzien door de profeten. De joden waren voor een zekere tijd verhard, tot de aanvulling van de natiën de ecclesia voleindigd was. Maar nu is de tijd gekomen dat heel Israel gered was, Rom. 11:26. Christus komt terug en het koninkrijk van de hemelen zoals geprofeteerd door daniel en verkondigd door christus komt op aarde. - Ope. 11:15.

maar zelfs aan het einde van Openbaring is het koninkrijk voor de joden. De natiën zijn gezegend door israel maar israel is prominent. maar een deel van de boodschap van Paulus was dat er geen verschil is tussen jood en Griek. In Efeze 2:11-22 vertelt paulus ons over deze nieuwe dingen die God heeft gedaan. Hij zegt dat de natiën ooit:

apart van christus waren, vervreemd waren van hun burgerschap van Israel, gasten waren van het beloofde verbond, geen verwachting hadden. En nu: heeft christus alle muren weg gebroken tussen volkeren, maakt hij jood en heiden tot 1 nieuwe mens, verzoent hij beiden in 1 lichaam. De afwijzing van het koninkrijk door de joden lijkt Gods bedoelingen te dwarsbomen maar het tegendeel is waar. Deze afwijzing heeft geleid tot de deelname van de heidenen in de ecclesia... het lichaam van christus geheten. Net zoals Jozef;'s afwijzing door zijn broers wat tot de vervulling van gods doel leidde, is nu Israel's afwijzing gebruikt door god om zijn te doel te bereiken.

*

terugkeer naar hun land

zoals beloofd keerden de uiteengedreven Israëlieten terug naar hun land. We lezen in Ezra van de tempel die herbouwd wordt. Nehemiah heeft het over het herbouwen van de muren van Jeruzalem.

In afwachting van de Messias

Als het Nieuwe testament opent, zijn de mensen opeens terug in hun land maar nu in hun eigen land onder Romeinse heerschappij. Een deel

van de belofte van de profeten is vervuld maar nog niet alles. De mensen zijn in afwachting van hun messias, de zoon van God. Ze kijken uit naar de terugkeer van de dagen van David en Salomo toen het koninkrijk sterk was en de mensen veilig waren. De Oude testament profeten hadden voorspeld dat een koninkrijk als dit zou komen, dus de mensen wachtten af.

Straf voor zonde in het Oude testament

In Genesis leren we dat de straf voor de zonde de dood was. Door het oude testament heen, zien we dit keer op keer terug. De dood is het lot van de bozen. Omdat iedereen zondigt, is de dood het lot van allen. Nergens lezen we over een hel als straf voor de dood.

Het koninkrijk is op handen

het volk is in afwachting van de messias. Hoe aangenaam is het om dan de boodschap te horen van Johannes de Doper die nog eens beaamt dat het koninkrijk op handen is. De oude profeten hadden gezegd, keer terug naar god en hij zal je herstellen. Nu zegt Johannes net zoiets, bekeer je want het is zover. Ook Jezus verkondigt dezelfde boodschap als hij begint met preken. Een grote massa volgt hem en als hij het over het aanstaande koninkrijk heeft, wordt zijn boodschap kracht bijgezet door tekens en wonderen.

Het koninkrijk gepredikt in handelingen

De koninkrijksboodschap is gepredikt in handelingen met Petrus als centrale figuur. Jezus had aan Petrus de sleutels van het koninkrijk beloofd en dit gebeurt in handelingen als tekenen en wonderen nu ook de verkondiging van Petrus begeleiden over het aanstaande koninkrijk. Ook nu gaat de boodschap van het koninkrijk naar de joden, niet naar de heidenen. Nog niet.

Peter verkondigt,

Wend u af van uw huidige leven en keer terug tot God om vergeving te krijgen voor uw zonden. 20 Dan zal de Heer een tijd van rust doen aanbreken en zal hij de messias zenden die hij voor u bestemd heeft. Dat is Jezus, 21 die in de hemel moest worden opgenomen tot de tijd aanbreekt waarover God van oudsher bij monde van zijn heilige profeten heeft gesproken en waarin alles zal worden hersteld. - Hand. 3:19-21

Deze boodschap lijkt op die van Johannes de Doper en van Jezus zelf. Ze roepen om bekering. Men roept om bekering maar Petrus voegt de terugkeer van het Koninkrijk hier aan toe. Bekeer je, zodat Jezus terugkomt, zegt hij. Als de schapen van Israel zich bekeerd hadden, was Jezus inderdaad terug gekomen en zou het koninkrijk gekomen zijn. Maar door Handelingen heen ontvangen sommigen deze boodschap maar wijzen anderen hem af. Als deze koninkrijksboodschap voortdurend afgewezen wordt, schuift god op naar de heidenen. Petrus aarzelt maar gaat door God gegeven naar Cornelius, een godvrezende heiden. Hand. 10. Petrus en zijn joodse compagnions zijn verbaasd als de heidenen nu ook het woord van God ontvangen. Hand. 10:44. Dit hadden ze niet verwacht. Ze hadden met andere woorden vergeten dat God in Abraham ALLE mensen had gezegend, en thans door de joden.

Saulus/Paulus

In Hand. 9 als Saulus naar damascus gaat, om de gelovigen te vervolgen, verschijnt de opgestane Jezus aan hem. Saulus is gekozen als instrument van christus om diens naam aan de natiën te brengen, naast de zonen van Israel. Hand. 9:15-16. Paulus is de eerste met de speciale opdracht om naar de heidenen te gaan (natiën en koningen). Ook heeft hij nog steeds als opdracht om ook naar de zonen van Israel te gaan, net als Johannes de Doper, Jezus en Petrus.

Elymas (Bar-Jezus) en Sergius Paulus

Eén van de eerste incidenten die we over de bediening van paulus lezen is de ontmoeting met Elymas, de magiër die ook Bar-Jezus heet, in Hand. 13. Sergius Paulus, een proconsul die een intelligente man is (een heiden), roept om Paulus en Barnabas. Sergius Paulus wil het woord van god horen maar Elymas de Magiër weerstond hen om de proconsul van het geloof af te houden. Saulus berispt Elymas voor het verstoren van gods boodschap waarna deze blind wordt. Hij zal de zon niet zien tot een vastgesteld tijdstip. De proconsul wordt een gelovige. Hier zijn we voor het eerst dat Saulus ook paulus is (Hand. 13:9). Saulus is een Hebreeuwse naam, Paulus is Grieks. Het is interessant dat we Saulus' nieuwe naam leren kennen op het moment dat een jood probeert om het woord van god naar de heidenen toe te stoppen. Ook interessant zijn de woorden aan Elymas als hij blind wordt voor een bepaalde tijd. Dit is in overeenstemming met Paulus' uitleg in Romeinen 11:25 dat de verharding van Israel gekomen was tot de voltooiing van de natiën een feit is.. Daarna zal Israel gered worden. Het incident met Elymas is een

beeld van gods plan om het blind geslagen Israel voor korte tijd opzij te zetten, terwijl het woord naar de heidenen gaat.

Paulus wordt nu de centrale figuur in handelingen

Paulus had een dubbele opdracht gekregen van god. Hij zal naar de natiën en kningen gaan EN naar de zonen van Israël. Tijdens zijn reis gaat hij eerst naar de synagogen. Hij verzamelt sommige gelovigen om zich heen maar anderen wijzen hem af en proberen hem zelfs te vermoorden. Petrus was de centrale figuur in het eerste deel van Handelingen. Hij verdwijnt langzaam van het toneel en Paulus neemt zijn rol over na het incident met Elymas.

Afwijzing door de joden, redding naar de natiën

Door het boek Handelingen heen, lezen we van de vervolging door Paulus door de joden die zijn boodschap afwezen. In handelingen 28:17 roept Paulus de joden bijeen die hoog in aanzien staan. Sommigen worden vervolgd maar anderen geloven niet (Hand. 28:24-25). Ze zijn het niet met elkaar eens maar Paulus sluit het boek af met deze woorden:

U moet dan ook weten dat God deze boodschap van redding al aan de heidenen bekendgemaakt heeft; zij zullen wel luisteren, Hand. 28:28.

Deze laatste verzen vertellen ons dat Paulus in Rome blijft voor 2 jaar en iedereen welkom heet die bij hem langs komt. Hij verkondigt het koninkrijk van god en geeft onderwijs in alles wat over god gaat. Wat hij precies onderwijst, weten we als we zijn brieven lezen van Romeinen door Filemon.

*

alles bij elkaar

We zien aan het griekse woord Aion dat God een plan heeft van A tot Z. Sommige informatie hierover onthulde hij aan de oude aartsvaders, andere informatie aan de profeten, en nu weer aan ons. Maar bepaalde informatie werd geheim gehouden tot de tijd daar was. De apostel Paulus was de uitverkorene voor God om deze laatste geheimen te mogen openbaren. Aparte bijbelstukken onderzoeken is hetzelfde als de takken van een boom onderzoeken. Maar soms moet je een paar stappen terug doen om het hele bos te overzien.

Tuin van Eden

Genesis beschrijft het begin van de mensheid in de tuin van Eden. Zelfs hier waar Adam en Eva niet konden sterven dankzij de levensboom, was het kwaad aanwezig. Zelfs in hun midden. De slang was in hun midden. Met hem was de verleiding er ook. Wat een interessante parallel met Jezus die in de woestijn werd verleid door diezelfde slang. Adam en Eva waren door God naar de Tuin van Eden gebracht om verleid te worden, Jezus werd naar de woestijn geleid. Het verschil tussen beiden was de uitkomst. Jezus overwint de verleiding en verslaat de dood. Paulus maakt later dezelfde vergelijking en onthult ons de impact van deze gebeurtenissen. Zoals in Adam allen sterven, zo zullen in Christus allen levend gemaakt worden. 1 Kor. 15:22

De mens

Eenmaal weg gejaagd uit de Tuin van Eden komt de mens terecht in een spiraal van zelfdestructie. Kain vermoordt Abel. In Genesis 6 doen we het kwaad over met de Nefilim die verwoest worden en alleen Noach overleeft met zijn kliek. Maar ook verderop gaat het weer mis zoals met de toren van Babel.

God kiest 1 mens om allen te zegenen

God kiest Abram die later Abraham heet en belooft in hem alle volkeren der aarde in hem te zegenen. Hier zien we gods doel: alle mensen zegenen. Het instrument hiervoor is 1 man, Abram. Later kiest god een nakomeling van Abram, Jacob en herhaalt zijn belofte. God noemt Jacob Israël.

Gods doelen

Jozef is de centrale figuur in Gen. 37. Hij wordt als slaaf verkocht, opgepikt door de vrouw van Potifar en komt in de bajes terecht (net als Paulus). Waar hij wordt vergeten. Maar god vergeet Jozef niet en gaat juist door met hem op te doen rijzen en hem groter te maken. Hij wordt de 2de machtigste man van Egypte, net onder de Farao. Aan het einde van Genesis staan de broers van Jozef voor hem nadat hun vader was gestorven en ze vrezen wat Jozef met hen zal doen. Maar Jozef is vergevingsvol omdat hij snapt dat God achter alle gebeurtenissen zat. Hij zegt, jullie hadden de intentie om me te vermoorden maar God gebruikte jullie kwaad voor het goede. Zodat nu vele levens zijn gered. Niets wat

Jozef was aangedaan om hem uit de weg te ruimen, de vele pogingen hiertoe, konden gods plannen dwarsbomen.

God kiest een land

In Exodus 1:6 lezen we dat de nakomelingen van Jacob nu Israëlieten worden genoemd. Door hen zal god zijn doel bereiken. Hij maakt geen favorieten van hem of bevoordeelt hen maar gebruikt hen om de rest van de wereld te zegenen.

*

Het koninkrijk

In 2 Samuel worden de Israëlieten een machtige natie onder de heerschappij van David. Dit succes gaat door onder zijn zoon Salomon. Maar na Salomo's dood, valt het land uiteen. Het noorden heet voortaan Israel en het Zuiden Judah. Hun koningen worden genoemd in 1 en 2 Koningen en 1 en 2 Kronieken. Sommige van deze koningen zijn boosaardig en hangen de aanbidding van valse goden aan. Andere koningen zijn juist goed en proberen de weg naar hun eigen god terug te vinden.

Uittocht

De profeten van god waarschuwen de mensen dat als ze zich niet afkeren van de valse goden, ze van hun land gedreven worden. Israël is veel verder weg gedreven dan Judah en wordt als eerste weg gevoerd in 2 Kon. 17. Bij Judah duurt het iets langer. Ze worden ook verslagen door een vijandig leger en weg gevoerd in 2 Kon. 25. Zonde en ongehoorzaamheid resulteerden in ballingschap. Zoals Adam en Eva ooit uit de tuin van Eden werden weg gevoerd vanwege hun ongehoorzaamheid, zo ondergaat Israël hetzelfde lot.

De profeten

Ook in ballingschap is de boodschap van de profeten nog steeds dezelfde: keer terug naar je god. Een belofte aan de ballingen is dat ze ooit terug zullen keren naar hun land. Zie Ezeziel 28:25. na een periode van oordeel zal Israel worden hersteld. Dit zien we gebeuren in Joel 2:18; Hosea 14; Amos 9:11; en Zefanja 3:9.

Habakuk 2:14 wijst naar een dag in de toekomst wanneer de aarde gevuld is met kennis van de Here. Daniel belooft een nieuw koninkrijk in

de toekomst; één dat uit de hemel komt en machtiger is dan alle andere aardse koninkrijken. Daniel 2:44.

*

het levensboek 2

De laatste keer dat het levensboek wordt genoemd is in Openbaring 22:19.

"en als iemand iets afneemt van wat in het boek van deze profetie staat, zal God hem zijn deel afnemen van de levensboom en van de heilige stad, zoals die in dit boek beschreven zijn"

J. Preston Eby schrijft dat het boek eigenlijk moet heten, "Het levensboek van het Lam." Hij denkt dat elk persoon een eigen hoofdstuk is in het boek en dat andersom delen van het boek in de harten en hersenen van de mensen zijn geschreven. Deze gedachte is terug te vinden in Daniël maar ook in Hebr. 8:10. Maar dit is het verbond dat ik in de toekomst met het volk van Israël zal sluiten – spreekt de Heer: In hun verstand zal ik mijn wetten leggen en in hun hart zal ik ze neerschrijven. Dan zal ik hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.

In 2 Kor. 3:2-3 schreef paulus,

U bent zelf onze aanbevelingsbrief, in ons hart geschreven, maar voor iedereen te zien en te lezen: 3 u bent zelf een brief van Christus, door ons opgesteld, niet met inkt geschreven maar met de Geest van de levende God, niet in stenen platen gegrift maar in het hart van mensen.

Jezus zei:

Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel. Mat. 5:16.

Met andere woorden, wij zouden zelf het boek zelf. 1 Petrus 2:9-10 zegt,

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht. Eens was u geen volk, nu bent u Gods volk; eens viel Gods ontferming u niet ten deel, nu wordt zijn ontferming u geschonken. Getuigen is niet slechts een zaak van mensen vertellen over God maar van God weerspiegelen. De gedachte dat het boek in de harten van mensen is geschreven, komt van Hebr. 8:11-13; Lucas 17:20-

21 en Ezeziel 36:26-28. Eby ziet het zo dat de overwinnaars het boek zijn, ieder een apart hoofdstuk voor de niet gelovigen om te lezen. Het levensboek is een microkosmos van de boodschap van redding. Helaas heeft de kerk de boodschap van het levensboek gemarginaliseerd. Een overwinnaar zijn is vervangen door de simpele acceptatie van Jezus als uw redder.

* Noot van mij: ik denk dat deze overwinnaars de joden van de eindtijd zijn en niet het lichaam van christus. Voor de laatsten is geloof in Jezus genoeg voor de redding.

De boodschap van het levensboek is echter overweldigend. We hoeven geen moeite te doen om geaccepteerd te worden door God. Hij heeft ons al geaccepteerd. Het beste dat we kunnen doen is juist om te stoppen met het god naar de zin te maken en hem de kans te geven om ons te gebruiken voor zijn doel.

*

het levensboek

In het levensboek staat onze wandel op grond waarvan we straks geoordeeld worden. We zijn de ongelovigen voor de grote witte troon aan het begin van de 5de aion. De gelovigen worden niet geoordeeld maar verschijnen wel voor de BEMA. Het is fascinerend dat god een boek heeft, nog afgezien van de bijbel. Wat voor boek is dit? En hoe kan dit sinds boeken niet bestonden voor 1500? Gebruikt god een pen of potlood? Hoeveel namen staan erin geschreven? En waarom heeft god een boek nodig? Is zijn geheugen slecht? De verwijzingen naar gods boek zijn echter symbolisch. De meeste verwijzingen staan in het boek Openbaring dat sowieso barst van de symboliek. De frase levensboek verschijnt maar 8 keer in de bijbel waarvan 7 keer in Openbaring. Ter aanvulling hiervan zijn er 6 gevallen in het Oude Testament die verwijzen naar Jehova die een boek zou hebben. De eerste keer is in Exodus 32:30-34.

"De volgende morgen zei Mozes tegen het volk: 'U hebt zwaar gezondigd. Toch zal ik de berg op gaan; misschien kan ik de HEER ertoe bewegen u uw zonden niet aan te rekenen.' Hierop keerde hij terug naar de HEER. 'Ach HEER,' zei hij, 'dit volk heeft zwaar gezondigd: ze hebben een god van goud gemaakt. Schenk hun vergeving voor die zonde. Wilt u dat niet, schrap mij dan maar uit het boek dat u geschreven hebt.' De HEER antwoordde Mozes: 'Alleen wie tegen mij gezondigd heeft, schrap

ik uit mijn boek. 34 Breng het volk nu naar de plaats die ik je heb genoemd; mijn engel zal voor je uit gaan. Maar op de dag van de verantwoording zal ik hen voor hun zonde ter verantwoording roepen."

Hier doemen wat interessante zaken op. Het is allereerst niet gods boek maar Jehova's boek. Ten tweede wordt er nergens gezegd wanneer of hoe de namen worden toegevoegd, alleen dat Jehovah zo'n boek heeft en het recht heeft om die namen weg te gummen van hen die tegen hem gezondigd hebben. Het boek is duidelijk een aanwijzing dat er verschillende consequenties wachten voor hen die gehoorzaam zijn en voor hen die dit niet zijn. Mozes snapte de betekenis van wanneer iemands naam wel of niet in het levensboek stond. Hij probeerde tevergeefs om Jehovah van gedachten te doen veranderen. Zelfs was hij bereid om de plaats in te nemen van zijn broeders. Paulus begreep dit ook en bracht zijn gedachten onder woorden in Romeinen 9:3.

"want ik wenste gescheiden te zijn van de christus, ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees"

David zei ook dat Jehovah een boek had. In Psalm 40:7 zegt hij:

"Toen zei ik: "Zie!, ik kwam." Op de cilinder van de rol staat over mij geschreven. Ik verlang om te doen naar Uw goedkeuring, mijn Elohim; en Uw wet is midden in mijn ingewanden."

David zei zelfs dat dit boek informatie over hem bevatte. Hij zei dit in Psalm 56:8,

"U telt mijn omzwervingen, U plaatst mijn tranen in Uw wijnzak. Staan ze niet in Uw rol?"

Hier staat dat dit boek meer bevat dan alleen zijn naam. Ook staan zijn daden erin en zelfs zijn gedachten!

Noteer ook even de vers, "uw wet is in mijn hart geschreven." Hier komen we op terug. In Psalm 69:27 schrijft David:

"Geef verdorvenheid over hun verdorvenheid en het moet niet zo zijn dat zij komen in Uw rechtvaardigheid. Zij zullen uitgewist worden uit de rol van het leven en het moet niet zo zijn dat zij geschreven worden bij de rechtvaardigen."

Terwijl hij Jehovah vraagt om op zijn vijanden te letten, voegt David een nieuw element toe. Hij verwijst naar het boek als het levensboek. David

zegt dat de namen van hen die uitgewist worden niet het 1000 jarige koninkrijk zullen binnengaan. Hier zie je een positief en negatief aspect van het levensboek, namelijk de namen die wel in het boek staan, zullen toegang hebben tot het koninkrijk van god.

* Dit is een machtig punt aangezien de hele boodschap van het nieuwe testament van jesus en paulus om dit koninkrijk ging. Vele jaren hiervoor zei david dat alleen wiens namen in het levensboek staan, hier toegang tot zullen krijgen. Dit is iets anders dan wanneer het nieuwe testament slechts een uitdrukking is van het Oude Testament in het licht van het offer van Jezus. Onze eerste zorg is nu hoe we in dit boek terechtkomen.

De volgende keer dat het levensboek wordt genoemd is in Psalm 139:14-16.

Ik loof u voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan, wonderbaarlijk is wat u gemaakt hebt. Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel. Toen ik in het verborgene gemaakt werd, kunstig geweven in de schoot van de aarde, was mijn wezen voor u geen geheim. Uw ogen zagen mijn vormeloos begin, alles werd in uw boekrol opgetekend, aan de dagen van mijn bestaan ontbrak er niet één. Hier staat dat David's naam in het boek stond voor hij was geboren. Ons geloof heeft er dus niks mee te maken. David claimde zeker geen rechtvaardigheid van zichzelf om aan te tonen hoe zijn naam in het boek terechtkwam. Hij geeft alle krediet aan Jehovah. Dat onze namen in dit boek staan, is een ander element van gods genade. Je zou denken dat alleen de namen van mogelijke rechtvaardige mensen in het boek staan of alleen de namen van de geestelijke eliten. Maar dan kun je je afvragen waarom sommige namen uitgewist worden als alleen de rechtvaardigen bij voorbaat in het boek terechtkomen.

Deze gedachte is ook niet consistent met 1 Petrus 1:17.

"En aangezien u hem die iedereen beoordeelt naar zijn daden, zonder aanzien des persoons, Vader noemt, moet u tijdens uw leven als vreemdeling ook ontzag voor hem hebben."

God speelt niet met favorieten maar geeft een ieder een eerlijke kans. Een betere positie is dus dat alle namen voor de grondlegging van de aarde in het boek terechtkwamen. Onze zorg is dus niet om IN het boek terecht te komen maar juist om er niet UIT te verdwijnen. De laatste passage in het oude Testament dat dit boek noemt is in Daniël 12:1-3.

"In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de kinderen van je volk terzijde staat. Het zal een tijd van verdrukking zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan. In die tijd zal je volk worden gered: allen die in het boek zijn opgetekend. Velen van hen die slapen in de aarde, in het stof, zullen ontwaken, sommigen om eeuwig te leven, anderen om voor de aionen te worden veracht en verafschuwd. De verlichten zullen stralen als het fonkelende hemelgewelf, en degenen die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor de aionen en altijd."

Deze verzen zeggen dat het een zegen is om in het boek te staan, namelijk men mag het koninkrijk van god in. Als de grote verdrukking over de aarde komt, zullen zij die in het boek staan bevrijd worden van deze moeilijke tijden. Ze zullen ook worden getransformeerd voor het eeuwige leven. Hier is opnieuw een uitleg zichtbaar van de positieve en negatieve aspecten van wat David in de Psalmen schreef. Een andere zegen die wordt genoemd in deze verzen is dat zij die vele andere tot rechtvaardigheid brengen, zullen schijnen als de helderheid van het firmament. Het gaat hier niet om het redden van mensen maar om mensen tot rechtvaardigheid te brengen. Zelfs gaat het hier niet om mensen aan te sporen om Jezus in hun harten te vragen. Het gaat simpelweg om mensen tot rechtvaardigheid te brengen, wat dezelfde boodschap is als die van Johannes.

De term Levensboek was eerst gebruikt door Paulus in Fil. 4:3,

En u, trouwe vriend, vraag ik hen te helpen. Ze hebben samen met mij voor het evangelie gestreden, evenals Clemens en mijn overige medewerkers, van wie de namen in het boek van het leven staan. Hij geloofde tegelijk dat zijn medewerkers ook in dit boek stonden. Er staat niet bij hoe hij dit wist maar hij kende de geschriften en zou het hieruit gedestilleerd hebben. Alle andere geschriften die wat over het Levensboek vermelden staan in Openbaring. Deze verzen zijn weliswaar symbolisch maar versterken de boodschap van het Oude Testament met een update van wat Jezus bereikt inmiddels had.

In Openbaring 3:5 staat,

Wie overwint zal zich ook in het wit kleden. Ik zal zijn naam niet uit het boek van het leven schrappen, maar juist voor hem getuigen ten overstaan van mijn Vader en zijn engelen. Het woord getuigen komt van *exomologesomai*, dat betekent erkennen dat iemand het met je eens is.

Merk op dat Jezus hier niet zegt dat hij de namen toevoegt aan het Levensboek. Hij bevestigt alleen dat hij ze niet zal wissen. Hij bevestigt ook dat hij de namen zal erkennen voor de Vader. Wat een belofte!

De boodschap hier in Openbaring is dezelfde als die van Daniël en David: de overwinnaars zullen degenen zijn die uiteindelijk het koninkrijk binnengaan. De nadruk is hier op de positieve aspecten voor hen wier namen in het Levensboek staan. Tegelijk zegt deze vers duidelijk dat er een zekere mogelijkheid is dat onze namen uit het Levensboek worden verwijderd. Jehova deed dit in het Oude Testament, Jezus doet het nu.

Dus om in het levensboek te blijven, zul je een overwinnaar zijn. Wat is dit precies? Openbaring 13:8 zegt,

"Alle mensen die op aarde leven zullen het beest aanbidden, iedereen van wie de naam niet vanaf het begin van de wereld in het boek van het leven staat, het boek van het lam dat geslacht is."

Openbaring 17:8 zegt,

Het beest dat je zag, was, en is niet; het stijgt binnenkort op uit de onderaardse diepte en zal vernietigd worden. Alle mensen die op aarde leven van wie de naam niet vanaf het begin van de wereld in het boek van het leven staat, zullen verbaasd zijn bij het zien van het beest, omdat het was, niet is, en toch weer zal zijn.'

Deze verzen suggereren inderdaad dat alle namen in het boek waren geschreven vanaf de grondlegging van de wereld. David zegt dat het niet van je eigen daden afhangt of je in het boek staat. Dit verandert de gedachte van redding. Joh. 1:4 zegt:

In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. En Joh. 1:9 zegt: het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam.

In andere woorden: we zijn gered als we geboren zijn!!! We hoeven niet gered te worden omdat we al gered zijn!!! De vraag is eerder, hoe we deze redding behouden voor de eonen. Het antwoord is om een overwinnaar te zijn.

Openbaring 20:12 is de volgende vers die het Levensboek noemt.

Ik zag de doden, jong en oud, voor de troon staan. Er werden boeken geopend. Toen werd er nog een geopend: het boek van het leven. De

doden werden op grond van wat in de boeken stond geoordeeld naar hun daden. Volgens het voorgaande vers, 20:11 gaat het hier om het oordeel voor de grote witte troon. Zij die het koninkrijk binnengaan, de overwinnaars zullen heersen en regeren met Jezus tijdens de 1000 jaar van de volgende aion. Zij die het koninkrijk niet binnengingen - de niet overwinnaars - zullen de 1000 jaar doorbrengen in het uiterste duister. Hun werken worden geoordeeld voor de grote witte troon.

Openbaring 20:15 zegt:

"Wie niet in het boek van het leven bleek te staan werd in de vuurpoel gegooit."

Openbaring 21:27 zegt: Maar alles wat verwerpelijk is en iedereen die zich met gruwelijke dingen en leugens inlaat, komt de stad niet binnen, alleen zij die in het boek van het leven staan, het boek van het lam. beide verzen tonen de bestemming van hen wier namen niet in het levensboek staan. Opnieuw met de positieve en negatieve aspecten. Zij die onwaardig worden geoordeeld worden in de vuurpoel (Dode Zee) gekwakt.

*

dierenliefhebbers als gods voorhoede

dieren en zeker huisdieren staan dicht bij god dan de engelen, zie de versieringen van de ark des verbonds, de dieren waren dicht bij het hart van de ark dan de engelen. God heeft huisdieren liefhebbers een speciale taak gegeven namelijk om hun huisdieren te koesteren met een speciale mate van compassie, toewijding en aandacht die niet aan ieder gegeven is. God heeft dierenliefhebbers gemaakt met een speciaal doel, namelijk als gods voorhoede binnen de schepping. God zorgt ervoor dat we 30 jaar later nog steeds aan onze overleden hond of kat (of goudvis) denken, iedere dag weer. En ja, dieren hebben een ziel, volgens Adolph E. Knoch heeft alles dat beweegt en ademt een ziel, misschien afgezien van insecten. En dus niet planten. Ooit zullen we onze huisdieren weerzien, misschien al in de komende aion, anders in 1 Kor. 15.

*

de hele schepping verzoend

Lees Kol. 1:16-20

in hem is alles geschapen, alles in de hemel en alles op aarde, het zichtbare en het onzichtbare, vorsten en heersers, machten en krachten, alles is door hem en voor hem geschapen. Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in hem. Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk. Oorsprong is hij, eerstgeborene van de doden, om in alles de eerste te zijn: in hem heeft heel de volheid willen wonen en door hem en voor hem alles met zich willen verzoenen, alles op aarde en alles in de hemel, door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis. Alles is door hem geschapen en alles zal ook verzoend worden, duidelijke taal. De hele schepping is inbegrepen, de zichtbare en onzichtbare. Hij is de eerstgeborene van tussen de doden. In hem wandelt de voleinding van het lichaam rond en door hem wordt alles verzoend.

de voleinding

wanneer vindt de redding plaats? zie 1 Kor. 15:21-28.

Zoals de dood er is gekomen door een mens, zo is ook de opstanding uit de dood er gekomen door een mens. Zoals wij door Adam allen sterven, zo zullen wij door Christus allen levend worden gemaakt. Maar ieder op de voor hem bepaalde tijd: Christus als eerste en daarna, wanneer hij komt, zij die hem toebehoren. En dan komt het einde en draagt hij het koningschap over aan God, de Vader, nadat hij alle heerschappij en elke macht en kracht vernietigd heeft. Want hij moet koning zijn totdat 'God alle vijanden aan zijn voeten heeft gelegd'. De laatste vijand die vernietigd wordt is de dood, want er staat: 'Hij heeft alles aan zijn voeten gelegd.' Wanneer er 'alles' staat, is dat natuurlijk uitgezonderd degene die alles aan hem onderwerpt. En op het moment dat alles aan hem onderworpen is, zal de Zoon zichzelf onderwerpen aan hem die alles aan hem onderworpen heeft, opdat God over alles en allen zal regeren. Dit is de grote conclusie van de aionen. God nam datgene wat satan als kwaad bedoelde en gebruikte het ten goede. Hij heeft alles gedaan in overeenstemming met zijn wil, inclusief het aanwenden van het kwaad. Aan de voleinding van de aionen heeft iedereen god gevonden en zal iedere knie voor hem buigen.

Is dit te moeilijk voor god?

Alle vormen van een gedeeltelijke redding waarbij een groot deel van de mensen voor eeuwig verloren gaat is een ingewikkelde manier van te zeggen dat het kwaad te sterk is voor god.

*

het doel van christus

zie de volgende verzen:

- het lam van god dat de zonden van de wereld wegneemt, Joh. 1:29
- één middelaar tussen god en de mens, een man, christus jesus die zichzelf geeft als losprijs voor allen, 1 Tim. 2:6
- elke knie zal buigen, elke tong zal belijden, Jes. 45:23; Fil. 2:9.
- Ooit was u koppig tegen god, want god sluit iedereen op in koppigheid om zich te ontfermen over allen. Rom. 11:30.

Waar is de beperking van het woord allen in deze verzen? De enige beperking hier is die in ons denken. We zijn zo traditioneel gewend om te denken in termen van een eindeloos oordeel dat we het niet snappen dat er gewoon staat dat allen gered worden. Zie ook Joh. 12:32 waar staat dat God allen en iedereen naar zich toe zal trekken. Het werk van christus aan het kruis was nodig om onze redding garant te stellen. Wat hier speelt is de reikwijdte van de redding. Als er allen staat dan betekent het ook allen.

*

contrast tussen adam en christus

In een paar verzen wordt het contrast tussen Adam en Christus duidelijk. In Adam sterven allen, zo worden in christus allen opgewekt. 1 Kor. 15:21. In gods plan worden allen gered in christus. Hier staat 2 keer het woord allen in dezelfde vers. Dit moet wel onze aandacht trekken. Als alleen zij die voor christus kiezen gered worden, dan betekent dit dat we met het 2de woord allen heel selectief omgaan. Dan moeten we het eerste woord allen ook selectief toepassen. Maar dit doen de orthodoxen juist weer niet. In Romeinen 5:18 staat het nog een keer: Zo dan, omdat het door één overtreding voor alle mensen kwam tot veroordeling, zo komt het door één rechtvaardige daad voor alle mensen tot

rechtvaardiging van leven. Het gaat hier om een directe vergelijking tussen adam en christus. En nergens wordt het woord allen beperkt tot een selecte groep.

*

contrast tussen adam en christus

In een paar verzen wordt het contrast tussen Adam en Christus duidelijk. In Adam sterven allen, zo worden in christus allen opgewekt. 1 Kor. 15:21. In gods plan worden allen gered in christus. Hier staat 2 keer het woord allen in dezelfde vers. Dit moet wel onze aandacht trekken. Als alleen zij die voor christus kiezen gered worden, dan betekent dit dat we met het 2de woord allen heel selectief omgaan. Dan moeten we het eerste woord allen ook selectief toepassen. Maar dit doen de orthodoxen juist weer niet. In Romeinen 5:18 staat het nog een keer: Zo dan, omdat het door één overtreding voor alle mensen kwam tot veroordeling, zo komt het door één rechtvaardige daad voor alle mensen tot rechtvaardiging van leven. Het gaat hier om een directe vergelijking tussen adam en christus. En nergens wordt het woord allen beperkt tot een selecte groep.

*

de as van het kwaad

president Bush en hij niet alleen noemde Iran de as van het kwaad. Deze uitspraak voert terug op de dualistische gedachte van een goede tegenover een kwade god en beiden die elkaar in de haren vliegen. De as van het kwaad betekent dat aan de ene kant van de as het goede is en aan de andere kant het kwade. Een dualistisch uitgangspunt dus tegenover de almachtige monotheïstische god van de bijbel. Het dualistische denken is typisch Perzisch. In de tijd van Zarathustra had je 2 goden, Ahura Mazda, de goede god en Angra Mainyu, de kwade god. Deze dualistische gedachte heeft een hele tijd voortgeleefd in Perzië (Iran) ook na christus. Toen had je de profeet Mani die leefde van omstreeks 216 tot 276 na Christus. Mani had een tikje van de waarheid geproefd. Hij zag de kosmos als een slagveld waarop goede en kwade machten elkaar bestreden. Dit verhaal klopt wel maar het is niet het hele verhaal. Want boven die dualistische machten is er die ene god van de bijbel. Mani heeft het christendom in de begintijd beïnvloed alsook de gnostiek. Mani zag het zo dat je het kwade zou overwinnen door de

materiële wereld los te laten, een typisch gnostisch element dus. Augustinus is door Mani beïnvloed geweest en ik meen dat Origenes ook een korte Mani periode heeft gehad. Ik kan het zo nergens op het net vinden. Tot op de dag van vandaag heeft het christendom last van dit dualisme. Satan wordt neergezet als een kwade god die YHWH bestrijdt. Het is tenslotte aan de mens om voor of tegen god te kiezen. Deze gedachte gaat lijnrecht in tegen de ene almachtige god voor wie satan niet meer is dan een marionet die nog geen kop thee kan zetten zonder god's toestemming. Dualisme zit ook in de bijbel, neem de grootste tegenstelling in de schepping, die tussen mannelijk en vrouwelijk. Maar hoe hoger je komt op de spirituele ladder hoe monotheistischer het wordt. Ofewel, als Iran de as van het kwaad is, dan is het officiële christendom dit ook. Zou er een verband zijn tussen oorlogszucht en dualisme?

*

oorlog

het is oorlog, een mooi stuk van donner, al mis ik de vergelijking met de eenzame strijd die Daniël voerde tegen de prins van Perzië. Zijn strijd is het veelkoppig monster waar wij tegen strijden. Er is niet zoiets als een 1ste, 2de of 3de wereldoorlog. Er is door de geschiedenis heen 1 oorlog met een veelkoppig monster.

Wat veroorzaakt oorlog? Het antwoord staat in Jacobus 4:1-3

"Vanwaar het strijden en vechten onder jullie? Komt het niet voort uit jullie genoegens, die oorlog voeren in jullie leden? Jullie begeren en jullie hebben niet; jullie moorden en jullie zijn jaloers en jullie zijn niet in staat het hoofd te bieden*. Jullie vechten en jullie strijden, jullie hebben niet, omdat jullie het niet vragen. Jullie vragen en jullie verkrijgen niet, omdat jullie boosaardig vragen, opdat jullie het in jullie genoegens zouden uitgeven*."

Oorlog voeren staat haaks op Mattheus 7:7 - vraag en aan u zal gegeven worden. En dan heb ik het nog niet over het feit dat de eindstrijd tegen israël door een niet aards maar demonisch leger gevoerd zal worden, Zie Joël 2:9.

*

Gods WIST dat de mens zou zondigen

in 1 Tim. 2:4 staat: god wil dat alle mensen gered worden en de waarheid leren kennen. sommigen brengen hier tegenin dat hoewel god dit wel wil Hij tegelijk de mensen een vrije wil heeft gegeven om voor of tegen hem te kiezen. Met andere woorden: gods wil kan dus niet gerealiseerd worden omdat de mensen het zelf niet willen. In de tuin van eden was het kwaad al aanwezig. De eerste mensen Adam en Eva konden hun vrije wil simpelweg niet uitoefenen vanwege dit natuurlijke feit en werden al direct misleid door de slang. De mens was ongehoorzaam en werd uit de tuin van eden gejaagd. Met de intrede van de dood als gevolg. Tegelijk wist god zelf al dat het kruis van golgota ooit de mens met hem zou verzoenen. Dit wist hij al voor de nederwerping van de wereld. 1 Petrus 1:19-21. Met andere woorden: God wist dat de mens zou zondigen.

Maar wat als god door de koers van de tijd in de aionen er weer voor zou zorgen dat alle mensen gered zouden worden? Neem het leven van Jozef, hij was mishandeld door zijn broers en verkocht als slaaf. Maar god gebruikte dit hele gebeuren in zijn plan. Ondanks de vrije wil van zijn broers om hem te slaan dan wel de vrije wil van Potifar's vrouw om hem gevangen te zetten, ging god recht op zijn doel af. God's doel was om Zijn mensen te redden toen de pest toesloeg en gebruikte Jozef hiervoor. Zie ook Efeze 1:11 waarin staat dat god alles doet in overeenstemming met zijn wil. Als god Jozef door alle tegenstand heen kon redden ondanks serieuze pogingen om hem uit de weg te ruimen, zal hij dit principe ook toepassen op de hele mensheid. Ook de ongelovigen zal hij redden. Het niet alleen proberen maar het ook doen. denk in ons dagelijkse leven aan de neonreklames en de vele advertenties die we om ons heen zien, op TV, youtube etc. We worden er door beïnvloed ondanks onze vrije wil. Of we ook echt een vrije wil hebben is weer de vraag. Als reclame zoveel invloed heeft op ons handelen en het maken van keuzes waarom zou god dit niet hebben? Hij zal alle omstandigheden mee laten werken om ervoor te zorgen dat zijn einddoel is dat elke knie voor hem zal buigen.

*

allen of slechts enkelen?

de bijbel heeft veel verwijzingen naar de redding van allen. Er staan nogal wat verzen in de bijbel die slaan op allen/iedereen. Zoals 1 Kor. 15:28. De vraag is hier: moeten we restricties toepassen op allen? Als een eeuwige hel mogelijk is, zal dus niet iedereen gered worden. Dus

was is er aan de hand? We hebben gezien dat aion wordt vertaald met tijdperk en niet met eeuwig. En de hel is zeker geen bijbels woord. Dan wordt het hele beeld anders. Gods oordeel is ter genezing dan wel opvoedkundig en zeker niet als eeuwige straf bedoeld. Dus misschien betekent het woord allen in de bijbel precies wat het woordenboek ermee bedoelt, namelijk iedereen.

In 1 Tim. 4:9-11 staat: god die de redder is van alle mensen, in het bijzonder van de gelovigen.

Het woord "in het bijzonder"/speciaal is in het grieks malista dat we ook in Gal. 6:10 vinden. "we werken voor het goede van allen, speciaal voor de familie van het geloof."

Lezen we deze vers ook als we we ALLEEN voor de gelovigen werken? Nee toch? Dus waarom in het eerdere geval zouden we restricties toepassen? We lezen duidelijk dat god een redder is van allen maar ook dat er iets bijzonders is aan de gelovigen. Hun beloning is namelijk het eonische leven van de komende 2 aionen. Daarna zal iedereen gered worden. De ongelovigen zullen de komende 2 aionen niet meemaken op een korte tijd na van hun oordeel.

*

wees niet bezorgd

Hoe staat de gelovige in het leven in relatie tot Mat. 6:25, namelijk de materiële noodzaak van het leven.

"Daarom, dit zeg Ik tot jullie: Weest niet bezorgd voor jullie °ziel, wat jullie zullen eten* of wat jullie zullen drinken*, noch over jullie °lichaam, wat jullie zullen aantrekken*. Is de ziel niet meer dan het voedsel en het lichaam dan de kleding?"

In de dagen van jesus werd er misschien dit mee bedoeld, dat een gelovige terughoudend moest zijn om om materiele zaken te vragen tijdens gebed. Waarom deed Jezus geen moeite om zijn toehoorders op het hart te drukken dat ze niet om materiële zaken mochten bidden? Maak je niet bezorgd om je dagelijkse fysieke behoeften, zei hij maar hij zei niet dat het verboden was om hierom te bidden. De Jonathan Mitchell vertaling: wees niet voortdurend bezorgd om je zielsleven, over wat je wel of niet mag eten en drinken. Is het lichaam niet meer dan alleen kleding? Duidelijk is dat er onderscheid gemaakt moet worden tussen

angst en bezordheid, tussen je af en toe zorgen maken dan wel voortdurend. En is bidden om deze dingen een teken van ongeloof? Een andere vraag is of je niet wettisch bezig bent als je steeds maar bidt om materiële zaken. Met als eindeffect frustratie, depressie. Paulus was bezorgd over een kerk die in fysieke nood zat en vroeg een andere kerk om te hulp te schieten. Bidden voor financiële en materiële nood is dus een stabiel onderdeel van de gemeente in het alledaagse leven. Een probleem hierbij is dat niet iedereen dezelfde hoeveelheid geloof heeft. Iedereen heeft een dosis geloof gekregen die betrekking heeft op een bepaald domein. De ene gelovige is bijvoorbeeld begiftigd met vrijgevigheid en neemt het de andere kwalijk dat deze minder geeft omdat deze minder geloof zou hebben. Zo krijg je al gauw onderlinge strijd om talenten van god die we helemaal verkeerd begrijpen. Andere gelovigen kwalijk nemen dat ze geen rust hebben om lang te mediteren op een onderwerp en niet tot dezelfde inzichten komen, is het ontkennen van de verschillende gaven die god ons schenkt. Een dergelijke houding kan anderen tot wanhoop drijven hetgeen natuurlijk niet de bedoeling is. Christus wil dat elk gebied van het leven aan hem in gebed wordt gebracht. Hoewel zijn besef het onze verre overstijgt, grijpt hij wel degelijk die ene mus die op de grond klettert en ook zijn onze haren geteld. Ook ons kleine gebed telt mee. Ook als je geliefde huisdier ziek is, een schijnbaar futiele gebeurtenis in de schepping, mag je hier samen met je gezin voor bidden.

*

samenvatting dood en zonde

De straf voor de zonde is de dood, niet een eeuwige hel. Christus betaalde bovendien de straf voor ons. Niet in plaats van ons. Als de straf voor zonde een eeuwige hel was, was christus nu in de fikkende hel. De opstanding bewijst dat de straf voor de zonde geen eeuwige hel kan zijn. Als een ongelovige sterft zal hij de straf voor de zonde ondergaan en doodgaan. De ultieme straf is de 2de dood in de vuurpoel. Maar ook hieruit zal men opstaan. Omdat christus de dood overwon, zal aan het einde van de laatste aion de dood voorgoed teniet worden gedaan. Zij die in de vuurpoel waren gedumpt (2de dood) staan op uit de 2de dood en worden verzoend met god die nu alles in alles wordt. Zie 1 Kor. 15.

Huiswerk:

Sheol vertaald als:

graf in Gen. 37:35; 42:38; 44:29; 1 Sam. 2:6; 1 Kon. 2:6; Job 7:9.

Hel: Deut. 32:22; 2 Sam. 22:6; Job 11:8; 26:6; Psalm 9:17; 16:10; 18:5; 55:15.

Hades vertaald als:

Hel: Mat. 11:23; 16:18; lucas 10:15; 16:23; Hand. 2:27; Ope. 1:18.

Graf: 1 Kor. 15:55

Gehenna:

Hel: Mat. 5:22, 29, 30; 10:28; 18:9; 23:15; Marcus 9:43; Lucas 12:5

Tartarus vertaald als: Hel in 2 Petrus 2:4

Vuurpoel: voor satan en de valse profeet: Ope. 19:20; 20:10

Voor de 2de dood voor de onrechtvaardigen: Ope. 20:14; 21:8

*

samenvatting dood en zonde

De straf voor de zonde is de dood, niet een eeuwige hel. Christus betaalde bovendien de straf voor ons. Niet in plaats van ons. Als de straf voor zonde een eeuwige hel was, was christus nu in de fikkende hel. De opstanding bewijst dat de straf voor de zonde geen eeuwige hel kan zijn. Als een ongeloofige sterft zal hij de straf voor de zonde ondergaan en doodgaan. De ultieme straf is de 2de dood in de vuurpoel. Maar ook hieruit zal men opstaan. Omdat christus de dood overwon, zal aan het einde van de laatste aion de dood voorgoed teniet worden gedaan. Zij die in de vuurpoel waren gedumpt (2de dood) staan op uit de 2de dood en worden verzoend met god die nu alles in alles wordt. Zie 1 Kor. 15.

*

de natuur van straf en oordeel 2

God's woord verwijst altijd naar een oordeel in de zin van een correctie, zoals in Mat. 25:46:

In de Statenvertaling staat dat onrechtvaardigen een eeuwigdurende straf tegemoet gaan en de rechtvaardigen het eeuwige leven krijgen. In de grondtekst staat dit niet. Hierin staat:

"En dezen zullen weggaan in aionische kastijding, maar de rechtvaardigen in aionisch leven"

Dit is al hele andere taal. Het was Augustinus die roet in het eten gooide. Als volgens hem aionios en kolasis geen eindeloze straf betekenden, dan zouden de rechtvaardigen ook niet eeuwig leven tegemoet zien. Pas vanaf de 5de eeuw na christus begonnen theologen over de zin van eindeloosheid te discussiëren. Het woord aionisch raakte steeds verder in de verdrukking. Zo kreeg je kromme vertalingen van bijvoorbeeld Mat. 25:46:

Biblija Net: "Hun staat een eeuwige bestraffing te wachten, de rechtvaardigen daarentegen het eeuwige leven"

Grondtekst:

"En dezen zullen weggaan in aionische kastijding, maar de rechtvaardigen in aionisch leven."

Zo zie je dat als het zicht kwijtraakt op het woord aion, dat veel bijbelverzen een volstrekt andere verminkte betekenis krijgen. Dan gaan de ongelovigen inderdaad naar de hel na dit leven. Maar de grondtekst spreekt andere taal. God benadrukt altijd de betekenis van vergeving: Mat. 18:21 en Jezus zoekt de ene verlorene weer op, Lucas 15:3. Waarom zou god mensen eeuwig straffen in een eindeloze hel als hij tegelijk moeite doet om het ene verloren schaap terug te vinden? Veel zinniger is als straf dient ter correctie van de onrechtvaardige. In een verre toekomst zal elke knie buigen voor christus, hetgeen consistent is met het karakter van god. Is god inderdaad de almachtige die het verlorene weer opzoekt en vervolgens de andere onrechtvaardigen verloren laat gaan in een eeuwige hel? En tegelijk ook weer wil dat iedere knie voor christus buigt. Dit kan niemand meer volgen tenzij je ervan uitgaat dat niemand eindeloos gestraft zal worden en het woord aionisch een andere betekenis heeft. Jezus heeft het vaak over de korte tijd waarin wij hier op aarde rondwandelen. Zouden we de boot missen en vervolgens eeuwig worden gestraft omdat we 80 jaar lang verzuimd hebben om in god te geloven? nog afgezien van al die mensen die nooit van jesus hadden gehoord of van mensen die vroegtijdig stierven. Als een aardse koning of

president zelfs de grootste misdadiger eeuwig zou laten fikken in een hel, zou niemand dit accepteren. Maar van god accepteren we het blijkbaar wel. En tegelijk noemen we Hem een god van liefde. Hoe tegenstrijdig is het allemaal om zo tegen god en zijn oordeel aan te kijken. Als je de bijbel goed bestudeert, snap je dat god niet zo werkt en er geen eindeloze straf in een fikkende hel is. Dit zijn heidense ideeën die de theologie zijn binnen geslopen. Een almachtige god is natuurlijk in staat om niemand verloren te laten gaan en heeft helemaal geen eindeloze hel nodig om mensen te corrigeren.

*

de natuur van oordeel en straf

Het kwaad dat ons overkomt lijkt het doen van goede werken door ons te promoten. Een oneindige goede god is een duidelijk argument voor alverzoening. Het Griekse Krino en Krisis zijn vertaald met oordeel. Dit is een neutrale term die onderstreept dat iemand's zaak moet worden beoordeeld door een rechtvaardige rechter. Het zegt niets over de natuur van de straf. Maar veel foute bijbelvertalingen gooien oordeel, verdoemenis, beschuldiging en wraak op 1 hoop. Een passage die de eeuwige hel moet bewijzen is die over het scheiden van schapen en bokken in Matt. 25:46.

"Hun staat een eeuwige bestraffing te wachten, de rechtvaardigen daarentegen het eeuwige leven."

eeuwigdurende straf is kolasin aionion in het grieks. Maar kolasis is geen ethisch woord. Het sloeg aanvankelijk op het snoeien van bomen om ze beter te laten groeien. In de griekse seculiere literatuur is kolasis hooguit gebruikt als herstellende straf. Het gaat dus niet om een straf om het straffen of om een eindeloze vuurpoel maar om een opvoedende herstellende straf. In Salvador Mundi door Samuel Cox lezen we dat het grieks 2 woorden heeft voor straf: kolasis en Timoria (Heb. 10:29). De verschillende betekenissen van beide woorden zijn gedefinieerd door Aristoteles zelf. Timoria is gebruikt om de overtreder te verbeteren door middel van tucht. Kolasis is gebruikt voor de handhaving van recht.

Timoria: Handelingen 22:5 waar Paulus spreekt over zijn verleden toen hij de gelovigen naar Jeruzalem leidde om gestraft te worden. Zie ook Hand. 26:11, Hebr. 10:29 en Job 5:17.

"Gelukkig de mens die door God wordt getuchtigd, wijs daarom de straf van de Ontzagwekkende niet af!"

*

was de boom van goed & kwaad dodelijk?

de tuin van eden was de eerste tempel, de tempel van salomo de 2de. De tuin van eden was een blauwdruk van de tempel van salomo met buiten de tuin de hof van eden. Eva was Adam's aanvulling, complement en andersom. Nadat ze van de boom van kennis gegeten had, moesten ze de tuin van eden uit. Eerst hadden ze nog een tijd in de Hof rondgehangen. Maar was de vrucht waarvan Eva gegeten had giftig? Waarschijnlijk niet want Eva kreeg geen blauwe vlekken op haar wangen. En ze viel ook geen 10 kilo af. God had alleen gezegd, als jullie van die boom eten, zul je sterven, niet dat men ter plekke dood neer zou vallen als men van de boom gegeten had. Want wat was het geval. In de tuin stond nog een boom, de levensboom, een type van christus, zoals de boom van kennis een type van de wet was. Zolang men hiervan at, was men onsterfelijk. Zou de boom plaats maken voor een grand café of een winkelcentrum dan kon men er niet meer van eten en was men dus niet meer onsterfelijk. God verdreef Eva en Adam uit de tuin zodat ze geen toegang meer hadden tot de levensboom. En zodoende dus sterfelijk waren. Niet omdat de boom van kennis giftig was maar omdat ze niet meer bij de levensboom konden.

Nu had god 2 problemen.

Allereerst moest de messias ooit geboren worden. Als eva en Adam nu langzaam zouden sterven, zou die messias er nooit van komen. Verder was Eva Adam's complement. Maar wat had Adam eraan als hij toch doodging? En bovendien wat was de waarde van dat complement nu? Zodoende bedacht god dat adam en eva zich zouden voortplanten. De procreatie zoals het met een net woord heet zou zorgen voor de aanstaande messias en tevens de waarde van het complement weer in ere herstellen. Voortplanting was dus net als een band plakken, een reparatiemethode om het debacle in de tuin van eden te ondervangen. Hiephoi, dacht Eva toen ze Kaïn kreeg, de messias is geboren, we kunnen weer terug naar de tuin. Maar zo eenvoudig was het nu ook weer niet.

*

Esau heb ik gehaat en Jacob heb ik lief gehad

Zegt een god van liefde als we Johannes mogen geloven. Maar de statement van de titel hierboven is klare taal en schiet als een vlammeende pijl in ons rechtsgevoel. Hoe kun je zomaar iemand haten zonder de reden er zelfs maar bij te noemen. En je dan een god van liefde noemen... Hoewel god zei dat hij Esau haatte, liet hij niet het principe los van de voorrang van de eerstgeboren zoon. Dit principe raakt aan de directe interne relatie van de godheid zodat we hier nooit van af kunnen wijken in bijbelstudies. Esau was geen type van christus zoals veel andere hoofdrolspelers in het oude testament dit wel waren, noem Jozef en Mozes. Toch had zelf Esau wel wat kenmerken van christus. Hij was afgewezen en ontdaan van alle recht dat hij had op een erfenis die hij in de familie van god had kunnen krijgen. Ook christus was afgewezen en een man van zorgen. Juist deze afgewezenheid van christus zorgde voor het hogere doel van de familie van de mensheid. Ook de vergeving van de aanklacht tegen hem, kenmerkten Esau's uiteindelijke positie. De vader verlangde van zijn Zoon dat hij zijn erfenis als iets beschouwde wat hij niet na zou jagen maar dat hij een dienaar zou worden voor iets hogers. De manier waarop god met Esau en Jacob omgaat zegt iets over ons Esau en jacobcomplex binnen onze aionische existentie. U bent als gelovige voor de grondlegging van de wereld gekozen maar God behandelt u vaak niet zo, eerder alsof u nergens recht op heeft. Verplaats je in Esau. Heeft hij u niet het voorbeeld gegeven van hoe u als jacob uw best kunt doen om Gods gunst te verkrijgen? En tot u uiteindelijk verzoening zoekt met christus?

In Romeinen 9 staat ook wat. Vers 10: Sterker nog, Rebekka was van onze vader Isaak zwanger van een tweeling

vers 11-12: en al voor ze geboren waren en nog niets goeds of slechts hadden gedaan, werd haar gezegd: 'De oudste zal de jongste dienen.' Gods besluit blijft namelijk van kracht: God kiest een mens niet uit op grond van zijn daden, maar omdat hij hem roept. vers 13-16: Zo staat er ook geschreven: 'Jakob heb ik liefgehad, Esau heb ik gehaat.' Moeten we dan zeggen dat God onrechtvaardig is? Natuurlijk niet. Hij zegt immers tegen Mozes: 'Ik ben barmhartig voor wie ik barmhartig wil zijn, ik schenk genade aan wie ik genade wil schenken.' Alles hangt dus af van God en zijn barmhartigheid, niet van de wil of de inspanning van de mens. Paulus haalt Maleachi 1:2-3 aan als argument voor een almachtige god. Genesis 25:23 is aangehaald om het zelfde duidelijk te maken net als Exodus

33:19. Dus vers 13 is niet gebaseerd op wat mensen willen of op hun pogingen om bij god in de gunst te komen. Maar alles komt van god zelf.

Verder de semantische betekenis van het woord haat. God geeft sommige mensen een slechte zieke wil zoals hij ook Job testte. Maar altijd zo dat deze kwade zaden in de grond vallen en sterven. Maar met een grote oogst als gevolg. Zelfs ten aanzien van het leven van Israel als land was YHWH erg onvriendelijk en behandelde hij haar met zwakke affectie toen hij de vijandige landen tegen haar opzette. God was ook onvriendelijk jegens het offer dat Kaïn deed terwijl hij Abel's offer accepteerde. In maleachi is de verwijzing naar Esau gemaakt om God's standpunt tegen Edom (afstammelingen van Esau) uit te spreken in hun relatie tot Israel. Laten we dus niet ONZE definitie van haat hanteren samen met onze vervreemde emoties. En laten we de context in de gaten houden. Onze manier van haatdenken is terug te vinden in bijbelpassages als de rijke man en de bedelaar, de priester en de samaritaan. Het is heel erg zwartwit denken. Steeds weer maakt hij ons duidelijk dat HIJ de pottenbakker is en wij de klei zijn. Onze perceptie van goed en kwaad liegt er ook niet om. Als we door iets moeten lijden, is het al gauw kwaad. Als iets goed voelt, is het al snel goed. Ook de tiener die moet verhuizen weg van zijn vrienden omdat zijn vader elders een goede baan heeft, zal deze verhuizing opvatten als iets slechts. De vader van de familie zal er misschien iets anders tegenaan kijken. Het lijden van het kind zal tijdelijk zijn omwille van het versterken van de familie op termijn. Zo handelt onze vader ook vaak met ons. Zie Rom. 8:28.

Johannes zegt:

De zonde die via Adam in de wereld kwam, kwam uit de aarde waaruit Adam was gevormd. Er is wel een verschil tussen wereld en aarde. De wereld is een orderlijke setting. In de Tuin van Eden was dat element nog aanwezig in de slang. Toch zei god dat het goed was. Als iets goed is is dit ergens voor, anders heeft goed geen betekenis. Dus god zag dat het goed was in overeenstemming met zijn wil. God neemt ons vaak mee door het dal van het onzichtbare. Daar waar wij niet snappen waarom slechte dingen ons overkomen omdat het einddoel onzichtbaar is, zijn we gezegend als we blijven geloven. En zodoende kan de gelovige in elke situatie danken. Omdat we weten dat god met ons naar een einddoel toewerkt.

hel

een deel van het probleem is dat onze hel een samenvoeging is van 2 andere begrippen zoals hades en gehenna. Maar in het Anglo Saksisch bestaat wel het woord helan dat verbergen betekent. Dit lijkt wel op de sheol/hades. De verbastering van sheol tot helan is ook niet vergezocht. Het woord helmet (helm) lijkt hier ook vanaf te stammen, namelijk het verbergen van je hoofd.

*

tartarus

Het woord Tartarus staat 1 keer in de bijbel, in 2 Petrus 2:4.

Hier worden de zondige engelen = boodschappers gevangen gehouden in afwachting van hun oordeel. Het gaat niet om een plaats waar mensen naartoe worden gestuurd voor misdaden. Ook niet om een plaats waar eeuwige hellevuur op je wacht. Het gaat duidelijk om iets tijdelijks.

*

Gods plan voor de eeuwen

Wat doet God daar eigenlijk boven in de hemel? Een beetje God zitten zijn en her en der opkomen voor de gelovigen? Dan ga je voorbij aan God's plan voor de schepping. God is niet zomaar God, nee God heeft een plan. Er zit een gedachte achter alles, een systeem, je durf het zelfs beleid te noemen. Dat plan gaat van schepping naar herschepping. In Jesaja 46 zie je daar een aanwijzing voor. Daarin wordt gesproken van een raadsbesluit. God neemt zich iets voor en voert het uit. Dat is dus meer dan een ad hoc God die maar iets doet. In Efeze 3 wordt ook weer over Gods plan gesproken, namelijk dat het verschillende tijdperken omvat, eeuwen genaamd. Dit zijn geen perioden van 100 jaar maar complete tijdperken, ook wel eonen genoemd. In vers 11 heeft Paulus het over het eeuwenoude plan dat God gemaakt heeft IN Jezus Christus. Jawel: God heeft het bedacht en christus voert het uit. Mooi plan, zul je zeggen, en al het lijden dan in de wereld? Is dat een oneffenheid in dat plan? Paulus zegt iets opmerkelijks. Hij zegt dat het lijden van nu niet opweegt tegen de glorie die ons straks te wachten staat. Paulus kan zo'n opmerking allen maken als hij weet dat er zoiets als een plan van God bestaat. M.a.w. het einddoel moet grandioos zijn. Maar wat voegt het plan van God toe aan de schepping? En waarom ging het dan fout? Is de

herscheping mooier dan de oorspronkelijke schepping? In dat geval kun je zeggen dat God naar iets toewerkt. In Genesis staat: God schiep hemel en aarde. Of precieser: Elohim schiep hemel en aarde. Meervoud dus. Wie zijn dat dan? Het antwoord is God en Jezus. Johannes 1 zegt ook: in het begin was het Woord bij God. Het Oude Testament is dus al volop messiaans. In Hebrreeën 1 staat: door wie Hij de wereld heeft geschapen. Hij heeft Zoons tot ons gesproken. Zoons is een erg vreemde uitdrukking maar betekent dus dat God door zijn zoon alles heeft geschapen.

Wie is Jezus?

Colossenzen 1 geeft daar een goed beeld van. Jezus is het beeld van God, de onzichtbare, de eerstgeborene. In Hem is alles geschapen. Alles is door Hem en voor Hem geschapen. Hij bestaat voor alles, zelfs voor de schepping en alles bestaat IN Hem. Alles is in Christus geschapen, door Hem en alles gaat naar Hem toe. Het heelal, de krachten en machten, wij, de koeien in de wei en de etalagepoppen. Het is zo absoluut dat je zou denken dat God een plan heeft. De hele schepping is aangesloten op Jezus. Als Paulus in Griekenland het woord voert, haalt hij zelfs één van de Griekse filosofen erbij als hij zegt: "zoals één van jullie dichters zegt: in Hem leven en bewegen we."

Romeinen 11:33 is een lofprijzing van Paulus. God neemt het initiatief voor de schepping en Jezus voert het uit. In vers 36 staat nogmaals: alles is uit Hem ontstaan, door Hem geschapen en vindt in Hem zijn doel.

Terug naar Genesis

In Genesis 1:26 krijgen Adam en Eva een opdracht. Zij moeten heersen over de aarde en alles wat erop en eraan zit. Dit betekent niet dat ze maar een bio-industrie in het leven moeten roepen of het milieu ongebreideld moeten gaan exploiteren. Maar toch: ze moeten heersen over de aarde. Deze mensen zijn bovendien het evenbeeld van God. Ze moeten de Hof van eden bewaken. Volgens joodse leer is die Hof even groot geweest als het toekomstige Hemelse Jeruzalem: 2200 x 2200 x 2200 kilometer, links, rechts, hoog, groot. De schepping begint met Eden en dat wordt ook als eerste hersteld met daarna als klap op de vuurpijl: het Hemelse Jeruzalem. In Genesis 3 lijkt Gods plan mis te lopen. Hoe zit dat dan? De klassieke uitleg is dat de zondeval zijn intrede doet. Maar het woord zondeval komt in de hele bijbel niet voor. Dat woord hebben we zelf verzonnen. God had alle dieren gemaakt waarvan de slang de sluwste was. De slang vroeg aan de vrouw of het waar was dat God

gezegd had dat ze niet van de Boom van Kennis mochten eten. Let wel: De slang zegt niet Here God maar God en maakt zo een afstandelijke, onpersoonlijke God van de God van Israël en haalt de verbondsnaam weg. Iedereen kan praten over God dit en God dat. Maar God de Here God noemen, is nog wel wat anders. Wat ook opvalt is dat de vrouw nog geen naam heeft. Dat komt pas later.

In het Hebreeuw betekent slang toverij en het werkwoord beslangenen betekent betoveren. Inderdaad, de slang gaat de mens betoveren. Ook in Galaten 3:1 wordt gezegd: wie heeft u betoverd? De slang is een leugenaar en door zijn leugens komt er een verschuiving in het denken van Eva. Dat begint subtiel. Allereerst wordt het woord Heer weggelaten. Wat gebeurt er? Eva neemt de taal van de slang over en laat de verbondsnaam weg. Zelfs de Boom van Kennis noemt ze niet meer, ze heeft het alleen over de Boom in het midden van de tuin. Ze zegt dat ze die niet mag aanraken. Maar ook dat heeft God nooit gezegd. Vroeger kenden Adam en Eva alleen goed en kwaad. Dat "goed" begint normaal te worden voor hen. Ze tonen nauwelijks dankbaarheid. Als ze ervan goed gegeten hebben, krijgen ze ook kennis van kwaad. Trouwens, Eva moest helemaal niet discussiëren met de slang maar over hem heersen. Het gevolg is dat de slang Eva in zijn greep krijgt. Eva kijkt naar de Boom in het midden, de Boom van Goed en Kwaad en er ontstaat zoiets als begeerte. Ze at van de vrucht en opvallend is dat ze de vrucht ook gaf aan de man die bij haar was. Adam was dus behoorlijk in de buurt. God had gezegd dat ze zouden sterven. Maar Adam en Eva wisten helemaal niet wat dat was. Na het eten van de vrucht wisten ze het nog niet helemaal want ze werden sterfelijk maar leefden lichamelijk nog een hele poos door. Ze mochten aanvankelijk wel van de Boom van Leven eten die hun onsterfelijkheid gaf. Je kunt je dus afvragen of Adam en Eva van het begin af aan onsterfelijk waren of dat ze dat werden door het eten van de vruchten van de Levensboom? Deze Levensboom schonk ook genezing. De Boom van Leven begon in de Hof en duikt weer op in Openbaring 22.

Waarom nam Adam ook van de vrucht? Misschien uit solidariteit. Wat moest hij zonder Eva? Er zit iets messiaans in. Jezus doet later hetzelfde als hij zich laat kruisigen op Golgota. Hij zegt met zoveel woorden: ik ga liever de nacht in met alle mensen dan dat ik alleen overblijf. Hij kwam inderdaad terecht in de buitenste duisternis. Adam en Eva kwamen erachter dat ze naakt waren nadat ze van de Boom van Kennis hadden gegeten. Naakt gaat verder dan dat ze eerst onwetend waren. Naakt betekent dat ze echt iets zijn kwijtgeraakt. Joodse overleveringen zeggen

dat ze eerst lichtkieren aan hadden. Ongeveer zoals Mozes straalde toen hij van de berg kwam. Romeinen 8 zegt dat wij die lichtkieren ooit weer terugkrijgen maar op dit moment nog niet bezitten.

Ondanks dat ze van de Boom van Kennis hebben gegeten is de genade gebleven: Gen. 3:8. Ze zagen God de Heer in de tuin wandelen, zelfs op zoek naar hen. God had ook kunnen zeggen: jullie hebben het verknoeid, adios! Dat deed God niet. Integendeel, hij bleef in de tuin van Eden wandelen. Ze waren zelfs bang voor hem. Angst kenden ze voor die tijd ook niet. Hoe kwam die slang nu in de Hof terecht? God had zelf die slang in de Hof gezet. Met de wetenschap dat de slang hen vroeg of laat zou verleiden om van de Boom van Kennis te eten. God zelf heeft dus van meet af aan het kwam in de Hof geïntroduceerd. Ja, de slang was er zelfs eerder dan Adam en Eva. God bestuurt het maar Adam en Eva hadden een vrije keuze. Ze gingen tegen Gods WIL in door te zondigen en van de Boom van Kennis te eten. Maar niet tegen Gods achterliggende bedoeling. Wat was deze bedoeling dan? De bedoeling was dat ze zeker zouden zondigen en dat de schepping herschapen zou worden. Hier zie je de contouren van een plan. Daarom is er geen sprake van een zondeval waarbij God werd verrast door zo'n nietige slang. Stel je toch eens voor dat de God die hemel en aarde gemaakt heeft zich al direct laat verrassen door een slang. Alleen de gedachte al. Nee, de intrede van de zonde behoorde tot Gods plan van schepping tot herschepping. En hier begint de vage scheidslijn tussen begrijpen en snappen. Want vaag begrijpen we wel dat er een plan achter zit maar snappen doen we het niet als we de chaos om ons heen zien. Zie ook Openbaring 13: Jezus is al voor de grondlegging van de wereld geslacht. Zo'n opmerking duizelt ons. Elke dag van ons leven is al voor de schepping bepaald. Dat gaat onze pet te boven. God heeft dat zo uitgedacht en Jezus voert het uit. Genesis 3 is een stuk ontwikkeling/volwassenwording van de mens om bij God te komen. Wij komen allen onze verleidingen tegen. Op het randje van de dood, als Adam en Eva, dan nog man en vrouw geheten, uit de Hof worden gebannen zegt Adam tegen haar: ik noem je Eva: leven! Dus: na de dood, begint het nieuwe leven! XXXX

*

religie als verslaving

Gehenna

Religie is mogelijk de ergste verslaving die er bestaat. Ik bedoel dan het leven volgens de wet en dogma's en niet in de geest. Bijvoorbeeld: als we ergens een half uur te laat dreigen te komen, is het net of de wereld vergaat. Onze samenleving heeft een verdrag gesloten met de dood. Wat hoor je elke avond op het nieuws? Wat lees je in de krant? Dood! In allerlei varieties! De huren worden vrijgelaten. De uitkeringen gaan omlaag. Blablabla! Als we er niet over lezen dan vertellen kerk en media wel hoe we deze ellende kunnen ontlopen! Bijvoorbeeld: koop snel een huis, nu het nog kan. Alles hangt van ons af, zeggen ze. Ja, we bidden maar niet vanuit de wetenschap van het Nieuwe Testament dat Jezus de dood heeft overwonnen. Maar we kruipen nog steeds voor het Oude Testament dat ons met de zweep slaat, waar alles afhangt van onze eigen mogelijkheid om God te gehoorzamen. We blijven onder de heipaal tot we fijngestampt zijn in plaats van te erkennen dat Jezus de dood heeft overwonnen.

Neem Jesaja 28:15-18.

Jesaja had een grote taak in Gods plan. Hij waarschuwde zijn volk dat God het zou straffen voor zijn zonden. Niet voor niets want ze deden van alles wat niet door de beugel kon, inclusief kinderen offeren aan heidense afgoden. Jeremia zei dat ook al: Jer. 32:35. De Hinnomvallei is het tegenwoordige gehenna, even buiten Jeruzalem. Ook wel vertaald met het woord Hel. In de tijd van Jezus, was de Gehenna de plaats buiten de poort waar ze dode lichamen van mensen en dieren verbrandden. Het vuur brandde dag en nacht. Jezus zei dat je beter je arm kon afhakken of je oog kon uitrukken dan daar terecht te komen. De meute ging vervolgens niet hysterisch schreeuwend de straat op na zo'n opmerking maar snapten precies wat Jezus' metafoor betekende na zijn rondleiding. Pas veel later is daar een echte hel van gemaakt waar het vuur nooit uitgaat en, hoe vreemd, de worm nooit sterft, alsof wormen vuurvast zijn. Jezus had het alleen maar over die concrete, letterlijke plek, Gehenna waar het vuur continu werd aangewakkerd om het kwaad uit te roeien en de rottende lichamen. God wist echter van tevoren dat zijn woorden verkeerd zouden worden verstaan: 2 Koningen 17:15,17-18. Het Noordelijke koninkrijk van Israel werd weggevoerd door de Assyriërs in 722-705 voor Christus. En Juda werd 70 jaar in gevangenschap gevoerd door Nebukadnezar van Babylon nadat hij Jeruzalem had vernietigd in

586 voor Chr. Wat heeft dat met ons te maken? Het OT is een schaduw van de werkelijkheid die God in ons en voor ons heeft geopenbaard. In Christus!

Jesaja spreekt van deze schaduw in hoofdstuk 28. Hij zegt dat Israel niet al luisteren naar de stem van God waarin de vermoeiden konden rusten. Voor hen zou Gods woord anders klinken: "doe, doe, doe, regel op regel op regel, zodat ze iets naar voren en naar achteren gaan, vallen, gewond raken en gevangen worden genomen. Mensen die verslaafd zijn aan religie zeggen: wat is verkeerd aan initiatief nemen? Moeten we dan achter de geraniums blijven koekeloeren? Waarom zullen we God niet een handje helpen? Zie je wel, alle religie klinkt even hypocriet maar in het bijzonder New Age, goede doelen fetisjisten en links activisme, die zo goed klinken, hebben veel volgelingen. Maar zij opereren los van de geest. In feite zijn zij bezig met dode werken. Op zijn best hebben ze het nog over de God die "in je zit." Maar wie is die god dan? Zoals Petrus zegt: geen enkele profetie is een zaak van je eigen interpretatie: 2 Pet. 1:20,21. Immers, Jezus zit niet alleen in ons maar wij ook in Jezus. Hoeveel neurose is uiteindelijk gegrond in de angst voor de dood? En hoeveel goede daden en goede doelen zijn uiteindelijk afgoderij? Komen we aan een veel diepere waarheid. Alles wat ons gegeven is, goed en kwaad komt van christus om je te laten zien dat niets ons kan scheiden van Hem. Dus als je huisdier dood gaat, je hond of kat, wees niet al te vreselijk bezorgd. Als je je naar de dierenarts haast, beseft dan dat je je hond of kat weer terug ziet aan het einde der eeuwen, bij het herstel van alle dingen. En de Omega is oneindige veel groter dan de Alfa.

*

de geest van god

En nu bezitten we de geest van God - Kor. 3:16

Alles wat leeft, wij ook, heeft geest. Zonder geest geen leven. Ook God heeft geest maar dan wel een ongelimiteerde geest, Joh. 3:34. Wij hebben kwalitatief dezelfde geest als God alleen in kleine druppels toegediend. Zodat we niet alles kunnen wat Jezus kon, bijvoorbeeld over water lopen of zieken genezen. De geest wil wel maar het vlees is zwak, Mat. 26:41. Het vlees overschaduwde de geest het grootste deel van de tijd. Dit is echter met opzet zo gedaan door God opdat we vooral niet op onszelf zullen vertrouwen maar op Hem. Daarom hoef je jezelf ook niet te hard voor de kop te slaan als je faalt. Laten we zeggen dat we 5% geest

zijn en 95% vlees. Als we vol geest zijn, is de zonde niet langer aan de orde.

*

Galaten 5:17

"Het vlees verlangt het tegengestelde van de geest..."

Vlees en geest werken elkaar tegen omdat ze tegenstrijdige verlangens hebben. We hebben de neiging om dit zo op te vatten: "dank God dat de geest het vlees in bedwang houdt en ons behoedt voor dingen die we niet willen."

Dit is echter maar de helft van de uitleg.

Het vlees werkt namelijk de geest ook tegen. Dus omgekeerd voorkomt het vlees dat we in de geest willen leven. Het klinkt gek maar ook hiervoor moeten we God danken. Immers, juist doordat we in het vlees leven, voelen we onze afhankelijkheid van God.

1 Kor. 3:16

"De geest van God woont in uw midden."

Inderdaad, de geest van God komt in ons, bouwt zijn huis in ons en nestelt zich. Zo wordt het onze geest. Als we dood gaan, keert ons lichaam terug naar de aarde. Onze ziel (alles wat met onze gewaarwordingen te maken heeft) keert naar het dodenrijk. Hij verdwijnt simpelweg. Onze geest keert terug naar God. In Lukas 23:46 beveelt Jezus Zijn geest in zijn Vader's handen. Niet zijn ziel of lichaam, nee Zijn geest zou terugkeren naar Zijn Vader. Jezus was 3 dagen dood. Maar zijn geest was veilig ondergebracht bij Zijn Vader. De geest kan dus op sterk water blijven bestaan los van het menselijke bewustzijn.

Staan we op uit de dood met hetzelfde lichaam?

Lazarus stond weer op met zijn eigen lichaam. Maar veel mensen zijn na hun dood gecremeerd. En ook als ze begraven zijn blijft er niet veel meer van hun lichaam over. Moet God al onze lichaamscellen, chromosomen en moleculen weer bij elkaar rapen en ons weer in elkaar zetten? Nee, dat hoeft Hij niet. Al tijdens ons leven regenereren onze cellen zich elke 7 jaar zodat we niet hetzelfde lichaam hebben als 7 jaar geleden. Toch zijn we dezelfde persoon. Onze geest blijft namelijk behouden. En onze identiteit zit in onze geest, niet in ons lichaam. Bij de opstanding keert

onze geest weer terug in een nieuw lichaam. En mogelijk ook met een nieuwe ziel.

*

Hooglied; de dooper en de hoer

Prostitutie en overspel waren verboden in het Oude Testament zoals tot uitdrukking komt in Deut. 22, Ezeziel 16 en 23. En dat terwijl een verre voorouder van Jezus de hoer Rahab was. Dus zo erg kan het ook weer niet zijn. Het beeld in het Hooglied van een hoerige amoureuze jonge vrouw die eenzaam de verlaten straten afstruint in een verlaten stad en hartstochtelijk naar haar geliefde zoekt is bijbels gezien behoorlijk gedurfd. Hoewel ze naar een partner zoekt waar haar ouders blijkbaar mee hebben ingestemd, echoot het hele decor de taal uit Ezeziel over een ander soort vrouw die in haar eentje door de straten zwalkt. Ja, het is nog veel erger: Wat in Ezeziel weerzinwekkend wordt genoemd, wordt in het Hooglied opeens mooi gemaakt, bijna kunstig.

Het Hooglied, alias het lied van Koning Salomo presenteert seksueel plezier als de ultieme luxe, de luxe van alle luxes!

Luxe, veel meer dan voortplanting is de stemming die de dichter schept door het plezier van elkaars gezelschap om te zetten in het middelpunt van een ordening die veel meer sensuele pleziertjes in petto heeft. Het genesisgebod om vruchtbaar te zijn en zich te vermenigvuldigen is helemaal vergeten in het Hooglied. De geliefden beloven elkaar geen nakomelingen, zoveel als de sterren aan de hemel. Kinderen worden ook niet genoemd, gezinnetjes ook niet. De stemming is er één van plezier en gulheid. Er is in de bijbel een verschil tussen transformatie en afkeuring. Als seks in de bijbel wordt afgekeurd waarom zal het lichaam dan sowieso uit de dood opstaan? Waarom zal dan niet gewoon de ziel die al als onsterfelijk wordt beschouwd, zonder lichaam verder leven? Als er na de opstanding niet meer getrouwd wordt, is seks dan nog nodig? En waren Adam en Eva getrouwd? Op een bepaalde manier misschien wel, hun eenheid kon niet legaler zijn dan zij was. Maar in een andere zin was hun eenheid ook die van de beide geliefden uit het Hooglied. Het opvallende zwijgen in dat lied over voortplanting is even suggestief als het zwijgen in Genesis 2 waar God de eerste vrouw schept, niet om kinderen te dragen maar omdat het "niet goed is voor de man om alleen te zijn."

In de visie van de schepping van de mens, begint voortplanting pas na de zondeval (om dat woord maar te gebruiken bij gebrek aan een betere term) wanneer de mens zijn onsterfelijkheid verliest. Het paradijs waarin ook seksuele omgang voorkomt kent geen voortplanting. Herstel van onsterfelijkheid kan deze conditie ook weer terugkrijgen, hoe we deze ook noemen, prostitutie, seks, liefde, whatever! in elk geval niet een huwelijk zoals de sadduceeërs dat zien.

De Hoer

Voor hoer spelen is complementair met de andere wang toekeren. De apostel Johannes toont ons de absurdheid in de systematiek van Jezus door vermoord te worden door Herodus. En de hoer in Lucas 7:36-50 toont ons de systematiek in de absurditeit van Jezus. Jezus stelt de tuin van Eden tegenover de Berg Sinaï door de vloek op seksualiteit te herroepen als dezelfde type vloek op sterfelijkheid. In 1 Cor. 15:35-56 grijpt Paulus het beeld van Jezus vast en bespeelt er als het ware variaties op als een jazz saxofonist. denk aan planten in al hun spectaculaire verscheidenheid, vorm, grootte en kleuren - alles vanaf de orchidee tot aan het roodhout of de Eucalyptus. Net zoals we niet de heerlijkheid van de plantenwereld kunnen vatten, kunnen we ook niet voorzien hoe onze lichamen zullen zijn na de opstanding. En zo ook met seksualiteit. Anders dan afkeuring zal seksualiteit worden getransformeerd tot iets dat ons voorstellingsvermogen ver te boven gaat. Als de bijbel het verhaal is van hoe God eerst zijn zegeningen van vruchtbaarheid en voortplanting omzet in een vloek en dan deze vloek weer terug omzet in zegeningen, dan is er weinig reden waarom Jezus als de eerstgeborene vanuit de dood niet zal trouwen. Hoewel God vreemdgaan verafschuwt, vooral als vrouwen vreemdgaan, suggereert zijn positieve gebruik van het huwelijk als een metafoor van zijn omgang met Israël dat Hij nu aan een echt huwelijk moet denken op een vergelijkbare manier voor hemzelf.

En als we dan opnieuw het woord huwelijk noemen, moeten we zeker niet aan iets denken dat een mindere status heeft dan de seksuele omgang in het Hooglied. Als Jezus niet vroegtijdig was gestorven, was Hij misschien inderdaad getrouwd geweest. Wie weet met Magdalena? Al zijn belangrijkste volgelingen waren getrouwd en niemand van hen vatte het navolging van Jezus op als een celibataire manier van leven. Ook ver na zijn dood komen we nog enkele van deze volgelingen tegen en zijn ze nog steeds getrouwd. Nu hebben ze meer begrip van Jezus en zijn ze

veel meer ingewerkt wat ze het mysterie van God noemen. En toch zijn ze nog steeds getrouwd. God is juist omdat Hij God is in staat om te trouwen en wil dit tot op zekere hoogte ook graag. Het einde van de maagdelijkheid is een mijlpaal voor de mens. Voor Jezus zou een eerste seksuele ervaring een nieuwe stap zijn op weg van godheid naar mens. Nergens in de bijbel staat dat Jezus die stap heeft gemaakt maar gezien zijn soms losse omgang met vrouwen zoals onder andere de samaritaanse vrouw bij de waterput die al 5 keer gescheiden was en regelrecht met Hem flirt, wijst erop dat Jezus misschien niet ver af zat van een "eerste keer." Op een dag zal hij inderdaad bruidegom zijn maar op een andere manier dan wij ons voorstellen.

*

Hoe zit het met de dood?

De bijbel zegt dat degenen die niet in het boek des levens staan, in de vuurpoel worden gegooid en alles wijst erop dat dit direct na het vonnis zal gebeuren. De Bijbel leert ons ook dat Christus voor onze zonden gestorven is (1 Kor. 15:3; Gal. 1:4; Joh. 1:29; 1 Joh. 2:2). Er is geen enkele reden te veronderstellen dat de mens verantwoording over die zonden moet afleggen of dat hij daarvoor gestraft wordt. Dus waarom dan een 2de dood?

Verschillende soorten dood

Als we zeggen dood is dood, bedoelen we de doodstoestand die intreedt na het overlijden of sterven van de mens. Het woord overlijden zegt ons dat de mens overgaat uit een staat van lijden in een andere staat, door de bijbel voorgesteld als de slaap die wij kennen en ondervinden. Veel christenen geloven dit niet. Er wordt geleerd dat de zielen van de gestorvenen direct na hun overlijden naar een bewuste staat van zaligheid of rampzaligheid overgaan. Het mag dan niet de gehele mens zijn, maar het is toch zijn beste deel. Dat leeft voort en daarom is volgens deze voorstelling de dood geen rust. Dat stemt niet overeen met een uitlating van Job toen hij in een ondragelijk lijden verkeerde en de dood boven het leven verkoos: "waarom ben ik niet bij de geboorte gestorven, heb ik niet de geest gegeven, toen ik uit de moederschoot kwam..."

Dan zou ik nu nederliggen en stil zijn, ik zou slapen; dan zou ik rust hebben" (Job 3:11, 13). We lezen in de bijbel herhaaldelijk van mensen

die gestorven zijn dat ze slapen. Toen Lazarus overleden was zei Jezus tot zijn discipelen: "Lazarus, onze vriend is ingeslapen maar ik ga daarheen om hem uit de slaap te wekken." De discipelen zeiden toen tegen Hem: Here als hij slaapt, zal hij herstellen. Doch Jezus had het bedoeld van zijn dood, zij echter meenden dat Hij het van de rust van de slaap bedoelde (Joh. 11:11-13). Ook Paulus noemt soms de toestand van hen die gestorven zijn een slaap (Ef. 5:14) zodat wij niet in het onzekere hoeven te verkeren over de toestand van de doden. Wij mogen slaap echter niet letterlijk nemen want de dood is niet hetzelfde als slaap. Er zijn grote verschillen. Bij de dood is de geest uit het lichaam verdwenen maar bij de slaap niet. Bij een dode is elk functioneren van de organen verdwenen, bij een slapende is alles nog in functie. De dood doet het lichaam in ontbinding overgaan, de slaap, daarentegen, geeft het nieuwe kracht en energie. de slaap is slechts een zwakke, symbolische voorstelling van de doodstoestand na het overlijden.

Wanneer wij dus zeggen: dood = dood, dan bedoelen we daarmee de toestand van het schepsel, nadat het overleden is. Iedereen uit wie de geest des levens is weggegaan en tot God is teruggekeerd (Pred. 3:19, 20; 12:7). Het is een toestand van volkomen onbewustheid, nog veel meer dan in de slaap, die er dan ook maar een zwak beeld van is. In de bijbel worden nog andere doodstoestanden beschreven. Jezus zegt in Mat. 8:22: Laat de doden hun doden begraven. Het gaat hier om 1 van zijn volgelingen die eerst zijn gestorven Vader wilde begraven voor hij Jezus wilde volgen. Degenen die de baar droegen waren in Zijn ogen even goed als degene die erop lag. De laatste was werkelijk gestorven, de eersten nog niet. Toch zei Jezus dat het doden waren. Wij geloven het van de overleden vader. Waarom zullen wij het dan niet van de anderen geloven? Dit waren slechts andere doden. De overledene was dood omdat de levensgeest uit hem was gevaren. De anderen waren dood omdat ze de Heer niet wilden volgen en zo blijk gaven dat ze het ware leven nog niet ontvangen hadden.

Zo was ook de verloren zoon dood: "want uw broeder was hier dood en is levend geworden" (Lukas 15:32). Er staat niet dat hij als dood was of op een dode leek. Hij was dood, hoewel hij het natuurlijke leven nog bezat. Het terugkeren tot de vader en het belijden van zijn schuld maakten hem tot een levende. Paulus zegt dat het lichaam dood is vanwege de zonde maar de geest is levend vanwege de gerechtigheid (Rom. 8:10) en voegt daaraan toe: "als je naar het vlees leeft, zul je sterven" (vers 13). In Efe. 5:14 zegt Paulus: Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden en

christus zal over u lichten." Wij noemen dit beeldspraak en bezien vanuit onze kant is dat ook zo met betrekking tot de natuurlijke dood. Voor God is het een werkelijke doodstoestand, alleen is het een andere dood dan de onbewuste natuurlijke dood. Zo zullen er voor de grote witte troon ook doden staan, uitsluitend doden. Johannes zag de doden opkomen uit hun graven, uit de aarde en uit de zee. Hij zag de doden, groot en klein, staande voor de troon. Zij worden geoordeeld naar wat in de boeken stond geschreven, naar hun werken of daden. Bij herhaling wordt gezegd dat het doden waren. Waarom zullen wij dan zeggen dat het niet zo is?

Paulus zegt dat Jezus Christus zowel de doden als de levenden zal oordelen (2 Tim. 4:1). Hij schrijft ook: want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden (2 Kor. 5:10). Het gaat hier om levenden. Bij hen heeft de verderfelijke onverderfelijkheid en het sterfelijke onsterfelijkheid aangedaan (1 Kor. 15:53). Zij zijn de levende die Christus zal oordelen. Hij zal ook de doden oordelen. geen levend gemaakte doden, maar bewuste doden, wel opgestaan, maar nog niet onverderfelijk en onsterfelijk. Dat zijn de doden die voor de grote witte troon zullen staan. Ook Petrus zegt dat Jezus door God is aangesteld als rechter over levenden en doden (Hand. 10:42) en dat Hij gereed staat om de levenden en de doden te oordelen (1 Pet. 4:5). Zowel de levenden als de doden zijn werkelijkheid. Hoe kunnen doden worden geoordeeld? Zij kunnen toch niet zien of horen? Er zijn verschillende soorten van dood-zijn. Er zijn doden die onbewust in het graf liggen maar ook doden die bewust voor de witte troon zullen staan. Voor ons, mensen, is dat niet gemakkelijk te doorzien. Voor God liggen deze dingen geheel anders.

Dood is dood, maar de ene doodstoestand verschilt van de andere. Dat geldt niet alleen voor de dood. Er zijn meer verschillende toestanden met eenzelfde benaming. Neem het tegenovergestelde van de dood, dat volgens onze begrippen leven is. Het leven dat wij kennen is een aaneenschakeling van teleurstellingen, moeite en verdriet. Elk ogenblik hebben we er voor te zorgen dat het blijft bestaan. Doen we dat niet, dan merken we al spoedig dat de krachten afnemen, het lichaam uitteert en naar de ondergang gaat. Ondanks al onze zorgen, kunnen wij ons lichaam niet voor altijd in stand houden. Tenslotte moet iedereen sterven wegens gebrek aan levenskracht. We kennen echter ook een ander leven: het leven na de opstanding. Dat zal een leven zijn in onverderfelijkheid en onsterfelijkheid dat niet ten onder gaat. Verschillende levenstoestanden, maar de bijbel zegt van beide dat het leven is. Zien we het onderscheid? Zo is het ook met de dood. We

moeten ook daarin de verschillende doodstoestanden leren onderscheiden.

De 1ste dood

De bijbel spreekt verschillende malen over de 2de dood maar nergens over de 1ste dood. Als er een 2de dood is dan moet er volgens de menselijke logica ook een 1ste dood zijn. We hebben daar misschien nooit bij stilgestaan en als ons gevraagd wordt: wat is de 1ste dood? dan denken we waarschijnlijk onmiddellijk aan de dood die intreedt op het moment van sterven. Maar is dat wel zo? We zagen reeds dat de doden voor de witte troon, voor zover ze niet in het levensboek staan, overgaan van die doodstoestand in de 2de dood. Zou het nu niet aannemelijk zijn dat die doden zich in de 1ste dood, die aan de 2de voorafgaat, zullen bevinden? Ze gaan niet van de onbewuste doodstoestand waarin ze zich bevonden in hun graven, over in de 2de dood, maar ze komen door opstanding opnieuw in een andere, een bewuste doodstoestand, waarin ze worden geoordeeld. Opnieuw, omdat ze reeds eerder in zo'n bewuste doodstoestand waren. Om dat in te zien, moeten we ons goed indenken in welke toestand de doden daar staan.

Ze zijn uit de dood, waarin ze gekomen waren door hun sterven, opgestaan en tot bewustzijn gebracht. In tegenstelling tot de gelovigen van deze bedeling, daarna niet veranderd of vernieuwd tot onsterfelijk leven. Daarom zijn het nog doden. Het zijn doden klein en groot. Zowel het kleinste kind dat stierf als de oudste grijsaard. Alle schepselen die ooit op aarde hebben geleefd, behalve zij die reeds eerder opstonden. We lezen nergens in de bijbel dat de dood waarin de mens komt na het sterven hem zal veranderen. Wel weten we dat het lichaam tot de aarde terugkeert en de geest tot God (Pred. 12:7; Gen. 3:19). De mens zal opstaan zoals hij stierf. De tijd heeft als het ware voor hem stilgestaan. Paulus zegt van de opstanding van de ongelovigen dat er een natuurlijk lichaam gezaaid wordt en een geestelijk opgewekt (1 Kor. 15:44). Dat houdt verband met de opstanding van de in christus ontslapenen en de daarop volgende verandering van de levende christenen tot het geestelijk leven (1 Kor. 15:41, 52).

De eerste mens, Adam, werd een levend wezen, gedreven door zijn aardse leven, als zijnde uit de aarde. De laatste Adam, Christus, werd een levendmakende geest, gedreven door het hemelse (1 Kor. 15:47-49). De opgestane doden voor de grote witte troon dragen nog niet het beeld van de hemelse; zij zijn nog niet veranderd. Zij zullen daar staan met al

hun vroegere gebreken en hetzelfde karakter, nog gedreven door het aardse met al zijn goede of slechte neigingen. De misdadiger zal daar staan met een misdadig gemoed evenals de filantroop die het goede voor de mens zocht. Paulus zegt het zo: "Die een ieder zal vergelden naar zijn werken: hun, die, in het goedgevoelen volharden, heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, het eeuwige leven; maar hun, die zichzelf zoeken, der waarheid ongehoorzaam zijn, wachtoorn en gramschap. Verdrukking en benauwdheid (zal komen) over ieder levend mens die het kwade bewerkt, eerst de Jood en ook de Griek, maar heerlijkheid, eer en vrede over ieder, die het goede werkt, eerst de Jood en ook de Griek. Want er is geen aanzien des persoons bij God (Rom. 2:6-11).

Daar voor de troon zullen de vroegere inwoners staan van de steden aan het meer van Genesareth, waar de heer op de straten predikte, maar die daarop geen acht sloegen en zich van Hem afkeerden. Zij staan daar met een afkerig hart, terwijl de inwoners van Ninivé die naar Jonah luisterden, naast hen zullen staan en hen veroordelen, evenals de koningin van Sheeba (Luk. 11:31, 32; Matt. 12:38-42). Iedereen zal daar staan met hetzelfde hart en dezelfde neigingen die hij in zijn eerdere leven bezat en waarmee hij stierf, zodat we kunnen zeggen dat het slechts een voortbestaan is van het leven van de mens in zijn vroegere toestand op aarde. Er was een onderbreking door de dood. Het mogen goede of slechte mensen zijn daar voor de troon; het zijn nog steeds sterfelijke mensen en die noemt de bijbel doden. Ieder mens die volgens ons begrip van leven leeft, behoort tot hen die de bijbel doden noemt en het daarom ook zijn. Dan begrijpen we Paulus ook beter als hij zegt: als Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is levend vanwege de gerechtigheid. En als de geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt in u woont, dan zal Hij, die Christus uit de doden heeft opgewekt, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn geest die in u woont (Rom. 8:11, 12). Opmerkelijk is in deze tekst dat Paulus hier een "lichaam dood vanwege de zonde" gelijkstelt met uw sterfelijke lichamen. Vanwege dat sterfelijke lichaam behoort de mens tot de doden. De gelovige is vooralsnog alleen levend gemaakt naar de geest omdat de Geest van God in hem woont. Om dat te begrijpen, moeten we teruggaan naar de eerste zonde. Vanwege de zonde zijn we in een doodstoestand hoewel we het aardse leven bezitten en ons bewust zijn van ons bestaan. God waarschuwde Adam dat, indien hij zijn gebod zou overtreden, hij daarna de dood zou sterven (Gen. 2:17). Adam overtrad Gods gebod en volgens ons begrip van de dood sterven zou hij

daarna onmiddellijk de laatste adem hebben moeten uitblazen. Dit gebeurde echter niet en Adam bleef voortleven. Hield God zijn woord niet? Kreeg hij misschien berouw? nee, niets van dit alles. Wij moeten in plaats van de dood sterven lezen: stervende sterven. Vanaf het moment dat Adam zondigde werd hij sterveling. Dat is wat Paulus noemt: dood naar het lichaam. Sterfelijkheid kwam over Adam en die sterfelijkheid of dood is tot alle mensen doorgedaan (Rom. 5:12, 14). Het is niet in de eerste plaats de dood als onbewuste toestand na het sterven die op alle mensen is overgegaan, alhoewel dat het eindresultaat is maar het is de doodstoestand waarin Adam kwam na zijn overtreding en waarin alle mensen komen bij hun geboorte.

Vanaf dat moment is de mens reeds een doelmissier. Hij mist het doel waarvoor hij oorspronkelijk was bestemd. Geboren om te leven, moet hij sterven. Het is niet de erfzonde die hem tot zondaar maakt maar de sterfelijkheidstoestand waarin hij bij zijn geboorte komt. De bijbel zegt dat voor de daad van overtreding alle mensen onder de veroordeling zijn komen te vallen (Rom. 5:18). Allen zijn doelmissers. Hoewel Jezus ook het menselijke leven binnentrad, zondigde Hij niet. De dood van Adam ging niet tot Hem door omdat Hij niet verwekt was door een mens, maar door de geest van God. De stervenskiem lag daardoor niet in Hem. Toch moest Hij net zoals de mens zijn aardse leven in stand houden. Paulus schrijft dat het loon van de zonde de dood is (Rom. 6:23). Dat is niet de onbewuste toestand, de doodstoestand na het sterven want dan is geen loon, straf of vergelding meer mogelijk. Dan is alles afgedaan, alles afgerekend. De dood is de stervensdood of doodstoestand die volgde op de zonde, eerst bij Adam en via hem bij alle mensen. Het is de zonde die over de mens regeert in de dood (Rom. 5:21). Niet in de onbewuste doodstoestand na het sterven maar in de bewuste doodstoestand van het stervende aardse leven.

De Statenvertaling vertaalde in Rom. 5:21 "tot de dood," waarmee ze bedoelt tot het stervensuur. Er staat in de grondtekst "in de dood." Het is deze toestand die Paulus deed uitroepen: "ik ellendig mens." Wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Rom. 7:24. Nu we gezien hebben dat alle mensen aan de zonde zijn onderworpen en stervelingen zijn, is het duidelijk dat de mensen die geen verandering hebben ondergaan en voor de witte troon zullen staan, nog in dezelfde toestand verkeren, ook zondaren en stervelingen zullen zijn en komt Openb. 20:12, 13 overeen met wat Paulus zegt. Het zijn doden die daar staan. Die

doodstoestand trad voor het eerst in bij Adam en willen we spreken van de eerste dood dan zal dit de eerste dood moeten zijn.

De Thanatos

De dood wordt in de bijbel voorgesteld als een BEWUSTE toestand. Wij denken bij dood allereerst aan een toestand van het schepsel na het sterven. Het Griekse woord voor dood, thanatos duidt op een toestand VOOR het sterven. Thanatos wijst op een BEWUSTE toestand. Het woord alleen zegt niets en laat bewustzijn en niet-bewustzijn toe. We moeten bezien in welk verband het woord voorkomt. Wij spreken van doodstraf maar bij nader inzien ligt deze straf waartoe een mens wordt veroordeeld niet na het sterven. Als een misdadiger de doodstraf heeft gekregen en gestorven is, is voor hem de straf voorbij want na het sterven is er geen bewustzijn meer (Pred. 9:5, 10). De straf ligt in het MOETEN sterven. Niet meer op deze aarde te mogen leven. Dit leven op een gewelddadige en/of pijnlijke manier gedwongen te moeten beëindigen. Thanatos is dood als straf en de toestand van de mens aan te duiden zolang hij onder het oordeel is tot aan de uitvoering van het vonnis. Het is geen toestand van de mens na het overlijden. Hij is dan over-het-lijden heen en ligt onbewust in het graf en is van elke straf uitgesloten. Jezus wist dat hij een dood (thanatos) zou sterven (Joh. 12:33; 18:32). Hij stierf voor onze zonden (1 Kor. 15:3). De straf die ons vrede bracht was op Hem (Jes. 53:5). Deze straf-door onderging Hij niet nadat Hij gestorven was maar op het moment dat Hij stierf. Hij werd begraven en lag onbewust in het graf. Deze straf-dood sterft ook de gelovige, zij het niet op dezelfde wijze. De dood kwam over alle mensen. Paulus zegt dat het lijden van Christus overvloedig over ons komt en dat de gelovige deel heeft aan dat lijden (2 Kor. 1:5). Om tot de opstanding te behoren, wil de apostel deel hebben aan het lijden van Christus en aan Zijn dood (thanatos) gelijkvormig worden (Fil. 3:10) en in Rom. 6:3 stelt hij de vraag: Of weet u niet dat wij allen, die in Jezus gedoopt zijn, in zijn dood (thanatos) gedoopt zijn'?

Begrijpen wij de diepere betekenis van deze vraag? Dat de gelovigen individueel in christus zijn en dat ze allemaal tezamen 1 in christus zijn, kunnen we nog enigszins begrijpen. We begrijpen ook wat het betekent om in christus gedoopt te zijn. Het is een begrijpelijke voorstelling die ons zegt dat, evenals het doopwater de dopeling omringt, christus de gelovige omringt met Zijn liefde en trouw en niets hem kan deren. We zijn niet alleen in Hem gedoopt, we zijn ook in Zijn dood (thanatos) gedoopt. De evangeliën laten zien dat die dood een lijdend sterven is die

in alle volheid en gewicht op Jezus werd gelegd. In die Thanatos zijn wij gedoopt, ingedompeld, zegt Paulus. Door de doop zijn wij begraven in de dood van christus, met Hem samengegroeid met hetgeen iedereen gelijk is aan Zijn dood (Rom. 6:4, 5). De Statenvertaling zegt het zo: "want indien wij met Hem 1 plant geworden zijn in de gelijkmaking van Zijn dood," daarmee aangevend op welke hechte wijze de gelovige met christus 1 is in Zijn dood. Dat zou een droevige gedachte zijn ware het niet dat de apostel er direct aan toevoegt: zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding. Paulus verheugt zich met en voor christus te mogen lijden. Hij noemt het genade, en weet dat als wij met Hem lijden, wij ook met Hem verheerlijkt zullen worden (Rom. 8:17). Door gelijkvormig te worden aan de dood (thanatos) van christus wilde de apostel zich in dit aardse leven enigszins op de 1 of andere wijze inleven in de heerlijkheid van de (uit)opstanding die christus reeds had en die hem later ook ten deel zou vallen (Fil. 3:10, 11). Paulus gaat zover dat hij zegt: Thans verblijd ik mij over hetgeen ik om uw wil lijd, en vul ik in mijn vlees aan wat ontbreekt aan de verdrukkingen van christus ten behoeve van zijn lichaam, dat is de gemeente. Uit het voorafgaande blijkt dat de strafdood (thanatos) het lijdend sterven zowel van Jezus als van de mens plaatsvindt in een bewuste toestand.

De 2de dood

We zijn eraan gewend de dood in verband te brengen met de toestand na het overlijden, dus een onbewuste toestand. Omdat de doodstoestand, de thanatos ook een bewuste toestand kan zijn, die begint bij de geboorte, moeten we nagaan waar die toestand eindigt. Het is opmerkelijk dat voor de situatie na het sterven wanneer de mens, wat wij noemen, dood is, vrijwel nooit het begrip thanatos wordt gebruikt. We lezen in Johannes 12:33: "dit zei Hij om aan te duiden welke dood (thanatos) Hij sterven zou." Na de thanatos volgde het sterven (apothneskein). Dat sterven bracht Hem en ieder mens in een andere doodstoestand. In Openbaring 1:18 zegt Jezus: ik ben dood geweest en gebruikt Hij het woord nekros waarmee Hij zijn dood-zijn gedurende 3 dagen en nachten bedoelde. Van de verloren zoon zegt de Vader: Mijn zoon was dood (Luk. 15:24). Voor hem bestond zijn zoon niet meer. Van Saffira wordt gezegd dat zij de adem uitblies. Eutychus viel uit een raam van een bovenzaal en werd voor dood (nekros) opgenomen (Hand. 5:10, 20:9). Dat is de situatie na het sterven. Er is nooit sprake geweest van een opstanding uit de dood die aangeduid wordt met thanatos maar uitsluitend uit de dood die met nekros wordt aangeduid. Ook wordt

thanatos niet gebruikt om de toestand van de mens na het sterven aan te geven. In Rom. 6:9 staat: daar wij weten dat christus, nu Hij uit de doden (nekroi) is opgewekt, niet meer sterft: de dood (thanatos) voert geen heerschappij meer over Hem. Hij is nu athanatos, onsterfelijk. Hij sterft niet meer omdat de thanatos geen macht meer over Hem heeft. De dood bracht Hem door het sterven (apothneskein) in de nekros-toestand, in het graf (hades). Na thanatos en hades overwonnen te hebben, heeft Hij de sleutels van beide.

Openbaring 20:13 betekent een ontheffing van de straf over allen die door de macht van de dood, die we de 1ste dood (thanatos) noemen, in het graf (hades) waren geworpen. Zowel de thanatos als de Hades zullen in de vuurpoel worden geworpen. Na de opstanding zullen zij niet meer bestaan. Degenen die niet in het levensboek staan geschreven, worden niet in de thanatos of hades geworpen maar in de vuurpoel, de 2de dood (Openbaring 20:14, 15). De 1ste dood wordt verslonden door de 2de. De 1ste dood heerst dan niet meer over de mens. Wat is de 2de dood, die 2de thanatos? Hij wordt symbolisch voorgesteld door een vuurpoel. Als we een dergelijke term in Gods woord tegenkomen, is het altijd een illustratie van een reinigend, louterend middel. In Openbaring 14:10, 11 lezen we over aanbidders van het beest dat ze vanwege die aanbedding van de toorn van God zullen drinken. die bestaat uit pijniging door vuur en sulfur. Hetzelfde wordt gezegd van satan, van het beest en van de valse profeet (Openb. 20:10). Voor hen zal die kastijding of loutering doorgaan gedurende alle eeuwigheid; beter vertaald door de eeuwen der eeuwen. Het is zeker geen mooi beeld dat ons geschetst wordt van de 2de dood, maar 1 ding willen we direct opmerken: we lezen niet dat die loutering zoals in de 1ste dood, leidt tot nogmaals sterven. Het mag erg zijn, maar er komt een einde aan, evenals aan de eeuwen der eeuwen een einde komt. Als we ons dan bedenken dat zelfs satan 1 van die alle dingen is waarvan God zegt dat het Hem behaagt ze door christus tot Zichzelf te verzoenen (Kol. 1:19, 20) dan zien we iets van de reden van die langdurige beproeving. De loutering van de grootste van alle tegenstanders zal moeilijk zijn maar ook hij zal gereinigd moeten worden en in een zodanige verhouding tot God worden gebracht dat God de verzoening kan aanvaarden.

In het OT worden Gods toorn en ijver voorgesteld als een vuur (Psalm 79:5; 89:47; Jes. 30:27; Jer. 4:4; 15:14; 17:14; 21:12; Nahum 1:6; Zef. 1:18; 3:8). Ook in het NT wordt in symbolische zin over vuur gesproken. Als Johannes de Doper profeteert dat Christus zal komen en dopen met

de Heilige Geest en vuur (Matt. 3:11) heeft hij het niet over een letterlijk vuur. Ook Matt. 25:41 is geen letterlijk vuur dat voor de duivel en zijn engelen bereid is. Paulus spreekt in 1 Kor. 3:13 over werken die door vuur geopenbaard zullen worden en het vuur zal ze beproeven. Hier is het vuur een beeld voor een reinigings-, en zuiveringsproces. De symbolische vuurpoel bestaat niet pas na het oordeel voor de grote witte troon. Matt. 25:41 laat zien dat dit vuur waarnaar degenen worden verwezen die in de grote verdrukking de broeders van de koning niet bijstaan, voor satan en zijn engelen bereid is. Dat is meer dan duizenden jaren voordat de grote, witte troon wordt opgericht. De engelen of dienstknechten van satan worden in dat vuur geworpen na de overwinning door de koning der koningen op het beest en de koningen der aarde (Ope. 19:20). Satan zelf wordt gebonden gedurende de 1000 jaren (Ope. 20:2) om daarna, na zijn loslating en nederlaag eveneens in de vuurpoel te worden geworpen (Ope. 20:10). Met zijn trawanten wordt hij daar gelouterd in een actief werkend reinigend proces, de 2de dood, de poel van vuur en zwavel. Het beeld is nooit de zaak zelf. Het geeft slechts een beeld, een voorstelling, van de situatie aan. Zo wordt de natuurlijke dood vergeleken met een slaap, die rust en het niet bewust zijn voorstelt. In werkelijkheid is de dood echter geen slaap. Het is niet een rustig liggen in een graf na sterven en overlijden, maar een actieve toestand waarin het schepsel wordt gebracht om bewust te worden gereinigd en er genezen en vernieuwd uit te voorschijn te komen.

Gods doel met de 2de dood

Het is Gods plan de hele schepping met zich te verzoenen en het offer van christus is de waarborg dat dit ook werkelijk gaat gebeuren. Alle maatregelen die God neemt om dit plan te verwezenlijken werken daaraan mee. Het zou immers dwaas zijn te veronderstellen dat Hij zichzelf zou tegenwerken, al lijkt dit, vanuit menselijk oogpunt gezien, wel eens zo. In dat licht moeten we ook de 2de dood zien. Het is een fase in Gods plan die Hij zal benutten, niet ten nadele van dat plan, ook niet ten nadele van het schepsel maar ten behoeve ervan. Toen Adam en Eva Gods gebod overtreden hadden werden zij uit de Hof van Eden verdreven. God stelde Zijn engelen voor de ingang van de hof op en verhinderde dat het 1ste mensenpaar hun handen zouden uitstrekken naar de Levensboom om ten leven te eten (Gen. 3:22-24). De mens werd gedoemd te sterven. Hij ging de Thanatos, de doodstoestand in. In het boek Openbaring lezen we dat er op de nieuwe aarde, in de nieuwe Hof van Eden opnieuw Levensbomen zullen staan die tot genezing van de

volken zullen zijn (Openb. 22:2, 3; 2:7). De verloren Hof is dan in veel grotere heerlijkheid hersteld. De afgesneden weg tot het leven is weer geopend. De gelegenheid om te eten en te drinken van het levensvoedsel is er opnieuw en wie zal daar geen gebruik van willen maken? De vraag is: voor wie is die gelegenheid opengesteld? Nadat Johannes de uitslag van het oordeel of onderzoek voor de grote witte troon getoond was, zag hij de nieuwe hemel en de nieuwe aarde (Openb. 21:1). Het is de nieuwe hemel en aarde waarvan Jesaja reeds profeteerde (Jes. 65:17) en waarvan Petrus sprak in 2 Petrus 3:13. Op die nieuwe aarde ziet Johannes de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem neerdalen uit de hemel, getooid als een bruid die voor haar man versierd is (Openb. 21:2).

Dat hier in beeldspraak gesproken wordt, blijkt uit vers 9 en 10. Johannes krijgt de bruid, de vrouw van het Lam te zien als de heilige stad Jeruzalem. De bruid van het Lam, Christus is Israël. Dat komt tot uitdrukking in de beschrijving van de stad: ...en namen op (de poorten) geschreven, welke zijn die van de 12 stammen van de kinderen van Israël. En de muur van de stad had 12 fundamenten en daarop de 12 namen van de 12 apostelen van het Lam (Openbaring 21:12-14). Alles is Israëlitisch. In vers 24 lezen we: en de volken zullen bij haar licht wandelen. De statenvertaling leest hier: en de volken die zalig worden zullen in haar licht wandelen. Dit wekt de schijn dat er volken zullen zijn die niet gered zullen worden. Zij komen niet in de grondtekst voor en zijn opgenomen vanuit de onbijbelse gedachte dat er geredde en niet-geredde volken zullen zijn, ingegeven door de idee van de uitverkiezing. Alle volken zullen bij haar licht wandelen en de koningen der aarde, niet 1 uitgezonderd, brengen hun heerlijkheid en de eer en de heerlijkheid van de volken in de stad (vers 24, 26). Deze symbolische voorstelling geeft ons een beeld van de heerlijke zuivere en volmaakte toestand van Israël.

Er is geen tempel in de stad want de Here God, de Almachtige en het Lam, zijn de tempel (vers 21). In het 1000-jarige rijk waren er nog priesters, dat is niet meer nodig. Geen priesterdiensten meer als verbinding tussen God en de mensen. God woont nu persoonlijk bij hen en het Lam heeft Zijn troon in hun midden. Zijn dienstknechten zullen Gods aangezicht zien en Zijn naam zal op hun voorhoofden geschreven staan en zij zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden (gedurende de eeuwen der eeuwen). Misschien komt de vraag naar voren: Hoe kan Israël, de Bruid van het Lam vanuit de hemel op aarde

neerdalen, terwijl wij denken dat de plaats van Israël niet in de hemel maar op aarde is? Israël wordt toch opgewekt en in hun land gezet en de 12 apostelen zullen, in de wedergeboorte toch op 12 tronen zitten om Israël te oordelen (Ez. 37:12, Matth. 19:28)? Israel heeft gedurende de 1000 jaren terecht een taak op aarde. Omdat zij uit de opstanding komen, niet meer kunnen sterven en aan de engelen gelijk zijn, zullen ze ook aan het einde van de 1000 jaren niet ten ondergaan in de grote wereldbrand (Luk. 20:35, 36; 2 Petrus 3:10). Hoewel er geen directe bewijzen zijn, ligt het toch voor de hand dat God hen voordien tot Zich zal nemen in de hemelse sferen, vanwaar ze dan op de nieuwe aarde terugkeren.

Verdergaand met ons onderwerp lezen we in Ope. 21:3, 4: en ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. Wat een rijke beloften! Er zal geen dood meer zijn. Dat moet de eerste dood, de thanatos zijn die er dan niet meer zijn zal. De 2de dood is er echter nog wel (21:8). De mensen op de nieuwe aarde zullen onsterfelijk zijn. Er zal geen rouw meer zijn over geliefde gestorvenen, geen geweent of ellende en God zelf zal alle tranen drogen want Hij woont in hun midden. Dan zal Hij hun God zijn en zij zullen zijn volk zijn. Wij kennen die uitdrukking. Het wordt herhaaldelijk gezegd van Gods volk Israel, vooral in het Oude Testament. Welke mensen worden hier bedoeld? Niet zijn volk Israël dat we zagen neerdalen als de Bruid van het Lam. We kunnen ons ook moeilijk voorstellen dat het degenen zijn die in het Levensboek staan opgeschreven en dus na het oordeel het leven en de onsterfelijkheid reeds ontvingen. Ook is het niet de gemeente, het Lichaam van Christus die reeds bij de opname onsterfelijkheid en onverderfelijkheid ontving.

We lezen verder: en Hij, die op de troon zit, zei: zie ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei: schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig. En Hij sprak tot mij: Zij zijn geschied. Ik ben de alfa en de Omega, het begin en het einde. Ik zal de dorstige geven uit de bron van het Levenswater, om niet. Wie overwint, zal deze dingen beërven en Ik zal hem een God zijn en Hij zal Mij een zoon zijn (vers 5-7).

Die op de troon zit, is God zelf, de Alfa en de Omega. Hij zei: ik maak alle dingen nieuw. Onmiddellijk komt de vraag op: wat zal God nieuw maken?

Niet de bruid van het Lam, die symbolisch wordt voorgesteld als het Nieuwe Jeruzalem en evenmin degenen die in het levensboek staan, noch de gemeente. Die op de troon zit begint iets anders nieuw te maken. Hij zei: schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig. Johannes moet deze woorden er nadrukkelijk bijschrijven. God voorzag reeds dat het niet geloofd zou worden dat Hij alles nieuw zou maken. Inderdaad, hij zei: Ik maak alles nieuw! Hij die uit de oorsprong van alles is, zal ook haar voleinder zijn. De oorsprong, het begin, was goed en nieuw en het einde zal ook onberispelijk en nieuw zijn. Uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid. (Rom. 11:36). Ik zal de dorstige geven uit de bron van het water des levens, om niet. Weer rijst de vraag: wie zullen er dorstig zijn en van het levenswater willen drinken? Wie zullen dat levenswater nodig hebben? niet degenen die reeds het leven en de onverderfelijke bezitten.

We lezen in Openb. 22:2 dat de toegang tot de Levensboom weer open is. Dat er overvloed van vruchten en bladeren is ter genezing van de volken. Wie zal zijn hand er naar uitstrekken en eten en drinken opdat Hij zal leven? Op die vragen is geen antwoord te geven als we vasthouden aan onze vroegere opstelling dat degene die niet in het Levensboek staat, in de 2de dood geworpen wordt om daar nogmaals de vuurdood te serven, tot as te verbranden en onbewust neer te liggen tot het einde van de eeuwen om dan allen tegelijk uit de 2de dood op te staan. We zagen immers dat er niemand meer is dan degenen die de bijbel doden noemt. Deze zijn wel opgestaan, maar nog niet tot het ware leven gebracht. Het zijn degenen die in de vuurpoel geworpen zullen worden die dat levenswater nodig hebben. Hoe kan een bewusteloos, nederliggend en tot stof verteerd schepsel zijn begerige handen daarnaar uitstrekken? De vuurpoel heeft ons parten gespeeld. We zagen dat hij, op welke ernstige toestand hij ook wijst, slechts een symbolische voorstelling is van de 2de thanatos. We hebben gelezen dat God een verterend vuur is (Hebr. 12:29) en meteen aangenomen dat het gods doel is mensen door vuur te verteren. Het is een citaat uit Deut. 4:24 waar wordt vermeld dat Hij ook een ijverige God is. Laten we dankbaar zijn dat Hij ijvert over het kwade en het zal verteren door het vuur van Zijn ijver en dat Zijn liefdevuur alles rein en nieuw zal maken.

In Jes. 33:14 vragen de zondaren zich af: wie van ons kan verkeren bij een verterend vuur; wie van ons kan wonen bij een eeuwige gloed? Het antwoord is niet: niemand, want dan zou men verbrand en verteerd

worden, maar: Hij die in gerechtigheid wandelt en oprecht spreekt... Dan horen we allerlei dingen die afgeleid moeten worden en dan zal het goed zijn bij het verterende vuur. De Statenvertaling en de N.B.G. beginnen Openb. 21:8 door hun vooringenomenheid dat degenen die in dit vers worden genoemd, buitengesloten zijn en in een toestand van rampzaligheid blijven, met het woord "maar." In het Grieks staat hier echter het woord "de" en niet het woord "Alla" dat "maar" betekent. Het greekse "de" wordt in de ruimste zin gebruikt als tegenstelling, maar de oorspronkelijke betekenis is "nadruk" die in causaal verband wordt vertaald met: want, immers en daar. We moeten nagaan of hier van een causaal verband sprake is. Volgens de Statenvertaling en de N.B.G. is er geen verband tussen vers 8 en de voorgaande verzen. Het staat er onbegrepen tussen want vers 9 begint met een ander onderwerp. Wanneer we echter wel een verband zien tussen degenen die in vers 8 genoemd worden, zij die nog zondaren en doden zijn en Hem die volgens de voorgaande verzen op de troon zit om alles en allen te vernieuwen en levend te maken, wordt alles duidelijk en verheugend.

Wij vertalen "de" met "want" en met nadruk. Vrij vertaald kunnen we zeggen: "Die op de troon zat, zei: Zie ik maak alles nieuw, want er zijn nog zovelen die nieuw gemaakt moeten worden. ik zal de dorstigen geven uit de fontein van het water des levens voor niets, want er zijn nog zo onnoemelijk veel doden die het levenswater nodig hebben. Degene die overwint zal deze dingen ontvangen, want nog zovelen moeten zichzelf overwinnen. Ik zal hem tot een God zijn want dat ben ik nu nog niet. Dan zal hij Mij een zoon zijn, want hoewel zij allen Mijn schepselen zijn, zijn ze nog niet mijn zonen geworden. Want de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereerders, de tovenaars, de afgodendienaars en alle leugenaars worden geworpen in de vuurpoel: dit is de 2de dood. In openbaring 22:15 staat van hen, dat ze nog buiten zijn in plaats van in de vuurpoel. Zij hebben de leugen nog lief en doen die nog. Dit kan allerminst gezegd worden van een lijk of iemand die tot stof verbrandde.

Ze zijn nog buiten, maar Hij die op de troon zit, wil ze van alles reinigen en nieuw maken zodat ook zij binnen kunnen gaan in de hemelse stad. De poorten van de stad zullen nooit gesloten worden en er zal geen nacht zijn, toch zal niemand binnen mogen gaan die onrein is en gruwel en leugen doet (Openb. 21:25-27). Pas wanneer het vuur van Gods ijver, mogelijk door zware beproevingen en kastijding alle ongerechtigheid en vuiligheid zal hebben uitgebrand, wat bij de 1 kort en bij de ander langer

duurt, zal inschrijving in het boek van het Lam plaatsvinden (21:27). Dit is een ander boek dan de boeken van God voor de grote, witte troon. Het Lam, de Verzoener, houdt er slechts 1 boek op na en dat is het Levensboek, geen boeken des doods meer. Wij weten wat reclassering in Nederland is. De bedoeling is om gestraften die in de gevangenis hebben gezeten door een doelmatige begeleiding af te brengen van hun misdadige neigingen en hen opnieuw als nette burgers in de maatschappij op te nemen. Het is een edel streven dat, zij het niet altijd, succes heeft. Soms is dat echter schijn omdat het boze hart niet gezuiverd en vernieuwd werd en de goede voornemens snel worden vergeten. Reklassering door mensen faalt nogal eens. Gods reklassering zal succes hebben. Hij heeft het vaste voornemen allen te vernieuwen die nog buiten zijn. Hij zal ze zuiveren en rein maken. Het bloed van het Lam reinigt van alle zonden en ongerechtigheden en is een waarborg. Alles zal aan Gods reklasseringsplan meewerken. Daar is de geest van god die zegt: kom! en de bruid, voorgesteld als een stad die uitnodigt: kom! Wie dorst heeft kome, en, wie wil, neme het levenswater om niet (22:17). Zalig zij die hun gewaden wassen opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad (22:14).

In de 1000 jaren heerst christus als koning der koningen en met Hem de overwinnaars uit de grote verdrukking, met een ijzeren staf (Openb. 2:27; 12:5; 20:4, 5). Het is een tijdperk van stipte rechtvaardigheid waarin de overtredingen elke dag gestraft worden, getypeerd door de regering van David. De laatste eeuwen der eeuwen, de meest voortreffelijkste eeuwen, zullen eeuwen van verzoening zijn. Dan zullen christus, het Lam, de Verzoener en Zijn bruid, gelovig Israël, de uitnodigers zijn om te komen tot Hem en te leven. Deze eeuwen worden getypeerd door de opbouw en de vredesregering van koning Salomo. Het boek Openbaring laat ons echter niet de gehele voleinding zien. Jezus had gedurende Zijn omwandeling op aarde tot Johannes gezegd: nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal 1 kudde worden, 1 herder (Joh. 10:16) en later getuigde hij zelf dat het bloed van Jezus Christus zou reinigen van alle zonde (1 Joh. 1:7). Al schreef hij aan zijn medegelovigen dat christus niet alleen verzoening was voor hun (Israëls) zonde maar voor de zonde van de gehele wereld (1 Joh. 2:2), toch heeft Johannes die heerlijke uitkomst waartoe dat moet leiden niet te zien gekregen in zijn visioenen in openbaring. Hij zag het begin van de voleinding. Hij zag de

beginner en de voleinder op de troon die als het ware met een eed beloofde alles nieuw te maken en wanneer dat gebeurd was, zou er zelfs geen oude slang meer zijn. Johannes mocht zien hoe alles gebeuren zou door het Lam, de geest en de bruid maar hij zag niet alles in de nieuwe toestand. Hij zag niet de voltooiing hoewel hij er zeker van was dat die goed zou zijn. Het was de apostel Paulus die verder mocht zien. Johannes, de apostel voor de besnijdenis zag wel het tot heerlijkheid gebrachte volk Israël, als de Bruid, het nieuwe Jeruzalem, de volmaakte stad van het Lam, maar Paulus de apostel van Jood en heiden, de apostel van de volken, ziet het uiteinde van alles en allen.

De voleinding van het einde

De merkwaardige tussenzin in 1 Kor. 15:20-28 geeft ons inzicht in de voleinding van de laatste aionen. Voleinding en einde is niet hetzelfde.

1 Kor. 15:20-28 (Statenvertaling)

Maar nu, christus is opgewekt uit de doden en de eersteling geworden van degenen die overleden zijn. Christus is de eerste die opgewekt werd en het ware leven tot Zich nam. Voor hem zijn ook mensen opgewekt maar niet tot het ware leven. Zij kwamen terug in de thanatos, waren dus weer sterfelijk en stierven opnieuw. Christus leeft; op Hem heeft de dood geen vat meer. Hij heeft de dood van zijn kracht beroofd en onverderfelijkheid aan het licht gebracht (2 Tim. 1:10). Want zoals de dood door 1 mens in de schepping is gekomen, zo is ook de opstanding der doden door 1 mens (vers 21). Dat de apostel het hier over de opstanding voor de grote witte troon heeft, ligt voor de hand, want hij spreekt van de opstanding van de doden. Christus stond op uit de doden, d.w.z. van tussen de doden uit. Zo zal ook de gemeente opstaan van tussen de doden uit, de overige doden blijven liggen (1 Thess. 4:16). Door 1 mens (Adam) de dood in, tot ondergang; door 1 mens (Christus) uit de ondergang, naar de opgang. Dat zegt ons het volgende vers ondubbelzinnig: want gelijk zij allen in Adam sterven, zo zullen zij ook in christus allen levend gemaakt worden (vers 22). Wat een geweldige heerlijke uitspraak. Het werd de vertalers van de Statenvertaling blijkbaar te machtig. Zij vertaalden elke keer ZIJ allen. Dat kan het vermoeden opwekken dat met die "zij" een bepaalde groep mensen, b.v. alleen gelovigen worden bedoeld. Dat "zij" staat niet in de grondtekst. Allen sterven in Adam. De dood gaat tot alle mensen door (Rom. 5:12) zowel bij gelovigen als bij ongelovigen. Allen worden in christus levend gemaakt, zowel gelovigen als ongelovigen. Maar niet allen tegelijk. Een

ieder in zijn orde: de eersteling christus, daarna die van christus zijn, in Zijne toekomst (vers 23). Christus, de eersteling stond reeds op. Daarna zal de gemeente die Zijn lichaam is, volgen (1 Thess. 4:13-17). Daarna zal het einde zijn (1 Kor. 15:24a). Niet onmiddellijk daarop volgend, maar daarna. Er zullen meer opstandingen plaatsvinden, o.a. van gelovig Israël (Ez. 37:12).

De Statenvertaling leest: het einde. Maar in de grondtekst staat niet einde (peras) maar voleinding (telos). Schijnbaar een kleine verandering maar er is een groot verschil tussen einde en voleinding. Met einde wordt bedoeld het moment van afsluiting van een tijdperk. We zetten een punt, het houdt op. Voleinding wil echter zeggen het einde of de eindtijd volmaken. Het werk moet nog worden afgemaakt. We zijn er nog mee bezig. Dat volmaken kan kort maar ook lang duren. "Wanneer Hij het Koninkrijk aan God en de Vader zal hebben overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij teniet gedaan zal hebben en alle macht en kracht (vers 24). Als we willen weten wanneer alle macht teniet gedaan wordt, moeten we ons tot Johannes wenden aan wie dat getoond werd. Het zal na de 1000 jaar zijn als satan ontbonden zal worden en hij alle volken van de aarde zal vergaderen. Als al die legermachten zullen optrekken tegen de Heilige Stad en ze door vuur van God uit de hemel worden verteerd samen met satan (Openb. 20:8-10). In de 1000 jaar is christus koning der koningen en Heer der heren. Alle koningen van de aarde heeft Hij onder Zijn hoede en ze hebben zich schijnbaar aan Hem onderworpen. Als de verleider wordt losgelaten zijn ze snel bereid de rechtvaardige regering van christus van zich af te werpen. Ze denken dit te bereiken door gods volk en de heilige stad, Jeruzalem vanwaar de wet uitgaat te vernietigen. Allen gaan ten onder en christus geeft het koningschap over aan de Vader. De voleinding begint. De Alpha en de Omega neemt plaats op de troon. Paulus zegt dat christus het koningschap overdraagt aan God de Vader (1 Kor. 15:24). Dit stemt overeen met Johannes die Hem niet alleen ziet als Koning maar ook als Vader, want Hij wil allen tot zonen maken. Dat God koning was en zal zijn, lezen we vaak in de Bijbel. Hij was de Koning van Israël voordat het volk een menselijke koning wilde en Hij zal Koning zijn als de Zoon het koningschap aan hem overdraagt. Wij zagen reeds dat Johannes hier het begin van de voleinding zag. Christus is dan niet meer koning maar Hij wordt het Lam genoemd. Alleen door het bloed van het Lam kan God Zijn doel bereiken. In dat bloed moeten eerst alle gewaden, alle zonden en ongerechtigheden gewassen en vernietigd worden, voordat de poorten

van de stad mogen worden betreden en van de levensbron gedronken kan worden (Openb. 22:14-17).

Tot zover is er geen tegenspraak tussen Paulus en Johannes maar dan brengen de vertalers ons opnieuw in de war als ze zeggen: want Hij moet als Koning heersen totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd (vers 25). We hebben daarnet gezien dat Hij Zijn Koninkrijk overdraagt aan Zijn Vader en nu moet Hij toch weer als koning heersen totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijn voeten gelegd heeft. Maar dit WAS toch al gebeurd? Alle overheden en machten vonden de dood, stonden op om voor de grote, witte Troon te verschijnen en voor zover ze niet in het Levensboek stonden, werden ze in de Vuurpoel geworpen. Zij behoren bij de doden, klein en groot. Moet christus die nogmaals overwinnen?

De statenvertaling is helaas niet correct. Er staat in de grondtekst niet dat Hij als Koning moet regeren. Als koning regeren wil zeggen dat iemand die regeert, beslist koning moet zijn. In de grondtekst staat basileo, dat we kunnen vertalen met koning zijn of heersen of regeren. Basileus is koning; basileuo is koning zijn. Nu stelden de Grieken het koning zijn en regeren zo op 1 lijn dat ze voor beiden hetzelfde woord hadden. Uit het zinsverband moeten wij opmaken hoe te vertalen. Zelfs Adolph Knoch wist hier niet goed raad mee, want hij vertaalde in zijn standaardwerk, de Engelse concordantvertaling: Hij moet regeren en in de latere Duitse vertaling: Hij moet koning zijn. Maar in Rom. 5:14, 17 en 21 waar hetzelfde woord 5 maal voorkomt, vertaalt hij in beide vertalingen heersen of regeren. Dat kon ook niet anders, want Paulus heeft in 1 Kor. 4:8 niet gezegd: opdat wij met u koning mochten zijn. Er is altijd de neiging geweest om Christus Koning te maken. De boodschap van de engel aan Maria dat Jezus Koning zou zijn over het huis van Jacob (Luk. 1:33) heeft heel wat dwaling veroorzaakt en er zijn vele stellingen opgebouwd. Deze uitspraak en de foutieve vertaling van Hand. 2:30 waar niet over christus gesproken wordt, zijn als grondslag gekozen voor de aardse regering van Jezus op de aardse troon van David in de 1000 jaren. Knoch vertaalt in Luk. 1:33 ook regeren. In de 1000 jaren, in Luk. 1:33 in de grondtekst "in de eeuw" zal Gods knecht David koning over Israël zijn (Ez. 37:24) en de HERE koning over de hele aarde (Zach. 14:9).

Wij hebben de Chaldeeuwse magiërs geloofd toen ze spraken van de christus als koning der joden, en de overpriesters en de schriftgeleerden die Micha 5:1 zo slordig lazen dat ze in plaats van Heerser in Israël spraken van Koning der joden (Matt. 2:1-6). We hebben Pilatus geloofd

toen hij boven het kruis schreef Koning der joden terwijl Jezus zich nooit als zodanig heeft aangediend, maar altijd beslist weigerde Zich daartoe te lenen. Wij hebben Hem omlaag gehaald door Hem als koning te willen zien van een handvol joden. Hij, die gesteld zou worden boven alle macht en heerschappij zowel in de hemel als op aarde (Matt. 28:18; Filp. 2:9, 10). We vertalen 1 Kor. 15:25 voor alle zekerheid en passend in het verband: Hij moet regeren totdat Hij Zijn vijanden onder Zijn voeten zal hebben gelegd. Wie zijn die vijanden? We zagen reeds dat alle vijandelijke overheden en machten teniet gedaan zijn. Dus die kunnen het niet zijn. Ook zij stonden met de doden, klein en groot, voor de troon en zijn als de bewuste doden in de 2de dood. Als personen hebben zij geen macht meer, want ze zijn in de macht van de 2de thanatos die hen gevangen houdt.

Het is niet in te denken dat Christus tegen hen nogmaals moet strijden en dat Hij hen onder Zijn voeten moet leggen en vertreden. Wie zijn dan de vijanden die dat nog moeten ondergaan? Natuurlijk niet de bruid en ook niet degenen die in het Levensboek staan. Zijn het de doden, klein en groot, die in de poel van loutering zijn? Zijn dat de vijanden van christus? Zijn dat de vijanden van het Lam? Staat de Verzoener vijandig tegenover deze mensen? Nee toch? Hij die de gestalte van een slaaf aannam, Zichzelf tot de dood vernederde, ja, de dood aan het kruis (Fil. 2:7, 8) die daardoor de wereld, ook zij die in de 2de thanatos zijn, met Zichzelf en met God verzoende (2 Kor. 5:19) bij Wie de verzoening met alle vijanden reeds eeuwen geleden heeft plaats gehad, heeft nog persoonlijke vijanden? Toch lezen we: Al Zijn vijanden. Niet "de vijanden" zoals de Statenvertaling zegt. Het zijn speciale vijanden van christus. Wie zijn dat? Het volgende vers geeft antwoord op die vraag: de laatste vijand die teniet gedaan wordt is de dood (thanatos). Hier wordt de dood de laatste vijand genoemd. Maar die dood is geen persoon. Het is een toestand waarin wij nu reeds verkeren en waarin de doden, klein en groot zullen verkeren. Wij noemden, ter onderscheiding, de 1ste, de 1ste dood omdat Johannes die laatste de 2de dood noemt. De dood wordt een vijand genoemd. Wij weten uit ondervinding dat de tegenwoordige dood waarin de zonde over ons heerst een bittere vijand is (Rom. 5:21). Al mag de 2de dood dan niet zo'n grote vijand zijn en voor een beter doel gebruikt worden, het is een vijandelijke macht. Nu worden met die vijanden van christus ook bedoeld de zondige, verderfelijke en boze neigingen die degenen die in de 2de dood zijn nog bezielen. Dat zijn de vijanden van christus en God de Vader. Die vijanden moeten overwonnen

en uitgeroeid worden en de Verzoener zal ze onder Zijn voeten vertreden.

Het zijn de vijanden van de mens, maar nog veel meer de vijanden van het Lam en van God de Vader. Johannes somt ze op in Openb. 21:8. Het is de angst, het ongeloof, de gruwel, de moordlust, onzedelijkheid, tovenarij, afgodendienst, de leugen, alle vijanden die het hart van de doden in de 2de thanatos nog vullen en die uitgebannen en te niet gedaan moeten worden. De laatste vijand die onwerkzaam wordt gemaakt is de dood. De grondtekst zegt onwerkzaam (Kartargeo). Hier is geen sprake van overwinnen van de dood. Hij wordt onwerkzaam gemaakt. Hij heeft geen werk meer want er is niemand meer in hem. Hij houdt op te bestaan. De poel van vuur is gedoofd, maar het vuur van Gods liefde laait op! Paulus zegt niet dat die dood de 2de dood is. Het is niet nodig. Hij is de laatste van alle vijanden en kan geen andere zijn dan de 2de dood, zoals Johannes hem noemt. God gebruikt hem ten behoeve van de mens. Kan hij wel een vijand genoemd worden? Ja, alle leed is vijandig: een vermaning lijkt op het moment zelfs geen vreugde te brengen, slechts verdriet, maar op den duur plukt wie erdoor gevormd is er de vruchten van: een leven in vrede en gerechtigheid: Hebr. 12:11. Ook de kastijding in de 2de dood zal die vrucht afwerpen. Zo ziet de apostel het einde. De liefde die sterker is dan de dood heeft getriomfeerd. Niet een koning maar de liefde die alles overwon, heeft gereageerd. Het grote werk is volbracht. De zonde is uitgebannen door het offer van christus (Hebr. 9:26). Alle knie in de hemel, op aarde en onder de aarde, heeft gebogen in de naam van Jezus (Fil. 2:10). Elke tong zal Hem huldigen als Heer, als de verheerlijkte christus, tot heerlijkheid van God de Vader (Fil. 2:11).

"Want Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen, doch wanneer Hij zegt, dat aan Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is het openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem alle dingen onderworpen heeft (vers 27). Alles is aan de Zoon onderworpen, maar natuurlijk is God de Vader daarbij niet inbegrepen want Hij was het die alle macht aan de Zoon overgaf. "En wanneer aan Hem alle dingen onderworpen zullen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden aan zijn Vader, die alle dingen aan Hem onderworpen heeft opdat God alles in allen zal zijn (vers 28)."

Ook de Zoon behoort bij het alles, het gehele heelal. Hij is toch de eersteling van de gehele schepping. Hij is de Eerstgeboren Zoon. Door de liefde van de Vader en door de gehoorzaamheid van de Zoon werden

allen tot het Vaderhart terug gebracht en werden allen zonen. Alles in Gods plan der eeuwen moest daaraan meewerken. Het moest gaan via de 1ste thanatos naar de ondergang door de onbewuste dood tot de opstanding en door de 2de thanatos tot de opgang en volmaakte heerlijkheid. God alles in allen! Alles is uit Hem, alles is door Hem en alles is voor Hem. Alles keert tot Hem terug. "Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid" (Rom. 11:36).

*

Geen human doings maar human beings.

Iedereen op de wereld heeft 99,9% hetzelfde DNA, alleen sommige tweelingen hebben 100% hetzelfde DNA. Dus we zijn veel gelijk aan elkaar dan we van elkaar verschillen. Tegelijk zijn we verschillend door cultuurverschillen en neurotische tics die we van onze voorouders hebben mee gekregen. (Deut. 5:9). Om die reden gebruikt God verschillende methoden om ons te bereiken. Zijn almacht gaat onze pet zover te boven dat het weinig zin heeft om hier zelf iets aan toe te voegen, bijvoorbeeld door goede daden te stellen of tuintjes te harken bij oude dametjes.

In Mat. 11:28 staat zoiets als: "kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal ik jullie rust geven."

Ondanks deze vers, proberen we toch steeds weer de goede christen uit te hangen. Tot je dan deze vers tegenkomt:

"Zijn werken zijn al met de grondvesting van de wereld voltooid." - Hebr. 4:3

Hebr. 4:9-11 maakt er helemaal iets moois van: "laten we alvast binnengaan in die rust..."

Inderdaad, veel christenen zijn zo druk bezig met christen te zijn dat ze over hun eigen voeten struikelen, de naaste niet meer zien en zelfs Jezus niet meer zien. Dit is het grote verschil tussen geloof en religie want ook andere religies kunnen er wat van. Ik ken een Zenboeddhist die zich suf mediteert om "innerlijke rust" te vinden. Anderen gaan een klooster in om de stilte en God te ervaren. Ascese, meditatie, vasten, eindeloos bidden, behoren allen tot het domein van religie en het op eigen kracht vrede vinden in jezelf. Ik heb ook eens geprobeerd te mediteren maar dat duurde maar 2 minuten omdat het niet mijn "ding" is. Een andere

mediteerder zegt dan: oefenen, oefenen, oefenen. Jawel, tot aan het einde der tijden zeker. Paulus zegt dat we al die dingen niet hoeven te doen omdat we immers in en door Christus bewegen, leven en ademen: Hand. 17:27-28. Zelfs Lenin zei al dat religie opium was voor het volk. Inderdaad is het de keuze van velen om op deze manier met hun geloof om te gaan, om zondags 2 keer naar de kerk te gaan, dagelijkse bijbelstudies te oefenen, ellenlang te bidden, pray and praise en goede daden te verrichten zoals tuintjes harken bij oude dametjes. Alles, zolang ze maar niet serieus over Jezus hoeven na te denken. Dit soort religieuze toewijdingen houden je van de straat en verdoven je intellect. "Doen" is een drug. Ons probleem is dat we geen geduld hebben en uit een soort onrust de goede christen uit gaan hangen, wat ons alleen maar verder verwijdert van Christus. We durven niet te wachten tot Jezus in ons leven aan het werk gaat. Bij onze eerste geboorte hadden we zelf geen inbreng, hebben we deze dan wel bij onze nieuwe geboorte? Nee toch?

Anderzijds kennen we veel mensen om ons heen die dagelijks vreselijk moeten lijden, variërend van liefdesverdriet tot geldzorgen of ziekte. Het helpt misschien te bedenken dat God zelf ons deze ellende op ons dak stuurt maar wel al die tijd bij ons blijft om ons er doorheen te slepen. Ook dan krijgen we de neiging om zelf alvast van alles te verzinnen om onze eigen problemen op te lossen. Ook nu weer: "doen" is een drug die ons intellect verdooft en vooral de tijd doodt. In Jesaja 40:31 staat iets zinnigs: maar wie hoopt op de Heer krijgt nieuwe kracht, hij loopt maar wordt niet moe. De gedachte achter het doen van goede daden is de angst dat we anders niet gered zullen worden, c.q. de hoop dat we misschien een ereplaats in de hemel zullen krijgen. Maar Jezus zegt tegen de farizeeërs: zij hebben hun oordeel al ontvangen. Het is eerder de hulpeloze machteloze die hulp ontvangt, die door God gezegend zal worden dan de doener. Denk hierbij ook aan de mesjogge moslims die zichzelf opblazen tezamen met veel anderen om een ereplaats in de hemel te krijgen; religie! Alleen God kan hun ogen openen. Denk aan Paulus die eerst Saulus was en een heilige oorlog begon tegen de christenen. Op weg naar Damascus opende god zijn ogen.

*

Mysterieën die Confucius niet kon verklaren maar de bijbel wel

4000 jaar lang vanaf het begin van een tijd die volledig in de mist is gehuld reisden de heersers van China af naar de grens van hun land of de hoofdstad. Daar, op een altaar buiten de poort offerden ze jonge

stieren en lammeren aan ShangTi, de hemelse heerser. Het grensoffer zoals het werd genoemd was een ononderbroken ceremonie die terugvoerde naar de tijd van 2205 voor Christus. Deze ongewone ceremonie eindigde in 1911 na 4000 jaar.

De heersers vierden deze ceremonie op de Berg Tai in Shantung, aan de oostgrens van China!

De oude letters en karakters van het Chinese alfabet dragen de betekenis van dit grensoffer in zich. Ethel R. Nelson en Richard E. Brodabury schrijven in hun boek, *Mysteries die Confucius niet kon oplossen*:

“We geloven dat de mooie geschiedenis van het begin van de mens op de nieuwe geschapen planeet aarde perfect zijn behouden in de oude geschreven karakters van het chinese alfabet! Door de eeuwen heen zijn dezen karakters kwijtgeraakt en werden ze een mysterie net als ShangTi.

Ze schrijven...

“In 1 van de oude boeken van de Chou dynastie staat geschreven: “omdat de mens zondigde in de oudheid, gebod de god van de hemel om Chung en Li de weg te blokkeren tussen hemel en aarde.”

Misschien zijn Chung en Li de cherubs die eden bewaken? Net zo verbande God Adam en Eva uit de Tuin. Toen ze door de oostelijke Poort van de tuin gingen, begrepen ze dat dit het einde betekende van hun onsterfelijkheid. De poort van Eden werd de nieuwe plaats om God te aanbidden.

*

De Bijbel is uniek

1. Uniek in zijn ontstaan

In de eerste plaats is de Bijbel uniek in zijn ontstaan. Ga maar na:

er hebben meer dan veertig schrijvers aan meegewerkt, en dat over een periode van ruim 1500 jaar, terwijl deze schrijvers kwamen uit verschillende milieus en alle een andere opleiding hadden genoten, waarbij ze schreven op heel verschillende plaatsen en onder heel verschillende omstandigheden.

2. Uniek in zijn eenheid

In de tweede plaats is er een opmerkelijke eenheid in dit bijzondere Boek te constateren, ondanks het ontbreken van enige vorm van overleg tussen de schrijvers. Die eenheid blijkt uit de rode draden die door de Bijbel lopen, zoals de grote vragen 'wie is God', 'wie is de mens' en natuurlijk blijkt die eenheid het meest uit het centrale thema van de Bijbel: de Here Jezus Christus.

3. Uniek in zijn actualiteit

In de derde plaats valt het op hoe de Bijbel een boek is dat in elke periode van de wereldgeschiedenis past. Er is geen tijd of persoon die kan zeggen: de Bijbel heeft geen boodschap voor mij. De Bijbel is sinds zijn ontstaan op elk moment actueel gebleken, in alle voorkomende situaties. Of iemand nu jong is of oud, geleerd of ongeschoold, voor de Bijbel maakt dat niets uit: hij heeft voor ieder wat hij of zij nodig heeft.

4. Uniek in zijn verspreiding

In de vierde plaats is de Bijbel uniek vanwege de hoeveel die er in de loop der eeuwen van zijn verspreid. Die hoeveelheid is niet na te rekenen. Miljarden Bijbels zijn verspreid over de hele wereld. De hele Bijbel is in honderden talen vertaald. Gedeelten van de Bijbel zijn in duizenden talen vertaald. Welk boek kan zich in zo'n oplage en zo'n verspreidingsgebied verheugen?

5. Uniek in zijn overleving

In de vijfde plaats heeft de Bijbel nooit een moment gekend dat hij er niet was. De bijbel werd oorspronkelijk geschreven op materiaal dat gemakkelijk verloren ging en moest gedurende vele eeuwen met de hand overgeschreven worden voordat de boekdrukkunst werd uitgevonden. God heeft ervoor gezorgd dat er van het Nieuwe Testament maar liefst meer dan 4000 Griekse handschriften bekend zijn. Van het Oude Testament zijn dat er niet zoveel maar, die er zijn werden nog zorgvuldiger bewaard doordat oude rabijnen registers bijhielden van alle letters, lettergrepen, woorden en alinea's zodat de nauwkeurigheid van de overgeleverde tekst van het Oude Testament zijn weerga niet kent als die vergeleken wordt met andere klassieke werken. Maar de Bijbel is niet alleen uniek wat zijn overleving door de tijd heen betreft, maar ook wat zijn overleving onder de vele heftige aanvallen betreft. Eeuwen lang hebben mensen geprobeerd hem te vernielen en te verbranden om hem

uit te bannen. De grootste aanval was in 303 na Chr. toen de grote Romeinse keizer Diocletianus het bevel uitvaardigde alle christenen en hun heilig boek te vernietigen. Toch dook de Bijbel al gauw weer op. De beroemde Franse rationalist Voltaire die in 1778 stierf pochte dat de Bijbel binnen honderd jaar alleen nog maar als antiquiteit te vinden zou zijn. Ironisch genoeg gebruikte de Geneva Bible Society zijn drukpers en zijn huis om stapels Bijbels te produceren. En hoe heeft de Roomse kerk alles in het werk gesteld om de Bijbel buiten bereik van het volk te houden! Zelfs Luther was volgens zijn zeggen al volwassen voordat hij ooit een Bijbel zag. Pas na de hervorming kwam hierin langzaam verandering. Maar daarna ontstond een nieuw soort aanval: die van de bijbelkritiek. Maar ook deze heftige en nog steeds doorgaande aanval wordt door de Bijbel krachtig afgeslagen. De Bijbel is het meest geliefde en meest gehate boek ter wereld.

Uniek in zijn literaire karakter

In de zesde plaats is de Bijbel een verzameling literaire meesterwerken geworden, waardoor de wereldliteratuur grotelijks is beïnvloed. Sir William Jones, één van de grootste taalkundigen en kenners van het Oosten die Engeland ooit heeft voortgebracht, schreef op de laatste bladzijde van zijn Bijbel: "Ik heb deze Heilige Schriften regelmatig en aandachtig gelezen en ben van mening dat dit boek (...) meer verhevenheid en schoonheid, meer zuivere zedelijkheid, meer belangrijke geschiedenis en schonere passages van poëzie en welsprekendheid bevat, dan in alle andere boeken gevonden kan worden, in welke eeuw of taal zij ook geschreven mogen zijn."

Van de Hoofdpersoon van de Bijbel, Jezus Christus, schreef een historicus: "Het is een aanwijzing voor Zijn belangrijkheid, voor de uitwerking die Hij op de geschiedenis gehad heeft en vermoedelijk voor het raadselachtige mysterie van Zijn wezen, dat geen ander wezen ooit levend op deze planeet zo'n geweldig volume aan literatuur onder zo vele volken en talen heeft teweeggebracht, en dat de vloed, verre van weg-ebband, nog steeds blijft stijgen."

Uniek in zijn morele karakter

Het zevende en laatste kenmerk is het belangrijkste kenmerk. De morele standaard van de Bijbel blijkt nergens zo duidelijk dan in het feit dat hij zo onverbloemd de zonden en zwakheden van zijn edelste en meest geliefde hoofdfiguren opsomt. Kijk naar David, de geliefde koning van

Israël wiens overspel met Bathseba wordt genoemd en ook het oordeel dat God daarover moet brengen. Maar kijk ook naar de genade die God schenkt als er berouw is. Dit volstrekt unieke morele karakter van de Bijbel dwingt de mens tot een keus. Wie ermee in aanraking komt is ervoor of ertegen en dat gaat met de heftigste emoties gepaard.

Tot slot

Het hoofddoel van de Bijbel sluit op het zevende kenmerk aan. Zoals gezegd gaat het in de Bijbel om Jezus Christus. Als de Bijbel enerzijds laat zien wie de mens is en hoe deze door het lezen van de Bijbel aan zichzelf wordt ontdekt, biedt de Bijbel anderzijds aan de zondige mens de kans om aan Gods oordeel over de zonde te ontkomen. Die ontkoming is te vinden bij Christus. Het grote bijbelse antwoord op het morele probleem van de moderne mens is persoonlijke, geestelijke wedergeboorte, ware innerlijke levensvernieuwing door een oprecht en levend geloofsvertrouwen in de gestorven en opgestane Here Jezus Christus.

*

bekering

In die dagen kwam Johannes de dooper en preekte in de woestijn van Judea en zei: bekeer je, want het hemelse koninkrijk is nabij. (Matt. 3:1-2)

Mattheus weet te vertellen dat Johannes degene was van wie de profeet Jesaja zei: "een roepende in de woestijn, die de weg voorbereidt voor de Here." Verbazingwekkend dat zonder pers, CNN, Fox Nieuws, faxen en email, zijn boodschap razendsnel verspreid werd en iedereen hem kende. Zonden belijdend werd je gedoopt door hem in de rivier de Jordaan. Maar wat heeft bekering te maken met het hemelse koninkrijk? De mensen die naar de Jordaan kwamen, hadden geen effectieve manier om van hun zonden af te komen. Want het was onmogelijk voor het bloed van de stieren en geiten om de zonden weg te wassen. Niemand kan immers aan alle geboden voldoen. Maar de Farizeeërs waren er meester in om net te doen alsof ze zich aan alle geboden hielden. Beiden, Jezus en Johannes hadden hun handen vol aan deze Farizeeërs waar ze continu mee overhoop lagen. Jezus zei tegen hen: het gaat om de vruchten die je voorbrengt, niet om het houden aan regels. Zeg niet: we hebben Abraham als vader, want ik zeg u: dat God uit deze stenen, kinderen van Abraham kan maken. Mat. 3:7-9.

Oef! Dat moet hard zijn aangekomen, die dagen, zo hard tegen de lijn van Abraham ingaan en tegen hun claim van goede werken. Zelfs beginnende bijbelstudenten weten dat Jezus genadevol was voor zondaren maar spijkerhard voor de religieuze leiders die er vanzelfsprekend vanuit gingen dat ze toch wel bij God terecht kwamen. Ik denk dat Jezus zoiets gezegd moet hebben tegen zijn volgelingen over bekering: kijk anders naar jezelf en hoe je God zoekt. Want zijn koninkrijk is niet van deze wereld en de regels van deze wereld deugen niet. Waar is het koninkrijk, kun je je afvragen. Het simpele antwoord is: waar de koning regeert, daar is het koninkrijk. Veel gemakkelijker is de vraag: waar is Gods koninkrijk niet? De psalmist verklaart: "als ik opstijg ten hemel, bent u daar. Als ik afdaalt naar de hel, bent u daar! (Psalm 139:8). Deze psalm maakt duidelijk dat God overal regeert. De joodse leiders geloofden dat God alleen aanwezig was bij de rechtvaardigen, met name in de heiligste plek van de tempel. Als dat echt waar was, zou je je inderdaad moeten beraden waar het koninkrijk van God is en wie daar naar binnen kan. Lev. 16:2-5.

Toen Jezus de 72 discipelen uitzond, zei hij: "als je een stad binnen komt en welkom wordt geheten... genees de zieken daar en zeg hun, "het koninkrijk van God is nabij." Maar als je ergens niet welkom bent, roep dan midden op straat: zelfs het stof van uw stad dat aan onze voeten kleeft, vegen we af. Maar wees er zeker van: het koninkrijk van God is nabij: Lukas 10:8-11. Dus of het stadsvolk het nu leuk vond of niet; het koninkrijk was nabij. Toen de joden hem beschuldigden van het uitdrijven van demonen door satan, antwoordde hij: "maar als ik demonen uitdrijf door de vinger van God, dan is het koninkrijk tot u gekomen." Lukas 11:20. Jammer hoe zoveel christenen vandaag de dag nog steeds op het hemelse koninkrijk wachten. Als zij gelijk zouden hebben, zou Jezus een vertraging hebben van 2000 jaar! Hij zei tegen zijn discipelen: "ik zeg u de waarheid: sommigen die hier staan, zullen niet sterven voordat ze het koninkrijk van God zien: Markus 9:1. Christenen hebben de woorden uit Mat. 24 uit hun context gehaald en zichzelf de kop gemaakt over de grote Verdrukking en de komende Apocalyps. Ze hebben de profetie van Jezus letterlijk genomen in plaats van symbolisch. Jezus sprak vooral over aanstaande gebeurtenissen in zijn eigen tijd in plaats van over onze tijd. Hij zei: deze generatie zal niet voorbijgaan voor alles gebeurd is: Mat. 24:34. Christus profeteerde de gebeurtenissen van 70 na Christus, het einde van het joodse tijdperk, alles binnen een periode van 40 jaar van de generatie waarin hij leefde.

God gebruikte de Romeinse generaal Titus om Jeruzalem te vernietigen, inclusief de tempel en historische documenten en registers. Hierdoor werd het onmogelijk nog langer offers te brengen die door de wet waren vereist of zelfs maar te bewijzen wie nog bij de stam der Levieten behoorde, wat nodig was om het priesterschap te kunnen voortzetten. Deze gebeurtenis verklaart de noodzaak om ons te bekeren en na te denken wie God echt is en wat zijn plan voor de schepping is. Het midden oosten is een pruttelende kookpot van haat en valse leringen ten aanzien van waar Gods koninkrijk is en wie daar binnen gaan. Als de moslimwereld al op zijn kop staat om een paar cartoons, hoe moet het dan wel niet als iemand hun daar zei wat Jezus lang geleden zei: dat God uit stenen zonen van Abraham kan maken.

De wereld heeft dringend bekering nodig maar niet van waar de moslims en veel christenen zo van geobsedeerd zijn: sex en leerstellingen van puurheid en reinheid. Het onderwerp zonde is een gesloten boek. De zondaar is onschuldig verklaard en bevrijd en vervuld met de geest van God zelf. Christus betaalde de prijs voor de hele wereld zoals Johannes 3:16 verklaart maar het volgende vers gaat verder: God zond zijn zoon niet om de wereld te veroordelen maar om de wereld door hem te redden. Degene die in hem gelooft is niet veroordeeld, maar wie niet in hem gelooft is al schuldig omdat hij/zij niet gelooft in de naam van de enige zoon van God: Joh. 3:16. Sommige christenen geloven dat hiermee het hiernamaals bedoeld wordt. Maar het slaat juist op het hier en nu. Bekering is niet de katalysator die God helpt onze zonden te vergeven zoals de meesten denken. We kunnen ons alleen bekeren omdat God de wereld al vergeven heeft in christus. Velen geloven nog steeds dat hun religie de enige weg is om een boze God te sussen. Maar het goede nieuws is: "Jezus heeft alle muren geslecht tussen mensen door de wet buiten werking te stellen." Zijn doel was een nieuwe mens te creëren uit de twee: de heiden en de jood en in dit nieuwe lichaam beiden met God te verzoenen door het kruis, waarmee hij hun vijandschap doodde. Efe. 2:14. God is groter dan al onze religies. Sommige christenen geloven dat de kerk het definitieve resultaat is van al Gods beloften. Maar de kerk waar Paulus over schreef, niet te vergelijken met wat we tegenwoordig op aarde zien, is de bruid van christus, zijn lichaam, gekocht met zijn eigen bloed. Zoals Eva uit Adam kwam, doorboorde een speer later Jezus. En uit zijn lichaam kwamen water en bloed waaruit de kerk voortkwam. Joh. 19:34. Op dat moment scheurde het gordijn van de tempel in tweeën en was god niet langer gescheiden van de mensen door religieuze

dictaten maar voor iedereen bereikbaar, voor joden en heidenen door de heilige geest.

Water en bloed zijn krachtige symbolen van Gods verbond met de kinderen van Israel. De Hebreeuwse schrijver verklaart dat Mozes het bloed van kalveren gebruikte samen met water, wol en hyssoptakken en de rol besprenkelde en alle mensen: Heb. 9:18. Hij zegt: de wet eist dat bijna alles met bloed wordt gereinigd en zonder bloed vergieten is er geen vergeving. De glorieuze conclusie was dat de wet was vervuld in christus die verschenen was voor allen aan het einde van de eeuwen om de zonde definitief uit te bannen door zichzelf te offeren: Heb. 9:26. De wet was alleen een schaduw van de goede dingen die komen en niet meer dan dat. Heb. 10:1. De schaduwen van het OT waren allen vervuld in christus. Beiden, Johannes en christus riepen hun luisteraars op zich te bekeren. En ze zouden vandaag de dag hetzelfde doen omdat de meeste christenen vastzitten in doctrines die hen ooit door de kerk zijn in gegeven zonder dat ze het Koninkrijk van God op aarde hebben gezien. Jezus zei tegen Nicodemus: "ik zeg je de waarheid; niemand kan het koninkrijk van God zien tenzij hij opnieuw geboren is. Joh. 3:3. Nicodemus dacht dat je opnieuw de buik van je moeder in moest. Maar Jezus corrigeerde hem: "ik zeg je de waarheid dat niemand het Koninkrijk van God binnen kan gaan, tenzij hij geboren is uit water en geest. Vlees brengt vlees voort maar de geest brengt geest voort.

Wat heeft bekering te maken met wedergeboorte? Sommigen zeggen dat je je eerst van je zonden moet bekeren voordat je het koninkrijk van God kunt ervaren. Maar ik denk dat het meer is en je heel anders tegen het proces van bekering zelf aan moet kijken. Je hebt er zelf geen hand in hoe je in je moeder's buik terechtkomt. Dus zou het gek zijn als je wel de hand in je wedergeboorte had. Je kunt je natuurlijk netjes gedragen en een goed kerklid cq. Christen zijn. Dan volg je het schema geloof, bekering, belijdenis en doop. Maar hoe wordt je opnieuw geboren? Dat is een Godproces van het begin tot het einde. Daarom moeten we ons bekeren van eigen pogingen om opnieuw geboren te worden. Op eigen kracht zullen we nooit het koninkrijk van God zien. Daarvoor hebben we de geest nodig. Christenen vragen vaak hoe ze kunnen vergeven, stoppen met zondigen, of Gods wil kunnen doen. Mijn antwoord zou zijn: jij kunt dat niet, alleen christus in jou. YHWH voorzag Johannes in de woestijn van alle middelen om zowel bekend te worden als te dopen, ondanks dat hij niets had. Dan zal hij dat bij jou ook doen. Godsdienstige organisaties zijn dienaren maar de heilige geest vloeit van de Vader naar

zijn Zonen en via hen naar de hele wereld. Het koninkrijk is overal en we moeten ons bekeren ten aanzien van hoe we ons zelf zien. We moeten anders tegen zonde aankijken en snappen dat YHWH ons voor de schepping heeft uitgekozen. We zijn gered en vergeven door zijn genade en vol met zijn wijsheid: Efe. 1:4. We ZIJN wedergeboren, niet door het vergankelijke zaad maar door de onvergankelijke geest . 1 Pet. 1:23.

*

Ark theologie

Verschil tussen evangelicals en de bijbel. De 19de eeuwse evangelist D. L. Moody beschreef de wereld als een oceaanstormer die op een ijsberg was vastgelopen. Daarom moesten zoveel mogelijk mensen in de reddingsboten. Deze gedachte was zowel een vloek als zegen voor de evangelisering. Aan de ene kant is de evangelisering versneld van de grond gekomen. Tegelijk was de focus op de reddingssloepen zo nauw dat de kerken weinig te melden hadden over alle facetten van het leven. Om bij de reddingssloepen te blijven, wil ik de Ark van Noach erbij halen die niet alleen mensen heeft gered maar ook dieren, eveneens Gods schepsels. Het verbond dat god met Noach en diens nakomelingen sloot was niet alleen met de mensheid. In Genesis 9:10 lezen we: "en met alle levende wezens bij jullie, vogels, vee en wilde dieren."

Ook de regenboog was niet alleen een teken tussen god en de mensen.

In Genesis 9:12, 15 en 17 lezen we: "Dit zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens."

Vers 17: - "Dit is het teken van het verbond dat ik met ALLE levende wezens op aarde gesloten heb."

De Ark theologie stelt dat God de bedoeling heeft om de hele schepping te herstellen, ja zelfs beter dan voorheen inclusief elk deel, ieder schepsel. Abraham Kuyper zei al: er is niet 1 vierkante centimeter van de hele schepping waarover Christus niet uitroept "het Mijne!"

Reddingsloep theologie: Jezus wil Heer zijn van jouw leven. Ark theologie: Jezus is heer over het heelal en het dodenrijk... (en niet slechts koning der joden)

*

Adam zondigde als eerste

De zonde is niet door Eva in de wereld gekomen maar door Adam. Rom. 5:12 benadrukt: "door 1 man is de zonde in de wereld gekomen." Sinds Eva geen man was, moet het dus wel om Adam gaan. De zonde en de dood waren er al toen Eva zondigde. Adam wendde zich al af van God toen Eva nog niet eens geboren was. Adam miskende niet alleen God maar ook zijn eigen hoge goddelijke afkomst toen hij onder de dieren een wederhelft ging zoeken. God heeft hem toen gedood en zodoende heeft Adam de dood over Eva gebracht en die dood is doorgegaan tot alle mensen. Jezus heeft tenslotte de doelmissing van Adam op zicht genomen. God had Adam een groot inzicht gegeven in de schepping, zo gaf Adam aan alle dieren hun namen die ze nog steeds hebben. Maar hij draafde door en zocht een levenspartner onder de dieren. Zodoende miskende hij wie hij zelf was. God heeft Adam toen in een diepe slaap gebracht, en Eva uit Hem verwekt.

Nergens staat dat Adam weer wakker is geworden!

Deze diepe slaap is vergelijkbaar met de diepe slaap uit Gen. 15:12 in het geval van Abraham. Paulus heeft in Romeinen 5:12 uitgelegd dat het een dood-slaap was. Adam heeft zijn roeping niet vervuld en moest plaatsmaken voor een 2de Adam: Jezus. God heeft uit de eerste stervende Adam, Eva gemaakt. Eva werd dus pas gemaakt toen Adam stervende was. Eva's misstap bij de Boom van Kennis was hooguit een anti climax van het stervensproces dat door Adam was ingezet.

Resumerend

Het bekende verhaal is dat Eva van de vrucht van de Boom van Goed en Kwaad (ook wel Boom van Kennis) at en daarmee als eerste mens zondigde. Hoe zat het dan met Adam? De waarheid ligt veel complexer, namelijk Adam zondigde als eerste. Hoe zit dat dan? Daarvoor gaan we even terug naar Genesis, om precies te zijn naar Genesis 1:26:

"En God, (Elohim) zei: laat Ons mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis en laat hen heersen over de vissen van de zee."

De zeggenschap van de mensheid over de andere schepselen die God gemaakt heeft, is daarmee gevestigd.

Genesis 1:27 is opgedeeld in 2 heel verschillende concepten:

Genesis 1:27a: "En God schiep de mens (Adam) naar Zijn beeld, naar het beeld van God, schiep hij HEM (enkelvoud)."

Genesis 2:7 beschrijft vervolgens de daadwerkelijke schepping van de eerste mens: "toen formeerde de Here God de mens (Adam) van stof uit de aardbodem."

Terug naar Genesis 1:27b: daar staat: "man en vrouw schiep hij HEN (meervoud). Genesis 2:21-23 beschrijft de wijze waarop God Eva uit Adam heeft geschapen. God heeft Eva gemaakt na en uit Adam, die zijn doel reeds gemist had. Deze 2de schepping vond plaats na een voorafgaande misdraging van Adam toen hij een levenspartner onder de dieren ging zoeken. God had gezegd: "laat Ons mensen maken." Adam ging echter, toen hij zich realiseerde dat hij een vrouw miste niet naar zijn Vader maar zocht die levensgenoot onder de dieren, die hij bestudeerde voor het geven van namen. Zo is de zonde in de wereld gekomen, laat Paulus zien (Rom. 5:12). Jacobus 1:13-15 reflecteert op wat Adam in de Hof van Eden heeft bewogen:

"God verzoekt nooit een mens: laat niemand als hij verzocht wordt, zeggen: ik wordt van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking. Verzoeking komt voort uit eigen begeerte."

*

Judas en de 30 zilverstukken

In Mattheus 27:6-7 staat dat de hogepriesters van het geld dat Judas had gekregen voor zijn verraad van Jezus een stuk akker kochten. Immers, ze hadden wel door dat ze dit bloedgeld niet in de offerpot moesten doen. In Handelingen 1:18 zegt Petrus dat Judas een stuk grond kocht. In sommige vertalingen wordt van een wijngaard gesproken.

Hoe zit het nu?

Judas heeft de grond niet gekocht maar de hogepriesters. Er ligt een zekere ironie in als Petrus met voorbijgaan van de hogepriesters zegt dat Judas voor zijn verraad uiteindelijk een begraafplaats voor vreemdelingen heeft verkregen. Judas is onwetend de stichter geworden van een monument voor mensen die in den vreemde sterven, zoals hijzelf als vreemde gestorven is. Er ligt in Petrus' uitspraak ook een toespeling op het feit dat de hogepriesters er buiten wilden blijven. Zij hebben letterlijk

gezegd, “wat gaat het ons aan? Gij moet zelf maar zien wat ervan komt.”
Mat. 27:4.

Judas gaat naar de eenzaamheid waarin ze hem hebben gejaagd en hij hoeft alleen maar het worgkoord aan te trekken, dat zij hem om de hals hebben gelegd. Priesterschap is de gastvrijheid van het hart. In de priester wordt het leed van de gemeenschap en de enkeling beleefd: laat de priesters wenen, Joel 2:17. Maar de ontrouwe priesters weenden niet, zij haalden de schouders op. Zij lieten Judas los en wilden zelfs zijn geld niet aanraken. Als Petrus zegt: zo kreeg hij ongewild voor zijn geld een bloedakker voor vreemdelingen dan ligt daarin opgesloten: Judas is door de priesters vermoord. Al is hij niet letterlijk op die akker gestorven, toch heeft het zin om te zeggen: zij hebben hem geen andere grond onder de voeten gegeven dan een begraafplaats voor buitenstaanders. Zij distantieerden zich van zijn radeloosheid. Zij gaven hem geen andere uitweg dan het kerkhof. De zielzorgers werden lijkbezorgers, aldus Okke Jager. Judas is helemaal in de wanhoop neergeklapt. Judas had berouw. Dat heeft hij ook openlijk bekend. Hij spreekt woorden uit de Torah, “ik heb onschuldig bloed verraden” – Mat. 27:4. Judas erkent zijn schuld en neemt de verantwoordelijkheid op zich. We mogen zijn berouw serieus nemen, dus waarom zou God dat dan niet doen?

*

2 dimensies

Er is een religieuze benadering die stelt dat al het kwaad slechts een illusie is. De daklozen, miskramen, verminkte lichamen, de ouders die wanhopig proberen door te gaan nadat hun kind is overleden. De gevangene die gemarteld wordt. Dit alles zou slechts een nachtmerrie zijn waaruit we geacht worden te ontwaken. Zelfs tijd, ruimte en materie zouden een illusie zijn. Er is alleen goedheid en god. Maar ik verwerp deze benadering. Het is lui intellectualisme en theologisch ongefundeerd. Het is een religieuze en filosofische oefening in ontkenning. Maar het is wel zo dat deze benadering een vacuüm begint op te vullen dat de kerk links laat liggen. Meer dan het contrast tussen waarheid en illusie gaat het om het contrast tussen waarheid en zelfbedrog. Tussen de waarheid die in Christus is en de leugen die deze waarheid weerspreekt. Ik zal onderscheid maken tussen de dimensies van waarheid die het idee van realiteit in zich draagt en de dimensie van werkelijkheid. Je hebt waarheid (realiteit) en existentiële actualiteit als verschillende dimensies. Onze bestaanswerkelijkheid werd opzettelijk kwetsbaar gemaakt om

vijandig te worden ten aanzien van de realiteit, wat tot dusver ook gebeurd is. Iets kan in strijd zijn met de waarheid en toch bestaans werkelijkheid hebben. Het bestaat maar is samengesteld als een leugen.

Als je het met een soort Winzip zou uitzippen, zie je pas hoe het echt zit en zou je zeggen: verrek, het is een leugen. Het hele geval is satan's hete adem. In ons tijdelijk bestaan zoals we als de uitverkoren zonen van God in Christus in de eeuwen der oneindigheid binnenrolden en tot materie werden gevormd, werden we ondergeschikt gemaakt aan dat wat vreemd is aan ons echte wezen. We moeten de eeuwen niet gelijkstellen met de eeuwige waarheid. De waarheid is eeuwig maar de leugen is tijdelijk. Deze staat een tijd lang in de schijnwerpers om daarna als sneeuw voor de zon te verdwijnen. Bijbels gezien moeten we ons realiseren dat de waarheid hoog verheven is boven de werkelijkheid waarin we ons bevinden. De leugen bestaat net zo goed en in zijn obsessie om God tegen te werken, brengt hij een tegen incarnatie voort. Het is geen echte geboorte omdat alleen God een echte geboorte kan voortbrengen. De incarnatie van de leugen is een geboorte in ijdele verbeeldingskracht. Christus is de waarheid. In hem geïncarneerd, leven de volle Goddelijkheid en totale mensheid in eeuwig geluk van perfecte eenheid. In de leugen die tegen God ingaat en de valse persoon van de mens is, legt ten onrechte claim op de christenen die echter in werkelijkheid instrumenten van gerechtigheid zijn. De leugen klampt vast aan de uiterlijke mens, dringt tot hem door (zonder zijn Goddelijke samenstelling essentieel te veranderen) zodat we niet op Christus lijken. Maar als Christus verschijnt, zullen we zijn als hij en hem zien zoals hij is. We zullen hem zien zoals hij is en zelf ervaren wie we echt zijn.

Als je je zonde belijdt, belijdt dan wat deze is, een maaksel van jezelf. In deze eon ben je ervoor bezweken en het werd manifest in wat we aanrichtten. Dat was nodig voor ons; een belangrijke les. We worden niet gereinigd door te ontkennen dat we gezondigd hebben. Dat was de Gnostische fout waar Johannes het over had. We worden gereinigd door het kostbare bloed van Christus dat klare taal spreekt, anders dan het bloed van Abel. Conventionele evangelische theologie heeft de neiging om de zondige natuur gelijk te stellen met de menselijke natuur. Maar de zondige natuur is vreemd aan de menselijke natuur. De goddelijke natuur die ons in Christus gegeven is hoort van nature bij ons. We moeten de zonde en dood overwinnen en dat dit ons zal lukken staat vast omdat ze in feite al door Christus zijn overwonnen. We gaan straks van overwinning naar overwinning. We behalen geen overwinning die er nog niet is maar

we behalen een overwinning die er al was en er nog steeds is. Zonde en dood zijn verslagen, dus ga zo door met hun te verslaan. Dat is de logica van het koninkrijk van God, niet de logica van het natuurlijke brein. We trekken er niet op uit om satan te verslaan omdat hij nog niet verslagen is. Nee, we verslaan hem steeds weer omdat hij al verslagen is aan het kruis. HET PRINCIPE DAT DE ZONEN VAN GOD BEGELEIDT IS DAT WE STEEDS DOEN WAT AL GEDAAN IS. Jezus deed alleen die dingen die hij zijn Vader zag doen. Hij zag zijn vader al die dingen doen en hij zag hoe ze gedaan werden. De dood is afgeschaft en leven en onsterfelijkheid zijn aan het licht gebracht door het evangelie, eerst in de Vader, toen in de zoon, toen in de geest en uiteindelijk in ons.

Jezus noemt de duivel geen leugenaar maar de vader van de leugens. Als je vader liegt, word jezelf een leugen. In het licht wandelen c.q. afstand doen van de leugen kan niet zonder christus. Anderzijds kunnen we niet meer zondigen als we in christus zijn. We zijn immers niet meer van deze wereld. Er bestaat een perverse vorm van "verantwoordelijkheid nemen voor onze zonde" die het kruis van Christus verlaagt en de menselijke wil verhoogt boven Gods soevereiniteit. En die subtiel stelt dat het onze eigen verdienste is dat we onze zonden kwijtraken. Zoiets als: als ik alleen verantwoordelijk ben voor mijn daden, door mijn eigen vrije wil, dan zal ik ook wel tot op zekere hoogte verantwoordelijk zijn voor het kwijtraken van mijn zonden. Dus als God mij van mijn zonden bevrijdt, kan ik zeggen dat ik in elk geval mijn deel heb geleverd. Hoe valselijk nobel presenteert de geest van de anti christ zichzelf hier. In dit scenario is redding slechts een mogelijkheid. Hier wordt ingestemd dat alleen god redt maar als het er echt op aankomt blijft die redding machteloos toekijken in afwachting van onze eigen hulp. Paulus heeft een klinkklaar antwoord op onze eigen verantwoordelijkheid. In Romeinen 7:17 en 20 stelt hij: niet ik maar de zonde in mij zondigt. Met zo'n opmerking wordt hij uit alle zelfhulpgroepen geschopt. Ik hoor de therapeuten al zeggen: oh, ja dat is lekker makkelijk, dus "iets" in jou heeft het gedaan, niet jijzelf, jajajaja... Hahaha.

En toch staat het daar midden in Romeinen 7.

Paulus neemt ook niet langer verantwoordelijkheid voor zijn leven als hij in Galaten 2:20 stelt: het is niet langer ik die leeft maar Christus in mij. Hij leeft door het geloof van Jezus Christus in zijn Vader dus niet door zijn eigen geloof. Christus is degene die in hem leeft en waardoor hij van de

zonde is losgekoppeld. Hij beschouwd de zonde hier als iets zelfstandigs dat erop los blijft zondigen nadat hijzelf in Christus is en christus in hem.

Gehoord: IK BEN HET NIET LANGER DIE ZONDIGT MAAR DE ZONDE DIE IN ME RONDDOOLT

Ik kan de therapeuten, rechters en vrije wilfundie's al horen kwekken. Jammaar, dat is toch ONZIN!

Dat is pas een interessante ontdekking die therapeuten blijkbaar ontgaat. De zonde is blijkbaar iets op zichzelfstaand dat zondigt en heeft geen enkele hulp van ons nodig. Andersom doet Christus in ons leven zonder onze hulp. Christus leeft het eeuwige leven in ons. Dus iets of iemand anders doet steeds alles voor ons. Paulus maakt duidelijk wat zijn eigen verhouding tot de zonde in hem is. Hij was als een slaaf. De zonde in hem maakte een soort anti Paulus van hem. Het is ook niet zo dat hij een keuze heeft om te zondigen want hij was eerst een slaaf van de zonde zonder dat hij een eigen inbreng had. De nieuwe Paulus waarin Christus leeft is een rechtvaardige Paulus die slaaf van Christus is, ook weer zonder enige inbreng te hebben. De anti Paulus die onder de zonde leeft is een valse Paulus en de andere Paulus is een rechtvaardige Paulus. Maar geen van beiden komen ze voort uit een eigen vrije keuze. Hoe kwam deze anti-Paulus tot leven en wat is de zonde precies die op eigen houtje zondigt in ons? Dit is werkelijk een groot mysterie en Karl Barth heeft geprobeerd een antwoord hierop te formuleren. In elk geval is de zonde in jou in staat om door je medemens gezien en gehoord te worden. De zonde is de anti-God, de niet-God in ons.

*

De ware tempel van God

Toen Jezus' eerste discipelen naar de nieuwe tempel, het schathuis en de andere nieuwe gebouwen keken die Herodus met het geld van het Joodse volk aan het bouwen was, toen zagen zij met groot verlangen uit naar het moment waarop - zo meenden zij - zichzelf Israel vanuit deze gebouwen zouden gaan regeren. Maar Jezus had totaal andere gebouwen op het oog toen hij over de tempel sprak die hij wilde bouwen. Zoals Jezus in Mat. 24:2 profeteerde: "geen enkele zou in de tempel van Herodus op een andere steen gelaten worden, die niet zou worden afgebroken."

De eerste christenen richtten geen gebouwen op - geen schitterende en ook geen eenvoudige. Zij investeerden hun tijd en geld in levende stenen, d.w.z. in mensen. Toen Constantijn het christendom tot de godsdienst van het Romeinse rijk uitriep, veranderde dit allemaal. Gedurende de laatste 1600 jaar hebben duizenden christelijke kerkgenootschappen letterlijk triljoenen dollars gestopt in gebouwen en instellingen van allerlei vorm en grootte, waarbij ze van duizenden verschillende gewetenloze methoden gebruik maakten om aan Gods volk geld te kunnen ontfutselen. Methoden die varieerden van de verkoop van vergunningen om te zondigen (aflaten) tot de instelling van onbijbelse kerkelijke tienden en elk ander gewetenloos middel dat de mens maar in staat was om te bedenken. Ten gevolge van deze brutale afwijking van de Bijbel om Gods tempel te bouwen, is een groot deel van de ware tempel woest gebleven: Hand. 7:48-50. Al de armen van de wereld zouden gevoed, gekleed en gehuisvest kunnen worden op basis van de hypotheekrente van de Noordamerikaanse kerken alleen. Bekijk het financieel rapport van uw kerkvoogdij maar eens - dan zult u zien waar haar hart ligt. Hoe kan dit alles ooit veranderen? We moeten beginnen om meer van onze tijd en ons geld te steken in levende stenen, de ware tempel van God, d.w.z. in mensen. Er was in het verleden nooit enige reden en er is nog steeds geen goede reden om kostbare kerkgebouwen op te richten die gedurende het grootste deel van de tijd ongebruikt leegstaan terwijl miljoenen kinderen op de wereld nauwelijks gekleed zijn, geen onderdak bezitten en met een lege maag rondlopen.

*

de ware tempel van god

De tuin van Eden was de tijd, plaats en ruimte die geschapen was door God waarin de mens Hem kon ontmoeten en met hem kon wandelen, in eenheid, elke dag weer. De omgeving die hij schiep in de tuin (plaats) van Eden (ruimte) was specifiek ontworpen om die ontmoeting te promoten en te bezegelen. In feite was de tuin van Eden de Eerste Tempel.

Genesis 2:15

En de Here nam de mens en zette hem in de tuin van eden om die te bewerken en te bewaren. In de tuin waren de verantwoordelijkheden van de mens om de tuin te bewerken (Abad) en te bewaren (shemar). De

activiteiten van de priesters en Levieten in de tempel worden eveneens aangeduid met abad en shemar: Numeri 8:26, Jozua 22:27, Jesaja 19:21

In de tuin was de stem van God Halak die in de tuin wandelde - Genesis 3:8. Het woord Halak wordt ook gebruikt om Gods aanwezigheid in de tempel te beschrijven. - Leviticus 26:11-12

Op een grotere schaal heeft de voltooiing van de tabernakel door Mozes ook een treffende overeenkomst met de beschrijving van de voltooiing van het universum

Genesis 1:31-En God zag alles wat hij gemaakt had en zie het was goed.
- Genesis 1:31

Exodus 39:43 - Mozes zag al het werk en zie; zij hadden het gemaakt zoals God het geboden had.

Genesis 2:1 - De hemel en aarde werden voltooid en al hun heer.

Exodus 39:32 - toen was alle arbeid aan de tabernakel, de tent der samenkomst voltooid.

Genesis 2:2 - en God voltooide al het werk dat hij had verricht.

Exodus 40:33 - en Mozes voltooide zijn werk

Genesis 2:3 - en god zegende

Exodus 39:43 - en Mozes zegende

Genesis 2:3 - en heiligde het

Exodus 40:9 - en en je zult het heiligen en alles wat daarin is

Net zoals de tabernacel een miniatuur Madurodam aftreksel was van de tempel die de tuin vertegenwoordigde (plaats) en Jeruzalem dat Eden vertegenwoordigde (ruimte) zo ook vertegenwoordigt de zevende dag sabbat - tijd, om zo de goddelijke rangorde van de realiteit zelf te voltooien in tijd.

Tijd -- Sabbat

Plaats -- tuin -----> realiteit

Ruimte - Jeruzalem

De eenheid (drieenheid) van tijd - sabbat, plaats - tuin en ruimte - Jeruzalem, legde het milieu vast van het verbond met de mens waarbij beiden God en mens elkaar ontmoeten in perfecte eenheid. De plaats in de tijd waar de mens een partner van God wordt in het voortdurende proces van de schepping. Net zo had de tempel op de berg Moriah hetzelfde doel.

Jesaja 51:3

Want de Here troost Zion, hij troost al haar puinhopen; hij maakt haar woestijn als eden en haar wildernis als de hof des heren; blijdschap en vreugde zullen er gevonden worden, loflied en geklank van gezang. De levensboom stond in het hart van de tuin. In de tempel, de ark des verbonds lagen de tabletten van de Torah ook in het heilige der heiligen, dus ook in het hart. De ark of boom vertegenwoordigde de autoriteit van de behoudende macht van God aan de mens. In feite vertegenwoordigden ze de troon van genade die door de rivieren van levend water vloeit en voedsel, gezondheid en genezing brengt aan naties - het woord van God - christus. Het was een perfect milieu - een tempel niet door mensenhanden gemaakt maar door God zelf opdat hij de eenheid van het verbond met de mensheid, de eerste Adam mag ervaren in een oprechte realiteit van tijd, plaats en ruimte. De tuin van eden was en is nog steeds de eerste tempel. Maar de mens zondigde en werd vanuit het hart van de tempel de wildernis in gedreven. Het verbond met de vader werd verbroken. En God zette 2 cherubim met vlammeende zwaarden aan de ingang van de tuin om de levensboom te bewaken. Beide cherubim zien we terug op de ark des verbonds dat eerst in het heilige der heiligen stond. De mensheid werd door de zonde vervloekt om het verbond alleen door het type en de schaduw van de wet te ervaren en een fysieke tempel in Jeruzalem. Na de zondeval, begon het reddingsplan in een vijandige omgeving. Als we goed naar dit plan kijken zien we hoe het scheppingsverhaal wordt herschapen opdat de mensheid in 1 man, Jezus opnieuw de tempel (tuin van Eden) binnen kon gaan om het verbond met God weer op te pakken. De parallellen tussen de structuur en activiteiten van de tempel en de tuin zijn fenomenaal. Maar er is ook een dramatisch verschil tussen beiden. Het verschil is dat de ene de tempel voor de val van de mens was en de tweede de tempel na de zondeval. In de tempel voor de val had de mens direct toegang tot het heilige der heiligen, de levensboom in absolute eenheid. Na de val kon de mens God alleen ervaren in een imperfect milieu in de vorm van typen en schaduwen van deze fysieke wereld.

Terwijl Eden en de tuin perfect en echt waren, was Jeruzalem en de tempel de imperfecte afgespiegelde illusie van wat echt perfect is.

In de fysieke tempel, moest eerst een verzoening voor de zonde plaatsvinden door de hogepriester op een specifieke dag, Yom Kippoer, de heiligste dag van het hebreeuwse jaar. Hoewel de individu deze verzoening kon krijgen, was hij nog steeds niet in staat zijn directe speciale relatie met zijn vader in de hemel te ervaren. In het Judaïsme is dit nog steeds zo. In het christendom was het Jezus, de laatste Adam die wat imperfect was, perfect maakte. Hij herstelde alles door de belichaming te worden van van alle typen, schaduwen en symbolen die aan de imperfecte tempel gerelateerd waren. In feite werd hij de tuin van Eden, de tempel, door het imperfecte door het perfecte te vervangen. Jezus zegt in Johannes 14:2&3 - In het huis van mijn vader zijn vele woningen - anders zou ik het u gezegd hebben - want ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer ik heen gegaan ben en u plaats bereid heb, kom ik terug en zal u tot mij nemen, opdat ook gij zijn moogt waar ik ben. In dezelfde plaats te zijn als Jezus van het herstel van het verbond spreekt dat in de eerste tuin viel. De plaats waarvan hij spreekt is de nieuwe tuin, in het nieuwe Eden, het nieuwe Jeruzalem. De perfecte beschrijving van de nieuwe tuin vinden we in Openbaring 21;22 - En een tempel zag ik in haar niet, want de here God, de almachtige is haar tempel en het lam. Het feit dat er geen tempel is omdat God en het lam de tempel zijn, is een beeld van de realisering dat het lam, Jezus christus de belichaming werd van alle typen, schaduwen en symbolen van het imperfecte, daarbij herstellende wat imperfect was in een perfect nieuw verbond. Hij is de laatste Adam, de levensboom, de hogepriester en ook nog eens het offerlam, waarbij hij alle functies en bedoelingen van de eerste tempel in zich opneemt en in zichzelf vervult. Zodoende is er geen noodzaak meer voor nog een nieuwe tempel. Hijzelf is de nieuwe tempel.

Nog 1 ding over de tuin van eden. Dat is de Sabbat. In Genesis 2:2 staat dat God op de zevende dag rustte, de sabbat. Dit schiept de tijd of het framework waarin de ontmoeting van beiden, God en mens en elkaar plaats moest vinden in eenheid. Toen de mens viel, verloor de tuin haar eenheid waarmee ze ook de sabbat, de val van de tijd veroorzaakte. God, die de omgeving van de tuin in de tempel herstelde, herstelde ook de sabbat. Net als de fysieke tempel was de fysieke sabbat slechts een type en schaduw van een perfecte tuin, Jezus christus. Het was Jezus Christus die zichzelf in de plaats stelde van wat imperfect was naar het perfecte. Net zoals de tuin van Eden en alles erin in hem herplaatst werden, zo ook

de sabbat. Wat ooit de zevende dag als sabbat was, is nu de achtste dag, de sabbat in christus. Galaten 4:4 zegt: maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet waren vrij te kopen opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen.”

Deze bijbelverzen stellen dat “Jezus Christus van God was gezonden toen de volheid van de tijd gekomen was.” Daarmee wordt die tijd bedoeld, die onder de wet vervuld was op de eerste komst van Jezus Christus. Tijd (sabbat) had zijn gift geleverd onder de wet. In feite was de tijd (sabbat) onder de wet tijdens de eerste komst van Christus tot een einde gekomen. Een nieuw tijdperk was aangebroken - een nieuwe dag, een nieuwe plaats en een nieuwe ruimte, in Christus. Tijd (sabbat) is niet langer onder de wet, hij is vervuld in Christus als de 8ste dag. We zien meer bewijs van een nieuwe dag in Mattheus 28:1 (waarin gesproken wordt van de tijd van Jezus' opstanding). Op het einde van de sabbat, toen de eerste dag van de week begon aan te breken, kwam Maria Magdalena en de andere Maria om de grafkelder te zien. Dit verhaal verraadt dat de sabbat onder de wet geëindigd was. Jezus Christus was opgestaan om een nieuwe dag, plaats en ruimte te initiëren - een nieuwe realiteit in hemzelf. En die nieuwe dag is de achtste dag, sabbat. Er is ook bewijs dat de eerste Christenen zich hiervan bewust waren. Hier staat er meer over. In de brief van Barnabus was juist dit inzicht van de eerste Christenen betreffende de achtste dag, sabbat, de reden waarom de sabbat op zondag werd gevierd in plaats van op zaterdag. De achtste dag is echter iedere dag. Daarom staat in Kolossenzen 2:16 - laat niemand over u oordelen wat u drinkt, eet of welke feestdagen u viert. De 8ste sabbatdag is de tijd waarin we ons verbond en onze relatie met onze vader weer kunnen ervaren in Christus, ons eigen Yom Kippoer. Niet langer in typen en schaduwen van de wet.

*

Wat gebeurt er?

Jezus lag perfect op 1 lijn met de relatie tussen eeuwigheid en tijd, tussen de eeuwige relatie and de relationele activiteit binnen de Godheid and zijn uitwerking binnen de aionen. Hij deed alleen die dingen die Hij zijn vader zag doen. Wat er hier gebeurt in de tijd en in de aionen is dat wat is vrijgemaakt en gebonden “verheven” in eeuwigheid. Jezus zei:

“wat u op aarde zal binden, is dat wat gebonden is in de hemel, etc.”

We moeten leren begrijpen wat er eeuwig IN God gaande is en wat van Hem uitgaat, om de tijdelijke gebeurtenissen op aarde te snappen. Wat er in en uit God gaat is liefde. In God is liefde en die liefde is echtelijk en zodoende reproductief, zodat de liefde die in God omgaat het voortdurende proces is van God die familie wordt. DE familie die de aard van alle dingen vastlegt. Om Gods liefde te doen ontvlammen, maakt de goddelijke natuur gebruik van de tijd-eeuwigheid tegenstelling om de personen van de Godheid ondergeschikt te maken aan de ervaring van scheiding. Als de personen van de Godheid voortkomen uit het wezen van God door de reproductieve liefde door de tijdsdimensie te scheppen en door immanent aan deze te zijn, ervaart de goddelijke natuur een scheiding tussen het eeuwige zijn en het aionische bestaan. Een familiaal verlangen naar reünie wordt opgewekt binnen de Godheid. In de eeuwigheid is de Ene onverstoord maar in de tijd ervaart de transcendente en immanente God scheiding. Deze scheiding is een menselijke ervaring OMDAT het Gods ervaring is. Deze scheiding is onze ervaring vertaald naar aionisch leven omdat het in de eerste plaats Gods ervaring is. Deze scheiding is het hart van Paulus' openbaring van de co-identiteit met christus inclusief mede-lijden, mede-kruisiging en mede-opstanding en mede-verheerlijking. Wij als mensen hebben geen geestelijke maar een menselijke ervaring. God heeft een ervaring van Goddelijkheid door mensheid te worden. Alles bestond eerst in de eeuwigheid en integraal. Alle dingen zullen in Christus worden samengebracht omdat Hij onze bron is. In Hem hebben alle dingen hun begin en dus niet chronologisch terug in de tijd. In den Beginnen schiep God de hemelen en de aarde is een afgeleide keuze van vertaling. Het woord beginne betekent eigenlijk "eerst geboren."

Het zoonschap is van nature eeuwig. De origine van de Zoon is de eeuwigheid van de Vader. Zodoende kwam eeuwigheid voort door eeuwige bevruchting en geboorte en kwamen alle dingen voort uit Zijn eeuwige Zoonschap. Waar de Zoon gaat, gaat de hele schepping. Wij en met ons de hele schepping gaan terug naar de glorie die de Zoon en de Vader hadden voor de wereld begon. Maar dat proces zal de liefde intensiveren die in God omgaat en van God uitgaat.

*

De herkomst van het kwaad

Veel christenen roepen onafgebroken dat God alles onder controle heeft. Behalve als er iets goed misgaat. Dan is dat opeens te wijten aan de

menselijke wil. Natuurlijk maken we de hele dag door keuzes. Maar heeft dit met vrije wil te maken? Als de wil onder de slavernij van de zonde valt leiden gemaakte keuzes tot een nog grotere slavernij. Alleen als de wil vrij is, leiden gemaakte keuzes tot meer vrijheid.

Bovendien maken we onszelf niet vrij. Dat doet Jezus.

Met de opgestane christus zitten we aan de rechterhand van de Vader in de hemel en zijn we glorieus vrij. Die 2 dimensies van onze schepping moeten duidelijk zijn. De realiteit in Christus is op dit moment in de aionische dimensie van onze schepping ondergeschikt aan het aionische contrast. Jezus brengt ons aan het aionische infuus van binnenuit zodat onze existentiële mix van slavernij en vrijheid steeds minder slavernij wordt en steeds meer vrijheid. Totdat ons zoonschap wordt onthuld. Het kwaad bestaat doordat God zijn vrijheid tijdelijk aan de mens onthoudt. Maar dan wel ten gunste van het ultieme vrijheid die we allen ooit zullen kennen. Als onderdeel van het principe dat er geen vermeerdering kan zijn zonder het zaad dat in de grond valt en sterft, zo kan er geen plezier zijn van de vrijheid zonder eerst ondergeschikt te zijn geweest aan de aionische slavernij. Niets aan de relatie met hem kan statisch zijn. God is vooral een kwestie van vermeerdering. God als immanente God verdraagt met ons die eindigheid van alles dat aionisch is. God als de transcendente god staat boven de eindigheid.

God als immanente god bracht de schepping voort uit zijn eigen substantie. Eindigheid is intrinsiek aan de aionische tijd-ruimte-materie. Hij die alles is vereiste van Hemzelf een andere "allen" om ALLES in allen te zijn. God projecteerde zichzelf uit zichzelf opdat hij zichzelf vond in een andere dimensie. En dat deed Hij door zijn woord. De grote paradox is dat de vermeerdering van God is vergemakkelijkt door en binnen de dimensie van oneindigheid. De oneindige God maakt zichzelf samen met zijn schepping ondergeschikt aan de tijds-ruimte-materie beperking. Des te groter zal zijn glorie zijn als Hij uit zijn eigen gecreëerde beperking breekt en wij deze glorie met hem delen die Hij had voordat de wereld begon. Het was voor God niet genoeg om simpelweg allen te zijn. Om zijn volheid te vermeerderen schiep hij een andere "allen" (wij dus) om alles in allen te zijn. Er zijn hier 2 allen's! God is een investeerder. Hij heeft alles van Hemzelf aan zijn Zoon toe vertrouwd in deze wereld om zijn investering rendabel te maken.

*

Schepping versus evolutie

De introductie van Genesis, Gen 1:1-2:3 schrijft alles toe aan de levende god die scheidt, maakt, handelt, beweegt en spreekt. Er is geen ruimte voor evolutie zonder de Goddelijke openbaring zelfs maar een beetje te moeten ontkennen. Of het scheppingsverhaal klopt of de evolutie klopt. Al Gods werken werden 7 keer benadrukt dat ze goed waren. Gen. 1:4, 10, 12, 18, 21, 25, 31. Ps. 111:2. Openb. 15:3. Job 37:14. Deut. 32:4. De mens begint met niets. Hij begint in hulpeloosheid, onverschilligheid, onwetendheid en onervarenheid. Zijn werken zijn gebaseerd op evolutie. Dit principe gaat alleen op bij menselijke aangelegenheden, van het hutje op de heide tot aan het paleis, van de kano tot de oceaanstormer. Van de spade en ploegscharen tot de drillmachine. Maar de vogels bouwen hun nesten net als ze altijd deden. Op het moment dat we de grens passeren van de goddelijke sfeer, zien we nergens meer een spoor van evolutie. Er is groei en ontwikkeling binnenin, maar geen verandering of overgang of een evolutie van het één naar het andere. Dit, terwijl al Gods werken perfect zijn. In de introductie van genesis is alles 46 keer toegeschreven aan directe handelingen van God als de schepper.

God schiep 6 keer 1:1, 21, 27, 27, 27; 2:3

God bewoog 1 keer 1:2

God zei 10 keer 1:3, 6, 9, 11, 14, 20, 24, 26, 28, 29

God zag 7 keer 1:4, 10, 12, 18, 21, 25, 31

God verdeelde 2 keer 1:4, 7

God riep 5 keer 1:5, 5, 8, 10, 10

God maakte 7 keer 1:7, 16, 25, 31; 2:2, 2, 3

God zette 1 keer 1:17

God zegende 3 keer 1:22, 28; 2:3

God eindigde 1 keer 2:2

God rustte 2 keer 2:2, 3

Hij strafte 1 keer 2:3

Het woord god/ Elohim komt 35 keer voor in de introductie, het product van 7 x 5 en de nummers van geestelijke perfectie. Er zijn 10 woorden verbonden met het woord "god". Dit is het getal van orderlijke perfectie. Slechts één werkwoord wordt in combinatie met Hij gebruikt in plaats van god. Dit is het woord rustte. Dit maakt het 11 in totaal. Het woord "en" wordt 102 keer herhaald waarbij elke afzonderlijke handeling wordt gemarkeerd en benadrukt en zijnde even gelijk en belangrijk. Evolutie is één van de vele theorieën die in omloop zijn over het ontstaan van alles. Geen enkele theorie is volledig dekkend of verklaart alles. De enige claim van evolutie is dat deze theorie meer dingen verklaart dan andere theorieën. Het woord van god verklaart wel alles maar wordt vijandig tegemoet getreden door de zogenaamde kritische intellectuelen. Hun kritiek is gebaseerd op een stapel vooroordelen, koppigheid, menselijke aannames en heel veel rede in plaats van op het grondig analyseren van de vele bijbelse documenten en manuscripten.

*

aanbidding van jesus

Vraag: Als ik Jezus aanbid, dan aanbid ik dus een schepsel van God en niet god zelf. ???

Antwoord: Jezus is niet zomaar een schepsel van god. Hij is de eerstgeborene van de hele schepping. Hij is bovendien het beeld van God. Dit maakt hem wel anders dan anders. Als je Jezus aanbidt, is het ook niet zo dat je stiekem de geest in hem aanbidt. Nee, je aanbidt wel degelijk Jezus. Thomas was eerst ongelofelijk maar raakte hem zelfs aan. Toen zei hij: Mijn Heer en mijn god. Jezus is de enige god die we ooit zullen zien. Als zoon van god is hij het waard om de titel van god te dragen en als zodanig aanbeden te worden. Maar hij is natuurlijk niet echt god en hij is ook niet de Vader.

*

Lazarus kom uit

Goddelijk vuurwerk: Lazarus kom uit!

Eerst heeft Jezus de kranke Lazarus laten sterven door op de plaats te blijven, waar Hij was in het overjordaanse, waar Hij Lazarus als eerste discipel heeft aangenomen. Daarmee drukt Hij uit, dat Lazarus zich heeft toevertrouwd aan zijn inwijding, maar ook dat Jezus Zelf beloofd heeft de

inwijding te voltrekken. De ruach en ook de neshamah zeggen, indien gij hier geweest waart, was mijn broeder niet gestorven. Dit is waar. Het gaat echter om het er zijn. Jezus heeft Zich bij het sterven van Lazarus verborgen, maar de Verborgene is niet afwezig. De verborgen aanwezigheid kan slechts geschouwd worden in het geloof, het toevertrouwen. Jezus bevestigt dit geloof. In de eerste plaats door te zeggen, dat Lazarus rust. Dit wijst op een ontwaken. Ten tweede op een bewust niet tot hem gaan. Dit betekent, dat Jezus in Zijn niet- gaan toch handelt. Als handelende met Lazarus is Hij toch verborgen aanwezig. Ook als Lazarus de dood ingaat, is hij niet alleen. Jezus begeleidt hem door met hem te handelen. Lazarus, de nephesh, gaat de dood in, maar omdat Jezus met hem handelt, gaat hij niet „de gang van alle vlees“. Hij gaat het duister van de dood in, maar Jezus leidt hem daarin naar de Vader. Hij voert de nephesh, die Hem vertrouwt, omhoog. Dit zegt Jezus tot Martha, de ruach. De gelovende in. Mij, ook al is hij gestorven, zal leven. Dit betekent, dat de nephesh, die zich aan Jezus toevertrouwt, niet in de donkerheid van het schimmenrijk blijft, maar door Hem omhoog tot het leven wordt gevoerd. Daarvan heeft Jezus reeds gesproken met de leerlingen. Wat zich gaat voltrekken, heeft Jezus meegedeeld, als het bericht van de krankheid van Lazarus tot Hem komt: Deze krankheid is niet tot de dood, maar wegens de kabod van JHWH. Deze zwakheid is niet een begin van de dood, maar de ziel wordt naar iets geheel anders getrokken, namelijk naar de heerlijkheid Gods. Deze zwakheid van de nephesh vindt haar consequentie niet in de bezoldiging der zonde, de dood, maar wordt met de dood samen opgenomen in de inwijdingshandeling, die geleid wordt vanuit de kabod Gods. De inwijdingshandeling wordt bewogen niet door de oorzaak, de zonde, maar door het doel, de heerlijkheid van JHWH. Dit wordt uitgedrukt door het voorzetsel (grieks) met de genitivus. Het eerste (grieks) met de accusativus tot de dood duidt het gevolg van en oorzaak aan. Het tweede (grieks) met de genitivus wijst de bron van beweging aan. Dit is de heerlijkheid van JHWH. Die beweegt alles. Waar blijkt die heerlijkheid uit? Opdat de Zoon van JHWH, d.i. de eeuwige Thorah, verheerlijkt wordt, d.w.z. de lichtglans van JHWH uitstraalt. Dit gaat geschieden in deze inwijdingshandeling.

Jezus heeft Lazarus, de nephesh, niet dood laten gaan, zoals men meent, maar Hij heeft de nephesh in de dood geleid. Verborgen blijft Jezus als inwijder aanwezig. Hij weet, wat Hij doet, als Hij twee dagen in de plaats blijft. In de dood wordt degene die ingewijd wordt beproefd. Daarom

spreekt Jezus tot Martha, de ruach. Hij spreekt van het geloof van een gestorven nephesh: „De gelovende in Mij ook al is hij gestorven". Lazarus behoudt dit vertrouwen ook in de dood. Hij vertrouwt op de verborgen aanwezigheid van Jezus. De nephesh gaat op de weg, die Jezus vanuit de hemel gebaad heeft. Jezus heeft uitgesproken in het „wegens de heerlijkheid van JHWH", dat de nephesh Lazarus omhoog gevoerd wordt. Dit is het bijzondere in deze inwijding, dat niet de ruach terugkeert naar het Paradijs, maar dat ook de nephesh daarheen gevoerd wordt. Daarom spreekt Jezus met Martha over de zaak. Zij moet ook op Jezus vertrouwen en daarom haar broeder op Jezus' woord niet loslaten tot de jongste dag, maar hem nu vasthouden.

Daarom zegt Jezus: gelooft gij dat? En dan voert Jezus de nephesh nog hoger dan het paradijs, de hoogste hemelen binnen. Daartoe roept Jezus Maria, de neshamah, op haar broeder niet los te laten. Waar Jezus de neshamah roept, is zij verbonden. Dit heeft Maria uitgesproken: Indien Gij er zijt (d.i. de Godsnaam) sterft mijn broeder, de nephesh, niet. Zo kan het woord van Maria omgezet worden als Jezus haar geroepen heeft. Jezus verbindt Maria met haar broeder door Zijn aanwezigheid. Van Maria, de neshamah, wordt geen geloof gevraagd. Zij is de Goddelijke vonk. Van de ruach Martha wordt het wel gevraagd, vertrouwen op Jezus. Zij moet vasthouden, terwijl zij nog niet ziet. Als zij dit doet, zal zij de heerlijkheid van JHWH zeker zien. Maria, de neshamah, schouwt onmiddellijk, als Jezus haar broeder de hoogste hemelen binnenvoert. Daarom spreekt Jezus slechts tot Martha en niet tot Maria. De vraag blijft, waarom blijven Martha en Maria op de aarde? Waarom roept Jezus ze beiden juist om nu te gaan naar het graf? Nu volgt het laatste deel van de inwijding. Jezus geeft bevel aan de Joden, die nu tot dienaren van de inwijdingsplechtigheid zijn gemaakt, om de steen op te heffen. Het hevig ademen van Jezus in Zichzelf betekent, dat Hij nephesh, ruach en zijn eeuwige wijsheid de Thorah in Zich verbindt. Maar Hij handelt niet op zichzelf. Hij is de Thorah van JHWH. Hij richt Zich als in den beginne op Hem (Joh. 1:1). Jezus zegt: Ik dank U, dat Gij Mij hoort. Dit danken is een gericht zijn op JHWH. Jezus zegt, dat dit ononderbroken is. Het is vanaf den beginne. Het Woord was op JHWH gericht. Dit is het (grieks). Het is het zegenend, dankend gericht zijn van de Thorah op JHWH Zelf. Het is het spelende zijn voor het aangezicht van JHWH, Spreuken 8. Daar spreekt Jezus van, als Hij zegt: Ik weet, dat Gij Mij altijd hoort. Ook de vleeswording van de Thorah heeft daaraan niets veranderd. Nu gaat het grote gebeuren. De inwijding van de nephesh moet openbaar worden op

aarde. Daartoe moet deze terugkomen op aarde. De nephesh is van de aarde door de beproevingen des doods heengevoerd door de Thorah, door het Paradijs heen en door de hoogste hemelen heen tot JHWH Zelf.

Daartoe moest zij gereinigd worden van alle smetten der zonde, want die zonde heeft haar sterfelijk gemaakt. Niet, dat zij niet meer zou voortbestaan. Voortbestaan is echter iets anders dan leven. De nephesh ontvangt als bezoldiging der zonde een bloedloos levenloos bestaan. De tradities der ouden spreken van bloedloze zwijgende schimmen, die een treurig bestaan leiden (Homerus, Odyssea). Jezus, de vleesgeworden Thorah, heeft ook een Nephesh aangenomen. Die heeft Hij met Zijn leven, Zijn bloed vervuld. Dit bloed, dit leven, dat vloeit uit de eeuwige Thorah Zelf, kan de bloedloze schim van degene, die op Hem vertrouwt, d.i. zich aan Hem toevertrouwt, vervullen met Zijn bloed, Zijn leven. En zo reinigt Zijn bloed van alle zonde. Nu, dat heeft Jezus aan de schim van Lazarus gedaan, toen hij van zwakheid was gestorven. Toen heeft Hij hem niet losgelaten, maar vervuld van Zijn bloed, Zijn leven. En toen schreed Lazarus, die de verschrikkingspoorten des doods was doorgestaan, uit dit gebied der beproeving omhoog naar het paradijs.

Daar voegde zich Martha's ruach bij hem en nog hoger voerde Jezus hem tot JHWH Zelf. Het was juist de kabod van JHWH Zelf d.i. de Thorah, die Lazarus opvoerde. Nogmaals: wij moeten spreken van het laatste stadium van de inwijding. De steen wordt opgenomen. Ook het lichaam behoort bij de nephesh. Ook dat mag niet verloren gaan. Op de aarde zal de Kabod stralend geopenbaard worden. Jezus heft de ogen op naar boven. Hij heeft gesproken tot Nicodemus van het van bovenaf geboren worden. Dit gaat nu gebeuren. Jezus vraagt de Vader om de onsterfelijk gemaakte nephesh, die door alle hemelen is gegaan, terug te zenden naar de aarde, opdat daar de Kabod van JHWH moge stralen. Jezus heeft rondom het graf alles voorbereid. De Joden, dit zijn de leidslieden, heffen de steen. Zij beantwoorden nu aan hun hoogste doel. De voorlopige beperkte Thorah wordt letterlijk opgeheven. Alle noodmaatregelen worden veranderd in de vervulling. De steen behoeft de schande der ontbinding niet meer te bedekken, omdat de ontbinding is opgeheven. Op aarde wachten de ruach en de neshamah op de terugkeer en op de herstelde verbinding van de nephesh. Martha en Maria staan bij het graf.

De opwekking is inwijding: „En dit gezegd hebbende riep Jezus luid met grote stem: Lazarus, hier heen, naar buiten".

Dit gezegd hebbende". Dit spreken is de verbinding met de Vader bij wie Lazarus is. Jezus roept luid met grote stem, die tot de hoogste hemelen doorklinkt. Hij spreekt de Naam Lazarus uit: „God is mijn hulp", maar het is ook het richten op de persoon zelf. De meester roept hier de nephesh, die onsterfelijk is geworden, zo onsterfelijk, dat hij tot in de hoogste hemelen opgevoerd kon worden, terug naar de aarde. Jezus roept Lazarus om de tocht te doen, die Hij Zelf is gegaan, toen Hij afdaalde in het vlees. Lazarus wordt geroepen om zijn Meester ook hier na te volgen om de volkomen discipel te zijn. „Hierheen". Het is het korte bevel van de Meester. Hij geeft in de hemel de richting aan naar de aarde. Dit is een steeds verder afdalen weer door de duistere gebieden des doods heen. Het is een nieuwe beproeving, een nieuw zich toevertrouwen aan Jezus. Lazarus gaat van de hemel terug naar het paradijs, van het paradijs naar het dodenrijk, van het dodenrijk naar het ontbonden lichaam. Maar hij volgt gehoorzaam het woord van Jezus tot het laatste toe: „naar buiten", uit het graf. Maar ook uit het esoterische, in het exoterische (grieks), het buiten in de wereld. Niet alleen voor de ingewijden maar voor allen moet de heerlijkheid van JHWH geopenbaard worden. Het doel van die heerlijkheid, die eens algemeen op de laatste dag zal blijken, wordt hier geopenbaard.: Hij, die gestorven was, kwam naar buiten, gebonden aan de voeten en de handen met grafdoeken en het gelaat omwonden met een zweetdoek".

De gestorvene treedt naar buiten op het bevel van Jezus. De Thorah heeft de ingewijde nephesh in de wereld teruggeroepen. Met nadruk wordt gesproken over zijn overgebleven gebondenheid. Dit zijn slechts de noodmaatregelen, de grafdoeken en de zweetdoek, die de schande der ontbinding moeten bedekken. Deze noodmaatregelen zijn symbolen van de wetsuitleg der leidslieden en van de formulering van Mozes. Die noodmaatregelen zijn nu overbodig geworden. Daarom geeft Jezus de tot dienaren geworden Joden het bevel om deze noodmaatregelen, die zijzelf hebben aangelegd en voorgeschreven, weg te nemen. Zij zijn overbodig geworden. Jezus zei tegen hun: Maakt hem los en laat hem heengaan". Het laatste, wat Jezus zegt, is een bevel tot de Joodse leidslieden: Maakt hem los van uw noodmaatregelen en laat hem (vrij) heengaan. De leidslieden hebben gehoorzaamd. Alle tegenspraak zou onzinnig zijn. Zij hebben zich als dienaren laten gebruiken bij de inwijding. Hun taak was slechts om hun eigen noodmaatregelen op te heffen om daarmee uit te drukken, dat de tijd vervuld was.

*

Lijden en glorie

In 1 Petrus 1:10/12 staat dit:

"Over wie de profeten redding opsporen* en uitvorsen*, die profeteren* over de in jullie zijnde genade, zoekend in hoe of in welke era de geest van christus in hen duidelijk werd gemaakt, tevoren getuigend van het lijden van christus en de heerlijkheden daarna. Aan wie het werd onthuld* dat niet aan henzelf, maar aan jullie zij deze dingen bedienden, wat nu aan jullie werd medegedeeld* door hen die het evangelie aan jullie brengen*, in heilige geest uitgezonden* zijnde vanuit de hemel, waarin boodschappers reikhalzend verlangen een kijkje te nemen."

Hier wordt geschreven over het lijden en over de glorie die daarop volgt. Maar er staat niets over de tijden of seizoenen. Zou de glorie DIRECT na het lijden volgen? Of was er een interval? En dus lette men op de tekenen des tijds. Deze tijd verwijst naar de onnaspeurbare rijkdom van christus. Die kon men niet traceren. Zelfs de engelen zouden hier meer van willen weten. En nu is alles onthuld. Aan ons nog wel. God maakt door het lichaam van christus zijn wijsheid kenbaar aan de hemelse overheden, Efeze 3:9, 10. Engelen en profeten zagen het lijden als de bergtoppen van verre bergen. Daarna zag men vaag iets wat op glorie leek. Maar wat er tussenin lag, konden ze niet zien. Het lijden is verleden tijd en wij zitten nu in de vallei tussen het lijden en de glorie. Het verborgen geheim in god is kenbaar gemaakt en nu kunnen we een klein beetje antwoorden op de vraag van christus aan de 2 discipelen: moet christus niet lijden om zijn glorie binnen te gaan? Lucas 24:26. Lijden en glorie zijn een Siamese tweeling, zeker in het eerste hoofdstuk van Petrus. Zie 1 Pet. 1:11; 3:18; 4:13; 5:1.

In het oude Testament komen ze ook vaak samen voor. Maar terwijl de glorie vaak genoemd wordt zonder enige verwijzing naar lijden, vinden we nergens opmerkingen over het lijden zonder dat de glorie hier direct naar verwijst. Soms is de switch erg snel. In Psalm 22 is er een verandering van vers 21 naar vers 22. In Psalm 102 is er een switch van vers 11 naar vers 12. In Jesaja 53 is er een verandering midden in vers 10. Als het lijden hier genoemd wordt, worden we niet alleen achter gelaten met de gedachte dat dit het einde is. De glorie kan soms alleen genoemd worden omdat hieraan geen einde komt. Maar aan het lijden kwam altijd een eind. En dat einde was de glorie. Daarom kletste Jezus eerst over zijn lijden in Mat. 16:21. En hij kletste door over de tijd wanneer hij komt in de glorie van zijn vader. Vers 27. En hij voegt eraan

toe dat enkele omstanders dit nog zullen zien. En dan, na 6 dagen zagen 3 van hen de kracht en komst van de Here christus Jezus en ze waren ooggetuigen van zijn majesteit toen ze bij hem waren bij de berg. (2Pet. 1:16-18. Joh. 1:14). De discipelen hadden gehoord van het lijden maar wisten nu dat dat niet het einde was. Daarentegen zagen ze een glimp van de meest wonderbaarlijke tentoonstelling van de glorie die zou komen. En hierom vindt de Transfiguratie scene plaats in het 3de deel van de bediening van de Here, welke te doen had met zijn lijden.

*

De mens als gods idee

God heeft zijn ideaal, passie, gedachten en doel samengepakt in Christus Jezus. Als je god zou vragen, wat heeft u te zeggen? Dan zou hij zeggen, kijk naar mijn Zoon. In Christus zijn beiden Zijn individualiteit als ook de vermeerdering binnen het lichaam van christus aanwezig. God heeft zijn zoon vermeerderd in hen die in de zoon geloven. Het verheerlijkte lichaam van de Ene is tevens het lichaam van de velen. Er is 1 lichaam en 1 geest. Christus is Gods goede nieuws voor ons. Nu zit hij aan de rechterhand naast zijn vader. Hij is het afgeronde werk van god. Het woord werd mens op aarde. Hij kwam voort uit de essentie van zijn unieke zoonschap. Wij als mensen zijn niet vanuit het niets geschapen, wij waren er in Hem. Er is niet zoiets als geschapen geesten. God schiep nooit een geest. Geesten worden geboren. Uit deze geestsubstantie schiep god het stof van de bodem waaruit hij Adam vormde. Dit proces van de echte mensheid van Adam die vanuit de eeuwigheid uit geest was geboren, werd een schepsel in tijd en ruimte. De mensheid in God werd de mensheid in de aionen. Paulus zegt dat in Hem alle dingen waren geschapen. En wel in de unieke geboren Zoon van God. Zijn eeuwige geboren persoonschap is het domein van alle dingen. De hele schepping draagt de sporen van zijn geest.

De Ene in wie alle dingen waren geschapen, kwam in alles dat was geschapen in Hem. Hij is het DNA van de mensheid. Groot is het mysterie dat alle dingen in Hem waren geschapen, toen Hij mens werd de schepping nog steeds in Hem was. Zoals Christus voortkwam uit God, zo komen wij uit Hem voort. Voor Paulus die naar de expansie van het nageslacht van Abraham verwijst, volgens de bloedlijn van Isaak, is christus het referentiepunt. Alle kinderen van Abraham kwamen voort uit Isaak. Zo komt de geestelijke familie van God voort uit Christus. Toen God mens werd in Christus hield God niet op met God te zijn. Toen Jezus

opstond uit de dood en Christus Jezus werd, hield hij niet op met mens te zijn. Er zit een MENS, een MAN naast god aan de rechterhand op de troon. Wij kunnen alleen geestelijk worden als we steeds meer en echt mens worden. We moeten geen transcendente wezens met vleugeltjes worden om geestelijk te zijn. We moeten juist meer mens worden. Uw mens zijn is juist vastgelegd in hem.

*

wat de bijbel zegt over dopen

Het Nieuwe testament dat formeel pas in Handelingen 13 begint, maar dat is een ander verhaal, kent 2 lijnen. De boodschap van de onbesnedenen en de boodschap van de besnijdenis. Dit onderscheid is zeer essentieel. Veel gelovigen menen dat je alleen door genade wordt gered. Maar je moet je wel laten dopen. Hoe tegenstrijdig is het om zo'n boodschap te brengen? Men gaat de deuren langs met de boodschap dat de redding van christus GRATIS is. Geweldig, denk je dan. Vervolgens zegt men erachter aan dat je echter wel wat dingen moet doen. Dus is het toch niet gratis? Jawel, het is gratis maar God wil wel een wederdienst. Je moet je allereerst laten dopen en je moet eigenlijk ook een belijdenis doen in de kerk, meedoen aan het avondmaal, giften schenken, een groene broek aan doen, een olifant leren vliegen en 3 dronken konijnen aan de kerktoren vastbinden. Je moet de buurvrouw in de neus knijpen, de wasmachine hypnotiseren en de goudvissen blauw schilderen.

Verder is de redding van God ECHT helemaal gratis en ONVOORWAARDELIJK.

Ik ben opgehouden om met dit soort kerkchristenen in discussie te gaan. Ze hebben een waas voor ogen. Het is net als met de politiek. Probeer een VVDer maar eens uit te leggen wat het is om werkloos te zijn. Laten we het bij religie houden. Deze kerkchristenen snappen het onderscheid niet tussen de 2 lijnen in het Nieuwe Testament. Dit was in de tijd van Paulus al een probleem. En dit is het nog steeds. De waterdoop was gewoon één van de tekenen die de komst van de messias begeleidden. Vanaf de missie van Paulus namen ze snel in zichtbaarheid af. Immers, er was een nieuwe bediening ontstaan. Deze christenen menen ook dat je voor God moet kiezen. En dus niet andersom, dat God voor jou kiest. Ze maken van hun geloof een werk. En dat is nu net waar Paulus voor waarschuwt. Kun je zelf één jota toevoegen aan je redding?

Nee, zeggen deze kerkchristenen volmondig, GOD is de gene die je redt en niemand anders.

Maar... je moet je wel laten dopen en meedoen aan het avondmaal ook al is dit tijdens de ochtenddienst. Paulus wist zelf niet meer wie hij gedoopt had en zei nadrukkelijk dat hij kwam om te evangeliseren. Maar de kerkchristenen zijn niet van hun stuk te brengen. Ze keren weer terug naar religie, namelijk het DOEN van dingen omdat ze de genadeboodschap niet snappen. Je krijgt dan oeverloze discussies, namelijk moet je echt kopje onder bij het dopen of is waterbesprenkeling voldoende? En mag je onder je 18de worden gedoopt of moet je wachten tot je wettelijk zelf beslissingsrecht hebt? Wat een discussie om een bak water. Die mensen die zonder schroom in een zwembad plonzen, voeren hele discussies over de vraag hoe je je moet dopen. Ja, ik ken iemand die zelfs een cursus doopceremoniën deed bij zijn kerk. Gelukkig worden echte gelovigen gedoopt in de geest en niet in water. Harry Bultema heeft hier een goed stuk over geschreven.

*

de waarheid is oneindig

Als Petrus de joden beschuldigt van de kruisdood van christus gaat het hem niet zomaar om de daad zelf die hij veroordeelt. Nee, hij veroordeelt vooral de houding die hierachter steekt. 'Die jullie kruisigden' was waar. Maar Petrus zegt: Deze Jezus die jullie kruisigen. Het staat in de tegenwoordige aorische tijd. God heeft de waarheid in een oneindige vorm gezet. Zie ook Efeze 1:1-12 .

*

De Tuin van Eden

Jezus was gekruisigd bij de zuidelijke top van de Olijfberg. Hebr 13:11-13 stelt dat kruisiging buiten de poort gebeurde. Dit werd in het begin van de eerste eeuw geassocieerd met Jeruzalem stad. De tempel in Jeruzalem (eerst de tempel van Salomon, daarna de tempel van Herodus, zie: klagmuur) volgde het patroon van de tabernakel die Mozes in de woestijn bouwde, op zijn beurt volgens de geografische gegevens van de tuin van eden en het land van eden. De tempel was verder een afspiegeling van God's hemelse paleis en zijn hemelse contreien. De tabernakel was draagbaar maar de tempel in de tijd van Jezus was gebouwd van steen, hout en edelmetalen. De tempel bestond uit 3

afdelingen en 3 altaren en niet 2. Maar in dit stuk zullen we het verder over de Tuin van Eden hebben.

De Tuin

De Tuin van Eden lag binnen het Land van Eden. De Tuin had 2 secties. De eerste sectie was het domein waar God direct contact had met Adam en Eva. Dit gedeelte correspondeert met de tabernakel c.q. met het heiligste heiligdom van een joodse tempel waar god woonde. Het 2de deel van de Tuin was het overige deel ofwel het buitenste deel van de tuin maar ook het 1ste, binnenste deel viel eronder. Dit deel was duidelijk begrenst van het Land van Eden. Dit 2de deel van de Tuin lag ten oosten van het heiligdom en werd de heilige plaats genoemd waar de priesters hun rituelen uitvoerden. Buiten de Tuin lag tenslotte het Land van Eden. Dit Land omringde de Tuin.

Adam en Eva

Adam en Eva waren door God uit de Tuin verdreven. Maar ze konden nog wel in het omringende Land van Eden terecht. Buiten de oostelijke poort van de Tuin maar nu in het Land bouwden Cain en Abel een altaar. Dit altaar werd analoog aan het Altaar voor brandoffers dat net ten oosten van de heilige plaats in het tabernakel en later de tempels stond. Het heiligste heiligdom en de heilige plaats in het altaar en later de tempel correspondeerden met de 2 secties van de Tuin van Eden. Het Hof van Israël, ook wel Kamp van Israël genoemd komt overeen met het Land van Eden.

Land van Eden

Caïn werd tenslotte na de moord op Abel ook uit het Land van Eden verdreven. Hij kwam in het naburige land van Nod terecht, dat land van het zwerven betekent. Dit land lag ten oosten van Eden en symboliseerde het land van de heidenen dat Jeruzalem omringde. In dit gebied ten oosten van Eden moest Caïn van God een offer brengen dat bij de deur zou liggen. Welke deur? Deze deur was de ingang, terug vanuit Nod naar Eden. Voor deze deur moest Caïn zijn levende offer neerleggen. Deze ingang, deur of poort lag op de oostelijk grens tussen Eden en Nod. Caïn wist heel goed dat God in het heiligste heiligdom (1ste sectie) van de Tuin was. Om die reden moest hij het offer op een altaar leggen. Dit altaar stelde hij op voor de oostingang van het Land van Eden.

*

Symbiotische relaties met religie

Een symbiotische relatie betekent zoiets als dat je excessief en emotioneel afhankelijk bent van een partner, typisch een partner die hulp nodig heeft vanwege een ziekte. Zoals bij drugsverslaafden of alcoholisten. Die zijn ziek, afhankelijk van hun alcohol en de partner is nog eens afhankelijk van de verslaafde. Onnodig te zeggen dat zo'n relatie weinig perspectief biedt. De verslaafde mag daarna met zelfmedicatie verder gaan, met een drug naar keuze. Hier valt veel van te leren, van junkies en alcoholisten. Religie is bijvoorbeeld een belangrijke factor waarbij mensen in een symbiotische relatie worden getrokken, vooral omdat de kerk het doen van goede werken eeuwenlang heeft benadrukt. En omdat ze flarden van de wet van Mozes in het christendom heeft geïncorporeerd. Als je Jacob 2:24 neemt, dan staat er: iemand wordt gerechtvaardigd door werken en niet door geloof alleen. Deze zin staat haaks op de verklaring van Paulus die zegt dat: een mens alleen is gerechtvaardigd door geloof in Christus. - Gal. 2:15-16. Betekent dit dat de Bijbel zichzelf tegenspreekt? Misschien kun je het zo zien, dat nieuwe onervaren gelovigen zich eerst naar Jacob richten. Maar zij die volwassen zijn geworden in hun geloof weten dat je alleen behouden wordt door geloof: Rom. 3:28. Jezus zei: het is meer gezegend om te geven dan om te ontvangen. - Hand. 20:35. Bijvoorbeeld door het geven van geld of door anderen in nood te helpen. Veel christenen weten dat en geven gul, zijn continu op weg om anderen te helpen en rennen van hot naar her om de goede christen te spelen. Maar waar ze nooit zo over nadenken is dat ze ook moeten leren ontvangen. Dat is vaak en stuk moeilijker. Geven, mensen helpen, de samaritaan uithangen kan verslavend zijn en je zelfs in een symbiotische relatie trekken met diegenen die hulp nodig hebben. Ontvangen daarentegen is helemaal niet zo gemakkelijk of zo aangenaam. Een dergelijke symbiotische relatie geeft ook de essentie weer van pogingen om het leven zelf te doen, in plaats van zich te laten leiden door de heilige geest. Vooral zij die met schuld-, en minderwaardigheidsgevoelens zitten, zullen eerder de neiging hebben om steeds weer de samaritaan uit te hangen en liever sterven dan hulp te ontvangen. Religie biedt de vrucht van de Boom van Goed en Kwaad. God heeft geen symbiotische relatie met ons.

Als je Ex. 2:23-24 leest staat er:

"jaren gingen voorbij en de koning van egypte stierf. Maar de Israëlieten gingen nog altijd onder dwangarbeid gebukt. Ze klaagden luid en hun hulpgeroep steeg op naar God. God hoorde hun jammerkreten en dacht aan het verbond dat hij met abraham, isaak en jacob had gesloten. Hij zag hoe de israëlieten leden en trok zich hun lot aan."

2 Koningen 25:8-21 geeft het verhaal van de babylonische koning Nebukadnezar die Jeruzalem veroverde, Koning Solomo's tempel in brand stak en het koninklijke paleis en alles meenam van waarde, inclusief de vele gevangenen, mee naar Babylon. Van de val van Jeruzalem in 586 voor Chr. was Israël nooit meer een soevereine staat tot 1948. 2500 jaar lang riepen de joden om God om hen het land te geven dat Hij hen beloofd had, in het verbond met Abraham. En uiteindelijk maakte God zijn belofte waar. Christenen kunnen geen 15 minuten wachten om een naaste te helpen, ja gaan zelfs driftig op zoek naar een naaste die in de goot ligt.

"Dag mevrouw, bent u een naaste? U ziet er wel een beetje uit als een naaste, wij willen u graag helpen en u bent verplicht om mee te werken."

Mevrouw: "maar ik lig helemaal niet in de goot."

Christenen: "mevrouw, dankzij ons, wij kwamen net op tijd, anders had u nu in de goot gelegen."

God wacht rustig 2500 jaar dus wat drijft christenen tot hun dadendrang? Dingen doen, leidt je aandacht af van hoe moeilijk wachten soms is. De zieken helpen of gevangenen bezoeken, geven je het gevoel dat je iets waard bent, zeker als het ook nog in de naam van de Heer is. Maar ook als je niet in God of hemel gelooft, kan anderen helpen een zeer bevredigend gevoel geven. Een kennis van me kreeg onlangs een profetische droom van God. Dromen zijn meestal nietszeggend en leiden nergens toe maar zo nu en dan bemoeit God zich er mee. Deze vrouw is getrouwd en heeft lang geleden de kerk achter zich gelaten uit pure frustratie.

Ze zegt over haar droom:

"In mijn droom was mijn man niet mijn echtgenoot, alleen een kennis. Hij was met een andere vrouw getrouwd die ik vaag kende. Verderop in de droom waren we opeens weer samen en vroeg hij mij om sex. Ik

weigerde en zei: je bent toch met een ander getrouwd, of hoe zit dat eigenlijk? Hij antwoordde: dat huwelijk met die ander is nooit voltrokken. Na dat antwoord werd ik opeens wakker en realiseerde dat het geen gewone droom was geweest."

Langzaam begon het me te dagen dat het een profetische droom was geweest over de kerk. De kerk is de bruid van Jezus ja, inderdaad, de kerk waar Paulus het over had. Maar zeker niet al die kerken die wij kennen. Hun huwelijk met christus is nooit voltooid. God openbaarde me nog meer en bracht me de vergelijking in herinnering van de wijze en domme meisjes. Deze vergelijking gaat er ook over hoe je juist niet een symbiotische relatie zult hebben met religie. In Mat. 25:1-13 staat deze vergelijking. De wijze meisjes hebben extra olie voor de lamp, geen overbodige luxe want het duurt lang voordat de bruidegom komt. Allen vielen ze in slaap. Vlak voor de bruidegom eraan komt, worden ze wakker maar dan is de olie van de domme meisjes op. Ze zijn niet voor niets dom. Wat ze doen ligt voor de hand: ze vragen de wijze meisjes om wat extra olie. Maar die wijze meisjes zijn juist niet dom en weigeren want anders hebben ze zelf niet genoeg. Dit voorbeeld wordt door veel christenen nogal eens over het hoofd gezien en klinkt ook erg onbijbels. In Mat. 5:40-41 staat namelijk een voorbeeld wat haaks op het vorige staat: als iemand je jouw onderkleed vraagt, geef hem ook je bovenkleed. De meeste christenen gaan juist op dit laatste voorbeeld af, ja ze zijn zelf verslaafd aan goed doen, aan de barmhartige samaritaan uithangen.

Het komt bij de meeste christenen niet op om ook eens "nee" te zeggen.

Olie staat voor de heilige geest, dus je kunt zeggen dat de wijze meisjes meer van de heilige geest hadden. Toen de domme meisjes "nee" als antwoord kregen, gingen ze er snel op uit om alsnog olie te zoeken. Ja, toen kwam natuurlijk de bruidegom thuis, dus de domme meisjes misten de boot. Zonder totale eenheid tussen christus en zijn bruidegom is er geen olie (kracht) beschikbaar omdat kracht juist uit die eenheid voortvloeit. Jezus deed alleen wat Hij de Vader zag doen. Dat is eenheid, dat is kracht, en dat is de olie voor onze lampen vandaag de dag. Zolang de eenheid nog niet voltooid is, zijn we net als de domme meisjes en ervaren we de pijn van de scheiding van God die Jezus vergeleek met de barensweeën. In Joh. 16:21-24 staat hier wat over:

"ook een vrouw die baart heeft het zwaar als haar tijd gekomen is, maar wanneer haar kind geboren is, herinnert ze zich de pijn niet meer omdat ze blij is dat er een mens ter wereld is gekomen."

"Jullie hebben nu verdriet maar ik zal jullie terugzien en dan zul je blij zijn, en niemand zal je je vreugde afnemen. Dan hoeven jullie mij niets meer te vragen. Maar ik verzeker jullie: wat je de Vader ook vraagt in mijn naam - hij zal het je geven. Tot nu toe hebben jullie niets in mijn naam gevraagd maar vraag het en je zult het ontvangen. Dan zal je vreugde volmaakt zijn."

Sommigen gaan er al van uit dat deze dag al is aangebroken waarop we maar hoeven vragen en we vervolgens ontvangen wat hun hartje begeert, dikwijls gevolgd door nogal wat teleurstellingen. In Oprah Winfrey zie je zulke mensen over "het grote geheim" kletsen. Dit grote geheim is vaak niet anders dan een slappe versie van Oosterse mystiek. "De kosmos wil dat je het krijgt, alles wat je hoeft te doen is erom te vragen." In feite is het niets anders dan de vrucht van de Boom van Goed en Kwaad. De waarheid is dat we alleen die goede werken doen die Jezus voor ons heeft bereid. - Efe. 2:8-10. Helaas, krijgen we een psychologische kick als we anderen helpen en goede daden doen. Dat is ook precies de reden waarom de kerk het doen van goede daden, helpen van oude dametjes, de afgelopen 2000 jaar gepropageerd heeft. Paulus zegt daarentegen dat het echte mysterie dat eeuwen verborgen was gebleven nu eindelijk geopenbaard is in Jezus Christus. De enige taak die de kerk nu nog volbrengt ondanks al haar fouten is mensen bij Jezus brengen, maar ook daar zorgt Jezus zelf voor. Jezus gebruikt de sterk geërodeerde kerk om de mensen bij Hem te brengen.

Wat is er fout aan om andere mensen in nood te helpen? Opnieuw: God heeft GEEN symbiotische relatie met ons. Hij laat ons waar we zijn tot hij de tijd rijp vindt om ons te gebruiken voor de werken die hij lang voor de schepping bereid heeft. Laten we niet vergeten dat toen Lazarus ziek werd, doodziek, Jezus 2 dagen wachtte om naar hem toe te gaan. (Joh. 11:6). Het leek of hij veel te laat ging, alsof hij het er om deed, maar zoals we nu achteraf weten, deed hij dat omwille van God's glorie opdat de Zoon van God verheerlijkt zou worden. We willen mensen bevrijden van pijn en lijden maar God weet hoeveel pijn het kost om ons open te doen staan voor Hem om Hem te ontvangen. Zijn wegen zijn zeker niet onze wegen want Hij weet het eind vanaf het begin. De enige weg om te wandelen is in de Geest: Joh. 16:13-14. Veel andere wegen lijken de

juiste voor ons maar leiden uiteindelijk tot de dood omdat ze van de Boom van Goed en Kwaad komen. Goede daden komen van dezelfde Boom als kwade daden. Alleen de heilige geest brengt fundamentele veranderingen voort in je leven en onthult.

*

Slaaf van Christus

Het is nogal een schokkende ervaring om slaaf van christus te zijn. Job had voor zijn beproeving van God gehoord. Na zijn beproeving ZAG hij God. Voor mij geldt dit ook. Vooral als God geeft en ook weer neemt. Had ik eindelijk geld gespaard van mijn uitkering, komen er weer rekeningen van het ziekenfonds: eigen bijdrage: 150 euro. En ga zo maar door. Ik had liever gehad als er gestaan had: God geeft en laat het je houden. Zo'n god willen we allemaal wel. God gaat door tot er een soort breekpunt is gekomen. Namelijk als je de strijd opgeeft en je erbij neerlegt hoe het verder gaat. "We zien wel waar het schip strandt," is een bekende uitdrukking. Dezelfde beproeving van Job zien we bij Jezus in Gethsemané. Niet Golgota was Zijn crisis maar Gethsemané. Zijn strijd met God was erop gericht om het verloop van de gebeurtenissen tot en met de kruisiging misschien op een andere manier opgelost te krijgen. Was er misschien een andere weg dan het kruis? Die vraag stelde Jezus wanhopig aan zijn vader.

Nee.

Daarna raakte Jezus over zijn breekpunt heen. "Uw wil geschiedde," was Zijn antwoord. En er volgde een vrij ontspannen vervolg. Het was geen gemakkelijk ontspannen vervolg maar het bewustzijn was er dat dit Zijn Vader's wil was. Het enige dat Hij nog moest doen was "er doorheen" gaan. Dat was zijn antwoord ook tegen Pilatus. Alles staat vast, niemand kan er iets aan veranderen. Een echte slaaf van Christus bezit NIETS. Zelfs geen tandenborstel, zelfs geen familie om hem bij te staan. Alles wat hij krijgt, krijgt hij dankzij de genade van God. Daarentegen zal de slaaf van christus in de komende aion ALLES bezitten. * Aionen zijn tijdperken

*

Een nieuwe schepping van dieren na Noach

Na Noach was er een nieuwe schepping van dieren waarover David schrijft. De dieren in de ark waren uit het tijdperk daarvoor, van elke soort een paar, zonder uiteraard de vissen. De ark was inderdaad niet groot genoeg om voor elke diersoort van vandaag een plek te reserveren. Maar van Psalm 103 tot 106 is er sprake van een 2de schepping. Na de introductie in Psalm 103:1-18, beschrijft David in vers 19-22 Gods gebruik van de engelenmacht in de 1ste schepping, zoals genoemd in Genesis. Psalm 104 begint met de schepping van de hemelen met de hulp van de engelen (vers 1-4). Dan wordt de aarde gevuld met oceanen en landmassa's (vers 5-9). Dan worden vers water, gras en andere vegetatie geschapen samen met vogels, vee en de mens (vers 10-19). Zon en maan worden geschapen om als kalender te dienen voor de mens. De wereld wordt harmonieus geschapen voor alle levensvormen (vers 19-28). Maar dan vindt er een vernietiging plaats als God zich afwendt van alles wat leeft en alles wordt weer stof (vers 29). Dan stuurt God zijn geest er weer op uit (vers 30) en het resultaat is een vernieuwing van het aangezicht van de aarde. In deze periode worden dingen geschapen. En dan vinden grote seismische verstoringen plaats (vers 32). In de schepping van dieren na de Zondvloed ontwierp God veel van de dieren die wij kennen in onze tijd. Vooral ook insecten. David noemt deze gebeurtenissen die verband houden met Israël tot op het punt dat Israël een natie wordt. Deze 4 psalmen vertegenwoordigen de 2de beschrijving van Gods schepping op aarde. Ze bewijzen dat God op elk moment dat hij wil, nieuwe levensvormen kan scheppen. Na de vloed schiep hij de vele levensvormen die wij vandaag de dag kennen. Veel christenen, dominee's en theologen weten niets van deze 2de schepping van dieren.

*

Deel 2

In Jerusalem is bij de Schapenpoort een poel die in het Aramees Bethesda heet en die omringd is door 5 zuilenrijen. Hier lagen in Jezus' tijd nogal wat gehandicapte mensen, blinden, kreupelen, gekken, noem maar op. 1 van hen was al 38 jaar invalide. Toen Jezus hem zag en erachter kwam dat hij zich daar al 38 jaar lang ophield vroeg hij hem: "wil je genezen worden?"

“Meneer,” zei de invalide, “ik heb niemand die me in de poel helpt als het water in beweging komt. Als ik probeer op te staan, zijn anderen me al voor.” Jezus zei: “sta op, pak je mat op en ga heen.” Opeens was de man genezen; hij pakte zijn mat op en ging heen. En het was nog wel sabbat. De poel is erg diep. Als de kreupele man dat had geweten had hij misschien niet eens meer hulp gevraagd om in de poel te kunnen. Hij zou misschien verdrinken in plaats van genezen. Jezus vond een perfecte timing voor de kreupele en vroeg hem: “wil je beter worden?”

Is dat geen merkwaardige vraag, helemaal voor de schepper van het heelal?

Jezus doorzocht in de eerste plaats de psyche van deze man, wat hij vaker deed, misschien om hem even bij zichzelf te laten komen. De kreupele was immers niet alleen fysiek maar ook psychisch ver van de wereld, had waarschijnlijk pijn en was wanhopig. Hem genezen kon zijn DOOD betekenen. Hij had nooit hoeven werken en was hoogst waarschijnlijk bedelaar geweest. Er was geen sociale zekerheid of wat dan ook wat hem na zijn genezing verder kon helpen. Als hij genezen werd, moest hij opeens werk zoeken. De kreupele had Jezus dus evengoed kunnen antwoorden dat hij wilde blijven waar hij lag. Maar opeens stond hij op. Spieren, botten en alles daar tussenin die 38 jaar onberoerd waren gebleven, waren opeens in staat hem te laten wandelen als een gezond mens. Jezus doet geen half werk. Hij zorgt voor volledige genezing van lichaam, geest en ziel. God is ALTIJD geïnteresseerd in elk aspect van ons en verschaft ons door de dood en opstanding van christus wat we nodig hebben. De totale prijs voor onze redding en onze bevrijding van de zonde is aan het kruis betaald. En sindsdien zorgt de heilige geest voor het verdere zuiveringsproces om ons te bevrijden van valse ideeën, doctrines en afgoden.

Soms heeft een ziekte of tekort te maken met geestelijke nood. En dat is altijd voor God een reden om zijn glorie in de betreffende persoon te manifesteren. De kreupele in bovenstaand voorbeeld was 1 van diegenen waarvan Jesaja zegt: “de mensen die in duisternis wandelen hebben een groot licht gezien.” Ik denk dat Jezus ter plekke in Jerusalem was omdat er daar een heleboel in geestelijke duisternis verkeerden. Verder was de kreupele een goed voorbeeld van Gods uitverkorenen. Er waren vast nog een heleboel meer zielepoten daar bij de poel. Jezus kon ze allemaal genezen maar genas alleen die ene. Immers die kreupele koos Jezus niet maar Jezus koos hem. Abraham, Gideon, David en Joshua waren allen

uitverkoren voor Israel. Stuk voor stuk waren het gewone mensen die God's genade reflecteerden en niet hun eigen inzet waar ze soms niet eens toe in staat waren. Abraham was zelfs een leugenaar, een lafaard en een afgodenvereerder voordat God in zijn leven kwam (Jozua 24:14-15). Geen van zijn karakterfouten belemmerden God's plan omdat God wist wat hij door deze ene man ging doen voor de hele wereld.

Paulus zegt in Galaten 3:16 dat Abraham's zaad Christus was. Iedere christen is Abraham's zaad. We zijn het geestelijke Israel. Wij ZIJN God's heilige land omdat hij in ons zit. Israel kreeg niet wat het zocht maar de uitverkorenen wel. Volgens Romeinen 11:5-8 was het niet de duivel, het vlees of de vrije wil waardoor Israel werd verblind en verhard. Nee, God zelf deed dit. Als je je nog steeds afvraagt of je ook bij de uitverkorenen hoort, laat me dan zeggen dat je de uitverkorene bent. God koos je voor de grondlegging van de wereld om in hem heilig te zijn. Jij bent de tempel van God. Christenen hebben het zwaar te verduren op aarde maar er is goed nieuws in al God's oordelen. Jesaja zegt: als jouw (God's) oordelen op aarde komen, leert de mensheid rechtvaardigheid kennen: Jesaja 26:9. Jesaja zegt: ik maak gerechtigheid als meetlat. Uw verbond met het graf zal niet standhouden. De kreupele bij de poel van Bethesda had een verbond met de dood gesloten net als velen van ons af en toe. Hij had zijn eigen reden om niet het leven en de volheid te zoeken. Hij bleef vasthouden aan zijn ziekte, zijn invaliditeit zoals sommige mensen vasthouden aan slechte gewoonten, zelfs als die tot hun ondergang kunnen leiden. Jezus knipte deze leugen door. Velen zijn nu nog steeds onderdrukt, geestelijk blind en slaaf van doctrines in het land van Abraham, Isaac en Jacob en zeker in de rest van de wereld. Christus is er nog steeds om te doen wat hij altijd deed: genezen. Immers Jezus is het licht van de wereld maar hij zei dat wij dat ook zijn.

*

Nieuwe reformatie nodig in de kerk

We leven in roerige tijden. Veel gelovigen maken een geloofscrisis door en er is overduidelijk een beweging om ons heen zichtbaar richting een meer Koninkrijk oriëntatie ten aanzien van inzicht in het evangelie en mandaat van de kerk. De ene groep weigert de oude religieuze tradities los te laten terwijl aan de andere kant van het spectrum veel gelovigen een New Age tint krijgen. Dit is christus in actie. Hij openbaart zichzelf op verschillende nivo's maar het uiteindelijke resultaat is dat we in het beginstadium verkeren van een geestelijke vernieuwing, reconstructie,

herstructurering en reformatie die mogelijk zelfs verder gaat dan die van Pinksteren. En wat er gaande is, is niet te vatten in onze kleine vriendschapsrelaties of tot uiting komen in onze provinciale samenkomsten. Wat er gaande is, is te groots. Een apostolische definitie van Christus is net als in de begindagen van de kerk absoluut nodig om tot een goede kennis van onze vader in gemeenschap met zijn zoon te komen. Als het proces van de openbaring dat we doormaken maar niet vastloopt en in plaats van meer begrip van God in kletsboek eindigt dat we voor diepzinnige nieuwe inzichten houden. Rick Warren, auteur van Doelgericht Leven komt met het voorstel voor een nieuwe Reformatie. Dat we in God moeten geloven, weten we nu wel een keer, stelt hij, het is nu tijd voor daden. Om het ons nog gemakkelijker te maken, somt hij ze alvast op: helpen tegen armoede, aids en onrecht.

Vooraf dit laatste stuit me tegen de borst. Want waar heb ik dit eerder gehoord? Adam en Eva trachtten al uit te zoeken wat onrecht was en hoe goed en kwaad in elkaar staken. Met alle gevolgen van dien. De vraag naar goed en kwaad houdt de mens al sinds de oertijd bezig. Regeringen en religies zijn op de boom van Goed en Kwaad gebouwd. En wat te denken van de anti globalisten die op eigen kracht een betere wereld willen bereiken. Laat ik die eigen kracht voor het gemak even heel engels aanduiden met Soul Power en de kracht van de Heilige Geest met Spirit Power. De anti globalisten hebben een bekende voorganger in Adam die een schoolvoorbeeld van soul power geeft. Hij negeert Gods mandaat compleet en eet van de boom van goed en kwaad. De kerk erkent dat alleen de heilige geest ons zal sturen maar voegt er in de praktijk voorzichtig aan toe dat kennis van goed en kwaad toch wel handig is. Maar dit is een leugen! Van de boom van goed en kwaad eten leidt tot de dood. Nog meer confronterend is de vraag waarom je goede daden hebt verricht. Was dat uit schuldgevoel, angst, of plichtsgevoel? Vooraf dit laatste schemert in de verklaring van Rick Warren door. God is heel duidelijk over hoe het moet. Onze werken moeten geen andere fundering hebben dan Christus die al onze soul power zal verbranden. Zoals Paulus verklaart: als je werken verbranden door het vuur van Christus zelf, zul je schade lijden al zul je zelf gered worden als door vuur heen. Zullen je werken overeind blijven en de vuurtest doorstaan, dan zul je worden beloond.

De berg Sinaï was de plaats waar soul power (onze eigen inzet - lees: initiatief!) in de wet van Mozes werd vastgelegd. Onder deze wet moest de mens kiezen wie hij wilde dienen: God of satan. Gelukkig heeft Jezus

ons bevrijd van de wet waardoor we niet meer op eigen kracht hoeven kiezen maar de genade zomaar ontvangen. Een korte blik op het Oude testament laat ons zien dat de Israëlieten er niets van bakten op eigen kracht. Dat geldt ook voor ons: zonder God kunnen we geen betere wereld tot stand brengen. Dat is net zo onmogelijk als over water lopen. Adam en Eva wisten bovendien dat het fout was van de boom van goed en kwaad te eten. Dat had God ze nota bene zelf gezegd. Toch weerhield die kennis hun er niet van ervan te eten. Dus kennis van goed en kwaad lost de wereldproblemen niet op. In exodus 17:3-7 tikt Mozes op bevel van God bij Horeb met een stok water uit een rots. Wat een wonder! Later, onder vergelijkbare omstandigheden doet Mozes het nog eens op eigen houtje in Numeri 20:2-11. Eigenlijk doet hij dat in een opwelling omdat hij het geklaag van de Israëlieten zat is. En nee maar ... het goede nieuws is dat ze inderdaad water hebben. Het slechte nieuws is dat hij in zijn eon zijn erfenis misloopt omdat hij niet op God heeft vertrouwd.

Als ik Rick Warren hoor, krijg ik koude rillingen. Hij profeteert telkens weer soul power om het onrecht te bestrijden en legt zijn initiatieven zelfs vast in een plan. Daarmee schuwt hij niet van de daken te schreeuwen hoeveel soul power eraan zijn plan te pas komt. Een groot deel van zijn inkomsten gaat naar goede doelen, hij heeft vooral geen vakantiehuis of nieuwe auto en ga zomaar door. Pardon? Wat staat er in Matteus 6:1? Als je iets voor God doet, schreeuw het dan niet van de daken! Hoe weten we wat soul power of spirit power van de heilige geest is? Niemand wil na het doen van goede werken graag tot diegenen horen uit Matteus 7:22-23 waarvan Jezus zegt: ga uit mijn ogen, ik heb u nooit gekend. Ook hier blijkt dat naar het woord van christus luisteren net zo'n precisiewerk is als een gitaar stemmen bijvoorbeeld. Jezus' eigen antwoord aan satan geeft aan hoe serieus hij het zelf meent: ga uit mijn ogen, een mens kan niet leven van brood alleen.

Zoals God Abraham naar het nieuwe beloofde land loodste, zo moeten wij allen naar onze nieuwe geestelijke bestemming in christus leren opvaren. Rick Warren maakt van de bijbel zijn eigen god die hij interpreteert volgens zijn plichtsgevoel en niet volgens de stem van christus die tenslotte niet voor niets voor ons gestorven is. De totaal onbekende 19-de eeuwse theoloog A.P. Adams waarschuwt al: veel christenen denken dat Gods wil per definitie met charitatieve werken heeft te maken. Maar dit is zeker niet zo. Kijk naar Noach die niet de boer op gaat om mensen te bekeren, de armen helpt, onrecht bestrijdt of uren gaat zitten bidden. Nee, hij doet iets totaal onvoorstelbaars: hij bouwt

een ark. Niemand begrijpt er iets van maar uiteindelijk wordt door zijn ark wel de mensheid gered. Volgens Rick Warren is nu wel duidelijk hoe het met het geloof zit en moeten we meer de nadruk leggen op daden. Gezien bovenstaand verhaal denk ik dat hij weinig heeft begrepen van het evangelie. Om die reden denk ik dat er eerst een reformatie binnen de kerk zelf nodig is voordat christenen zich op het onrecht inde wereld gaan richten. Oftewel ... hoe kan ik beweren dat ik gelijk heb als de hele kerk zegt van niet? Als ik zeg dat God iedereen uiteindelijk redt, krijg ik vaak te horen: hoe weet je dat zo zeker als de hele kerk iets anders zegt, dat het gros voor eeuwig naar de hel gaat. Ooit is aan Luther dezelfde vraag gesteld: waarom hij het beter wist dan de rest van de wereld...

Als de kerk haar zin had gekregen, waren we nog steeds een deel van de katholieke kerk geweest en had de reformatie geen kans gekregen. Tegenwoordig wordt Luther door de meeste christenen op handen gedragen maar dat was destijds wel anders. Degenen die nu verklaren dat God uiteindelijk iedereen redt zijn eveneens in de minderheid. Die minderheid echter zoekt naar een hervorming van de kerk die op haar manier evenzeer aan tradities en menselijke leer vasthoudt als destijds de Katholieke kerk deed in Luther's tijd. Wie geeft Luther tegenwoordig geen gelijk als hij zegt dat hij geen waarde hecht aan de autoriteit van de paus of concilies. Maar net zoals de katholieke kerk in Luther's dagen, accepteert de meerderheid van de tegenwoordige kerk eveneens de autoriteit van concilies, denominaties, religieuze artikelen, pastoors en leraren. We hebben net zo hard een hervorming nodig binnen de kerk van vandaag als in Luther's dagen. We moeten eindelijk eens door hebben dat orthodoxy een leugen is die helaas door de meerderheid gedragen wordt. We kunnen niet vasthouden aan een scala van orthodoxe geloofsovertuigingen alleen omdat de meerderheid ons dit oplegt.

Lees de geschiedenis van de kerk en haar concilies, vooral die van de 5-de eeuw toen veel van wat we tegenwoordig geloven voor ons werd uitgedokterd en toen de orthodoxie werd geboren. Vervolging, manipulatie en oneigenlijke motieven kregen vrij spel. De kerk was in geen geval perfect ... en ook vandaag vallen we terug in theologisch denken dat ze voor ons bereid hadden als orthodoxy en we houden er zoveel eeuwen later nog steeds aan vast alsof het om onbetwiste waarheden gaat. We hebben flinke hervormingen nodig binnen de kerk. Daarvoor moeten we de boeien afwerpen van onze voorgangers om enkel het woord van God te zoeken, met een schone lei opnieuw

uitdokteren wat de Bijbel nu echt zegt. Orthodoxie wordt alom beschouwd als een bescherming tegen ketterij. Maar wat als de meerderheid het mis heeft en wat als orthodoxie ons weerhoudt van het uitroeien van de vele fouten in de leerstellingen van de kerk? Zie het zo. Wanneer was ooit met betrekking tot de Bijbel de opvatting van de meerderheid correct? Waren de Joodse leiders (de meerderheid) correct toen Gods profeten (de minderheid zoals Jeremia) profetieën verkondigde die orthodox in de oren klonken? Zie Handelingen 21:20-21 toen de meerderheid van de gelovigen in Jeruzalem zich tegen Paulus verzetten toen hij terugkeerde naar Jeruzalem. Als je vandaag de standpunten van de vele denominaties uitdaagt, of de religieuze artikelen, of de pastoor ... wordt je de kerk uit geschopt om vooral de zogenaamde eenheid te bewaren. Er is geen plaats voor een open discussie. Als iemand de huidige traditionele leerstellingen in twijfel trekt wordt hij de kerk uit geschopt. Het is duidelijk: de heersende geloofsovertuigingen worden ten koste van alles in stand gehouden. Dit geldt voor alle denominaties, individuele kerken, seminaries, zogenaamde Christelijke colleges, Christelijke associaties, waar bijbelinterpretaties al voorgedraaid zijn en waar aan de leden een soort standaardpakketen van geloofsovertuigingen worden aangesmeerd. Er is bijna geen ruimte voor individuele standpunten, laat staan discussie of correctie van fouten.

Hervorming is net zo hard nodig binnen de kerk van vandaag als in Luther's tijd. De kwestie van een eeuwig durende straf, de autoriteit van kerkleiders, standpunten met betrekking tot de doop, het evangelie zelf ... al deze kwesties zijn heilige huisjes op zich geworden. Er rust stuk voor stuk een te groot taboe op om ze aan te roeren. Wij als individuele christenen zijn gevangen in dwaling tenzij we aan de vooroordelen kunnen ontsnappen en ons de ruimte gunnen om zelf alles uit te zoeken. Het evangelie dat door de meeste hedendaagse kerken wordt verkondigd is fout en de manier waarop we God naar de wereld toe vertegenwoordigen is Godslasterlijk. Om die reden is hervorming net zo nodig als in Luther's dagen. Weg met de vooroordelen en kijk kritisch naar de kerkleer die aan jou wordt verkondigd. Stel vragen in je kerk, doe dat met tact maar blijf niet stil zitten zolang onze Vader in de hemel wordt gelasterd en terwijl Gods boodschap telkens zo verdraaid wordt dat velen in de wereld God zoals hij door de kerken wordt gepresenteerd bij voorbaat afwijzen. Wij zijn ambassadeurs van Christus om zijn boodschap te verkondigen. Laten we er in elk geval zeker van zijn dat we niet simpel

een valse boodschap doorgeven die aan ons is verkondigd. Alles is uit God die ons met hemzelf verzoent door Christus en ons de vrijstelling van de Wet geeft. We smeken terwille van Christus, wees verzoend met God!
- 2 Corinthiers 5:18-21

*

Was Petrus de 1ste Paus?

Mijn huisbaas is een echte katholiek, zegt dat Petrus de 1ste Paus was, bisschoppen het NT hebben samengesteld en de kardinaal hem moet zegenen bij alles wat hij doet. Is dat wel Bijbels?

Antwoord: Inderdaad jouw huisbaas is een rasechte Rooms Katholiek.

Gedeeltelijk heeft hij gelijk, in zoverre dat onze eerste bijbel vertalingen niet vanuit het Grieks en Hebreeuws zijn gemaakt maar vanuit het Latijn. Of ze bij deze Latijnse vertaling de Vaticanus gebruikt hebben is voor mij niet duidelijk. Hierdoor zijn heel veel begrippen overgenomen vanuit de Rooms Katholieke kerk, zoals de hel b.v. De reformatie is immers vanuit de R.K. ontstaan en er is gebruik gemaakt van de toen bekende leer. Later zijn pas de drie best bewaard gebleven manuscripten boven water gekomen, zoals de Vaticanus, de Sinaiticus en de Alexandrinus. Bij het weglaten van alles wat er aan deze manuscripten was toegevoegd, onder andere in de kantlijn enz., bleken deze drie zo goed als hetzelfde.

Deze drie manuscripten worden door vertalers nu steeds meer gebruikt en ook ik maak gebruik van materiaal wat hieruit is voortgekomen.

Dat Petrus de eerste Paus geweest zou zijn is net zoals de hel een fabeltje, maar wel heel erg hardnekkig. In de bijbel kan je in ieder geval niets hierover vinden, wel dat hij in Babylon is geweest, zie 1 Petrus 5:13. Het betrof een Joodse gemeenschap die daar was ontstaan. Het mooiste is nog dat als je in een doodgewone bijbelse encyclopedie kijkt dan wordt Babylon omschreven zoals het daadwerkelijk was, namelijk een stad bij de rivier de Eufraat, maar aan het eind van dit betoog staat er: In het Nieuwe Testament is Babylon een aanduiding van Rome, 1 Petrus 5:13; Openbaring 16:19, 17:5, 18:2,10,21, ongelofelijk toch, vindt je niet? Saddam Hoessein is echter begonnen Babylon te herbouwen en dat klopt weer precies met wat er in de bijbel is voorzien dat Babylon weer een grote rol gaat spelen in de eindtijd, de tijd voordat het duizend-jarig vrederijk begint en waarin Israël een grote rol gaat spelen. Rome is voor de R.K. in de plaats van Babylon gekomen, zoals dat ook is met het volk

Israël. Dit laatste wordt ook door veel kerken geleerd en wordt vervangingstheologie genoemd. Vandaar dat de R.K zegt dat Petrus de eerste Paus zou zijn geweest, gewoon een aanpassing van de Schriften. De herbouw van Babylon waar Saddam Hoessein mee is begonnen zal in de nabije toekomst dus voortgezet worden, vandaar dat er in Irak zoveel gaande is.

*

Het mysterie van het Paulus evangelie

Jezus zei dat er zonden waren die niet konden worden vergeven in die eeuw (van de wet) en de daarop volgende eeuw (vroeg kerk?). Hij zei: alle zonden zullen u worden vergeven behalve de zonde tegen de heilige geest. Hij zei: ik ben niet gekomen om de wet te vernietigen maar om deze te vervullen. Onder de wet van Mozes waren er nogal wat zonden die je niet konden worden vergeven. Lees Leviticus 18:29. Maar ook de leer van de apostelen binnen de kerk van Jeruzalem kende grenzen. De apostelen geloofden ook dat als zij een doodszone hadden begaan, ze zouden worden afgesneden van de eeuwige redding. Maar Jezus had nog een ander plan dan mensen dreigen met de eeuwige straf voor de lastering van de heilige geest. Dat had met Saulus van Tarsus te maken die later Paulus zou heten. Hij had een apart plan met hem, los van de kerk van Jeruzalem. Jezus maakte Saulus niet zomaar tot een volgeling. Nee; Paulus zou de grootste getuige van hem ooit worden met een geheel eigen plan. Zei Paulus zelf echter niet dat hij de minste was van alle heiligen? In de synagoge van Antiochië staat hij op en zegt hij: In Jezus bent u gerechtvaardigd van ALLE zonden waarvan u niet onder de wet kon worden gerechtvaardigd - Handelingen 13:38-39.

Paulus zegt in feite dat ook de zonde tegen de heilige geest voortaan niet meer zal worden gestraft, iets wat zelfs Jezus zelf nooit uitgesproken had. Daarbij zei hij nog iets wat verstrekkende consequenties had maar wat weinigen oppikten: Jezus was gestorven voor ALLE mensen. De wet vergaf sommige zonden maar rechtvaardigde die nooit. Jezus rechtvaardigt IEDEREEN van ALLE zonden. Met rechtvaardiging bedoelt hij dat ze nooit schuldig zijn geweest. Alsof ze hun zonden nooit begaan hebben. Richard Nixon kreeg een pardon voor het Watergate schandaal. Maar hij had het wel gedaan. Jezus zegt nu dat mensen in Christus nooit gezondigd hebben. Wie dit kan vatten mag het zeggen! In Romeinen 4:7,8 refereert Paulus nog aan de openbaringen van David als hij zegt: "zalig zijn zij wier onrechtvaardigheden zijn vergeven." Maar in

Kolossenzen 2:13 heeft hij het al over AL onze zonden. Zou de heilige geest in Paulus zo ongenueanceerd te werk gaan als hier uitzondering werd gemaakt voor de lastering tegen hemzelf? Nee toch? Het evangelie dat de andere 12 apostelen predikten had beperkingen, voorwaarden en was puur gericht op de joden of de 12 stammen van Israel. Met Paulus brak een nieuwe fase aan die de meeste christenen altijd over het hoofd hebben gezien. Niet: je bent verlost van alle zonden (ook van lastering tegen de heilige geest) mits je Jezus aanneemt. Maar: Jezus heeft je al verlost van alle zonden: accepteer dat.

*

dialogoog

En dit is belangrijk om te weten: God zal op een dag de duistere kant van deze contrasten volledig wegnemen. Ziekte, dood, armoede, eenzaamheid, etc. zullen allen verdwijnen. Dit is het tegenovergestelde van wat de kerk leert: namelijk dat er altijd een restant kwaad over zal blijven in Gods schepping. Zoals onder andere een eeuwige hel. Zonde en kwaad worden niet als fase 1 van Gods meesterplan gezien maar als een universele chaos die naast God bestaat. Daarentegen zal God alles in allen zijn (1 Cor. 15:28) juist doordat het kwaad niet alleen is weggehaald uit de schepping maar ook omgebogen is tot iets goeds. Dit is het grote meesterplan waar God ons naartoe leidt.

Wat zou Jezus doen?

Wij moeten zeker niet proberen te leven als Jezus. Daarentegen leeft Jezus in ons. De bijbel is een beschrijving van de zwakheid van de mens en van de kracht van God. Wij zetten het decor op voor Gods optreden. Onze bijdrage is zonde, Gods bijdrage is redding. Stop met zondigen, want dat geeft je meer rust. Maar probeer niet ten koste van alles te stoppen met zondigen want alleen Jezus bepaalt welke zonden nu al zullen verdwijnen. En dit is nu precies wandelen in geloof.

*

Nee, dan Psalm 105:25: "God veranderde hun hart opdat ze zijn volk gingen haten." Dus Psalm 105:25 zegt dat God mensen aanzet om anderen te haten. Nog zo'n leuke: Jesaja 63:17: "waarom liet u ons dwalen van uw wegen? waarom hebt u ons onbuigzaam gemaakt, zodat wij geen ontzag meer voor u hadden?" Dus God zorgt ervoor dat mensen afdwalen! In Rom. 11:8 staat: God heeft hun geest blind gemaakt. God

zorgt ervoor dat mensen zondigen zonder dat Hijzelf zondigt. En dat allemaal om zijn grote plan te verwezenlijken. De reden waarom God Farao's hart verhardt lezen we ook in Rom. 9:17: - "opdat God zijn macht in farao toont en Gods naam bekend zal worden aan de hele aarde." En de 10 plagen en de machtige Exodus zullen dit doel bewerkstelligen. Zie in dat jouw leven ook gebaseerd is op het contrastprincipe. Als God zich met ons bemoeit, gebruikt Hij altijd het contrastprincipe. Kwaad en zonde in onze wereld worden hierdoor begrijpelijk.

*

Israël

Is Israël Gods uitverkoren volk? Dan heeft God misschien verkeerd gekozen. Om de haverklap is Israël op de meest bizarre manieren in het nieuws. Neem de broers van Jozef. Eerst verkopen ze hun eigen broer Jozef en daarna vertellen ze hun vader dat Jozef door een wild dier is vermoord. Wat een rotstreek! En zijn zij de voorvaders van Israël?

Maar jaren later is Josef groot geworden in Egypte en door God gebruikt om miljoenen levens te redden van een dodelijke hongersnood. In Genesis 50:20 zegt hij: Jullie hadden kwaad tegen mij in de zin maar God heeft dat ten goede gekeerd... Daar heb je het al: die broers deden precies wat god's bedoeling was. In Rom. 11:8 zegt Paulus dat God Israël een geest van verdoving geeft. Waarom doet God dat? Rom. 11:11-12 geeft het antwoord: ze zijn toch niet gestruikeld om ten val te komen? Dat in geen geval maar door hun overtreding konden de heidenen worden gered en daarop moesten zij afgunstig worden. Vanwege de zonde van de 11 zonen werd een heel volk gered van de hongersnood. Vanwege de overtreding van Israël worden wij allen gered. Zo zie je waarom God soms de goddelijke alchemist wordt genoemd. Hij zet menselijke missers om in een nieuwe schepping. Jawel, menselijke missers zijn Zijn scheppingen. Door Israël's zwakheid verheerlijkt God zijn macht wereldwijd. Israël's zonde is God's goede. Rom. 3:5 zegt zoets ook nog eens: Onze ongerechtigheid bewijst dat god rechtvaardig is. God kan geen mensen redden als ze niet eerst zondaren zijn.

Gideon

In Richteren 7 heeft Gideon een leger van 32.000 man. Meer dan genoeg om de Midjanieten te verslaan. Gek genoeg heeft Gideon teveel manschappen in plaats van te weinig. De Heer vertelt Gideon in vers 2:

"er zijn teveel mensen bij jou voor Mij om de Midjanieten in hun handen te geven." Je zou toch denken dat God het andersom bedoelde, dat hij zich vergist had, dat het legen van de Midjanieten te groot was. Maar nee, dat zegt Hij niet. Hier zien we weer zo'n mooi voorbeeld van God's omgekeerde logica. God maakt de omstandigheden onmogelijk voor Gideon en Israël om deze oorlog te winnen. Het resultaat is dat de druk van de ketel zal zijn van Gideon en Israël en dat God de glorie krijgt. Maar dat heeft Gideon nog niet direct door. Het eerste wat God doet in vers 3 is Gideon zijn manschappen laten vertellen dat wie er bang is naar huis kan gaan. 22.000 eerlijke mensen steken hun hand op. Nu heeft Gideon nog maar 10.000 man. Oké, zal Gideon gedacht hebben, jammer dan, maar nu kan ik die Midjanieten nog wel aan. Maar God is nog niet klaar. In vers 4 zegt God: "jouw leger is nog steeds te groot. Breng ze beneden naar het water en ik zal ze voor je testen. Daarna zal ik uitmaken wie in jou leger mag." Jawel, dit wordt met de minuut gekker. Dat zal Gideon ook gedacht hebben. Want God was nog niet klaar. Het einde van het liedje is dat God 300 man aanwijst voor Gideon's leger. Dat verandert de zaak natuurlijk drastisch. Gideon zal zich wel achter de oren hebben gekrabd en gedacht hebben: ik had 32.000 man en nu nog maar 300. Een leger van 300 man dus en het enige wat ze deden was op hun ramshoorn blazen. En wat gebeurde er toen? De Midjanieten sloegen elkaar de kop in en sloegen op de vlucht in de richting van Serera, naar Bet-Hassita, tot aan de rivieroever bij de Abel-Mechola, boven Tabbat.

Abraham

Abraham wil graag een zoon. Dat dat nog niet gebeurd is, is de schuld van Sarah want die is onvruchtbaar. Het is Sarah die erop aanstuurt dat Abraham "het" dan maar voor 1 keer met dienstmeid Hagar moet doen. Zo gezegd, zo gedaan. 9 maanden later wordt Ismaël geboren. Abraham is natuurlijk heel erg blij dat het toch gelukt is met een klein omweggetje om een kind te krijgen, want nu is niet Sarah de moeder en dat steekt toch wel een beetje. Inderdaad, zegt God, dit kind is voortgebracht door jouw kracht en zeker niet door Mijn kracht. Dus ik ga je nog een ander kind geven, door Mijn kracht.

"Oh," zegt Abraham gedesillusionneerd. Alle moeite voor niks?

Je zou er gefrustreerd van worden, van God. Waarom doet Hij zo moeilijk? God maakt dingen eerst menselijk gezien onmogelijk om daarna waar te maken wat alleen Hij kan. Zo is er ook het principe van dat ons geluk in de hemel afhangt van onze misère hier op aarde in dit tijdelijke leven.

Het geluk van hemelse perfectie berust op de misère van het missen van het aardse doel. Dus, God gebruikt de zonde niet tegen jou maar voor jou. In Fil. 2:13 staat ook nog eens: "God brengt het willen en handelen in u teweeg." In Jesaja 26:12 staat ook nog eens dat God de werken in ons doet en niet wijzelf. God zal jou ooit perfect maken al zal hij dat niet vooral in dit leven doen. Er zullen onvolmaaktheden in jouw leven zijn die pas na de opstanding zullen zijn verdwenen. Sommige slechte gewoonten zullen je tot in je graf achtervolgen. Is dat omdat je een slecht persoon bent? Nee, zeker niet. Het is omdat God je in dit leven zo wil hebben inclusief alle slechte ballast. Dus stop ermee tegen jezelf en je slechte gewoonten te vechten want je vecht tegen God. Geen wonder dat je zo moe wordt. Zie ook 2 Corinthiërs 4:7 - "wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt maar van God."

Aarden potten zijn zondige potten. God is nog steeds bij plan A. Jesaja 63:17 zegt: "Waarom, Heer, liet u ons afdwalen van uw wegen? Waarom hebt u ons onbuigzaam gemaakt. zodat wij geen ontzag meer voor u hadden?" Wat is het antwoord hierop anders dan dat het juist de bedoeling was dat we nu in imperfectie zouden leven. God KAN ons zondeloos maken, daarom is Hij God. Dus blijkbaar wil Hij het niet. Waarschijnlijk moeten Abraham en Sarah ook een vreselijke drang gevoeld hebben om toch maar wat te improviseren ten einde kinderen te krijgen. Zoals gezegd ging hij met Hagar aan de wip maar dat was niet wat God hem beloofd had. Overigens viel ook de geboorte van Ismaël binnen Gods bedoeling maar het verbond dat straks in Isaak zou voortbestaan was toch nog iets anders. God wacht eerst tot de mens geen uitweg meer ziet en laat dan zien Wie er werkelijk de touwtjes in handen heeft. Jesaja 64:4 verzekert ons dat God iedereen tegemoet komt die wacht. Andersom is het ook zo dat God op iedereen wacht die op eigen houtje dingen probeert te bereiken. Als dat vastloopt, komt God in actie. In Rom. 4:20 wordt Abraham zelfs in zijn geloof gesterkt. God dealt niet in viagra. Abraham werd op de 1 of andere manier gesterkt in zijn geloof dat God zijn belofte na zou komen.

*

De vloek van kerstmis

Als een klus niet al te moeilijk is, dan zeg je gauw: "ach, ik spring wel bij, ik doe dat wel even." Maar oh wee, als de klus onoverzichtelijk wordt... Bijvoorbeeld, je zult maar vlak voor de kerst bij de post werken, dan heb

je het pas echt druk. Het enige wat je dan wilt is koffie zetten. Maar als God een klus te zwaar maakt voor ons, doet hij dat juist om ons wel te inspireren. Als iets in het leven ons dreigt te overstelpen of te bedelven, is de spanning er eigenlijk al af. Dan zegt God: "als je het nu eens op deze manier doet?"

Menselijk tekort verleent licht aan goddelijke kracht

Hoe weet je of de Bijbel het woord van God is?

Dat heeft voornamelijk met geloof te maken. Maar uiteraard ook met meer. Als mensen inspiratie aan de bijbel hadden gegeven hadden ze de nadruk meer gelegd op de hoofdpersonages, dus de mensen. Die waren dan veel beter uit de verf gekomen. De bijbel is een nogal vernederende beschrijving van de mensheid. De mens is altijd beneden en kijkt steeds op. De mens raakt steeds weer in de knel, wordt opgesloten en God redt hem er weer uit. God sluit die mensen steeds op en brengt ze in de knel, kijk maar hoe Hij ook het hart van de Farao verhardde. God maakt dingen menselijkerwijs eerst onmogelijk voordat hij aan het werk gaat. Neem het voorbeeld van Jezus die de blinde man geneest. Wat is het eerste wat Jezus doet? Hij spit wat in de grond, maakt modder en smeert dat op de ogen van de blinde. Daarna moet de man zich wassen in de poel van Siloam. De blinde komt terug en leest The Jerusalem Post. Net als je denkt dat God niet helemaal goed wijs is, raak je in verbazing en vraag je je af: misschien wil God hier een punt maken?

Neem 1 Koningen 18 waar Eliah de profeten van de valse God Baal uitdaagde om te zien welke God de echte God was. Beiden richtten een altaar op. En beiden zouden tot hun God bidden om vuur van de hemel te zenden op hun altaars. De God die vuur naar beneden zond, was de echte God. De profeten van Baal riepen hun Baal aan van de vroege morgen tot de late avond. Maar niets gebeurde. Hoe anders ging het bij Eliah. Hij moest eerst flink wat water over het hout gooien, 1, 2, 3 keer, en ook nog eens een sloot om het altaar graven en die met water vullen. Menselijkerwijs zou het nooit meer kunnen fikken. God richtte een onmogelijk decor op om zijn macht te tonen. Dus... maakt God jouw leven ook op sommige punten onmogelijk? En als je net bijkomt, doet hij het dan nog een keer en ga je weer kopje onder? En dan nog een derde keer tot je er gek van wordt? Staat het water letterlijk tot aan je oren? Loopt het door de greppels om je leven? Dan doet Hij dat niet voor niets. Hij wil je er zo overtuigd uit redden, dat je na afloop de rust zelve bent. En dat niet alleen, maar opdat je ook Zijn nieuwe plan voor jouw leven

ziet. Zo liep het ook met Eliah af: er kwam vuur uit de hemel dat letterlijk alles verbrandde en het water verdampte.

*

Ontsierd bij het ontwerp

Jezus is aan het kruis gestorven, zijn moeder huilt, sommigen lachen, de elite van de stad die zich bedreigd voelde door ene Jezus die hun wetten aan zijn laars lapte. En nu 2000 jaar later knielen de katholieken voor hem en zwaaien de protestanten met hun handen. Baptisten zingen hun kelen schor en dat alles omdat de schepper van de wereld vlees werd in Bethlehem. "Dank God dat hij gekomen is!" roepen al deze aanbidders. De openbaring van Gods liefde heeft hun levens veranderd. Met Hem hebben ze iets om voor te leven. Het is nu tijd voor fase 2. Alle ongelovigen moeten worden verdoemd tot eeuwige hel en verdoemenis. De katholieken beginnen zichzelf te slaan, de Pinstergemeenten schreeuwen tegen satan tot deze zich achter het altaar verstoppt. De Baptisten verbranden buiten de kerk een zelf gemaakt portret van Pilatus samen met wat porno DVD's. Slechts 1 ding ontbreekt in dit geheel: volwassen zelfreflectie. Er zou geen christus zijn geweest om voor te knielen als de zonde niet de wereld was binnen gedrongen. En hoe zou Jezus ooit de gekruisigde zijn geworden zonder die verrekte rotRomeinen die hem hadden gekruisigd? En welke betekenis zou Zijn opstanding hebben zonder een tegenstander Zijn dood te verzekeren?

Laat ik 2 statements maken:

1. Er kan geen redding zijn zonder iets waar je uit gered moet worden. Je kunt niet iemand uit zee redden als er geen zee is. Je kunt niet iemand uit een brandend huis redden als er geen brandend huis is.
2. Sinds alles van God is - 2 Cor. 5:18 - en de zonde bestaat, moet zonde ook van God zijn!

Wat?

Is God een zondaar? Nee, toch niet. Hij kan niet eens zondigen. Hij zou juist een zondaar zijn geweest als het niet de bedoeling was dat de zonde in de wereld was gekomen! Sommige christenen kunnen dit idee niet uitstaan dat God zelf de zonde in de wereld heeft geslingerd met een goddelijke katapult. Maar hoe zou de zonde dan in de wereld zijn gekomen? Door de slang, door tricky list en bedrog, apart van Gods

bedoeling? Dit zou dan betekenen dat 1 zo'n verrekte rotslang die je met een menselijke katapult aan flarden schiet het grote plan van God heeft gedwarsboomd, ja hem zelfs een behoorlijke soevereiniteit geeft. En wie garandeert ons dat God zich dan niet nog een keer zal laten verrassen? Goed, satan is naast God een eigen soevereine macht in de schepping die regelmatig Gods goede bedoelingen dwarsboomt. Biedt dit scenario perspectief op een hoopvolle toekomst? Immers, niet satan maar God zelf mist zijn doel dat steeds gedwarsboomd wordt door satan die hij trouwens zelf heeft geschapen. En "zijn doel missen" is nu precies de definitie van zonde. Wacht even, dus God zondigt? Nee, dat ook weer niet. Maar wat dan wel? Als satan soeverein is over al het kwaad in de schepping, proberen we dan niet God te helpen zijn handtekeningen onder alle slechte dingen uit te wissen? Jazeker, dan ben je een slechte public relations medewerker. Door God steeds maar weer te excuseren voor al het slechte in de wereld, onttron je hem steeds maar weer.

Hoe kun je zoiets zeggen?

Iedereen die God afhoudt van al het slechte dat hem/haar dagelijks overkomt, maakt van Hem een zondaar.

Hoe zit het dan?

Ik zie maar 1 waarheid: er is maar 1 plan en dat is Gods plan. Er is niet een tegenplan van een soevereine tegenspeler, immers alleen de God van Israël is soeverein. Het was dus Gods bedoeling dat de zonde in de wereld kwam. Als dat niet zo was geweest, zou God zich hebben laten verrassen en was Hij geen soevereine God meer. Juist door zelf de zonde in de wereld te slingeren zondigde God niet. Want was de bedoeling van de zonde? Juist, om redding te openbaren. Redding was deel van zijn plan vanaf het begin.

Bewijs dat maar eens!

Openbaring 13:8 zegt dat het Lam was geslacht voor de grondlegging van de wereld. Deze gedachte gaat lijnrecht in tegen de opvatting dat God zich moest terugtrekken nadat zijn toevallige zeg maar rampenplan opeens werd gedwarsboomd door één of andere satan.

Jezus als een toevallig plan?

Ja, daar komt het wel op meer, dat Jezus een brokkenpilot is als je stelt dat Adam Gods hele plan omver geblazen heeft, of nog erger, een slang.

Jezus zou zich op een onverklaarbare manier hebben laten kruisigen om een foutje van Adam in een ver verleden te herstellen. Nee, maar Openbaring 13:8 zegt dat het offer van Jezus VOORAF GAAT aan Adams zonde. En dat is heel andere taal. God had een opofferende liefde vanaf het begin. Die kon Hij alleen openbaren als de mensen in de fout gingen, want wat heb je aan opofferende liefde als alles op rolletjes loopt? Jezus was niet een correctie achteraf. God en ook het goede van God kan niet worden geopenbaard zonder tegenslag. Er was inderdaad een tijd dat er geen kwaad was in de hele schepping. Dus schiep God het kwaad. In Jesaja 45:7 staat: "Ik schep het kwaad." Hier staat letterlijk dat God niet lang geleden de controle over zijn toen al grillige plan verloor, maar dat God zelfs het kwaad bestuurt. God is geen lunatic die de hele tijd achter satan aan rent met een emmertje water om alle vuren weer te blussen. Nee, de God van Israël heeft een plan voor de eeuwen en satan speelt daar alleen die rol in die God hem heeft toebedeeld.

Gods programma in een notendop

Wat is in goddelijke termen gesproken de taak van zonde en kwaad? Simpel gezegd; het is het werk van contrast. God maakte de schepping om afhankelijk te zijn van contrast om zichzelf te openbaren. De schepping kan niet het goede kennen apart van het kwade. Zij kan niet de liefde kennen los van haat; geen vriendschap los van vijandschap. Het plan is dit: geef de hele schepping een gelimiteerde dosis van kwaad, haat, vijandschap en zonde. Dit alleen zal haar voorbereiden op een eeuwige waardering van het goede, van liefde, vriendschap en genade - alles wat God is. Tijdelijk kwaad wordt verruild voor het eeuwig goede. Goede ruilhandel? Vervolgens wordt de hele schepping dit goede in de handelingen van 1 mens getoond die zo vol liefde is voor allen dat Hij zichzelf geeft aan een vernederende dood die hij zelf niet verdient, terwille van hen allen. Martel deze man tot bloedens toe met speren en naalden. Dan zal hij zeggen: "vergeef hen Vader." De schepping trilt en schudt alles bij elkaar en wordt stil. Geef Hem dat script in de tempel, onder een dadelpalm, in een boot en het zal niet werken. Het werkt alleen als hij naakt aan het kruis hangt voor zijn moeder. Filippenzen 2:10-11 zegt dat elke knie voor Hem zal buigen en Colossenzen 1: 20 zegt dat het bloed van deze man, Jezus, een kreunende, zuchtende schepping zal verzoenen met God. Als dit doel bereikt is, gooit God de speren en naalden weg en is alle kwaad verdwenen. De laatste vijand is de dood en als de dood uitgebannen is, gingen alle andere vijanden hem voor, inclusief de zonde. Dus de zonde zal echt niet eeuwig voortduren.

De doctrine van een eeuwige hel is in feite een doctrine van een eeuwige tolerantie van God ten aanzien van de zonde. Blijkbaar vindt God de zonde dan ook niet zo vreselijk erg, afgaande op die doctrine. Ben je gefrustreerd door je eeuwige mislukken? Gaat er niks goed? Ben je een loser en zou je graag geen loser meer willen zijn?

Gefeliciteerd, dan heb ik goed nieuws: "Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt." - 2 Cor. 7. Jij bent niet voor niets een lul, jij bent een lul gemaakt! Met een bedoeling! Wij zijn kleien potten door ontwerp, niet omdat we van Gods bedoeling zijn afgeweken. Laat deze openbaring tevens de zelf vergenoegzame zelf-kicker op zijn plaats zetten. Rustig maar, gelovige in Christus, je bent een lul omdat jouw ontwerp nog niet af is, niet omdat je een mislukkeling bent. God wil je je bewust maken van de bron van je krachten en een manier om dat te doen is zonde. Graag zouden we misschien zo anders willen zijn, misschien zoals iemand die we benijden, op wie we jaloers zijn, iemand met goede sociale vaardigheden. Onze zonden, lees: tekortkomingen beletten ons om op een normale manier door het leven te gaan, te functioneren zoals ieder ander. En we balen hiervan. Maar wat we maar niet door (willen) hebben is dat een imperfecte staat c.q. mislukt zijn juist het hoofd idee is dat bij dit leven hoort. God brengt de schat van zijn geest in een aarden pot om deze pot voor arrogantie te behoeden. Perfect zijn is niet wat we op dit moment op aarde nodig hebben. Vernedering is een gezegend iets aan deze kant van de opstanding. Trots gaat daarentegen aan de val vooraf. Mislukt zijn herinnert ons eraan dat we van klei zijn en drijft ons naar christus. Accepteer jezelf beter met al je geklungel en gescheld en getier, dat geeft veel meer rust. Religieuze mensen daarentegen zitten weer vast in hun religieuze kaders waarbinnen ze aan alles moeten voldoen, niet het minst zondags 2 x naar de kerk gaan. Zo was er een filmster die eens zei: "jullie gelovigen zijn jaloers op mij maar in feite is het andersom. Ik moet aan ieder's verwachtingen voldoen, iedereen verwacht van alles van mij, blijf liever anoniem."

Kleine handen in de speelgoedwinkel

Sommige kerken vinden dat je moet bidden, bidden, bidden. Ze beloven je een zorgenvrij bestaan. Wat ze niet snappen is dat het probleem juist het antwoord IS. En dat je zorgen voortijdig afschudden zelfs catastrofaal kan zijn. Romeinen 8:35-37 lezen: "wat kan ons van de liefde van God

scheiden... we worden de hele dag door gedood en vervolgd, we zijn als schapen die naar de slachtbank worden geleid. Hierin zijn wij echter meer dan overwinnaars door Hem die ons liefheeft."

Dus, wat al die zogenaamde gebedsdiensten opleveren mag Joost weten, in elk geval niet een zorgeloos bestaan. En hoe zit het met dit "gedood en vervolgd worden?" Je wordt niet vervolgd, tenzij je iets fout doet of deed. Worden we veroveraars UIT al deze dingen? Komen we al deze dingen te boven als overwinnaars? Nee, we zijn overwinnaars IN deze vervolgingen. We overwinnen door naar Hem te kijken die de zonde overwonnen heeft voor ons. 2 Cor. 12:10 zegt: "als ik zwak ben, ben ik machtig." Ben je zwak? Dan ben je machtig. Dus waarom zou je steeds opnieuw proberen een superchristen te worden?

*

Schijnverdraagzaamheid

"Een snelle blik op het Nieuwe Testament is al voldoende om er zeker van te zijn dat Jezus Christus en zijn apostelen allesbehalve verdraagzaam waren op de wijze van de filosofen en de linkse kerk. In de eerste toespraak die Christus tot zijn discipelen houdt, bindt hij hen op het hart om zich te wachten voor de valse profeten die vermomd als schapen komen en die van binnen verscheurende wolven zijn. - Matteus 7:15.

Jezus zegt: Na mijn vertrek zullen wolven in uw midden binnendringen van wie u alles hebt te vrezen en die de kudde niet zullen sparen.

Het zou vreemd zijn als godsdienst een systeem van volstrekte verdraagzaamheid zou meebrengen. Niemand zal betwisten dat een wettige onverdraagzaamheid elke dag in de praktijk wordt gebracht en ook MOET worden gebracht, in de zeden, in de politiek, in de wetgeving, in de opvoeding, in de geneeskunst, in de literatuur, in de schilderkunst, zelfs in de muziek, kortom in alles waarop de categorieën van goed en kwaad of beter; van vals en waar, schoon en lelijk, orde en wanorde van toepassing zijn. Dus zou godsdienst een uitzondering zijn op deze regel? Moet godsdienst worden beschouwd als een soort van onbetekenend terrein waar alles kan en mag zonder onderscheid van waar en vals, van goed en kwaad? Volstrekte verdraagzaamheid is nimmer in praktijk gebracht en zij is alleen toepasselijk op in zichzelf onverschillige zaken of zaken die als zodanig gezien worden. Een zaak, welke dan ook te doen ressorteren onder een dergelijke verdraagzaamheid staat dan ook gelijk

met haar te rangschikken in de categorie van onverschillige zaken. Dat begrepen de eierzuchtige sofisten van de ?

- de eeuw verrekte goed en als zij zozeer hun best gedaan hebben om verdraagzaamheid te prediken komt dit daar vandaan dat zij goed wisten dat de rangschikking van de godsdienst onder de onverschillige zaken, zijn vernietiging betekende. Een wereld waarin iedereen elkaar zonder meer respecteert, bestaat niet. Punt. Maar uiteraard heeft het evangelie overleefd. Immers, men krijgt de mensen niet mee zonder hun een stuk waarheid te bieden. Conclusie: holle frasen als gesprekken, respect en wederzijds begrip zullen niet helpen of nog sterker; de zaak alleen maar erger maken. Christenen en moslims zullen vroeg of laat onvermijdelijk tegenover elkaar komen te staan.

*

3 eenheid in Koran

Het Rooms-Katholicisme voorspeld in de Koran?

Bij het lezen en bestuderen van de edele Koran stuitte ik op een merkwaardig vers. Het boek in De profeten (Soera 21 voor de onwetenden), vers 91:

En Degene die haar kuisheid bewaarde, dus bliezen Wij haar van Onze inspiratie in, en maakten haar en haar zoon tot een teken voor de naties.

1. Het blijft me opvallen dat Allah zichzelf uitdrukt in de pluralis majestatis en dat, terwijl de éénheid van God juist zo'n absoluut gegeven is binnen de Islam. Christenen hebben de neiging om de meervoudsvorm van God (laat ons maken) in Genesis 1 te zien als een lichte heenwijzing naar de drie-eenheid. In ieder geval maakt deze pluralis majestatis het wel eenvoudiger om de 'ik' figuur te herkennen. In andere gevallen is 'ik' niemand anders dan de profeet Mohammed zelf.

2. Opvallend is ook dat binnen de Islam er totaal niet getwijfeld wordt aan de maagdelijke geboorte van Jezus. De Koran is hier meer dan overduidelijk in. Hier is meer dan alleen maar sprake dan van een knipoog naar het christendom maar wat daar nu de reden van is, dat is mijn Ouweneelsachtige verbazing van vandaag.

3. Tenslotte: Maria en Jezus worden hier gezien en gesteld tot een teken voor de naties. Het woordje 'teken' is hetzelfde woord als het woord voor 'vers'. Het kan ook 'godsbewijs' betekenen. De verzen van de Koran zijn

allemaal tekenen en godsbewijzen. De Koran zelf is het bewijs en het wonder van Mohammed zelf. Hier worden Maria en Jezus ons voorgehouden als BEWIJS en als TEKEN voor de NATIES! (n.b.: het woord voor 'naties' is hier 'Aalamien', hetgeen ook 'werelden' betekent of alles dat God gemaakt heeft). Hier wordt aan Maria en Jezus wel erg veel eer toebedacht.

Conclusie: als je Soera 'De Profeten' vers 91 als sleutelvers ziet voor het begrijpen van de Koran en de Islam (alle willekeur in deze dan even apart gezet) dan is het Rooms-Katholicisme door de Koran voorspeld. Letterlijk staat er dat Allah in Maria uit zijn geest (roeH) BLIES.

*

Het koninkrijk van Jezus

De komende orde van het nieuwe priesterschap in de Orde van Melchizedek begint met de nieuwe geboorte! Je moet een Hogepriester van de orde van Melchizedek zijn om straks over de schepping te regeren. De hele schepping wacht met spanning op de ontsluitingen die we in de gelovigen in christus zullen zien, in de nieuwe eeuw van christus die al voor de deur staat. Dat betekent van alles. Er is een dimensie van de openbaring van Jezus die alle boeken en preken overstijgt. Deze openbaring van Jezus is de openbaring van het Uur! En van het moment, afkomstig uit de eeuwigheid. Het gaat hier niet meer om de overdracht van preken en woorden maar om de overdracht van het leven zelf! In de orde van Melchizedek is de enige weg het leven van christus! De vele kerkdiensten en preken ten spijt, voegen niets nieuws toe aan deze orde. In de nieuwe eeuw van christus die voor de deur staat gaat het niet om het herstel van het oude maar om de VERVULLING van het oude in iets veel groters. Jezus zal zijn heerschappij over de hele schepping, zelfs over de TIJD en de eonen met de heiligen delen. Tot in de verste uithoeken van het heelal wacht met op de openbaring van God's heiligen. Ons geestelijke DNA bevat reeds alles wat christus is. Als dat geen mysterie is! De heiligen zullen in de komende eeuw zelfs de macht hebben om doden op te wekken. Maar de manifestering van de heiligen zal aan de hele schepping worden getoond. Jezus' koninkrijk is niet van deze wereld. Maar Jezus heeft nooit gezegd dat zijn Koninkrijk niet van deze aarde of van dit heelal is. Integendeel; zijn koninkrijk heeft in de diepste zin betrekking op alle dingen en is tevens de constitutie van alles. Zijn koninkrijk is niet van deze wereld (deze huidige kwade uitvoering) maar het is in alle dingen, in de breedte, lengte, hoogte en

diepte van alle dingen en omvat alles tot in de verste uithoek van ons heelal. YHWH heeft besloten dat er tijdelijk een dimensie van wanorde in zijn orde bestaat. Maar satan kan NOOIT de Christus-constitutie van deze wereld veranderen. Wij allen plus de hele schepping is door deze verstoring aangetast. Maar christus zal alles weer recht zetten. Echter niet in de oude staat, maar vanuit hemzelf naar een volledige vervulling van alles. De natuur van de Bijbelse restauratie bevat een reconstructie-element waarin christus ten volle wordt verheerlijkt. Zoals Christus is gekruisigd door de anti christus, zo zal het herstel van alles in iets veel groters resulteren dan de oorspronkelijke staat. De Omega is een oneindige promotie van de oorspronkelijke Alfa. En het einde is oneindig veel groter dan het begin. Er is duidelijk een eonisch conflict gaande binnen de hele schepping dat zich uitstrekt van de microcosmos tot de macrocosmos. Maar onder die tegendraadse wanorde huist de incorrupte orde van YHWH. En die order is Christus. Hij is de Eerst geborene van de hele schepping. Christus is niet alleen de eerstgeborene van vele gelovigen maar vooral ook van de schepping. De innerlijke werkelijkheid zet zich altijd voort naar de buitenkant waar hij zijn eigen verblijfplaats wordt. Huls en inhoud worden één, één in christus, alles in alles. Dus hoe kan ooit 1 papiersnippertje verloren gaan voor God?

*

Dode Zeerollen en Simon

Simon besloot een Nieuw Jeruzalem te bouwen en een nieuwe tempel, iets ten noordwesten van de oude locatie. Uit de Dode Zeerollen blijkt dat de massa Simon als een goede priester zag maar er een opstandige minderheid was die gruwde van Simon's plannen om het oude Jeruzalem en de tempel te verwoesten en een nieuw Jeruzalem te bouwen. Dit is de mysterieuze groep mensen uit de Dode Zeerollen die Simon de valse priester noemden. Ze haatten het nieuwe Jeruzalem en de nieuwe tempel omdat ze alles bij het oude wilden houden, te weten de tempel van hun voorvaderen. Ze hielden zich dus vast aan de traditie terwijl het duidelijk moest zijn dat God zelf deze verwoesting had gewild. Simon was slechts een menselijk werktuig. Deze kleine verzetsgroep kwam samen in hun hoofdkwartier Qumran. Simon verwoestte de berg Zion, in Psalm 78:68-69 Gebhul genoemd, en bouwde verderop een nieuwe tempel met de naam Zion. In de Dode Zeerollen wordt ook gezegd dat degenen die de Jesajaprofetie uitvoeren en Jeruzalem verwoesten, de spotters in de stad zijn. Wat was eigenlijk de reden dat Simon de stad en tempel wou

herbouwen, iets noordelijker? Het gerucht gaat dat Simon een orakel hoorde in de tempel. Dit valse orakel zou Israël hebben opgedragen om Jeruzalem te herbouwen. Dit wordt al geprofeteerd in Habakuk 2:12, 13. Simon de Hasmoneeër verwoestte het Jeruzalem van David en de tempel van Salomon en herbouwde beiden ten noordwesten van de oude locatie. Simon wordt ook wel de boosaardige priester genoemd. En wat lezen we in Jozua 6:26? "Vervloekt de man die deze stad herbouwt."

*

Enoch vertelt ook van de tabernakel die in de tijd van Mozes werd opgericht en hoe deze een draagbare tempel werd. Het was een huis voor de Here. Enoch vertelt hoe de tabernakel het huis onder hen werd in het beloofde land, Canaan. Vervolgens zegt hij dat Salomon uiteindelijk de tempel in Jeruzalem bouwt. (Enoch 89:50). Enoch zegt: God verliet het Huis van de Here en Zijn Toren. Dus het Huis van de Here is duidelijk de tempel. (Enoch 89:54, 56). In de tijd van Nebuchadnezzar werd de toren in brand gestoken en het huis vernield. (verzen 66-67). In de dagen van Zerubbabel en Joshua werd alles weer opgebouwd. De nieuwe tempel werd de hoge Toren genoemd. Enoch 90:19 gaat tenslotte over de tijd van Simon de Hasmoneeër. "En ik keek totdat de schapen een groot schaap werd gegeven en de schapen trokken tegen alle wilde dieren op om ze te doden en alle dieren en de vogels van de hemel vluchtten voor ze."

Enoch spreekt hier van een grote onderneming die door God zelf in gang is gezet om de foute mensen te oordelen. Enoch 90:28-30 vertelt ons hoe de tempel wordt afgebroken en naar het zuiden wordt verplaatst. Enoch zegt duidelijk dat God zelf degene was die de tempel verwoestte. Simon was slechts een menselijk werktuig. Enoch had een profetie maar dacht dat alles wat hij zag in zijn eigen tijd zou gebeuren. Hij beschrijft alles alsof hij er zelf bij is. Hij gaf een letterlijke weergave in symbooltaal van de geschiedenis van Israël voor zijn eigen tijd. Hij dacht dat hij in de Eindtijd leefde.

*

Simon de Hasmoneeër wil de tempel herbouwen.

Op dezelfde tijd spoorde Onia koning Ptolemeus van Egypte aan om zijn tempel te herbouwen in Heliopolis. Onia voelde dat de tempel in Jeruzalem dusdanig was vernield dat hij de Jesaja profetie 19:19 als een

teken zag om een tempel op de grens van egypte te bouwen. Ptolemeus gaf hiervoor toestemming, wat echter de herbouw in jeruzalem niet veranderde. De joden wilden een nieuwe tempel in jeruzalem, de samaritanen wilden een tempel in Gerizim. Inmiddels was Onias al bezig een nieuwe tempel in heliopolis te bouwen. Simon bouwde uiteindelijk een nieuwe tempel maar wel over de Gihon bron en op een noordelijke heuvel. Het karwei werd afgemaakt door zijn zoon Hyrcanus. Om te zien in welke tijd we zitten: Herodus herbouwde zijn tempel nadat de vorige tempel van Simon was afgebouwd door zijn zoon. Volgens Josephus was de tempel een toren van 45 verdiepingen. Dat moet een indrukwekkend gezicht zijn geweest. Dit werd ook voorspeld in Jesaja 54:1-2. Nu wordt het misschien een beetje verwarrend met alle tempels en torens. De Toren van Fort Antonia was ook van indrukwekkende hoogte maar was geen enkele toren maar zat vast aan hoge muren.

Conclusies

De oorspronkelijke locatie van de tempel van salomon boven de Gihon bron is vergeten. En wat is het resultaat? Dat joden en arabieren vandaag de dag vechten om locaties die gebaseerd zijn op fictieve traditionele conclusies en niet op historische feiten. Klaagmuur, Rotskoepel en Al Aksa moskee staan sowieso op het terrein van het vroegere Romeinse Fort Antonia. Daar is niets heiligs aan. Deze locaties hebben ook geen enkele connectie met Abraham, Jacob, Ezra en Nehemia. Daarbij is de tempel van Herodus, hoe imposant ook met haar 45 verdiepingen zeker niet de 2de tempel. Nogmaals, de eerste tempel was de Tuin van Eden. De 2de tempel was de tempel van Salomon. Strikt genomen is de tempel van herodus al de 6de herbouw die steeds iets naar het noorden opschoof.

Hoe zit het met al die tempels?

De tempel van salomon werd verwoest door Nebudkadnezzar. Daarna is ze een paar keer herbouwd, de eerste herbouw in Jeremiah 41:4-5, 2de in Ezra 3:3 en 3:8. De 4de tempel staat in Ezra 3:6. Deze werd verwoest door Simon de Hasmonee"er en herbouwd in de 5de versie. Herodus bouwde de 6de versie. Steeds schoof de locatie iets op naar het noorden. Een generatie voor Maimonides (1134-1205) wisten alle joden dat de oorspronkelijke tempel over de Gihon bron was gebouwd in zuidoost jeruzalem. Maar slechts een generatie NA Maimonides was dit alles vergeten. Het was Maimonides zelf die de verkeerde locatie aanwees van de Rotskoepel en Fort Antonia als de plek waar ooit de tempel had

gestaan. Pas in de 16de eeuw wees ene rabbi Luria de westelijke muur van de Haram esh-sharif (Fort Antonia) aan als klaagmuur.

Samenvatting

Het originele Jeruzalem lag in het Zuidoostelijke deel van het huidige Jeruzalem op een halve maanvormige bergrand. Deze bergkam had 2 wallen, één in het noorden en één in het zuiden. De tempel van Salomon was gebouwd op de noordelijke wal, die Ophel heette vlakbij de Gihon waterbron. De zuidelijke wal heette Berg Zion waarop de stad van David lag. Het paleis van Salomon lag tussen beiden in. De muren om de vierkante tempel waren erg hoog, de zuidwestelijke hoek was 450 voet hoog. In de tijd van Herodus lag Fort Antonia 600 voet noordelijk van de tempel. De huidige Haram esh-Sharif was de originele locatie van Fort Antonia, een romeins legerkamp. De grote rots in het midden kreeg ten onrechte een heilige betekenis. Zodoende werd er een kerk gebouwd over de rots van de 4de tot de 6de eeuw. Maar daarna maakten de moslims er hun rotskoepel van. Kalief Omar bouwde de Al Aksa moskee in het zuidelijke gedeelte van de Haram als een nieuwe tempel van Salomon. De westelijke muur heeft nooit enige heilige betekenis gehad zoals de Joden er nu aan toekennen in de vorm van de Klaagmuur. De originele stad van David en de tempel zijn met de grond gelijk gemaakt door ene Simon de Hasmoneeër die zelfs de zuidoostelijke bergkam met de grond gelijk maakte en de Berg Zion een kopje kleiner maakte.

*

Fort Antonia

Volgens Flavius Josephus was de toren van het romeinse Fort Antonia 60 voet hoog. Op de muren stonden in de hoeken nog eens torens van 75 voet hoog. Dan was er nog een toren op de zuidoostelijke hoek van 105 voet hoog. Fort Antonia was een romeinse stad, geen binnenplaats of zoiets die aan Jeruzalem grensde maar een complete stad die ook nog eens het Praetorium werd genoemd. Het was een stad binnen Jeruzalem al lag hij niet helemaal binnen Jeruzalem. Er buiten heerste de joodse sociale orde maar binnen de muren van het fort heerste een totaal andere orde. Het waren 2 werelden die een soort symbiotische relatie met elkaar hadden. Het fort was zo groot dat het straten had en de tent van de commandant in het midden zoals de Joden de tempel in het midden van Jeruzalem hadden. Het Fort was een eigen tempel van Salomo maar dan gewijd aan de romeinse keizer. Het ergste van alles:

het fort domineerde de tempel van Jeruzalem en juist dat was de joden een doorn in het oog. De joden wilden met pasen niet het Praetorium binnen wat ze als heiligschennis beschouwden.

Echter Jezus werd hier wel veroordeeld, vlak voor pasen.

Geen wonder dat de muur ervan nog overeind staat die pas sinds de 16de eeuw Klaagmuur heet. Geheel onterecht dus.

De Tempel van Salomon was op de Gihon waterbron gebouwd. Deze bron wordt zo genoemd in 2 Kronieken 32:30 en verwijst mogelijk naar één van de 4 rivieren in Eden. De tempel was een afspiegeling van de Tuin van Eden. De locatie van de bron is te zien op oude mappen van Jeruzalem. Koning Hezekiah bouwde een tunnel van de bron naar de stad en het water kwam uit in Siloam's poel. De tempel van Salomon was boven de bron gebouwd zodat het water gebruikt kon worden bij reinigingsprocessen. De Gihon waterbron wordt ook genoemd door schrijvers uit de oudheid als Aristeas, Philo en Tacitus. Nehemia's waterpoort (Neh. 12) lag direct tegenover de bron.

Enoch en Jesaja

Enoch heeft het hier ook over in zijn boek, hoofdstuk 26. Net als Ezeziel die in een visioen in zuidelijke richting naar Jeruzalem keek dat op een heuvel lag (Ezeziel 40:2). Enoch stond ook ten noorden van de stad en keek in zuidelijke richting. In zijn boek Enoch 26 zegt hij:

"En van daar ging ik naar het midden van de aarde (beeldspraak voor Jeruzalem) en zag een gezegende overvloedig bewaterde plaats met takken die bleven leven en uit een boom sproten die was omgehakt. En daar zag ik een heilige berg en onder de berg aan de oostkant ervan was water en het stroomde naar het zuiden."

Dit is een zeer belangrijk visioen. Enoch zag een heilige berg met een stroom die eronder liep. Professor Charles identificeerde deze stroom die begonnen was in de Gihon bron. Enoch zag zelfs 2 waterstromen die vanuit de Gihon bron zuidwaarts liepen. De ene stroomde tot buiten de muren. Dit was waarschijnlijk de stroom waarover ook Jesaja schreef:

"Het was ook Jechizkia die de bovenste uitmonding van de Gihonbron afsloot en al het water ondergronds kanaliseerde om het aan de westkant van de Davidsburcht op te vangen." - 2 Kronieken 32:30

Dit visioen geeft duidelijke aanwijzingen over de topografische ligging van Jeruzalem ten tijde van Simon de Hasmonean. Maar hij gaat nog verder in hoofdstuk 26:3

"En naar het oosten zag ik nog een berg die van dezelfde hoogte was en tussen de beide bergen lag een diep en smal dal; en daar doorheen stroomde een beek langs de berg. En ten westen daarvan stond nog een berg die lager was dan deze, en niet hoog; en eronder lag een dal tussen de beide bergen en er lagen nog meer diepe en droge dalen aan het einde van de 3 bergen. En al de dalen waren diep en smal, van harde rots en er waren bomen op geplant. En ik verbaasde me over de rots en ik verbaasde me over het dal; ik was hogelijk verbaasd."

De 3de berg die Enoch zag was het gebied waar nu de Rotskoepel staat. Deze berg was duidelijk NIET een deel van de heilige berg die Enoch zag. Deze had de Gihon bring binnen zich. Enoch zegt dat er een continue waterstroom onder de berg doorliep. Er waren geen waterstromen met de 3de berg verbonden. De terreinen ten noorden van de heilige berg (Tempel) waren allen droog. Dus de tempel van Salomon was bovenop de Gihonbron gebouwd. De stad van David bevond zich in de zuidoostelijke hoek van Jeruzalem. De tempel stond in het Noorden van de stad van David op de berg Ophel. David's stad werd de Citadel genoemd, lag zuidelijk en werd ook wel de Berg van Zion genoemd.

De tempel van Herodus was NIET de 2de tempel.

De eerste tempel was de Tuin van Eden en de 2de tempel was de tempel van Salomon.

Herodus bouwde zijn tempel een stuk noordelijker. Wat gebeurde er met de tempel van Salomon? Die werd met de grond gelijk gemaakt. Allereerst door Simon de Hasmoneeër die haar later op een andere plek, een stuk Noordelijker weer opbouwde. Op deze laatste locatie bouwde Herodus later zijn tempel.

Jesaja en Simon de Hasmoneeër

Jesaja 25 tot 35 profeteert over de verwoesting van Jeruzalem. Maar over welke verwoesting hebben we het? Niet die door Nebukanedzar, Antiochus, Epiphanus en zelfs de Romeinen in 70 na Chr. omdat er in die gevallen veel werd geplunderd. De originele stad van David moest juist voorgoed worden verwoest. Dus ging het om de verwoesting van de stad van David door Simon de Hasmoneeër. Deze Simon de Hasmoneeër wist

natuurlijk van de Jesajaprofetie. Jesaja 29 verzen 2, 5 en 6 laten zien dat het om een totale verwoesting gaat. Er zou niets worden achtergelaten voor plundersaars. In Jesaja 26 wordt alweer gezegd dat er een nieuwe machtige stad zal herrijzen als de oude met de grond gelijk is gemaakt. En de Ophel heuvel waarop de tempel van Salomon stond zou zodanig worden verwoest dat de locatie een plaats zou worden van holen en grotten. Dit gebeurde in 70 na chr. door de Romeinen. 1000 jaar voor Jeruzalem was er al een stad op die plaats die Migdal Edar heette (Gen. 35:21). Daarna werd op dezelfde plek Jebus gebouwd en daarna Jeruzalem. Simon verwoestte Jeruzalem en de tempel van Salomon zoals na het de Romeinen zouden doen.

*

Klaagmuur

De Klaagmuur is een restant van het Romeinse Fort Antonia en NIET van de tempel van Salomon!

De Klaagmuur is een restant van de muur die het Romeinse fort Antonia ommuurde. De profetie van de verwoesting van Jeruzalem heeft blijkbaar zoveel indruk gemaakt dat in de eerste eeuwen na Christus allerlei pelgrims naar Jeruzalem kwamen om het met eigen ogen te zien. Jezus zei dat er geen steen op de andere zou blijven. Dit was niet zomaar een verwoesting. Dit was een kleine apocalyps. Critici die beweerden dat het wel meeviel met die profetie aangezien de oude muur er nog staat en we dus Jezus' woorden met een korrel zout moeten nemen hebben het mis. De muur is een restant van Fort Antonia. De Romeinen hebben dat fort nog een hele tijd intact gehouden. In 333 na Chr. was er de pelgrim uit Bordeaux. Hij merkte op dat het belangrijkste gebouw het Romeinse Praetorium was waar Pilatus zijn vonnis uitsprak over Jezus. Deze structuur had zijn muren binnen de Tyropoeon vallei. Volgens de pelgrim was dit zeker niet de zijde van de tempel die hij daarvoor al had beschreven als een zeer desolaat gebied. De pelgrim beschreef de Haram esh-Sharif als het praetorium. Hij doelde op de zuidwest hoek van de Haram en noordelijk waar de Klaagmuur van de Joden nu staat. De Pelgrim benadrukte dat dit ommuurde gebied de residentie betrof van Pilatus, het Romeinse praetorium. Dit praetorium was het hoofdkwartier van een militaire unit. Binnen het gebied van het praetorium was de "Rots des Oordeels" uit Johannes 19:13, de Gabbatha.

"Pilatus hoorde dat, liet Jezus naar buiten brengen en nam plaats op de rechterstoel op het zogeheten Mozaïekterras, in het Hebreeuws Gabbata. Joh. 19:13"

De rots was verbonden met het praetorium en was een deel van Fort Antonia. Het centrale punt van het fort was de rots. Flavius Josephus zei: de toren van Antonia was gebouwd op en om een rots van 50 cubits hoog. Herodus bouwde er later een platform omheen waardoor de rots niet zo hoog leek. Deze rots was goed bekend in de tijd van Constantijn. Zijn moeder, Helena wou dat er een kleine kerk over de rots zou worden gebouwd. Dit werd later de kerk van de heilige wijsheid. Deze kerk wordt nauwkeurig beschreven door een latere pelgrim uit Piacenza:

"we baden op het praetorium waar nu de basiliek staat van de heilige wijsheid. In deze basiliek is de zetel van Pilatus waar hij zijn vonnis velde over Jezus.

De tempels van salomo en herodus waren replica's van de tuin van eden en het land van eden. De tuin van eden lag binnen het land van eden dat wel degelijk grenzen had. De tuin had 2 secties. De eerste sectie was waar God regelmatig contact had met adam en eva. De 2de sectie was het buitenste deel van de tuin. Toen adam en eva de tuin uit moesten konden ze nog wel in het land van eden terecht dat even buiten de tuin lag. In dit gebied buiten de oostelijke poort van de tuin bouwden cain en abel een altaar. Oostelijk van eden was het land van Nod. Het offer van cain was op een altaar vlak voor de oostelijke ingang van het Land van eden. Salomo deed het binnenste van de tempel, het heilidom ook op een tuin lijken en kerfde zelfs cherubim op de muren, net zoals cherubims de tuin bewaken.

albert einstein: als een idee niet vanaf het eerste moment absurd lijkt, heeft het geen ovelevingskans.

Ernest L. Martin: op een vlucht van london naar tel aviv kwam ik een rabbi tegen. Ik zei: de bijbel en historisch onderzoek tonen aan dat de Klaagmuur NIET een restant is van de Tempel maar niets anders is dan de Westelijke muur van Herodus' Fort Antonia.

Hij knipperde met zijn ogen en zei: absurd!

Jezus profeteerde over de verwoesting van jeruzalem. Geen steen zou op de andere blijven. Dus ook de Klaagmuur niet. Die is gewoon niets anders dan een restant van het Romeinse Fort Antonia... Hoe bot het ook

klinkt, de verwoesting van Jeruzalem heeft een enorme pelgrimage op gang gebracht in de eerste eeuwen na Christus van mensen die de profetie met eigen ogen wilden zien.

Wat voorbeelden:

Gregorius van Nyssa, (4de eeuw na chr.)

"Waar zijn alle paleizen? Waar is de tempel? Waar zijn de muren? Waar zijn de verdedigers van de torens van Phasaël, Hippicus, Mariamne? Waar is de kracht van de Israëlieten? Waren niet over de hele wereld uitgezwermd? Maar in hun eigen stad zijn hun paleizen ruines geworden."

Eleazer zegt (73 na chr.):

"En waar is nu die grote stad Jeruzalem, de metropolis van de Joodse natie die zo omringd was met zoveel muren, zoveel forten en torens had voor de verdediging? Het is afgebroken tot de laatste steen en er is niets over behalve dat ene monument, namelijk het Romeinse kamp dat nog steeds boven de ruines van Jeruzalem uitsteekt."

Generaal Silva (die Massada omsingelde)

"De Romeinse legioenen hadden altijd muren om hun kampementen, en het enige bemuurde deel dat na de verwoesting van Jeruzalem overbleef was de Haram esh-Sharif!"

Flavius Josephus beweert ook dat Fort Antonia op de noordzijde van de tempel lag.

"Op de noordzijde van de temple was een citadel gebouwd (Fort Antonia) waarvan de muren vierkant waren en sterk en van een buitengewone massiviteit. Deze citadel was gebouwd door de koningen van de Hosmonieden die eveneens priesters waren voor Herodus en ze noemden de citadel de toren."

In 333 had je de pelgrim uit Bordeaux die Jeruzalem bezoekt. Hij zegt helemaal niets over een muur over een poort waar hij doorheen moet. Hij spreekt over de tempel als iets dat zich buiten de stad Aelia (Byzantijns Jeruzalem) bevond. De enige muren die hij later beschrijft zijn wat hem betreft van het praetorium in Fort Antonia. De Haram esh Sharif is de legerplaats waar Pilatus zijn vonnis uitsprak over Jezus. Inderdaad, na de verwoesting van Jeruzalem bood de Haram esh Sharif onderdak aan het

10de legioen van Titus. Dat bleef het tot het jaar 289 toen het 10de legioen naar Eliat vertrok.

Toren van Babel en de tempel van Salomon

De tempel van salomon was een toren die veel weg had van de toren van babel. De tempel was een toren met er bovenop de tempel die Gods hemel symboliseerde. Het probleem met de toren van babel was vooral dat deze op de verkeerde plaats stond. Niet in het centrum van de wereld (jeruzalem) maar nota bene in het heidense babylon. God vond het helemaal niet zo erg dat de mensen een toren bouwden. Maar NIET in Babylon! De toren van Babel werd zodoende verwoest en daarna heerste er in babylon spraakverwarring. Vanuit Nieuw Testamentisch perspectief draaide God de spraakverwarring om op Pinksteren toen Hij mensen uit alle windstreken naar de tempel in jeruzalem haalde en ze in tongen gingen spreken. Iedereen hoorde het evangelie in zijn eigen taal. Dat was wel het beste bewijs dat de Toren nu op de juiste locatie stond. Wat was die precieze locatie? Salomon wist heel goed dat de tempel een afspiegeling zou zijn van de Tuin van Eden. Daarom werd ze boven de Gihonbron gebouwd. Deze bron was genoemd naar de gelijknamige rivier in Eden. De latere Haram Esh-Sharif (ofwel Fort Antonia) lag ten noorden van de tempel op 600 voet afstand.

*

Kapitalisme en mammon

Door Jacques Ellul: Money and Power.

Dit stuk gaat erover dat niet de kapitalistische structuur het leven op aarde kapot maakt maar de macht van het geld zelf. In de theologie is geld een eigen macht. Achter die mysterieuze macht van het geld zit de Mammon. De macht van geld is op dit moment niet agressiever dan in de 19de eeuw. We zijn van kapitalisme over gegaan naar imperialisme en van een productiemaatschappij naar een consumptiemaatschappij. De grote multinationals winden de wereld om hun vingers. Wordt 1 tentakel afgesneden, geen nood, dan is het monster nog steeds een groot geheel dat in andere landen verder woekert. India en China worden de nieuwe economische reuzen waardoor er een heel nieuw machtsevenwicht ontstaat. En dit alles dankzij de macht van het geld, een mysterieuze macht die mammon heet. Wat Marx niet door had, is dat het niet de kapitalistische structuur is maar de macht van geld die alles reduceert

tot koopwaar. Niet alleen wordt alles gekocht en verkocht maar alles wordt ook met de bedoeling gedaan om te verkopen of te kopen. Alle handelingen en transacties kunnen worden teruggevoerd op het feit dat alles in koopwaar is omgezet. Waarde wordt gedefinieerd als marktwaarde en het eerste waar we aan denken op wat voor gebied dan ook is, koopwaar. Het is de realiteit van koopwaar die onze samenleving zijn karakter geeft. Niets ontsnapt hieraan. De wet van kopen bestaat waar geld bestaat. Deze wet komt niet alleen voort uit misbruik of uit een zekere economische structuur maar geld is erin verwickeld door zijn natuur. Cuba en China hebben een experiment gedaan waarbij geld werd uitgebannen en men met coupons ging werken. Maar de macht van geld bleek groter dan men dacht en uiteindelijk kwam het geld net zo hardnekkig weer terug in beide economieën. Het is nagenoeg onmogelijk om in deze wereld geld te ontwijken. Geld is een immense macht die terugvoert tot de Mammon en wij zijn niet in staat deze macht te omzeilen.

De armen zijn een soort sacrament geworden, niet omdat ze arm zijn maar omdat Jezus achter hen staat. De armen zijn een teken en wijzen naar iets veel groters dan zichzelf, namelijk Jezus. Er is plat gezegd geen ander evangelie dan armoede. Door Jezus kennen we de Vader en aan de armen kennen we Jezus. De armen zijn de enige representaties die we hebben van Jezus. Maar Jezus sprak nooit in politieke of sociaal-economische termen over de armen. Om te beginnen had hij het over individuen. En hij vervulde hun verwachtingen op een andere manier dan door geld. Aan de arme man die om geld vraagt, zegt Petrus: "ik heb geen zilver en goud maar ik geef je wat ik heb." Sinds het socialisme waarmee ook steeds meer theologen zijn besmet worden de armen anders gezien, namelijk vanuit economische perspectief. De armen zijn diegenen die geen geld hebben en uitgebuit worden. Dit gaat in tegen het Bijbelse beeld van de armen als beeld van Jezus. Jezus brengt zijn tijd door bij rijke mensen zoals prostituées die echter sociaal gezien bij de armen en misdeelden horen. Hij brengt de tijd door bij Romeinse officieren die arm zijn omdat ze zorgen hebben. Collectivisme is het 2de resultaat van de moderne theologie die het socialisme heeft omarmd. De armen zijn niet meer individuen maar een klasse. Ik hoef niet meer te responderen aan de behoeften van een willekeurige arme maar zoek naar de achterliggende oorzaken van de arme klasse. Dit betekent zoeken naar de politieke en economische structuren van armoede. Niet langer wordt de bijbel als leidraad genomen om individuele armen

tegemoet te komen in hun noden maar economische structuren waardoor armen anoniem worden gemaakt in een sociale klasse van armen. Het gevolg is dat de armen nog verder in de slavernij terechtkomen dan waarin ze eerst zaten.

*

Kaïn, de moderne theoloog

Jacques Ellul

Het kan niet worden ontkend dat de meeste theologische denkbeelden van vandaag met betrekking tot de dood van God, de voorrang van medemenselijkheid boven geloof in God al lang geleden geformuleerd was door Ludwig Feuerbach in de 19de eeuw. Maar Feuerbach had nooit de intentie het christendom aan te vallen. Integendeel, hij probeerde juist te redden wat er te redden viel. Feuerbach had in de 19de eeuw dezelfde vooroordelen als onze moderne theologen die vinden dat het evangelie niet in staat is met de moderne mens te communiceren. Zodoende wordt het evangelie voor de zoveelste keer in twijfel getrokken, niet de moderne mens. Pogingen om het evangelie te "demythologiseren" opdat het wel in staat is met de moderne mens te communiceren is zeker geen nieuwe uitvinding. Thomas Hobbes was hier al mee bezig in zijn 3de boek "De Leviathan." Deze paar voorbeelden herinneren ons eraan dat de zogenaamde "moderne theologieën" die van het evangelie een moderne variant willen maken al zo oud zijn als de weg naar Rome. Als het waar is dat God alle dingen nieuw maakt en ook de moderne mens heel veel nieuwe uitvindingen doet op het gebied van technologie, moeten wel desondanks vaststellen dat de mens nauwelijks in staat is om zijn relatie met God op een nieuwe manier gestalte te geven. Hedendaagse theologische opvattingen vinden hun wortels in heel iets anders dan in de moderne wetenschap. Zogenaamde nieuwe theologische verklaringen zijn altijd een hernieuwd protest tegen God. De Bijbel staat vol voorbeelden van rebellie tegen God en ja, in zekere zin wordt moderne theologie door de Bijbel voorspeld als zijnde valse leringen. Om die reden is Kaïn de oudste van de moderne theologen. Kaïn vermoordt zijn broer Abel maar het verhaal is een stuk rijker dan alleen deze toonzetting. Kaïn is blijkbaar geïrriteerd vanwege het feit dat God om willekeurige redenen meer om Abel geeft. Maar God wijst Kaïn niet af. Zo gauw Kaïn zijn boosheid uit, spreekt God tegen hem. Het evangelie is altijd het goede nieuws. Ook al is Kaïn terecht kwaad, God veroordeelt hem daar niet voor. In plaats daarvan stelt God hem een

vraag: waarom ben jij zo boos? En geeft hem een bevel: krijg je zonde in bedwang! God's woord is bij Kaïn en Kaïn krijgt de mogelijkheid om het bevel op te volgen. Kaïn wordt onderworpen aan zijn belangrijkste test en hij wordt vergezeld door God zelf in die penibele situatie.

Nu, wat doet Kaïn? Om te beginnen antwoordt hij God niet. Alsof God's woord hem niets doet. Zodoende loopt hij ook de kracht mis die in God's boodschap aan hem vervat was. Zodoende blijft hij "Kaïn-die-alleen-wil-blijven." En als hij spreekt, spreekt hij niet tegen God maar tegen zijn broer. Kaïn wijst de verticale relatie af (mens-God) en richt zich enkel op de horizontale relatie (mens-mens). Moderne theologen vinden ook dat de traditionele verticale relatie met god moet worden verbroken opdat er alleen een frisse intermenselijke relatie overblijft. Ja, sterker nog, ze zeggen dat ze in de medemens God opnieuw gevonden hebben, ECHT gevonden hebben. Deze moderne theologen reproduceren precies dezelfde houding als Kaïn. Maar als Kaïn God ontdekt in zijn broer Abel, is dat de God die hij slechts kan haten, de God die hem, Kaïn niet lief heeft boven Abel. En natuurlijk, als Kaïn alleen de horizontale relatie verkiest, maakt hij een abstractie van de vraag, het bevel, de belofte. En gelijk heeft hij! Vanaf dat moment kan hij Abel alleen maar vermoorden. Niet uit jaloezie maar omdat hij alleen de horizontale relatie probeerde vast te houden en de verticale afwees. Opdat Abel het bewijs werd van het valse dat God Kaïn aandeed.

Hopelijk vermoorden de moderne theologen hun collega's niet. Maar hun houding om de mens boven God te verkiezen kan wel zoiets als moord tot gevolg hebben. De mens die zich van God heeft ontdaan kan alleen nog uiteindelijk de moordenaar van zijn broeder worden, juist omdat hij niet langer welke vraag dan ook hoeft te beantwoorden anders dan de vraag die hij zichzelf stelt. De theologie van de dood van God en de theologie van geweld liggen dicht tegen elkaar aan. Een 2de aspect van het Kaïn-Abelverhaal is belangrijk: zelfs na de moord blijft God zijn belangrijkste beschermer terwijl God hem bovendien informeert over diens nieuwe status, namelijk zwerver. Kaïn zal een zwerver zijn maar dan wel onder de bescherming van God die een beroemd teken op hem aanbrengt. Het is het teken van de alliantie van God en Kaïn. Maar opnieuw wil Kaïn niets weten van een teken, een nieuw verbond, laat staan van God. Opnieuw wijst hij de verticale relatie af en neemt hij zijn bestemming schijnbaar in eigen hand. Bovendien weigert hij zijn nieuwe status van zwerver te accepteren. Hij bouwt een stad waar hij gaat wonen. Ook weigert hij zijn situatie als een man onder bescherming van

God te accepteren. Zijn nieuwe stad zal hem beschermen evenals de ijzeren instrumenten die zijn nakomelingen zullen smeden. Zelfs de naam Kaïn betekent lans/speer. Hij noemt zowel zijn stad als zijn zoon Enoch, wat "inwijding" betekent. Inwijding in geheimen en rituelen en nieuw begin. Kaïn legt zijn begin neer in een geheime vertrouwelijke wereld – een wereld die gesloten blijft voor God. Als Kaïn de voorvader is van de kunsten, technologie, wetenschappen, etc. is dat vanwege diepgaande gronden. Voor zover de wereld van kunst, wetenschap, technologie de wereld van de mens is, waar de mens alleen heer en meester wil zijn en zich zelfs wil beschermen middels zijn eigen gecreëerde wereld, kan alleen de held die met de verticale relatie brak, de stichter hiervan zijn. Zelfs Adam brak niet met deze verticale relatie. De Bijbelse vertelling is geen oordeel tegen wetenschap en vooruitgang maar tegen wat zij betekenen voor de mens in diens situatie van zijn breuk met God.

De mens is zijn eigen geschiedenis begonnen, los van God. Zodoende kun je stellen dat Kaïn zijn hoogtepunt heeft bereikt. En dus kun je onze moderne theologie formuleren als Kaïn's aloude theologie waaruit juist dit soort vooruitgang voortgekomen is. Door God af te wijzen heeft Kaïn de mensheid ingewijd in haar geschiedenis. Maar Kaïn denkt dat hij de geschiedenis wel de goede kant op kan sturen op eigen kracht. Ja, en hij slaagt ook nog! Lemach, de zoon van Kaïn, laat ons zien dat als God beloofde Kaïn 7 maal te wreken als hij wordt aangevallen, Lemach zelf zich 7 x 70 keer wreekte. Zijn wraak is zelfs veel beter dan die van God. En hier zijn we aangekomen in de theologie van het historisch positivisme. Het argument wordt hier omgedraaid. Waarom zou je nog een God hebben als de mens het prima doet zonder God? Welke plaats kan God nog innemen in het mensenhart? Genesis 4 zegt: geen enkele! Inderdaad, God bestaat niet langer voor deze mens die zijn eigen geschiedenis schrijft. Het enige verschil is de nadruk: de mens stelt zichzelf de vraag over die God; God bevraagt ons over die mens. Moderne theologen zeggen zelfs dat de zondeval juist een zegen is geweest voor de mensheid. Eindelijk hebben we het heft in eigen handen gekregen. Echter, geen van hen is op het idee gekomen om Kaïn dan ook maar te verheerlijken. Maar ook dat zal niet lang meer duren.

In de 2de eeuw had je een sekte van Cainieten omdat Kaïn een sterk ras maakte, Sodom de wereld tenminste schrik aanjoeg, en dankzij Judas de wereld is gered. Heil aan Judas en Kaïn! En dit is de huidige stand van zaken, we zijn teruggekeerd naar de oude gnostiek. Helaas hebben de Cainieten een valse keuze gemaakt, niet een keus tussen Kaïn en Abel of

zelfs tussen Elohim en Kaïn. Nee, de echte keuze is tussen Jezus en Kaïn. Net als de Caïnieten lijken onze moderne theologen te denken dat een verzoening tussen beiden best mogelijk is. Een abstractie wordt gemaakt van de relatie tussen Jezus en zijn Vader aan de ene kant en aan de andere kant wordt het OT afgewezen. Immers, moderne theologen beschouwen het OT als een verzameling mythologische verhalen met slechts een zeer gering realiteitsgehalte. Zo'n houding biedt bovendien ook nog eens de mogelijkheid het verhaal van Kaïn te relativiseren en af te doen als een vreemde mythe. Zodoende hoeven moderne theologen ook niet de uitdaging met het verhaal van Kaïn aan te gaan.

Dit plaatst ons in een zeer comfortabele situatie. We kunnen de Caïnieten vergeten en ook Kaïn is een schim uit een warrige mythe waar we toch geen vinger achter krijgen. Bovendien kunnen we ons nu eindelijk eens richten op een "nieuw begin." Een radicale nieuwe situatie zonder schimmen en mythen maar met de beide benen op de grond. Moderniteit, seculariteit, rationaliteit, wetenschap, technologie, etc., dat zijn dingen die tenminste geen mythen zijn. In elk geval hebben ze ook niets met het wereldbeeld van de Bijbel te maken. Het is daarom van belang dat we ons ontdoen van al dat Oude Testamentgedoe om eindelijk te communiceren met de moderne mens die tenminste zijn eigen geschiedenis schrijft en niet een geschiedenis uitleeft die gebaseerd is op mythen, rare verhalen en hersenspinnels. Maar juist om deze pretentie zegt Prediker "er is niets nieuws onder de zon."

*

Jona of Jezus?

Wie was effectiever met bekeren? Jona of Jezus?

Antwoord: Jonah; hij bekeerde 120.000 mensen in 1 klap. Jezus slechts een handvol. En dat terwijl Jezus het met plezier deed en Jonah met morrende tegenzin God probeerde te ontvluchten.

*

Laten we hedendaagse evangelisten citeren:

Met zwaaiende armen en handen en voeten schreeuwen ze dit soort onzin:

“U bent zondig en gaat eeuwig naar de HEL als u zich niet ogenblikkelijk bekeert tot de here Jezus. Voordat u thuis bent, kunt u een ongeluk krijgen en DOOD zijn. Dan is het voor EEUWIG afgelopen met u!!!”

Dit soort getier maakt op zich niet zoveel indruk op de hedendaagse moderne mens. Maar als je er flink bij zwaait met je armen en benen en een hoop bombarie maakt met muziekinstrumenten willen voorbijgangers zo’n enge boodschap nog wel eens serieus nemen. Hoe contrastrijk is de opmerking van Jezus in Gethsemané tegen de soldaten die hem willen pakken: “Ik ben Hem die u zoekt.”

Jezus wappert niet met zijn armen en maakt geen rare danspasjes met zijn voeten. Desondanks vallen de soldaten steil achterover. Kijk, zo moet het. Dan Jonah; die had helemaal geen zin om naar Niniveh te gaan. Een paar weken draaikont hij over een manier om aan God te ontsnappen. Misschien vergeet God de opdracht wel. Hij besluit het ruime sop te kiezen en gaat aan boord van een houten boot, een soort ark! Dat zal god leren. God vindt hem nooit in zo’n houtenboot, midden op zee. Een paar dagen rond dobberen dan weer terug en God is alles vergeten. Inderdaad kostte het God enkele uren om Jonah op zee te vinden. God had nog geen moderne tomtom en dus moest Hij zelf rond koekeloeren op zee. En zie daar: was Jonah! God zou hem krijgen en zond een grote storm op Jonah af om de opdracht een beetje avontuurlijk te maken. Dat was tenslotte wat jonah wou: avontuur. Jonah werd in zee gekukeld en nu zond God weer een grote vis op hem af die hem opslokte. Als je een slechte dag hebt, kun je het beste maar worden opgeslokt door een grote vis. Die kotst je 3 dagen later weer uit op een zonnig strand. God droeg Jonah opnieuw op om Niniveh te bekeren. Jonah had nu zijn lesje geleerd en zag er veel meer de zin van in dan eerst. Wat niet betekende dat hij de opdracht leuk hoefde te vinden. Stinkend naar vis, doodmoe, depressief en met de pest in ging hij naar Niniveh, met de boodschap: over 40 dagen zal Niniveh verwoest worden. Welke dominee doet hem dit na? Welke dominee gaat stinkend naar vis met een chagarijnige smoel op de kansel staan en roept: over 40 dagen gaat de hele stad naar de verdoemenis! Zonder orgelmuziek, avondmaal, liturgie, ceremonie of liederen zingen. Toen geloofden de inwoners van Niniveh Jonah, geteld 120.000 stuks. Ze waren zo overtuigd bekeerd dat God Niniveh spaarde. Maar jonah zelf werd boos! Wat een geweldig einde voor een vernederd mens. Dit einde zegt veel over de manier waarop god mensen uitkiest om het evangelie te brengen.

*

Heilige verspilling

In het huis van Simon de melaatse in Betanië goot een vrouw kostbare mirre over Jezus' hoofd. Sommigen vonden dat verspilling maar Jezus zei: laat haar gaan - Marcus 14:3-9

Wat heeft ze gedaan? Ze gaf een voorbeeld van verspilling waarvan Jezus zegt dat het iets moois is. Jawel! Onze milieufundies zullen zeggen: wat een ONZIN! Maar Jezus niet. Het gaat hier om een heilige verspilling die rechtstreeks uit het hart komt. Ze vertegenwoordigt het esthetische element in onze relatie met God terwijl de discipelen het rationele argument vertegenwoordigden. Uiteraard kon het geld voor de dure mirre "beter" worden besteed voor de armen. Of de vrouw had goedkoper spul over Jezus' hoofd kunnen gieten. Dat is ONZE logica maar niet de logica van Jezus Christus. Jezus wist heet goed dat je hem zonder de rijkdom van het hart niets voor Jezus kunt betekenen, verspilling of niet. Religie dat wordt ingekaderd binnen de grenzen van de rede is een verminkte religie en calculerende liefde is geen liefde. Jezus stelde eveneens niet de vraag hoeveel eros of agape, passie en begrip meespeelde bij de motieven van de vrouw. Hij zag de rijkdom van haar hart en accepteerde deze zonder de ruis te analyseren. Soms moeten we elkaar motieven onderzoeken. Maar dit mag ons niet weerhouden de verspilling van elkaar te accepteren als deze de grenzen van de wet en rede overschrijdt.

De geschiedenis van de mensheid is de geschiedenis van mannen en vrouwen die zichzelf verspilden en hiervoor niet bang waren. Ze waren niet bang hun leven te verspillen voor een nieuwe schepping. Ze waren gerechtvaardigd omdat hun verspilling voortkwam uit de diepten van hun harten. Ze verspilden net zoals God in de natuur doet en in de geschiedenis, schepping en redding. De monsters van de natuur waar YHWH naar verwijst in zijn antwoord op Job zijn niets anders dan uitdrukkingen van de goddelijke rijkdom. Luther's God die heroisch handelt zonder regels is de verspillende God die scheidt en vernietigt om opnieuw te scheppen. Het protestantisme heeft een belangrijke zaak verloren door het verlies van de verspillende zelf opoffering van de heiligen en mystici. We zijn zelfs in gevaar door een religieuze en morele nuttigheidsleer die alleen maar over rationele doelen gaat net als waar de discipelen in Bethany het over hadden. Er is geen creativiteit, goddelijk of menselijk, zonder de heilige verspilling die uit de creatieve

rijkdom van het hart komt en ook niet vraagt: waar is het goed voor? We weten dat gebrek aan liefde in de jeugd destructief is. Maar gebrek aan mogelijkheden in onze jeugd om onszelf te verspillen is net zo gevaarlijk. Veel mensen hebben deze rijkdom in hun hart. Maar wetten, regels en rigide zelf-controle hebben deze rijkdom onderdrukt en vaak gedood. Mensen zijn ziek, niet omdat ze niet genoeg liefde hebben gehad maar ook omdat ze niet genoeg liefde konden GEVEN, en zichzelf konden verkwisten. Onderdruk de rijkdom van je hart niet, ook niet bij anderen, de verkwisting van de zelf overgave, de geest die alle rede overschrijdt. Spaar je krachten en tijd niet voor een beter moment wanneer iets nuttig schijnt. Wees klaar voor het creatieve moment dat midden in een periode van nutteloosheid kan optreden.

Onderdruk niet je impuls zoals de vrouw in Bethany dat ook niet deed. Uiteraard zul je op tegenstand stuiten net zoals zij. Maar Jezus stond achter haar en achter jou. De meesten die hoog werden geacht in God's koninkrijk volgden haar en zullen jou ook volgen. Ja, ook de discipelen en rationele christenen zullen zich jou herinneren. Jezus verbindt deze zalving van zijn lichaam met zijn dood. Er is een zalving van koningen als ze beginnen te heersen en er is een zalving van lichamen als een laatste gift van de levenden aan de doden. Jezus spreekt van de laatste hoewel hij veel gemakkelijker over de eerste had kunnen spreken. Zodoende verandert hij zowel de ekstase van de vrouw als de rationaliteit van de discipelen in iets heel anders. Bij zijn dood verandert de redelijke rationaliteit van de discipelen in een paradox: de messias, de gezalfde moet zichzelf verspillen om de Christus te worden. En de verrukte zelf overgave van de vrouw wordt op de proef gesteld door het ontorende vergaan van het object van haar oneindige aanbidding - Jezus. In beide gevallen wordt van ons gevraagd een daad te accepteren die radicaler en goddelijker is, meer redding brengt dan zowel een extatische verspilling als een redelijke dienstbaarheid. Het kruis verloochent de heilige verspilling niet, de extatische zelf overgave. Het is de meest complete en heiligste verspilling. Het is de vervulling van alle wijsheid in het reddingsplan. In de zelf overgeevende liefde van het kruis zijn rede en extase, morele gehoorzaamheid en heilige verspilling verenigd. Mogen we de diepte van het hart hebben om onszelf te verspillen als onze redelijke dienstbaarheid.

*

Gods scheppingsplan

Ten einde het voorafgaande verder te verduidelijken en opnieuw te bevestigen, moeten we het in zijn verband met de grote waarheden betreffende Gods scheppingsplan beschouwen: wij zijn Gods maaksel, het doel van het kwaad, de wederoprichting aller dingen (Hand. 3:21) etc. Bij het licht van deze waarheden zullen we inzien dat de val van de mens en zijn daaropvolgende vervreemding van zijn Maker onderdeel waren van Gods plan, en hem uiteindelijk ten goede zullen komen; hieruit volgt dat de overvloedige voorziening voor zijn herstel gewoonweg met dat plan in overeenstemming is, en trouwens noodzakelijk voor de definitieve voltooiing ervan. Als God voor onze bestwil toeliet dat de mens in zonde viel en van Hem vervreemd raakte, dan zou Hij beslist niet nalaten om in een manier te voorzien waarop de mens van zijn zonde zou kunnen worden bevrijd, de vijandschap (Rom. 8:7, Efe. 2:15) zou kunnen worden vernietigd en een volmaakt herstel tot zijn vroegere positie van harmonie en eenheid met God zou kunnen worden bereikt. Zo zien we dat in het licht van de grote waarheden waarnaar in het bovenstaande werd verwezen, de verzoening zoals wij hebben getracht om die uiteen te zetten, een noodzakelijkheid en een natuurlijk gevolg is.

Bovendien zullen we bij het licht van deze waarheden inzien dat er geen behoefte aan noch ruimte voor plaatsvervangende was in het schema van de verzoening. In de eerste plaats bevrijden deze waarheden ons van het onjuiste dogma van de eindeloze pijniging, zodat wij weten dat dit niet de straf voor het overtreden gebod is; de mens verkeerde nooit in gevaar om zo'n soort lot te ondergaan en had geen plaatsvervanger nodig om het in zijn plaats te ondergaan, of te doen alsof hij het onderging via een juridische spitsvondigheid; deze stap op zich bevrijdt de leer van de verzoening al van vele ongerijmdheden waarmee de gangbare opvatting haar belast. Als het kwaad bovendien een van de opvoeders van de mens is, en uiteindelijk altijd resulteert in het goede - als al Gods bestraffingen ten bate van de mens zijn, opdat "hij deel mocht krijgen aan Zijn heiligheid" (Heb. 12:10), als de mens evenals zijn Here, "volmaakt wordt door het lijden" (Heb. 2:10), waarom heeft hij dan een plaatsvervanger nodig om hem van enkele van die ervaringen te bevrijden? Het zijn allemaal Gods weldaden, zegeningen in vermomming, en de gedachte van een plaatsvervanger die ze moet dragen in plaats van de mens is een schema waarbij de mens een deel van zijn zegeningen en een stuk van zijn erfdeel wordt beroofd. Plaatsvervangende

is in de leer van de verzoening even misplaatst als in de leer van de heiliging.

Een Leidsman, geen plaatsvervanger

Maar als het bovenstaande waar is, hoe moeten we dan Bijbellezingen opvatten als de volgende? Hij "smaakte de dood voor ieder mens" (Hebr. 2:9) als rechtvaardige voor onrechtvaardigen (1 Petrus 3:18), Hij droeg onze zonden (1 Petrus 2:24) etc. etc. Al dergelijke schriftplaatsen worden duidelijk wanneer we het verschil tussen 2 voorzetsels opmerken: voor en in plaats van. Christus stierf voor ons maar niet in onze plaats. In Zijn dood was Hij onze metgezel en lotgenoot, onze oudere broeder, maar Hij was niet de Plaatsvervanger van de mens. Hij leed met de mens en ten behoeve van de mens, werd in alles aan Zijn broeders gelijk gemaakt en wij volgen Hem, als onze Leidsman op precies dezelfde weg die Hij gegaan is, delend in Zijn lijden, Zijn smaad dragend, gelijkvormig wordend aan Zijn dood (wat die dood ook maar was) en daarvoor beginnen we tenslotte Hem gelijk te worden (1 Joh. 3:2). Er is geen spoor plaatsvervanging in dit alles maar volmaakte identiteit van ervaring; wij zijn 1 met Hem in Zijn vernedering, lijden en dood en 1 met Hem in Zijn verhoging, heerlijkheid en opstanding. Christus droeg niet een straf, een bepaald lijden en een dood opdat wij die niet zouden ondergaan, wat Hij zou doen indien Hij onze plaatsvervanger was maar Hij droeg hetzelfde lijden en dezelfde dood die wij moeten verdragen, en Hij bewandelde dezelfde wegen ten leven (Hand. 2:28) waarop wij moeten gaan ten einde hetzelfde beeld te bereiken. Zelfs dat vermeende bolwerk van plaatsvervanging, Jesaja 53, is volkomen met de voorafgaande opvatting in overeenstemming. Lees de verzen 4 en 5; sla dan Mat. 8:16-17 op en zie hoe dit werd vervuld. Christus heeft onze zwakheden op zich genomen en onze ziekten gedragen, niet als plaatsvervanger maar als een medelijdende vriend en metgezel. Hij was de grote Lastdrager van de mensen (de last van de zonde inclusief, zie Joh. 1:29) niet omdat de mens totaal van zijn last ontslagen zou zijn (want ieder zal zijn eigen last dragen, Gal. 6:5) maar opdat de mens mocht worden geleerd hoe die te dragen, de reden mocht kennen waarom hij die moet dragen en bovenal, mocht worden bevrijd van de last des doods (Rom. 7:24-25) op gods tijd.

*

De rol van de Middelaar

Maar nu kan iemand vragen: als het voorafgaande waar is, waartoe hebben we dan een middelaar nodig? Antwoord: een middelaar zal ons de grote liefde van God bekend maken. Het is omdat we onwetend zijn betreffende Gods welbehagen in mensen (Luk. 2:14) en in onze blindheid en hardheid van hart menen dat Hij hardvochtig en liefdeloos is, dat wij iemand nodig hebben die het beeld van de onzichtbare God is (Kol. 1:15) en toch been van ons gebeente en vlees van ons vlees is (Gen. 2:25) om te bemiddelen tussen ons en God - niet om bij God voor ons te pleiten, want dat is niet nodig aangezien de Vader zelf ons liefheeft (Joh. 16:27) maar om de Vader aan ons te openbaren, gelijk geschreven staat:

Niemand kent de Zoon dan de Vader en niemand kent de Vader dan de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren - Matt. 11:27

Wij hebben lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad - 1 Joh. 4:19

Maar wij kunnen Hem vanwege dit feit niet liefhebben totdat wij vernemen dat Hij ons liefheeft. Dat is nu precies wat de wereld niet weet, zoals Jezus zei:

Rechtvaardige Vader, de wereld kent u niet - Joh. 17:25

Jezus maakte de liefde van de Vader openbaar; door Christus bespeuren we die liefde (1 Joh. 3:16, 4:9) en zo komen we te weten dat God ons liefheeft en wij beginnen Hem lief te hebben en worden met Hem verzoend, en aldus, wanneer God licht doet schijnen in onze harten, worden wij verlicht met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus (2 Kor. 4:6). Zo worden wij:

veranderd naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die geest is - 2 Kor. 3:18.

Hebt u weleens nagedacht over de vreemdheid van de uitdrukking "een voorspraak bij de Vader" (1 Joh. 2:1) wanneer de term voorspraak (of advocaat) in de gebruikelijke juridische zin wordt opgevat? Als God onze Vader is, waarom hebben we dan een advocaat bij Hem nodig? Moet een kind soms van de diensten van een advocaat gebruik maken om hem te laten vertegenwoordigen en zijn zaak bij zijn vader te bepleiten? Wanneer het kind van zijn vader was vervreemd en onwetend was betreffende het ware karakter van zijn vader en hun onderlinge verhouding, dan zou het kunnen veronderstellen dat het zo'n

tussenpersoon nodig had. Dit is in feite precies wat de christelijke wereld veronderstelt maar dit is niet de werkelijke stand van zaken. De Vader is ons al vriendelijk gezind, Hij is wis en waarachtig een Vader; daarom hoeft niemand bij Hem voor Zijn kinderen te pleiten. Maar de kinderen zijn van Hem vervreemd; ze zijn onwetend betreffende de grote liefde van de Vader voor hen, daarom hebben zij een middelaar nodig, een voorspraak, dat is, zoals het woord strikt genomen luidt: een helper bij de Vader. De Vader heeft zo'n helper niet nodig om Hem met Zijn kinderen te verzoenen want Hij was nooit onverzoend, maar de kinderen hebben die nodig om de welwillendheid van de Vader aan hen bekend te maken, om bij hen vertrouwen in Hem te wekken en zo harmonie tussen hun beiden tot stand te brengen, d.w.z. vrede te maken (Hand. 7:26) - dat is de verzoening. De behoefte aan verzoening veronderstelt 2 partijen waartussen onenigheid bestaat en waarvan het gewenst is dat ze in harmonie met elkaar worden gebracht zodat er hereniging en eenheid tot stand komt. Het middel dat deze eenheid tot stand brengt is het zoenmiddel. In het geval van God en de mens ligt de vervreemding geheel aan de kant van de mens; hij is vervreemd van God, niet God van hem; ten einde daarom harmonie tussen hen tot stand te brengen, hoeft alleen de mens maar te worden verzoend. Het woord verzoenen betekent volkomen veranderen; dit is de grondbetekenis van het woord. Wie is het nu die veranderd moet worden om harmonie tussen God en mens tot stand te brengen? Zeker niet God, maar de mens; hij moet veranderd of verzoend worden en hij alleen. Van hieruit kunnen we zien hoe correct de schriften zijn in hun gebruik van deze term en hoe ver de geloofsbelijdenissen ernaast zijn, die beweren dat de verzoening plaatsvond om God met de mens te verzoenen. De bewering dat God veranderd moet worden teneinde harmonie tussen Hem en Zijn scheepsel tot stand te brengen, is een gevoel dat we met recht godslasterlijk mogen noemen. De Bijbelse voorstelling van zaken is echter juist, te weten dat christus' dood plaatsvond om de mens met God te verzoenen, d.i. om de mens van een vijand in een zoon te veranderen, en hem zo 1 van zin te maken met de Vader.

*

Eén voor velen

Hoe kan Eén Mens genoegdoening geven voor de zonden van zovelen? Dit is misschien wel het hoofdprobleem in de gedachten van velen die halt houden om na te denken over deze zaken. Het is duidelijk dat niet

zomaar een mens kan sterven voor andermans zonden, want hij is zelf gedoemd te sterven vanwege die van hem zelf. Ook kan een zondeloos man (als er al zo iemand zou zijn) niet de plaats innemen van een heel ras, eenvoudig omdat hij geen eigen zonde zou hebben. Dat zou hem weghouden van de verdoemenis voor zichzelf, maar zou niet ieder ander redden. Het is helder dat Christus' zondeloosheid niet afdoende was om Hem tot een offer voor allen te maken. Hij moest meer dan smetteloos zijn om afdoende te zijn. Laten we onze insluiting in Adam overwegen in verband met de zonde. We weten dat zijn overtreding de dood voortbracht. Hij werd sterveling. Zijn leven werd een langzaam doodsproces. Dit gaf hij door aan ons. Daarom zondigen wij ook. Het is ook duidelijk dat wij betrokken zijn bij het oordeel over Adam. Als dat anders zou zijn geweest, dan zou het ons hebben aangegrepen. Indien de vraag over de zonde zou zijn afgewikkeld toen we nog steeds in Adam waren, dan zouden we ervan geprofiteerd hebben. Laten we veronderstellen dat, door Christus, de Zonde volkomen verworpen zou zijn toen we nog in Adam waren. Dan zouden we allen in hem gered zijn. Hier hebben we een heldere illustratie van hoe één allen kan bevatten. Het is omdat we in hem ingesloten waren en zijn, dat zijn geluk het onze is. Het is een vergissing te veronderstellen dat Adam zonde doorgeeft. In zijn geval kwam de dood door zonde. In het geval van zijn nakomelingen komt zonde door de werking van de dood. Het proces van sterven, veroorzaakt door een gebrek aan vitaliteit, wordt doorgegeven door middel van voortbrenging, en dit leidt tot zonde. Romeinen 5:12 zou dan ook moeten luiden:

"Daarom, gelijk door een mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan, waarop allen gezondigd hebben"

Mensen zondigen niet door de aanwezigheid van een of andere "esotherisch principe" binnenin hen, maar omdat ze vitaliteit tekort komen, omdat ze sterfelijk zijn, een proces van verval ondergaand. De menselijke natuur, of instinct, en geweten zijn niet zondig. Ze mogen dan verstikt worden door de zonde, maar ze zijn er tegen bewapend (Rom. 1.26; 2:14,15,27). Dit is de sleutel voor de genezing van zonde. Adam kan ons niet redden, want hij werd zondaar. Maar om ons de plaats van Christus te realiseren, willen we veronderstellen dat hij zondeloos was en dat zonde op een andere manier binnen kwam. Kunnen we ons voorstellen hoe Adam zich zou voelen wanneer hij zijn nageslacht zou zien lijden en treuren, terwijl hij zelf buiten schot bleef? Is het mogelijk

dat hij niet de een of andere poging zou doen om zijn nakomelingen te verlossen? De vraag is: zou hij het recht hebben in te staan voor allen? Kon hij alleen de verantwoordelijkheid op zijn schouders nemen en voor het hele menselijke ras afrekenen met de zonde? Hij zou dat zeker kunnen. Als, terwijl heel het menselijk ras in hem was, hij hen allen het wee aandeed, dan is het duidelijk dat hij ook het wel zou kunnen aandoen, als hij daartoe is staat zou zijn. Dit is de sleutel tot ons probleem. Het feit dat de zonde in de mensheid z'n intrede deed door één mens, toont aan dat z'n vertrek ook kan komen door Eén. De eerste mens bevatte het ras. De tweede Mens ook, bevatte op een bepaald moment de schepping in Zichzelf. Omdat de schepping eens in Hem was, net zoals de mensheid was in Adam, heeft de Zoon van God het recht en de verantwoordelijkheid voor allen te staan. De apostel redeneert dat de dood van Christus allen zal raken.

"14 Want de liefde van Christus dringt ons,

15 daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat één voor allen gestorven is. Dus zijn zij allen gestorven."

(2Kor. 15:14,15;NBG)

Het is zeker dat die ene handeling van Adam ons allen heeft geraakt. Als nu een Ander, Die het ras in Zichzelf insloot, zo handelt dat Adam's zonde wordt aangepakt en overwonnen, dan moet dat op den duur ook allen raken. Er is niets immoreels aan een Zondeloze Die lijdt voor het welzijn van een zondaar. Het is wel uiterst tegengesteld aan alle gerechtigheid voor Hem om te lijden als een vervanger of de plaats in te nemen van een zondaar. Adam zondigde niet als onze vervanger, maar hij zondigde voor ons, namens ons. Op dezelfde manier leed Christus voor allen. Net zoals allen in Hem waren in den beginne, zo zijn zij allen gezien in Hem op Golgotha.

*

2 vormen van vijandschap

Het Nieuwe Testament spreekt over 2 vormen van vijandschap die christus wegneemt: de wet (Efe. 2:14-15). en de gezindheid van het vlees: Romeinen 8:7. Christus bevrijdt ons zowel van de schuld: Rom. 3:19 als van de straf der wet: Efe. 2:16. Door het bewijsstuk uit te wissen dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde, en dat heeft weggedaan door het aan het kruis te nagelen: Kol. 2:14. Indien

christus in ons woont zijn wij niet langer in het vlees maar in de geest: Rom. 8:9. De dood van christus verzoent ons met god door de 2 vormen van vijandschap weg te nemen. Maar christus' dood verzoent zich ook met god door hem aan ons te openbaren - door god aan ons bekend te maken. De mensheid is op dit moment nog grotendeels onverzoend met god aangezien zij hem niet kent. "Al hun gedachten zijn: er is geen god:" Psalm 10:4. Paulus zegt in Efe. 4:17-23: Verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven gods om de onwetendheid die in hen heerst, om de verharding van het hart. Dit is de huidige toestand van het menseras - duister, onwetend, blind. Als de ogen der blinden worden geopend: Jesaja 35:5, Mat. 11:5 zodat de wereld god leert kennen dan wordt zij meteen met god verzoend, ze zal hem beginnen lief te hebben. Gewen u toch aan hem opdat u vrede hebt: Job 22:21. Wanneer we god leren kennen hebben we vrede, vrede met god: Rom. 5:1, verzoening. Door Jezus werd god geopenbaard in het vlees: 1 Tim. 3:16. Romeinen 5:10 verklaart dat we verzoend zijn door zijn dood en behouden worden door zijn leven. Behoud is de voltooiing van het werk der verzoening. We zijn op dit moment nog niet werkelijk behouden, slechts door het geloof: Efe. 2:8 en in hoop: Rom. 8:24. Volkomen behouden zijn we pas als we van de slavernij der vergankelijkheid zijn bevrijd. Behoud is leven, de nieuwe schepping: 2 Kor. 5:17 in haar definitieve voltooiing en we weten dat we in christus levend gemaakt zijn: 1 Kor. 15:22. Zo worden we gered doordat hij leeft.

Christus geeft zelf de reden voor zijn sterven aan als hij zegt:

Voorwaar, voorwaar, ik zeg u indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf, maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort: Joh. 12:24. En als ik van de aarde verhoogd ben zal ik allen tot mij trekken: Joh. 12:32

De evangelist voegt eraan toe:

En dit zei hij om aan te duiden, welke dood hij sterven zou. Zie ook: Hebr. 2:9-10: Jezus smaakte de dood voor een ieder om vele zonen tot heerlijkheid te brengen. Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deelhebben heeft ook hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel zou onttronen en allen zou bevrijden die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren: Hebr. 2:14-15. Hier vinden we opnieuw de gedachte dat christus stierf om de vijandschap te doden, de duivel en zijn werken te verbreken: 1 Joh. 3:8 en de mens uit

de slavernij en angst te bevrijden. Want wanneer we god leren kennen worden wij met hem verzoend en beginnen we hem lief te hebben: de vrees wordt immers uitgedreven: 1 Joh. 4:18. Romeinen 14:9: want hiertoe is christus gestorven opdat hij en over doden en over levenden heerschappij zou voeren. Hij is het hoofd over alles: Efe. 1:22. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden zodat hij onder alles de eerste geworden is: Kol. 1:18.

Hij is het begin der schepping gods: Openbaring 3:14, de voltooide schepping, de nieuwe schepping: 2 Kor. 5:17, Gal. 6:15. Om hoofd van de doden te kunnen zijn was het nodig dat hij een van die doden zou worden, dus tot het gevallen mensenras moest gaan behoren en zelf ook moest sterven. In Fil. 2:6-8 zien we hoe christus deze gevallen staat binnenkwam en het hoofd van de mensheid was. Hij was de eerste die het hele proces doorliep van gods weg ten leve die voert via de dood, zodoende is hij de heer van de doden. Hij ging uiteindelijk het leven binnen van de volkomen mens. Hij was de eerstgeborene uit de doden: Hand. 26:23, de eersteling van hen die ontslapen zijn: 1 Kor. 15:20. Zo werd hij de heer van de levenden, het begin van een wedergeboren mensheid. Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en ik ben dood geweest, en zie, ik ben levend tot in alle eeuwigheden en ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk: Openbaring 1:18. Christus stierf opdat hij Here, Eersteling en begin van zowel de doden als de levenden mocht zijn. Zijn nu de eerstelingen heilig dan is ook het deeg, en is de wortel heilig, dan ook de takken; Rom. 11:16. In Hebr. 9:15 staat dat Jezus stierf teneinde een nieuw verbond van kracht te doen zijn. De conclusies tot nu toe worden bereikt via de typen en schaduwen van het Oude Testament.

Samenvatting

Christus' ware verzoenende sterven was zijn vleeswording. Dus waartoe is hij gestorven is dezelfde vraag als waartoe is hij vleesgeworden?

Om de wereld met god te verzoenen; 2 Kor. 5:14-21

Het wegnemen van beide vijandschappen; de wet in inzetten bestaande: Efe. 2:15 en de gezindheid van het vlees: Rom 8:7.

Om god aan de mens bekend te maken via jesus, het beeld van de onzichtbare god: Kol. 1:15

Om veel vrucht voort te brengen: de vele broeders: Rom. 8:29, de vele zonen: Hebr. 2:10, de ganse schepping: Rom. 8:22

Om de werken van de duivel te verbreken: 1 Joh. 3:8

Om de kinderen uit de slavernij van de angst te bevrijden: Heb. 2:15

Om de here zowel van de doden als van de levenden te kunnen zijn: Rom. 14:9

Om het nieuwe verbond te bekrachtigen: Heb. 9:16-22

Tot slot

Is er geen spoorje plaatsvervanging in alle bijbelteksten zichtbaar? Misschien hier en daar met heel veel moeite wel. Maar dit wordt uit onwetendheid of gedachtenloosheid en een vooroordeel gedaan.

Teksten als:

die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft: 1 Petrus 2:24

Christus is eenmaal om de zonden gestorven als de rechtvaardige voor onrechtvaardigen: 1 Petrus 3:18

Deze teksten lijken plaatsvervanging te onderwijzen maar dat is alleen zo omdat wij gewoon zijn om ze op die manier te beschouwen. Christus stierf voor onze zonden (1 Kor. 15:3) maar niet in plaats van die zonden. Hij stierf als rechtvaardige voor onrechtvaardigen. We mogen niet vergeten dat het NT oproept om te geven zonder er iets voor terug te verlangen; te geven om niet. Als christus stierf als onze plaatsvervanger dan moet hij een dood zijn gestorven die wij niet behoeven te ondergaan. Welke dood was dat? De mens is reeds geestelijk dood: Efe. 2:1. Hij moet zijn lichamelijke dood nog sterven: Hebr. 9:27 en vanzelfsprekend werd christus niet onderworpen aan de tweede dood. Zelfs als er een eeuwige, d.w.z. een nimmer eindigende dood bestond zoals de kerken beweren dan is christus nimmer aan die dood onderworpen geweest, noch als onze plaatsvervanger, noch anderszinds. In welke vorm van de dood was christus dan onze plaatsvervanger? Hij smaakte de dood voor ieder mens: Hebr. 2:9 maar het kan niet als de plaatsvervanger van ieder mens zijn geweest om de eenvoudige reden dat de mensen ook zelf nog moeten sterven. We kunnen gemakkelijk inzien dat christus ten behoeve van de mens stierf als diens metgezel:

Hij moest in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij god: Hebr. 2:17. We kunnen gemakkelijk inzien hoe hij de eerste was die het hele proces doorliep van gods weg ten leven die voert via de dood als onze leidsman en voleinder des geloofs teneinde de mens te bevrijden: niet van een dood die deze dreigde te ondergaan maar uit een doodsstaat waarin hij zich reeds bevond.

De mens moet immers nog de lichamelijke dood sterven: Genesis 3:19

Het denkbeeld van een plaatsvervangend karakter van de verzoening is dus alleen maar een menselijke overlevering die gods woord van zijn kracht berooft: Mark 7:13. Orthodoxe christenen beweren dat het plaatsvervangend lijden van een onschuldige christus niet onrechtvaardiger is dan het plaatsvervangend lijden dat god voortdurend in de wereld toelaat. Lijden de onschuldigen in dit leven al niet voor de (on)schuldigen? De moeder lijdt voor haar kind, het kind voor zijn ouders, de vrouw voor haar man, etc. Maar dit is natuurlijk een volstrekte drogreden. Want is dit lijden plaatsvervangend? Lijden de onschuldigen in deze wereld IN PLAATS VAN de schuldigen? Nee toch? Ontvangt de dronken echtgenoot minder straf aangezien zijn vrouw in zijn plaats al een gedeelte van de straf heeft ondergaan? Nee toch? De onschuldigen lijden vanwege de schuldigen en niet in plaats van hen.

Ieder zal zijn eigen last dragen: Gal. 6:5

God zal ieder vergelden naar zijn werken: Rom. 2:5

Elke overtreding en ongehoorzaamheid heeft rechtvaardige vergelding ontvangen: Hebr. 2:2.

Dus waartoe is christus gestorven?

Laat ons oog daarbij gericht zijn op jesus de leidsman en voleinder des geloofs die om de vreugde welke voor hem lag het kruis op zich heeft genomen, de schande niet achtende en gezeten is ter rechterzijde van de troon van god: Hebr. 12:2. Vergelijk dit ook met Hebr. 11:24-27.

*

Plaatsvervanging of insluiting?

Alle zonde, lijden en dood kwamen voort uit die ene overtreding van één man, omdat de gehele mensheid door hem werd verwekt; zo komt ook

redding door het enkele offer van onze Redder, aangezien allen in Hem geschapen werden. God's methode van redding is insluiting, niet plaatsvervanging. Christus neemt niet de plaats in van iedere zondaar uit ons ras, als ware Hij slechts een mens. Hij zet Adam terzijde en Zijn werk raakt allen, net zoals dat van Adam dat deed. Hij is de tweede Mens, alsof er niemand tussen Hem en de eerste is gekomen. Hij is de laatste Adam, in Wie er een nieuwe mensheid is die gezegend zal worden door Zijn ene offer, net zoals de oude mensheid gedoemd was door Adam's enige overtreding. Het waarom van redding kan beantwoord worden met een enkel woord: liefde. God redt omdat Hij liefheeft! Het hoe kan ook met één woord worden uitgelegd: offer. Maar nadenkende heiligen zijn niet tevreden gesteld met zo'n beknopte uitleg. De volgende vraag rijst dan ook: Hoe kan een offer redden? Er zijn vele filosofieën en nog meer voorbeelden gebruikt om aan te tonen hoe Christus de zondaar kan redden. Deze zijn zo effectief tussen ons en de eenvoudige waarheid in komen te staan, dat het vrijwel onmogelijk is ze terzijde te schuiven en door te stoten tot de feiten. Het enige geruststellende teken is dat weinigen, die werkelijk onderzoeken, volledig tevreden gesteld zijn met welke "theorie van verzoening" dan ook die tot op heden is gegeven.

*

Een goede christen

Mensen in de kerk zijn altijd DRUK! Waarmee? Ze vechten tegen de wereld, tegen porno, tegen zichzelf, tegen God. Ze vechten om een goede christen te zijn. Maar geen normaal mens heeft zin om tegen de wereld te vechten, tegen God of tegen zichzelf. Deze zaken druisen in tegen elk natuurlijk instinct. Normale mensen willen onderuit hangen, vieze films kijken en niks doen. Of nog beter: de kroeg in en slap ouwehoeren met vrienden. Broodje Kebab, potje bier en dan weer naar huis waar moeders de vrouw het eten klaar heeft. Waarom doen kerkchristenen dan zulke rare dingen? Net als linkse activisten trouwens. Het gaat om 2 dingen: een strijdkreet en een raad van bestuur. Ik heb weg gelaten: telefoons, faxen, archiefkasten etc. al heb ik de neiging die er ook aan toe te voegen. En hier komt de Raad van Bestuur om de hoek kijken. Want zo'n raad van bestuur bestaat uit een soort Egyptische magiërs die ervoor zorgen dat alles belt en rinkelt. Onderzoek heeft uitgewezen dat mensen zich niet bij je strijd aansluiten als je niet tenminste 6 archiefkasten, 3 telefoons 2 overhead projectors, 1 fax machine en een knappe secretaresse hebt die Annemiek heet. Mensen

houden van een sterke, gecentraliseerde organisatie. Daar voelen mensen zich veilig bij. Als je 3 pizza etende tieners hebt die rennend uit de pizzeria de waarheid eruit schreeuwen, hoef je geen grote menigten te verwachten. Maar als Annemiek wat roddels rond strooit in haar kantoor, heb je zo iedereen binnen. Satan heerst over de religies. Religie zegt mensen dat ze iets moeten doen om in de hemel te komen of op zijn minst door God geaccepteerd te worden. Satan is zo doortrapt dat hij intelligente mensen (academici) het tegenover gestelde laat zeggen van wat ze eigenlijk bedoelen. Maar hij is pas echt doortrapt om deze intelligente mensen te laten vechten tegen de wereld, tegen zichzelf en tegen God en ons vervolgens te laten zeggen hoeveel rust en vrede ze hebben gevonden in christus. Van hieruit is het maar een kleine stap naar een cult.

Wat is een cult?

De eerste definitie is:

"Een zeker systeem van religieuze aanbidding, met speciale referentie naar zijn rituelen en ceremoniën."

Hier zou je Charles Manson verwachten. De sleutelwoorden zijn: systemen, rituelen, sacramenten, doop, ceremoniën. Mensen zijn hier gek op. Systemen, rituelen en ceremoniën geven mensen een warm gevoel van binnen. En wie dat nu niet, een warm gevoel van binnen? Paulus waarschuwt hier al voor in Efeziërs 4:14. In plaats van krachtige leugens die je nog wel een keer doorziet, kun je beter spreken van systematische misleiding. Satan weet dat mensen van protocollen houden. Het is duidelijk hoeveel druk de kerken uitoefenen op mensen. En de kerk weet dat. Daarom doet de kerk van alles om deze druk te compenseren zodat de druk die op de kerkgangers wordt uitgeoefend in elk geval niet voor niets lijkt. De kerken leggen zelf alles in protocollen en regels vast dus doen ze hetzelfde richting de kerkgangers. En hier doet het muziekkorps zijn intrede en de aura van heiligheid. Heb je een zware drukke stressbaan? Dan heb je zeker ook goed betaalde vakanties? Immers, hoe meer je baan jou afmat, hoe meer voordeeltjes er aan zo'n baan vast zitten. Waarom zou je baas anders zo graag voor je vakantie betalen? Antwoord: omdat anders geen normaal mens voor de lol zo'n zware baan zou willen. En hier doet ook religie weer haar intrede. Dit is het moment waarop rituelen, ceremoniën, handschudden, avondmaal en doop het verstand gaan verdoven.

2de definitie van religie:

"Religie is de kunst van het verstand verdoven, lang genoeg om er aanbidding van te krijgen. Aanbidding van wat? "De vreedzame zaak."

Voor je het weet wordt je gepamperd met mierzoete akoestische gitaarsolo's en een hele zoi lachwekkende toestanden meer. Oh ja, het avondmaal ook zoiets. Lekker met z'n allen in de rij om een stuk brood in een glas wijn te dopen. Je verstand kan hier allang niet meer bij maar dat is ook precies de bedoeling. Een avondmaal in de ochtend dat alleen uit droog brood bestaat. is dat geen belediging van Jezus? En net als je lastige vragen wilt stellen, stoot je een glas om dat daar expres was neer gezet op de rand van de tafel voor types als jij. Maar het ergste van alles: voorgaande beschrijving begint erg op de definitie van een Cult te lijken. Oewahhhh!!!! Nee toch? Jawel! Wat, een CULT in de Grrristelijk Gerrrrefffformeerde Kerk? (om maar te zwijgen van de andere kerken). Jjjjj...jahhhh! Inderdaad! Waarom doet de kerk dat eigenlijk? Willen ze de echte Jezus niet zien? Een Jezus die niet vrolijk op gitaren speelt en handen schudt maar er niet uitziet:

"In onze ogen had Hij niets aantrekkelijks. Niets dat maakte dat wij Hem graag wilden aanvaarden. Wij verafschuwden en verachtten Hem, een man van zorgen, vertrouwd met het bitterste verdriet. Wij keerden Hem de rug toe en keken de andere kant op als Hij langs kwam. Hij werd veracht en dat deed ons niets." - Jesaja 53:2-3

Niemand wil in een cult. Veel mensen in een cult hebben het niet eens door maar weten zeker dat anderen wel in een cult zitten. Iedereen wijst naar elkaar: jullie zitten in een cult. Is christendom een cult??? Het breekpunt van christendom is tegenstrijdigheid. We worden met een liefdevolle God geconfronteerd en tegelijk met een eeuwige hel. Christendom garandeert je vrede maar brengt je angst. Na een cult komt de sekte.

*

verlaat de kerk

De kerk is niet alleen het tegenover gestelde van vrijbuitery maar ook wil ze de ECHTE Jezus niet zien, de Jezus die er niet uit ziet:

"In onze ogen had Hij niets aantrekkelijks. Niets dat maakte dat wij Hem graag wilden aanvaarden. Wij verafschuwden en verachtten Hem, een

man van zorgen, vertrouwd met het bitterste verdriet. Wij keerden Hem de rug toe en keken de andere kant op als Hij langs kwam. Hij werd veracht en dat deed ons niets." - Jesaja 53:2-3

Alleen maar de naam Jezus noemen garandeert niets, ook geen waarheid. Laat je niet van de wijs brengen door mensen die de hele tijd alleen maar "Jezus" zeggen. Die Jezus is vaak een Hollywood-muur met niets erachter. Veel mensen houden van een concept van Jezus, een Jezus die er wel leuk uitziet, op een akoestische gitaar speelt en hagelwitte tanden heeft. De meeste kerkmensen houden van een emotionele Jezus. Ze hebben van alles geprobeerd en vonden nergens rust. Toen vonden ze Jezus en die maakte het dat ze zich goed voelden. Hij vulde hun emotionele vacuum. Ze zijn verliefd op Jezus, op deze knappe vent met donkerbruine ogen en gekamde haren. Deze liefde voor deze Jezus is nog sterker als anderen hem niet hebben. Veel kerkmensen raken alleen al in extase van zijn naam. Traditie is hier de minnaar, niet de waarheid. Bij een warme sociale gemeenschap horen is voor hun het belangrijkste. Sociale acceptatie, wat we allemaal graag willen, is de drijfveer en ook de trofee voor elk offer dat ze voor Jezus brengen. Die kerkchristenen zijn zogenaamd in beweging maar niet echt. Ze zijn druk in de weer met christen zijn. Bij voorkeur gaan ze oude dametjes helpen want dat hoort nu eenmaal bij christen zijn. ALS ze maar niet de lelijke Jezus hoeven te zien:

"In onze ogen had Hij niets aantrekkelijks. Niets dat maakte dat wij Hem graag wilden aanvaarden. Wij verafschuwden en verachtten Hem, een man van zorgen, vertrouwd met het bitterste verdriet. Wij keerden Hem de rug toe en keken de andere kant op als Hij langs kwam. Hij werd veracht en dat deed ons niets." - Jesaja 53:2-3

Deze lelijke Jezus met een bierbuik en een kale kop, heeft de kerk allang vaarwel gezegd. Hij heeft geen zin meer om elke zondagochtend om 10 uur op te staan en naar die eeuwige psalmen te luisteren die bovendien nog vaak godslasterend zijn ook. De kerken aanbidden een andere Jezus, een Jezus van de religie. De enige manier om hem wel te vinden is: ga naar het meer of naar de heuvels, blijf ECHT in beweging. Hou op met oude dametjes helpen, dat doen de padvindsters wel.

*

Het duidelijke verschil tussen Eden en Gethsemané zijn de reacties van Adam en Jezus. Adam probeert zich aan het oordeel te onttrekken, Jezus

zegt: "Thy Will be Done." Jezus zoekt de redding van anderen ten koste van zijn eigen leven. Hoe anders reageren wij mensen op de kredietcrisis: de verleiding is groot om met alle draconische overhaast genomen maatregelen in te stemmen zolang we maar niet in de misère terechtkomen. De armen worden vervolgens het kind van de rekening.

*

De 2 zalvingen

Jezus was tijdens zijn laatste week voor de kruisiging 2 keer gezalfd.

1. Allereerst in Joh. 12:3-8, zes dagen voor Pesach, in het huis van lazarus te Bethanië. Daarna in Mat. 26:7-13 en in Marcus 14:3-9, 2 dagen voor Pesach, in het huis van Simon de Leproze, ook in Bethanië. Dus beide plaatsen en tijdstippen zijn anders.

2. In het eerste geval werd een pond zalf gebruikt, Joh. 12:3. Later werd een alabasten kruik gebruikt. (Matt. 26:7).

3. In het eerste geval waren het de voeten van Jezus die gezalfd werden. Joh. 21:3. Later was zijn hoofd de klos. Mat. 26:7.

4. De eerste keer wordt het woord zalving gebruikt. (Joh. 12:3). Later wordt de uitdrukking uitgegoten gebruikt. (Matt. 26:7. Marcus 14:3)

5. In het eerste geval was het Judas die de vraag stelde over waarom de olie niet verkocht was. Er was genoeg tijd om deze te verkopen tijdens de 6 dagen. Joh. 12:4.

In het laatste geval reageerden de discipelen gepikeerd, (Matt. 26:8) in zichzelf, (Mark 14:4). Hun woorden werden niet luid uitgesproken voor iedereen, maar schenen wel te verwijzen naar wat Judas even tevoren had opgemerkt over de verkoop van de olie.

6. In het eerste geval meent Jezus dat de olie bestemd is voor zijn begravenis en dat deze niet verkocht moet worden. Joh. 12:4. Later zegt hij dat de olie voor dat doel achter de hand moet worden gehouden. (Matt. 26:12. Marcus 14:8)

7. In het eerste geval zegt Jezus, "Laat haar alleen." Opdat ze de olie mag houden. (Joh. 12:7). In het 2de geval zegt hij dat ze de olie heeft gebruikt. (Matt. 26:10-13).

8. Eerst heet de vrouw Maria, (Joh. 21:3) later is het een onbekende vrouw.

9. In beide gevallen zijn de antecedenten, de dingen die aan de zalvingen vooraf gaan en ook de consequenties verschillend.

In plaats van verwondering over het feit dat er 2 zalvingen zijn, mag men zich erover verwonderen dat er niet meer zijn.

*

De 3 avondmalen

Er waren 3 avondmalen en niet slechts 2 toen Jezus zijn bediening afsloot.

1. In Johannes 12:1-9 staat een avondmaal. Dit was waarschijnlijk bij Lazarus thuis. Want de hele familie was aanwezig en Martha deed de bediening. En vond plaats 6 dagen voor Pesach en dus op een vrijdagavond toen Jezus net terugkwam van zijn eerste bezoek aan Jeruzalem vanuit Bethphage. Nadat hij daar die vrijdag nacht geslapen had en er de laatste sabbat had door gebracht, was dit avondmaal bereid nadat de sabbat beëindigd was om 18.00 uur. Dit was het avondmaal waarbij Maria de Here zalfde.

2. Het 2de avondmaal dat in Mat. 26:6-13 staat, vond plaats 2 dagen voor Pesach in het huis van Simon de Leprose dat ook in Bethanië stond. Zie Marcus 14:1-9. Tijdens dit avondmaal was er ook een zalving door een onbekende vrouw.

3. Het avondmaal in Joh. 13:1-20 is hetzelfde als dat in Mat. 26:20, Marcus 14:17 en Lucas 22:14. Het was het laatste avondmaal. Het uur was gekomen en toen het avondmaal was begonnen of nog gaande was, (Joh. 13:2) waste Jezus eerst de voeten van de discipelen. Waarna de gebeurtenissen zich voltrokken die in alle 4 evangeliën staan. Het evangelie van Johannes voegt nog wat details toe maar leidt tot dezelfde consequentie. De vertaling van genomenou in Johannes 13:2, met beëindigd in plaats van met plaatsvinden of beginnen heeft tot veel verwarring geleid.

*

De 2 toegangen tot Jeruzalem

Elk van de 4 evangeliën spreekt van Jezus die Jeruzalem binnenkomt. Maar zijn deze beschrijvingen allen identiek? Als we ze in chronologische volgorde zetten en de omstandigheden erbij betrekken, dan zullen de verschillen verdwijnen. En de gelijke maar uiteenlopende uitdrukkingen zijn nodig om de verschillende gebeurtenissen te beschrijven. Eén binnenkomst (Matt. 21:1-9) vindt plaats voor de volgende in Marcus 11:1-10, Lucas 19:30-34 en Joh. 12:12-15.

1. In Mattheus is Jezus al aangekomen in Bethfage. In Lucas was hij dichtbij Jeruzalem gekomen en in Marcus naderden ze Jeruzalem.

2. In Mattheus lag het dorp net een stuk van de weg af. In Lucas en Marcus was de weg beneden hen en aan de overzijde.

3. In de eerste werden 2 dieren vooruit gestuurd en gebruikt; in de laatste maar 1 dier.

4. In de eerste is de profetie van Zecharia 9:9 waarin van 2 dieren wordt gesproken, vervuld. In de laatste, is de profetie nog niet vervuld en worden slechts enkele feiten genoemd die overeenstemmen met de profetie voor zover dit nodig is. Joh. 12:15.

5. De eerste was onverwacht, omdat de hele stad roept, Wie is dit? (Matt. 21:10, 11). Als er 1 binnenkomst was, zijn de 2 beschrijvingen onverklaarbaar omdat de laatste binnenkomst de wegbereiding was voor veel mensen in de stad die hoorden dat Hij kwam en erop uit trokken om Hem te zien. Joh. 12:12-13. De laatste beschrijving gaat om de formele binnenkomst van de Here die de Triomf binnenkomst heet en die plaatsvond op Palm zondag. De betekenis van de 2 dieren en het ene dier is deze:

De 2 dieren hadden een speciale verwijzing naar het hele werk van zijn missie. Jezus zat op de dieren, - meervoud - terwijl hij zijn kleren over de rug van het andere dier had gelegd. Hij kwam om de tempel schoon te vegen en om zichzelf te presenteren als koning en als koninkrijk. Toen hij op het ene dier kwam, kwam hij om te oordelen, om de verdoemenis aan te kondigen van de stad en van de natie. Als Hij opnieuw verschijnt, is het aan een volk dat volgens de profetie van Zecharia 12:1 gezegend is Hij die komt in de naam van de Here. (Matt. 23:39).

*

3 dagen en 3 nachten van Mat. 12:40

Het feit dat 3 dagen in het Hebreeuwse gedachtengoed wordt gebruikt voor ieder deel van 3 dagen en 3 nachten, wordt niet betwist. Dit was de algemene wijze van rekenen, net zoals wanneer het om jaren ging. Als het om 3 jaar ging, dan ging het inclusief om elk deel van die jaren zoals we ook zien bij de vaststelling van de regeerperiode van de koningen van Juda. Maar als er 3 dagen EN 3 nachten staat, dan gaat het verder dan idioom. Het wordt dan een feit of letterlijke verklaring. Als de Hebreeuwse dag begon met de zonsondergang dan was de dag gerekend van de ene zonsondergang tot de volgende. De 12 uur in een dag zoals Johannes 11:9 zegt, zijn gerekend vanaf de zonsopgang. En de 12 uren van de nacht vanaf zonsondergang. De uitdrukking nacht en dag in 2 Kor. 11:25 slaat op een complete dag. Als Esther zegt (Est. 4:16) vast voor mij en drink en eet 3 dagen niet, definiëert ze haar bedoeling als 3 volledige dagen omdat ze er nadrukkelijk dag en nacht aan toevoegt. Niet voor niets is ze jodin. Ze schrijft dat het vasten eindigde op de 3de dag (5:1), dan moet deze 3de dag ook de 3de nacht insluiten. In 1 Sam. 30:12 staat dat de jongeman geen brood had gegeten of water had gedronken voor 3 dagen en 3 nachten. Als hij moet uitleggen waarom, zegt hij dat hij zich 3 dagen ziek voelde. Hij bedoelde hiermee 3 complete dagen. Hij was egyptenaar en rekende de dagen vanaf zonsopgang. Zijn 3 dagen van helse worsteling met zijn ziekte verwijzen naar het begin van zijn ziekte en sluiten de hele periode in, wat ook verklaart waarom hij de hele tijd geen eten en drinken had gehad. Als er staat dat Jonah 3 dagen en 3 nachten in de buik van het zeemonster was, dan betekent dit precies wat er staat. Namelijk hetzelfde als in Mat. 12:40; 16:4. In de uitdrukking, het hart van de aarde, is de betekenis dezelfde als het hart van de zee, namelijk het midden. Zie Ps. 46:2. Jer. 51:1. Ezek. 27:4, 25, 26, 27; 28:2. Het wordt gebruikt voor schepen die in het hart van de zee varen. Zie Ezek. 27:25, 26; 28:8; ook voor mensen die in het hart van de zee wonen, op eilanden (Ezek. 28:2). Jona gebruikt het Hebreeuwse woord beten (baarmoeder) op dezelfde manier.

*

Wat is er gaande?

De geschiedenis herhaalt zichzelf, lijkt het wel. Er is niets nieuws onder de zon, zoals Prediker zegt. Zij die niets van de geschiedenis hebben geleerd, zijn gedwongen haar te herhalen. De joden probeerden christus in de wet te vatten, de Grieken in de filosofie, de Romeinen in hun

keizerrijk, de Europeanen in hun cultuur en Amerika in het grootkapitaal. Het christendom is een geschiedenis van How the West was Won. Is hier sprake van een cirkel? Dat het christendom weer terugkeert naar een zeker punt? Misschien is het inderdaad zo dat we anno 2007 terug zijn gekeerd naar het punt waarop de Joodse wettelijke vorm van het christendom overging in een meer schaamteloze vorm toen het Griekse sofisme in opkomst was. Een Griekse filosofische Jezus klinkt voor veel mensen een stuk aantrekkelijker, in geval een stuk minder confronterend dan een persoonlijke god die je hele denken en wereldbeeld steeds maar weer in de war schopt. Veel mensen die het tegenwoordig over openbaringen dit en openbaringen dat hebben, kletsen vooral Griekse onzin met een Jezussausje. Bijbelse, filosofische, psychologische en wetenschappelijke feiten worden tot een hutspot bereid tot er een leuk idee uit voorkomt.

Is er ook maar iemand beter geworden van dat Esoterische New Age geklets? Ik betwijfel het. Er is geen glorie zonder het kruis van Golgota. Zoals E. Stanley Jones zei: het historische kruis van Jezus, verlicht het kruis in het hart van God. Al het andere geklets verleent slechts lipservice aan het kruis, op zo'n manier, dat het kruis juist wordt vermeden! Jawel, esoterie gaat niet alleen een heel andere richting op dan het evangelie. Maar het lijkt wel of esoterie juist alle moeite doet om het kruis van Golgota te vermijden, er zo dicht mogelijk langs heen te scheren en er op een korte afstand omheen te blijven dansen. Dat is de essentie van al dat esoterische en new age geklets van Hans Stolp tot Eckhart Tolle. Het laatste geklets wordt gebracht als zijnde "het grote geheim." Welk groot geheim? Een groot geheim dat waarschijnlijk al zo oud is als de weg naar Jeruzalem, namelijk het geheim om alles naar je toe te trekken wat je ook maar wenst door geestelijke discipline op te brengen. Geen groter contrast is er mogelijk tussen dit geklets en het moment toen Jezus zijn Vader in de Hemel vroeg: "als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbij gaan, maar niettemin, niet mijn maar uw wil geschiedde." Dat is heel andere taal, vooral andere taal die we niet graag horen. Johannes is heel duidelijk over dit soort geklets van valse leraren: "zij die in christus zijn, weten heel goed wat waarheid is en wat van de anti christ komt." - 1 Joh. 5:20,21

Jezus IS de waarheid en aan de gelovigen wordt gegeven om Hem die de waarheid is, te kennen. Let op de relatie tussen vers 20 en 21:

1 Joh. 5:20 - "we weten ook dat de zoon van god gekomen is en ons inzicht heeft gegeven om de waarachtige te kennen. En wij zijn in de waarachtige omdat we in zijn zoon jesus christus zijn. Hij is de ware god, hij is het eeuwige leven."

1 Joh. 5:21 - "Kinderen, wees op uw hoede voor de afgoden."

In het eerste stuk brengt Johannes de gelovigen terug naar de centrale plaats in de schepping die Jezus zelf is om het scherpe contrast te tonen tussen Gnostiek die zijn opmars onder de gelovigen was begonnen en de boodschap van Jezus. Dat wat het evangelie binnen was geslopen in de vorm van een kluwen van gnostiek en Jezus, begon de gelovigen te verleiden tot afgoderij. Wij mensen hebben nu eenmaal talent om Jezus in een formule in te willen passen om aan zijn grilligheid te ontkomen. Jezus doet namelijk vaak dingen die wij niet gepland hadden. Hij verschijnt opeens als we het juist helemaal niet verwacht hadden. En verdwijnt alweer als we eindelijk beginnen door te krijgen dat Hij het was die ons pad kruiste. Dus proberen we hem steeds aan de ketting te leggen om een soort persoonlijke superheld van hem te maken. Maar luister eens, gaf Jezus voordat hij ten hemel opsteeg aan Petrus nog wat nuttige esoterische adviezen over hoe Petrus alles wat zijn hartje begeerde naar zich toe kon trekken? Integendeel: Hij vertelde Petrus dat Hij hem ergens naartoe zou brengen waar Petrus liever niet naartoe zou willen gaan: Joh. 21:18.

Zo zie je, we zijn allen geobsedeerd van glorie en succes en geloven gemakkelijk dat we zelf van alles kunnen doen buiten het kruis om, om de troon te bereiken. Maar helaas pindakaas, zo werkt het niet.

*

De wederkerigheid

Uit: Klaas Goverts, "de Identiteit van God"

isbn 978 90 76 19 31 37

"Dit sprak Jezus en Hij hief Zijn ogen ten hemel en zei: Vader, het uur is gekomen, verheerlijk uw zoon, opdat uw zoon U verheerlijkt"

- Johannes 17:1

Aan de identiteit van God zitten verschillende aspecten, zoals wederkerigheid. En wel de wederkerigheid tussen god en mens. In het

gebed vind je dit ook terug. Het Onze Vader is een modelgebed. Jezus zegt tegen Zijn Vader: "het is tijd!"

Dat is pas raar want de rollen worden omgedraaid. De zoon maant de vader om op te schieten. De zoon kent dan blijkbaar de gedachten en de tijden van de Vader! Zo kan Jezus tot God zeggen: Vader, het uur is gekomen, verheerlijk uw zoon, opdat uw zoon u verheerlijkt. Hier zie je de wederkerigheid: God verheerlijkt de mens opdat die mens God verheerlijkt. Die wederkerigheid is een uniek aspect van de bijbel dat je in andere godsdiensten niet vindt. God zegt: ik ga jou verheerlijken, en jij gaat mij verheerlijken. Jezus spreekt niet alleen tegen zijn vader, hij wil ook dat zijn discipelen het horen. En dat die zijn manier van denken zouden overnemen. Jezus gaat niet even apart zitten voor een onderonsje met zijn Vader. Hij betreft zijn discipelen juist bij zijn gebed om hen het grondprincipe van de wederkerigheid bij te brengen. Waarom is die wederkerigheid er? Omdat God het zo gewild heeft. Dit zegt ons iets over het wezen van God. Omdat God zo is. God isoleert zich niet. De wederkerigheid is een principe van zijn karakter. Gezegend is God die ons gezegend heeft. De eindtijd betekent niet alleen dat de mens thuiskomt maar ook dat God thuiskomt. De vader van de verloren zoon stond buiten op de uitkijk. Als de verloren zoon terugkomt, gaan ze samen naar binnen.

*

Wonderen bij het vertrek van de Shekinah

In de lente van 66 na Christus in de aanloop naar de oorlog, voltrokken zich een paar ongelofelijke wonderen die volgens Josephus te maken hadden met het vertrek van de Shekinah van de tempel naar de Olijfberg. Flavius Josephus zegt:

“Wat ik nu schrijf lijkt op een losgeslagen fantasie maar dan wel een hele vreemde. Ware het niet dat het gebeurde door diverse getuigen is waargenomen en ware het niet dat er verdere gebeurtenissen op volgden...”

“Ten eerste was er opvallende ster boven de stad die de verschijning had van een zwaard. En er was een komeet die een heel jaar zichtbaar bleef.”

“Een week voor Pasen in het jaar 66 scheen er om 3 uur 's ochtends, 30 minuten lang een groot licht over het altaar. Daarna verdween het.”

“Gedurende Pasen gingen de enorme deuren van de oostelijke poorten van Nicanor uit zichzelf open.”

“Tijdens Pinksteren, voor zonsondergang werden en aan de hemel tussen de wolken triomfwagens en troepen soldaten gezien, compleet met uitrusting en later ook rond de steden. Toen de priesters die nacht op pinksteren de tempel binnen gingen, voelden ze een heftig schudden van de tempel en hoorden ze veel lawaai. Daarna hoorden ze een grote menigte luidkeels roepen “laten we weggaan van hier.”

Zowel Josephus als rabbi Jonathan waren hier getuige van.

*

De Wet leidt juist tot misdaad!

(N.B., wet kan hier natuurlijk ook worden ingevuld met Shariah)

Door de Wet wordt de mens tot kwaad geprikkeld. Met het verbod ontbrandt de begeerte, Rom. 7, 8. De zonde ontwaakt uit de dood en de bewegingen van de zonde veroorzaken opnieuw zonden. Zo is de Wet de kracht van de zonde die het kwaad van binnen naar buiten drijft. 1 Cor. 15 26. En de zonde is als een gloeiend ijzer dat pas begint te sissen als er water overheen komt. Zo zorgt de wet voor vermeerdering van de zonde. Maar hierin komt de zonde de wet juist te hulp. Want nu heeft de wet ook meer gelegenheid om haar dienst als ontdekker van de zonde te verwezenlijken. Hoe meer dus de zonde tegen de wet zondigt, hoe meer zij ongewild VOOR de wet zondigt, tegen zichzelf. En zo wordt door de Wet elke uitbarsting van het kwaad in dienst gesteld van het goede en moet satan tegen zichzelf werken. Maar dat heeft de zonde niet gewild. Zij heeft de goddelijke wet als aanleiding en houvast willen misbruiken om de mens in ellende te storten. Niet alleen de menselijke zwakheid, maar juist het gebod dat mij ten leven gegeven was, dat zelfde is mijn dood geworden. Want de zonde, veroorzaakt door het gebod heeft mij verleid en gedood. Juist de levensgave van God had de zonde in een moordwapen willen veranderen. Met het heilige had zij de mens willen vermoorden. Juist het heilige moest de zonde dienen en Gods openbaring een werktuig van satan worden. Maar nu wordt het wezen van de zonde ontmaskerd: zij is opstand tegen God. God heeft dit toegelaten opdat de zonde openbaar zou worden. Maar de Wet is bovendien ingevoerd opdat de misdaad vermeerderd zou worden! Rom. 5:20. Terwijl dus het kwaad probeerde het goede voor zich dienstbaar te maken, heeft omgekeerd

het goede het kwaad aan zich ondergeschikt gemaakt. Erich Sauer - Het Morgenrood der Wereldredding

*

Wetenschappers over de Bijbel en Jezus

door Josh McDowell

Veel mensen geloven alleen in wetenschappelijke feiten, wat ze daar ook mee mogen bedoelen. Want de wetenschap is gebaseerd op aannames en gaat ook uit van een geloof: het vooruitgangsgeloof. De wetenschap domineert nog niet zo lang ons denken. Een paar eeuwen geleden was dat de filosofie die de Bijbel van het toneel dacht te kunnen duwen. Helaas, filosofie heeft plaatsgemaakt voor wetenschap terwijl de bijbel er ook nog steeds is. De kerken stromen leeg ja, maar de gelovigen zijn er nog steeds. Hieronder komen een paar vooraanstaande wetenschappers aan het woord over de Bijbel en de opstanding van Jezus. En het zijn niet de eerste de beste wetenschappers. Dr. Simon Greenleaf heft de Universiteit van Harvard beroemd gemaakt. Hij werd christen door de opstanding van Christus en het idee van Christus als het eeuwige Woord te ontcrachten. Uiteindelijk, na veel pogingen, kwam hij tot de conclusie dat de opstanding van Jezus 1 van de best bewezen gebeurtenissen van de geschiedenis kan worden beschouwd, volgens de wetten van legaal, wettelijk bewijs zoals deze gehanteerd worden in een Hooggerechtshof.

C.S. Lewis het literaire wonder van onze tijd, was de professor van Middeleeuwse en Renaissance literatuur aan Oxford. Hij was een genie op zijn terrein. He ging in Christus geloven als zijn Redder en Heer toen hij probeerde de betrouwbaarheid van het Nieuwe Testament in twijfel te trekken. Dat lukte hem niet. Hij zei: ik was 1 van de koppigste ongelovigen maar werd naar Christus gebracht door mijn verstand. Lord Calcedote, de hoogste chef van Justitie in Engeland, een man die de hoogste diensten onder zich had die men maar kon hebben in engeland, zei: ik heb vaak geprobeerd het bewijs voor het christendom te weerleggen maar moet toegeven dat er geen twijfel mogelijk is over de leer van het christendom. Thomas Arnold was 14 jaar hoofd van een universiteit. Hij is historicus en auteur van de beroemde drieluik, de Geschiedenis van Rome. Hij zei: ik ken geen enkele andere gebeurtenis in de geschiedenis van de mensheid die door beter en meer bewijs wordt ondersteund dan de opstanding van Jezus Christus. Dr. Werner von Braun, de Duitse wetenschapper - de man die naar Amerika emigreerde

- was 1 van de scheppers van het Apolloproject. Hij zei dat hij pas echt wetenschapper was geworden tot hij Jezus als zijn persoonlijke redder leerde kennen.

Dan de historische nauwkeurigheid van de bijbel. Het Nieuwe Testament is uitzonderlijk in zijn betrouwbaarheid en geloofwaardigheid en vooral door zijn overleving door de geschiedenis heen. Het laat alle andere geschriften achter zich voor wat betreft auteurschap. Een manuscript is een handgeschreven kopie tegenover een geprinte kopie zoals wij die kennen. Jawel, er zijn meer dan 24.000 manuscripten. Niet eens bijbelversies maar manuscriptkopieën. Op nummer 2 staat de Ilias van Homerus met 643 manuscriptkopieën. Zie het verschil. Dan, Sir Frederick Kenyon was 2de buiten verder niemand in de kunst en training om gezaghebbende verklaringen af te geven over literaire manuscripten in de geschiedenis. De voormalige curator en directeur van het Britse Museum zei: de laatste grond voor iedere twijfel dat manuscripten en Bijbel pas veel later zijn geschreven, is voorgoed verdwenen. Zowel de authenticiteit en algemene integriteit van de boeken van het Nieuwe Testament worden nu als een uitgemaakte zaak beschouwd. Veel mensen die niets van literatuur of geschiedenis weten, denken dat ze een punt hebben met het feit dat de schrijvers van de 4 evangeliën nergens hun naam onder zetten. Sorry, maar de manuscripten waren zo geaccepteerd als gezaghebbend waarbij iedereen wist wie ze hadden geschreven dat men het niet nodig vond er namen onder te zetten. Bovendien zou een handtekening of zoiets de focus verschoven hebben van Jezus naar de auteurs. De werken van Mattheus, Markus, Johannes en Lukas hielden stand gedurende het apostolische tijdperk. En ook later, gedurende 1ste eeuw waarbij hun nauwkeurigheid, authenticiteit en betrouwbaarheid nog eens bevestigd werden. Sommigen zeggen dat de documenten van de 4 gebaseerd zijn op geruchten omdat de schrijvers geen ooggetuigen waren geweest van de gebeurtenissen rond de kruisiging van Jezus, laat staan van de opstanding. Dan wordt vaak verwezen naar Markus 14:50 waarin Jezus' volgelingen hem in de steek lieten en op de vlucht sloegen. Maar wat staat er verder? "En Petrus volgde Hem." Zo zie je, ze verlieten hem in een groep maar kwamen individueel terug, zelfs onmiddellijk.

Vers 4 zegt: en Petrus volgde Hem van afstand. Hij ging direct de binnenplaats op van de Hogepriester. Stel je voor, met al die officieren in de buurt! Markus 14: Petrus was beneden op de binnenplaats. Wat deed hij daar? Jawel, hij schreef alles op wat hij zag. Petrus was daar direct aanwezig. Johannes 18: 15: Simon Petrus volgde Jezus en nog een andere

discipel. De Hogepriester kende die andere discipel die met Jezus de binnenplaats van de Hogepriester binnen ging. Johannes 19:26: toen Jezus zijn moeder zag en de discipel die hij zo liefhad bij haar zag, zei Hij tegen Zijn moeder: “moeder dat is uw zoon.” Zij waren ooggetuigen, want zij waren daar ter plekke. Om toegelaten te worden in een rechtszaal had je in die tijd een soort regel, net als nu. Dr. John Warwick Montgomery is rechtsgeleerde en hoofd van de Simon Greenleaf School van Rechten en spreker aan de Internationale School van Theologie en Rechten in Straatsburg, Frankrijk. Dr. John Warwick Montgomery is rechtsgeleerde en hoofd van de Simon Greenleaf School van Rechten en spreker aan de Internationale School van Theologie en Rechten in Straatsburg. Volgens hem zijn de ooggetuigenverslagen betrouwbaar, genoeg om er een rechtszaak mee te halen. Maar het belangrijkste ooggetuigenverslag staat niet in de evangeliën maar in 1 Corintiërs 15 dat geschreven is in 55/56 na Christus. Nog niemand heeft dat laatst kunnen ontkrachten. Paulus zegt 20 jaar eerder dat er 500 ooggetuigen waren van de opstanding. Als je dat voor de rechtbank brengt en iedere getuige 6 minuten spreektijd geeft dan kom je op 3000 minuten van ooggetuigenverslagen ofwel 50 uur.

*

Wees tevreden met wie je bent, Fil. 4:11

Hoe doe je dat?

1. Stop jezelf steeds met anderen te vergelijken.
2. Stop je omstandigheden steeds met die van anderen te vergelijken.

Jouw leven is jouw leven. God beproeft jou op een manier waarop Hij anderen niet beproeft. En andersom. Hebreeën 12 leert ons dat God degene die hij lief heeft disciplineert. Discipline is in deze aion een teken van Gods gunst. Houdt hij niet van anderen dan die hij niet disciplineert? Jazeker, maar het is hun tijd nog niet. Het is juist Gods discipline die ons dichterbij God brengt. Tegelijk zijn we geen fatalisten. Natuurlijk proberen we onze omstandigheden te verbeteren. Maar tegelijk blijven we tevreden met wat we hebben en met wie we zijn.

Boze aion

Levend in deze boze aion is tevreden zijn niet gemakkelijk en misschien zelfs niet natuurlijk. Paulus had er nogal moeite mee toen hij zei dat hij

tevredenheid moest leren; Fil. 4:11. Of hij nu door een moeras waadde of op een terras zat, zijn mentale conditie was er één van tevredenheid en dankbaarheid aan God. Hoe krijgt een normaal mens dat voor elkaar zonder drugs? Om deze staat van innerlijke tevredenheid te bereiken zijn een paar overtuigingen nodig.

- Allereerst dat God alles in ons bewerkt volgens Zijn wil. Efe. 1:11
- En Hij bewerkt alles ten goede van ons, Rom. 8:28
- Niets kan ons van de liefde van God scheiden, Rom. 8:38-39

Ook als ons iets onaangenaams overkomt, kunnen we er zeker van zijn dat God dit gebruikt ten goede voor ons. Tevredenheid tijdens lijden komt voort uit de zekerheid dat degene die dit lijden veroorzaakt van je houdt. Na alle discipline zijn we na afloop beter af dan ervoor. Op het moment zelf of zelfs tijdens ons hele leven zien we het nut van dit lijden niet. Maar god verzekert ons dat ons lijden ooit vruchten zal voortbrengen, Hebr. 12:11. Er is geen betere weg tijdens onaangename dingen die op ons pad komen dan met zekerheid te weten, God doet dit, en ooit komt het goed. Zo was er een vrouw wier moeder een hartoperatie onderging. Haar broers waren overstuur maar zij niet. Ze zei: hoe de afloop ook zou zijn, ik wist dat God van haar hield; Hij had trouwens haar hart gemaakt. Als het slecht met haar moeder af zou lopen, zou ze haar ooit weer terugzien in het hemelse Jeruzalem. Gelukkig overleefde ze de operatie.

Een groot kapitaal

Tevredenheid is een groot kapitaal in deze wereld. Met niets zijn we begonnen en niets zullen we achterlaten. 1 Tim. 6:7. De wereld beoordeelt ons anders; als we veel geld hebben, zijn we winnaars, zoniet dan zijn we verliezers. Om in het gareel van de wereld te komen werken we daarom dag en nacht voor geld. Maar we zouden juist moeten werken voor tevredenheid. Paulus beschouwt tevredenheid als iets beters dan geld. Geld is kapitaal en tevredenheid is groot kapitaal. God beoordeelt ons naar onze tevredenheid. Het zou goed zijn als er naast een beursindex ook een tevredenheidsindex kwam.

2 Kor. 9:8

Tevredenheid is geen einddoel. 2 Kor. 9:8 leert ons dat tevredenheid bij anderen ook tevredenheid teweeg brengt. In 1 Tim. 6:8 staat dat we

tevreden moeten zijn met voedsel en kleren. Al het andere brengt strijd en jaloezie teweeg.

*

Waar woont satan?

Satan woont in de Turkse stad Pergamum. Dat staat in openbaring 2:12-13.

Hij woont daar niet alleen maar heeft daar ook een troon. Hoewel hij in Pergamum woont, is hij reislustig. In Openbaring 12 wordt hij pas uit de hemel gegooid. Tot die tijd heeft hij toegang tot de hemel en zelfs tot de troon van God de vader. Zie Job 1:6-12 en 2:1-7. In de tijd van Jezus deed satan diverse pogingen op hem te misleiden wat er uiteindelijk toe leidde dat hij bezit nam van Judas. (Lukas 22:3). Binnenkort zal satan in de abyss worden gegooid en 1000 jaar worden vastgeketend.

*

Wat is de vuurpoel in Openbaring 20:15?

De vuurpoel in Openbaring 20:15 is de Dode Zee. In de eerste eeuw na christus wist iedereen dat dit het meer vlakbij Canaan was dat periodiek vuur in het centrum had. Het meer is op het moment in zijn stille fase, vergelijkbaar met een vulkaan die een hele tijd geen vuur spuwt. Maar volgens de bijbel zal de Dode Zee, althans het centrum ervan nog voor de 2de komst van Jezus opnieuw vuur spuwen, met als brandstof sulfur. Het stomme is dat de Dode Zee in vroegere tijden in de volksmond bekend was als de vuurpoel. Iedereen wist dat, zelfs tot in de 1ste eeuw na christus. Net zoals we nu weten dat het IJsselmeer vroeger de Zuiderzee heette en ook echt zee was. Tegenwoordig is de vuurpoel uit het boek openbaring een toeristisch oord. Jawel, mensen duiken er vrijwillig in. Zo erg kan het dus niet zijn. Maar pas op: de geschiedenis geeft al aan dat de vuurpoel alias de Dode Zee een plaats was waar zondaren en misdadigers werden berecht. Ze werden er met kop en kont in gegooid en het meer spuwde alles bij elkaar. Dat gaat in de toekomst weer gebeuren als we het boek Openbaring mogen geloven (Ope. 19:20). Ja, zelfs de dood en het dodenrijk gaan straks in de Dode Zee die alvast die passende naam heeft. De oude theologen uit de eerste eeuwen na christus wisten heel goed dat de huidige Dode Zee een plek des oordeels was waar zondaars in werden gegooid. (Lightfoot, Works on Hebrew and Talmud, vol.1, pp.15, 16). De Dode Zee is al heel lang een toeristische

attractie. Vroeger trokken mensen er naartoe om het vuurspuwen te zien dat uit het midden van het meer scheen te komen. Daar zijn zelfs beschrijvingen van. In onze huidige tijd was er een wetenschapper die een alsemtint waarnam, (Ope. 8:11) die af en toe over het meer hing. Tezijnertijd zullen het beest en de valse profeet er ook in worden geschopt. daar zullen ze het flink warm krijgen. Openbaring 14:10, 11 verwijst naar Jesaja 34:4. Maar... ga je dan niet gewoon dood in die vuurpoel? Nee! De vuurpoel alias de Dode Zee is de 2de dood. Om die reden worden de 1ste dood die wij kennen en de Hades erin gegooid. Hades en dood zijn niets anders dan namen voor de engelenmachten die beide domeinen beheersen. De vuurpoel is dus niet hetzelfde als het ons bekende graf (Hades) omdat de engelenkracht "Hades" erin wordt gegooid (Ope. 20:14). De vuurpoel is ook niet hetzelfde als het Gehenna, soms ook Tophet genoemd. Het Gehenna is de Hinnomvallei die dus zeker geen meer is maar gewoon een vallei en tegenwoordig ook al een onschuldige picknickplaats. Maar ook dat zal veranderen als Jezus terugkomt. Het gehenna (Hinnomvallei) was in de tijd van de romeinen een crematorium waar lijken van misdadigers werden verbrand. Die functie zal de vallei straks weer krijgen.

In het boek van Judas, de halfbroer van Jezus staat ook een verwijzing. Hij schrijft dat er in zijn tijd al een voorbeeld was van wat er straks komen gaat als God zijn oordeel velt. Dat voorbeeld was geografisch gezien de locatie waar sodom en gomorrah lagen. Judas noemt de ruines van beide steden in het gebied alsook het vuur dat regelmatig vanuit het centrum omhoog spuwt. Strabo noemt het gebied een land van vuren. Sommige vuren werden nog eens opgestookt door het sippelen van petroleum. Ruim 100 jaar voor Strabo is er een jood die de vuurpoel beschrijft: het vuur dat sodom en gomorrah heeft vernietigd, woedt nog steeds voort: wijsheid van salomo 10:7. Ene Diodorus Sicilus die ook in de 1ste eeuw voor christus leefde, zei: het vuur dat ondergronds doorwoedt en de stank ervan is een plaag voor de inwoners rond het meer. Die worden niet oud. (Boek 2:48). Philo die leefde toen jesus jong was, zegt dat het vuur in het meer bijzonder moeilijk is te blussen. Het meer rookt nog steeds en de mensen halen hier nog steeds zwavel vandaan. Strabo zegt dat het meer gevormd werd door aardbevingen en Flavius Josephus schrijft dat asfalt en zwavel uit het meer alles dof maken, zelfs goud en zilver.

Het vuurspuwen uit het centrum van het meer was niet iets dat continu voortduurde. Eerder periodiek. Ene Henry Maunrell die naar Palestina

reisde in 1697 meldt dat veel kaartmakers van voor de 17de eeuw op de kaarten rook tonen boven het meer (Journey, p. 454). Zelf zag hij niets. De reiziger Volney zag in 1787 wel degelijk rook uit de Dode Zee opstijgen (Travels, vol. 1, pp281, 282). Hij noemt de Dode Zee zelfs de zee van het asfalt. Tot in de 18de eeuw is er vuurspuwen waargenomen in de Dode Zee. Het eerste wetenschappelijke onderzoek naar de Dode Zee door ene Lynch in 1848 leert dat er een penetrante geur hing van waterstofsulfide en een zwavelachtige geur in de nacht (Journal of R. Soc. vol. XVIII, p. 127. Genesis 14:3 stelt dat de vallei waarin sodom lag nu onder de Zoute zee ligt. Dit is natuurlijk de Dode Zee. Sodom en Gomorra lagen in het Noordelijke deel van de Dode Zee. De verwoesting van Sodom en Gomorra door het vuur van de Dode Zee in Genesis was dus een voorproef van wat ons straks te wachten staat als Jezus terugkomt en wanneer misdadigers in de Dode Zee worden gegooid.

Het getal 10

Noach was de 10de generatie na Adam. Hij overleefde het eerste oordeel van de Zondvloed. Abraham was de 10de generatie na Noach. Hij overleefde de verwoesting van sodom en gomorra. Gods eerste oordeel kwam met water. Zijn 2de oordeel kwam met vuur over sodom en gomorra. Deze vuurstorm was een prelude van wat er komen gaat. En daarom benadrukte Judas deze verwoesting ook zo. Ook het verhaal van de rijke man en Lazarus speelt zich af in het noordelijke deel van de Dode Zee. Het verhaal is overigens een vergelijking en moet niet letterlijk worden opgevat.

*

Vrije wil

Ik geloof niet dat mensen een vrije wil hebben, zelfs maar in de kleinste zaken van het leven. We zijn ons bewust van het maken van keuzes, de hele tijd door, wat kopen we en wat kopen we niet, laten we de kat uit? Gaan we bij de burens op bezoek of naar de bioscoop? Wat bestellen we in het wegrestaurant? Koffie of thee? Biefstuk of vis? Of moeten we constateren dat ook dit soort futiele keuzes juist heel erg grillige keuzes zijn waar we zelf eigenlijk niets van begrijpen als je er achteraf goed over na gaat denken? De slavernij van de wil, met daaruit voortvloeiend de meest grillige keuzes die je dagelijks maakt, komt voort uit de vrije wil van God die de hele schepping heeft onderworpen aan zinloosheid. Waarbij opgemerkt moet worden dat zinloosheid zelf een vorm van

gebondenheid c.q. slavernij is. Onderworpen aan zinloosheid betekent hier ook ongehoorzaamheid aan God. Dus al onze keuzen dragen iets van die wetmatigheid in zich, steeds een tikje zinloosheid en slavernij, of we nu koffie bestellen onderweg in de McDonalds of de hond uitlaten. De bevrijding van deze slavernij aan zinloosheid kan alleen door de genade van christus en is een eonisch proces. Eonisch in de zin van dat het verschillende tijdperken duurt. Deze bevrijding is al gerealiseerd in christus en gedemonstreerd in ons, de gelovigen, door christus in ons. Wat waar en echt is van ons in christus wordt empirisch door christus in ons. En dit is tegelijk de enige vrijheid waar de hele bijbel over spreekt. Nergens in de Bijbel staat dat er überhaupt zoiets bestaat als een eigen vrije wil die een zelfstandige capaciteit zou zijn in ons lijf. Nee, alles wat op vrije wil lijkt, is eerder iets dat god voor ons doet namelijk: de waarheid zal je vrijmaken. Diegene die door christus wordt bevrijd, is echt vrij. Vrij om wat te doen? Om Gods wil te doen. Ook Jezus gaf zichzelf over aan zijn Vader toen hij zich liet kruisigen.

Jezus was er duidelijk over dat zijn kruisiging niet een kwestie was van mensen die hem van het leven beroofden maar van een vrijwillige overgave van zijn kant. Als we in deze vrijheid van Christus zitten, handelen we in overeenstemming met zijn wil en vooral in overeenstemming met onze ware natuur in hem. Als we daarentegen in slavernij aan de zinloosheid zitten, maken we keuzes vanuit deze slavernij die ons feitelijk alleen nog meer slaaf maken. Dus hoe zit het met al die kleine keuzes die we dagelijks maken: de was ophangen op zolder of in de tuin? De hond uitlaten of eerst nog een boterham eten? Het gras maaien of dit uitstellen tot morgen? Zijn dit dan keuzes die uit je diepste intellect voortkomen? Ik dacht het niet. De meeste mensen hebben weinig benul van alle krachten die dagelijks op ons inwerken voordat we 's middags om 5 uur een kop koffie nemen. We maken geen keuzes door één of andere bevoegdheid of vermogen ergens in onszelf waar één of andere autonome ruimte zit die doet wat hij wil. Nee, God heeft ons een zekere mate van autonomie gegeven, deelt altijd een vrijheid scheppende genade uit of onthoudt ons deze genade nog een tijd om ons nog wat langer in de slavernij van de zinloosheid te laten rondspartelen.

De verschillende ongrijpbare krachten die dagelijks op ons inwerken voordat we een kop koffie nemen zijn een complexe mix van genetische erfenis, opvoeding, of juist het gebrek daaraan, chemische en hormonale balans of imbalance, religieuze, familiale en culturele ballast, maar allen

terug traceerbaar naar de helpdesk van God. Vraag jezelf eens af hoeveel controle een crack-baby over zichzelf heeft, of in hoeverre iemand seksueel gezond kan zijn als hij/zij zelf vroeger misbruikt is? Bijvoorbeeld, de ene persoon is zachtmoedig en schiet niet snel uit zijn slof als de melk overkookt, de hond in de kamer piest, de TV het opeens begeeft en het vloerkleed in opstand komt. Terwijl de ander een sterk temperament heeft geërfd van zijn moeder en al hoog van de toren blaast als het raam open vliegt. Slechts dankzij Gods genade kan persoon 2 zich naarmate hij ouder wordt ook inhouden als de boel in de soep loopt en aardig blijven. De ene persoon heeft meer weerstand dan de ander, laat staan dat hij/zij een vrije wil heeft om zich in te houden als er iets ergs gebeurt.

Neem ook Paulus die als een wild beest tekeer ging tegen alles wat destijds christelijk was. En ook op de weg naar Damascus gaf Jezus Saulus geen enkele keuze. Mensen produceren geen vrije wil maar slavernij zolang ze aan zinloosheid zijn onderworpen. Sommige mensen komen op het idee om in zo'n hopeloze situatie hulp te zoeken waar anderen hier juist te trots voor zijn. Dit interpreteren we dan als vrije wil. Misschien dat ze op korte termijn hun toekomst bepalen maar God bepaalt je toekomst voor de eeuwigheid, een besluit dat overigens al voor de schepping is genomen. Er is slechts een vrije wil van God en die wil werkt op korte termijn door het scheppen van omstandigheden waardoor de menselijke wil is gebonden als een voorbereiding om op cellulair niveau God's genade te assimileren met het operationele principe: "alleen als een graankorrel in de grond valt en STERFT, zal hij vrucht voortbrengen."

Ik geloof tenslotte dat de heilige geest ons in deze laatste dagen in een nieuwe richting duwt van ware en fundamentele theologische principes. We zijn in een dag van een theologische revolutie aangekomen.

*

Voltooiing

Wat betekent voltooiing in christus? In elk geval dat we volgens welke definitie dan ook, compleet zijn in christus. Laten we ons beginpunt de eeuwigheid noemen. Ik zie het zo dat eeuwigheid synoniem is met God zelf. Eeuwigheid in de zin van tijdsloosheid en niet van een eeuwigdurende tijdslijn die oneindig doorgaat. Ook God heeft geen begin of eind. Ook hij is tijdloos. "Ik Ben" is altijd NU. Juist daarom is in Hem

alles compleet. Dat doet hij door geboorte en schepping vanuit zichzelf. Hij is immers een levendige en geen statische God. De vermeerdering van God, noemt Paulus het. Alle schepping komt van God en kan dus in essentie niet van Hem worden gescheiden. Niettemin is de vermeerdering van God geen kwestie van een soort zelf-inflatie, maar geschiedt deze door geboorte en schepping van anderen in onze dimensie. Dit vergde een nogal buitengewone stunt van God. Jawel, onze tijdsloze God moest iets bedenken om zichzelf te vermeerderen en bracht uit zichzelf een nieuwe dimensie voort van tijd en eeuwen. Die nieuwe dimensie had meteen een recalcitrante neiging tot dwarsdrijving. Een dergelijke dwarsdrijving was nodig om ons "anders zijn" tot in het extreme door te voeren omwille van zijn genade. Hij gaf een draai aan zijn eigen substantie en onderwierp zichzelf en alles wat hij schiep aan wat Hij en het heelal NIET zijn. Er was een grote verstoring gecreëerd maar niet één die de essentie van als dat IS kon vernietigen. In het rijk van wat IS, de dimensie van eeuwigheid, rolde het rijk van wat NIET IS binnen, de dimensie van tijd. Noem het geen droom of illusie, want het is existentiëler dan dat. Het leven daagt zichzelf als het ware uit door zijn eigen tegenstelling van de dood. In het midden van dit scenario staat christus en wij in hem. Christus is God's voltooiing. En zijn voltooiing is de onze omdat we in hem uit de eeuwigheid zijn. Verenigd met hem zijn we die nieuwe mens wiens God-substantie de stof is van waaruit alles in geschapen.

De reden waarom de hele schepping wacht op de openbaring van de zonen van God (zoonschap is niet per sé mannelijk) is omdat de hele schepping specifiek uit de Goddelijke substantie is geschapen. Jawel! Alles is niet uit de algemene God-substantie geschapen maar uit de zonen. Eerst werden wij geboren, pas daarna kwam de schepping! Wij zijn geboren uit God en hebben zijn substantie gekregen door voortplanting. En van die Goddelijke substantie, maakte God alles. Zodoende komt alles voort uit geboorte. Daarbij is Christus de eerste geborene. En de hele schepping zal terugkeren naar zijn essentiële persoonlijke wezen in het spoor van de openbaring van de zonen van God tot alles in allen wordt. Zo integraal en essentieel zijn de zonen van God verweven met de schepping. Een dergelijke voltooiing kan niet intrinsiek worden veranderd. Hij kan worden onderworpen aan verstoring en dwarsliggerij maar zal altijd terugspringen naar zijn wezenlijke vorm. Onze voltooiing in christus is zo compleet dat deze de dwarsliggerij waaraan hij onderworpen is van alle kanten overwint. De bron van deze

overwinning is de dood en opstanding van Jezus Christus. Zelf zijn we niet tot een dergelijke overwinning in staat. We kunnen niet onze eigen God-capaciteit activeren. We zijn daarvoor totaal afhankelijk van zijn genade. We handelen uit genade binnen onze eigen onbekwaamheid. We zijn gezaaid in vergankelijkheid en worden opgewekt in onvergankelijkheid. God zaait en wekt op. God is de pottenbakker en wij zijn de potten. Ook in onze vergankelijke tijdsdimensie heeft god onze gang van zaken volledig in de hand. De dwarsliggerij van onze tijdsdimensie schudt ons flink door elkaar maar deze kan niet worden opgevat als een fout van God. Hij zal niet zeggen: "oeps, mijn hand gleed uit." God's voltooiing zal uiteindelijk groter zijn dan wanneer we nooit door elkaar waren geschud. Alle dwarsliggerij zal worden omgevormd tot waarheid: 1 Joh. 5:20.

*

Het doel van de verzoening

De gangbare gedachte is dat christus voor ons leed als onze plaatsvervanger om ons van de straf van de zonde te redden, dat is de eeuwige dood. de waarheid is dat christus stierf als onze Leidsman, niet om ons te redden van de straf voor de zonde, maar van de zonde zelf, niet van de dood maar uit de dood (Heb. 5:7). De straf voor de zonde is heilzaam en nuttig en het zou geen vriendelijkheid voor de mens zijn om hem daarvan te redden; bovendien, als het het beste voor de mens was om van de straf voor zijn overtredingen te worden gered, dan kon en zou God die straf kwijtschelden zonder de tussenkomst van enige plaatsvervanger of redder (Ezek. 18:21). God is zelf een rechtvaardige god en een verlosser. Maar hoe kan de mens worden gered van zijn zonde? Hoe kan de zondaar tot een heilige worden gemaakt? De kwestie is niet: hoe kunnen zijn zonden worden vergeven? Hoe kan hij aan de straf ontsnappen? Maar: hoe kan hij van aard veranderen, van een kind van toorn (Efe. 2:3) een kind van God worden? Hoe kan hij worden bevrijd uit het lichaam van deze dood? (Rom. 7:24). Het antwoord luidt: door Jezus christus, onze here (Rom. 7:25) via een nieuwe schepping (2 Kor. 5:17, Efe. 2:10). Dit is het doel der verlossing - niets minder dan de bevrijding van de ganse schepping uit de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid (Rom. 8:21-22) en dit werk verricht christus. Hij is het

"Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt" - Joh. 1:29

- niet de zonden, alsof de afzonderlijke overtredingen van elk individu zouden zijn bedoeld; maar de zonde, alsof al de zonden van de mensheid en het afschuwelijke lichaam des doods van de zondige natuur, in 1 vreselijke hoop op Hem werden gelegd, en Hij die wegdroeg; zo heeft God de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen (Jes. 53:6). Het volmaakte type van dit alles vinden we in de wet, in het werk van de zondebok op de Grote Verzoendag (Lev. 16:20-22) waarover we nu niet verder kunnen uitwijden. Maar we hebben genoeg gezegd om de dwaling van de algemene aanvaarde theologie op dit punt te hebben aangetoond. Eens te meer: het doel van de verzoening is niet om ons van de dood te redden maar om ons uit de dood te redden.

"Als 1 voor allen gestorven is, zijn zij allen gestorven" - 2 Kor. 5:15

Hoor het en let er goed op! De tekst zegt niet dat allen in gevaar verkeerden om te sterven en dat Christus stierf om te voorkomen dat dit gevaar een realiteit werd. De mens was al dood en het doel van de verzoening was om hem leven te geven. Christus kwam om te zoeken en zalig te maken wat verloren was, niet wie in gevaar verkeerden om verloren te gaan maar wie reeds verloren waren. Christus stierf om leven te geven aan een doden wereld, een wereld die al dood was! Joh. 6:33, 51, zoals er geschreven staat:

"Ik ben gekomen opdat zij leven hebben en overvloed" - Joh. 10:10

O, hoe beperkt zijn onze gedachten van Gods wegen! Inderdaad, Zijn gedachten zijn niet onze gedachten en ook zijn Zijn wegen onze wegen! Jes. 55: 8:13. De hoogste opvatting die vele christenen hebben van de verzoening is die van een arbeid waardoor ze gered moeten worden van de straf op de zonde - een eindeloze hel; terwijl de waarheid luidt: het is Gods bedoeling om uit deze wereld van door boze geesten bezeten zondaren een wereld van godvruchtige heiligen te maken om de mensheid vanuit deze doodsstaat tot leven en onsterfelijkheid te verheffen.

"Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten" - Jes. 55:9

"Oh diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen!" - Rom. 11:33

Uit God

Vanuit dit standpunt zien we ook in, dat het hele werk van de verzoening totaal en volkomen uit God was. Als de mens verloren is, kan hij de weg niet vinden; als de mens dood is, kan hij zichzelf geen leven geven, of zichzelf ook maar in de geringste mate helpen. Wij zijn Gods maaksel (Efe. 2:10). Laat het opgemerkt worden dat het in verband met het werk van de verzoening is dat Paulus de uitspraak doet, dat alle dingen uit God zijn:

"En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft en ons de bediening der verzoening gegeven heeft, welke immers hierin bestaat, dat God christus de wereld met zichzelf verzoenende was, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd. Wij zijn dus gezanten van christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van christus vragen wij u: laat u met God verzoenen. Hem die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem (2 Kor. 5:18-21)."

Het mag opgemerkt worden dat het voltooide, volbrachte werk der verzoening de basis vormt voor de nodiging van de zondaar om zich met God te laten verzoenen. In de gangbare theologie van vandaag wordt het precies andersom gezegd. Predikanten manen zondaren tot bekering en gehoorzaamheid opdat het werk der verzoening volbracht mag worden. Paulus leert ons om de onbekeerlijke zondaar te vertellen dat het werk van de verzoening al is verricht! Laat u dus met God verzoenen. Wat God betreft, is het werk al helemaal af, onderwerpt u zich dan nu aan God opdat u deze grote waarheid in de praktijk mag kennen en haar mag genieten als een grote troost voor uw hart (2 Kor. 1:3-7). Een predikant moet de zondaar niet oproepen om zich tot God te bekeren opdat hij verlost mag worden, maar hij mag hem eerst volkomen verlossing verkondigen en dat de grondslag en de reden maken waarom hij zich tot God moet bekeren. Zo spreekt God via Zijn profeet ook tot Zijn oude volk:

"Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk; keer terug tot Mij, want ik heb u verlost. Jubel, hemelen, want de Here heeft het gedaan; juich, diepten der aarde, breek uit in gejubel, bergen, jij woud met alle bomen erin, want de Here heeft Jacob verlost en Hij verheerlijkt zichzelf in Israël" - (Jes. 44:22-23)

Hoe heerlijk is de verkondiging van de grote blijdschap die alle volken zijn zal (Luk. 2:10). Maar helaas, hoe verminken we die en misvormen we die en maken er een rouwaankondiging van grote smart voor velen van, die verloren, dood en krachteloos (Rom. 5:6) falen om aan de voorwaarden te voldoen, die de kerk en niet het Woord tot vereisten voor de verlossing heeft gemaakt. Zo sluit thans, net als vroeger, Gods volkin-naam "het koninkrijk der hemelen voor de mensen toe" (Mat. 23:13). Zij verwisselen oorzaak en gevolg en gevolg en oorzaak; ze maken van de grondslag voor de bekering van de mens het doel van die bekering en maken zo de totstandkoming van Gods werk afhankelijk van de arme, zwakke mens, en schilderen het verbond der belofte niet beter af dan het verbond der wet.

"Wee hen die het kwaad goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis; die bitter doen doorgaan voor zoet en zoet voor bitter. Wee hen die zichzelf wijs zijn." - Jes. 5:20-21

Er bestaat een oneindig verschil tussen Gods "ik heb het gedaan" en - "ik zal het doen mits jullie eerst dit en dat doen." Met betrekking tot het laatste vers van de aangehaalde passage wil ik nu alleen maar opmerken dat christus die geen zonde gekend heeft tot zonde werd gemaakt: 2 Kor. 5:21. Door volledig deel te hebben aan de gevallen natuur van de mens (Heb. 1:14-18) en dat wij gerechtigheid Gods worden in Hem door in christus even volledig deel te krijgen aan de goddelijke natuur. - 2 Petrus 1:4.

*

Aanbidding

De mens aanbidt in zijn religie altijd de bijbehorende god. In het Oude testament gaf YHWH aan israël een compleet systeem van aanbidding via Mozes. Later zien we met David dat er wat tools worden toegevoegd samen met muziek, zang en instrumenten, in de tent die hij opgericht had om de Ark van het Verbond erin onder te brengen. In de Psalmen zien we aanbidding via zang en poëzie wat over een toekomstige dag gaat waarover Jezus ook al sprak in Johannes 4:20-24. Met als klapstuk de woorden van de Psalmist die zegt "Laat alles wat ademt, de Here prijzen." (Ps. 150:6). Dit kan erop duiden dat niet alleen mens en dieren maar de hele schepping de Here prijst. Dus hoe prijzen dieren, bergen, bloemen, bomen en storm en sneeuw de Here? Vers 8 van Psalm 148

geeft ons het antwoord: Vuur en hagel, sneeuw en regen, en storm vervullen zijn woorden. Het zijn de laatste 3 woorden die ons leren hoe de schepping god aanbidt en prijst: namelijk door zijn woord te vervullen. Woord is Logos (gedachte, idee, woord, boodschap) en het werkwoord is voortdurend uitvoeren. In Psalm 148 gaat het ook over mensen die god prijzen. En dus zal de rest van de schepping hetzelfde doen, namelijk gods woord doen. Jezus verwijst naar aanbedding door het woord liefde te gebruiken. In Joh. 14:15 en 23 zegt hij, "als je van me blijft houden, dan zul je mijn geboden houden." Dus als iemand voortdurend van mij blijft houden, dan zal hij mijn woord houden. Is dit niet een echo van Psalm 148:8? Wat zei Jezus hierover? Eigenlijk zei hij hier niet veel over. Zelfs toen satan hem om aanbedding vroeg, citeerde Jezus Deuteronomium "je zult alleen YHWH aanbidden, uw god en alleen Hem DIENEN." Jezus gebruikte dit woord alleen in deze situatie (Mat. 4, Luc. 4) die vooraf ging aan het begin van zijn bediening, met 1 uitzondering. In Johannes 4 als Hij met de Samaritaanse vrouw kletst. Zij geeft richting aan het gesprek en zegt: vers 20-23...

Onze °vaders aanbaden* op deze °berg en jullie zeggen dat in Jeruzalem de plaats is waar men moet aanbidden."

Jezus zei tot haar: "Geloof Mij, vrouw, dat het uur komt wanneer noch op deze °berg, noch in Jeruzalem, jullie de Vader zullen aanbidden. Maar het uur komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want ook de Vader zoekt die Hem zo aanbidden. Deze berg was waar de Samaritanen hun eigen tabernakel hadden opgesteld. En waar ze hun eigen versie hadden van de boeken van de Wet en waar ze offers brachten aan afgoden. Door ook Jeruzalem te noemen, verwees Jezus naar een systeem van offers en aanbedding dat hier plaatsvond. Dus verwierp hij in 1 vers beide systemen van aanbedding die voorbij zouden gaan op het uur dat hij in vers 23 noemde.

vers 22, Jullie aanbidden wat jullie niet waargenomen hebben. Wij aanbidden wat wij waargenomen hebben, dat de redding uit de Joden is.

vers 23, Maar het uur komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want ook de Vader zoekt die Hem zo aanbidden.

Zijn deze woorden een echo van Psalm 148? Gaat het over ons leven in eenheid met Hem die de waarheid is, het leven en de weg tot het leven? Spreekt onze adem/geest van iets dat diep in ons zit? Spreekt de

waarheid van christus? Dan neem ik aan dat onze echte aanbidding van hem niets te maken heeft met uiterlijke rituelen maar met het leven in christus door zijn wil te doen. Dit kan alleen worden gedaan door christus in ons, die door zijn geest ons in staat stelt om Hem te dienen. De meeste vormen van aanbidding die we zien, komen rechtstreeks uit het Oude testament. We zijn net als Israël dat een gouden kalf maakt. Wij hebben onze muziek, gezangen, kaarsen en onze leugens voor de Here. We spreken zogenaamd in tongen, doen gek en dansen wat rond om Hem te behagen. Maar vroeg Jezus ons om deze dingen voor Hem te doen? Wellicht zijn uiterlijke vormen van aanbidding niet per sé verkeerd. Maar ze hebben niks te maken met echte aanbidding van hem. Op zijn best zijn onze vormen van aanbidding Oud Testamentisch gerelateerd. We kijken meer naar de activiteit dan naar de geest en waarheid. Sterker nog, we voelen ons er heel goed bij als we thuis komen van een samenkomst waarin we veel gedanst en gezongen hebben.

Aanbidding in Oud Testamentische stijl houdt de kloof tussen mens en god in stand. Juist de kloof die Jezus met zoveel moeite had gedicht. Wij zijn het lichaam van christus. Dat is eenheid. Christus houdt van ons zoals een man van zijn vrouw houdt. Het concept van aanbidding in het oude Testament was het concept dat alle religies hadden. In christus is dat oude concept verdwenen en zie, alles is nieuw geworden. We zien dit in het plaatje dat Paulus ons geeft. We zitten naast christus tussen de hemelingen, NU al. Wat god samen heeft gevoegd, kan een mens niet meer scheiden. Dan de aanbidding in het boek Openbaring. Dit staat vol met symbolen en figuren. Maar als Johannes een Lam ziet, is het dan zo 'n beest met 4 poten of is het christus? De wezens om hem heen roepen steeds weer "heilig, heilig" en de 24 ouderlingen op de tronen die neervallen in aanbidding, en hun kronen weg gooien, zeggen ook: U bent waardig, oh Heer." Zij zijn figuren van het lichaam van christus. In ons handelen en met de dingen die we zeggen, zullen we christus altijd verhogen in ons leven. Ons wezen en ons bestaan doen dit, niet onze zogenaamde religieuze activiteiten. We doen dit in geest en waarheid. De troon van Openbaring 4 is dezelfde troon waar wij volgens Paulus NU ook al op zitten. We mogen best mooie liederen zingen voor Christus of gedichten schrijven maar laten we dit niet met een Oud Testamentische houding doen maar het gewoon uit een soort liefde doen voor onze Vader in de hemel. In het Nieuwe Testament is ook sprake van lofprijzingen voor god maar er is geen sprake van het uitvoeren van handelingen van

aanbidding die een scheiding zullen aanbrengen in wat god heeft samengevoegd.

*

De ontkenningen van Petrus

Dat Petrus Jezus zou ontkennen was voorspeld in 3 verschillende profetieën die bij 3 verschillende gelegenheden werden uitgesproken.

1. Allereerst in de bovenzaal zoals in Joh. 13:38 staat. Feiten, dag en aantal ontkenningen kloppen precies. Een haan zal niet kraaien tot je mij ontkend hebt.

2. De 2de was in de bovenzaal, Lucas 22:34. Het was na de tweedracht en direct voordat iedereen de zaal verliet. Ook hier werd de ontkenning uitgesproken.

3. de derde keer was toen Jezus de stad had verlaten en direct voordat hij de Tuin van Gethsemané binnenkwam. Het staat in Marcus 14:30 en was specifiek in elk detail: "En Jezus zei tot hem: "Amen! Ik zeg tot jou dat jij, vandaag, deze °nacht, voordat de haan twee maal kraait*, Mij drie maal zult ontkennen."

Deze laatste profetie voorziet in de sleutel voor het hele probleem:

- a. dat een haan 2 keer zou kraaien
- b. dat Petrus 3 keer zou ontkennen.

Voor elk van de beide keren dat de haan kraaide zou Petrus Jezus 3 keer ontkennen. Dit wordt bevestigd door de herhaling in de vervulling. Marcus 14:72. Dus zijn er 6 ontkenningen in totaal; 3 voor elk gekraai. Let op dat nergens een lidwoord wordt gebruikt voor de haan. Steeds gaat het om EEN haan die kraait.

II. In overeenstemming met deze feiten, hebben we het opmerkelijke feit dat Mattheus, Lucas en johannes ieder 3 ontkenningen optekenen en één afsluitend hanen gekraai. Marcus noteert ook 3 ontkenningen maar noemt de 2 hanengekraaien. In de 4 evangeliën worden niet minder dan 12 ontkenningen genoemd. Welke zijn dubbel en welke zijn de 6 uit de 3de profetie van Jezus in Marcus 14:30?

III. Als we elke keer naar de tijd kijken in elk evangelie, zijn de plaats en de personen die zich tot Petrus richten, past het allemaal precies in elkaar.

i. De eerste serie van 3

1. De eerste ontkenning, Joh. 18:17. Plaats: buiten de deur. Tijdstip: binnenkomst. De vrager: de deurwachter, een meisje.

2. tweede ontkenning, Mat. 26:70. Plaats: de hal. Tijd: zittend. Vrager: een zekere meid. Lucas 22:56-58 combineert dezelfde plaats en tijd met dezelfde meid en nog een andere.

3. Derde ontkenning, Mat. 26:71. Plaats: in de poort; tijd, een interval van een uur. Johannes 18:25, 26 combineert dezelfde plaats en tijd met een andere meid en met andere omstanders. Eén van hen is een kennis van Malchus.

Hanengekraai

(Marcus 14: 68. Johannes 18:27)

ii. De 2de serie van 3.

1. De eerste ontkenning, Marcus 14:63. plaats; beneden in de hal. Tijd: direct na afloop. Vrager: opnieuw de meid.

2. Tweede ontkenning, Matt. 26:73 (Marcus 14:70). Plaats: de poort (pulon). Tijd: spoedig daarna. Vragers: de omstanders.

3. de 3de ontkenning (Lucas 22:59, 60). Plaats: middenin de hal (aule; v. 55). Tijd: een uur later. (v. 59). Vrager: een zeker iemand.

Een haan kraaide

(Matt. 26:74. Marcus 14:72. Lucas 22:61)

IV. We hebben zodoende een beschrijving gecombineerd waarin geen moeilijkheid meer overblijft en elk woord overeind blijft staan.

*

Eeuwig en aion

I. In het Oude Testament staan veel woorden die vertaald zijn met eeuwig. Maar de grondvorm is:

A. olam. Dit Hebreeuwse woord komt van alam dat verbergen betekent, dan wel de verborgen tijd of de verborgen eeuw. Net als het Griekse woord aion. Olam en aion zijn dezelfde woorden en duiden op een horizon. In Ezra 4 en Daniël 7 wordt de Chaldeese vorm alam gebruikt. Er zijn 448 passages waarin dit woord voorkomt.

i. In dubbele vorm, van olam tot olam op 11 plaatsen. Op veel plaatsen is het ten onrechte vertaald met van eeuwig tot eeuwig, zoals in 1 Kron. 16:36; 29:10. Neh. 9:5. Jer. 7:7; 25:5. Dan. 2:20; 7:18. Er moet staan: van aion tot aion.

2. "van eeuwig durend tot eeuwig durend" in Ps. 41:13; 90:2; 103:17; 106:48. Ook hier moet staan van aion tot in de aion. Of van olam tot in de olam.

ii. Olam meervoud

1. "voor eeuwig" in 1Kon. 8:13. 2Kron. 6:2. Ps. 61:4; 77:7. Ook hier moet staan aionen of olami in plaats van eeuwigheden, een woord dat sowieso niet bestaat.

2. "eeuwigdurend" in Ps. 145:13; Jes. 26:4; 45:17. Dan. 9:24. Ook hier moet staan: aionen/olami.

3. "van oude tijden" in Ps. 77:5. Pred. 1:10. Moet staan: de jaren van de aionen.

4. Jes. 51:9. Moet staan: generaties van de aionen/olami.

iii. Op veel plaatsen is het ten onrechte vertaald met eeuwig. Er zou olami/aionen moeten staan:

Gen. 3:22; 13:15. Ex. 3:15; 12:14, 17, 24; 14:13; 19:9; 21:6; 27:21; 28:43; 29:28; 30:21; 31:17; 32:13. Lev. 6:18, 22; 7:34, 336; 10:9, 15; 16:29, 31; 17:7; 23:14, 21, 31, 41; 24:3; 25:46. Num. 10:8; 15:15; 18:8, 11, 19, 23; 19:10. Deut. 5:29; 12:28; 13:16; 15:17; 23:3, 6; 28:46; 29:29; 32:40. Joz. 4:7; 8:28; 14:9. 1Sam. 1:22; 2:30; 3:13, 14; 13:13; 20:15, 23, 42; 27:12. 2Sam. 3:28; 7:13, 15, 18, 24, 25, 26, 29. 1Kon. 1:31; 2:53, 45; 9:3, 5; 10:9. 2Kon. 5:27; 21:7. 1Kron. 15:2; 16:34, 41; 17:12, 14, 22, 24, 27; 22:10; 23:13, 25; 28:4, 7, 8; 29:18. 2Kron. 2:4; 5:13; 7:3, 6, 16; 9:8; 13:5; 20:7, 21; 30:8; 33:4, 7. Ezra 3:11; 9:12. Neh. 2:3; 13:1. Job 41:4. Ps. 9:7; 12:7; 28:9; 29:10; 30:12; 33:11; 37:18, 28; 41:12; 44:8; 45:2; 48:8; 49:8, 11; 52:9; 61:7; 66:7; 72:17, 19; 73:26; 75:9; 78:69; 79:13; 81:15; 85:5; 89:1, 2, 4, 36, 37; 102:12; 103:9; 104:31; 105:8; 106:1; 107:1;

110:4; 111:9; 112:6; 117:2; 118:1, 2, 3, 4, 29; 119:89, 111, 152, 160; 125:1, 2; 131:3; 135:13; 136:1-26; 138:8; 146:6, 10. Spr. 27:24. Pred. 1:4; 2:16; 3:14; 9:6. Jes. 9:7; 32:14, 17; 34:10, 17; 40:8; 47:7; 51:6, 8; 57:16; 59:21; 60:21. Jer. 3:5, 12; 17:4, 25; 31:40; 33:11; 35:6; 49:33; 51:26, 62. Lam. 3:31; 5:19. Ezek. 37:25; 43:7, 9. Dan. 2:4, 44; 3:9; 4:34; 5:10; 6:6, 21, 26; 7:18; 12:7. Hos. 2:19. Joel 3:20. Obad. 10. Jona 2:6. Mic. 2:9; 4:7. Zech. 1:5. Mal. 1:4.

iv. Met het voorzetsel 'ad' is het vertaald met:

1. "voor eeuwig en eeuwig" in Ex. 15:18. Ps. 9:5; 10:16; 21:4; 45:6, 17; 48:14; 52:8; 111:8; 119:44; 145:1, 2, 21; 148:6. Jes. 30:8. Dan. 12:3. Mic. 4:5. Moet zijn: voor de olam/aion.

2. "Voor eeuwig" in Ps. 104:5. Moet zijn: voor olam/voor de aion.

3. "wereld zonder einde" in Jes. 45:-17. moet zijn: redding van de olami/aionen.

v. In negatieve zin is het vaak vertaald met nooit in Rechters 2:1. 2Sam. 12:10. Ps. 15:5; 30:6; 31:1; 55:22; 71:1; 119:93. Spr. 10:30. Jes. 14:20; 25:2; 63:19. Ezek. 26:21. Dan. 2:44. Joel 2:26, 27.

vi. Ook foutief vertaald met eeuwig in Gen. 9:16; 17:7, 8, 13, 19; 21:33; 48:4; 49:26. Ex. 40:15. Lev. 16:34; 24:8. Num. 25:13. Deut. 33:27. 2Sam. 23:5. 1Kron. 16:17. Ps. 24:7, 9; 93:2; 100:5; 105:10; 112:6; 119:142, 144; 139:24. Spr. 8:23; 10:25. Jes. 24:5; 33:14; 35:10; 40:28; 51:11; 54:8; 55:3, 13; 56:5; 60:19, 20; 61:7, 8; 63:12, 16. Jer. 10:10; 20:11; 23:40; 31:3; 32:40. Ezek. 16:60; 37:26. Dan. 4:3, 34; 7:14, 27; 12:2. Mic. 5:2. Hab. 3:6.

vii. Foutief vertaald met eeuwigdurend in Gen. 9:12. Ex. 29:9; 31:16. Lev. 3:17; 24:9; 25:34. Num. 19:21. Ps. 78:66. Jer. 5:22; 18:16; 23:40; 25:9, 12; 49:13; 50:5; 51:39, 57. Ezek. 35:5, 9; 46:14. Hab. 3:6. Sef. 2:9.

viii. Foutief vertaald met voor altijd in 2Sam. 22:51. 1Kron. 17:14. Ps. 18:50; 37:27; 86:12; 89:28, 52; 92:8; 106:13; 113:2; 115:18; 121:8; 133:3. Ezek. 37:26, 28.

ix. Foutief vertaald met Rendered "van oude tijden" in Gen. 6:4. Deut. 32:7. 1Sam. 27:8. Ps. 25:6; 119:52. Jes. 46:9; 57:11; 63:9, 11. Jer. 28:8. Lam. 3:6. Ezek. 26:20. Amos 9:11. Mic. 7:14. Mal. 3:4. Moet zijn: olam/aion.

x. Foutief vertaald met "Oud" in Ezra 4:15, 19. Job 22:15. Spr. 22:28; 23:10. Jes. 44:7; 58:12; 61:4. Jer. 5:15; 6:16; 18:15. Ezek. 25:15; 36:2. Moet zijn: olam/aion.

xi. Foutief vertaald met: "in de oude tijden" in Joz. 24:2. Jer. 2:20. Ezek. 26:20. Moet zijn olam/aion.

xii. Foutief vertaald met: altijd in Gen. 6:3. 1Kron. 16:15. Job 7:16. Ps. 119:112. Jer. 20:17. Moet zijn olam/aion.

xiii. Foutief vertaald met altijd in Ps. 5:11; 111:5; 119:98. Joel 2:2. Moet zijn: olam/aion.

xiv. Foutief vertaald met heel veel in Ezek. 27:36; 28:19; "lang" in Ps. 143:3. Pred. 12:5; "wereld" in Ps. 73:12. Pred. 3:11; "voortdurend" in Isa. 64:5; "eeuwig" in Jes. 60:15; "durend" in Deut. 33:15; "lange tijd" in Jes. 42:14; "op elk moment" in Lev. 25:32; en sinds de grondlegging van de wereld in Jes. 64:4. Moet zijn: sinds de olam/aion.

B. 'ad van het werkwoord 'adah (voorbij gaan), wordt als zelfstandig naamwoord gebruikt voor verleden en toekomstige tijd. Het is ook een voorzetsel of een voegwoord met de betekenis van `totdat`. Het zelfstandig naamwoord komt 49 keer voor; 19 vertalingen zijn hierboven al gegeven. De resterende 30 zijn vertaald met:

i. "voor eeuwig" in Num. 24:20, 24. 1 Kron. 28:9. Job 19:24. Ps. 9:18; 19:9; 21:6; 22:26; 37:29; 61:8; 83:17; 89:29; 92:7; 111:3, 10; 112:3, 9; 132:14. Spr. 12:19; 29:14. Jes. 26:4; 64:9; 65:18. Mic. 7:18.

ii. "eeuwigdurend" in Jes. 9:6. Hab. 3:6.

iii. "eeuwigheid" in Jes. 57:15; "verblijven" in Ps. 132:12; "van eerder" in Job 20:4; en "blijvend" in Amos 1:11.

Andere woorden zijn: -

C. nezach, dat volheid betekent of uitmuntendheid, en staat in 55 Psalmen voor Hoofd/hogste in Hoofd muzikant. Het is als volgt vertaald:

i. "voor eeuwig" in 2Sam. 2:26. Job 4:20; 14:20; 20:7; 23:7; 36:7. Ps. 13:1; 44:23; 49:9; 52:5; 68:16; 74:1, 10, 19; 77:8; 79:5; 89:46. Jer. 50:39. Lam. 5:20. Amos 1:11.

ii. "nooit" in Ps. 10:11; 49:19. Jes. 13:20. Amos 8:7. Hab. 1:4.

iii. altijd in Ps. 9:18; 103:9. Jes. 57:16.

iv. "blijvende" in Ps. 9:6; 74:3. Jer. 15:18.

v. "ooit" in Jes. 28:28; 33:20; "kracht" in 1Sam. 15:29. Lam. 3:18; "het einde" in Job 34:36. Jer. 3:5; "overwinning" in 1Kron. 29:11. Jes. 25:8. "Blijvend" in Ps. 16:11; "blijvende" in Prov. 21:28 en voor de aion/olam in Isa. 34:10. In dit laatste vers is het dubbel, de voltooiing van de voltooiing. Lenezach nezahim.

D. kedem, van het werkwoord kadam (2Sam. 22:6), betekent dat wat voor tijd en plaats is, vaak vertaald met het Oosten zoals in Gen. 3:24. Het wordt altijd gebruikt voor het verleden en in Spr. 8:23 vertaald met eeuwig waar aion/olam moet staan. Hetzelfde geldt voor Deut. 33:27; Hab. 1:12; Deut. 33:15. 2Kon. 19:25. Neh. 12:46. Ps. 44:1; 55:19; 68:33; 74:2,12; 77:5,11; 78:2; 119:152; 143:5. Jes. 19:11; 23:7; 37:26; 45:21; 46:10; 51:9. Jer. 46:26. Lam. 1:7; 2:17; 5:12. Mic. 5:2; 7:20; en in Job 29:2. In al deze verzen worden andere woorden gebruikt dan wat er moet staan: olam of aion.

E. zmithuth, van zamath (snijden), Het staat in Lev. 25:23, 30, en wordt vertaald met altijd.

F. tamid = altijd en vertaald met: voortdurend in Lev. 6:13. Ps. 25:15; 51:3; Ps. 105:4, en met nooit in Isa. 62:6. Dit moet niet zijn.

G. dor = generatie, is vertaald met nooit in Ps. 10:6. Dit moet niet zijn. Het is in Psalm 77:8 vertaald met eeuwig. Dit moet zijn: van generatie tot generatie.

H. yom = dag, staat bijna 2,500 keer in de bijbel. De uitdrukking orek yamin, lengte van dagen is vertaald met eeuwig in Ps. 23:6; 93:5. Moet zijn: in de lengte van dagen. Kal yamin of kal hayyamin dat alle dagen betekent is foutief vertaald met eeuwig in Gen. 43:9; 44:32. Er moet staan: alle dagen. Zie ook Deut. 4:40; 18:5. Joz. 4:24. 1Sam. 2:32, 35; 28:2. 1Kon. 11:39; 12:7. 2Kron. 10:7; 21:7. Jer. 31:36; 32:39; 35:19; "eeuwig" in Deut. 19:9. 1Kon. 5:1. Ps. 37:26; en eeuwigdurend in Deut. 28:29. 2Kon. 17:37. Moet zijn: alle dagen.

II. In het N.T. is het woord eeuwig vaak een foutieve vertaling van aion. Varianten van aion zijn aionios, aidios, akatalutos, en aperantos; d bijwoorden aei en pantote, en de bijwoordelijke frase eis to dienekes.

A. aion, betekent tijdperk en staat 128 keer in 105 passages, in 23 waarbij het woord in dubbele vorm voorkomt. In de simpele vorm komt het 37 keer voor en met voorzetsels 68 keer.

i. In zijn primaire vorm is het vertaald met:

1. "eeuw". Eph. 2:7 (mv.). Col. 1:26 (mv). moet aion zijn.

2. "wereld". Eph. 2:2. moet aion zijn.

3. "wereld". Matt. 12:32; 13:22, 39, 40, 49; 24:3; 28:20. Mar. 4:19; 10:30. Lucas 16:8; 18:30; 20:34, 35. Rom. 12:2. 1Kor. 1:20; 2:6, 7, 8; 3:18; 10:11. 2Kor. 4:4. Gal. 1:4. Efe. 1:21; 6:12. 1Tim. 6:17. 2Tim. 4:10. Tit. 2:12. Heb. 1:2; 6:5; 9:26; 11:3. moet aion zijn.

4. "eeuwenoud". Eph. 3:11. 1Tim. 1:17. Moet zijn: aionen.

ii. Met voorzetsels:--

1. ap'aionos, van een eeuw, is foutief vertaald met van oudsher in Lucas 1:70 en Hand. 3:21, 15:18. Moet zijn: sinds de aion.

2. apo ton aionon [van de aionen], foutief vertaald met van alle eeuwen in Efe. 3:9. Moet zijn: verborgen in de aionen.

3. ek tou ainos [vanuit de eeuw], foutief vertaald met "nooit" in Joh. 9:32. Moet zijn: vanuit de aion.

4. eis ton ainona [foutief vertaald met voor eeuwig in Mat. 21:19. Mar. 11:14. Lucas 1:55. Joh. 6:51, 58; 8:35; 12:34; 14:16. 2Kor. 9:9. Heb. 5:6; 6:20; 7:17, 21. 1Pet. 1:23, 25. 2Pet. 2:17. 1Joh. 2:17. 2Joh. 2. Judas 13. Moet zijn: in de aion.

b. nooit in Mar 3:29. Joh. 4:14; 8:51, 52; 10:28; 11:26; 13:8. Moet aion zijn.

c. "eeuwig" in Heb. 7:24. moet aion zijn.

d. "voor eeuwig" in Heb. 7:28. idem.

e. "nooit of te nimmer" in 1Kor. 8:13. Moet zijn: in de aion.

5. eis hemeran aionos; foutief vertaald met voor eeuwig in 2Pet. 3:18.

6. eis ton aiona tou aionos, foutief vertaald met voor eeuwig en eeuwig in Heb. 1:8.

7. eis tous aionas [foutief vertaald met: a. "voor eeuwig" in Matt. 6:13. Lucas 1:33. Rom. 1:25; 9:5; 11:36; 16:27. Heb. 13:8.

b. "voor altijd" in 2Kor. 11:31.

8. eis pantas tous aionas [vertaald met met eeuwig in Judas 25.

9. eis tous aionas ton aionon foutief vertaald met voor eeuwig en altijd in Gal. 1:5. Fil. 4:29. 1Tim. 1:17. 2Tim. 4:18. Heb. 13:21. 1Pet. 4:11; 5:11. Ope. 1:6; 4:9, 10; 5:13, 14; 7:12; 10:6; 11:15; 14:11; 15:7; 19:3; 20:10; 22:5. Moet zijn: in de aionen van de aionen.

b. "tot in de eeuwigheid" in Ope. 1:18. Moet zijn: voor de aionen van de aionen.

10. eis pasas tas geneas tou aionos ton aionon foutief vertaald met "tot in alle eeuwigheid" Efe. 3:21. Moet zijn: van de aion van de aionen.

B. aionios, bijvoeglijk naamwoord of bijwoord, staat 71 keer in het Nieuwe testament maar is steeds verkeerd vertaald met eeuwig:

i. in Matt. 19:16; 25:46. Mar. 3:29; 10:17, 30. Luc. 10:25; 18:18. Joh. 3:15; 4:36; 5:39; 6:54, 68; 10:28; 12:25; 17:2, 3. Hand. 13:48. Rom. 2:7; 5:21; 6:23. 2 Kor. 4:17, 18; 5:1. 1 Tim. 6:12, 19. 2 Tim. 2:10. Tit. 1:2; 3:7. Heb. 5:9; 6:2; 9:12, 14, 15. 1 Pet. 5:10. 1 Joh. 1:2; 2:25; 3:15; 5:11, 13, 20. Judas 7:21.

ii. "eeuwig durend" in Matt. 18:8; 19:29; 25:41, 46. Luc. 16:9; 18:30. Joh. 3:16, 36; 4:14; 5:24; 6:27, 40, 47; 12:50. Hand. 13:46. Rom. 6:22; 16:26. Gal. 6:8. 2 Thess. 1:9; 2:16. 1 Tim. 1:16; 6:16. Heb. 13:20. 2 Pet. 1:11. Ope. 14:6.

iii. "voor eeuwig" in Filemon 15.

iv. "Voor de grondlegging van de wereld", in de frasen chronois, aioniois, pro chronon aionion, verkeerd vertaald met voor de tijden der eeuwigheid, in Rom. 16:25. 2 Tim. 1:9. Tit. 1:2.

C. aidios, komt van a niet en idein zien, = het ongeziene of verborgene, komt 2 keer voor en is verkeerd vertaald met:

i. "eeuwig" in Rom. 1:20.

ii. "eeuwig durend" in Judas 6.

D. akatalutos (onontbindbaar) staat 1 keer in het Nieuwe testament en is verkeerd vertaald met Heb. 7:16.

E. aperantos (oneindig, eindeloos) staat 1 keer in het NT en is verkeerd vertaald met eeuwig in 1Tim. 1:4. Moet staan: oneindig.

F. aei (altijd) staat 8 keer in het NT en is verkeerd vertaald met:

i. "ooit" in Marcus 15:8. moet zijn, altijd.

ii. "altijd" in Hand. 7:51. 2Kor. 4:11; 6:10. Tit. 1:12. Heb. 3:10. 1Pet. 3:15. 2Pet. 1:12.

G. pantote (altijd) staat 42 keer in het Nieuwe testament en is vertaald met:

i. "altijd" in Matt. 26:11. Mar. 14:7. Luc. 18:1. Joh. 7:6; 8:29; 11:42; 12:8; 18:20. Rom. 1:9. 1Kor 1:4; 15:58. 2Kor. 2:14; 4:10; 5:6; 9:8. Gal. 4:18. Efe.. 5:20. Fil. 1:4, 20; 2:12; 4:4. Kol. 1:3; 4:6, 12. 1Thess. 1:2; 2:16; 3:6. 2Thess. 1:3, 11; 2:13. Filemon 4.

ii. "ooit" in Lucas 15:31. Joh. 18:20. 1Thess. 4:17; 5:15. 2Tim. 3:7. Heb. 7:25. Moet staan: altijd.

iii. "voor altijd" in Joh. 6:34. 1Thess. 5:16. Moet zijn: altijd.

H. eis to dienekes staat 4 keer in het Nieuwe Testament en betekent, tot een einde. Is niet altijd correct vertaald in Heb. 7:3; 10:1; 10:12, 14.

*

Adam = mens/aarde

Set = Is geplaatst in

Enos = sterfelijkheid

Kenan = jammerklacht

Mahalalel = de geprezen God

Jered = zal doen afdalen

Enoch = de gewijde

Metusalach = als hij sterft, zal gezonden worden

Lamech = naar nederig

Noach = rust

De mens is geplaatst in sterfelijkheid en jammerklacht, maar de geprezen god zal doen afdalen de gezalfde; als Hij sterft zal naar nederigen rust gezonden worden.

*

Wat Paulus schrijft in Efeze 1:17-23 is ongeëvenaard. Paulus wil dat de gemeente van Efeze door heeft dat de god van Jezus Christus de bron van alles is. Dat benadrukt hij met de woorden: “in de kennis van Hem; de hoop van Zijn roeping; de glorie van Zijn erfenis; de grootheid van Zijn macht; in christus, toen Hij Hem opwekte uit de dood; gaf Hem alle dingen onder Zijn voeten; liet Hem, zijn zoon, het hoofd zijn; de volheid van Hem.” Dat soort woorden. Hoe verleidelijk is het om naar de openbaring en wijsheid te zoeken maar niet in de kennis van Hem. Als de dingen van God gescheiden raken in onze focus, van de Here zelf, dan hebben we echte betekenis van de Logos uit het oog verloren. Als God ons simpelweg de levenslessen had willen leren, dan had Hij dit aan de hele mensheid kunnen doen, met een luide stem vanuit de hemel, zodat iedereen Hem kon horen. Maar nee, Hij spreekt tot ons “in een Zoon.”

*

Ononderdrukt verdriet

Verdriet moet je de vrije loop laten om het zichzelf helemaal uit te laten spelen. We kunnen dit verdriet een tijd onderdrukken, maar uiteindelijk komt het toch bovendrijven. Het gaat niet alleen om het verlies van iemand die overleden is maar bijvoorbeeld ook over een gebroken vriendschap of relatie. Zulke ervaringen zijn op micro schaal de tegenhangers van de schepping die op macro schaal ondergeschikt is gemaakt aan futiliteit. We moeten allen delen in dergelijke universele barenswееën die in al hun volheid moeten worden ervaren als met de volheid van God gevuld worden. Het voert allemaal terug op de tuin van Eden. God zag dat de schepping goed was. Maar in de schaduw van dat goede, bestond alvast het kwaad dat in de schepping gebracht was om het goede te dienen, teneinde de schepping te vervullen met de kennis van de glorie van God.

Die tegenhanger, die vervreemding was er vanaf het begin van de schepping. Dit was de dood en deze was aanwezig in de vorm van verval en corruptie en sterfelijkheid. Omdat alles aangetast werd door dit kwaad, was alles ook ontvankelijk voor het kwaad. Voor de dood die door gegeven werd van mens op mens, moest er een staat van sterfelijkheid bestaan. Hoe angstaanjagend moet het voor Eva zijn geweest om de betekenis van Gods opdracht aan te horen; namelijk om de aarde te “veroveren.” Blijkbaar was er een indringer in de goede schepping van God. En wat, als “we” – Eva zouden falen als veroveraars van de aarde? Wat zou er dan van die mooie tuin terechtkomen? In dat moment van overweging over al het mooie dat Eva omringde, dook een donkere wolk op. God had zijn boodschap van genade nog niet in de wereld gebracht. Maar eerst moesten integraal aan deze visie van de wereld te veroveren,

het verdriet en lijden hun volheid krijgen om een nieuwe hemel en aarde geboren te laten worden. Eva had waarschijnlijk een voorgevoel van het aanwezige kwaad in de schepping die eerst zo goed was, ook al voordat die ellendige slang eraan te pas kwam. Alleen al om die reden leek het haar geoorloofd om van de Boom van Kennis van Goed en Kwaad te eten. Ze zou dan een veroveraar zijn zonder zich aan het lijden te storen. Het leven lijden kon simpelweg omzeild worden door even van die Boom te eten. Aldus at ze van deze Boom en ze kreeg wat ze wilde, namelijk de kennis van Goed en Kwaad die God ook had. Maar wel buiten God om, zonder God te kennen. Zonder het lijden te kennen dat gepaard ging met de gemeenschap met god te delen. Maar wat is het antwoord van God op haar misstap? Hij zegt: "wacht, ik maak alle dingen nieuw."

*

Laatste uren van Jezus

De dag voor Pesach heet de voorbereidingsdag. De 4 evangeliën stellen dat Jezus in het graf was gelegd op deze voorbereidingsdag, op 14 Nisan, direct voor de sabbat op 15 Nisan. (Matt. 27:62. Marcus 15:42. Lucas 23:54. Joh. 19:31, 42). En dus was hij gekruisigd op woensdag 14 Nisan. Zie. Ap. 144, 156, 166. 14 Nisan was de voorbereidingsdag en begon op zonsopgang op onze dinsdag. Het 6de uur van Joh. 19:14 is het 6de uur van de nacht, wat met middernacht overeenkomt. Toen woensdag begon. De 24 uur waren verdeeld in 12 uur 's nachts, gerekend vanaf zonsopgang en 12 uur overdag, gerekend vanaf zonsopgang. Zie Joh. 11:9. Dus het 6de uur van Johannes 19:14 was onze middernacht. Het 3de uur van Marcus 15:25 was onze 9 uur in de morgen; het 6de uur van Mat. 27:45; Marcus 15:33; Lucas 23:44 was onze middag. En het 9de uur van Mat. 27:45, 46; Marcus 15:33; Lucas 23:44 was onze 3 uur in de middag.

*

Abraham woonde in tenten

Abraham woonde in het beloofde land van Kanaan in tenten. In de grondtekst staan de woorden in tenten voor het werkwoord wonen. De nadruk ligt dus op tenten. Hij kwam uit Ur, een stad en liet nogal wat achter zich, een heel sociaal cultureel leven om in een tent te gaan wonen in de vreemde. In afwachting van de hemelse stad. Abraham en de zijnen waren niet zomaar zwervers of nomaden, nee ze waren pelgrims. Dat is wel iets anders. Ze waren bijwoners en vreemdelingen.

Dit is iets anders dan als een pelgrim zomaar kerken in andere steden te bezoeken. Bijwoners zullen nooit echte gemeenschap krijgen met de inwoners van een gebied. Ze hebben hun eigen altaar en hun eigen leven. Lot wandelde niet in geloof maar in aanschouwen. Hij zag alles, zoals de ganse vlakte van de Jordaan die eruit zag als het hof des Heren net zoals satan eruit ziet als een engel van licht. Deze hof van de here was de vlakte en de stad sodom zou verwoest worden. Hij zou later delen in de rampen die over Sodom kwamen maar ook op wonderlijke wijze behouden worden. Zo anders was het met Abraham. Door zijn geloof was hij een bijwoner door niet te vertrouwen op wat hij zag. Abram sloeg zijn tent op aan de eikenbossen van de Mare die bij hebron zijn. En hij bouwde daar een altaar. Ware afzondering is verbonden met ware aanbidding. Je kunt je van de wereld afscheiden zonder tot aanbidding te komen. Maar je kunt niet tot aanbidding komen zonder je van de wereld af te scheiden. Mensen kunnen in het klooster gaan maar dit wil niet zeggen dat ze zich werkelijk afzonderen van de wereld. Abraham verbleef in de tent en verwachtte uit geloof de stad die god hem beloofd had. Welke stad kan dit anders zijn dan die in openbaring 21:10-27?